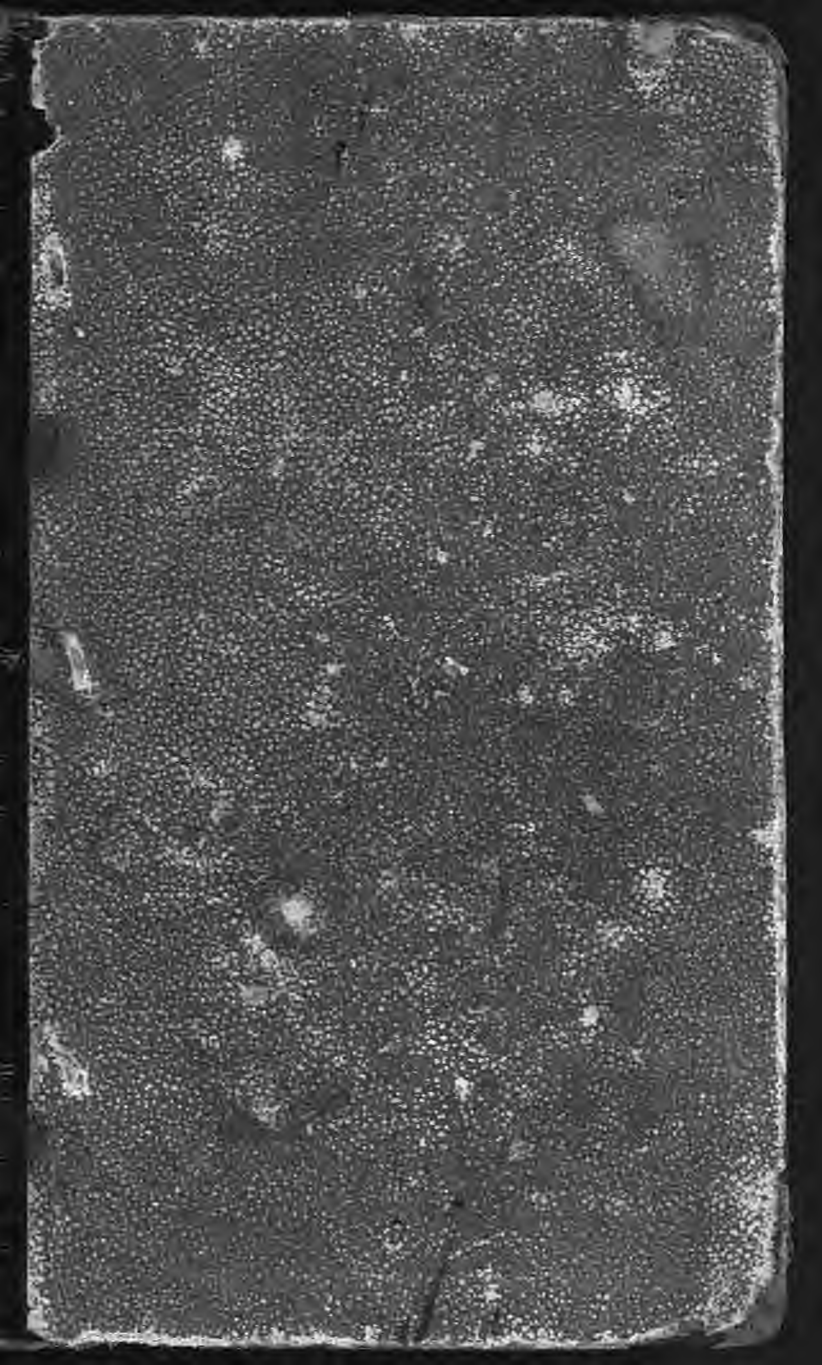

Stoorkes
Alphina
1887

ΔΩΡΕΑ

Κληροδότηση Χατζηνικολάου
Ομήριου

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ
ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΚΗΣ 1917

GR VER-
01264

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

Αριθμός εισαγωγής: 64643
Ημερομηνία εισαγωγής: 13-3-99
Ταξινομικός αριθμός: 800 Lexica

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

HOMERI CARMINA

AD

OPTIMORUM LIBRORUM FIDEM EXPRESSA

CURANTE

GUILIELMO DINDORFIO.

VOL. I. PARS I.

ILIADIS I—XII.

A 392 A

EDITIO QUARTA CORRECTIOR.

LIPSIAE.

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLV.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Alcock
HOMERI ILIAS *1886*

Apr. 2
1886
EDIDIT

GUILIELMUS DINDORF.

PARS I.

EDITIO QUARTA CORRECTOR.

LIPSIAE.

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLV.

1855

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Carmina Homeri quum ante hos triginta annos primum ederem, nihil aliud mihi propositum erat quam ut accurate impressa exhiberem, Wolfii potissimum recensionem secutus, non quod omni ex parte probanda videretur, sed quod ea ejus erat tum temporis in scholis et academiis auctoritas ut ne consultum quidem videretur multa novari in editione iisdem destinata usibus. Verum quum postero tempore diligentius pervestigatis lectionis Homericæ fontibus et novis etiam apertis plurima aliter quam Wolfius fecisset instituenda fuisse quum ab aliis tum ab me ipso intellectum esset, non committendum putavi ut, quum hæc editio iterum iterumque imprimenda esset, Wolfii repeterem recensionem. Ita factum est ut non solum tertia, sed magis etiam quarta hæc editio valde dissimilis evaderet editionibus meis duabus primis propiusque accederet ad recensionem Aristarchi, quatenus eam ex grammaticorum excerptis, copiosis in Iliade, valde jejunis in Odyssæa, cognitam habemus. Quanquam ne hanc quidem per omnia sequi licuit. Nam etsi Aristarchus non solum ingenio, doctrina artisque criticae facultate, sed etiam subtili sermonis Homericæ cognitione grammaticos ceteros omnes longe superavit, quod Carolus Lehrsius in libro de Aristarchi studiis Homericis præclare

ostendit, tamen in ea quae tum erat horum studiorum condicione fieri non poterat quin multa vel ab aliis accepta probaret vel ipse proponeret quae hodie, arte critica perfectioribus quam quibus Graeci veteres utebantur legibus adstricta, improbanda sunt. Quo factum est ut lectiones vel ex utraque vel ex alterutra Aristarchi editione a scholiastis memoratas locis repudiandas esse judicaverint circiter ducentis et quinquaginta in Iliade, quinquaginta in Odyssea, non computatis augmenti vel additi vel omissis exemplis similibusque rebus ad orthographiam et dialectum spectantibus, omissisque versuum plurimorum ἀσθησι, quae non ubique constat utrum ab Aristarcho an a aliis criticis propositae sint. Ceterum non nego inter lectiones Aristarchi ab me rejectas plures esse de quibus aliter sentire possint. Praeterea, ne injuria fiat Aristarcho, meminisse oportet grammaticos quibus Aristarchi lectionum notitiam debemus saepe parum accuratos fuisse auctumque malum ab librariis esse, qui in grammaticorum notationibus multa vel perverterunt, etiam nominibus criticorum veterum non raro inter se permutatis, vel corrumperunt. Qualia vitia plurima etsi ab viris doctis recte sunt animadversa, vereor tamen ne alia adhuc lateant et Aristarcho aliisque veteribus criticis passim tribuantur quae nunquam iis in mentem venerunt: de quo alius mihi locus erit plura dicendi.

In orthographia et dialecto etsi ipsis quoque multa rectius quam antea scripta exhibui, tamen si omnia quae inde ab antiquissimis temporibus partim grammaticorum partim librariorum vel judicio perverso vel inconstantia vel negligentia peccata sunt ad saniolem rationem revocare suscepissem, vereor ut multorum gratiam initurus fuissim in eo qui adhuc est illarum quaestionum statu virorumque doctorum de rebus plurimis dissensu. Nam etsi de dialecto et orthographia carminum Homericorum multa inde ab Aristarcho, qui hoc quoque in genere plerumque rectiore quam alii judicio usus est, usque ad nostra tempora ab eruditissimis grammaticis docte intelligenterque observata sunt, multum tamen abest ut quaestiones illae

universas ita pertractatas habeamus ut quid veteribus poetis placuerit, quid grammatici finxerint aut librarii modo consilio modo casu commiserint, clare ubique perspicatur. Quo si quando perventum fuerit, de rebus multis aliter quam nunc fit judicandum esse apparebit cavendumque ne grammaticis veteribus plus quam merentur auctoritatis tribuatur. Qui quum saepissime inter se ipsi dissentiant falsarumque opinionum commenta modo probent modo redarguant, nobis quoque qui hodie vivimus arteque grammatica ad perfectionem multo maiorem adducta utimur dissentire ab illis licebit ubi iudicio non recto usi esse videantur. Quam libertatem quum aliis in rebus tum in formis pronominum *ἡμιν* et *ὑμιν* mihi sumsi, quas grammatici veteres sic distinxerunt ut *ἡμῖν* et *ὑμῖν* orthotonumena, *ἡμιν* vero et *ὑμιν* vel, ubi syllabae alteri brevi locus esset, *ἡμιν* et *ὑμιν* enclitica essent: quam doctrinam post alios exposuit Lehrsins in Quaestionibus Epicis p. 123. 124. Ego vero spreta inani subtilitate veterum magistrorum, quorum nonnulli eo usque perversitatis processerunt ut encliticum adeo *αὐτόν* comminiscerentur (Il. 12, 204. *κόψε γάρ αὐτόν ἔχοντα κατὰ στήθος παρὰ δειρήν*). *ἡμῖν* et *ὑμῖν* servavi ubi metrum spondeum vel postularet vel admitteret, *ὄξυτόνως* vero scripsi ubi trochaei mensura opus esset, ut *ἀμῖν* et *ὑμῖν* Dorienses dixerunt, velut Il. 17, 415. 417.

ὦ φίλοι, οὐ μὲν ἡμῖν ἔυκλεές ἀπονέεσθαι. —

πᾶσι χάνοι· τό κεν ἡμῖν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη.

eandemque legem in poetis scenicis, libertate illa rarius usis, sum secutus, de quibus dixi ad Aristoph. Av. v. 386. Non magis probandum quod grammatici etiam genitivis *ἡμῶν* *ἡμέων* et *ὑμῶν* *ὑμέων* enclisin adhiberi voluerunt retracto accentu *ἡμων* *ἡμεων* et *ὑμων* *ὑμεων* uno alteroque loco scribendis pariterque accusativo *ἡμας* *ὑμας* vel *ἡμας* *ὑμας* pro vulgari *ἡμᾶς* *ὑμᾶς*, vel Ionico *ἡμέας* *ὑμέας*, quo epici etiam dissyllabo utuntur, velut Il. 13, 114. *ἡμέας γ' οὐ πως ἔστι μεθιέμεναι πολέμοιο*. Accusativi syllabae alterius correptae unum in tota Graecorum poesi exemplum exstat, apud Homerum Odyss. 16, 372.

Τηλεμάχῳ, μηδ' ἡμας ὑπεκφύγοι· οὐ γὰρ ὁτῷ —.

agnitum ab Apollonio in libro de pronomine p. 387. τὸ ἡμᾶς ὑπεκφύγοι“ Ἰώνων ἔθει φασὶ συνεστάλθαι κατὰ ἀπόλυτον σημασίαν. Qui duobus modis erravit. Nam nec Iones ἡμᾶς dixerunt, sed in prosa pariter atque poesi constanter usi sunt forma ἡμέας, nec si ἡμᾶς (nam sic scribendum foret) pro usitato epicis ἡμέας dixit Homerus, propter enclisim fecit, sed literam ε metro incommodum eiecit, quemadmodum semel σφᾶς pro σφεάς dixit Il. 5, 5.

μή τι πάθῃ, μέγα δέ σφας ἀποσφῆλκει πόνοιο, quod imitatus est Parmenides apud Sextum Emp. p. 39 καὶ σφας ὑπέρθυρον ἀμφὶς ἔχει καὶ λαῖνος οὐδός, nisi in versu illo Homeri ἡμᾶς ὑπεκφύγοι ab vetere interpolatore positum est pro ἅμμε ὑπεκφύγοι, quod fortasse scripserat poeta cum hiatu non minus excusabili quam 3, 442.

οὐ γὰρ πώποτε μ' ὥδε ἔρως φρένας ἀμφεκάλυψεν, et quae sunt alia plurima huiusmodi in carminibus Homericis, passim oblitterata in libris vulgatis, velut Il. 8, 37.

γηθήσει προφανείσα ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας, ubi Aristarchi scriptura restituenda erat προφανέντε ἀνὰ cum hiatu, eo magis probanda quod numeri dualis terminationis illa feminina ne usitata quidem Graecis veteribus fuisse videtur, de quo dixit Cobetus in Variis Lectionibus p. 70. et in Addendis. Ceterum quum ἡμᾶς ὑπεκφύγοι unicum esse dicerem correpti accusativi exemplum, nunc me fugerat fuisse qui idem Sophoclis versui Philoct. 24 inferrent, unico in tot quae vel integrae supersunt quarum fragmenta habemus poetarum sceniceorum fabularum exemplo,

ποίας πάτρας ἂν ὑμᾶς ἢ γένους ποτέ —, ubi codex Laurentianus A. alique nonnulli ὑμᾶς violenter metro, ceteri ποίας πάτρας ὑμᾶς ἂν ἢ γένους ποτέ, saltem quidem metro, sed ter repetita terminatione ας, quam maxime vitari posse non credo fugisse Sophoclem et Triclinium quidem fugit, qui quum ipse quoque in libro suo scriptum vidisset ποίας πάτρας ἂν ὑμᾶς ἢ γένους ποτέ transposito ὑμᾶς scripsit

ποίας πάτρας ἂν ἢ γένους ὑμᾶς ποτέ.

Verum haec quoque parum subtilis correctio est. Nam et ὑμᾶς longius quam opus erat ab initio sententiae remotum est nec quidquam caussae erat cur versum in tres partes aequales divisum faceret poeta

ποίας πάτρες | ἂν ἡ γένους | ὑμᾶς ποτέ,

quum in promptu esset numeris multo elegantioribus scribere

ποίας ἂν ὑμᾶς πατρίδος ἡ γένους ποτέ,

ut in Antigoniae v. 569. non scripsit quod in libris legitur, etiam sono ingrato,

ἀρώσιμοι | γὰρ χιτέρων | εἰσὶν γυῖαι,

sed quod ego restitui,

ἀρώσιμοι γὰρ εἰσὶ χιτέρων γυῖαι.

Nomen autem πατρίδος eadem in sede trimetri tribus alijs in locis collocavit, Oed. R. 641. 825. Oed. Col. 428.

ἡ γῆς ἀπῶσαι πατρίδας, ἡ κτεῖναι λαβών.

μηδ' ἐμβατεύειν πατρίδας, ἡ γάμοις με δεῖ.

οὕτως ἀτίμως πατρίδος ἐξωθούμενον.

Hoc igitur Philoctetae quoque versui restituendum est nec mirandum πατρίδος, quum aut post ποίας trajectory in textu aut suppletum in margine esset, in formam iambicam πάτρες esse mutatum, quae duo nomina etiam alibi interdum permutata ab librariis sunt. Aliud correpti pronominis ὑμᾶς exemplum olim lectum apud Theognidem 1104.

καὶ Σμύρνην. πάντως, Κύρνε, καὶ ὕμᾶς ὀλεῖ.

in alijs libris ὑμᾶς scriptum, nunc rectae cessit scripturae ex codice vetustissimo restitutae ὕμῃ ἀπολεῖ. Orpheo denique in Argonauticis 819., cui barbarum istud ὕμᾶς Schneiderus intulit pro eo quod in libris est,

φράζετον οἵτινες ἔστέ, τί δὲ χάρος ὑμᾶς ἰκάνει

ἐκ ποθεν ἐλδομένοισι etc.

neque ὕμᾶς nec cum Gesnero ὕμιν restituendum, sed ὕμιν, inter quas formas etiam apud Homerum libri ita variant ut facile appareat nec grammaticos nec librarios cognitum habuisse quibus legibus formarum pronominis Aeolicarum usus in poesi epica regatur. Quamobrem operae pretium erit de his quoque breviter dici. Earum prima

est ἄμμες et ὕμμες, qua poetae epicī interdum — neque enim frequentia sunt exempla — usi sunt ubi metrum formam vulgarem ἡμεῖς et υμεῖς excluderet, velut ἄμμες apud Hom. Il. 21, 432.

τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπανσάμεθα πολέμοιο.

Od. 9, 302.

αὐτοῦ γάρ κε καὶ ἄμμες ἀπωλόμεθ' αἰπὺν ὄλεθρον.

et ib. 321. 22, 55. Hesiod. Sc. Herc. 87., nusquam apud Apollonium; et ὕμμες Il. 1, 274.

ἀλλὰ πείθεσθε καὶ ὕμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον.

et ib. 335. 23, 469. Od. 21, 231., nusquam apud Hesiodum, semel apud Apollonium 4, 195., frustra illatum Homero in fine versuum Il. 14, 481. 24, 242., sed relinquendum Luciano Sympos. c. 41.

ἄμμες δ' αὖθ' ὑμῖν τοῦτον θαλαμήϊον ὕμνον —,

qui verae rationis, ut videtur, ignarus ἄμμες non alia de causa scripsit quam quod magis poeticum esse crederet quam ἡμεῖς. Secunda forma est ἄμμε et ὕμμε pro ἡμᾶς et ὑμᾶς (vel ἡμέας ὑμέας) posita postulante metro ab Homero locis prope viginti, velut Il. 1, 59.

Ἀργεῖδῃ, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας ὄτω —,

23, 412.

ἔσσεται, αὐτίκα δ' ὕμμε κατακτενεῖ ὀξεί χαλκῷ

et cum elisione Il. 11, 781.

ἥρχον ἐγὼ μύθοιο, κελύων ὕμμ' ἄμ' ἐπεσθαι.

apud Theognidem 1273.

ἄμμε δ' ἀνέψυχας μικρὸν χρόνον etc.

et ὕμμε 1104, de quo loco supra dicebam. Tertia forma est dativi ἄμμι et ὕμμι, ab Homero circiter triginta in locis, ab Hesiodo semel, ab Apollonio aliisque non raro usurpata ubi metrum neque ἡμῖν ὕμιν neque ἡμῖν ὑμῖν ferebat, velut Il. 1, 384.

πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. ἄμμι δὲ μάντις —,

6, 77.

Αἰνεία τε καὶ Ἑκτορ, ἐπεὶ πόνος ὕμμι μάλιστα —

et cum elisione, velut Il. 7, 76.

ὣδε δὲ μυθήομαι, Ζεὺς δ' ἄμμ' ἐπιμάρτυρος ἔστω,

10, 551.

ἀλλὰ τιν' ὑμῶν ὄλω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα.

Et haec quidem omnia nihil dubitationis habent. Tanto magis suspecta sunt ἄμμιν et ὕμμιν, quae paucis in locis Homeri et passim apud alios reperiuntur, etsi non erat cur poetae epici, quum saepissime ἡμῖν et ὑμῖν dicerent ubi trochaeo opus esset, paucis quibusdam in locis ad Aeolica illa ἄμμιν et ὕμμιν sine ulla ratione confugerent, aut, quod ineptius etiam est, ἄμμιν et ὕμμιν scriberent ubi syllaba altera correpta ne opus quidem esset, sed metrum vulgarem ferret formam ἡμῖν et ὑμῖν, velut Il. 10, 70.

ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ περ πονεώμεθα· ὧδέ που ἄμμιν —
et 380.

τῶν κ' ὕμμιν χαράσαιο πατὴρ ἀπερελόι' ἄποινα,
13, 379.

Ἄρχεος ἐξαγαγόντες ὀπνιέμεν· εἴ κε σὺν ἄμμιν —,
Od. 11, 340.

οὕτω χρηῖζοντι κολούετε· πολλὰ γὰρ ὕμμιν —.

Itaque magna suspicio est omnia haec formarum ἄμμιν et ὕμμιν apud epicos exempla librariorum deberi erroribus, quos formarum ἄμμι et ὕμμι similitudo induxisset, quemadmodum apud Herodotum non raro ἡμέες ὑμέες pro ἡμεῖς ὑμεῖς scripserunt formis solutis genitivi et accusativi ἡμέων ὑμέων et ὑμέας ὑμέας decepti, de quo errore dixi in Commentatione de dialecto Herodoti p. XX. Librorum autem quam exigua in hac quoque re auctoritas sit, ipse eorum dissensus ostendit, velut in Il. 24, 33. ubi unus tantum codex ὕμμιν in fine versus, ceteri omnes ὑμῖν vel ὕμιν vel ὕμιν, aut Od. 1, 376. 4, 94. 415. 11, 340. 20, 367. ubi quum in editionibus veteribus ὕμμιν vel ante consonantem vel in fine versus legeretur, nunc ὑμῖν ex codice Harleiano aliisque libris restitutum, excepto versu Od. 11, 340. quem supra apposui, ubi ὕμμιν in fine versus relinquendi editoribus eadem videtur causa fuisse quae inferendi libris fuit, quod praecessisset v. 336.

Φαίηκες, πῶς ὕμμιν ἀνὴρ ὅδε φαίνεται εἶναι,
ubi ὑμῖν scribendum ut paullo post v. 344. ἡμῖν pro ὕμμιν ex Eustathio restitutum. Ad eandem normam ceteri quoque loci Homeri sunt corrigendi ubi nunc ἄμμιν scribitur

vel pro ἡμῖν (Il. 13, 379.) vel pro ἡμῖν (Il. 275.), et ὑμῖν pro ὑμῖν Il. 4, 249.

ὄφρα ἴδῃτ' αἶ κ' ὑμῖν ὑπέρσχη χεῖρα
(ubi var. lect. αἶ χ' ὑμῖν, i. e. αἶ χ' ὑμῖν pro τῶν κ' ὑμῖν in loco supra all.
13, 95. ὑμῖν ἔγωγε. Od. 2, 320. ὑμῖν ἔ
506. ὑμῖν ὁδοιπόριον. Apud Hesiodum nul
rum exempla reperiuntur, apud Theognide
χρυσός, ὑπερτερίης δ' ἄμῖν ἔνεστι λό
quod ἡμῖν scribendum, ut sine ullo libron
gitur v. 235.

οὐδὲν ἐπιπρέπει ἡμῖν αἶτ' ἀνδράσι σωζο
nisi quod ἡμῖν περισπωμένως scriptum in c
Apollonium ὑμῖν ubi trochaeo opus est o
dice Mediceo plerumque ὑμῖν praeben
ὑμῖν, quod ὑμῖν ex nostra ratione scribend

ἀλλὰ τί μύθων ἡδός; ἀ δ' ἐν ποσὶν ὑμ
ubi apographum Guelferb. ὑμῖν posuit. C
tiores poetas epicōs, qui si cui non solum ἡ
saepius reperitur, sed etiam ἄμῖν et ὑμῖν
tur, eodem modo errasse videbuntur quo
errarunt librarii, quum non quaesivissent
inter usum formarum ἄμῃ ὑμῃ, ἄμῃ ὑμ
μῖν intercederet. Vera ratio haud dubie
perspecta fuit, quī quum saepius corrept
opus haberent, tamen nusquam ἄμῖν et
licet ὄμῃ ὑμῃ et ἄμῃ ὑμῃ epicorum ex
admitterent, ut ex duobus Aeschylī unoqu
colligi potest. Nam ἄμῃ in metro doch
schylus Sept. 156.

τί πόλις ἄμῃ πάσχει; τί γενήσεται;
(ubi apographa multa ἄμῖν), ὑμῃ idem i
620.

βουλῇ πιφανέσκω δ' ὑμῖν ἐπισπένθαι π
et in versu Glyconeo Sophocles Antig. 84
ἐνυμνέοντος ὑμῖν ἐπικτῶμαι.

Aestimari vel ex paucis his observa
quam multa grammaticī veteres accurati

reliquerint in omni hoc quaestionum genere, in quo neri non poterat quin saepe ab vero aberrarent, quum neque in codicum auctoritatem ea qua hodie ab criticis fieri solet ratione inquirere solerent et leves non raro opiniones secuti multa pro concessis sumerent quae non erant a quoquam demonstrata. Cujusmodi est quod Aristarchus, si fides habenda toties repetito illi in scholiis *Ἀρισταρχος Ἰωνῶς*, augmenti omissionem Ionicae esse dialecti credidit, quae neque Ionicae neque ullius alius dialecti, sed sermonis poetici propria est, etsi, pro diversis poesis metrorumque generibus, legibus adstricta modo severioribus modo liberioribus, accuratius et probabilius quam adhuc factum vidimus definiendis: quas magnopere vereor ut aut Aristarchus, etiamsi de locis singulis passim recte judicaverit, aut quisquam ceterorum grammaticorum exploratas habuerit. Fuit enim et adhuc est haec quaestio, si qua alia, impedita incredibili et inconstantia et negligentia librariorum, quorum in erroribus religiose propagandis casus interdum lusit mirabiliter. Sic, ut hoc exemplo utar, uno in loco Homeri Il. 3, 447. in libris omnibus *ἦ ῥα καὶ ἄρχε λέχασθε κίων, ἦρχε*, quod Heynius restituit, scriptum est, licet nulla excogitari ratio possit cur hoc uno in loco *ἄρχε* sine augmento scribatur, quum plus quam centum aliis in versibus Homeri plurimisque aliorum poetarum locis *ἦρχε ἦρχον ἐξῆρχε ἐξῆρχετο* et reliqua cum augmento scribantur.

Aliud idque latissime patens genus errorum, quod ipsum quoque, ut in scholiastarum annotationibus videre licet, saepissime fraudi fuit grammaticis, ex scriptura antiqua originem duxit, quae continua fuit vocabulis nec divisio neque accentibus notatis vocalibusque longis *H* et *Ω* et diphthongo *OT* per breves *E* et *O* expressis: ad quos errores quum prava accederet librariorum consuetudo antiquioribus vocabulorum formis recentiores, exquisitoribus vulgares substituendi, ingens orta est vanissimorum commentorum seges de formis vocabulorum, de crasi et synecphonesi et de mensura versuum: quorum non pauca, quae rejici debebant, editores bona fide acceperunt. Cujusmodi est quod particula epica *ἐπειή*, antiquitus *ΕΠΕΙΕ*

scripta, nunc ἐπεὶ ἢ scribi solet, etsi vera rei ratio satis manifesta est. Particulae enim ἐπεὶ poetae epici tribus usi sunt formis prout metro commodum esset, iambica ἐπεὶ, bacchiaca ἐπειδὴ, anapaestica ἐπειή: nam media hujus formae syllaba nusquam non corripitur. Est autem hoc ἐπειή nihil aliud quam ἐπεὶ cum litera η paragogica, ut τέη (sive quae Attica esse scriptura perhibetur, sed haud dubie Graecis fere omnibus communis pronuntiatio fuit, τη) pro τί et ὅτι pro ὅτι dicta sunt. Grammaticis vero, quorum opiniones collegit Lehrs in Quaestion. Epicis p. 62 seqq., haec divisim scribere placuit ἐπεὶ ἢ, τέ ἢ, ὅτι ἢ, ita ut ἢ in ἐπεὶ ἢ conjunctio sit διαβεβαιωτική. Quod duabus de causis falsum est. Nam neque ἢ, quod in principio sententiae graviter affirmantis poni solet, locum habet in sententia ex particula qualis ἐπεὶ est pendente, et, ut habere possit, tamen plus uno in loco πάθος orationi adderet ineptum. Nihilominus recentiores editores fidem habuerunt grammaticis et ἐπεὶ ἢ illud Homero, ex quo ego rursus expuli, aliisque epicis intulerunt. Aliae opiniones non paucae ne grammaticorum quidem auctoritate nituntur, sed solis debentur librariorum erroribus. Sic Od. 7, 261. et 14, 287. in libris omnibus scriptum ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοον μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθεν, ubi ὄγδοον contractione inaudita ut ὄγδουν pronuntiarī volunt editores, quod hodierno alicui versificatori alterius formae ὄγδοάτος vel ignaro vel immemori excidere possit, veteri vero poetae Graeco non potuit in mentem venire, qui scripserat quod ego utroque loco restitui,

ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοάτον μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθεν,
eadem synizesi qua Od. 15, 477.

ἀλλ' ὅτε δὴ ἑβδομον ἡμᾶς ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
et δὴ Ἀντιμάχοιο, δὴ ἀντίβιον, δὴ ἀφνειότατος Il. 11, 138.
386. 20, 220. et quae sunt similes literarum ἦα, ἦε, ἦο synizeses, partim duriores quam illud δὴ ὄγδοάτον, velut ἢ ὅτε duabus syllabis pronuntiandum apud Pindarum Isthm. 7, 11. et 12.

Interpunctionem, qua Wolfius priorum temporum consuetudinem secutus nimis crebra usus erat, etsi in uni-

versum iis accommodavi rationibus quae hodie a plerisque omnibus probari solent, multa tamen hoc quoque in genere subtilius tractanda restant, quorum ut plurima levis aut nullius momenti sint, alia tamen non pauca sensum verborum sententiarumque conformationem afficiunt, quod correcte vulgari locorum complurium interpunctione ostendit Joannes Classenus in commentatione egregia („Beobachtungen über den Homerischen Sprachgebrauch“) Francofurti ad Moenum edita a. 1854., cujus pars secunda, in qua de participiis agitur Homericis cum substantivis, adjectivis et adverbiiis in unum vocabulum coalescere vel jure vel injuria creditis, nuperrime prodiit. Inter veteres grammaticos Nicanorem Seleucensem plurimum operae in interpunctione ad certas leges revocanda posuisse constat: cujus doctrina, quam ipse non solum Homero, sed etiam Callimachi carminibus applicuit, ne cui nimia subtilitate laborare videatur, cogitandum veteres, quum scriptura continua uterentur, alio quam nos hodie interpunctionis genere opus habuisse. Ceterum ne nunc quidem inutilis est habenda Nicanoris opera, qui interpunctionibus suis sensum et structuram verborum non raro optime explanavit, quod pluribus exemplis, ad quae editores non attenderant, Classenus ostendit.

F. A. WOLFI
S U M M A R I A.

I.

Rogatur ab initio Musa ut cantum praecipiat de cladibus ad Ilium Achillis iram consequutis (1—7). Venit in concionem Achivorum Chryses, sacerdos Apollinis, filiam suam redempturus bello nuper captam et honoris causa datam Agamemnoni (8—21). Illo cum ignominia repulso fonestam luem Apollo per exercitum spargit (22—52). Habet concionem Achilles ob placandum deum, in qua Calchas vates calamitate eos levatum iri reducenda Chryseïde censet, auctore imprimis Achille (53—129). Ita irritatus Agamemno atrociam iurgia nectit cum Achille, et Chryseae quidem filiam reddere non recusat, sed illi, quod praemium virtutis retulerat, Briseïdem eripit, quamvis obnitante Nestore (130—311 et 318—347). Hac incensus iniuria statuit acer iuvenis se cum Myrmidonibus a belli societate seungere: quod propositum a matre eius Tethide confirmatur, quae et supplicanti ultionem promittit (348—427). Interea publice lustratur exercitus et sacra fiunt Apollini (312—317): tum Chryseïd domum reducitur una cum hostiis piacularibus, quibus mactatis scelus expiatur (428—487). Thetidi iam Olympum adeunti Iuppiter occulte annuit, victores in proeliis fore Troianos, donec Achilli ab Achivis satisfactum fuerit (488—533). Iunonem, infestam Troianis, pungunt haec clandestina consilia; inde rixatur cum Iove super coenam (534—567). Ea re contristatur omnis consessus deorum, quos tandem ad hilaritatem revocat Vulcanus (568—611).

II.

Iuppiter, illatam Achilli iniuriam ulturus, speciem nocturnam mittit ad Agamemnonem, quae eum ad committendum proelium spe victoriae incitet (1—40). Sub lucem Agamemno rem et impetum suum aperit primoribus Achivorum; mox concionem habet

Ilias.

b

universorum (41—100). Placuerat ei, ad tentandam populi fidem cui diffidebat, consilium repetendae patriae simulare: eo audito statim multitudo bello fessa tumultuari et navigationem parare coepit (101—154). Seditionem de compacto et Minervae moniti comprimunt Ulysses, ad singulos precibus, minis, opprobriis usque ita ut concionem restituat (155—210). Thersiten, turpem et maledicum hominem, qui discessum urgere non desinit, gravius castigat ad terrorem ceterorum (211—277). Sic cohibitum vulgus flectitur tandem compositis ad persuadendum orationibus Ulyssiae Nestoris, qui et vetera promissa expetunt, et ostentis utuntur ad spem Illi cito expugnandi: Agamemno autem indicit proelium et ardore pugnandi omnium animos implet (278—393). Jam armatur exercitus: primores apud Agamemnonem, mactata maiore hostia, epulantur; ceteri passim per tentoria cibum sumunt sacraeque faciunt, et a suis quaeque natio ducibus instructa in aciem prodeunt (394—484). Insertur hoc loco accurata enumeratio navium, populorum, ducum, qui Agamemnonem ad bellum Troianum sequuti erant (485—785). Item Troiani, comperto quid manentur Achivi, duce Hectore in campum egrediuntur et ipsi e sociis, quorum brevior recensens adiciatur (786—877).

III.

Primo concursu proelii Paris seu Alexander fortissimum quemque Achivorum ad pugnam provocat; sed ut Menelaum conspexisse de curru suo desilientem, abiecto animo refugit (1—37). Paulum post idem, Hectoris voce correptus, offert se certamini singulari cum Menelao de summa belli lueundo; qua conditione accepto poscit Menelaus ut sponsio interponatur, praesente Priamo sancienda (38—110). Igitur arma deponunt exercitus; sacrificia a utraque parte parantur: interim Helena ex turri Priamo et senioribus Troianis demonstrat duces Achivorum in campo subiacentes (111—244). Vocatus supervenit Priamus, comite Antenore, foedusque ictum antiquo ritu hisce legibus, ut, uter alterum vicisset Helenam eiusque opes haberet, Troiani autem inferiores Achivi gravem multam penderent (245—301). Post Priami discessum arma capiunt Menelaus et Paris, et in spatium certamini dimensum procedunt: at superatum Paridem clam surripit Venus e incolumem in ipsius cubiculum asportat (302—382). In eundem locum adducit illa Helenam, quae primum reluctans novo marito ignaviam exprobrat, mox tamen eum in gratiam recipit (383—448). Ita praemiis deae fruente adversarium frustra querens Menelaus, dum Agamemno publice repetit pactum pretium victoriae (449—461).

IV.

Quam ex foedere Helena Achivis reddenda infestaeque acie dirimendae essent superato Paride, Iuno in concilio deorum in-

dignabunda ita non expleri odium suum in Troianos, levi extorquet ut ipsi concedat illi excidium (1—49). Minerva, ipsa quoque Troianis inimica, Iunonis hortatu ad terram missa, persuadet Pandaro Lycio ut iacta in Menelaum sagitta pactionem conturbet ac novam bellandi causam seriat (50—104): ut non letali vulnere percussum Menelaum arcessitus medicus curat Machao (105—219). Interea rursus armati ad pugnandum se referunt Troiani, dum Agamemnon catervas Achivorum obit, nonnullorum, ut Idomenei, Aiacum, Nestoris, qui iam in procinctu stabant, alacritatem laudans, aliorum, ut Menesthei, Ulyssis, Diomedis, qui recentem impetum nondum senserant, cunctationem reprehendens (220—421). Quo facto proelium instauratur, in quo Troianis Mars et Apollo, Achivis praeter alia numina Minerva animos addit; caedesque sunt mutuae (422—544).

V.

Stragem Troianorum continuant Achivi; ante omnes insignis Diomedes, Minervae, Martem ab acie seducentis, praesidio ferocissimus (1—94). Sed ipse a Pandaro vulneratus etiam vehementius saevit in hostes (95—166): Pandarum, antea peditem, nunc ex Aeneae curru pignantem, interficit (167—296); Aeneam, amici corpus legentem, saxo sauciat (297—310); Veneri, filium ex pugna efferenti, plagam in manu infligit (311—351). Venus ab Irideeducta curru Martis revehitur ad Olympum, ubi eam mater Dione sinu fovet, alii dii leniter irridunt (352—431). Aeneam, a Venere destitutum, Diomedis furori eripit Apollo et in arce Troiana recreandum curat, simul Martem in aciem revocat (432—460). Mars ad rem fortiter gerendam hortatur Troianos, quibus statim Aeneas integer subvenit (461—518). Nec egnius pugnant Achivi, caedunturque ex utrisque multi, in his Telephus ab Sarpedone; tandem pelluntur paullatim Achivi (519—710). His ita laborantibus ex Olympo opulentalum veniunt Iuno et Minerva (711—777); ac voce Iunonis denuo incenditur turba, Minervae autem monitu et ductu Diomedes ipsum Martem vulnerat (778—863), qui ex campo repente ad Olympum rediit, ibique sanantur, sequentibus etiam deabus (864—909).

VI.

Troianorum acie in fugam inclinante Helenus vates Hectorem hortatur ut publicam obsecrationem Minervae in arce habendam indicat (1—101). Ergo is, celeriter restituto proelio, pergit in urbem: in eo proelio Diomedes et Glaucus, dux Lyciorum, ad certamen progressi, priusquam manus consererent, paterna inter se hospitia recordati, facta armorum permutatione, dexteras iungunt (102—236). Hecuba et ceterae matronae, de Hectoris et procerum Troianorum consilio, peplum in aedem Minervae infe-

b *

runt, votaue pro salute patriae nuncupant (237—311). Interim Hector domi desidentem Paridem obiurgando in aciem reducit (312—368): uxorem Andromachen, in aedibus suis frustra quaesitam, tandem urbe egrediens ad portam Scaeam una cum puero Astyanacte obviam habet atque ultimum alloquitur (369—502). Mox fratrem in via armatus consequitur Paris (503—529).

VII.

Achivos, aequis adhuc seu prosperis armis certantes, urgent Hector et Paris in proelium reversi (1—16): quod ut tandem dirimatur, de Minervae et Apollinis consilio, Helenique suasu, fortissimus quisque ab Hectore ad pugnam singularem provocatur (17—91). Menelaum, qui se alacrem ostendit, ceteris cunctantibus, deterret Agamemno (92—122); mox, a Nestore instigati, surgunt ad dimicandum novem heroes, ex quibus sortis eventus designat Aiace Telamonium (123—205). Congrediuntur Hector et Ajax, acriterque depugnant, donec sub noctem, viribus pares, datis invicem muneribus, discedunt (206—312). In epulis publicis Nestor censet corpora caesorum sepelienda et castra munienda: in Troianorum concione Antenori, pacis et Helenae cum opibus restituendae auctori, respondet Paris, nihil se praeter opes, sed eas propriis adiectis, redditurum (313—364). Illud responsum altero die Priamus ad Achivos perferri, atque, ut Troianorum quoque corpora crementur, inducias iniiri iubet (365—420). Post haec sepulturam curant utrique suorum, simul Achivi navalia sua muro fossaque cingunt; quae opera Neptunus inter deos non sine indignatione miratur (421—464). Coenam nox sequitur minax tonitribus (465—482).

VIII.

Deos ad concilium vocatos vetat Iuppiter neutri populo in acie adesse, curruque vehitur ad Idam (1—52). Inde prospicit mane dubia victoria pugnantes exercitus, deinde fortunae eorum fatali lance pensitatis, delectisque fulminibus, exitia Achivis portendit (53—77). Iis usque ad munimenta compulsis adiutorem Neptunum Iuno frustra expetit; mox inclamando animos reddit Agamemno, et propitium Iovem ostentum significat (78—250). Iam Achivi, aliquamdiu superiores, novo impetu repellunt Troianos, quorum multos sagittis configit Teucer, vicissim ab Hectore vulneratus (251—334). Rursus in fugam vertuntur Achivi, quum Iuno et Minerva auxilii ferendi causa Troiam proficisci parant; sed conspectas statim ex monte Iuppiter per Irim relicit (335—437). Ipse ad Olympum reversus contumaces deas acri obiurgatione incessit, Achivis etiam maiores clades in crastinum diem minatur (438—484). Finita ob noctem dimicatione habitaque concione Troiani victores in ipso proelii loco excubias obsidionis in-

stituunt, atque, ut insidias hostibus aut navigationem praecludant, crebros per urbem campumque ignes accendunt (485—565).

IX.

Apud Achivos et praeterito discrimine perculosos et instante conterritos clam ab Agamemnone proceres convocantur, quibus rex consilium fugae et properandae per noctem navigationis indicit (1—28). A turpi incepto dehortantur eum Diomedes ac Nestor (29—78). Excurbiae locantur pro munimentis castrorum, in Agamemnonis tentorio coena paratur proceribus, post coenam sollicitè agitur de Achille placando et ad exercitum reduciendo (79—113). Ipse Agamemno illi, si iracundiam suam publicae necessitati remiserit, et intactam Briseidem et eximia dona promittit (114—161). His cura conditionibus mittuntur viri a Nestore delecti, Phoenix, quem Achilli pater rectorem iuventutis addiderat, Ajax maior, Ulysses, duo caduceatores (162—184). Legatos amice excipit Achilles, sed eorum quamvis accuratas, graves, blandas orationes et omnia Agamemnonis promissa adspersuratur; praeterea Phoenicem apud se retinet, cum eoque in patriam propediem se rediturum minatur (185—668). Ita postquam irritam legationem renunciaverunt Ajax et Ulysses, graviter afflictos principes confirmat Diomedes, et ad pertinaciam pugnandi hortatur (669—713).

X.

Agamemno insomnis cum fratre Menelao lectis evocant Nestorem et alios principum, cum hisque excurbias ad fossam obeunt (1—193). Consilio ibi ut in trepidis rebus habito mittunt speculatores in castra Troiana Diomedem atque Ulyssem (194—271). His aliquantum progressis praepes avis prosperum augurium affert (272—298). Eodem tempore Achivorum consilia exploratum prodierat Troianus quidam, Dolo, Hectoris promissis incitatus, quem ad navalia quum maxime tendentem illi comprehendunt (299—381). Hic quum vitam sibi deprecatus omnem situm castrorum et ubi Rhesus, rex Thracum, tenderet indicavit, proditor a Diomede occiditur (382—464). Iam pergunt ad cubilia Rhesi, quem modo subvenisse cum insignibus equis audierant, et ipsum quidem cum duodecim sociis obtruncat Diomedes, equos averit Ulysses (465—503). Heroës a Minerva moniti ne spe plura praedandi diutius morentur, dum Apollo Thracēs et Troianos excitat, salvi ad suos revertuntur (504—579).

XI.

Instructus splendidis armis Agamemno mane copias suas in aciem educit, simul Hector et alii principes Troianorum (1—66). Insolita virtute Agamemnonis, quae et incognitam turbam inflam-

mat, Troiani commoventur, magna clade accepta (67—162). Hector ipse ad urbis usque moenia repulans Iovis iussu impetitur furentis adversarii declinat, donec ille saucius proelio egreditur (163—283). Quo facto Hector ad pugnandum redit et novum ardorem iniecit suis (284—309). Aciem inclinatam restituit Diomedes, Ulysses, Ajax: sed Diomedes a Paride vulneratus citius ad naves revehitur (310—400); item Ulysses vulneratus a Socco atque eo transfixo a Troianis circumventus, ope Menelai et Aiacis dimicationi eripitur (401—488); mox Paridis sagittis vulnerantur Machao et Eurypylus (489—596). Machaonem Nestori curru praeerventem conspicatus Achilles Patroclum mittit praesentia cogniturum (597—617). Is ubi Machaonem agnovit, Nestore miserissimam fortunam proelii edocetur rogaturque ut vel Achillem ad auxilium Achivis ferendum imploret, vel ipse Achilles arma indutus hostes terreat (618—803). In reditu Patroclum Eurypylum ex vulnere aegram offendit eique in tentorium delatam medetur (804—848).

XII.

Achies intra murum compulsi (invisum diis opus, ab hisque statim post ipsam urbem deletum) Troianos iam navibus imminentes vident, iam fossam transgressuros (1—59). Rei difficultate primum attoniti mox Polydamantis monitu de curribus descendunt et in quinque catervas divisi incurrunt (60—107). Asium unam portarum ex curru aggredi ausus a duobus Lapillis cum magna clade suorum rejicitur (108—194). Infausti augurii interpretatio a Polydamante facta Hectorem non deterret a persequendis hostibus (195—250). Hi etsi procelloso vento impedit munimenta sua acriter defendunt, imprimeis duo Aiaces (251—289). Alia parte Sarpedon et Glaucus irruunt, quibus se opponi Menestheus ab eoque arcessiti Ajax maior et Teucer (290—377). Sarpedonis socius Epicles ab Aiace, Glaucus a Teucro sauciatur tandem a Sarpedone pinna mari revellitur (378—399). Lycios murum perrupturos etiam nunc fortiter arcent Achivi; Hector autem portam ingesto saxo discutit suisque viam ad naves aperit (400—471).

XIII.

Troiani passim superato muro caedunt Achivos, quum Neptunus miseratione commotus clam Iove tuendis navibus auxiliator accedit (1—42): qui primum duos Aiaces, tum ceteros principes humana specie indutus ad obsistendi pertinaciam cohortatur (43—124). Igitur Aiaces et alii Hectorem in media acie ab excidio navium arcent (125—205); mox Idomeneus a Neptuno in arma instigatus, assumpto Merione, ad sinistram afflictis succurrit (206—329). Exinde atrox proelium conseritur, in quo Troianis lap-

piter, Achivis Neptunus favet, inter Achivos Idomenei imprimis virtus spectatur (330—362). Is Othryoneum, Asium, Alcahoun interlicit; idemque cum Merione, Amilocho, Menelao, adversus Aeneam, Deiphobum, Helenum, Paridem prospere dimicat (363—672). Etiam Hectorem medio quem dudum tenuit loco sic urgenti Aiaces et aliae catervae, ut gradum iam referant Troiani: sed Polydamantis consilio firmatus Hector repente collectos in hostem ducit (673—808). Novam pugnam ciet Ajax et iugenti utrinque clamore certatur (809—837).

XIV.

Clamoribus pugnae exterritus Nestor egreditur tabernaculo suo, in quo adhuc Machaonem recreabat, ut quo res loco sit exploret (1—26). Obviam ei veniunt ex vulneribus aegri Agamemno Ulysses et Diomedes, eadem de causa progressi: quorum primus de belli exitu pridem anxius nunc vallum prorutum videns rursus fugam meditantur (27—81). Hoc consilium improbat Ulysses, Diomedes autem persuadet omnibus ut in proelium redeant: suosque praesentia certe atque hortatu adiuvent: simul euntem Agamemnonem solatur et exercitum confirmat Neptunus (82—152). Interea Juno, ut Achivorum laborem sublevet, ornat paratque se ad Iovem in Ida uxoriis illecebris deleniendum; quam ob rem a Venere cestum mutuatur, et ex Lemno arcessit Somnum, qui deum in soporem committat (153—351). Huic tempori insidiatus Somno auctore Neptunus fortunam Achivorum promptius auxiliando restituit (352—401). Hector ab Aiace ictu lapidis percussus deficit animo atque a sociis suis asportatur curaturque (402—439). Iam renovatis animis pugnantes Achivi Troianos a navibus avertunt Aiace imprimis minore fugatos persequente (440—522).

XV.

Inppiter expectatus pelli videt Troianos Achivis opem ferente Neptuno (1—11). Itaque aspere increpitae Iunoni imperat ut ex Olympo advocet Irim et Apollinem; his se ministris usurum ad Troianas vires restituendas, simul omnem fatorum seriem usque ad excidium urbis praedicit (12—77). Ex Iunone in deorum sedem reversa Mars audit de caede filii sui Ascalaphi et statim ad ultionem exardescit; furorem eius reprimit Minerva (78—142). Apollo et Iris deveniunt ad Iovem, cuius missu haec Neptunum minaciter conterritum quamvis reluctanter cogit ut bello desistat (143—219); Apollo sanatum Hectorem erigit eoque in pugnam reducto fortunam Troianorum instaurat (220—280). Hector fortissimos Achivorum adortus, imbellibus ad naves degressis, parim trucidat, partim in fugam vertit, praecedente deo, qui comitata aegide Achivis pavorem incutit, Troianis autem deletis muro

viam munit ad classem excindendam (281—389). Ea re animadversa Patroclus ab Eurypylo redit ad Achillem, ut eum extremo discrimini auxiliatorem exoret (390—404). Interim acerrime pro navibus propugnant Achivi, pluribus ab utraque parte cadentibus (405—590): tandem illi nec dispersi recedunt intra ordines navium, a quibus Ajax Telamonius conto armatus ignem defendit, quo iam Hector navem Protesilai se exusturum minatur (591—746).

XVI.

Patroclo deprecanti permittit Achilles suis et armis et copiis ad pugnam exire ea lege ut Troianos a navibus depulisse contentus maiori ne se periculo obiciat (1—100). Iam ipse debilitatus Ajax obstare non valuit quin ignis inferretur navi (101—123). Quo viso Achilles ultro amicum in arma vocat, ordines suorum instruit, alloquitur, libatione et precibus fuis dimittit (124—256). Repente conspectus Myrmidonum ductor consternatos hostes Achillis specie fallit, navem oppugnatione liberat, incendium restinguit (257—305); proelium primo committit, apud naves mox caeco pavore fugientes supra vallum et usque ad campi aperta compellit (306—418); deinde congressus Sarpedonem, Iovis filium, perimit, ultore caedis relicto Glaucō (419—507). Is cum Hectore et aliis Troianorum gravi certamine Achivis spolia detrahentibus corpus Sarpedonis eripiunt; quod iussu Iovis lotum nectumque Apollo tuctur ab amicis in Lyciam deportandum (508—683). Illo rerum successu ferox Patroclus Troianos ad urbem persequitur, murumque eius scandit, sed ab eodem deo detruditur (684—711); tamen Hectori rursus irruenti fortiter obsistit, aurigam eius Cebrionem necat, spoliatum cadaver abstrahit (712—782); denique complures ex turba interficit, donec ipsum vi Apollinis attonitum et armis exutum Euphorbus sauciat, Hector prosternit, qui et Automedonti instat Achillis currum propere ad naves agenti (783—867).

XVII.

Occiso Patroclo arma detrahentem Euphorbum interficit Menelaus (2—60): Hector autem Apollinis monitu ab insequendo Automedonte reversus exuvias aufert, dum Menelaus Aiacei maiorem ad cadaver tuendum arcessit; quin illud quoque mutilatum abstulisset, nisi Ajax necurrisset (61—139). Aiaci cedit Hector; sed Glaucō obiurgatione stimulatus mox Achillis armis superbiens redit ad corpus eripiendum, ac fortissimum quemque suorum in eandem pugnam accendit; simul a Menelao convocati advolant strenuissimi Achivorum (140—261). Sic uno in loco acerrima dimicatione oria Menelaus et Hector cum catervis uterque suis ancipiti fortuna in diversa contendunt: illi ut Patrocli corpus defendant; hi ut ad ludibrium trahant (262—425). Achilles equis

casum Patrocli dolentibus vigorem reddit Iuppiter, eosque in proelium reducit Automedon socio assumpto Alcimedonte (426—483). Statim adoriuntur currum Hector, Aeneas, alii, ut nobiles equos capiant; at impetum eorum fortiter sustinent Achivi, qui etiam cadaver propugnant, quum Menelaum novis viribus implet Minerva, Hectorem hortatur Apollo, annuente Iove (484—596). Tandem inclinat Achiva acies, ipse etiam Ajax Telamonius trepidat: cuius iussu Menelaus Antilochum caesi Patrocli et acceptae cladis nuntium ad Achillem mittit (597—701); idemque Menelaus cum Merione cadaver ad naves deportare audet, comitatu fretus Atacum, ingruentes hostes arcantium (702—761).

XVIII.

Accepto nuntio de nece Patrocli Achilles planctui et lamen-
tis indulget (1—34). His lamentis ex mari excita Thetis cum
cohorte Nereidum ad filium consolandum venit; quem quum ul-
ciscendi Hectoris cupidissimum videt, quamvis id statim ipsi fatale
futurum sit, cupidinem eius in posterum diem differt, quo ei nova
a Vulcano fabricanda arma perlaturam se promittit (35—137).
Nereidibus domum remissis Thetis ad Olympum festinat, dum
proelium renovatur super Patrocli corpore; quo tandem positurus
erat Hector, nisi Achilles monitu Iunonis ex fossa Troianos truci
aspectu voceque terruisset, et funestam ad moenia fugam fecisset
(138—231). Interim Achivi corpus ereptum tabernaculo Achillis
inferant instante nocte (232—242). Tumultuariam concionem ha-
bent Troiani, quibus Polydamas suadet ut salutem intra moenia
quaerant, non se Achilli in acie obiciant trucidandos; sed pruden-
s consilium displicet Hectori et populo (248—314). Noctem
in armis pervigilant Troiani; Achivi praeeunte Achille Patrocli
casum desunt, cadaver eunt lectoque componunt (315—355).
Ad Olympum, ubi Iuppiter modo coniugem obiurgabat, quod
Achillem concitasset, eadem nocte pervenit Thetis inque domo
Vulcani amice excipitur (356—427); qui ei facile exoratus cli-
peum eximia arte et reliqua arma fabricatur (428—617).

XIX.

Orta luce Thetis Achilli arma Vulcania affert, eumque rursus
ad belli societatem impellit; Patrocli autem corpus divinis perfun-
dit odoribus, ut ad sepulturam integrum duret (1—39). Achilles
advocata concione iracundiam suam abolitione deponit atque e
vestigio proelium postulat (40—73). Agamemno vicissim confi-
tetur errorem suum, simul reconciliata dona offert per Ulyssem
legatum promissa: sed eorum ille negligens, quippe ultioni in-
tentus, proelium pascere instat (74—153). Tandem denique ce-
dit Ulyssi, expectandum esse momenti dum copiae pranderint,
recipitque coram concione dona et ipsam Briseidem, contentionis

causam, quam intactam reddere se Agamemno per sacrificium adiurat (154—275). Dona ex publico loco in tabernaculum Achillis transferuntur, ubi mulieres Patroclum gement, et ipse denuo lamentatur heros; qui exercitu cibum capiente pertinaciter abstinet (276—339). Is igitur a Minerva coelo demissa recreatur, mox novis armis accingitur, currum conscendit cum Automedonte, atque auditis ex altero equorum fati suis prodigus vitae in aciem educit (340—424).

XX.

Utroque exercitu instructo Iuppiter diis ad concilium vocatis permittit ut quisque utri velit succurrat, ne excidium Troianis Achillis saevitia maturetur (1—30). Ita ad bellum proficiscuntur Iuno, Minerva, Neptunus, Mercurius, Vulcanus, Achivis opem laturi, Troianis Mars, Apollo, Diana, Latona, Xanthus, Venus: eorum ingressum coelestis fragor ac tremor terrae concelebrat (31—74). Ante initium proelium Apollo Aeneam concitat contra Achillem Hectori instantem; interim Dii suasu Neptuni seorsum ab acie considunt (75—155). Varias provocaciones sequitur certamen Achillis cum Aenea, quem regno inter Troianos fati destinatum Neptunus per nebulam periculo eripit (156—352). Hector Achillem aggressurus revocatur ab Apolline; Achilles quum alios Troianorum tum etiam Polydorum, Priami filium, interfecit (353—418). Iam fraternam necem ulturus cum Achille congregitur Hector, quem ipsum quoque nube circumdatum Apollo subducit (419—454). Ceteros Troianos dolore percitus Achilles adoritur, campumque foeda strage caesorum atque armorum complet (455—503).

XXI.

Troianos partim ad urbem, partim in Xanthum (Scamandrum) agit Achilles, et multis in flumine trucidatis, duodecim juvenes victos inferiis Patrocli servat (1—33). Ibidem Lycanem, Priami filium, quamvis supplicem (34—135), mox et Asteropaemum, ducem Paeonum, cum aliis huius gentis interfecit, Fluvio irriso ut impari (136—210): caedemque continuabat, nisi Xanthus vi cadaverum obstrui se dolens alveo eum excedere iussisset. Vix excesserat, quum rursus insilit; at Fluvius eum suis fluctibus mergere furit et egressum insequitur (211—271). Iam in undis luctanti vires addunt Neptunus et Minerva: Xantho autem, qui irritator etiam Simoëntis opem invocat, a Iunone obicitur Vulcanus, qui campum et Fluvium exurit nec flammam cohibet nisi eadem dea auctore (272—384). Oriuntur deinde singulares contentiones ceterorum deorum, Martis, Minervae, Veneris; Apollinis, Neptuni, Iunonis, Dianae; Mercurii, Latonae (385—513). Post haec in Olympum revertantur dii praeter Apollinem, qui Troiam versus pergit, dum Achilles ferro saevit per campum, allos com-

pellit in urbem; quibus portam recludi iubet Priamus (514—543). Illi ne in fuga opprimantur, Apollo Achillem primum immisso Agenore distinet, mox ipse Agenoris specie indutus fallit fugiendo et ab urbe abstrahit (544—611).

XXII.

Uterque exercitus se ex campo in tutum receperat, quum Achillem persequendo Apolline redeuntem solus manet Hector, parentibus ex muro flebiliter revocantibus (1—89). Frustra: hinc enim pudor, hinc alii affectus illum loco cedere prohibent; adspectu tamen viri exterritus fugit, insequente eum Achille ac ter circum moenia agente (90—166). Inter haec Iuppiter vicem Hectoris miseratus tentatis fatorum lancibus illi necem appendit, quem ab Apolline statim desertum Minerva specie fratris Deïphobi ad dimicandum hortatur (167—247). Ita heroës congregiuntur singulari certamine, in quo Minerva Achillem praesens adiuvat, Hectorem atroci dolo deludit (248—305). Tandem hunc maxima contentione pugnantiem Achilles hasta transfigit, armis spoliat, insultandum foedandumque praebet suis, et religatum curru ad stationem navium raptat (306—404). Hectoris sui interitum plorat omnis civitas, lamentantur ex muro spectantes parentes et domo excita Andromache (405—515).

XXIII.

Myrmidones circa Patrocli lectum in armis decurrunt praeeunte Achille, qui lisdem mox epulum funebre praebet, ipse apud Agamemnonem coenat, et in alterum diem exsequias indicit (1—58). Insequente nocte per quietem offertur ei imago Patrocli iusta funebria poscentis (59—107). Agamemnonis iussu mane convenerunt ligna, affertur corpus, comis conspersum Achillis et aliorum, exstruitur rogos, et mactatis ad eum multis victimis et duodecim invenibus Troianis, accenditur, ardetque flatu Boreae et Zephyri, dum Hectoris corpus a Venere et Apolline curatur (108—225). Proxima die leguntur et in urnam conduntur Patrocli ossa, ex ipsius voto olim cum Achillis reliquiis socianda; excitatur etiam tumultus subitaneus (226—256). His in defuncti honorem adiecit Achilles certamina de vario genere, in quibus praemia et munera merent principes Achivorum: equis Diomedes, Antilochus, Menelaus, Meriones, Eumelus, Nestor (257—650), pugilatu Epeus et Euryalus (651—699); luctando Ajax Telamonius et Ulysses (700—739); cursu Ulysses, Ajax minor; Antilochus (740—797); decertando armis Diomedes et Ajax Telamonius (798—825); disco Polypoetes (826—849); sagittando Meriones et Teucer (850—883); iaculando Agamemnon et Meriones (884—897).

XXIV.

Ludis peractis coenae somnoque se dant Achivi; Achilles noctem insomnem ducit manequē Hectorē currū religatū circa tumulū Patroclī raptāt (1—18). Eam contumeliā plures per dies repetitā inter deos, partim dolentes, partim laetantes, miseratus Apollo, qui corpus adhuc integrum servabat, graviter conqueritur (19—54). Itaque Iuppiter per Thetidem, ab Iride arcessitā, imperat Achilli ut ab saevitiā desistat et corpus redimentibus tradere ne recuset; simul eiusdem mandatu Iris cohortatur Priamum ut oblato redemptionis pretio filium recipiat (55—186). Gerantur haec duodecimo post mortem Hectoris die, quo Priamus sub noctem, Hecuba et ceteris omnibus remotis, qui iter morarentur, pretiosa dona colligit, hisque currum onerari, ab Idaeō praecone ducendum, sibi alium parari iubet (187—282): tum libatione facta et dextro omine accepto iter ingreditur (283—330). Ei Iovis missu occurrit Mercurius, a quo per sopitos vigiles ad tabernaculū heroīs deducitur (331—467). Achilles, a rege supplice facile exoratus, pretium redemptionis accipit, corpus ei lotum et vestibus involutum restituit, undecim dies induciarum ad sepulturam concedit, coenaeque adhibitum honestissime dormitum dimittit (468—676). Prima luce postridie, Mercurio duce, Priamus ad urbem refert corpus, cuius visendi causa obviam effusi Troiani lamentantur; mox in aula positum, praeter conductos cantores, plorant Andromache, Hecuba, Helena (677—776). Exstructo deinde rogo celebratur funus cum epulo (777—804).

ΙΛΙΑΔΟΣ Α.

156. 27. 6. 1976

Λοιμός. Μῆνις.

Μῆνιν ἄειδε, θεὰ, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
 οὐλομένην, ἣ μυρὶ Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν,
 πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν
 ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ἐλώρια τεῦχε κύνεσσιν
 οἰωνοῖσι τε πᾶσι - Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή - 5
 ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
 Ἀτρεΐδης τε, ἄναξ ἀνδρῶν, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.

Τίς τ' ἄρ' σφωε θεῶν ἑριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
 Αἰτοῦς καὶ Διὸς υἱός. ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς
 νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὥρσε κακὴν, ὀλέκοντο δὲ λαοί,
 οὐνεκα τὸν Χρῦσῃν ἠτίμησ' ἀρητῆρα 11

Ἀτρεΐδης. ὁ γὰρ ἦλθε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
 στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
 χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς,
 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύνω, κοσμήτορε λαῶν. 16

„Ἀτρεΐδαί τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἰκαδ' ἰκέσθαι·
 παῖδα δ' ἐμοὶ λῦσαί τε φίλην τά τ' ἄποινα δέχεσθαι,
 ἀξόμενοι Διὸς υἱὸν ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα.“ 21

Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
 αἰδεῖσθαι δ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·

Homeri Ilias.

ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,
ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἐτίλεν· 25

„Μὴ σε, γέρον, κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κηΐω
ἢ νῦν δηθύνοντ' ἢ ὕστερον αὐτὶς ἰόντα,
μὴ νῦ τοι οὐ χραίσμῃ σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο.
τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω· πρίν μιν καὶ γῆρας ἐπεισιν
ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἄργεϊ, τηλόθι πάτρης, 30
ἰστὸν ἐποικομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιώσσαν.
ἀλλ' ἴθι, μὴ μ' ἐρέθιζε, σαώτερος ὧς κε νῆμαι.“

Ὡς ἔφατ', ἐδδεδεισεν δ' ὁ γέρον καὶ ἐπέιθετο μῦθῳ.
βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιὼν ἠρώαδ' ὁ γεραίῶς 35
Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἡΰκομος τέκε Διτῶ.

„Κλυθί μεν, ἀργυρότοξ', ὃς Χρῦσῃν ἀμφιβέβηκας
Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἱφι ἀνάσσεις,
Σμινθεῦ, εἰποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
ἢ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πύονα μηροῖ' ἔκηα 40
ταύρων ἠδ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήνηνον ἐέλδωρ·
τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.“

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ,
τόξ' ὥμοισιν ἔχων ἀμφηροεφέα τε φαρέτρην. 45
ἐκλαγξαν δ' ἄρ' οἵστοι ἐπ' ὤμων χωομένοιο,
αὐτοῦ κινηθέντος· ὁ δ' ἦγε νυκτὶ ἐοικώς.
ἔξετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἔηκεν·
δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
σὺρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς, 50
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφίεις
βάλλ'. αἰεὶ δὲ πυρὰν νεκύων καίοντο θαμναί.

Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὄχετο κῆλα θεοῖο,
τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·
τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη· 55

λεύσοιτο γὰρ τότε πάντες, ὃ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς
 „Ατρεΐδην κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
 πῶς γάρ τοι δάσσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
 οὐδέ τί που ἴδμεν ξυνήϊα κείμενα πολλὰ·
 ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξ ἐπράθομεν, τὰ δέδασται, 125
 λαοὺς δ' οὐκ ἐπέσικε παλλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶ πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτίσομεν, αἳ κέ ποθι Ζεὺς
 ὄψωι πόλιν Τροίην εὐτείγεον ἐξαλγῆξεν.“ 145

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος τίθει, ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων
 „μὴ φίλην· τοὶ δ' ὦκα θεῶ κλειτὴν ἑκατόμβην
 ἐξείης ἔστησαν εὐδμητον περὶ βωμόν,
 χειρεύσαντο δ' ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.

τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ' εὐχετο χεῖρας ἀνασχῶν 450
 „Κλυθί μεν, ἀργυρότοξ', ὅς Χρύσην ἀμφιβέβηκας
 Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἱφι ἀνάσσεις·
 ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμῷ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
 τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἴψας λαὸν Ἀχαιῶν·
 ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνηνον ἐέλδωρ 455
 ἦδη νῦν Ἀναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.“

Ὅς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ' εὐξάντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
 αὐερύσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν 460
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὤμοστέτησαν.
 καίτε δ' ἐπὶ σχίσσης ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἰθῶπα οἶνον
 λείβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆθ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τάλλα καὶ ἄμφ' ὀβελόισιν ἔπειραν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα. 466

ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι, ἢ ἀνδράσιν ἱφι μάχεσθαι·
 οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ' ἤλυθον αἰχμητάων
 δευρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὔτι μοι αἰτιοὶ εἰσιν.
 οὐ γὰρ πώποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν, οὐδὲ μὲν ἵππους,
 οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβόλακι βωτιανείρῃ 155
 καρπὸν ἐδηλήσαντ', ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ
 οὔρεά τε σκιοέεντα θάλασσά τε ἡχῆεσσα·
 ἀλλὰ σοὶ, ὦ μέγ' ἀναιδὲς, ἄμ' ἐσπόμεθ', ὄφρα σὺ χαίρης.
 βῆ δ' ἄρ' ἀρνύμενοι Μενελάω σοὶ τε, κυνῶπα,
 πολλὰ δ' ἐπεὶ οὔτι μετατρέπη οὐδ' ἀλεγίζεις 160
 Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἡὔκομος τέκεσθαι ἀπειλεῖς,
 „Κλυθὲ μιν, ἀργυρότοξ', ὃς Χρῡσην ἀμφιβερησσῶν.
 Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἱφι ἀνάσσεις,
 Σμινθεῦ, εἰποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
 ἢ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πλοῖνα μηρί' ἔκημα 40
 ταύρων ἠδ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήνην ἐξέδωρ·
 τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.“
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων,
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ,
 τόξ' ὥμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην. 45
 ἔκλαγξαν δ' ἄρ' ὀϊστοὶ ἐπ' ὤμων χωομένοιοι,
 αὐτοῦ κινηθέντος· ὁ δ' ἦε νυκτὶ ἐοικώς.
 ἔζετ' ἐπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὼν ἔηκεν·
 δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
 οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς, 50
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἔχεπεν κῆς ἐφίεις
 βάλλ'· αἰεὶ δὲ πυρὰ νεκρῶν καίοντο θαμναί.
 Ἐννήμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὄψετο κῆλα θεοῖο,
 τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·
 τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη 55

τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηϊ τ' ἐμῇ καὶ ἑμοῖς ἐτάροισιν
 πέμψω, ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βοισσηΐδα καλλιπάρηον
 αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὺν γέρας, ὅφρ' εὖ εἰδῆς 185
 ὅσσον φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγὴν δὲ καὶ ἄλλος
 ἶσον ἑμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην."

"Ὡς φάτο· Πηλεΐωνι δ' ἄχος γένετ', ἐν δέ οἱ ἦτορ
 στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,
 ἣ ὅγε φάσγανον ὅζυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ 190
 τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὁ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι,
 ἥε χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν·
 εἶος ὁ ταῦθ' ὄρμασθαι τίθει, ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων
 ἔλκετο φίλῃν· τοὶ δ' ὦκα θεῶ κλειτὴν ἑκατόμβην
 ἐξεῖς ἔστησαν εὐδμητον περὶ βωμόν,
 χερνύσαντο δ' ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.

τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ' εὐχετο χεῖρας ἀνασχών 450
 „Κλυθί μεν, ἀργυρότοξ', ὃς Χρῦσην ἀμφιβέβηκας
 Κίλλαν τε ξαθέην Τενέδοιό τε ἱφί ἀνάσσεις·
 ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμῷ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
 τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἱψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
 ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνηνον ἐέλδωρ 455
 ἦδη νῦν Ἀναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον."

"Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
 αὐέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαζαν καὶ ἔδειραν,
 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν 460
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 καίτε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἶθροπα οἶνον
 λείβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τάλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἐπειραν,
 ᾤπησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα. 466

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 215

„χρὴ μὲν σφωϊτερόν γε, θεὰ, ἔπος εἰρύσασσθαι,
 καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὥς γὰρ ἄμεινον.
 ὅς κε θεοῖς ἐπιπειθῆται, μάλα τ' ἔκλυνον αὐτοῦ.“

Ἡ καὶ ἐπ' ἀργυρέῃ κώπῃ σχέθε χεῖρα βαρεῖαν,
 ἄψ δ' ἐς κουλεὸν ᾧσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθῃσεν
 220 μύθῳ Ἀθηναίης· ἥ δ' Οὐλύμπόνδε βεβήκει
 βῆ ἑκατ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.
 πολλὰ δ' ἐμύσησεν ἑκαυτὶς ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
 Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠνυχομὸς τέλει γόλοιο·

„Κλυθί μεν, ἀργυρότοξ', ὃς Χρυσήν ἀμφηρεφέα
 225 Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἱφί ἀνάσσεις,
 Σμινθεῦ, εἰποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
 ἥ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πύονα μηρὶ ἔκηα
 230 ταύρων ἠδ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήνηνον ἐέλδωρ·
 τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.“

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων,
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ,
 235 τόξ' ὥμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην.
 ἔκλαγξαν δ' ἄρ' ὀϊστοὶ ἐπ' ὤμων χωόμενοιο,
 αὐτοῦ κινήθεντος· ὁ δ' ἦε νυκτὶ ἰοικιῶς.
 ἔξेत' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἔηκεν·
 δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
 240 οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργοὺς,
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἔχεπεν κῆς ἐφίεις
 βάλλ'· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκρῶν καίοντο θαμναί.

Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὥχετο κῆλα θεοῖο,
 245 τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·
 τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη

χρυσείοις ἥλοιαι πεπαρμένον, ἔξετο δ' αὐτός·
 Ἀτρείδης δ' ἑτέρωθεν ἐμήνιε. τοῖσι δὲ Νέστωρ
 ἡδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγύς Πυλίων ἀγορητής,
 τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέειν αὐδὴ -
 τῷ δ' ἦδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων 250
 ἐφθίαθ', οἳ οἱ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἡδ' ἐγένοντο
 ἐν Πύλῳ ἡγαθέη, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἀνασσειν -
 ὅ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν

„ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιῖδα νῆα
 ἢ κεν γηθῆσαι Πρίαμος Πριάμῳ ἐφῆκεν.“ 445
 ἄλλοι τε Τρῶες μῆσι τίθει, ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων
 εἰσαφίλην· τοὶ δ' ὦκα θεῶ κλειτὴν ἑκατόμβην
 ἐξείης ἔστησαν εὐδμητον περὶ βωμόν,
 χειρὶν ἔψαντο δ' ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλουτο.

τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ' εὐχετο χεῖρας ἀνασχῶν 450
 „Κλυθί μεν, ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσῃν ἀμφιβέβηκας
 Κίλλαν τε ξαθέην Τενέδοιό τε Ἴφι ἀνάσσεις·
 ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμῷ πάρος ἐκλυες εὐξαμένοιο,
 τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
 ἡδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνηνον ἐέλδωρ 455
 ἡδὴ νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.“

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἐκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐξάντο καὶ οὐλοχύτας προβάλλοντο,
 ἀνέρουσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαζαν καὶ ἔδειραν,
 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κυίσῃ ἐκάλυψαν 460
 δόπτρυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 κατὰ δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἶθοπα οἶνον
 λείβε· νεοὶ δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἐπειραν,
 ὠπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα. 466

ἀντιβίην, ἐπεὶ οὐποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
 σκηπτούχος βασιλεὺς, ὥτε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
 εἰ δὲ σὺ κάρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ, 20
 ἄλλ' ὄγε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει.
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δὲ παῦτε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε
 λίσσομ' Ἀχιλλῇ μεθέμεν χόλον, ὅς μέγα πᾶσιν
 ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
 πολλὰ καὶ ἄνυσεν· οὐ γὰρ πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 Ἀπόλλωνι ἀνάκτι, τὸν ἡγεμόνα πόντων ἔμμεναι ἄλλων,

„Κλυθί μεν, ἀργυρότοξ', ὅς Χρῦσῃν ἔσσι δ' ἀνάσσει
 Κίλλαν τε ξαθέην Τενέδοιό τε ἱφί ἀνάσσεις,
 Σμινθεῦ, εἰποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
 ἢ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πύονα μηρί' ἔκηα 40

ταύρων ἢ δ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήνην ἐξέδωρ·
 τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.“

Ὅς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων,
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ,
 τόξ' ὥμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην. 45
 ἔκλαγξαν δ' ἄρ' οἵστοι ἐπ' ὤμων χωομένοιοι,
 αὐτοῦ κινηθέντος· ὁ δ' ἦγε νυκτὶ ἰοικώς.

ἔζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὼν ἔηκεν·
 δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.

οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς, 50
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἔχεπεν κῆς ἐφίεις
 βάλλ'· αἰεὶ δὲ πυρρὰι νεκῶν καίοντο θαμναί.

Εὐνήμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὦχετο κῆλα θεοῖο,
 τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·
 τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη. 55

βῆσε θεῶν, ἀνὰ δὲ Χρυσήϊδα καλλιπάρηον 310
εἶσεν ἄγων· ἐν δ' ἄρχος ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
λαοὺς δ' Ἀτρείδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.
οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἄλλα λύματ' ἔβαλλον,
ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἑκατόμβας 315
ταύρων ἢ δ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἄλός ἀτρογέτοιο·
κνίσῃ δ' οὐρανὸν ἵκεν ἐλίσσασμένη περὶ καπνῶ.

Ὡς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· ἔα,
ἔφηκεν. 445

λῆγ' ἐριδος, τὴν πρὶ τίθει, ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων
ἄλβ' ᾤλην· τοὶ δ' ὦκα θεῶ κλειτὴν ἑκατόμβην
ἐξείης ἔστησαν ἐϋδμητον περὶ βοῶν,
χερσίψαντο δ' ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.

τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ' εὐχέτο χεῖρας ἀνασχών 450
„Κλυθὶ μὲν, ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσῃν ἀμφιβέβηκας

Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἱφὶ ἀνάσσεις·
ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμῷ πάρος ἔκλυες εὖξαμένοιο,
τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἱψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
ἦ δ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνηνον ἐέλδωρ 455
ἦδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.“

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὖξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
αὔερονσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαζαν καὶ ἔδειραν,
μηρούς τ' ἔξεταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν 460
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
κατὰ δ' ἐπὶ σχίσσῃς ὁ γέρον, ἐπὶ δ' αἰθοπα οἶνον
λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἐπειραν,
ᾧπησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα. 466

χρειὸν ἐμεῖο γένηται αἰκία λοιγὸν ἀμῦναι
τοῖς ἄλλοις. ἦ γὰρ ὄγ' ὀλοῖησι φρεσὶ θυί,
οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοντο Ἀχαιοί.“

Ὡς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ,
ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηΐδα καλλιπάρηον, 34
δῶκε δ' ἄγειν. τῷ δ' αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν
ἔλκε' ὅτ' οὐσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
πολλὰ ῥυαὶν ἔειπε, καὶ ἄφαρ ἔξετο νόσφι λιασθείς,

Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἴδ' ἔειπε, ἄπειρὸν ὀνείων 35

„Κλυθί μεν, ἀργυρότοξ', ὃς Χρυσήν κ' ὄρεγνύς·

Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἴφι ἀνάσσεις,

Σμινθεὺ, εἰποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,

ἦ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πλοῖνα μηρί' ἔκηα 40

ταύρων ἢ δ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήνην ἐέλδωρ·

τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.“

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων,

βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιο καρήνων χωόμενος κῆρ,

τόξ' ὥμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην. 45

ἔκλαγξαν δ' ἄρ' οἵστοι ἐπ' ὤμων χωόμενοι,

αὐτοῦ κινηθέντος· ὁ δ' ἦγε νυκτὶ ἐοικώς.

ἔζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὼν ἔηκεν·

δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῦ.

οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς, 50

αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἔχεπευκὲς ἐφίεις

βάλλ'. αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί.

Εὐνήμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὄχετο κῆλα θεοῖο,

τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·

τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη. 55

ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδῃσαν· 436

ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,

ἐκ δ' ἐκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·

ἐκ δὲ Χρυσῆς νηὸς βῆ ποντοπόροιο. 439

τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς
πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν

„ὦ Χρῦση, πρό μ' ἐπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγα-
μέμνων

παιδὰ τε σοὶ ἀγέμεν, Φοῖβῳ θ' ἱερὴν ἐκατόμβην

ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὅφρ' ἱλασόμεσθα ἄνακτα,

ὅς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε' ἐφῆκεν.“ 445

Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὃ δ' ἔδεξατο χαίρων

παιδὰ φίλην· τοὶ δ' ὦκα θεῶ κλειτὴν ἐκατόμβην

ἐξεῖς ἔστησαν ἐϋδμητον περὶ βωμὸν,

χερσὶν ἔψαντο δ' ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.

τοῖσιν δὲ Χρῦσης μεγάλ' εὐχετο χεῖρας ἀνασχών 450

„Κλυθί μεν, ἄργυρότοξ', ὅς Χρῦσὴν ἀμφιβέβηκας

Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἱφί ἀνάσσεις·

ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμῷ πάρος ἔκλυες εὖξαμένοιο,

τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἵψαο λαὸν Ἀχαιῶν·

ἦ δ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνηναι ἐέλδωρ· 455

ἦ δὴ νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.“

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὖξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,

αὐξοῦσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,

μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν 460

δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.

καί τ' ἐπὶ σχίσσῃ ὃ γέρον, ἐπὶ δ' αἶθοπα οἶνον

λείβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.

αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,

μίστυλλον τ' ἄρα τάλλα καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἐπειραν,

ᾧπησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα. 466

αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδρεύετο δαιτὸς εἵσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 470
 νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν,
 οἳ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο,
 καλὸν αἰδούντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
 μέλποντες ἑκάεργον· ὃ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων.

Ἥμος δ' ἥελιος κατέδυν καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν, 475
 δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ προμνήσια νηὸς.
 ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη βοοδόακτυλος Ἥως,
 καὶ τότε ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν·
 τοῖσιν δ' ἱμμενον οὐρὸν ἶει ἑκάεργος Ἀπόλλων. 479
 οἳ δ' ἴστων στήσαντ' ἀνὰ θ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν·
 ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον, ἄμφι δὲ κῦμα
 στείρη πορφύρεον μεγάλ' ἔαχε νηὸς ἰούσης·
 ἥ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκοιντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
 νῆα μὲν οἴγε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν 485
 ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν
 αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.

Αὐτὰρ ὁ μῆνιε νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν,
 διογενὴς Πηλέος υἱὸς, πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν 490
 οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ
 αὐτῷ μένων, ποθέεσκε δ' αὐτὴν τε πτόλεμόν τε.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο θυωδεκάτῃ γένετ' ἡώς,
 καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἔοντες
 πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχε. Θέτις δ' οὐ λήθετ' ἐφε-
 τμέων 495

παιδὸς ἑοῦ, ἀλλ' ἦγ' ἀνεθύσετο κῦμα θαλάσσης,
 ἠερίῃ δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὐλυμπόν τε.

εὗρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἡμενον ἄλλων
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδαιράδος Οὐλύμποιο.
 καὶ ὅα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο καὶ λάβε γούνων 500
 σκαιῇ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἑλουῖσα
 λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα

„Ζεῦ πάτερ, εἶποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα
 ἢ ἔπει ἢ ἔργῳ, τόδε μοι κρήνην ἐέλωρ·
 τίμησόν μοι νῖον, ὃς ὠκυμορῳτάτος ἄλλων 505
 ἐπλετ' ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
 ἀλλὰ σὺ πέρ μιν τίσον, Ὀλύμπιε μητίετα Ζεῦ·
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὅφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
 νῖον ἐμὸν τίσωσιν, ὀφέλλωσιν τέ εἰ τιμῇ.“ 510

Ὡς φάτο· τὴν δ' οὔτι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 ἀλλ' ἀκέων δὴν ἦστο. Θέτις δ' ὥς ἤψατο γούνων,
 ὥς ἔχετ' ἐμπεφυῖα, καὶ εἶρετο δεῦτερον αὐτῆς

„Νημερτές μὲν δὴ μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον,
 ἢ ἀποείπ', ἐπεὶ οὐ τοι ἐπὶ δέος, ὅφρ' εὖ εἰδῶ 515
 ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτῃ θεὸς εἰμι.“

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 „ἦ δὴ λοίγια ἔργ', ὅτε μ' ἐχθοδοπήσαι ἐφήσεις
 Ἥρη, ὅτ' ἂν μ' ἐρέθῃσιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.
 ἢ δὲ καὶ αὐτῶς μ' αἶεν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν 520
 νεικεῖ, καὶ τέ μέ φησι μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὐτῆς ἀπόστιχε, μὴ σε νοήσῃ
 Ἥρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὅφρα τελέσω.
 εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὅφρα πεποιθήσῃ·
 τοῦτο γὰρ ἔξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον 525
 τέκμων· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ' ἀπατηλὸν
 οὐδ' ἀτελεύτητον, ὅ τι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.“

Ἡ καὶ κτανέησιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων·
 ἀμβρόσια δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος 529

κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον.

Τῶγ' ὥς βουλευσάντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα
εἰς ἄλλα ἄλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
Ζεὺς δὲ εὖν πρὸς δῶμα. θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέστησαν
ἐξ ἐδέων, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη
μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσαν ἅπαντες. 535
ὥς ὁ μὲν ἐνθά καθεζέτ' ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν Ἥρη
ἡγνοίησεν ἰδοῦσ' ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλὰς
ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος.
αὐτῶκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα

„Τίς δ' αὖτοι, δολομῆτα, θεῶν συμφράσσατο βουλὰς;
αἰεὶ τοι φίλον ἔστιν, ἐμεῦ ἀπονόσφιν εὖντα, 541
κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τί πώ μοι
πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅτι νοήσης.“

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
„Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους 545
εἰδήσειν· χαλεποί τοι ἔσονται ἀλόχῳ περ εἰούσῃ.
ἀλλ' ὃν μὲν κ' ἐπιεικὲς ἀκουέμεν, οὔτις ἔπειτα
οὔτε θεῶν πρότερος τόνγ' εἴσεται οὔτ' ἀνθρώπων·
ὃν δὲ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι,
μή τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρειν μηδὲ μετάλλα.“ 550

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη
„αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες.
καὶ λίην σε πάρος γ' οὔτ' εἶρομαι οὔτε μεταλλῶ,
ἀλλὰ μάλ' εὖν κηλος τὰ φράζειαι ἄσος ἐθέλησθα.
νῦν δ' αἰνώως δεῖδοικα κατὰ φρένα μή σε παρείπῃ 555
ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος·
ἡερίη γὰρ σοίγε παρέζετο καὶ λάβε γούνων·
τῇ σ' οἶω κατανεῦσαι ἐτήτυμον ὥς Ἀχιλλῆα
τιμῆσῃς, ὀλέσῃς δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
„δαιμονίη, αἰεὶ μὲν οἶμαι, οὐδέ σε λήθω 561

ποῆξαι δ' ἔμπης οὔτι δυνήσεται, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
 μᾶλλον ἔμοι ἔσσαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται.
 εἰ δ' οὔτω τοῦτ' ἐστίν, ἔμοι μέλλει φίλον εἶναι.
 ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μῦθῳ, 565
 μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ
 ἄσσον λόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω."

Ὡς ἔφατ', ἔδδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 καὶ ῥ' ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ·
 ὦχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίῳνες. 570
 τοῖσιν δ' Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν,
 μητρὶ φίλῃ ἐπίηρα φέρων, λευκωλένῳ Ἥρῃ·

„Ἡ δὴ λοίγια ἔργα τὰδ' ἔσσεται οὐδ' ἔτ' ἀνεκτά,
 εἰ δὴ σφῶ ἔνεκα θνητῶν ἐριθαίνετον ὧδε,
 ἐν δὲ θεοῖσι κολῶν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς 575
 ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικᾷ.
 μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ,
 πατρὶ φίλῳ ἐπίηρα φέρειν Διὶ, ὅφρα μὴ αὐτε
 νεικεῖησι πατὴρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ.
 εἴπερ γάρ κ' ἐθέλησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς 580
 ἐξ ἐδέων στυφελίξαι· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
 ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν·
 αὐτίκ' ἐπειθ' ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν."

Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ ἀναΐξας θέπας ἀμφικύπελλον
 μητρὶ φίλῃ ἐν χειρὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν 585

„Τέτλαθι, μήτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ,
 μὴ σε, φίλην περ εἰούσαν, ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶμαι
 θεινομένην, τότε δ' οὔτι δυνήσομαι, ἀχνύμενός περ,
 χραισμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.
 ἦδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα 590
 ῥίψε, ποδὸς τεταγών, ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίῳιο.
 πᾶν δ' ἡμαρ φερόμην, ἅμα δ' ἥελίῳ καταδύντι
 κάππεσον ἐν Ἀήμῳ· ὀλλγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν·

ἔνθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.“

Ὡς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 595
μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.

αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
οἶνοχόει, γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων.
ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν,
ὥς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δῶματα ποιπνύοντα. 600

Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἡέλιον καταδύντα
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδευέτο δαιτὸς ἔσσης,
οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' Ἀπόλλων,
Μουσάων θ', αἰ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἡέλιοιο, 605
οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
ἦχι ἕκαστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυῖεις
Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πρᾶπίδεσιν.

Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἦτ' Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς,
ἔνθα πάρος κοιμᾷθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι· 610
ἔνθα καθευδ' ἀναβάς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἥρη.

ΙΛΙΑΔΟΣ Β.

Ὀνειρος. Βοιωτία

ἡ κατάλογος τῶν νεῶν.

Ἄλλοι μὲν ἦα θεοί τε καὶ ἄνδρες ἱπποκορυσταὶ
εὖδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος,
ἀλλ' ὄγε μερμήριζε κατὰ φρένα ὥς Ἀχιλλῆα
τιμήσει', ὀλέσαι δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν εἰρίστη φαίνεται βουλή, 5

πέμψαι ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι οὐλον Ὀνειρον·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Βάσκ' ἴθι, οὐλὲ Ὀνειρε, θεῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
πάντα μάλ' ἄτρεκέως ἀγορευέμεν ὥς ἐπιτέλλω. 10
θωρήξαι ἔ κέλευε καρηχομόωντας Ἀχαιοὺς
πανσυνδή· νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυάγνιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἄθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρῃ λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφήπται.“ 15

Ὡς φάτο, βῆ δ' ἄρ' Ὀνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν.
καρπαλίμως δ' ἵκανε θεῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δ' ἐκίχανεν
εὐδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος.
στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληϊῶ νῆε ἰοικῶς, 20
Νέστορι, τὸν ἔα μάλιστα γερόντων τι' Ἀγαμέμνων·
τῷ μιν ἐεισάμενος προσεφώνεε θεῖος Ὀνειρος

„Εὐδεις, Ἀτρεὺς νῆε δαΐφρονος ἱπποδάμοιο;
οὐ χρὴ παννύχιον εὐδεν βουληφόρον ἄνδρα,
ὃ λαοὶ τ' ἐπιτετράφεται καὶ τόσσα μέμηλεν. 25
νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι.
ὅς σε ἄνευθεν ἔων μέγα κήδεται ἥδ' ἐλεαίρει.
θωρήξαι σε κέλευσε καρηχομόωντας Ἀχαιοὺς
πανσυνδή· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγνιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες 30
ἄθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρῃ λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφήπται
ἐκ Διός. ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσὶ, μηδὲ σε λήθῃ
αἰρεΐτω, εὐτ' ἂν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήρῃ.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσето, τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ 35
τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν ἅ ῥ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλον.
φῆ γὰρ ὅγ' αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἥματι κένω,

νήπιος, οὐδὲ τὰ ἤδη ἅ ῥα Ζεὺς μῆδετο ἐν
 θήσειν γὰρ ἔτ' ἐμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε στον
 Τρῳαί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὕσμ
 ἔγρετο δ' ἐξ ὕπνου, θεῖη δέ μιν ἀμφέχυν
 ἔξετο δ' ὀρθωθείς, μαλακὸν δ' ἐνδυνε χι
 καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φ
 ποσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ π
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρ
 εἴλετο δὲ σκῆπτρον πατρώϊον, ἄφθιτον α
 σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶ

Ἦως μὲν ῥα θεὰ προσεβήσετο μακρὸν
 Ζηνὶ φῶως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
 αὐτὰρ ὁ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε
 κηρύσσειν ἀγορήνδε καρηκομόωντας Ἀχα
 οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ'

Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἴξε γει
 Νέστορέη παρὰ νηϊ Πυλῳιγενέος βασιλῆος
 τοὺς ὅγε συγκαλέσας πνικινὴν ἡρτύνετο β

„Κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνὺπνιον ἤλ
 ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορ
 εἰδός τε μέγεθός τε φυήν τ' ἄγχιστα ἐφικ
 στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ με πρὸς μῦ
 εὐδεις, Ἀτρεὺς υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο
 οὐ γὰρ παννύχιον εὐδεῖν βουλευφόρον ἄν
 ῥ' λαοὶ τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλ
 νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγ
 ὅς σε εὖ ἀνενύθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἢ δ' ἐλε
 θωρήξαι σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἀχα
 πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυ
 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώμα
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπὶ γὰρ ἀπ
 Ἥρῃ λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπτο

ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν· ὥς οἱ μὲν εἰπὼν 70
ᾤχετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
ἀλλ' ἄγετ', αἰ κέν πως θωρήξομεν νῆας Ἀχαιῶν.
πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι, ἣ θέμις ἐστίν,
καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήρεσι κελεύσω·
ὕμεις δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.“ 75

Ἦτοι ὄγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
Νέστορ, ὃς ὅα Πύλοιο ἀναξ ἦν ἡμαθόεντος·
ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
„ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἐνίσπεν, 80
ψευδὸς κεν φαίμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
νῦν δ' ἴδεν ὃς μὲν ἄριστος Ἀχαιῶν εὖχεται εἶναι.
ἀλλ' ἄγετ', αἰ κέν πως θωρήξομεν νῆας Ἀχαιῶν.“

Ὡς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξ ἤρχε νέεσθαι.
οἱ δ' ἐπ' ἀνέστησαν περὶ τὸν ποιεμένοιο λαῶν, 85
σκηπτούχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.
ἦ ὅτε ἔθνεα εἰσι μελισσάων ἀδινάων,
πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων·
βοτρυθὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἀνθεσιν εἰαρινοῖσιν·
αἰ μὲν τ' ἐνθα ἄλις πεποτήγεται, αἰ δέ τε ἐνθα 90
ὥς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
ἠΐονος προσάρουθε βαθείης ἐστιχόωντο
ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δὲ σφίσιν Ὅσσα δεδήει
ὀτρύνουσ' ἰέναι, Διὸς ἄγγελος· οἱ δ' ἀγέροντο.
τετρήχει δ' ἀγορῇ, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα 95
λαῶν ἰζόντων, ὄμαδος δ' ἦν· ἐννέα δὲ σφρας
κῆρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἰποτ' αὐτῆς
σχοίατ', ἀκούσειαν δὲ διοτρεφέων βασιλῆων.
σπουδῇ δ' ἔξετο λαὸς, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἕδρας
πανσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων 100
ἔστη σκηπτρον ἔχων, τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε τεύχων.

Ἥφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι,
 αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ ἄργειφόντῃ·
 Ἑρμείας δὲ ἄναξ δῶκεν Πέλοπι πληξέππῳ,
 αὐτὰρ ὁ αὐτε Πέλοψ δῶκ' Ἀτρεΐ, ποιμένι λαῶν· 105
 Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπεν πολύαρν Θυέστῃ,
 αὐτὰρ ὁ αὐτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λείπε φορῆναι,
 πολλῇσιν νῆσοισι καὶ Ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν.
 τῷ ὅγ' ἐρυσάμενος ἐπὲ Ἀργείοισι μετηῦδα
 „ὦ φίλοι, ἦρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρης, 110
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδθησε βαρεΐῃ,
 στέτλιος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλευσάτο, καί με κελεύει
 δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὥλεσα λαόν. 115
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεί φίλον εἶναι,
 ὃς δὴ πολλῶν πολίων κατέλυσε κάρηνα
 ἦδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι,
 μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν 120
 ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν ἦδὲ μάχεσθαι
 ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ' οὐπω τι πέφανται.
 εἴπερ γὰρ κ' ἐθέλομεν Ἀχαιοὶ τε Τρῳῆς τε,
 ὅρκια πιστὰ ταμόντες, ἀριθμηθήμεναι ἅμω,
 Τρῳᾶς μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσοι ἕασιν, 125
 ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἀχαιοί,
 Τρῳῶν δ' ἄνδρα ἕκαστον ἐλοίμεθα οἶνοχοεῦν,
 πολλὰ κεν δεκάδες δευοίατο οἶνοχόοιο.
 τόσσον ἐγὼ φημι πλέας ἔμμεναι νῆας Ἀχαιῶν
 Τρῳῶν, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ' ἐπίκουροι 130
 πολλῶν ἐκ πολίων ἐγγέσπαλοι ἄνδρες ἕασιν,
 οἳ με μέγα πλάξουσιν καὶ οὐκ εἰδῶς ἐθέλοντα
 Ἴλιον ἐκπέρσαι εὐναιώμενον πτολίεθρον.

ἐννέα δὴ βεβᾶσι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί,
καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται· 135
αἱ δέ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα
εἶατ' ἐνὶ μεγάροις ποτιδέμεναι· ἅμμι δὲ ἔργον
αὐτῶς ἀκράαντον, οὐ εἵνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα.
ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἰπω, παιδῶμεθα πάντες·
φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν· 140
οὐ γὰρ ἐτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγκυαν·"

Ὡς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι νῶρινεν
πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν.
κινήθη δ' ἀγορὴ φῆ κύματα μακρὰ θαλάσσης,
πόντον Ἰκαρίοιο, τὰ μὲν τ' Εὐρύς τε Νότος τε 145
ᾧρορ' ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελῶν.
ὥς δ' ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθὺ λήϊον ἐλθὼν,
λάβρος ἐπαιρίζων, ἐπὶ τ' ἡμῦνι ἀσταχύεσσιν,
ὥς τῶν πᾶσ' ἀγορὴ κινήθη. τοὶ δ' ἀλαλητῶ
νῆας ἐπ' ἐσσεύοντο, ποδῶν δ' ὑπένερχε κοινίη 150
ἴστατ' ἀειρομένη· τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον
ἄπτεσθαι νηῶν ἥδ' ἐλκέμεν εἰς ἄλα δῖαν,
οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον· αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἴκεν
οἴκαδε λεμένων· ὑπὸ δ' ἦρεον ἔρματα νηῶν.

"Ἐνθα κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη, 155
εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν

„ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη,
οὕτω δὴ οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαίαν,
Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
καὶ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρῳαὶ λίποιεν 160
Ἀργεῖην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
ἐν Τροίῃ ἀπόλονται, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης.
ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,
μηδὲ ἔα νῆας ἄλλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας·"

165

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶξασα,
 καρπαλίμως δ' ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 εὖρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὸς μῆτιν ἀτάλαντον,
 ἕστατό· οὐδ' ὄγε νηὸς εὐσέλοιο μελαίνης 170
 ἄπτετ', ἐπεὶ μιν ἔχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανε.
 ἄγχου δ' ἵσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη

„Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὕτω δὴ οἰκόνδε, φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν,
 φεύξῃσθ' ἐν νῆεσσι πολυκλήϊσι πεσόντες, 175
 καὶ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῃ καὶ Τρωσὶ λίποιτε
 Ἀργεῖῃν Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης.
 ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδὲ τ' ἐρώει,
 σοῖς δ' ἄγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, 180
 μηδὲ ἕα νῆας ἄλαδ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας.“

Ὡς φάθ', ὃ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης,
 βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δ' ἐκόμισσεν
 κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος, ὃς οἱ ὀπήδει.
 αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν 185
 δέξατό οἱ σκηπτρον πατρώϊον, ἄφθιτον αἰεὶ·
 σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

Ὅντινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη,
 τὸν δ' ἄγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς·

„Δαιμόνι', οὐ σε ἔοικε κακὸν ὥς δειδίσσεσθαι, 190
 ἀλλ' αὐτὸς τε κάθησο καὶ ἄλλους ἴδρουε λαούς.
 οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ' οἷος νόος Ἀτρείωνος·
 νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ' ἴψεται νῆας Ἀχαιῶν.
 ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἶον εἶπεν.
 μή τι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν νῆας Ἀχαιῶν. 195
 θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέος βασιλῆος·
 τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστί, φιλεῖ δέ ἐ μητίετα Ζεὺς.“

Ὅν δ' αὖ δῆμον τ' ἄνδρα ἰδοὶ βοόωντά τ' ἐφεύροι,
τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ

„Δαιμόνι, ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε, 200
οἱ σέο φέρτεροί εἰσι, σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἀναλκις,
οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος οὔτ' ἐν βουλῇ.
οὐ μὲν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί.
οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἰς κοίρανος ἔστω,
εἰς βασιλεὺς, ᾧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω. 205
[σκήπτρόν τ' ἡδὲ θεμιστας, ἵνα σφίσι βασιλεύη].“

Ὡς ὅγε κοιρανέων διέπε στρατόν· οἱ δ' ἀγορήυδε
αὐτῖς ἐπεσσεύοντο νεῶν ἅπο καὶ κλισιάων
ἡχῇ, ὥς ὅτε κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος. 210

Ἄλλοι μὲν ὃ' ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἑδρας·
Θερσίτης δ' ἔτι μῦθος ἀμετροεπῆς ἐκολῶα,
ὅς ῥ' ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλὰ τε ἦδη,
μᾶψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλευσίν,
ἀλλ' ὅ τι οἱ εἴσαιτο γελοῖτον Ἀργείοισιν 215

ἔμμεναι. αἰσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν·
φολκὸς ἦν, χωλὸς δ' ἑτερον πόδα· τὼ δέ οἱ ὤμῳ
κυρτῷ, ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὑπερθευ
φοξὸς ἦν κεφαλὴν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
ἐχθιστος δ' Ἀχιλλεὺς μάλιστα ἦν ἡδ' Ὀδυσσεύς. 220

τὼ γὰρ νεικεῖσκε· τότ' αὖτ' Ἀγαμέμνονι δίω
ὀξέα κεκληγῶς λέγ' ὀνειδέα. τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
ἐκπάγλως κοτέοντο νεμέσσηθέν τ' ἐνὶ θυμῷ.
αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα νείκεε μύθῳ

„Ἀτρεΐδῃ, τέο δ' αὖτ' ἐπιμέμφεαι ἡδὲ χατίζεις; 225
πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναικες
εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ὥς τοι Ἀχαιοὶ
πρωτόισι δίδομεν, εὖτ' ἂν πτολίεθρον ἔλωμεν.
ἦ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὅν κέ τις οἴσει

Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἴλιου νῖος ἄποινα, 230
 ὃν κεν ἐγὼ δῆσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν,
 ἥν' ἔγναίκα νένυ, ἵνα μίσγειαι ἐν φιλότῃτι,
 ἦντ' αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχει; οὐ μὲν ἔοικεν
 ἀρχὸν ἔοντα κακῶν ἐπιβασκόμεν νῆας Ἀχαιῶν.
 ὦ πέπονες, κἀκ' ἐλέγχε', Ἀχαιῖδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί, 235
 οἵκαδ' ἐπερ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ' ἐώμεν
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἰδῇται
 ἢ ὅα τί οἱ χ' ἡμεῖς προσαμύνομεν, ἥν' καὶ οὐκί·
 ὅς καὶ νῦν Ἀχιλλῆα, ἔο μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
 ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας. 240
 ἀλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλλῆι χόλος φρεσὶν, ἀλλὰ μεθήμων·
 ἦ γὰρ ἂν, Ἀτρεΐδῃ, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.

Ὡς φάτο νεικείων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 Θεοσίτης· τῷ δ' ὦκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
 καὶ μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ 245
 „Θεοσίτ', ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής,
 ἴσχει, μῆδ' ἔθειλ' οἶος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν.
 οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημί χειριότερον βροτὸν ἄλλον
 ἔμμεναι, ὅσσοι ἄμ' Ἀτρεΐδης ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
 τῷ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύοις, 250
 καὶ σφιν ὄνειδέα τε προφέροις, νόστον τε φυλάσσοις.
 οὐδέ τί πω σάφα ἰδμεν ὅπως ἔσται τὰδε ἔργα,
 ἦ εὖ ἢ κακῶς νοστήσομεν νῆες Ἀχαιῶν.
 [τῷ νῦν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 ἦσαι ὄνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν 255
 ἦρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις.]
 ἀλλ' ἔκ τοι ἔρῃω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 εἰ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὥς νῦν περ ὦδε,
 μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ κάρη ὥμοισιν ἐπέη,
 μῆδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κελημένος εἴην, 260
 εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἴματα δύνω,

χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τὰτ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,
αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφῆσω
πεπληγῶς ἀγορήθην αἰκέεσσι πληγῆσιν.“ 264

Ὡς ἄρ' ἔφη, σκῆπτρον δὲ μετὰφρενον ἠδὲ καὶ ὦμα
πληῖξεν· ὁ δ' ἰδνώθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
σμοῶδιξ δ' αἱματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη
σκῆπτρου ὑπο χρυσέου· ὁ δ' ἄρ' ἔξετο τάρβησέν τε,
ἀλγῆσας δ', ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπομόρξατο δάκρυ.
οἱ δὲ, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἐπ' αὐτῷ ἠδὺ γέλασσαν, 270
ὣδε δέ τις εἶπεςκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον

„ὦ πόποι, ἦ δὴ μυρὶ Ὀδυσεὺς ἐσθλὰ ἔοργεν
βουλὰς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύνσων·
νῦν δὲ τόδε μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν,
ὅς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ' ἀγοράων. 275
οὐ θῆν μιν πάλιν αὖτις ἀνήσει θυμὸς ἀγῆνωρ
νικεῖειν βασιλῆας ὀνειδέοις ἐπέεσσιν.“

Ὡς φάσαν ἢ πληθύς· ἀνὰ δὲ πτολίπορθος Ὀδυσ-
σεὺς

ἔσθη σκῆπτρον ἔχων - παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
εἰδομένη κήρυκι, σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει, 280
ὥς ἅμα θ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ὑστατοὶ υἱες Ἀχαιῶν
μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασσαίατο βουλὴν -
ὅ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν

„Ἄτρεῖδῃ, νῦν δὴ σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ
πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν, 285
οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν, ἣν περ ὑπέσταν
ἐνθάδ' ἔτι στείχοντες ἀπ' Ἀργεὸς ἱπποβότοιο,
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι.

ὥστε γάρ ἢ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναικες
ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἰκόνδε νέεσθαι. 290

ἦ μὴν καὶ πόνοσ ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι.
καὶ γάρ τις θ' ἓνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἄλόχοιο

ἀσχαλάα σὺν νηϊ πολυζύγῳ, ὄνπερ ἄλλαι
 χειμέριαι εἰλέωσιν ὀρινομένη τε θάλασσα·
 ἡμῖν δ' εἰνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτὸς 295
 ἐνθάδε μιμνόντεσσι. τῶ οὐ νεμεσίζοιμ' Ἀχαιοὺς
 ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἐμπης
 αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι.
 τλήτε, φίλοι, καὶ μέιναι' ἐπὶ χρόνον, ὅφρα διαῶμεν
 ἢ ἔτεον Κάλχας μαντεύεται, ἥε καὶ οὐκί. 300
 εὖ γάρ θη' τόδε ἴδμεν ἐν φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες
 μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι·
 χθιδά τε καὶ πρωΐξ', ὅτ' ἐς Αὐλίδαν νῆες Ἀχαιῶν
 ἡγερέθοντο κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρῳσὶ φέρουσαι·
 ἡμεῖς δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱερὸν κατὰ βωμοὺς 305
 ἔρδομεν ἀθανάτοισι τελεέσσας ἐκατόμβας,
 καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδωρ·
 ἐνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφνοῖος,
 σμερδαλέος, τὸν ῥ' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φόωσδε,
 βωμοῦ ὑπαίξας πρὸς ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν. 310
 ἐνθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νῆπια τέκνα,
 ὅξω ἐπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοις ὑποπεπηῶτες,
 ὀκτῶ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἢ τέκε τέκνα.
 ἐνθ' ὄγε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας·
 μήτηρ δ' ἀμφοποτῶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα· 315
 τὴν δ' ἐλελιζάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
 τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεὸς, ὅσπερ ἔφηνεν·
 λαῶν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·
 ἡμεῖς δ' ἐσταότες θανμάζομεν οἶον ἐτύχθη. 320
 ὥς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσηλθ' ἐκατόμβας,
 Κάλχας δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευεν
 'τίπ' ἄνεω ἐγένεσθε, καρηκομόωντες Ἀχαιοί;
 ἡμῖν μὲν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς,

ὄψιμον, ὄψιτέλεστον, ὅου κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται. 325
ὥς οὗτος κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτὴν,
ὀκτὼ, ἅπαρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα·

ὥς ἡμεῖς τοσσαῦτ' ἔτεα πτολεμίζομεν αὐθι,
τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρυάργυριαν.
κεῖνος τῶς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται. 330
ἀλλ' ἄγε, μίμνετε πάντες, εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
αὐτοῦ, εἰδόκεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν.⁴⁴

Ὡς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἱαχον – ἀμφὶ δὲ νῆες
σμερδαλέον κονάβησαν αὐσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν –
μῦθον ἐπαινῆσαντες Ὀδυσσῆος θελοῖο. 335

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ

„ὦ πόποι, ἣ δὴ παισὶν εἰκότες ἀγοράασθε
νηπιάχως, οἷς οὔτι μέλει πολεμῆτα ἔργα.

πῇ δὴ συνθεσῆαι τε καὶ ὄρκια βήσεται ἡμῖν;
ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο μῆδεά τ' ἀνδρῶν, 340
σπυνδαί τ' ἀκροῆτοι καὶ δεξιάι, ἧς ἐπέπιπθμεν·
αὕτως γάρ ῥ' ἐπέεσσ' ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχος
εὐρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' εἶοντες.

Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔθ' ὥς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλὴν
ἄρχεν' Ἀργεῖοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμῖνας, 345

τούσδε δ' ἔα φθινύθειν, ἕνα καὶ δύο, τοί κεν Ἀχαιῶν
νόσφιν βουλεύωσ' – ἄνυσις δ' οὐκ ἔσσεται αὐτῶν –

πρὶν Ἀργοςδ' ἰέναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο
γνώμεναι εἴτε ψεῦδος ὑπόσχεσις, ἥ ἐ καὶ οὐκί.

φημὶ γάρ οὔν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα 350
ἡματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐπ' ὠκυπόροισιν ἔβαινον

Ἀργεῖοι Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες,
ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐναΐσιμα σήματα φαίνων.

τῷ μὴ τις πρὶν ἐπειγέσθω οἰκόνδε νέεσθαι,
πρὶν τινα παρ Τρώων ἀλόχῳ κατακλιμηθῆναι, 355

τίσασθαι δ' Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχὰς τε.

εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἰκόνδε νέεσθαι,
 ἀπτέσθω ἧς νηὸς εὖσσελμοιο μελαίνης,
 ὄφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
 ἀλλὰ, ἄναξ, αὐτός τ' εὖ μῆδεο πείθεο τ' ἄλλω· 360
 οὔτοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται, ὅτι κεν εἰπω·
 κρὶν' ἄνδρας κατὰ φύλα, κατὰ φρήτρας, Ἀγαμέμνον,
 ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φύλα δὲ φύλοις.
 εἰ δέ κεν ὥς ἔρξης καὶ τοι πείθονται Ἀχαιοί, 364
 γνώσῃ ἔπειθ' ὅς θ' ἡγεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν
 ἦδ' ὅς κ' ἐσθλὸς ἔησι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται·
 γνώσεται δ' εἰ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις,
 ἣ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
 „ἦ μὰν αὐτ' ἀγορῇ νικᾷς, γέρον, υἷας Ἀχαιῶν. 370
 αἶ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶνι,
 τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν·
 τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος
 χερσὶν ὕψ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περδομένη τε.
 ἀλλὰ μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγ' ἐδωκεν, 375
 ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει.
 καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεὺς τε μαχῆσάμεθ' εἵνεκα κούρης
 ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ' ἥρχον χαλεπαίνων·
 εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλευσομεν, οὐκέτ' ἔπειτα
 Τρῶσιν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται, οὐδ' ἡβαιόν. 380
 νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δειπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἀρηᾶ.
 εὖ μὲν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ' ἀσπίδα θέσθω,
 εὖ δέ τις ἵπποισιν δειπνον δότω ὤκνυπόδεσσι.
 εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδὼν πολέμοιο μεδέσθω,
 ὥς κε πανημέριοι στρυγερῶ κρινάμεθ' Ἀρηῇ. 385
 οὐ γὰρ πανσῶλή γε μετέσσεται, οὐδ' ἡβαιόν,
 εἰ μὴ νῦξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
 ἰδρώσει μὲν τευ τελαμῶν ἀμφὶ στήθεσσι

ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔγχει χεῖρα καμείται·
 ἰδρώσει δέ τευ ἵππος εὖξοον ἄρμα τιταίνων. 390
 οὐν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω
 μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὗ οἱ ἔπειτα
 ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἢ δ' οἴωνούς·“

“Ὡς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἰαχον, ὥς ὅτε κύμα
 ἀκτῇ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσῃ Νότος ἐλθὼν, 395
 προβλήτι σκοπέλω· τὸν δ' οὐποτε κύματα λείπει
 παντοίων ἀνέμων, ὅτ' ἂν ἐνθ' ἢ ἐνθα γένωνται.
 ἀνστάντες δ' ὁρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας,
 κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἔλοντο.
 ἄλλος δ' ἄλλῳ ἔρεξε θεῶν αἰεργενετῶν, 400
 εὐχόμενος θανάτον τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἀρης.
 αὐτὰρ ὁ βοῦν ἰέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 πίονα πενταέτηρον ὑπερμενεί Κρονίωνι,
 κίκλησεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαϊῶν,
 Νέστορα μὲν πρῶτισια καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα, 405
 αὐτὰρ ἔπειτ' Αἰάντε δύω καὶ Τυδέος υἱόν,
 ἕκτον δ' αὖτ' Ὀδυσῆα, Αἰὶ μῆτιν ἀτάλαντον.
 αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 ἦδδε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὥς ἐπονείτο.
 βοῦν δὲ περιστῆσάν τε καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο. 410
 τοῖσιν δ' εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων

„Ζεῦ κύδιστε, μέριστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων,
 μὴ πρὶν ἐπ' ἡέλιον δύναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν,
 πρὶν με κατὰ πρηγὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον
 αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηλοῖο θύρετρα, 415
 Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐζαι
 χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ' ἄμφ' αὐτὸν ἐταῖροι
 πρηγέες ἐν κονίῃσιν ὁδᾶξ λαζοῖατο γαῖαν.“

“Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πῶ οἱ ἐπεκράεινε Κρονίων,
 ἀλλ' ὅγε δέκτο μὲν ἰρὰ, πόνον δ' ἀμέγαρτον ὄφελλεν

αὐτὰρ ἐπεὶ δ' εὗξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, 421
 αὐέρονσαν μὲν πρῶτα καὶ ἐσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 καὶ τὰ μὲν ἄρ' ὀχλίζουσιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον, 425
 σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπεύοντες ὑπείρεχον Ἠφαίστοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα, 430
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε Γερήμιος ἱππότης Νέστωρ
 „Ἄτρεϊδῃ κύνιδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 μηκέτι νῦν δῆθ' αὐθι λεγώμεθα, μηδ' ἔτι δηρὸν 435
 ἀμβαλλώμεθα ἔργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει.
 ἀλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 λαὸν κηρύσσοντες ἀγείροντων κατὰ νῆας,
 ἡμεῖς δ' ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 ἵομεν, ὄφρα κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα.“ 440
 Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 αὐτίκα κηρύκεσσι λυγροφθόγγοισι κέλευσεν
 κηρύσσειν πόλεμόνδε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς·
 οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὄκα.
 οἱ δ' ἄμφ' Ἀτρεΐωνα διοτρεφεές βασιλῆες 445
 θύνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 αἰγὶδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον ἀγῆραν ἀθανάτην τε·
 τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσειο ἠερέθονται,
 πάντες ἐϋπλεκέες, ἑκατόμβοιός δὲ ἕκαστος.
 σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσαντο λαὸν Ἀχαιῶν 450
 ὀτρύνουσ' ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὥρσεν ἑκάστω
 καρδίῃ ἄλληλκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.

τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἢ νέεσθαι
ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ἦύτε πῦρ αἰθέριον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην 455
οὐρέος ἐν κορυφῇς, ἕκαθεν δέ τε φαίνεται ἀγῆ,
ὥς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίῳ
αἴγλη παμφανόωσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἵκεν.

Τῶν δ', ὥστ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλὰ,
χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων, 460
Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, Καῦστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα,
ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμενα περὺν γαστρὶν,
κλαγγηδὸν προκαθίζόντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμῶν,
ὥς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων 464
ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθῶν
σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι
μυρτοί, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνυται ὦρη.

Ἦύτε μυριάων ἀδινάων ἔθνεα πολλὰ,
αἵτε κατὰ σταθμὸν ποιμνήϊον ἡλάσκουσιν 470
ὦρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γάγος ἄγγεα δεύει,
τόσοι ἐπὶ Τρώεσσι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
ἐν πεδίῳ ἴσταντο, διαρραῖσαι μεμαῶτες.

Τοὺς δ', ὥστ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄν-
δρες

ῥεῖα διακρίνωσιν, ἐπεὶ κε νομῶ μιγέωσιν, 475
ὥς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα
ὑσμίνηνδ' ἰέναι, μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων,
ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἱκελος Διὶ τερπικεραύνῳ,
Ἄρει δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι.

ἦν τε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἐπλετο πάντων 480
ταῦρος· ὁ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένησιν·
τοῖον ἄρ' Ἀτρεΐδην θῆκε Ζεὺς ἥματι κείνῳ,
ἐκπρεπέ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡρώεσιν.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχου-
σαι -

ὕμεῖς γὰρ θεαὶ ἐστέ, πάρεστέ τε, ἴστε τε πάντα, 485
ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδὲ τι ἴδμεν -
οἵτινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
πληθύν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
οὐδ' εἰ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἴεν,
φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη, 490
εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο
θυγατέρες, μνησαίανθ' ὅσοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω νῆάς τε προπάσας.

Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Αἰήτιος ἦρχον
Ἀρκεσίλαός τε Προθοήνωρ τε Κλονίος τε, 495
οἳ δ' Ἐρίην ἐνέμοντο καὶ Αὐλίδα πετρήεσσαν
Σχοῦνόν τε Σκῶλόν τε πολύνκημόν τ' Ἐτεωνόν,
Θέσπειαν Γραϊάν τε καὶ εὐρύχορον Μυκαλησσόν,
οἳ τ' ἄμφ' Ἀρμ' ἐνέμοντο καὶ Εἰλέσιον καὶ Ἐρύθρας,
οἳ τ' Ἐλεῶν' εἶχον ἠδ' Ὀτλιν καὶ Πετεῶνα, 500
Ὠκαλήν Μεδεῶνά τ', ἐὺκτίμενον πολλέεθρον,
Κώπας Εὐτρησίην τε πολυτρήρωνά τε Θίσβην,
οἳ τε Κορώνειαν καὶ ποιήενθ' Ἀλάρτον,
οἳ τε Πλάταιαν ἔχον ἠδ' οἳ Γλίσαντ' ἐνέμοντο,
οἳ δ' Ὀποθήβας εἶχον, ἐὺκτίμενον πολλέεθρον, 505
Ὀγχηστόν δ' ἱερὸν, Ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος,
οἳ τε πολυστάφυλον Ἀρνην ἔχον, οἳ τε Μίδειαν
Νῆσάν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατόωσαν.
τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἑκάστη
κούροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἰκοσι βαῖνον. 510

Οἳ δ' Ἀσπληδόνα ναῖον ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινύειον,
τῶν ἦρχ' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἱὲς Ἀρηος,
οὓς τέκεν Ἀστυόχη δόμφ' Ἀκτορος Ἀξειίδαο,
παρθένος αἰδοίη, ὑπερσίον εἰσαναβᾶσα,

Ἄρηϊ κρατερῷ· ὃ δὲ οἱ παρελέξατο λάθρη· 515
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.

Αὐτὰρ Φωκίων Σχεδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
νῆες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο,
οἳ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνιά τε πετρήεσσαν
Κρισιάν τε ξαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα, 520
οἳ τ' Ἀνεμώρειαν καὶ Τάμπολιν ἀμφενέμοντο,
οἳ τ' ἄρα παρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον,
οἳ τε Αἰλαιαν ἔχον πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖω·
τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.
οἳ μὲν Φωκίων στίχας ἴστασαν ἀμφιέποντες, 525
Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσσοντο.

Λοκρῶν δ' ἡγεμόνευεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
μείων, οὔτι τόσος γε ὅσος Τελαμώνιος Αἴας,
ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἦν, λινοθώρηξ,
ἐργεῖη δ' ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιοὺς· 530
οἳ Κυνὸν τ' ἐνέμοντ' Ὀπότεά τε Καλλιαρόν τε
Βῆσιάν τε Σκάρφην τε καὶ Ἀνγείας ἐρατεινάς
Τάρφην τε Θρόνιον τε Βοαργίου ἀμφὶ ῥέεθρα·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο
Λοκρῶν, οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίης. 535

Οἳ δ' Εὐβοίαν ἔχον μένεα πνεύοντες Ἀβαντες,
Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ' Ἰστίαιαν
Κήρινθόν τ' ἔφαλον Δίου τ' αἰπὺ πτολίεθρον,
οἳ τε Κάρυστον ἔχον ἥδ' οἳ Στύρα ναιετάασκον· 540
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' Ἐλεφήνωρ, ὄζος Ἄρης,
Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.
τῷ δ' ἅμ' Ἀβαντες ἔποντο θοοὶ, ὅππῃθεν κομόωντες,
αἰχμηταί, μεμαῶτες ὄρεκτῆσιν μελήεσιν
θώρηκας ῥήξειν δηῖων ἀμφὶ στήθεσσιν·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. 545

Οἳ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,

δῆμον Ἐρεχθίδος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη
 θρέψε Διὸς θυγάτηρ - τέκε δὲ ξείδωρος ἄρουρα -
 καὶ δ' ἐν Ἀθήνῃς εἶσεν, ἐῷ ἐνὶ πλοῖνι νηῶ·
 ἐνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνείοις ἱλάονται 550
 κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν·
 τῶν αὐτῷ ἡγεμόνευ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς.
 τῷ δ' οὐπω τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ' ἀνὴρ
 κοσμήσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας -
 Νέστωρ οἶος ἔριζεν· ὁ γὰρ προγενέστερος ἦεν - 555
 τῷ δ' ἅμα πεντήκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας.
 [στῆσε δ' ἄγων ἴν' Ἀθηναίων ἴσταντο φάλαγγες.]

Οἱ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,
 Ἐρμιόνην Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας, 560
 Τροίξην Ἠρόνας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδανρον,
 οἳ τ' ἔχον Αἰγίναν Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν,
 τῶν αὐτῷ ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγκλειτοῦ φίλος υἱός·
 τοῖσι δ' ἄμ' Εὐρύαλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φῶς, 565
 Μηκιστέος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος.

σμπάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 τοῖσι δ' ἄμ' ὀγδῶκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Οἱ δὲ Μυκῆνας εἶχον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 ἀφνειὸν τε Κόρινθον εὐκτιμένας τε Κλεωνάς, 570
 Ὀρνεϊάς τ' ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ' ἑρατεινὴν
 καὶ Σικυνῶν, ὅθ' ἄρ' Ἀδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευεν,
 οἳ θ' Ὑπερησίνην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν
 Πελλήνην τ' εἶχον, ἥθ' Αἰγίον ἀμφενέμοντο
 Αἰγιαλὸν τ' ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ' Ἑλικὴν εὐρείαν, 575
 τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης. ἅμα τῷγε πολὺ πλείστοι καὶ ἄριστοι
 λαοὶ ἔποντ'· ἐν δ' αὐτὸς ἰδύσειτο νῶροπα χαλκόν·

κνυδιόων, πᾶσιν δὲ μετέπρεπεν ἡρώεσσιν,
οὔνεκ' ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς. 580

Οἱ δ' εἶχον κοίλῃν Λακεδαιμόνα κητώεσσαν,
Φᾶρίν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην,
Βρυσειᾶς τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀνγείας ἐρατεινὰς,
οἳ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον Ἔλος τ', ἐφαλὼν πολίεθρον,
οἳ τε Λάαν εἶχον ἥδ' Οἰτυλον ἀμφενέμοντο, 585
τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
ἐξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θαρσύνοντο.
ἐν δ' αὐτὸς κίεν ἥσι προθυμίῃσι πεποιδῶς,
ὀτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἵετο θυμῷ
τίσασθαι Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχὰς τε. 590

Οἱ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν
καὶ Θρόον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἔϋκτιτον Αἰπν,
καὶ Κυπαρισσῆντα καὶ Ἀμφιγένοιαν ἔναιον,
καὶ Πτελεὸν καὶ Ἔλος καὶ Δωρίον — ἔνθα τε Μοῦσαι
ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θορήκα παῦσαν ᾠοιδῆς, 595
Οἰχαλήθην ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆος·
σταῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἶπερ ἂν αὐταὶ
Μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ᾠοιδὴν
θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κίθαριστῶν — 600
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
τῷ δ' ἐνεμήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.

Οἱ δ' ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπὴν,
Αἰλύτιον παρὰ τύμβον, ἵν' ἀνέρες ἀρχιμαχῆται,
οἱ Φένεόν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον 605
Ῥίπην τε Στρατιήν τε καὶ ἡγεμόεσσαν Ἐνίσπην,
καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινὴν,
Στύμφηλόν τ' εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο,
τῶν ἦρχ' Ἀγκαῖοιο πάϊς, κρείων Ἀγαπήνωρ,
ἐξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηϊ ἑκάστη 610

Ἄρκαδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν.
αὐτός γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
νῆας ἑὺσσέλμους περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
Ἀτρεΐδης, ἐπεὶ οὐ σφι θαλάσσια ἔργα μεμῆλει.

Οἱ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἥλιδα διὰν ἔναιον, 615
ὅσσον ἐφ' Ἑρμίνῃ καὶ Μῦρσινος ἐσχατόσσα
πέτρῃ τ' Ὀλενίῃ καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς ἔεργει,
τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ' ἄνδρ' ἑκάστῳ
νῆες ἔποντο θοαί, πολέες δ' ἔμβαινον Ἐπειοί.
τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλλπιος ἡγήσασθην, 620
νῆες ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δ' ἄρ' Εὐρύτου Ἀκτορίωνος·
τῶν δ' Ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερὸς Διῶρης·
τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος Θεοειδής,
νῆος Ἀγασθένεος Αὐγηιάδαο ἀνακτος.

Οἱ δ' ἐκ Δουλιχίου Ἐχινάων θ' ἱεράων 625
νῆσων, αἱ ναίουσι πέρην ἁλὸς, Ἥλιδος ἄντα,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Μέγης, ἀτάλαντος Ἀρηί,
Φυλείδης, ὃν τίκτε διίφιλος ἱππότης Φυλεὺς,
ὃς ποτε Δουλίχιόνδ' ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθεῖς·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 630

Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλήνας μεγαθύμους,
οἳ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον,
καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τροχέϊαν,
οἳ τε Ζάκυνθον ἔχον ἢ δ' οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο,
οἳ τ' ἡπειρον ἔχον ἢ δ' ἀντιπέραί' ἐνέμοντο· 635
τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος·
τῷ δ' ἅμα νῆες ἔποντο θυώδεα μυλοπάρῃοι.

Αἰτωλῶν δ' ἡγεῖτο Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός,
οἳ Πλευρῶν' ἐνέμοντο καὶ Ὀλενον ἠδὲ Πυλῆην
Χαλκίδα τ' ἀρχίαλον Καλυδῶνά τε πετροήεσσαν — 640
οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος νῆες ἦσαν
οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην, θάναε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος —

τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο ἀνασσόμεν Αἰτωλοῖσιν·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Κρητῶν δ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν, 645
οἱ Κνωσὸν τ' εἶχον Γόρτυν τε τειχιόεσσαν,
Αὐκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόμεντα Λύκαστον
Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλεις εὐναιεταώσας,
ἄλλοι θ' οἱ Κρήτην ἐκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.
τῶν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν 650
Μηριόνης τ', ἐτάλαντος Ἐνναλίῳ ἀνδρειφόντῃ·
τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδης, ἧς τε μέγας τε,
ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγειν Ῥοδίων ἀγερώχων,
οἱ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες, 655
Αἰνδον Ἰηλυσὸν τε καὶ ἀργινόμεντα Κάμειρον.
τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
ὃν τέκεν Ἀστυόχεια βίη Ἡρακλεΐη,
τὴν ἄγει' ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἅπο Σελλήεντος,
πέρσας ἄστεα πολλὰ διοτρεφῶν αἰζηῶν. 660

Τληπόλεμος δ' ἐπεὶ οὖν τράφη ἐν μεγάρῳ εὐπῆκτῳ,
αὐτίκα πατρὸς δοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα,
ἥδη γηράσκοντα Δικύμνιον, ὅζον Ἄρηος.
αἶψα δὲ νῆας ἐπηξε, πολὺν δ' ὄγε λαὸν ἀγείρας
βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπειλήσαν γάρ οἱ ἄλλοι 665
νῆες νῆωνοί τε βίης Ἡρακλεΐης·
αὐτὰρ ὅγ' ἐς Ῥόδον ἵξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων·
τριχθὰ δὲ ᾤκηθεν καταφυλαδὸν, ἥδ' ἐφίληθεν
ἐκ Διὸς, ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει.
καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων. 670

Νιρεὺς αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας εἰσας,
Νιρεὺς, Ἀγλαΐης νιὸς Χαρόποιό τ' ἀνακτος,
Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα·

ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἶπετο λαός. 675

Οἱ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον Κράπαθόν τε Κάσον τε
καὶ Κῶν, Εὐρυπύλοιο πόλιν, νήσους τε Καλύδνας,
τῶν αὖ Φειδιππὸς τε καὶ Ἀντιφος ἡγησάσθην,
Θεσσαλοῦ νῆε δ' ὤω Ἡρακλείδαο ἄνακτος·

τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. 680

Νῦν αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον,
οἳ τ' Ἄλουν οἳ τ' Ἀλόπην οἳ τε Τρηχίῳ ἐνέμοντο,
οἳ τ' εἶχον Φθίην ἥδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί,
τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς. 685

ἀλλ' οἳ οὐ πολέμοιο δυσηγέος ἐμνώοντο·
οὐ γάρ ἔην ὅστις σφιν ἐπὶ στήθεσσι ἡγήσαιο.
κεῖτο γάρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
κούρης χωόμενος Βρισηΐδος ἠΰκόμοιο,
τὴν ἐκ Λυρνησοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας, 690
Λυρνησοῦν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης,
καθ' δὲ Μύνητ' ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμῶρους,
υἱέας Εὐήνοιο Σεληπιάδαο ἄνακτος·

τῆς ὅγε κεῖτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἐμελλεν.

Οἱ δ' εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα, 695
Δήμητρος τέμενος, Ἴτωνά τε, μητέρα μήλων,
ἀγχιάλῳ τ' Ἀντροῶν ἥδ' Πτελεὸν λεγεομένην,
τῶν αὖ Πρωτεσίλαος Ἀρήεος ἡγεμόνευεν
ζωὸς ἑὼν· τότε δ' ἤδη ἔχεν κᾶτα γαῖα μέλαινα.

τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφῆς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο 700
καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ
νηὸς ἀποθρόσκοντα πολὺ πρῶτιστον Ἀχαιῶν.
οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
ἀλλὰ σφεας κόσμησε Ποδάρκης, ὅζος Ἄργος,
Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο, 705
αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου

ὀπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἅμα πρότερος καὶ ἀρείων,
ἦρως Πρωτεσίλαος Ἀρήϊος· οὐδέ τε λαοὶ
δεύονθ' ἡγεμόνος, πόθεν γε μὲν ἐσθλὸν ἔοντα·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 710

Οἱ δὲ Φερὰς ἐνέμοντο παραλ Βοιβηΐδα λίμνην,
Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐϋκτιμένην Ἰαωλκὸν,
τῶν ἦρχ' Ἀδμήτοιο φίλος παῖς ἔνδεκα νηῶν,
Εὐμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δια γυναικῶν,
Ἀλκηστις, Πελῖαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη. 715

Οἱ δ' ἄρα Μηθώνην καὶ Θανυμακίην ἐνέμοντο
καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τροχέϊαν,
τῶν δὲ Φιλοκτῆτης ἦρχεν, τόξων εὖ εἰδὼς,
ἐπὶ νεῶν· ἐρέται δ' ἐν ἐκάστῃ πεντήκοντα
ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἱππὶ μάχεσθαι. 720

ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κείτῳ κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
Λήμνῳ ἐν ἡραθέῃ, ὅθι μιν λίπον νῆες Ἀχαιῶν
ἔλκει μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου·
ἐνθ' ὄγε κείτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνησέσθαι ἐμελλον
Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτῆται ἀνακτος. 725

οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθεν γε μὲν ἀρχόν·
ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν, Οἰλῆος νόθος υἱός,
τόν ῥ' ἔτεκεν Ῥήμη ὑπ' Οἰλῇ τοιλιπόρθῳ.

Οἱ δ' εἶχον Τρέκην καὶ Ἰθώμην κλωμακώεσσαν,
οἳ τ' ἔχον Οἰχαλίην, πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος, 730
τῶν αὖθ' ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδες,
ἰητῆρ' ἀγαθὸν, Ποδαλείριος ἥδ' Ἐμαχάων·
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυρὰ νῆες ἐστιχόωντο.

Οἱ δ' ἔχον Ὀρμεῖον, οἳ τε κρήνην Ὑπέρειαν,
οἳ τ' ἔχον Ἀστέριον Τιάνοιό τε λευκὰ κάρηνα, 735
τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Οἱ δ' Ἀργισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,

Ὀρθὴν Ἠλώνην τε πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκὴν,
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης, 740
 υἱὸς Πειριθόοιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς -
 τὸν ῥ' ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς Ἴπποδάμεια
 ἡματι τῷ ὅτε φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας,
 τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὥσε καὶ Αἰθίεσσιν πέλασθεν -
 οὐκ οἶος, ἅμα τῷγε Λεοντεὺς, ὄξος Ἄρης, 745
 υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καίνειδαο·
 τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δῶα καὶ εἴκοσι νῆας·
 τῷ δ' Ἐνιῆνες ἔποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί,
 οἳ περὶ Δωδώνην δυσχεῖμερον οἰκί' ἔθεντο, 750
 οἳ τ' ἀμφ' ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ' ἐνέμοντο,
 ὅς ῥ' ἐς Πηνειὸν προΐει καλλίροον ὕδωρ,
 οὐδ' ὅγε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίνῃ,
 ἀλλὰ τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἡντ' ἐλαιον·
 ὄρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατος ἔστιν ἀπορρώξ. 755

Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθοος, Τενθρηδόνοιο υἱός,
 οἳ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον
 ναίεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θεὸς ἡγεμόνευεν,
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κολίρανοι ἦσαν. 760
 τίς τ' ἄρ' τῶν ὅχ' ἄριστος ἦν, σύ μοι ἐννεπε, Μοῦσα,
 αὐτῶν ἡδ' ἱππων, οἳ ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἔποντο.

Ἴπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,
 τὰς Εὐμηλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὥς,
 ὄτριχας, οἰέτεας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον εἰσας· 765
 τὰς ἐν Πηγεῖν θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
 ἅμρω θηλείας, φόβον Ἄρης φορεούσας.
 ἀνδρῶν αὖ μὲγ' ἄριστος ἦν Τελαμώνιος Αἴας,
 ὅφρ' Ἀχιλεὺς μῆνιεν· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν,
 ἵπποι θ', οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλείωνα. 770

ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νῆεσσι κορωνίσι ποντοπόροισιν
 κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 Ἀτρεΐδῃ· λαοὶ δὲ παρὰ ἑγγυῖνι θαλάσσης
 δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἱέντες
 τόξοισιν θ'· ἵπποι δὲ παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος, 773
 λωτὸν ἔρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον,
 ἕστασαν· ἄρματα δ' εὖ πεπνυκασμένα κείτο ἀνάκτων
 ἐν κλισίῃς. οἱ δ' ἀρχὸν ἄρηϊφίλον ποθέοντες
 φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδ' ἐμάχοντο.

Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν ὥσει τε πυρὶ χθινὸν πᾶσα νέμοιτο
 γαῖα δ' ὑπεστενάχισε Διὶ ὥς τερπικεραυνῷ 781
 χωομένῳ, ὅτε τ' ἄμφι Τυφωέῃ γαῖαν ἱμάσῃ
 εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς·
 ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στεναχίζετο γαῖα
 ἐρχομένων· μάλα δ' ὤκα διέπρησσον πεδίοιο. 785

Τρῶσιν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις
 παρ Διὸς αἰγίοχοιο σὺν ἀγγελίῃ Ἀλεγεινῇ·
 οἱ δ' ἀγοράς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θυρήσιν
 πάντες ὁμηγερέες, ἡμὲν νέοι ἡδὲ γέροντες.
 ἀγχού δ' Ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις· 790
 εἶσατο δὲ φθογγὴν νῆε Πριάμοιο Πολίτη,
 ὃς Τρώων σκοπὸς ἴξε, ποδωκείῃσι πεποιθὼς,
 τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυνήταο γέροντος,
 δέγμενος ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί·
 τῷ μιν ἐεισαμένη μετέφη πόδας ὠκέα Ἴρις 795

„ὦ γέρον, αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοί εἰσιν,
 ὥς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἀλίαςτος ὕρῳρεν.
 ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν,
 ἀλλ' οὐπω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὅπῃπα·
 λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν 800
 ἔρχονται πεδίοιο μαχησόμενοι περὶ ἅστῃ.

Ἔκτορ, σοὶ δὲ μάλιστα ἐπιτέλλομαι ὥδέ γε ῥέξαι·

πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι,
 ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων·
 τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαινέτω οἷσί περ ἄρχει, 805
 τῶν δ' ἐξηγείσθω, κοσμησάμενος πολιήτας."

"Ὡς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' οὔτι θεῶς ἔπος ἡγνοίησεν,
 αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἔσσεύοντο.
 πᾶσαι δ' αἰγνύντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαὸς,
 πεζοὶ θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὀρώρει. 810

"Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεία κολώνη,
 ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα,
 τὴν ἦτοι ἄνδρες Βαττίαν κυκλήσκουσιν,
 ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης·
 ἔνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἥδ' ἐπίκουροι. 815

Τρῳσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ
 Πριαμίδης· ἅμα τῷγε πολὺ πλείστοι καὶ ἄριστοι
 λαοὶ θωρήσσοντο, μεμαότες ἐργεῖσιν.

Δαρδανίων αὖτ' ἦρχεν ἔνθ' παῖς Ἀγχίσαο,
 Αἰνείας, τὸν ὑπ' Ἀγχίση τέκε δι' Ἀφροδίτῃ, 820
 Ἰδης ἐν κυνηοῖσι θεὰ βροτῶ εὐνηθεῖσα,
 οὐκ οἶος, ἅμα τῷγε δύω Ἀντήνορος υἱε,
 Ἀρχέλοχος τ' Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.

Οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἰδης,
 ἄφνειοι, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο, 825
 Τρῶες, τῶν αὖτ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς,
 Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.

Οἱ δ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισίου,
 καὶ Πιτυίαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπὺν,
 τῶν ἦρχ' Ἀδρηστός τε καὶ Ἀμφίως λινοθώρηξ, 830
 υἱε δύω Μέροπος Περικωσίου, ὃς περὶ πάντων
 ἦδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὐς παῖδας ἔασκεν
 στείχειν ἐς πόλεμν φθισήνορα. τῷ δέ οἱ οὔτι
 πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.

Οἱ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο 835
καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον καὶ διὰν Ἀρίσβην,
τῶν αὖθ' Ἑρτακίδης ἦρχ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ἄσιος Ἑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
αἰθῶνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἅπο Σελλήεντος.

Ἰππόδοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγγεσιμώρων, 840
τῶν οἱ Λάρισαν ἐριβώλακα ναιετάασκον·
τῶν ἦρχ' Ἰππόδοός τε Πύλαιός τ', ὅξος Ἄρης,
νῆε δ' ὡς Αἰθήριοι Πελασγοῦ Τευταμίδαο.

Αὐτὰρ Θορήκας ἦγ' Ἀκάμας καὶ Πείροος ἦρωες,
ὅσσοις Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἔεργει. 845

Εὐφημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητάων,
νιὸς Τροϊζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο.

Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους,
τηλόθεν ἐξ Ἀρυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρυρέοντος,
Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδνεται αἶαν. 850

Παφλαγόνων δ' ἦγειτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ
ἐξ Ἑνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,
οἳ ῥα Κύνωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο
ἀμφὶ τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δῶματ' ἔναιον,
Κρωμνάν τ' Αἰγιαλὸν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἑρυνθίνους. 855

Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον
τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.

Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ ἔννομος οἰωνιστής·
ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσσατο κῆρα μέλαιναν,
ἀλλ' ἐδάμνη ὑπὸ χειρὶ ποδώκεος Αἰακίδαο 860
ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶας κεραίλζε καὶ ἄλλους.

Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκανῖος θεοειδής
τῇλ' ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ' ὕσμιτι μάχεσθαι.

Μήοσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἀντιφος ἡγησάσθην,
νῆε Ταλαιμένεος, τῷ Γυγαίῃ τέκε λίμνη, 865
οἱ καὶ Μήονας ἦγον ὑπὸ Τρωάῳ γεγαῶτας.

Νάστης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων,
οἳ Μίλητον ἔχον Φθειρῶν τ' ὄρος ἀκροτόφυλλον
Μαιάνδρου τε ῥοὰς Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα·
τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάστης ἡγησάσθην, 870
Νάστης Ἀμφίμαχός τε, Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα,
ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ' Ἴεν, ἧῦτε κούρη,
νήπιος, οὐδέ τί οἱ τόγ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
ἀλλ' ἐδάμῃ ὑπὸ χειρὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων. 875
Σαρπηδὼν δ' ἦρχεν Αὐκίαν καὶ Γλαῦκος ἀμύμων
τηλόθεν ἐκ Αὐκίης, Ξάνθου ἄπο δινήμεντος.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Γ.

Ὅρκοι. Τειχοσκοπία. Ἀλεξάνδρου
καὶ Μενελάου μονομαχία.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι,
Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρουθες ὧς,
ἧῦτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρὸ,
αἷτ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,
κλαγγῇ ταίγε πέτονται ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων,
ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι·
ἡέριαι δ' ἄρα ταίγε κακὴν ἐριδα προσφέρονται·
οἳ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνεύοντες Ἀχαιοί,
ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.

Εὐτ' ὄρεος κορυφῇσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην, 10
ποιμέσιν οὔτι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω,
τόσσον τίς τ' ἐπιλεύσσει, ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἴησιν·

ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κοινίσαιλος ὥρνυτ' ἀελλῆς
ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.

Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 15
Τρῶσιν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
παρδαλέην ὥμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα
καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὁ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι. 20

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν ἀρηϊφίλος Μενέλαος
ἐρχόμενον προπάραιθεν ὁμίλου, μακρὰ βιβάντα,
ᾧστε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας,
εὐρῶν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα,
πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίλει, εἴπερ ἂν αὐτὸν 25
σεύωνται ταχέες τε κύνες θαλεροὶ τ' αἰζηοί·
ὥς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα
ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶν· φάτο γὰρ τίσεσθαι ἀλείτην·
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδής 30
ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ·
ἅψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
ὥς δ' ὅτε τίς τε θράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέσθη
οὔρεος ἐν βήσσης, ὑπὸ τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
ἅψ τ' ἀνεχώρησεν, ὠχρός τέ μιν εἶλε παρειᾶς, 35
ὥς αὐτίς καθ' ὅμιλον ἔδυν Τρῶων ἀγερῶχων
δείσας Ἀτρεΐος υἱὸν Ἀλέξανδρος θεοειδής.

τὸν δ' Ἔκτωρ νεῖκεσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν
„Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ἠπεροπευτά,
αἰδ' ὄφελος ἄγονός τ' ἔμεναι ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι. 40
καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν
ἢ οὔτω λῶβην τ' ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἔλλαν.
ἢ πον καγχαλόωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὔνεκα καλὸν

εἶδος ἐπ', ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἀλκή. 45
 ἢ τοιόσδε ἔων ἐν ποντοπόροισι νέεσσι
 πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρους ἐρήρας ἀγείρας,
 μιχθεὶς ἄλλοδαποῖσι γυναικ' εὖειδε' ἀνῆγες
 ἐξ ἀπίης γαίης, νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων,
 πατρὶ τε σῶ μέγα πῆμα πόλῃτ' τε παντὶ τε δῆμῳ, 50
 δυσμενέσιν μὲν χάσμα, κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῷ;
 οὐκ ἂν δὴ μείνειας ἀρηϊφίλον Μενέλαον;
 γνοίης χ' οἷον φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν.
 οὐκ ἂν τοι χάρισμα κίθαρις τά τε δῶρ' Ἀφροδίτης,
 ἢ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ' ἐν κοινίῃσι μγείης. 55
 ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδῆμονες· ἦ τέ κεν ἦδη
 λάτνον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἔνεχ' ὅσσα ἔοργας."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής
 „Ἔκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἴσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἴσαν,
 αἰεὶ τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἔστιν ἀτειρής, 60
 ὅστ' εἰσιν διὰ δουρὸς ὑπ' ἀνέρος, ὅς ῥά τε τέχνη
 νῆιον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·
 ὥς σοι ἐνὶ στήθεσσι ἀτάρβητος νόος ἔστιν.
 μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης·
 οὗτοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, 65
 ὅσσα κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἐκὼν δ' οὐκ ἂν τις ἔλοιτο.
 νῦν αὖτ' εἰ μ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
 ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὰρ ἐμ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηϊφίλον Μενέλαον
 συμβάλετ' ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι. 70
 ὁππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
 κτήμαθ' ἐλὼν εὖ πάντα γυναικῶν τε οἰκαδ' ἀγέσθω·
 οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃ καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες
 ναίοντε Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νεέσθων
 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιῖδα καλλιγύναικα. 75
 ὣς ἔφαθ', Ἔκτορ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,

καὶ ὅς ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
 μέσσου δουρὸς ἐλὼν· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
 τῷ δ' ἐπετοξάζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 ἰοῖσιν τε τιτυσκόμενοι λάεσσι τ' ἐβαλλον. 80

αὐτὰρ ὁ μακρὸν αὔσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 „Ἰσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
 στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἔκτωρ.“
 Ὃς ἔφαθ', οἱ δ' ἔσχοντο μάχης ἄνεσ' τ' ἐγένοντο
 ἐσσυμένως. Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπεν 85

„Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νείκος ὄρωρεν.
 ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
 τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 αὐτὸν δ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηΐφιλον Μενέλαον 90
 οἴους ἄμφ' Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
 ὁππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
 κτήμαδ' ἐλὼν εὖ πάντα γυναικῶν τε οἴκαδ' ἀγέσθω·
 οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.“

Ὃς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος 96
 „Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει
 θυμὸν ἐμόν· φρονέω δὲ διακρινθῆμεναι ἤδη
 Ἀργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε
 εἵνεκ' ἐμῆς ἐριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἀρχῆς. 100
 ἡμέων δ' ὁπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,
 τεθνηΐῃ ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.
 οἴσετε δ' ἄρ' ἑτερον λευκὸν, ἐτέρην δὲ μέλαιναν,
 Γῇ τε καὶ Ἥελίῳ· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.
 ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὅφρ' ὄρκια τάμνη 105
 αὐτός, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι,
 μὴ τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὄρκια δηλήσῃται.
 αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἡρέθονται·

οἷς δ' ὁ γέρον μετέησιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
λεύσσει, ὅπως ὅχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε Τρωῆς τε, 11
ἐλπόμενοι παύσεσθαι ὀϊζυροῦ πολέμοιο.

καὶ ῥ' ἵππους μὲν ἔρυσαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ
τεύχεά τ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
πλησίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα. 115

Ἐκτωρ δὲ προτὶ ἄστν δύο κήρυκας ἐπεμπευ
καρπαλίμως ἄρνας τε φέρειν Πριάμον τε καλέσσαι.
αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προῖει κρείων Ἀγαμέμνων
νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἵεναι, ἥδ' ἄρ' ἐκέλευεν
οἰσέμεναι· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησ' Ἀγαμέμνονι δίφ. 120

Ἴρις δ' αὖθ' Ἑλένη λευκωλένῳ ἄγγελος ἦλθεν,
εἰδομένη γαλόφῳ, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι,
τὴν Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων,
Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.
τὴν δ' εὖρ' ἐν μεγάρῳ· ἥ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινευ, 125
δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
οὓς ἔθεν εἵνεκ' ἐπασχον ὑπ' Ἄρηος παλαμάων.
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις

„Αεὺρ' ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδῃαι 130
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
οἱ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα
ἐν πεδίῳ, ὅλοοιο λιλαιόμενοι πολέμοιο,
οἱ δὴ νῦν ἔσται σιγῇ — πόλεμος δὲ πέπανται —
ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν. 135
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηΐφιλος Μενέλαος
μακροῖς ἐγχέεσσι μαχήσονται περὶ σείο·
τῷ δέ κε νικήσαντι φίλῃ κεκλήσῃ ἄκοιτις.“

Ὡς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἥμερον ἔμβαλε θυμῷ
ἀνδρός τε προτέροιο καὶ ἄστεος ἠδὲ τοκῆιν. 140

αὐτίκα δ' ἀργεννῇσι καλυψαμένη ὀδόνῃσιν
 ὤρματ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα,
 οὐκ οἴη, ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δι' ἔποντο,
 Αἶθρα, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.
 αἴψα δ' ἐπειδ' ἴκανον ὅθι Σκαιὰ πύλαι ἦσαν. 145

Οἱ δ' ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην
 Δάμπον τε Κλυτίον δ' Ἰκετάονά τ', ὄξον Ἀρηος,
 Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένα ἄμφω,
 εἶατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν,
 γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπανμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ 150
 ἐσθλοὶ, τεττίγεσσι ἐοικότες, οὔτε καθ' ὕλην
 δεινδρέω ἐφεζόμενοι ὅπα λειριώεσσαν λείσιν·
 τοιοὶ ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ.
 οἱ δ' ὥς οὖν εἶδονδ' Ἐλένην ἐπὶ πύργον ἰοῦσαν,
 ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον 155

„Οὐ νέμεσις Τρώας καὶ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
 αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆς εἰς ὧπα ἔοικεν.
 ἀλλὰ καὶ ὥς, τοίη περ ἐοῦσ', ἐν νηυσὶ νεέσθω,
 μηδ' ἡμῖν τεκέεσσι τ' ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.“ 160

Ὡς ἄρ' ἔφην, Πρίαμος δ' Ἐλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ
 „δεῦρο πάροισθ' ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἵξεν ἐμεῖο,
 ὅφρα ἴδῃ πρότερόν τε πόσιν πηοὺς τε φίλους τε —
 οὔτι μοι αἰτή ἐσσι, θεοὶ νῦ μοι αἰτιοὶ εἰσιν,
 οἳ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν —
 ὥς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης, 165
 ὅστις ὅδ' ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἡὕς τε μέγας τε.
 ἦτοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασιν·
 καλὸν δ' οὔτω ἐγὼν οὔπω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
 οὐδ' οὔτω γεραρόν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικεν.“ 170

Τὸν δ' Ἐλένη μύθοισιν ἀμείβετο, διὰ γυναικῶν
 „αἰδοῖός τέ μοι ἐσσι, φίλε ἐκυρὲ, δεινός τε·

ὥς ὄφελεν θάνατός μοι ἄδειν κακός, ὅπποτε δεῦρο
 υἱέϊ σῶ ἐπόμεν, θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα
 παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὀμηλικήν ἐρατεινήν. 17
 ἀλλὰ τάγ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτῃκα.
 τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὃ μ' ἀνείρειαι ἡδὲ μεταλλάξ·
 οὗτός γ' Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 ἀμφοτέρων, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής
 δαῖρ' αὐτ' ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἶποτ' ἔην γε.“ 18

Ὡς φάτο, τὸν δ' ὁ γέρον ἡγάσασατο φώνησέν τε
 „ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδη, μοιρηγενὲς, ὀλβιόδαιμον,
 ἣ ῥά νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἀχαιῶν.
 ἦδη καὶ Φρυγίην εἰσῆλυθον ἀμπελόεσσαν,
 ἐνθα ἴδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπῶλους, 18
 λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μύρδονος ἀντιθέοιο,
 οἳ ῥά τότ' ἐστρατόωντο παρ' ὄχθας Σαρραρίοιο·
 καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἔων μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
 ἤματι τῷ ὅτε τ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·
 ἀλλ' οὐδ' οἳ τόσοι ἦσαν ὅσοι ἐλίκαπες Ἀχαιοί.“ 19

Δεύτερον αὐτ' Ὀδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν ὁ γεραίός
 „εἰπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅστις οὐδ' ἐστίν
 μέγαν μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 εὐρύτερος δ' ὥμοισιν ἰδὲ στέρονοισιν ἰδέσθαι.
 τεύχεα μὲν οἳ κείται ἐπὶ χθονὶ πονλυβοτείρῃ, 19
 αὐτὸς δὲ κτίλος ὥς ἐπιπῶλεται στίχας ἀνδρῶν·
 ἀρνεῖσθ' μιν ἐγωγε εἶσκω πηγεσιμᾶλλον,
 ὅστ' ὁῶν μέγα πῶϋ διέρχεται ὤργειννάων.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειθ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα
 „οὔτος δ' αὖ Λαερτιάδης, πολύμητις Ὀδυσσεύς, 20
 ὃς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης
 εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μῆδεα πυκνά.“

Τὴν δ' αὐτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα
 „ὦ γύναι, ἣ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς εἶπες·

ἦδη γὰρ καὶ δευρὸ ποτ' ἤλυθε διος Ὀδυσσεύς, 205
 σεῦ ἔνεκ' ἀγγελίης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
 τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα,
 ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μῆδεα πυκνά.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσι ἐν ἀγρομένοισιν ἐμιχθεν,
 στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὦμους, 210
 ἄμφω δ' ἐξομένω, γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μῆδεα πᾶσιν ὕφαινον,
 ἦτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευεν,
 παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολὺ μνῆσθαι
 οὐδ' ἀφαιμαρτοεπής, ἣ καὶ γένει ὕστερος ἦεν. 215
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς,
 στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἰδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πῆξας,
 σκῆπτρον δ' οὔτ' ὀπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα,
 ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, αἰδοῖ φῶτὶ ἑοικώς·
 φαίης κε ξάκοτόν τε τιν' ἐμμεναι ἄφρονά τ' αὐτῶς·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος ἔει 221
 καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἑοικότα χιμερῆισιν,
 οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος·
 οὐ τότε γ' ὦδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες·
 Τὸ τρίτον αὖτ' Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν ὁ γεραίος 225
 „τίς τ' ἄρ' ὅδ' ἄλλος Ἀχαιοὺς ἀνὴρ ἥϋς τε μέγας τε,
 ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν τε καὶ εὐρέας ὦμους;“
 Τὸν δ' Ἑλένη ταυῦπεπλος ἀμείβετο, διὰ γυναικῶν
 „οὔτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν·
 Ἰδομενεύς δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὥς 230
 ἔστηκ', ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἡγερέθονται.
 πολλὰκι μιν ξείνισσεν Ἀρηϊφίλος Μενέλαος,
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὅποτε Κρήτηθεν ἵκοιτο.
 νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὁρῶ ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς,
 οὓς κεν εὖ γνοίην καὶ τ' οὖνομα μυθησαίμην· 235
 δοιῶ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν,

Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα
αὐτοκασιγνήτω, τῷ μοι μία γείνατο μήτηρ.

ἢ οὐχ ἐσπέσθην Λακεδαιμόνος ἐξ ἐρατεινῆς,
ἢ δεύρω μὲν ἔποντο νέεσσ' ἐνι ποντοπόροισιν, 24
νῦν αὖτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
αἴσχεα δειδιώτες καὶ ὄνειδέα πόλλ', ἃ μοί ἐστιν."

"Ὡς τᾶτο, τοὺς δ' ἤδη κᾶτεχεν φρεσὶ ζοός αἶα
ἐν Λακεδαιμόνι αὖθι, φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ.

Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστν θεῶν φέρον ὄρκια πιστὰ, 24
ἄρνε δῶν καὶ οἶνον εὖφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
ἄσκη' ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαιινὸν
κῆρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χροῦσεια κύπελλα·

ὥτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν

,"Ὅρσεο, Λαομεδοντιάδῃ, καλέουσιν ἄριστοι 25

Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλμοχιτώνων
ἐς πεδίου καταβῆναι, ἵν' ὄρκια πιστὰ τάμητε·
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηϊφίλος Μενέλαος
μακρῆς ἐγγείησι μακρήσουτ' ἀμφὶ γυναικί·

τῷ δὲ κε νικήσαντι γυνή καὶ κτήμαθ' ἔποιτο· 25

οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃ καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες
νυλοῖμεν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νέονται

"Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιῖδα καλλιγύναικα."

"Ὡς φάτο, ὅλγῃσεν δ' ὁ γέρον, ἐκέλευσε δ' ἑταίροι
ἵππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὀτραλέως ἐπὶ θοντο. 26
ἂν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἠνία τείνεν ὀπίσσω
παρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον.

τῷ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίουδ' ἔχον ὠκείας ἵππους.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκοντο μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαιοὺς,
ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πολυβότειραν 26
ἐς μέσσω Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόοντο.

ᾤοντο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ

ὄρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον
μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν. 270

Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
ἧ οἱ παρ' ἑλφους μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρο,
ἀρνῶν ἐκ κεφαλῶν τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
κῆρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νείμαν ἀρίστοις.
τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὐχέτο, χεῖρας ἀνασχών 275

„Ζεῦ πάτερ, Ἰδῆθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
Ἡελίος θ', ὃς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις,
καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, καὶ οἱ ὑπένερθε καμόντας
ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅτις κ' ἐπίορκον ὁμόςσῃ,
ὑμεῖς μάρτυροι ἔσθε, φυλάσσετε δ' ὄρκια πιστὰ· 280

εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνῃ,
αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
ἡμεῖς δ' ἐν νῆεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν·
εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
Τρώας ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι,
τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν ἥντιν' εἴκειν, 285
ἦτε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.

εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες
τίνῃιν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχήσομαι εἵνεκα ποινῆς 290
αὐθι μένων, εἴως κε τέλος πολέμοιο κηλείω.“

Ἡ καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλεὲς χαλκῷ·
καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἴλετο χαλκός.
οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ὑφυσσάμενοι δεπάεσσιν 295
ἔκχεον, ἧδ' εὐχοντο θεοῖς αἰειγενέτησιν·
ὦδε δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε

„Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὀπότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια πημήνεια,
ὦδὲ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι ὥς ὅδε οἶνος, 300

αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ' ἄλλοισι δαμεῖεν.“

Ὡς ἔφην, οὐδ' ἄρα πῶ σφιν ἐπεκραίαине Κρονίω
τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πριάμος μετὰ μῦθον ἔειπεν

„Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ ἑυκνήμιδες Ἀχαιοί·

ἦτοι ἐγὼν εἴμι προτὶ Ἴλιον ἡνεμόεσσαν

ἄψ, ἐπεὶ οὐπω τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρᾶσθαι

μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·

Ζεὺς μὲν που τόγῃ οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὅπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.“

Ἡ ῥα καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φῶς, 3

ἂν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτὸς, κατὰ δ' ἥνία τεῖνευ ὀπίσσω

παρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βῆσέτο δίφρον.

τῷ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο·

Ἐκτωρ δὲ Πριάμοιο πάϊς καὶ διὸς Ὀδυσσεὺς

χωρὸν μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπαιτα 3

κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πᾶλλον ἐλόντες,

ὅππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.

λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·

ᾧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε

„Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεὺς μεδέων, κύδιστε μέγιστε, 3

ὅππότερος τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔδηκεν,

τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω,

ἡμῖν δ' αὖ φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ γενέσθαι.“

Ὡς ἄρ' ἔφην, πάλLEN δὲ μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ

ἄψ ὀρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν. 3

οἱ μὲν ἔπειθ' ἵζοντο κατὰ στίχας, ἦχι ἐκάστω

ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο·

αὐτὰρ ὅγ' ἀμφ' ὥμοισιν ἐδύσετο τεύχεα καλὰ

διὸς Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠΰκόμοιο.

κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔδηκεν 3

καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·

δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν

οἷο κασιγνήτοιο Δυκάονος· ἤρμωσε δ' αὐτῷ.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
 χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε 335
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυχτον ἔθηκεν,
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμῃφιν ἀρήρει.
 ὥς δ' αὖτως Μενέλαος Ἀρήλος ἐντὲ ἔδυνεν.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν, 340
 ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο
 δεινὸν δευρόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
 Τρωάς δ' ἵπποδάμους καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 καὶ ἥ' ἔργυς στήτην διαμετρητῷ ἐνὶ χώρῳ
 σείοντ' ἔργχείας, ἀλλήλοισιν κοτέοντε. 345

πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἶσιν,
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
 ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ. ὃ δὲ δεύτερος ὤρυστο χαλκῷ
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί 350

„Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι ὃ με πρότερος κἀκ' ἔοργεν,
 δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον,
 ὅφρα τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων
 ξεινοδόκον κακὰ ρέξαι, ὃ κεν φιλότητα παράσχη.“

Ἡ δ' αὖ καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος, 355
 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἶσιν.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαιεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαϊδάλου ἠρήρειστο·
 ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρεν διάμησε χιτῶνα
 ἔγχος· ὃ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. 360
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον
 πληῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός.
 Ἀτρεΐδης δ' ὥμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν

„Ζεῦ πάτερ, οὐτίς σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος· 36
 ἢ τ' ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·
 νῦν δέ μοι ἐν χεῖρεσσιν ἄρη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος
 ἤϊχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ' ἐβαλόν μιν.“

Ἡ, καὶ ἐπαΐξας κόρυθος λάβεν ἱπποδασείης,
 ἔλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς· 37
 ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμάς ἀπαλὴν ὑπὸ δειρῆν,
 ὅς οἱ ὑπ' ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης.
 καὶ νῦ κεν εἰρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἦρατο κῆδος,
 εἰ μὴ ἄρ' ὅξ' ὤησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 ἣ οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοῶς ἱφι κταμένοιο· 37

κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἅμ' ἔσπετο χειρὶ παχείῃ.
 τὴν μὲν ἐπειθ' ἦρως μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 ῥῖψ' ἐπιδυήσας, κόμισαν δ' ἐρήρηες ἑταῖροι.
 αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων
 ἔγχει χαλκείῳ· τὸν δ' ἐξήρπαξ' Ἀφροδίτη 38
 ῥέϊα μάλ' ὥστε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
 καὶ δ' εἰς ἐν θαλάμῳ εὐώδει κηῶντι.

αὐτὴ δ' αὖθ' Ἑλένην καλέουσ' ἱε· τὴν δ' ἐκίχανεν
 πύργῳ ἐφ' ὑψηλῷ, περὶ δὲ Τρῳαὶ ἄλῃς ἦσαν.
 χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα, 38
 γρηῒ δέ μιν εἰκνῖα παλαιγενεὶ προσέειπεν,
 εἰροκόμῳ, ἣ οἱ Λακεδαιμόνι ναιεταῶσῃ
 ἦσκειν εἰρία καλὰ, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκεν·
 τῇ μιν ἐῖσαμένη προσεφώνεε δὴ Ἀφροδίτη

„Λευρὸ ἔθ'· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἰκόνδε νέεσθαι
 κείνος ὅγ' ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι, 39
 κάλλει τε στίλβων καὶ εὔμασιν· οὐδέ κε φαίης
 ἀνδρὶ μαχησάμενον τόνγ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε
 ἐρχεσθ', ἥε χοροῦ νεόν λήγοντα καθίζειν.“ 39

Ὡς φάτο, τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι δρῖνει
 καὶ ῥ' ὥς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρῆν

στήθεά δ' ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

„Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαιέαι ἡπεροπεύειν;
ἢ πῇ με προτέρω πολίων εὐναιομενῶν 400

ἄξεις ἢ Φρυγίης, ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς,
εἴ τίς τοι καὶ κείθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων;

οὔνεκα δὴ νῦν ὄϊον Ἀλέξανδρον Μενέλαος
νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ' ἄγεσθαι,

τοῦνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέσθης; 405
ἦσο παρ' αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ' ἀπόεικε κελεύθου,

μηδ' ἔτι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὀλυμπον,
ἀλλ' αἰεὶ περὶ κείνον ὄϊζε καὶ ἐ φύλασσε,

εἰδόκε σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται, ἢ ὄγε δούλην.
κεῖσε δ' ἐγὼν οὐκ εἶμι — νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη — 410

κείνου πορσυνέουσα λέχος· Τρωαὶ δέ μ' ὀπίσσω
πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ' ἄχ' ἄκριτα θυμῷ.“

Τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη
„μή μ' ἐρεθτε, σχετλή, μή χωσαμένη σε μεθείω,

τῷς δέ σ' ἀπεχθήρω ὥς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησα, 415
μέσσω δ' ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθρα λυγρὰ,

Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄλῃαι.“

Ὡς ἔφατ', ἐδδειςεν δ' Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
βῆ δὲ κατασχομένη ἐανῶ ἀργῇτι φαιινῶ,

σιγῇ, πάσας δὲ Τρωάς λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων. 420

Αἱ δ' ὅτ' Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ' ἵκοντο,
ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,

ἢ δ' εἰς ὑπόροφον θάλαμον κίε διὰ γυναικῶν.
τῇ δ' ἄρα δίφρον ἐλοῦσα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη,

ἀντί' Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα· 425
ἐνθα καθίζ' Ἑλένη, κόυρη Διὸς αἰγιόχοιο,
ὅσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ' ἠνίπαπε μύθῳ

„Ἠλυθες ἐκ πολέμου· ὥς ὄφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι,
 ἀνδρὶ δαμῆς κρατερῷ, ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν.
 ἦ μὲν δὴ πρὶν γ' εὖχε' ἀρηϊφίλου Μενελάου 430
 σῇ τε βίῃ καὶ χερσὶ καὶ ἔγχει φέρτερος εἶναι·
 ἀλλ' ἴθι νῦν προκαλέσσαι ἀρηϊφίλον Μενέλαον
 ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον. ἀλλὰ σ' ἐγωγε
 παύεσθαι κέλομαι, μῆδ' ἔκλυθ' Μενελάω
 ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἥδ' ἐμάχεσθαι 435
 ἀφραδέως, μὴ πως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμήῃς.“

Τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν
 „μὴ με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνειδέσι θυμὸν ἐνιπτε.
 νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ,
 κεῖνον δ' αὖτις ἐγώ· παρὰ γὰρ θεοὶ εἰσι καὶ ἡμῖν. 440
 ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότῃ τραπέομεν εὐνηθέντε·
 οὐ γὰρ πώποτε μ' ὦδ' ἔρωσ φρένας ἀμφεκάλυψεν,
 οὐδ' ὅτε σε πρῶτον Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς
 ἐπλεον ἀρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσιν,
 νήσω δ' ἐν Κρανάῃ ἐμύγην φιλότῃ καὶ εὐνῇ, 445
 ὥς σεο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἡμερος αἰρεῖ.“

Ἡ δ' αὖ καὶ ἦρχε λέρσθε κιών· ἅμα δ' εἶπετ' ἄκοιτις.

Τῷ μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖσι κατεύνασθ' ἐλεχέεσσιν,
 Ἀτρεΐδης δ' ἀν' ὄμιλον ἐφοῖτα θηρὶ εἰκῶς,
 εἰ που ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα. 450
 ἀλλ' οὐτις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
 δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότ' ἀρηϊφίλου Μενελάω.
 οὐ μὲν γὰρ φιλότῃ γ' ἐκεύθανον, εἰ τις ἴδοιτο·
 ἴσον γὰρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.
 τοῖσι δ' ἐκαὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων 455

„Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπικούροι·
 νίκη μὲν δὴ φαίνεται ἀρηϊφίλου Μενελάου·
 ὑμεῖς δ' Ἀργεῖν Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἡμῖ αὐτῇ

ἐκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἥντιν' ἔοικεν,
 ἥτε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται." 460
 ὧς ἔφατ' Ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Δ.

Ὅρκίῳ δὲ σύγχυσις. Ἀγαμέμνωνος
 ἐπιπώλησις.

Οἱ δὲ θεοὶ παρ' Ζηνὶ καθήμενοι ἡγορόωντο
 χρυσέῳ ἐν θαπέδῳ, μετὰ δέ σφισι πότνια Ἥβη
 νέκταρ ἐωνοχόει· τοὶ δὲ χρυσεῖς δεπάεσσιν
 δειδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόοντες.
 αὐτίκ' ἐπειράτο Κρονίδης ἐρεθίζεμεν Ἥρην 5
 κερτομίῳ ἐπέεσσι, παραβλήδην ἀγορεύων
 „Διοιὰ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων,
 Ἥρῃ τ' Ἀργεῖῃ καὶ Ἀλαλκομενῆϊς Ἀθήνῃ.
 ἀλλ' ἦτοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι
 τέρπεσθον· τῷ δ' αὖτε φιλομυειδῆς Ἀφροδίτῃ 10
 αἰεὶ παρμέμβλωκε καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει,
 καὶ νῦν ἔξεσάσεν οἴομενον θανέεσθαι.
 ἀλλ' ἦτοι νίκη μὲν ἀρηϊφίλου Μενελάου·
 ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 ἢ ὅ' αὐτίς πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν 15
 ὄρομεν, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
 εἰ δ' αὖ πως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
 ἦτοι μὲν οἰκέοιτο πόλιν Πριάμοιο ἄνακτος,
 αὐτίς δ' Ἀργεῖην Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο."
 ὧς ἔφαθ', αἱ δ' ἐπέμνξαν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ· 20

πλησίαι αἶγ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
 ἦτοι Ἀθηναίῃ ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπεν,
 σκυζομένη Διὶ πατρὶ, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει·

Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα

„Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες. 25

πῶς ἐθέλεις ἄλιον θείναι πόνον ἢδ' ἀτέλεστον,
 ἰδρῶ θ' ὃν ἰδρῶσα μύγῳ, καμέτην δέ μοι ἵπποι
 λαὸν ἀγειροῦσιν, Πριάμῳ κακὰ τοῖό τε παισίν.

ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.“

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς

„δαιμονίη, τί νῦν σε Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες 31

τόσσα κακὰ ῥέξουσιν, ὅτ' ἀσπερχὲς μενεαίνεις

Ἰλίου ἐξαλαπάξαι ἐνκτίμενον πτολεθρον;

εἰ δὲ σὺν' εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ

ᾠμὸν βεβρώθοις Πριάμον Πριάμοιό τε παῖδας 35

ἄλλους τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.

ἔρξον ὅπως ἐθέλεις· μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσσω

σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.

ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

ὅππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἐξαλαπάξαι 40

τὴν ἐθέλω ὅθι τοι φίλοι ἄνδρες ἐγγεγάασιν,

μήτι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ' εἰᾶσαι.

καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα ἑκὼν ἑέκοντί γε θυμῷ.

αἶ γὰρ ὑπ' ἡελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι

ναιετάουσι πόλῃες ἐπιχθονίον ἀνθρώπων, 45

τάων μοι πέρι κῆρι τίεσκετο Ἴλιος ἱρή

καὶ Πριάμος καὶ λαὸς εὐήμελίσ· Πριάμοιο.

οὐ γάρ μοι ποτε βωμὸς ἐδένετο δαιτὸς εἰσης,

λοιβῆς τε κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.“

Τὸν δ' ἡμέλβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη 50

„ἦτοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόλῃες,

Ἄργος τε Σπάρτη τε καὶ εὐρυάγνυα Μυκῆνη·

τάς διαπέρσαι, ὅτ' ἄν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι·
 τάων οὗτοι ἐγὼ πρόσθ' ἴσταμαι οὐδὲ μεγαίρω.
 εἶπερ γὰρ φθονέω τε καὶ οὐκ εἰῶ διαπέρσαι, 55
 οὐκ ἀνύω φθονέουσ', ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐσσι.
 ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον·
 καὶ γὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, γένος δ' ἐμοὶ ἐνθεν ὄθεν σοί,
 καὶ με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 ἀμφοτέρων, γενεῇ τε καὶ οὖνεκα σὴ παράκοιτις 60
 κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦθ' ὑποείζομεν ἀλλήλοισιν,
 σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἔψονται θεοὶ ἄλλοι
 ἀθάνατοι. σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι
 ἐλθεῖν εἰς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνῇν, 65
 πειρᾶν δ' ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
 ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.“

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Αἴψα μάλ' εἰς στρατὸν ἐλθὲ μετὰ Τρῶας καὶ
 Ἀχαιοὺς, 70

πειρᾶν δ' ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
 ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.“

Ὡς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμανῖαν Ἀθήνην,
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἴξασα.
 οἷον δ' ἀστέρα ἦκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω, 75
 ἢ ναῦτησι τέρας ἢ ἐστρατῶ εὐρέϊ λαῶν,
 λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθήρες ἵενται·
 τῷ εἰκνί' ἦϊξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη,
 καὶ δ' ἔθορ' εἰς μέσσον· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
 Τρῶάς θ' ἱπποδάμους καὶ ἐὺκνήμιδας Ἀχαιοὺς. 80
 ὦδε δὲ τις εἶπεσκεν ἰδὼν εἰς πλησίον ἄλλον

„Ἢ ὅ· αὐτίς πόλεμος τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνῇ
 ἔσσεται, ἢ φιλότῃα μετ' ἀμφοτέροισι τίθῃσιν

Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.“

Ὡς ἄρα τις εἶπεςκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε. 85

ἣ δ' ἀνδρὶ ἐξέλη Τρώων κατεδύσεθ' ὄμιλον,

Λαοδόκῳ Ἀντηνορίδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ,

Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενῃ, εἴ που ἐφεύροι.

εὗρε Ἀνκάονος υἷὸν ἀνύμονά τε κρατερόν τε

ἑσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰὶ στίχες ἀσπιστάων 90

λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο ἀπ' Αἰσίοιο ῥοάων.

ἀργοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Ἢ ῥά νύ μοι τι πίθοιο, Ἀνκάονος υἱὲ δαΐφρον;

τλαίης κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰὼν,

πᾶσι δέ κε Τρώεσσι χάριν καὶ κῦδος ἄροιο, 95

ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῆϊ.

τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα πάρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,

αἷ κεν ἰδῇ Μενέλαον Ἀρήϊον Ἀτρεὺς υἷὸν

σῶ βέλει δμηθέντα, πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.

ἀλλ' ἄγ' οἴστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο, 100

εὖχεο δ' Ἀπόλλωνι Δυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ

ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην

οἰκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστν Ζελεΐης.“

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη, τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν·

αὐτὶκ' ἐσύλα τόξον εὖξοον ἱξάλου αἰγὸς 105

ἀργίον, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας

πέτρης ἐκβαίνοντα, δεδεγμένος ἐν προδοκῆσιν,

βεβλήκει πρὸς στήθος· ὁ δ' ὕπτιος ἔμπεσε πέτρῃ.

τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαϊδεκάδωρα πεφύκει·

καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξόος ἤραρε τέκτων, 110

πᾶν δ' εὖ λειήνας χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην.

καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε ταινυσσάμενος, ποτὶ γαλῇ

ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,

μὴ πρὶν ἀναΐξειαν Ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν,

πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον Ἀρήϊον Ἀτρεὺς υἷόν. 115

αὐτὰρ ὁ σύλα πῶμα φαρέτρης, ἐκ δ' ἔλετ' ἰὼν
 ἀβλήτα περούευντα, μελαινέων ἔρμ' ὀδυνάων·
 αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμει πικρὸν οἶστον,
 εὐχετο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεὶ κλυτοτόξῳ
 ἄρῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἐκατόμβην 120
 οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελεΐης.
 ἔλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβὼν καὶ νεῦρα βόεια·
 νευρὴν μὲν μαζῶ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινεν,
 λίγξε βιός, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἄλτο δ' οἶστος 125
 ὀξυβελῆς, καθ' ὅμιλον ἐπιπτέσθαι μενεαίνων.

Οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
 ἀθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγγελεῖη,
 ἥ τοι πρόσθε σταῖσα βέλος ἔχεπενυκὲς ἄμυνεν.
 ἡ δὲ τόσον μὲν ἔεργεν ἀπὸ χροῶς, ὥς ὅτε μήτηρ 130
 παιδὸς ἐέργη μυῖαν, ὅθ' ἠδέε' ἔξεται ὕπνῳ·
 αὐτὴ δ' αὐτ' ἰθύνειν ὅθι ζωστήηρος ὀχῆες
 χροῦσειοι σύνεχον καὶ διπλούς ἦντετο θώρηξ.
 ἐν δ' ἔπεσε ζωστήρι ἀρηρότι πικρὸς οἶστος·
 διὰ μὲν ἄρ' ζωστήηρος ἐλήλατο θαιδαλέοιο, 135
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαυδάλου ἠρήρειστο
 μήτρης θ', ἣν ἐφόρει ἔρυμα χροῶς, ἔρκος ἀκόντων,
 ἥ οἱ πλεῖστον ἔρυτο· διαπρὸ δὲ εἶδατο καὶ τῆς.
 ἀκρότατον δ' ἄρ' οἶστος ἐπέγραψε χροά φωτός·
 αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἷμα κελαινεφές ἐξ ὠτειλῆς. 140

Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοῖνικι μῆνῃ
 Μηονίς ἤε Κάειρα, παρήϊον ἔμμεναι ἵππων·
 κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τὲ μιν ἠρήσαντο
 ἵππηες φορέειν· βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα,
 ἀμφοτέρων, κόσμος θ' ἵππῳ ἐλατῆρί τε κῦδος 145
 τοιοῖ τοι, Μενέλαε, μιάνθηεν αἵματι μῆροί
 εὐφυνέες κνημαί τ' ἠδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθεν.

ῥίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ὥς εἶδεν μέλαν αἶμα καταρρέον ἐξ ὤτειλῆς·

ῥίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηϊφίλος Μενέλαος. 150

ὥς δὲ ἶδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἑόντας,
ἄψορρόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη.

τοῖς δὲ βαρὺ στενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
χειρὸς ἔχων Μενέλαον· ἐπεστενάχοντο δ' ἑταῖροι·

„Φίλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὄρκι' ἑταῖμον,
οἷον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι. 155

ὥς σ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὄρκια πιστὰ πάτησαν.

οὐ μὲν πως ἄλιον πέλει ὄρκιον αἶμά τε ἀρῶν
σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιά, ἧς ἐπέπιθμεν.

εἴπερ γάρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσσεν, 160

ἐκ τε καὶ ὅψε τελεῖ, σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν,

σὺν σφῆσιν κεφαλῇσι γυναιξί τε καὶ τεκέεσσιν.

εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
ἔσσεται ἡμᾶρ ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρὴ

καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἑὺμμελίῳ Πριάμοιο, 165

Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,

αὐτὸς ἐπισείησιν ἑρεμνὴν αἰγίδα πᾶσιν

τῇσδ' ἀπάτης κοτέων. τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα·

ἀλλὰ μοι αἶνόν ἄχος σέθεν ἔσσεται, ὦ Μενέλαε,

αἶ κε θάνης καὶ πότμον ἀναπλήσης βιότοιο. 170

καὶ κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἄργος ἱκοίμην·

αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἰῆς·

καὶ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιμεν

Ἀργεῖν· Ἑλένην· σέο δ' ὅστέα πύσει ἄρουρα

κειμένου ἐν Τροίῃ ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ. 175

καὶ κέ τις ᾧδ' ἔρξει Τρώων ὑπερηνορέοντων

τύμβῳ ἐπιθρώσκων Μενελάου κυθαλίμοιο

ᾧδ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει' Ἀγαμέμνων,

ὥς καὶ νῦν ἄλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν,

καὶ δὴ ἔβη οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν 180
 σὺν κεινῇσιν νηυσὶ, λιπῶν ἀγαθὸν Μενέλαον.
 ὥς ποτὲ τις ἐρέει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθιῶν.“

Τὸν δ' ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
 „θάρσει, μηδὲ τί πω δειδίσσεο λαὸν Ἀχαιῶν.
 οὐκ ἐν καιρίῳ ὅξυ πάγῃ βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν 185
 εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος ἡδ' ὑπένερθεν
 ζῶμά τε καὶ μίτρη, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
 „αἶ γὰρ δὴ οὕτως εἶη, φίλος ὦ Μενέλαε·
 ἔλκος δ' ἰητὴρ ἐπιμάσσεται ἡδ' ἐπιθήσει 190
 φάρμακ', ἃ κεν παύσῃσι μελαινώων ὀδυνάων.“

Ἦ καὶ Ταλθύβιον, θεῖον κήρυκα, προσηύδα
 „Ταλθύβι', ὅττι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον,
 φῶτ' Ἀσκληπιοῦ υἱὸν, ἀμύμονος ἰητῆρος,
 ὅφρα ἴδῃ Μενέλαον Ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν, 195
 ὃν τις ὀστέυσας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδώς,
 Τρώων ἢ Ἀυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἅμμι δὲ πένθος.“

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
 βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 παπταίνων ἥρωα Μαχάονα. τὸν δ' ἐνόησεν 200
 ἔσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστάων
 λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο Τρώεσσι ἐξ ἱπποβότοιο.

ἄρχου δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 „Ὅρσ', Ἀσκληπιάδη, καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,
 ὅφρα ἴδῃ Μενέλαον Ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν, 205
 ὃν τις ὀστέυσας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδώς,
 Τρώων ἢ Ἀυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἅμμι δὲ πένθος.“

Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι νῶρινεν·
 βᾶν δ' ἰέναι καθ' ὅμιλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον ὄθι ξανθὸς Μενέλαος 210
 βλήμενος ἦν—περὶ δ' αὐτὸν ἀγηγέραθ' ὅσσοι ἄριστοι

κυκλός', ὃ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο ἰσόθεος φῶς -
 αὐτίκα δ' ἐκ ζωστήρος ἀρηρότος ἔλκεν ὀστόν·
 τοῦ δ' ἐξελκομένοιο πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι.
 λῦσε δέ οἱ ζωστήρα παναίολον ἥδ' ὑπένευθεν 215
 ζῶμά τε καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆς κάμου ἄνδρες.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἶδεν ἔλκος, ὃθ' ἔμπεσε πικρὸς ὀστός,
 αἷμ' ἐκμυξήσας ἐπ' ἄρ' ἥπια φάρμακα εἰδὼς
 πάσσε, τά οἱ ποτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.

Ὅφρα τοὶ ἀμφεπένοντο βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον,
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων· 221
 οἱ δ' αὖτις κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρμης.

Ἐνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἰδοὺς Ἀγαμέμνονα δῖον,
 οὐδὲ καταπτώσσοντ', οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι,
 ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν. 225
 ἵππους μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ·
 καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυσιόοντας
 Εὐρυμέδων, νῖδς Πτολεμαίου Πειραΐδαο·

τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρिशέμεν, ὅπποτε κέν μιν
 γνῶα λάβῃ κάματος, πολέας διὰ κοίρανέοντα· 230
 αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν·
 καὶ ῥ' οὕς μὲν σπεύδοντας ἰδοὶ Δαναῶν ταχυπόλων,
 τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παριστάμενος ἐπέεσσιν

„Ἀργεῖοι, μήπω τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς·
 οὐ γὰρ ἐπὶ ψευδέσσι πατήρ Ζεὺς ἔσσειτ' ἀρωγὸς, 235
 ἀλλ' οἵπερ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο,
 τῶν ἥτοι αὐτῶν τέρενα χροά γυῖπες ἔδονται·
 ἡμεῖς αὖτ' ἀλόχους τε φίλας καὶ νήπια τέκνα
 ἄξομεν ἐν νήεσσιν, ἐπὶν πτολίεθρον ἔλωμεν.“

Οὕστινας αὖ μεθιέντας ἰδοὶ στυγεροῦ πολέμοιο,
 τοὺς μάλα νεικείεσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν 241

„Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἐλεγχείες, οὐ νυ σέβεσθε;
 τίφθ' οὕτως ἔστητε τεθηπότες ἤντε νεβροὶ,

αἴτ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέος πεδίοιο θέουσαι,
 ἐστᾶσ', οὐδ' ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίνεται ἀλκή·
 ὥς ὑμεῖς ἔσθητε τεθηπότες οὐδὲ μάχεσθε. 246

ἣ μένετε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔνθα τε νῆες
 εἰρύατ' εὐπρυμνοὶ, πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
 ὄφρα ἰδῇτ' αἶ κ' ὕμιν ὑπέροχῃ χεῖρα Κρονίων·

Ὡς ὅγε κοιρανέων ἐπεπωλείο στίχας ἀνδρῶν· 250
 ἦλθε δ' ἐπὶ Κρήτεσσι κινὼν ἀνὰ οὐλαμόν ἀνδρῶν.
 οἱ δ' ἀμφ' Ἰδομενῆα δαΐφρονα θωρήσσουντο·

Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις, σὺ εἵκελος ἀλκὴν,
 Μηριόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὤτρυνε φάλαγγας.
 τοὺς δὲ ἰδὼν γήθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων, 255
 αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα προσήνδα μελιχλοῖσιν

„Ἰδομενεῦ, περὶ μὲν σε τίω Δαναῶν ταχυπώλων
 ἡμῶν ἐνὶ πολέμῳ ἦδ' ἀλλοίῳ ἐπὶ ἔργῳ·

ἦδ' ἐν θαίῳ, ὅτε πέρ τε γερούσιον αἰδοπα οἶνον
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῇρι κέρωνται. 260

εἶπερ γάρ τ' ἄλλοι γε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλείον δέπας αἰεὶ
 ἔστηχ', ὥσπερ ἐμοὶ, πῖευν, ὅτε θυμὸς ἀνώγει.
 ἀλλ' ὄρσευ πόλεμόνδ', οἷος πάρος εὐχέαι εἶναι.“

Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὼς, ἀντίον
 ἦνδα 265

„Ἀτρεΐδῃ, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐρίηρος ἑταῖρος
 ἔσσομαι, ὥς τὸ πρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα·
 ἀλλ' ἄλλους ὤτρυνε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
 ὄφρα τάχιστα μαχώμεθ', ἐπεὶ σύν γ' ὄρκι' ἔχευαν
 Τρῶες· τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κῆδε' ὀπίσσω 270
 ἔσσειτ', ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο.“

Ὡς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρῶχέτο γηθόσυνος κῆρ.
 ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι κινὼν ἀνὰ οὐλαμόν ἀνδρῶν·
 τὼ δὲ κορυσσέσθην, ἅμ' δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν.

ὥς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδεν νέφος αἰπόλος ἀνὴρ 27
 ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς·
 τῷ δέ τ' ἀνευθεν ἔοντι μελάντερον ἤντε πίσσα
 φαίνεται ἰὸν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν
 ῥίγησέν τε ἰδὼν ὑπὸ τε σπέος ἤλασε μῆλα·

τοῖαι ἄμ' Αἰάντεσσι διοτρεφέων αἰζηῶν 28
 δῆλον ἐς πόλεμον πυκινὰ κίνυντο φάλαγγες
 κυάνεαι, σάκεσιν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
 καὶ τοὺς μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Αἶαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων, 28
 σφῶϊ μὲν – οὐ γὰρ ἔοικ' ὀτρυνέμεν – οὔτι κελεύω·
 αὐτῷ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἴφι μάχεσθαι.

αἶ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶνι,
 τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο·

τῷ κε τάχ' ἡμύσσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος, 29
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἀλοῦσά τε περθιομένη τε.“

Ὡς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλ-
 λους·

ἐνθ' ὅγε Νέστορ' ἔτετμε, λιγὺν Πυλίων ἀγορητὴν,
 οὓς ἐτάρους στέλλοντα καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι,
 ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα Ἀλάστορά τε Χρομίον τε
 Αἰμονά τε κρείοντα Βίαντά τε, ποιμένα λαῶν. 29

ἱππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν,
 πεξοὺς δ' ἐξόπιθε στήσεν πολέας τε καὶ ἑσθλοὺς,
 ἔρκος ἔμεν πολέμοιο· κακούς δ' ἐς μέσσον ἔλασσεν,
 ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζοι. 30
 ἱππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τοὺς γὰρ ἀνώγει
 σφοδρὸς ἵππους ἐχέμεν μηδὲ κλονέεσθαι ὁμίλῳ·

„Μηδέ τις ἱπποσύνη τε καὶ ἡνορέηφι πεποιθὼς
 οἶος πρόσθ' ἄλλων μεμάτω Τρώεσσι μάχεσθαι,
 μηδ' ἀναχωρεῖτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε. 30

ὅς δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερ' ἄρμαθ' ἵκηται,
 ἔγχει ὀρεξάσθω, ἐπειὴ πολὺ φέρτερον οὕτως.
 ὦδε καὶ οἱ πρότεροι πόλιας καὶ τείχε' ἐπόρθεον,
 τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔχοντες.“

Ὡς ὁ γέρον ὦτρυνε πάλαι πολέμων εὖ εἰδώς.
 καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων, 311
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„ὦ γέρον, εἶθ', ὥς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
 ὥς τοι γούναθ' ἔποιτο, βίη δέ τοι ἔμπεδος εἴη.
 ἀλλὰ σε γῆρας τείρει ὁμοῖον· ὥς ὄφελέν τις 315
 ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέροισι μετεῖναι.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
 „Ἀτρεΐδη, μάλα μὲν κεν ἐγὼν ἐθέλοισι καὶ αὐτὸς
 ὥς ἔμην ὥς ὅτε δῖον Ἑρηνθαλίωνα κατέκταν.
 ἀλλ' οὐ πῶς ἄμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν·
 εἰ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὐτέ με γῆρας ὀπάξει. 321
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἱππεῦσι μετέσσομαι ἥδ' ἐκελεύσω
 βουλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.
 αἰχμᾶς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι, οἵ περ ἐμεῖο
 ὀπλότεροι γεγάσι πεπολῖθασίν τε βίηφιν.“ 325

Ὡς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρῳήετο γηθόσυνος κῆρ
 εὖθ' υἱὸν Πετewῶ Μενεσθῆα πλήξειππον
 ἑσταότ'· ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι, μῆστωρες αὐτῆς·
 αὐτὰρ ὁ πλησίον ἐστήκει πολὺμητις Ὀδυσσεύς,
 παρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναὶ 330
 ἕστασαν· οὐ γάρ πώ σφιν ἀκούετο λαὸς αὐτῆς,
 ἀλλὰ νέον συνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες
 Τρώων ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ μένοντες
 ἕστασαν, ὅπποτε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν
 Τρώων ὀρμήσειε καὶ ἄρξειαν πολέμοιο. 335
 τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 καὶ σφας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„ὦ νῖε Πετewῶ, διοτρεφέος βασιλῆος,
καὶ σὺ, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένη, καρδαλεόφρον,
τίπτε καταπτώσσοντες ἀφέστατε, μίμνετε δ' ἄλλους
σφῶν μὲν τ' ἐπέοικε μετὰ πρώτοισιν ἐόντας 341
ἐστάμεν ἡδὲ μάχης καυστείρης ἀντιβολῆσαι.
πρώτω γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκουάσεσθον ἐμεῖο,
ὅππότε δαῖτα γέρουσιν ἐφοπλίζωμεν Ἀχαιοί.
ἐνθα φίλ' ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι ἡδὲ κύνελλα 342
οἴνου πινέμεναι μελιηδέος, ὅφρ' ἐθέλητον·
νῦν δὲ φίλως χ' ὀρόφτε καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
ὑμείων προπάρουθε μαχοίατο νηλεὲς χαλκῷ.“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις
Ὀδυσσεύς

„Ἀτρεΐδῃ, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων. 350
πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μεθιέμεν; ὅππότε Ἀχαιοὶ
Τρῶσιν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὅξυν Ἄρηα,
ὄψαι, ἦν ἐθέλησθα, καὶ αἰ' κέν τοι τὰ μεμήλη,
Τηλεμάχιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέντα 352
Τρῶων ἵπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμῶλια βάζεις.“

Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
ὥς γυνῶ χωομένοιο· πάλιν δ' ὕγε λάξετο μῦθον

„Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
οὔτε σε νεικείω περιώσιον οὔτε κελεύω·

οἶδα γὰρ ὥς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν 360
ἤπια δήνεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέεις ἅτ' ἐγὼ περ.
ἀλλ' ἴθι — ταῦτα δ' ὅπισθεν ἀρεσδόμεθ' — εἰ τι κακὸν
νῦν

εἰρηται, τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμῶνια θεῖεν.“

Ὡς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλ-
λους.

εὗρε δὲ Τυδέος υἱὸν, ὑπέρθυμον Διομήδεα, 365
ἑσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·

παρ δέ οἱ ἐστήκει Σθένελος, Καπανήιος υἱός.
καὶ τὸν μὲν νείκεσσαν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„ὦ μοι, Τυδεὸς υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο, 370
τί πτώσσεις, τί δ' ὀπιπτεύεις πολέμοιο γαφύρας;
οὐ μὲν Τυδῆί γ' ὥδε φίλον πτωσκαζέμεν ἦεν,
ἀλλὰ πολὺν πρὸ φίλων ἐτάρων δηϊοισι μάχεσθαι,
ὥς φάσαν οἱ μιν ἰδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἐρωγε
ἦντις· οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι. 375
ἦτοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκῆνας
ξεῖνος ἄμ' ἀντιθέφ' Πολυνεΐκει, λαὸν ἀγείρων,
οἳ ῥα τότε' ἐστρατόωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης·
καὶ ῥα μάλα λίσσοιτο δόμεν κλειτούς ἐπικούρους.
οἳ δ' ἔθελον δόμεναι καὶ ἐπήμεον ὥς ἐκέλευον· 380
ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε παραΐσια σήματα φαίνων.
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ὥχοντ' ἠδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,
Ἄσσωπὸν δ' ἵκοντο βαθύσχοινον λεχεποῖν,
ἐνθ' αὐτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῇ στείλαν Ἀχαιοί.
αὐτὰρ ὁ βῆ, πολέας δὲ κυχῆσατο Καδμείωνας 385
δαινυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἑτεοκλειῆς.
ἐνθ' οὐδὲ, ξεῖνός περ ἑὼν, ἱππηλάτα Τυδεὺς
τάρβει, μοῦνος ἑὼν πολέσιν μετὰ Καδμείοισιν,
ἀλλ' ὄγ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκῃ
δηϊδίως· τοίῃ οἱ ἐπίρροθος ἦεν Ἀθήνη. 390
οἳ δὲ χολωσάμενοι Καδμεῖοι, κέντορες ἱππων,
ἄψ ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἶδαν ἄγοντες,
κούρους πευτήκοντα· δύω δ' ἡγήτορες ἦσαν,
Μαίων Αἰμονίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν,
υἱὸς τ' Αὐτοφόνοιο, μενεπτόλεμος Πολυφόντης. 395
Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν·
πάντας ἔπεφν', ἓνα δ' οἷον ἱεὶ οἰκόνδε νέεσθαι·
Μαίον' ἄρα προέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.

τοῖος ἔην Τυδεὺς Αἰτάλιος· ἀλλὰ τὸν νῖον
γείνατο εἰς χέρηα μάχη, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνω. 400

Ὡς φάτο, τὸν δ' οὔτι προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
αἰδεσθεὶς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοῖοιο.

τὸν δ' υἱὸς Καπαυῆος ἀμείψατο κυθαλίμοιο

„Ἀτρεΐδῃ, μὴ ψεύδε' ἐπιστάμενος σάφα εἰπείν.
ἡμεῖς τοι πατέρων μὲν' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι·
ἡμεῖς καὶ Θήβης ἔδος εἵλομεν ἑπταπύλοιο, 406
παυρότερον λαὸν ἀγαρόνθ' ὑπὸ τείχος Ἄρειον,
πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζητὸς ἀρωγῇ·
κεῖνοι δὲ σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν ὄλοντο.

τῷ μὴ μοι πατέρας ποθ' ὁμοίῃ ἐνθεο τιμῇ. 410

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διο-
μήδης

„τέττα, σιωπῇ ἦσο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μῦθῳ.
οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
ὀτρύνοντι μάχεσθαι ἐν κνήμιδας Ἀχαιοὺς·
τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἄμ' ἔψεται, εἰ κεν Ἀχαιοὶ 415
Τρῶας δηλώσωσιν ἔλωσί τε Ἴλιον ἱρὴν,

τούτῳ δ' αὖ μέγα πένθος Ἀχαιῶν δηωθέντων.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς. 420

Ἦ ῥα καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·
δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι νῆακος 420
ὀρνυμένου· ὑπὸ κεν ταλασίφρονά περ θεὸς εἶλεν.

Ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυηγεῖ κῦμα θαλάσσης
ὀρνυτ' ἐπασσύτερον Ζεφύρου ὑπὸ κινήσαντος·
πόντῳ μὲν τὰ πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα 424
χέρσῳ φηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας
κυρτὸν ἐὼν κορυφούται, ἀποπτύει δ' ἄλως ἄκην·
ὥς τότε' ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φύλαγγες
νωλεμέως πόλεμόνδε, κέλευε δὲ οἷσιν ἕκαστος
ἡγεμόνων· οἳ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν - οὐδέ κε φάτης

τόσσον λαὸν ἔπεσθαι ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδὴν -
 σιγῇ δειδιότες σημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσιν 431
 τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἰμένοι ἐστιχόωντο.
 Τρῶες δ', ὥστ' ὅτις πολυπάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
 μυρίαὶ ἐστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκὸν,
 ἄζηχῆς μεμακνῖαι, ἀκούουσαι ὅπα ἄρυνων, 435
 ὥς Τρώων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρει·
 οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θυρὸς οὐδ' ἰα γῆρυς,
 ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο, πολὺκλήτοι δ' ἔσαν ἄνδρες.
 ὥρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Δεῖμός τ' ἠδὲ Φόβος καὶ Ἔρις, ἄμοτον μεμαυῖα, 440
 Ἄρεος ἀνδροφόνου κασιγνήτη ἑτάρῃ τε,
 ἥτ' ὀλλῆγῃ μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει.
 ἥ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοῖλον ἔμβαλε μέσσω
 ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὀφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν. 445

Οἱ δ' ὅτε δῆ ὃ' ἐς χῶρον ἓνα ξυνιόντες ἵκοντο,
 σὺν ᾧ ἔβαλον ῥινοὺς, σὺν δ' ἔργχεα καὶ μὲν' ἀνδρῶν
 χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 ἐπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 ἔνθα δ' αἶψ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν 450
 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
 ὥς δ' ὅτε χεῖμαρροι ποταμοὶ κατ' ὕρεσφι ῥέοντες
 ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ
 κρουνοῶν ἐκ μεγάλων, κοίλης ἐντοσθιτε χαράδρης·
 τῶν δέ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὐρεσιν ἔκλυε ποιμήν·
 ὥς τῶν μισγομένων γένετο ἰαχὴ τε πόνος τε. 455

Πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστὴν
 ἑσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον·
 τὸν ᾧ ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδαμείης,
 ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' αἶψ' ὀστέον εἴσω 460
 αἰχμὴν χαλκείην· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν,

ἤριπε δ', ὥς ὅτε πύργος, ἐν κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφνῆωρ
 Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων·
 ἔλκε δ' ὑπὲκ βελείων, λεληγμένος ὄφρα τάχιστα 465
 τεύχεα συλήσειε· μίνυνθα δέ οἱ γένεθ' ὀρμή.
 νεκρὸν γάρ ῥ' ἐρύοντα ἰδὼν μεγάθυμος Ἀγνῆωρ,
 πλευρὰ, τὰ οἱ κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφαάνθη,
 οὔτησε ξυστῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ ρυτῖα.
 ὥς τὸν μὲν λίπε θυμὸς, ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργου ἐτύχθη 470
 ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ λύκοι ὥς
 ἀλλήλοις ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν.
 "Εὐθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας,
 ἠΐθεον θαλερὸν, Σιμοείσιον, ὃν ποτε μήτηρ
 Ἰδηθεὺν κατιοῦσα παρ' ὄχθησιν Σιμόεντος 475
 γείνατ', ἐπεὶ ῥα τοκεῦσιν ἅμ' ἔσπετο μῆλα ἰδέσθαι·
 τοῦνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· οὐδὲ τοκεῦσιν
 θρόεπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθαΐδιος δέ οἱ αἰὼν
 ἐπλεθ' ὑπ' Αἰάντος μεγαθύμου δουρὶ θαμέντι.
 πρῶτον γάρ μιν ἰόντα βάλε στῆθος παρὰ μαζόν 480
 δεξιόν· ἀντικρὺ δὲ δι' ὤμου χάλκεον ἔγχος
 ἤλθεν. ὁ δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν, αἰγίρος ὥς,
 ἥ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μέγαλοιω πεφύκη
 λείῃ, ἀτάρ τε οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασιν·
 τὴν μὲν θ' ἀρματοπηγὸς ἀνὴρ αἶθωνι σιδήρῳ 485
 ἐξέταμ', ὄφρα ἵτυν κάμψῃ περικαλλέει δίφρῳ·
 ἥ μὲν τ' ἄξομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας.
 τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον ἐξενάριξεν
 Αἴας διογενής. τοῦ δ' Ἀντιφός αἰολοθώρῃς
 Πριαμίδης καθ' ὁμίλον ἀκόντισεν ὀξείῃ δουρί. 490
 τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὁ δὲ Λεῦκον, Ὀδυσσεὺς ἐσθλὸν
 ἔταίρον,
 βεβλήκει βουβῶνα, νέκυν ἐτέρωσ' ἐρύοντα·

ἤριπε δ' ἄμφ' αὐτῷ, νεκρὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη,
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμῆενος αἰθιοπι χαλκῷ, 495
 στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰῶν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
 ἄμφι ἔπαπτήνας. ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοιντο
 ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος. ὁ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦκεν,
 ἀλλ' υἱὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα,
 ὃς οἱ Ἀβυδόθεν ἦλθε, παρ' ἱππῶν ὤκειάων. 500
 τὸν ῥ' Ὀδυσσεὺς ἐτάροιο χολώσάμενος βάλε δουρὶ
 κόρσην· ἣ δ' ἐτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
 αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.
 δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τευχέ' ἐπ' αὐτῷ.
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαιδιμος Ἐκτωρ· 505
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἱάχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,
 Ἴθυσαν δὲ πολὺν προτέρω. νεμέσησε δ' Ἀπόλλων
 Περγάμου ἐκ κατιδῶν, Τρῶεσσι δὲ κέκλετ' αὖσας
 „Ὅρνυσθ', ἱππόδαμοι Τρῶες, μηδ' εἰκετε χάρις
 Ἀργείοις, ἐπεὶ οὗ σφι λίθος χρῶς οὐδὲ σίδηρος, 510
 χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμεσίχροα βαλλομένοισιν.
 οὐ μὰν οὐδ' Ἀχιλεὺς, Θέτιδος παῖς ἠνυκόμοιο,
 μάρνεται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει.“
 Ὡς φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 ὥρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη Τριτογένεια, 515
 ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὅθι μεθιέντας ἰδοίτο.
 Ἐνθ' Ἀμαρυνγκείδην Διῶρεα μοῖρ' ἐπέδησεν.
 χειρμαδίῳ γὰρ βλήτο παρὰ σφυρὸν ὀκρίωνεν
 κνήμην δεξιτερὴν· βάλε δὲ Θρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν,
 Πείροος Ἰμβρασίδης, ὃς ἄρ' Αἰνόςθεν εἰληλούθει. 520
 ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὀστέα λῆας ἀναιδῆς
 ἄχρῃς ἀπηλοῖσεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσιν
 κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσας,
 θυμὸν ἀποπνεύων. ὁ δ' ἐπέδραμεν ὅς ῥ' ἐβαλέν περ,

Πείρους· οὐτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα
 πᾶσαι 525

κύντο χαμαὶ χολάδες, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.

Τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἐπεσσύμενον βάλε δουρὶ
 στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο, πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκός.
 ἀγγίμονον δὲ οἱ ἦλθε Θόας, ἐκ δ' ὄβριμον ἔργος
 ἐσπάσατο στέρνοιο, ἐρύσσατο δὲ ξίφος ὀξὺ, 530
 τῷ ὅγε γαστέρα τύψε μέσσην, ἐκ δ' αἶνυτο θυμόν.
 τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσε· περίστησαν γὰρ ἑταῖροι
 Θρήϊκες ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔργεα χερσὶν ἔχοντες,
 οἳ ἔ, μέγαν περ εἶοντα καὶ ἰφθιμον καὶ ἀγανόν,
 ᾧσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίσθη. 535
 ὥς τῶγ' ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθην,
 ἦτοι ὁ μὲν Θρηκῶν, ὁ δ' Ἐπειῶν χαλκοχιτώνων,
 ἡγεμόνες· πολλοὶ δὲ περὶ κτείνοντο καὶ ἄλλοι.

Ἔνθα κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθὼν,
 ὅστις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὀξεῖ χαλκῷ 540
 δινεύοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δὲ ἔ Παλλὰς Ἀθήνη
 χειρὸς ἐλοῦσ', αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν·
 πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἦματι κείνῳ
 πρηνέες ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ε.

Διομήδους ἀριστεία.

Ἔνθ' αὖ Τυδείδῃ Διομήδῃ Παλλὰς Ἀθήνη
 δῶκε μένος καὶ θάρσος, ἵν' ἐκδηλος μετὰ πᾶσιν
 Ἀργείοισι γένοιτο ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο.

δαίε' οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀνάρματα πῦρ,
 ἄστέρ' ὀπωρινῷ ἐναλίγκιον, ὅστε μάλιστα 5
 λαμπρὸν παμφάνησι λελουμένος Ὠκεανοῖο·
 τοῖόν οἱ πῦρ θαλεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων,
 ὥρσε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὅθι πλείστοι κλονέοντο.

Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης ἀφνειὸς ἀμύμων,
 ἱρεὺς Ἥφαίστοιο· δύω δέ οἱ νῆες ἦσθην, 10
 Φηγεὺς Ἰδαῖός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.

τῷ οἱ ἀποκρινθέντε ἐναντίῳ ὀρμηθήτην·
 τῷ μὲν ἀφ' ἵππου, ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὥρυντο πεζός.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

Φηγεὺς ἦα πρότερος προῖει δολιχόσκιον ἔγχος· 15
 Τυδεΐδew δ' ὑπὲρ ὤμων ἀριστερόν ἤλυθ' ἀκωκῇ
 ἐγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ὥρυντο χαλκῷ
 Τυδεΐδης· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἐκφυγε χειρὸς
 ἀλλ' ἔβαλε στῆθος μεταμάξιον, ὥσε δ' ἀφ' ἵππων.

Ἰδαῖος δ' ἀπόρουσε λιπῶν περικαλλέα δίφρον, 20
 οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφειοῦ κταμένοιο·

οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν,
 ἀλλ' Ἥφαιστος ἔρυντο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
 ὥς δὴ οἱ μὴ πάγχυ γέρον ἀκαχήμενος εἴη.

Ἴππους δ' ἐξελάσας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς 25
 δῶκεν ἑταίροισιν κατὰγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.

Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἶδον υἱὲ Δάρητος
 τὸν μὲν ἀλανάμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχεσφιν,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 χειρὸς ἐλοῦσ' ἐπέεσσι προσηύδα θοῦρον Ἄρηα 30

„Ἄρες Ἄρες βροτολογιγέ, μαιφόνε, τειχεσιπλήτη,
 οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν ἑάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
 μάρνασθ', ὅπποτέροισι πατήρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ,
 νῶϊ δὲ χαζώμεσθαι, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν;“

Ὡς εἰποῦσα μάχης ἐξήγαγε θοῦρον Ἄρηα. 35

τὸν μὲν ἔπειτα καθείδεν ἐπ' ἠϊόνετι Σκαμάνδρῳ,
 Τρῶας δ' ἔκλιναν Δαναοί· ἔλε δ' ἄνδρα ἕκαστος
 ἡγεμόνων. πρῶτος δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἀρχὸν Ἀλιζώνων, Ὀδίων μέγαν, ἐκβαλε δίσκρου·
 πρῶτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν
 ὤμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν. 41
 δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Ἴδομενεὺς δ' ἄρα Φαίστον ἐνήρατο, Μήονος υἱὸν
 Βάϊρου, ὃς ἐκ Τάρωνης ἐριβώλακος εἰληλούθει.
 τὸν μὲν ἄρ' Ἴδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔργχει μακροῦ 46
 νυξ' ἱππων ἐπιβησόμενον, κατὰ δεξιὸν ὤμων·
 ἦριπε δ' ἐξ ὀρέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.

Τὸν μὲν ἄρ' Ἴδομενῆος ἐσύλευον θεράποντες·
 υἱὸν δὲ Στροφίῳ Σκαμάνδριον, αἴμονα θήρης,
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔλ' ἔργχει ὀξυόεντι, 50
 ἐσθλὸν θηροτῆρα· δίδαξε γάρ Ἀρτεμις αὐτῇ
 βάλλειν ἄγρια πάντα, τάτε τρέφει οὐρεσιν ὕλη.
 ἀλλ' οὐ οἱ τότε γε χραῖσμι' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
 οὐδὲ ἐκηβολίαι, ἧσιν τὸ πρὶν γ' ἐκέκαστο·
 ἀλλὰ μιν Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος, 55
 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὔτασε δουρὶ
 ὤμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.
 ἦριπε δὲ πρηνὴς, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, τέκτονος υἱὸν
 Ἀρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα 60
 τεύχειν· ἔβοχα γάρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη·
 ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτῆνατο νῆας εἰσας
 ἀρχεκάκους, αἱ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γένοντο
 οἱ τ' αὐτῷ, ἐπεὶ οὔτι θεῶν ἐκ θέσφατα ἤδη.
 τὸν μὲν Μηριόνης ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων, 65
 βεβλήκει γλουτὸν κατὰ δεξιὸν· ἥ δὲ διαπρὸ
 ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἤλυθ' ἀκωνή.

γνύξ δ' ἔριπ' οἰμώξας, θάνατος δέ μιν ἀμφεκάλυψεν.

Πηδαιον δ' ἄρ' ἔπεφνε Μίγης, Ἀντήνορος υἱόν,
ὅς ῥα νόθος μὲν ἦν, πύκα δ' ἔτρεφε δια Θεανῶ, 70
ἴσα φίλοισι τέκεσσι, χαρίζομένη πόσει ᾧ.

τὸν μὲν Φυλείδης δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὅξει δουρί·
ἀντικρὺ δ' ἂν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός.
ἦριπε δ' ἐν κοιλίῃ, ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδοῦσιν. 75

Εὐρύπυλος δ' Εὐαίμονιδης Τυήνορα διόν,
υἱὸν ὑπερθύμου Δολοπλόου, ὅς ῥα Σκαμάνδρου
ἀρητῆρ' ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὥς τέλετο δῆμῳ,
τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μεταδρομάδην ἔλασ' ὤμον
φασγάνῳ αἵξας, ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν. 81
αἱματόεσσα δὲ χεῖρ πεδίῳ πέσε· τὸν δὲ κατ' ὅσσε
ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.

Ὡς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
Τυδεΐδην δ' οὐκ ἂν γνοίης ποτέροισι μετεῖη, 85
ἢ μετὰ Τρώεσσιν ὀμιλέοι ἢ μετ' Ἀχαιοῖς.
ἦνυε γὰρ αἶμ' πεδίον ποταμῷ πλήθοντι ζοικῶς
χειμάρρῳ, ὅστ' ὦκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας·
τὸν δ' οὐτ' ἄρ' τε γέφυραι ἐεργμέναι ἰσχανόσων,
οὐτ' ἄρα ἔρκεα ἰσχει ἀλώων ἐριθιλέων, 90
ἐλθόντ' ἑξαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε ἀλ' αἵξῃων.
ὥς ὑπὸ Τυδεΐδῃ πυκινὰ κλονέοντο φάλαγγες
Τρώων, οὐδ' ἄρα μιν μίμνον, πολέες περ εἶοντες.

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός 95
θύνοντ' αἶμ' πεδίον, πρὸ ἔθεν κλονέοντα φάλαγγας,
αἰψ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἐτιτάνετο καμπύλα τόξα,
καὶ βάλ' ἐπαΐσσοντα, τυχῶν κατὰ δεξιὸν ὤμον,
θώρηκος γύαλου· διὰ δ' ἔπιπτο πικρὸς οἶστος,

ἀντικρὺ δὲ διέσχε, παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ. 100
τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς

„Ορυνσθε, Τρῶες μεγάθυμοι, κέντρος ἵππων·
βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν, οὐδέ ἔφημι
δήθ' ἀνσχέσσεσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἔτεον με
ῶρσεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, ἀπορνύμενον Λυκίηθεν.“ 105

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' οὐ βέλος ὤκν' δάμασσεν,
ἀλλ' ἀναχωρήσας πρόσθ' ἵππουν καὶ ὄχεσφιν
ἔστη, καὶ Σθένελλον προσέφη, Καπανήϊον υἱόν

„Ορσο, πέπον Καπανηϊάδη, καταβήσσο δίφρου,
ὄφρα μοι ἔξ ὥμοιο ἐρύσσης πικρὸν οἶστόν.“ 110

Ὡς ἄρ' ἔφη, Σθένελος δὲ καδ' ἵππων ἄλτο χαμάζε,
πὰρ δὲ στάς βέλος ὤκν' διαμπερές ἐξέρυσ' ὥμον·
αἶμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.

δὴ τότε ἔπειτ' ἠρᾶτο βοήν ἀγαθὸς Διομήδης

„Κλυθί μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη, 115
εἰποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέστης
δηῖω ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι, Ἀθήνη·
δὸς δέ τέ μ' ἄνδρα ἐλεῖν καὶ ἐς ὄρμην ἐρχεος ἐλθεῖν,
ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος καὶ ἐπεύχεται, οὐδέ με φησιν
δηρὸν εἶ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἠελίοιο.“ 120

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν·
ἄργου δ' ἰσταμένη ἔπεια περὸντα προσηύδα

„Θαρσῶν νῦν, Διομήδης, ἐπὶ Τρῳάεσσι μάχεσθαι·
ἐν γάρ τοι στήθεσσι μένος πατρῴιον ἦκα 125

ἄτρομον, οἷον ἔχεσκε σακέσπαλος ἱππότης Τυδεύς·
ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλου, ἥ πρὶν ἐπῆεν,
ὄφρ' εὖ γιγνώσκῃς ἡμὲν θεὸν ἡδὲ καὶ ἄνδρα.

τῷ νῦν, αἶ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἵκηται,
μήτι σύγ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι 130
τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἰ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη

ἔλθῃς ἐς πόλεμον, τήνγ' οὐτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ.“

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦς ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Τυδείδης δ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη·
 καί, πρὶν περ θυμῷ μεμαῶς Τρώεσσι μάχεσθαι, 135
 δὴ τότε μιν τρὶς τόσσον ἔλεν μένος, ὥστε λέοντα,
 ὃν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ' εἰροπόκοις ὀέσσιν
 κραύσῃ μὲν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον οὐδὲ θαμάσῃ·
 τοῦ μὲν τε σθένος ὥρσεν, ἔπειτα δέ τ' οὐ προσαμύνει,
 ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύεται, τὰ δ' ἐρήμα φοβεῖται· 140
 αἱ μὲν τ' ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλησι κέχυνται,
 αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαῶς βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς·
 ὥς μεμαῶς Τρώεσσι μίγῃ κρατερός Διομήδης.

Ἐνθ' ἔλεν Ἀστύνοον καὶ Ὑπείρονα, ποιμένα λαῶν,
 τὸν μὲν ὑπὲρ μαχοτο βαλὼν χαλκῆρεϊ δουρὶ, 145
 τὸν δ' ἑτερον ξίφεϊ μεγάλῳ κληῖδα παρ' ὤμον
 πληῖ, ἀπὸ δ' αὐχένος ὤμον ἐέργαθεν ἥδ' ἀπὸ νώτου.
 τοὺς μὲν ἔασ', ὁ δ' Ἀβαντα μετόχετο καὶ Πολύειδον,
 υἱέας Εὐρυδάμαντος, ὀνειροπόλοιο γέροντος,
 τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὀνείρους, 150
 ἀλλὰ σφας κρατερός Διομήδης ἐξενάριξεν.

βῆ δὲ μετὰ Ξάνθον τε Θόωνά τε, Φαίνοπος υἱέ,
 ἄμφω τηλυγέτω· ὁ δὲ τείρετο γήραϊ λυγρῷ,
 υἱὸν δ' οὐ τέκετ' ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.
 ἔνθ' ὄγε τοὺς ἐνάριξε, φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμὸν 155
 ἀμφοτέρω, πατέρι δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ
 λειπ', ἐπεὶ οὐ ζῶοντε μάχης ἔκ νοστήσαντε
 δέξατο· κηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο.

Ἐνθ' υἱας Πριάμοιο δῶμα λάβε Δαρδανίδαο,
 εἷν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας, Ἐχέμμονά τε Χρομίον τε. 160
 ὥς δὲ λέων ἐν βουσί θορῶν ἐξ αὐχένα ἄξῃ
 πόρτιος ἢ βοός, ξύλοχον κάτω βοσκομενάων,
 ὥς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδείος υἱὸς

βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα·
ἵππους δ' οἷς ἐτάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν. 165

Τὸν δ' ἰδεν Αἰνείας ἀλαπάξοντα στίχας ἀνδρῶν,
βῆ δ' ἱμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων
Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἰ που ἐφεύροι.
εὖρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
στῇ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο ἔπος τέ μιν ἀντίον ἠΐδα 170

„Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον ἰδὲ πτερόεντες ὀϊστοὶ
καὶ κλέος; ᾧ οὔτις τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνὴρ,
οὐδέ τις ἐν Ἀνκίῃ σέο γ' εὐχεται εἶναι ἀμείνων.
ἀλλ' ἄγε τῷδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος, Αἰ χεῖρας ἀνασχών,
ὅστις ὅδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν 175
Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν·
εἰ μὴ τις θεὸς ἐστὶ κοτεσσάμενος Τρώεσσιν,
ἱρῶν μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἐπὶ μῆνις.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός
„Αἰνεία, Τρῶων βουλευφόρε χαλκοχιτώνων, 180
Τυδείδῃ μιν ἔγωγε δαΐφρονι πάντα εἶσκω,
ἀσπίδι γυγνώσκων ἀνλώπιδ' τε τρυφαλείῃ,
ἵππους τ' εἰσορόων· σάφα δ' οὐκ οἶδ' εἰ θεὸς ἐστίν·
εἰ δ' ὅγ' ἀνὴρ ὃν φημι, δαΐφρων Τυδέος υἱός,
οὐχ ὅγ' ἀνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλὰ τις ἄγχι
ἔστηκ' ἀθανάτων, νεφέλῃ εἰλυμένος ὦμος, 185
ὃς τούτου βέλος ὅκν' κινήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ.
ἦδη γάρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καὶ μιν βάλλον ὦμον
δεξιὸν, ἀντικρὺ διὰ θώρηκος γυάλοιο·
καὶ μιν ἔγωγ' ἐφάμην Αἰδωνῇ προΐάψειν, 190
ἔμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεὸς νύ τίς ἐστὶ κοτήεις.
ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαλὴν·
ἀλλὰ που ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἔνδεκα δίφροι
καλοὶ πρωτοπαγεῖς νεοτευχές· ἀμφὶ δὲ πέπλοι
πέπτανται· παρὰ δὲ σφιν ἐκάστῳ δίζυγες ἵπποι 195

ἔστασι, κρὶ λευκὸν ἔρεπτόμενοι καὶ ὀλίγας.
 ἦ μὲν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Δυκῶων
 ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσιν·
 ἵπποισιν μ' ἐκέλευε καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῶτα
 ἀρχεύειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας· 200
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην - ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν -
 ἵππων φειδόμενος, μὴ μοι θενοίατο φορβῆς
 ἀνδρῶν εἰλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι ἄδδην.
 ὥς λίπον, αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα,
 τόξοισιν πύσσυος· τὰ δέ μ' οὐκ ἄρ' ἐμελλον ὀνήσειν.
 ἤδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφῆκα, 205
 Τυδεΐδῃ τε καὶ Ἀτρεΐδῃ, ἐκ δ' ἀμφοτέρουιν
 ἀτρεκέες αἰμ' ἔσσευα βαλὼν, ἥγαιρα δὲ μᾶλλον.
 τῷ ῥα κακῇ αἰσῇ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα
 ἤματι τῷ ἐλόμην ὅτε Ἴλιον εἰς ἐρατεινὴν 210
 ἠγεόμην Τρώεσσι, φέρων χάριν Ἑκτορι δῖῳ.
 εἰ δέ κε νοστήσω καὶ ἐσόψομαι ὀφθαλμοῖσιν
 πατρίδ' ἐμὴν ἄλογόν τε καὶ ὑπερεφῆς μέγα δῶμα,
 αὐτίκ' ἐπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς,
 εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαιινῶ ἐν πυρὶ θείην 215
 χερσὶ διακλάσσας· ἀνεμῶλια γάρ μοι ὀπηδεῖ.

Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας, Τρώων ἀγὸς, ἀντίον ἠΐδα
 „μὴ δ' οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως,
 πρὶν γ' ἐπὶ νῶ τῷδ' ἀνδρὶ σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 ἀντιβῆναι ἐλθόντε σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι. 220
 ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδῃαι
 οἴοι Τρώοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
 κραίην μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα διωκέμεν ἠδὲ φέβεσθαι·
 τῷ καὶ νῶ πόλινδε σαώσεται, εἵπερ ἂν αὐτε
 Ζεὺς ἐπὶ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ. 225
 ἀλλ' ἄγε νῦν μᾶστιγα καὶ ἥνία σιγαλόεντα
 δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἐπιβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.

ἥε σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δυκᾶονος ἀγλαὸς υἱός
 „Αἰνεία, σὺ μὲν αὐτὸς ἐχ' ἡνία καὶ τεῶ ἵππω· 230
 μᾶλλον ὕψ' ἡνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἄρμα
 οἴσετον, εἴπερ ἂν αὖτε φρεβώμεθα Τυδέος υἱόν.
 μὴ τὼ μὲν δαίσαντε ματήσετον, οὐδ' ἐθέλητον
 ἐκφερέμεν πολέμοιο, τεὸν φθόγγον ποθέοντε,
 νῶϊ δ' ἐπαῖξας μεγαθύμου Τυδέος υἱός 235
 αὐτῷ τε κτείνῃ καὶ ἐλάσσει μώνυχας ἵππους.
 ἀλλὰ σὺν' αὐτὸς ἔλαυνε τέ' ἄρματα καὶ τεῶ ἵππω,
 τόνδε δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὅξείῳ δουρί.“

Ὡς ἄρα φωνήσαντες, ἐς ἄρματα ποικίλῃ βάντες,
 ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἔχον ὠκείας ἵππους. 240
 τοὺς δὲ ἶδε Σθένελος, Καπανήτος ἀγλαὸς υἱός,
 αἶψα δὲ Τυδεΐδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Τυδεΐδῃ Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 ἄνδρ' ὀρόω κρατερῷ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,
 ἵν' ἀπέλεθρον ἔχοντας· ὁ μὲν τόξων εὖ εἰδὼς, 245
 Πάνδαρος, υἱὸς δ' αὖτε Δυκᾶονος εὐχεται εἶναι·
 Αἰνείας δ' υἱὸς μὲν ἀμύμονος Ἀγχίσιος
 εὐχεται ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ οἱ ἔστ' Ἀφροδίτη.
 ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων, μηδὲ μοι οὕτως
 θύνη διὰ προμάχων, μήπως φίλον ἦτορ ὀλέσσης.“ 250

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης
 „μήτι φόβονδ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὐδὲ σὲ πεισέμεν οἶω·
 οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι
 οὐδὲ καταπτώσσειν· ἔτι μοι μένος ἐμπεδόν ἐστιν·
 ὀκνεῖω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ καὶ αὐτῶς 255
 ἀντίον εἰμ' αὐτῶν· τρεῖν μ' οὐκ ἔα Παλλὰς Ἀθήνη
 τούτῳ δ' οὐ πάλιν αὐτίς ἀποίσετον ὠκείας ἵπποι
 ἄμφω ἀφ' ἡμείων, εἰ γ' οὖν ἕτερός γε φύγησιν.
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

αἰ' κέν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ 260
ἀμφοτέρω κτείνει, σὺ δὲ τοῦσδε μὲν ὠκέας ἵππους
αὐτοῦ ἐρουκακέειν, ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας·

Αἰνεῖαο δ' ἐπαῖξαι μεμνημένος ἵππων,
 ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἧς Τρωῖ περ εὐρύοπα Ζεὺς 265
 δῶχ' υἱὸς ποινὴν Γανυμήδεος, οὐνεκ' ἄριστοι
 ἵππων, ὅσσοι ἔασιν ὑπ' ἡῶ τ' ἡέλιόν τε.

τῆς γενεῆς ἐκλεψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀρχίσης,
λάθρῃ Αιομέδοντος ὑποσχὼν ἰσθλῆος ἱππους·
τῶν οἱ ἔξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενεὴ ἄλλη· 270

τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτοὺς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτιν,
τὼ δὲ δὴ Αἰνείας δῶκεν, μῆστορι φόβοιο.
εἰ τοῦτω κε λάβοιμεν, ἀροίμεθα κε κλέος ἐσθλόν.”

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
τῷ δὲ τὰχ' ἐγγύθειν ἤλθον, ἐλαύνοντ' ὠκείας ἱπποὺς.
τὸν πρότερος προσέειπε *Ἀνυάκονος ἀγλαὸς υἱός* 276

„Καρτερόθυμε, δαίφρον, ἀγανού Τυδέος υἱέ,
ἢ μάλα σ' οὐ βέλος ὦν δαμάσσατο, πικρὸς ὀϊστός-
νῦν αὐτ' ἐγγέλῃ πειρήσομαι, αἶ κε τύχωμι.“

⁵ Ἡ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔργος 280
καὶ βάλε Τυδείδαο κατ' ἄσπινδα τῆς δὲ διαπρὸ
αἰχμῇ χαλκείῃ πταμένη θώρηκι πελάσθη.

τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε Ανκάονος ἀγλαὸς υἱός
 „Βέβληται κενεῶνα διαμπερεῖς, οὐδέ σ' οἶω 284
 δηρὸν ἐτ' ἀνσχησέσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὐχος ἔδωκας.“

Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης
 „ἤμβροτες οὐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶτ' ὅτ' ὦτα
 πρὶν γ' ἀποπαύσεσθαι, πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
 αἵματος ἄσαι” ἄρα, ταλαύρινον πολεμιστήν.“

Ὡς φάμενος προέηκε· βέλος δ' ἰθύνειν Ἀθήνη 290
 ῥίνα παρ' ὀφθαλμόν, λευκοὺς δ' ἐπέρησεν ὀδόντας.

τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν προμνήν τ' αἶμα χαλκὸς ἀτειρὴς
αἶχμη δ' ἐξεσύνθη παρὰ νεύατον ἀνδρεῖάνα.

ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ
αἰδόλα, παμφανόωντα, παρέτρεσαν δὲ οἱ ἵπποι 29
ὠκύνποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.

Αἰνείας δ' ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρὶ τε μακρῷ
δεῖσας μὴ πῶς οἱ ἐρυσάιατο νεκρὸν Ἀχαιοί.

ἄμφι δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε λέων ὥς ἀλκὴ πεποιθὼς,
πρόσθε δὲ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἰσὴν
τὸν κτάμεναι μεμαῶς ὅστις τοῦν' ἀντίος ἔλθοι, 30
σμερδαλέα ἰάχων. ὁ δὲ χειρμάδιον λάβε χειρὶ

Τυδεΐδης, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρες φέροιεν,
οἷοι νῦν βροταί εἰς· ὁ δὲ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.

τῷ βάλεν Αἰνείαο κατ' ἰσχίον, ἔνθα τε μηρὸς 30
ἰσχύφ' ἐνστρέφεται, κοτύλην δὲ τὴν μιν καλέουσιν·

θλάσσε δὲ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντες
ᾧσε δ' ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος. αὐτὰρ ὅγ' ἦρως
ἔστη γυνύξ ἐριπὼν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
γαίης· ἄμφι δὲ ὅσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυψεν. 31

Καὶ νῦ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,
εἰ μὴ ἄρ' ὁξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,

μήτηρ, ἣ μιν ὑπ' Ἀγκίστη τέκε βουκολέοντι·
ἄμφι δ' εὖν φίλον υἱὸν ἐχεύατο πῆχσε λευκῷ,

πρόσθε δὲ οἱ πέπλοιο φαεινοῦ πτύγμ' ἐκάλυψεν, 31
ἔρκος ἔμειν βελώνη, μὴ τις Δαναῶν ταχυπόλων

χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο.

Ἦ μὲν εὖν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν πολέμοιο·
οὐδ' υἱὸς Καπανῆος ἐλήθητο συνθεσιάων

τάων ἃς ἐπέτελλε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης, 32
ἀλλ' ὅγε τοὺς μὲν εὐὸς ἡρύκακε μῶνυχας ἵππους

νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἔξ ἄντυγος ἡνία τείνας.
Αἰνείαο δ' ἐπαΐξας καλλίτριχας ἵππους

ἐξέλασε Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 δῶκε δὲ Διὶ Πύλῳ, ἑτάρῳ φίλῳ, ὃν περὶ πάσης 325
 τίεν ὀμηλικίης, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἦδη,
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν. αὐτὰρ ὅγ' ἦρως
 ὦν ἵππων ἐπιβάς ἐλαβ' ἠνία σιγαλόευντα,
 αἴψα δὲ Τυδείδην μέθεπε κρατερῶνυχας ἵππους
 ἐμμεμαώς· ὃ δὲ Κύπριν ἐπώχετο νηλεὺς χαλκῷ, 330
 γιγνώσκων ὅτ' ἀναλκις ἔην θεός, οὐδὲ θεάων
 τάων αἶτ' ἀνδρῶν πόλεμον κάτα κοιρανέουσιν,
 οὐτ' ἄρ' Ἀθηναίη οὔτε Πτολίπορθος Ἐνυώ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνίχανε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων,
 ἐνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς 335
 ἄκρην οὐτάσε χεῖρα μετάλμενος ὀξείῃ δουρὶ
 ἀβληχρήν· εἶδαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντετόρησεν
 ἄμβροστον διὰ πέπλον, ὃν οἱ Χάριτες κάμον αὐταί,
 πρυμνὸν ὑπερ θέναρος. ῥέε δ' ἄμβροτον αἶμα θεοῖο,
 ἰχῶρ, οἷός περ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν· 340
 οὐ γὰρ σίτου ἐδουσ', οὐ πίνουσ' αἵθοπα οἶνον,
 τοῦνεκ' ἀναίμονές εἰσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται.
 ἦ δὲ μέγα ἰάχουσα ἀπὸ ἔο κάββαλεν νῖον.
 καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 κυανέῃ νεφέλῃ, μὴ τις Ἀναῶν ταχυπόλων 345
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐν θυμὸν ἔλοιτο·
 τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης
 „Εἶκε, Διὸς θυγάτηρ, πολέμου καὶ θηϊοτήτος·
 ἦ οὐκ ἄλῃς ὅττι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπέυεις;
 εἰ δὲ σύγ' ἐς πόλεμον πωλήσεται, ἦ τέ σ' οἶω 350
 ῥιγῇσειν πόλεμόν γε, καὶ εἰ χ' ἐτέρωθι πύθῃαι.“
 Ὡς ἔφαθ', ἦ δ' ἀλύνουσ' ἀπεβήσετο, τείρετο δ' αἰνῶς.
 τὴν μὲν ἄρ' Ἴρις ἔλοῦσα ποδὴννεμος ἔξαγ' ὀμίλου
 ἀχθομένην ἀδύνησι· μελαίνετο δὲ χροά καλόν.
 εὗρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θεοῦρον Ἄρηα 355

ἤμενον· ἥερί δ' ἔγγχος ἐκέκλιτο καὶ ταχέ' ἵππω.
 ἥ δὲ γυνὴ ἔριποῦσα κασιγνήτοιο φίλοιο
 πολλὰ λισσομένη χρυσάμπυκας ἤτεεν ἵππους

„Φίλε κασίγνητε, κόμισαί τέ με δός τέ μοι ἵππους,
 ὅφρ' ἐς Ὀλυμπον ἵκωμαι, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐστίν.
 λίην ἄχθομαι ἔλκος, ὃ με βροτὸς οὐτάσεν ἀνὴρ, 361
 Τυδεΐδης, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο.“

Ὡς φάτο, τῇ δ' ἄρ' Ἄρης δῶκε χρυσάμπυκας ἵππους.
 ἥ δ' ἐς δίφρου ἐβαινεν ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ.
 παρ δέ οἱ Ἴρις ἐβaine καὶ ἡνία λάξετο χερσίν, 365
 μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
 αἶψα δ' ἐπειθ' ἵκοντο θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον.
 ἐνθ' ἵππους ἔστησε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις
 λύσας' ἐξ ὀρέων, παρὰ δ' ἑμβρόσιον βάλεν εἶδαρ·
 ἥ δ' ἐν γούνασι πίπτε Διώνης δι' Ἀφροδίτη, 370
 μητρὸς ἐῆς· ἥ δ' ἀγκᾶς ἐλάξετο θυγατέρα ἦν,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν

„Τίς νῦν σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανιαίωνων
 μαψιδίως, ὥσεί τι κακὸν ῥέξουσαν ἐνωπῇ;“

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη 375
 „οὔτέ με Τυδέος υἱός, ὑπέρθυμος Διομήδης,
 οὔνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο,
 Αἰνείαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν.
 οὐ γάρ ἐτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνῇ,
 ἀλλ' ἤδη Δαναοὶ γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται.“ 380

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διώνη, δῖα θεάων
 „τέτλαθι, τέκνον ἐμὸν, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ.
 πολλοὶ γὰρ δὴ τλήμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγ' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.
 τλῇ μὲν Ἄρης, ὅτε μιν ὤτος κρατερός τ' Ἐφιάλτης,
 παῖδες Ἀλκῆος, θῆσαν κρατερῶ ἐνὶ δεσμῶ· 385
 χαλκίῳ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας.

καὶ νῦν κεν ἐνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης ἄτος πολέμοιο,
 εἰ μὴ μητρυνή, περικαλλῆς Ἡερίβοια,
 Ἑρμεία ἐξήγγειλεν· ὃ δ' ἐξέκλεψεν Ἄρηα 390
 ἥδη τειρόμενον, χαλεπὸς δέ ἐδεσμός ἐδάμνα.
 τλῇ δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερός παῖς Ἀμφιτρύωνος
 δεξιτερόν κατὰ μαζὸν οἶστω τριγλώχινι
 βεβλήκει· τότε καὶ μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος.
 τλῇ δ' Αἰδῆς ἐν τοῖσι πελώριος ὠκύν οἶστον, 395
 εὐτέ μιν πῦτὸς ἀνὴρ, υἱὸς Διὸς αἰγιοόχοιο,
 ἐν Πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν ὀδύνησιν ἔδωκεν.
 αὐτὰρ ὁ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὀλυμπον
 κῆρ ἀχέων, ὀδύνῃσι πεπαρμένος· αὐτὰρ οἶστος
 ὦμῳ ἐνι στιβαρῷ ἠλήλατο, κῆδε δὲ θυμόν. 400
 τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήματα φάρμακα πάσσω
 ἠκέσσε· οὐ μὲν γάρ τι καταδνητός γ' ἐτέτυκτο.
 σχέτλιος, ὀβριμοεργός, ὃς οὐκ ὄθετ' αἰσυνλα βέζων,
 ὃς τόξοισιν ἐκηδε θεοὺς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη· 405
 νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδέος υἱός,
 ὅττι μάλ' οὐ δηναιὸς ὃς ἀθανάτοισι μάχεται,
 οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάξουσιν
 ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηλοτήτος.
 τῷ νῦν Τυδείδης, εἰ καὶ μάλα κρατερός ἐστιν, 410
 φραζέσθω μὴ τίς οἱ ἀμείνων σεῖο μάχεται,
 μὴ δὴν Αἰγιάλεια, περίφρων Ἀδρηστίνη,
 ἐξ ὕπνου γούωσα φίλους οἰκῆας ἐγείρη,
 κουρίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,
 ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδεος ἱπποδάμοιο.“ 415
 Ἦ ῥα καὶ ἀμφοτέρῃσιν ἀπ' ἰχῶ χειρὸς ὁμόρῃν·
 ἄλθετο χεῖρ, ὀδύναι δὲ κατηπιόωντο βαρεῖαι.
 αἱ δ' αὖτ' εἰσορόωσαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
 κερτομίους ἐπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέειζον.

τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη 420

„Ζεῦ πάτερ, ἣ ῥά τί μοι κεχολώσεται, ὅττι κεν εἰπῶ ;
ἢ μάλα δὴ τινα Κύπρις Ἀχαιῶδων ἀνείσα
Τρῶσιν ἄμα σπέσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησεν,
τῶν τινὰ καρρέζουσα Ἀχαιῶδων εὐπέπλων
πρὸς χρυσῇ περὶ νηὶ καταμύξατο χεῖρα ἀραιήν.“ 425

Ὡς φάτο, μελῖθησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καὶ ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσῇν Ἀφροδίτην
„Οὔ τοι, τέκνον ἐμόν, δέδοται πολεμῆϊα ἔργα,
ἀλλὰ σὺγ' ἱμερόεντα μετέρχο ἔργα γάμοιο,
ταῦτα δ' Ἀρτὶ θεῶ καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει.“ 430

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Αἰνεία δ' ἐπόρουσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
γιννώσκων ὅ οἱ αὐτὸς ὑπέριχε χεῖρας Ἀπόλλων·
ἀλλ' ὅγ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἄξετο, ἴετο δ' αἰεὶ
Αἰνείαν κτεῖναι καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι. 435

τρίς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων,
τρίς δέ οἱ ἐστυφέλιξε φαινήν ἄσπιδ' Ἀπόλλων.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων
„Φράζεο, Τυδείδῃ, καὶ χάζεο, μηδὲ θεοῖσιν 440
ἴσ' ἔθελε φρονέειν, ἐπεὶ οὔποτε φῦλον ὁμοῖον
ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.“

Ὡς φάτο, Τυδείδης δ' ἀνεχάξετο τυτθὸν ὀπίσσω,
μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
Αἰνείαν δ' ἀπάτερθεν ὀμίλου θῆκεν Ἀπόλλων 445
Περγάμῳ εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηὸς γ' ἐτέτυκτο·
ἦτοι τὸν Αἰτῶ τε καὶ Ἀρτεμις ἰοχέαιρα
ἐν μεγάλῳ ἁδύτῳ ἀκέοντό τε κύναιόν τε.
αὐτὰρ ὁ εἰδῶλον τεῦξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
αὐτῷ τ' Αἰνείᾳ ἱκελον καὶ τεύχεσι τοῖον, 450
ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδῶλφ Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ

δῆρουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας
ἀσπίδας εὐκύνκλους λαισῆιά τε περρόεντα.

δὴ τότε θεῶν Ἄρηα προσηύδα Φοῖβος Ἀπολλων

„Ἄρες Ἄρες βροτολοιγέ, μαιφόνε, τειχεσιπλήτα,
οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθὼν, 456
Τυδείδην, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Αἰὼ πατρὶ μάχοιτο;
Κύπριδα μὲν πρῶτα σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος.“

Ὡς εἰπὼν αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγᾶμιν ἄκρῃ, 460
Τρωᾶς δὲ στίχας οὐλος Ἄρης ὥτρυνε μετελθὼν,
εἰδόμενος Ἀκάμαντι θεῷ ἡγήτορι Θρηκῶν
υἷάσι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεσσι κέλευεν

„ὦ υἱεῖς Πριάμοιο, διοτρεφέος βασιλῆος,
ἐς τί ἐτι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς; 465
ἢ εἰσόκεν ἀμφὶ πύλης εὐποιοιτῆσι μάχωνται;
κεῖται ἀνὴρ ὄντ' ἴσον ἐτίομεν Ἑκτορι δίῳ,
Αἰνείας, υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίλαο.

ἀλλ' ἄγετ' ἐκ φλοίσβοιο σάωσομεν ἐσθλὸν ἑταῖρον.“

Ὡς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 470
ἐνθ' αὖ Σαρπηδὼν μάλα νείκεσεν Ἑκτορα δῖον

„Ἑκτορ, πῇ δὴ τοι μένος οἴχεται, ὃ πρὶν ἐχεσκες;
φῆς πού ἄτερ λαῶν πόλιν ἐξέμεν ἡδ' ἐπικούρων
οἶος, σὺν γαμβροῖσι κασιγνήτοισί τε σοῖσιν.

τῶν νῦν οὔτιν' ἐγὼ ἰδέειν δύναμ' οὐδὲ νοῆσαι, 475
ἀλλὰ καταπτώσσουσι, κύνες ὥς ἀμφὶ λέοντα·

ἡμεῖς δ' αὖ μαχόμεσθ', οἴπερ τ' ἐπίκουροι ἐννεμεν.
καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μάλα τηλόθεν ἦκω·

τηλοῦ γὰρ Ἀνκίη, Ξάνθῳ ἐπὶ δινῆεντι,
ἐνθ' ἄλοχόν τε φίλην ἔλιπον καὶ νῆπιον υἱόν, 480

καὶ δὲ κτήματα πολλὰ, τάτ' ἔλδεται ὅς κ' ἐπιδευής.

ἀλλὰ καὶ ὥς Ἀνκίους ὀτρύνω καὶ μέμον' αὐτὸς
ἀνδρὶ μαχησασθαι· ἀτὰρ οὔτι μοι ἐνθάδε τοῖον

οἶόν κ' ἦε φέροιεν Ἀχαιοὶ ἢ κεν ἄγοιεν·
 τύνη δ' ἔστηκας, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι κελεύεις 485
 λαοῖσιν μενέμεν καὶ ἀμυνέμεναι ὄρεσσιν.

μή πως, ὥς ἀψῖσι λίνου ἁλόντε πανάγρου,
 ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένησθε·
 οἱ δὲ τὰχ' ἐκπέρσουσ' εὐναιομένην πόλιν ὑμῆν,
 σοὶ δὲ χροὴ τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἡμάρ, 490
 ἀρχοὺς λισσομένω τηλεκλειτῶν ἐπικούρων
 νωλεμέως ἐχέμεν, κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπὴν.“

Ὡς φάτο Σαρπηθῶν, δάκε δὲ φρένας Ἑκτορι μῦθος.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 πᾶλλον δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὥχετο πάντη, 495
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνὴν.

οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες οὐδ' ἐφόβηθεν.
 ὥς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἁλῶας
 ἀνδρῶν λικμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Διμήτηρ 500

κρίνη ἐπειγομένων ἀνέμων καρπὸν τε καὶ ἄχνας·
 αἱ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμιαί· ὥς τότε Ἀχαιοὶ
 λευκοὶ ὑπερθε γέγοντο κομισάλαρ, ὃν ῥα δὲ αὐτῶν
 οὐρανὸν ἐς πολὺχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἱππων,
 ἅψ ἐπιμισγομένων· ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἡμιοχῆες 505

οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον. ἀμφὶ δὲ νύκτα
 θοῦρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγων,
 πάντοσ' ἐποιχόμενος· τοῦ δ' ἐκραΐαινεν ἐφετμὰς
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος χροσαόρου, ὃς μιν ἀνώγει
 Τρωσὶν θυμὸν ἐγείραι, ἐπεὶ ἴδε Παλλὰδ' Ἀθήνην 510
 οἴχομένην· ἢ γάρ ῥα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγῶν.

Αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλα πίονος ἐξ ἀδύτοιο
 ἤκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
 Αἰνείας δ' ἐτάροισι μεθίστατο· τοὶ δ' ἐχάρησαν,
 ὥς εἶδον ζῶόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα 515

καὶ μένος ἔσθλόν ἔχοντα· μετάλλησάν γε μὲν οὔτι.
οὐ γάρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν ἀργυρότοξος ἔγειρεν
Ἄρης τε βροτολοιγὸς Ἔρις τ' ἄμυτον μεμανυῖα.

Τοὺς δ' Αἰαντε δύω καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης
ᾧτρυνον Δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ 520
οὔτε βίας Τρώων ὑπεδείδισαν οὔτε ἰωκάς,
ἀλλ' ἔμενον νεφέλῃσιν ἑοικότες, ἅστε Κρονίων
νηνεμῆς ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν
ἄτρεμας, ὅφρ' εὖδῃσι μένος Βορέας καὶ ἄλλων
ζαχρηῶν ἀνέμων, οἷτε νέφεα σκιάοντα 525
πνοιῇσιν λιγυρῇσι διασκιδνᾷσιν ἄέντες·

ὥς Δαναοὶ Τρώας μένον ἔμπεδον οὐδ' ἐφέβοντο.

Ἀτρεΐδης δ' ἂν ὅμιλον ἐφοίτα πολλὰ κελεύων·

„ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλεσθε,
ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας. 530

αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σοοὶ ἦν πέφανται·

φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ' κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή.“

Ἡ καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς, βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,
Αἰνεΐω ἔταρον μεγαθύμον, Δηϊκόωντα

Περργασίδην, ὃν Τρώες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσαν 535

τίον, ἐπεὶ θοὸς ἔσκε μετὰ πρῶτοισι μάχεσθαι.

τόν ῥα κατ' ἀσπίδα δουρὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·

ἡ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἷσατο χαλκός,

νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσεν.

δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 540

Ἐνθ' αὖτ' Αἰνεΐας Δαναῶν ἔλεν ἄνδρας ἀρίστους,
νῆε Διοκλῆος, Κρήθωνά τε Ὀρσίλοχόν τε,

τῶν ῥα πατήρ μὲν ἔναϊεν εὐκτιμένην ἐνὶ Φηρῇ

ἀφνειὸς βιότοιο, γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο

Ἀλφειοῦ, ὅστ' εὐρὺν ῥέει Πυλίων διὰ γαίης, 545

ὅς τέκετ' Ὀρσίλοχον πολέεσσ' ἄνδρεςσιν ἄνακτα·

Ὀρσίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε Διοκλῆα μεγάθυμον,

Homeri Ilias.

ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονε παῖδε γενέσθην,
 Κρήθων Ὀρσίλοχός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης·
 τῷ μὲν ἄρ' ἠβήσαντε μελαινάων ἐπὶ νηῶν 550
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον ἅμ' Ἀργείοισιν ἐπέσθην,
 τιμὴν Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
 ἄρυνμένω· τῷ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυνεν.
 οἷω τῶγε λέοντε δύω ὄρεος κορυφῇσιν
 ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθείης τάρφεσιν ὕλης· 555
 τῷ μὲν ἄρ' ἀρπάζοντε βόας καὶ ἱφία μῆλα
 σταθμούς· ἀνθρώπων κεραῖζετον, ὄφρα καὶ αὐτῷ
 ἀνδρῶν ἐν παλάμῃσι κατέκταθεν ὅξεί χαλκῷ·
 τοῖω τὼ χεῖρεσσιν ὑπ' Αἰνείαιο δαμέντε
 κακπεσέτην, ἐλάττησιν ἐοικότες ὑψηλῇσιν. 560

Τῷ δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηϊφίλος Μενέλαος,
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰθοπι χαλκῷ,
 σείων ἐργχείην· τοῦ δ' ὤτρυνεν μένος Ἄρης,
 τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνείαιο δαμείη.
 τὸν δ' ἶδεν Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός, 565
 βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ δῖε ποιμένι λαῶν,
 μή τι πάθοι, μέγα δέ σφας ἀποσφήλεις πόνοιο.
 τῷ μὲν δὴ χεῖρας τε καὶ ἔργχεα ὀξυόεντα
 ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην μεμαῶτε μάχεσθαι·
 Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν. 570
 Αἰνείας δ' οὐ μείνε, θοός περ ἐὼν πολεμιστῆς,
 ὥς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροὺς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
 τῷ μὲν ἄρα δειλῷ βαλέτην ἐν χερσὶν ἐταίρων,
 αὐτῷ δὲ στρεφθέντε μετὰ πρῶτοις μαχέσθην. 575
 Ἐνθα Πυλαιμένεα ἐλέτην ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
 ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων, ἀσπιστάων·
 τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος
 ἐσταότ' ἔργχει νύξε, κατὰ κληῖδα τυχήσας·

Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλλ', ἡνίοχον θεράποντα, 580
 ἐσθλὸν Ἀτυμνιάδην - ὃ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵπ-
 πους -

χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχὼν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 ἡνία λενὴ ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν.
 Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαΐξας ξίφει ἤλασε κόρσῃν·
 αὐτὰρ ὅγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου 585
 κύμβαχος ἐν κονίῃσιν ἐπὶ βρεχυμὸν τε καὶ ὦμους.
 δηθὰ μάλ' ἐστήκει - τύχε γάρ ῥ' ἀμάθοιο βαθείης -
 ὄφρ' ἵππω πλήξαντε χαμαὶ βάλλον ἐν κονίῃσιν.
 τοὺς δ' ἱμασ' Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλασ' Ἀχαιῶν.

Τοὺς δ' Ἔκτωρ ἐνόησε κατὰ στίχας, ὥρτο δ' ἐπ' αὐ-
 τοὺς 590

κεκληγώς· ἅμα δὲ Τρῶων εἶποντο φάλαγγες
 καρτεραί· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ πότνι Ἐννῶ,
 ἥ μὲν ἔχουσα Κυδοιμὸν ἀναιδέα δημοτῆτος,
 Ἄρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἐνώμα,
 φοῖτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἐκτορος, ἄλλοτ' ὀπισθεν.

Τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης. 596
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος, ἰὼν πολέος πεδίοιο,
 στήῃ ἐπ' ὠκυρόῳ ποταμῷ ἄλαθε προρέοντι,
 ἀφρῷ μορμύροντα ἰδὼν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω,
 ὥς τότε Τυδείδης ἀνεχάζετο, εἶπέ τε λαῷ 600

„ὦ φίλοι, οἷον δὴ θανμάζομεν Ἐκτορα δῖον
 αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν.
 τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἰς γε θεῶν, ὅς λουγὸν ἀμύνει·
 καὶ νῦν οἱ πάρα κείνος Ἄρης, βροτῷ ἀνδρὶ ἵοικώς.
 ἀλλὰ πρὸς Τρῶας τετραμμένοι αἶεν ὀπίσσω 605
 εἰκετε, μηδὲ θεοῖς μενεαινέμεν ἱφί μάχεσθαι.“

Ὡς ἄρ' ἔφη, Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
 ἐνθ' Ἐκτωρ δύο φῶτε κατέκτανεν εἰδότε χάρμης,
 εἷν ἐνὶ δίφρῳ ἑόντε, Μενέσθην Ἀρχιλάου τε.

Τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας· 610
 στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλεν Ἀμφιον, Σελάγου υἱόν, ὃς ἔ' ἐνὶ Παισῶ
 ναῖε πολυκτῆμων πολυλήϊος· ἀλλὰ ἔ μοῖρα
 ἦγ' ἐπικουρήσουτα μετὰ Πριάμῳ τε καὶ νῆας.
 τὸν ἄα κατὰ ζωστῆρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας, 615
 νειάωρ δ' ἐν γαστρὶ πάγῃ δολιχόσκιον ἔγχος,
 δούπησεν δὲ πεσών. ὁ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας
 τεύχεα συλήσων· Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχεναν
 ὀξέα, παμφανόωντα· σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλά.
 αὐτὰρ ὁ λαῖξ προσβάς ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος 620
 ἐσπάσας· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα θυνήσατο τεύχεα καλὰ
 ὦμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.
 δεῖσε δ' ὄγ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερώχων,
 οἳ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφέστασαν ἔγχ' ἔχοντες,
 οἳ ἔ, μέγαν περ ἑόντα καὶ ἰφθιμον καὶ ἀγανόν, 625
 ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίσθη.
 Ὡς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὕμνῳ.
 Τληπόλεμον δ' Ἡρακλείδην, ἧῦν τε μέγαν τε,
 ὥρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι μοῖρα κραταιή.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 630
 υἱὸς θ' υἱωνός τε Διὸς νεφεληγερέταο,
 τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν
 „Σαρπηῆδον, Λυκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
 πτώσσειν ἐνθάδ' εἶναι μάχης ἀδομήμονι φωτί;
 ψευδόμενοι δέ σέ φασι Διὸς γόνον αἰγιόχοιο 635
 εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν
 οἳ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,
 ἀλλ' οἷόν τινα φασι βίην Ἡρακλεΐην
 εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμένονα θυμολέοντα·
 ὅς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν ἔνεχ' Ἰππων Λαιομέδοντος 640
 ἕξ οἷης σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν

Ἴλιον ἐξαλώπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγνιάς·
 σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμὸς, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
 οὐδέ τί σε Τρώεσσιν ὀλομαι ἄλλαρ' ἐσεσθαι
 ἐλθόντ' ἐκ Ἀυκίης, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, 645
 ἀλλ' ὑπ' ἐμοὶ δμηθέντα πύλας Ἀἶδαο περήσειν."

Τὸν δ' αὖ Σαρπηδὼν, Αὐκίῳ ἀγὼς, ἀντίον ἤνδα
 „Τληπόλεμ', ἦτοι κείνος ἀπώλεσεν Ἴλιον ἱρήν
 ἀνέρος ἀφραδίῃσιν ἀγανού Ἀομέδοντος,
 ὅς ῥά μιν εὖ ἐρξαντα κακῷ ἠνίκαπε μύθῳ, 650
 οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, αἶν' εἵνεκα τηλόθεν ἦλθεν.
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημι φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ θαμέντα
 εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπόλῳ."

Ὡς φάτο Σαρπηδὼν, ὃ δ' ἀνέσχετο μέλινον ἔγχος
 Τληπόλεμος. καὶ τῶν μὲν ἀμαρτῇ δούρατα μακρὰ 656
 ἐκ χειρῶν ἦῤξαν· ὃ μὲν βάλεν ἀνχένα μέσσοι
 Σαρπηδὼν, αἶχμῃ δὲ διαμπερὲς ἦλθ' ἀλεγεινή·
 τὸν δὲ κατ' ὤφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν.
 Τληπόλεμος δ' ἄρα μηρὸν ἀριστερόν ἔγχρ' μακρῷ 660
 βεβλήκειν, αἶχμῃ δὲ διέσσυτο μαιμώσασα,
 ὅστ' ἐφ' ἐγχρὶ μφθεῖσα, πατὴρ δ' ἔτι λαιγὸν ἄμυνεν.

Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα διόι ἐταῖροι
 ἐξέφερον πολέμοιο· βάρουνε δὲ μιν δόρυ μακρὸν
 ἐλκόμενον. τὸ μὲν οὕτως ἐπεφράσατ' οὐδ' ἐνόησεν, 665
 μηροῦ ἐξερῦσαι δόρυ μέλινον, ὄφρ' ἐπιβαίῃ,
 σπενδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.

Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ διὸς Ὀδυσσεὺς
 τλήμονα θυμὸν ἔχων, μαίμησε δὲ οἱ φίλον ἦτορ· 670
 μερμηόριξε δ' ἐπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
 ἢ προτέρῳ Διὸς νιὸν ἐριγθούποιο διώκοι,
 ἢ ὅγε τῶν πλεόνων Αὐκίῳ ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.

οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν
 ἱφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ· 675
 τῷ ῥα κατὰ πληθύν Ανκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.
 ἐνδ' ὅγε Κόϊρανον εἶλεν Ἀλάστορά τε Χρομίον τε
 Ἀλκανδρόν θ' Ἀλιόν τε Νοήμονά τε Πρύτανίν τε.
 καὶ νύ κ' ἐτι πλέονας Ανκίων κτάνε διὸς Ὀδυσσεύς,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε μέγας κορυθαίολος Ἴκτωρ. 680
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰθίοπι χαλκῷ,
 δεῖμα φέρον Δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ προσιόντι
 Σαρπηθῶν, Διὸς υἱὸς, ἔπος θ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·

„Πριαμίδη, μὴ δὴ με ἔλωρ Δαναοῖσιν ἑάσης
 κείσθαι, ἀλλ' ἐπάμυνον. ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν 685
 ἐν πόλει ὑμετέρῃ, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἔγωγε
 νοστήσας οἰκόνδε, φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν,
 εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλῃν καὶ νῆπιον υἱόν.“

Ὡς φάτο, τὸν δ' οὔτι προσέφη κορυθαίολος Ἴκτωρ,
 ἀλλὰ παρήϊξεν, λελημένος ὄφρα τάχιστα 690
 ὥσκειτ' Ἀργεῖους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηθῶνα δῖοι ἑταῖροι
 εἶσαν ὑπ' αἰγιόχοιο Διὸς περικαλλεῖ φηγῷ·
 ἐκ δ' ἄρα οἱ μηροῦ θόρον μελίνου ὥσε θυράζε
 ἱφθιμος Πελάγων, ὅς οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος. 695
 τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἄχλυσ·
 αὐτίς δ' ἀμπνύνθη, περὶ δὲ πνοιῇ Βορέας
 ξώγρει ἐπιπνείουσα κακῶς κεκαφηῖότα θυμόν.

Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἀργῆ καὶ Ἴκτορι χαλκοκορυστῇ
 οὔτε ποτὲ προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν 700
 οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ, ἀλλ' αἶεν ὀπίσσω
 χάζονθ', ὥς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἀργα.

Ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξαν
 Ἴκτωρ τε Πριάμοιο πάρις καὶ χάλκεος Ἀρης;
 ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέστην, 705

Τρηχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον Οἰνόμαόν τε,
 Οἶνοπίδην δ' Ἐλενον καὶ Ὀρέσβιον αἰολομήτρην,
 ὃς ῥ' ἐν Ἰλῇ ναίεσκε μέγα πλούτοιο μεμηλῶς,
 λίμνῃ κεκλιμένος Κηφισίδι· παρ δέ οἱ ἄλλοι
 ναῖον Βοιωτοὶ, μάλα πύονα δῆμον ἔχοντες. 710

Τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
 Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 „ὦ πόποι, αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη,
 ἣ ῥ' ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάῳ, 715

Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
 εἰ οὕτω μαίνεσθαι ἐάσομεν οὐλον Ἄρηα.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.“

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 ἣ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους 720
 Ἥρη, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μεγάλιοι Κρόνιοι·

Ἥρῃ δ' ἀμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλα,
 χάλκεα ὀκτάκνημα, σιδηρέῳ ἄξονι ἀμφίς.
 τῶν ἦτοι χρυσῆ ἔνυς ἄφθιτος, αὐτὰρ ὑπερθευ
 χάλκε' ἐπίσσωτρα προσαρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι· 725
 πλήμναι δ' ἀργύρου εἰσὶ περὶδρομοὶ ἀμφοτέρωθεν.

δίφρος δὲ χρυσεόισι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμάσιν
 ἐντέταται, δοιαί δὲ περὶδρομοὶ ἀντυγές εἰσιν.
 τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ῥυμός πέλεν· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῳ
 δῆσε χρύσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαδνα 730
 καλ' ἔβαλε, χρύσει' ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν Ἥρη
 ἵππους ὠκύποδας, μεμαυῖ ἔριδος καὶ αὐτῆς.

Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγίοχοιο,
 πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρός ἐπ' οὔδει,
 ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν· 735
 ἣ δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρύνοντα.

ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυσσαυόεσσαν,
 δεινὴν, ἣν πέρι μὲν πάντη φόβος ἐστεφάνωται,
 ἐν δ' Ἔρις, ἐν δ' Ἀλκή, ἐν δὲ κρυόεσσα Ἰωκή, 740
 ἐν δέ τε Γοργεῖη κεφαλὴ δεινοῖο πελώρου,
 δεινὴ τε σμερδυνή τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον,
 χρυσεῖην, ἑκατὸν πόλιων προλέεσθ' ἄραρυϊαν.
 ἐς δ' ὄχρα φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάξετο δ' ἔγχος 745
 βριθὺν μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
 ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὄβριμοπάτρη.

Ἥρῃ δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
 αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκου οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὕραι,
 τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλύμπός τε, 750
 ἡμὲν ἀνακλίνει πυκινὸν νέφος ἥδ' ἐπιθείνει.
 τῇ ῥά δι' αὐτάων κεντρηκεῖας ἔχον ἵππους.
 εὖρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἡμενον ἄλλων
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
 ἐνδ' ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος Ἥρῃ 755
 Ζῆν' ὑπατοῦ Κρονίδην ἐξείρετο καὶ προσέειπεν

„Ζεῦ πάτερ, οὐ νημεσίξῃ Ἄρει τάδε καρτερὰ ἔργα,
 ὁσσάτιόν τε καὶ οἶον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν
 μᾶψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐμοὶ δ' ἄχος, οἱ δὲ ἔκηλοι
 τέρπονται Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, 760
 ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὃς οὔτινα οἶδε θέμιστα;
 Ζεῦ πάτερ, ἥ ῥά τί μοι κεχολώσεται, αἶ κεν Ἄρῃα
 λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἔξ ἀποδώμαι;“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 „ἄρρῃ μάν οἱ ἐπορσον Ἀθηναίην ἀγέλειν, 765
 ἥ ἔ μάλιστ' εἶωθε κακῆς ὀδύνησι πελάξειν.“

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ λευκώλενος Ἥρῃ,
 μᾶστιξεν δ' ἵππους· τῷ δ' οὐκ ἄκουτε πετέσθην
 μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.

ὅσσον δ' ἡεροειδὲς ἀνὴρ ἰδεν ὀφθαλμοῖσιν 770
 ἤμενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσω· ἐπὶ οἶνοπα πόντον,
 τόσσον ἐπιθρώσκουσι θεῶν ὑψηλές ἵπποι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἱξον ποταμῷ τε ῥέοντι,
 ἦχι φοῶς Σιμόεις συμβάλλετον ἡδὲ Σκάμανδρος,
 ἐνδ' ἵππους ἔστησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη 775
 λύσας' ἐξ ὀχέων, περὶ δ' ἡέρα πουλὺν ἔχευεν·
 τοῖσιν δ' ἄμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.

Αἱ δὲ βήτην, τρήρωσι πελειάσιν ἰθμαδ' ὁμοῖαι,
 ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμανῦναι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον ὅθι πλείστοι καὶ ἄριστοι 780
 ἔστασαν, ἀμφὶ βλήν Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 εἰλόμενοι, λείουσιν εἰκότες ὁμοφάγοισιν
 ἢ συστὶ κάπροισιν, τῶντε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
 ἐνθα στᾶσ' ἦύσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι, χαλκῷφώνῳ, 785
 ὅς τόσον αὐδήσασχ' ὅσον ἄλλοι πευτῆκοντα

„Αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κακ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγρητοί·
 ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο διος Ἀχιλλεύς,
 οὐδέποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιῶων
 οἴχνεσκον· κείνου γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἐγχος· 790
 νῦν δὲ ἐκὰς πόλιος κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.“

Ὡς εἰποῦσ' ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστων.
 Τυδεΐδῃ δ' ἐπόρουσε θεὰ, γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 εὔρε δὲ τόγγε ἄνακτα παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 ἔλκος ἀναψύχοντα, τό μιν βάλε Πάανδαρος ἰῶ. 795
 ἰδρῶς γάρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
 ἀσπίδος ἐνκύκλον· τῷ τείρετο, κάμνε δὲ χεῖρα,
 ἂν δ' ἰσχων τελαμῶνα κελαινεφές αἰμ' ἀπομόργνυ.
 ἱππέλου δὲ θεὰ ξυγοῦ ἥψατο φώνησέν τε

„Ἢ ὀλίγον οἱ παῖδα εἰκότα γείνατο Τυδεύς. 800
 Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἦν δέμας, ἀλλὰ μαχητῆς.

καί ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζειν οὐκ εἰασκον
 οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
 ἄγγελος ἔς Θήβας, πολέας μετὰ Καδμείωνας·
 δαίνυσθαι μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἔκηλον· 805
 αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὃν καρτερόν, ὥς τὸ πάρος περ,
 κούρους Καδμείων προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνέκα
 [ῥηιδίως· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάροθος ἦα].
 σοὶ δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παρά θ' ἴσταμαι ἡδὲ φυλάσσω,
 καί σε προφρονέως κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι· 810
 ἀλλὰ σευ ἢ κάματος πολυᾶϊξ γυῖα δέδυνεν,
 ἢ νύ σέ που δέος ἴσχει ἀκήριον· οὐ σύγ' ἐπειτα
 Τυδέος ἔκγονός ἐσσι δαΐφρονος Οἰνείδαο·“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερός Διομήδης
 „γιννώσκω σε, θεᾶ, θύγατερ Διὸς αἰγιόχοιο· 815
 τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω.
 οὔτε τί με δέος ἴσχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκνος,
 ἀλλ' ἐτι σέων μέμνημαι ἐφετμέων, ἃς ἐπέτειλας.
 οὐ μ' εἰς μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
 τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἰ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 820
 ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τήνγ' οὐτάμεν ὀξεί χαλκῷ,
 τοῦνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάξομαι ἡδὲ καὶ ἄλλους
 Ἀργείους ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας·
 γιννώσκω γὰρ Ἄρην μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα·“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη 825
 „Τυδείδην Διομήδης, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 μήτε σύγ' Ἄρην τόγε δείδιδι μήτε τίς ἄλλον
 ἀθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάροθος εἰμι.
 ἀλλ' ἄγ' ἐπ' Ἄρην πρῶτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους,
 τύψον δὲ σχεδὴν μηδ' ἄξιο θοῦρον Ἄρην 830
 τοῦτον μαινόμενον, τυκτὸν κακὸν, ἄλλοπρόσαλλον,
 ὃς πρῶην μὲν ἐμολ' τε καὶ Ἥρην στεῦτ' ἀγορεύων
 Τρωσὶ μαχήσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργείοισιν ἀρήξειν,

νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμίλει, τῶν δὲ λέλασται.“ 834

Ὡς φασμένη Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε,
χειρὶ πάλιν ἐρύσας· ὁ δ' ἄρ' ἐμπαπέως ἀπόρουσεν.

ἢ δ' ἐς δίφρον ἐβαινε παραλ' Διομήδεα δῖον
ἐμμεμαυῖα θεᾶ· μέγα δ' ἐβραχε φήγινος ἄξων
βριθοσύνη· δεινὴν γὰρ ἄγεν θεὸν ἄνδρα τ' ἄριστον,
λάξετο δὲ μάστιγα καὶ ἡνία Παλλὰς Ἀθήνη· 840

αὐτίκ' ἐπ' Ἀρηί πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους.
ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάριζεν,
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστον, Ὀχρησίου ἀγλαὸν νῖόν·
τὸν μὲν Ἀρης ἐνάριζε μαιφόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη
δυν' Αἶδος κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμος Ἀρης. 845

Ὡς δὲ ἰδε βροτολογὸς Ἀρης Διομήδεα δῖον,
ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασεν
κεισθαι, ὅθι πρώτον κτείνων ἐξαινυτο θυμὸν,
αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰθὺς Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 850
πρόσθεν Ἀρης ὠρέξασθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἡνία θ' ἵππων
ἔγχει χαλκείῳ, μεμαῶς ἀπὸ θυμὸν ἐλέσθαι·
καὶ τότε χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ᾤσεν ὑπὲκ δίφροιο ἐτώσιον αἰχθῆναι.

δεύτερος αὖθ' ὠρμάτο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης 855

ἔγχει χαλκείῳ· ἐπέρεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
νελάτον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μίτρον·
τῇ ῥά μιν οὔτα τυχῶν, διὰ δὲ χροῶα καλὸν ἔδαψεν,
ἐκ δὲ δόρυ σπάσεν αὐτίς. ὁ δ' ἐβραχε χάλκεος Ἀρης,
ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι 860

ἄνδρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἀρης.
τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἶλεν Ἀχαιοὺς τε Τρῳᾶς τε
δελσαιντας· τόσον ἐβραχ' Ἀρης ἄτος πολέμοιο.

Οἷη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἠῆρ
καύματος ἔξ ἀνέμοιο δυσαέος ὀρνυμένοιο, 865

τοιοῖς Τυδείδῃ Διομήδεϊ χάλκεος Ἴδριος
 φαίνεται ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
 καρπαλίμως δ' ἵκανε θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον,
 παρ δὲ Διὶ Κρονίῳ καθέζετο θυμὸν ἀχέων,
 δεῖξεν δ' ἄμβροτον αἶμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς, 870
 καὶ ὃ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίξῃ ὄρωι τάδε καρτερὰ ἔργα;
 αἰεὶ τοι ῥίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν
 ἀλλήλων ἰότητι, χάριν δ' ἄνδρεςσι φέροντες.
 σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κόρην,
 οὐλομένην, ἥτ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμνην. 875
 ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰσὶ ἐν Ὀλύμπῳ,
 σοὶ τ' ἐπιπείθονται καὶ δεδμημέσθαι ἕκαστος·
 ταύτην δ' οὔτ' ἐπεὶ προτιβάλλεται οὔτε τι ἔργῳ,
 ἀλλ' ἀνιῖς, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' ἀτρεχόν· 880
 ἢ νῦν Τυδῆος υἱὸν, ὑπερφίαλον Διομήδεα,
 μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος·
 ἀλλὰ μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες· ἦ τέ κε δηρὸν 885
 αὐτοῦ πήματ' ἔπασχον ἐν αἰνῇσιν νεκάδεσσιν,
 ἦ κε ζῶς ἀμειννὸς ἔα χαλκοῖο τυπῆσιν.“

Τὸν δ' αὔρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέτα
 Ζεὺς

„μή τί μοι, ἄλλοπρόσαλλε, παρεξόμενος μινύριζε.
 ἔχθιστος δέ μοι ἔσσι θεῶν οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν· 890
 αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
 μητρὸς τοι μένος ἐστὶν ἀάσχετον, οὐκ ἐπιεικτὸν,
 Ἥρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῇ δάμνημ' ἐπέεσσιν.
 τῷ σ' οἶα κείνης τάδε πάσχειν ἐννεσίησιν.
 ἀλλ' οὐ μάν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα· 895
 ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἔσσι, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ.

εἰ δέ τευ ἔξ ἄλλου γε θεῶν γένευσ ᾧδ' αἰδηλος,
καί κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέριτερος Οὐραυνίωνων."

"Ὡς φάτο, καὶ Παιήον' ἀνώγειν ἰήσασθαι,
τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήματα φάρμακα πάσσων 900
ἠκέσας· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γ' ἐτέτυκτο.
ὥς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν
ὑγρὸν ἐόν, μάλα δ' ὥκα περιστρέφεται κυκώοντι,
ὥς ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο θοῦρον Ἄρηα.
τὸν δ' Ἥβη λοῦσεν, χαρίεντα δὲ εἵματα ἔσθεν· 905
παρ δὲ Διὶ Κρονίῳνι καθέζετο κύδει γαίων.

Αἱ δ' αὐτίς πρὸς δῶμα Διὸς μεγάλοιο νέοντο,
Ἥρη τ' Ἀργεῖη καὶ Ἀλαλκομενῆϊς Ἀθήνη,
παύσασαι βροτολοιγὸν Ἄρη' ἀνδροκτασιῶων.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Ζ.

Ἔκτορος καὶ Ἀνδρομάχης ὁμιλία.

Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή·
πολλὰ δ' ἄρ' ἐνθα καὶ ἐνθ' ἴθυσε μάχη πεδίοιο,
ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα,
μεσσηγὺς Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων.

Ἄλας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἕρκος Ἀχαιῶν, 5
Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φόως δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν,
ἄνδρα βαλὼν ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρήκεσσι τέτυκτο,
νίδν' Εὐσσώρου, Ἀκάμαντ' ἥϊν τε μέγαν τε.
τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδασείης,
ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἰσω 10
αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.

Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν ἐὺκτιμένη ἐν Ἀρίσβῃ
 ἀφνειὸς βιότοιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισιν·
 πάντας γὰρ φιλέεσκεν ὁδῶ ἐπὶ οἰκίᾳ ναίων. 15
 ἀλλὰ οἱ οὔτις τῶνγε τότ' ἤρκεσε λυγρὸν ὀλεθρον
 πρόσθεν ὑπαντιάσας, ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα,
 αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὃς ἦα τόθ' Ἰππων
 ἔσκεν ὑψηλὸχος· τῷ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.

Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλιον ἐξενάριξεν· 20
 βῆ δὲ μετ' Αἰσηπον καὶ Πήδασον, οὓς ποτε νύμφη
 νῆς Ἀβαρβαρή τέκ' ἀμύμονι Βουκολίῳ.
 Βουκολίων δ' ἦν υἱὸς ἀγανοῦ Αἰομέδοντος
 πρεσβύτατος γενεῇ, σκότιον δέ ἐ γείνατο μήτηρ·
 ποιμαίνων δ' ἐπ' ὅεσσι μίγῃ φιλότῃ καὶ εὐνῇ, 25
 ἢ δ' ὑποκυσσάμενη διδυμάουε γείνατο παῖδε.
 καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαιδίμα γνῖα
 Μηκιστηιάδης καὶ ἀπ' ὧμων τεύχε' ἐσύλα.

Ἀστυάλου δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης·
 Πιδύτην δ' Ὀδυσσεὺς Περκώσιον ἐξενάριξεν 30
 ἐργεῖ χαλκίῳ, Τεῦκρος δ' Ἀρετάονα διῶν.
 Ἀντίλοχος δ' Ἀβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαεινῷ
 Νεστορίδης, ἔλατον δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ναῖε δὲ Σατνιόεντος ἐϋρρεΐται παρ' ὄχθας
 Πήδασον αἰπεινήν. Φύλακον δ' ἔλε Αἰήτος ἥρως 35
 φεύγοντ'· Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν.

Ἀδρηστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 ζῶν ἐλ'· Ἰππῳ γάρ οἱ ἀνυξομένῳ πεδίῳ,
 ὅξω ἐνὶ βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἀγκύλον ἄρμα
 ἄξαντ' ἐν πρώτῳ θυμῷ αὐτῷ μὲν ἐβήτην 40
 πρὸς πόλιν, ἥπερ οἱ ἄλλοι ἀνυξόμενοι φοβέοντο,
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκνήσθη
 πρηγῆς ἐν κονίῃσιν ἐπὶ στόμα. παρ δὲ οἱ ἔστη

Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος,
 Ἄδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλλίσσεται γούνων 45
 „Ζώγρει, Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα.
 πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κείται,
 χαλκὸς τε χρυσὸς τε πολύκηχτός τε σίδηρος,
 τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
 εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“ 50

Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι βρῖνεν.
 καὶ δὴ μιν τάχ' ἐμελλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 δῶσειν ᾧ θεράποντι καταξέμεν' ἄλλ' Ἀγαμέμνων
 ἀντίος ἦλθε θεῶν, καὶ ὁμοκλήσας ἔπος ἤυδα

„ὦ πέπον, ᾧ Μενέλαε, τίη δὲ σὺ κῆδεαι οὕτως
 ἀνδρῶν; ἣ σοὶ ἄριστα πεποιήται κατὰ οἶκον 56
 πρὸς Τρώων· τῶν μῆτις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὀλεθρον
 χεῖρας θ' ἡμετέρας, μῆδ' ὄντινα γαστέρι μῆτηρ
 κοῦρον ἔοντα φέροι, μῆδ' ὅς φύγοι, ἀλλ' ἅμα πάντες
 Ἴλιον ἐξαπολοῖατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι.“ 60

Ὡς εἰπὼν ἔτρεψεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρωες,
 αἰσιμα παρειπῶν. ὁ δ' ἀπὸ ἔθεν ὥσατο χειρὶ
 ἥρῳ Ἄδρηστον· τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
 οὔτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ', Ἀτρεΐδης δὲ
 λαῖξ ἐν στήθεσι βὰς ἐξέσπασε μείλινον ἔγχος. 65
 Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας

„ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης,
 μὴ τις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθεν
 μιμνέτω, ὥς κεν πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται,
 ἀλλ' ἀνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἐκηλοι 70
 νεκροὺς ἅμ πεδίου συλήσετε τεθνηῶτας.“

Ὡς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 ἐνθα κεν αὐτὲ Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰδανέβησαν, ἀναλκείησι δαμέντες,
 εἰ μὴ ἄρ' Αἰνεία τε καὶ Ἑκτορι εἶπε παραστάς 75

Πριαμίδης Ἐλενος, οἰωνοπόλων ὃς ἄριστος
 „Αἰνεῖα τε καὶ Ἑκτορ, ἐπεὶ πόνοος ὕμμι μάλιστα
 Τρώων καὶ Ἀνκίων ἐγκέκληται, οὐνεκ' ἄριστοι
 πᾶσαν ἐπ' ἰθὺν ἔστε μάχεσθαι τε φρονέειν τε,
 στήτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρνέκετε πρὸ πυλάων 80
 πάντῃ ἐποιχόμενοι, πρὶν αὐτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
 φεύγοντας πεσέειν, δηλοῖσι δὲ χάσμα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἀπάσας,
 ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ' αὖθι μένοντες,
 καὶ μάλα τειρόμενοι περ' ἀναγκαίῃ γὰρ ἐπείγει 85
 Ἑκτορ, ἀτὰρ σὺ πόλινδε μετέρχεο, εἰπὲ δ' ἔπειτα
 μητέρι σῇ καὶ ἐμῇ· ἥ δὲ ξυνάγουσα γεραιὰς
 νηὸν Ἀθηναίης γλαυκῶπιδος ἐν πόλει ἄκρῃ,
 οἷξασα κληῖδι θυράς ἱεροῖο δόμοιο,
 πέπλον, ὃ οἱ δοκεῖ χαριέστατος ἡδὲ μέγιστος 90
 εἶναι ἐνὶ μεγάρῳ καὶ οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
 θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἡὔκόμοιο,
 καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
 ἧνις ἡκέστας ἱερευσέμεν, αἰ κ' ἐλεήσῃ
 ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα, 95
 αἰ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσῃ Ἴλιον ἱρῆς,
 ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερόν μῆστωρα φόβοιο,
 ὃν δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημὶ γενέσθαι.
 οὐδ' Ἀχιλλῆά ποθ' ᾧδὲ γ' ἐδείδιμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 ὃν περ φασὶ θεᾶς ἔξ ἐμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην 100
 μαίνεται, οὐδέ τις οἱ δύνатаι μένος ἰσοφαρίζειν.“
 Ὡς ἔφαθ', Ἑκτωρ δ' οὔτι κασιγνήτῳ ἀπλῆθυσεν.
 αὐτίκα δ' ἔξ ὀρέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὄχθετο πάντῃ,
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔρειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν. 105
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἕσταν Ἀχαιῶν·
 Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνοιο,

πάν δέ τιν' ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 Τρωσὶν ἀλεξήσονται κατελθέμεν· ὥς ἐλέλιχθεν.
 Ἐκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας 110

„Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοί τ' ἐπίκουροι,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
 ὅφρ' ἂν ἐγὼ βεῖω προτὶ Ἴλιον ἥδ' ἐγέρουσιν
 εἰπω βουλευτῇσι καὶ ἡμετέρῃς ἀλόχοισιν
 δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἐκατόμβας.“ 115

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 ἄμφι δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαινὸν,
 ἄντυξ ἣ πυμάτη θίεν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης.

Γλαῦκος δ', Ἴππολόχοιο πάϊς καὶ Τυδέος υἱὸς
 ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι. 120
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης

„Τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, καταθυητῶν ἀνθρώπων;
 οὐ μὲν γάρ ποτ' ὅπωπα μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
 τὸ πρὶν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺν προβέβηκας ἀπάντων
 σῶ θάρσει, ὅτ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας. 126
 δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιώσιν.

εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας,
 οὐκ ἂν ἐγῶγε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην.
 οὐδὲ γάρ οὐδὲ Δρύαντος υἱὸς, κρατερὸς Ἀνκούργος,
 δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριξεν· 131

ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθίνης
 σεῦε κατ' ἡγάθειον Νυσηῖον· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι
 θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν, ὑπ' ἀνδροφόνοιο Ἀνκούρ-
 γου

θεινόμεναι βουπλήγι· Διῶνυσος δὲ φοβηθεὶς 135
 δύσεθ' ἄλως κατὰ κύμα, Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
 δειδυῖα· κρατερὸς γάρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλή.
 τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ῥεῖα ζῶντες,

καί μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου παῖς· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν. 140
 οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι.
 εἰ δέ τίς ἐσσι βροτῶν, οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,
 ἄσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι."

Τὸν δ' αὖθ' Ἴππολόχοιο προσηύδα παῖδιμος υἱός
 „Τυδεΐδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρευνεῖς; 145
 οἷη περ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.
 φύλλα τὰ μὲν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλη
 τηλεθώσασα φύει, ἕκτος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη·
 ὥς ἀνδρῶν γενεή ἢ μὲν φύει, ἢ δ' ἀπολήγει.
 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῆς 150
 ἡμετέρην γενεὴν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
 ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῶ Ἀργεὸς ἱπποβότοιο,
 ἐνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
 Σίσυφος Αἰολίδης· ὃ δ' ἄρα Γλαῦκος τέκεθ' υἱόν,
 αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην·
 τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἡνιορέην ἐρατεινὴν 155
 ὥπασαν. αὐτὰρ οἱ Προΐτος κακὰ μήσατο θυμῷ,
 ὃς ῥ' ἐκ δῆμου ἔλασσε, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,
 Ἀργείων· Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκῆπτρῳ ἐδάμασσε.
 τῷ δὲ γυνὴ Προΐτου ἐπεμήνατο, δι' Ἄντεια, 160
 κρυπταδὴ φιλότῃ μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν οὔτι
 παῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα, δαΐφρονα Βελλεροφόντην.
 ἢ δὲ ψευσαμένη Προΐτον βασιλῆα προσηύδα
 ἑτεθυαίης, ὦ Προῖτ', ἢ κἄκτανε Βελλεροφόντην,
 ὃς μ' ἐθέλει φιλότῃ μιγήμεναι, οὐκ ἐθέλουσιν. 165
 ὥς φάτο, τὸν δὲ ἄνακτα χόλος λάβεν, οἷον ἄκουσεν·
 κτεῖναι μὲν ῥ' ἄλλεϊνε, σεβάσσατο γὰρ τόγε θυμῷ,
 πέμπε δέ μιν Ἀνκίηνδε, πόρην δ' ὄγε σήματα λυγρὰ,
 γράσας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλὰ,
 δεῖξαι δ' ἠνώγειν ᾧ πενθερῷ, ὄφρ' ἀπόλοιτο. 170

αὐτὰρ ὁ βῆ Ἀνκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Ἀνκίην ἔξε Ξάνθον τε ῥέοντα,
 προφρονέως μιν τέεν ἄναξ Ἀνκίης εὐρείης.
 ἐννήμαρ ξείνισσε καὶ ἐννέα βοῦς ἰέρευσεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως, 175
 καὶ τότε μιν ἐρέεινε καὶ ἦτεε σῆμα ιδέσθαι,
 ὅτι ῥά οἱ γαμβροῖο πάρα Προίτιο φέροίτο.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
 πρῶτον μὲν ῥά Χίμαιραν ἀμαιομακέτην ἐκέλευσεν 179
 πεφνέμεν. ἣ δ' ἄρ' ἔην θείου γένος οὐδ' ἀνθρώπων,
 πρόσθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 δεινὸν ἀποπνεύουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
 καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε θεῶν τεράεσσι πιθήσας,
 δεῦτερον αὖ Σολύμοισι μαχήσατο κυθαλίμοισιν·
 καρτίστην δὴ τήνγε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν. 185
 τὸ τρίτον αὖ κατέπεφνε Ἀμαζόνους ἀντιανείρας.
 τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε·
 κρίνας ἐκ Ἀνκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους
 εἶσε λόχον· τοὶ δ' οὔτι πάλιν οἰκόνδε νέοντο·
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ἀμύμων Βελλεροφόντης. 190
 ἀλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεοῦ γόνον ἦν ἑόντα,
 αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὄγε θυγατέρα ἦν,
 δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιληΐδος ἥμισυ πάσης·
 καὶ μὲν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων,
 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμοιτο. 195
 ἣ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφροσι Βελλεροφόντῃ,
 Ἴσανδρόν τε καὶ Ἰππόλοχον καὶ Λαοδάμειαν.
 Λαοδαμείῃ μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεὺς,
 ἣ δ' ἔτεκ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν, 200
 ἦτοι ὁ κὰπ πεδίον τὸ Ἀλκίον οἷος ἄλᾱτο,
 ὃν θυμὸν κατέδωκ, πάντον ἀνθρώπων ἀλειύνων,

Ἰσάνδρου δέ οἱ νῖον Ἄρης ἄτος πολέμοιο
μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισιν,
τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἄρτεμις ἔκτα. 205
Ἴππόλοχος δέ μ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημι γενέσθαι·
πέμπε δέ μ' ἐς Τροίην, καὶ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,
αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, οἳ μέγ' ἄριστοι
ἐν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ. 210
ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι."

Ὡς φάτο, γῆθησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
ἔγχος μὲν κατέπηξεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
αὐτὰρ ὁ μειλιχίοισι προσηύδα ποιμένα λαῶν
,,Ἢ ῥά νῦ μοι ξείνος πατρῴος ἐσσι παλαιός. 215
Οἶνεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην
ξείνισ' ἐνὶ μεγάροισιν εἵκοσιν ἡματ' ἐρύξας·
οἳ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήϊα καλά·
Οἶνεὺς μὲν ζωστήρα δίδου φοίνικι φαινόν,·
Βελλεροφόντης δὲ χρύσειον δέπας ἀμφικύπελλον, 220
καὶ μὲν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμασ' ἐμοῖσιν.
Τυδεΐα δ' οὐ μέμνημαι, ἐπεὶ μ' ἔτι τυτθὸν ἔοντα
κάλλιφ', ὅτ' ἐν Θήβῃσιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.
τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξείνος φίλος Ἀργεῖ μέσσω
εἰμι, σὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἴκωμαι. 225
ἔγχεα δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' ὀμίλου·
πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῳῆς κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
κτείνειν ὃν κε θεὸς γε πόρῃ καὶ ποσσὶ κηκίω,
πολλοὶ δ' αὖ σοὶ Ἀχαιοί, ἐναιρέμεν ὃν κε δύνῃαι.
τεύχεα δ' ἀλλήλοισι ἐπαμείβομεν, ὄφρα καὶ οἷδε 230
γνώσιν ὅτι ξεῖνοι πατρῴοι εὐχόμεθ' εἶναι."

Ὡς ἄρα φωνήσαντε, καθ' ἵππων ἀΐξαντε,
χειρὰς τ' ἀλλήλων λαβέτην καὶ πιστώσαντο.
ἐνθ' αὖτε Γλαῦκῳ Κρονίδῃς φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,

ὃς πρὸς Τυδείδην Διομήδεα τέυχε' ἄμειβεν 235
 χρύσεια χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἔννεαβοίων.

Ἐκτὼρ δ' ὥς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκανε,
 ἄμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θεὸν ἡδὲ θύγατρες
 εἰρόμεναι παῖδας τε κασιγνήτους τε ἔτας τε
 καὶ πόσιος· ὃ δ' ἔπειτα θεοῖς εὐχέσθαι ἀνώγει 240
 πάσας ἐξείης· πολλῇσι δὲ κῆδε' ἐφῆπτο.

Ἄλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἴκανε,
 ξεστῆς αἰδοῦσῃσι τετυγμένον – αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῦ λίθιοι,
 πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἐνθα δὲ παῖδες 245
 κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῆς ἀλόχοισιν.
 κουράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἐνδοθεν αὐλῆς
 δώδεκ' ἔσαν τέγροι θάλαμοι ξεστοῦ λίθιοι,
 πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἐνθα δὲ γαμβροὶ
 κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν. 250
 ἐνθα οἱ ἡπιόδωρος ἐναντίῃ ἦλυθε μήτηρ
 Λαοδίκην ἐσάγουσα, θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην·
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόραζεν
 „Τέκνον, τίπτε λιπὼν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας;
 ἦ μάλα δὴ τείρουσι θυσάνυμοι νῆες Ἀχαιῶν 255
 μαρνάμενοι περὶ ἄστυ· σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν
 ἐλθόντ' ἐξ ἄκρης πόλιος Διὶ χεῖρας ἀνασχεῖν.
 ἀλλὰ μὲν, ὄφρα κέ τοι μελιηδέα οἶνον ἐνείκω,
 ὥς σπέλσῃς Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
 πρῶτον, ἔπειτα δέ κ' αὐτὸς ὀνήσῃαι, αἶ κε πῆγσθα. 260
 ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει,
 ὥς τύνη κέκμηκας ἀμύνων σοῖσιν ἔτησιν.“

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἐκτὼρ
 „μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μήτηρ,
 μή μ' ἀπογυνώσῃς, μένεος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι· 265
 χερσὶ δ' ἀνίπτοισιν Διὶ λείβειν αἰδοπα οἶνον

ἄξομαι· οὐδέ πη ἔστι κελαινεφέεϊ Κρονίωνι
 αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάσθαι.
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
 ἔρχεο σὺν θυέεσσιν, ἀλλίσσασα γεραιάς· 270
 πέπλον δ' ὅστις τοι χαριέστατος ἦδὲ μέριστος
 ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ καὶ τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
 τὸν θῆς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἡὔκόμοιο,
 καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
 ἦνις ἡκέστας ἱερευσέμεν, αἱ κ' ἐλεήσῃ 275
 ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νῆπια τέκνα,
 αἱ κεν Τυδείος υἱὸν ἀπόσχη' Ἰλίου ἱρῆς,
 ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μῆστωρα φόβοιο.
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
 ἔρχεν, ἐγὼ δὲ Πάριον μετελεύσομαι, ὅφρα καλέσω, 280
 αἱ κ' ἐθέλῃσ' εἰπόντος ἀκονέμεν. ὥς κέ οἱ αὐτῇ
 γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
 Τρωσὶ τε καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι τοιό τε παισίν.
 εἰ κελνόν γε ἴδοιμι κατελθόντ' Ἄϊδος εἴσω,
 φραῖνῃ κε φρέν' ἀτέρπον ὀϊζύνος ἐκλελαθέσθαι.“ 285
 Ὡς ἔφαθ', ἣ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ' ἀμφιπόλοισιν
 κέκλετο· ταὶ δ' ἄρ' ἀόλλισσαν κατὰ ἄστυ γεραιάς.
 αὐτὴ δ' εἰς θάλαμον κατεβήσετο κηῶεντα,
 ἐνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν
 Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδὴς 290
 ἦγαγε Σιδονίηθεν, ἐπιπλῶς εὐρέα πόντον,
 τὴν ὁδὸν ἦν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.
 τῶν ἐν' αἰρωμένη Ἑκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνῃ,
 ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν ἦδὲ μέριστος,
 ἄσθηρ δ' ὥς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νεῖατος ἄλλων. 295
 βῆ δ' ἰέναι, πολλὰ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί.
 Αἱ δ' ὅτε νηὸν ἵκανον Ἀθήνης ἐν πόλει ἄκρῃ,
 τῇσι θύρας ᾗξε Θεανῶ καλλιπύργου,

Κισσηῖς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο·
τὴν γὰρ Τρῶες ἔδηκαν Ἀθηναίης ἱερειαν. 300

αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνη χειρας ἀνέσχον.
ἡ δ' ἄρα πέπλον ἑλοῦσα Θεανῶ καλλιπάρῃος
θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠΰκόμοιο,
εὐχομένη δ' ἤρᾱτο Διὸς κούρη μέγαλοιο

„Πότνι' Ἀθηναίη, ἐρυσίπτολι, δία θεάων, 305
ἄξον δὴ ἔγχος Διομήδεος, ἥδ' ἐκ αὐτὸν
πρηνέα δὸς πεσέειν Σκαιῶν προπάροιθε πυλάων,
ὄφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῶ,
ἦνις ἠκέστας ἱερεύσομεν, αἱ κ' ἐλεήσης
ἄστυ τε καὶ Τρῶων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα.“ 310

ὣς ἔφατ' εὐχομένη, ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.
ὥς αἱ μὲν ῥ' εὐχοντο Διὸς κούρη μέγαλοιο,
Ἔκτωρ δὲ πρὸς δῶματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκει
καλὰ, τὰ ῥ' αὐτὸς ἔτενξε σὺν ἀνδράσιν οἱ τότ' ἄριστοι
ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβώλακι τέκτονες ἄνδρες, 315
οἳ οἱ ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν
ἐγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Ἐκτορος, ἐν πόλει ἄκρῃ.
ἐνθ' Ἔκτωρ εἰσῆλθε διίφιλος, ἐν δ' ἄρα χειρὶ
ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θῆε πόρκης. 320

τὸν δ' εὖρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τευχέ' ἔποντα,
ἄσπιδά καὶ θώρηκα καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφώοντα·
Ἀργεῖη δ' Ἑλένη μετ' ἄρα θμωῇσι γυναιξὶν
ἦστο, καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευεν.
τὸν δ' Ἔκτωρ νείκεσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν 325

„Δαιμόνι', οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἐνθεο θυμῷ.
λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πτόλιν αἰπὺ τε τεῖχος
μαρναμένοι· σέο δ' εἵνεκ' αὐτὴ τε πτόλεμός τε
ἄστυ τόδ' ἀμφιδέδωκε· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλα,
ὄντινά που μεθιέντα ἰδοῖς στυγεροῦ πολέμοιο. 330

ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα ἄστυ πυρὸς δηϊοιο θέρηται.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής
 „Ἐκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν,
 τοῦνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καὶ μεν ἄκουσον,
 οὔτοι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλῳ οὐδὲ νεμέσσι 335
 ἤμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄχρ' προτραπέσθαι.
 νῦν δέ με παρειποῦς ἄλογος μαλακοῖς ἐπέεσσιν
 ὦρμησ' ἐς πόλεμον· δοκέει δέ μοι ὥδε καὶ αὐτῷ
 λῶϊον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, Ἀρήϊα τεύχεα δύω· 340
 ἢ ἴθ', ἐγὼ δὲ μέτειμι· κηγήσεσθαι δέ σ' οἴω.“

Ὡς φάτο, τὸν δ' οὔτι προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσηύδα μελιχλοῖσιν

„Δᾶερ ἐμεῖο, κυνὸς κακομηγάνου, ὀκυρῶέσσης,
 ὥς μ' ὄφελ' ἤματι τῷ ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ 345
 οἴχεσθαι προφέρουσα κακῇ ἀνέμοιο θύελλα
 εἰς ὄρος ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 ἔνθα με κῦμ' ἀπόρσε πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὥδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
 ἀνδρὸς ἔπειτ' ὄφελλον ἀμείνωνος εἶναι ἄκοιτις, 350
 ὃς ἦδη νέμεσιν τε καὶ αἰσχεα πόλλ' ἀνθρώπων.
 τούτῳ δ' οὔτ' ἄρ νῦν φρένες ἔμπεδοι οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω
 ἔσσονται· τῷ καὶ μιν ἐπανηγήσεσθαι οἴω.
 ἀλλ' ἄγε νῦν εἰσελθε καὶ ἔξω τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ,
 δᾶερ, ἐπεὶ σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν 355
 εἵνεκ' ἐμεῖο κυνὸς καὶ Ἀλεξάνδρου ἐνεκ' αἵτης,
 οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ὥς καὶ ὀπίσσω
 ἀνθρώποισι πελώμεθ' αἰοίδιμοι ἔσσομένοισιν.“

Τὴν δ' ἠμείβεται ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ
 „μὴ με κάθειξ', Ἑλένη, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις.
 ἦδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσεται ὄφρ' ἐπαμύνω 361
 Τρώεσσ', οἳ μέγ' ἐμεῖο ποδὴν ἀπεόντος ἔχουσιν.

ἀλλὰ σύγ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτὸς,
 ὥς κεν ἔμ' ἐντοσθὲν πόλιος καταμάρψῃ ἔοντα.
 καὶ γὰρ ἐγὼν οἰκόνδ' ἐσελεύσομαι, ὄφρα ἰδωμαι 365
 οἰκῆας ἄλογόν τε φίλῃν καὶ νήπιον υἱόν.
 οὐ γάρ τ' οἶδ' ἢ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἴξομαι αὐτίς,
 ἢ ἦδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοῖ δαμόωσιν Ἀχαιῶν.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κυρuthαίολος Ἔκτωρ.
 αἴψα δ' ἔπειδ' ἵκανε δόμους εὐναιετάοντας, 370
 οὐδ' εὖρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν,
 ἀλλ' ἦγε ξὺν παιδί καὶ ἀμφιπόλῳ εὐπέπλῳ
 πύργῳ ἐφεστήκει γοοῶσά τε μυρομένη τε.
 Ἐκτωρ δ' ὥς οὐκ ἔνδον ἀνύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,
 ἔσθη ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, μετὰ δὲ δμῶησιν ἔειπεν 375

„Εἰ δ' ἄγε μοι δμῶαί, νημερτέα μυθήσασθε·
 πῇ ἔβη Ἀνδρομάχῃ λευκώλενος ἐκ μεγάροιο;
 ἢ ἐ πῇ ἐς γαλόων, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
 ἢ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἐνθα περ ἄλλαι
 Τρῶαί ἐϋπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται;“ 380

Τὸν δ' αὖτ' ὀτρυνὴ ταμὴν πρὸς μῦθον ἔειπεν
 „Ἐκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἄνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι,
 οὔτε πῇ ἐς γαλόων οὔτ' εἰνατέρων εὐπέπλων
 οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἐνθα περ ἄλλαι
 Τρῶαί ἐϋπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται, 385
 ἀλλ' ἐπὶ πύργῳ ἔβη μέγαν Ἴλιον, οὔνεκ' ἄκουσεν
 τεύρεσθαι Τρῶας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.
 ἢ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει,
 μαινομένη εἰκνύα· φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη.“

Ἦ ῥα γυνὴ ταμὴν, ὃ δ' ἀπέσσυτο δώματος Ἐκτωρ
 τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὐτίς εὐκτιμένας κατ' ἀγνιάς. 391
 εὔτε πύλας ἵκανε διερχόμενος μέγα ἄστυ,
 Σκαιάς - τῇ γὰρ ἔμελλε διεξίμεναι πεδίονδε -
 ἐνθ' ἄλογος πολύδωρος ἐναντίῃ ἦλθε θέουσα

Ἀνδρομάχῃ, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος, 395
 Ἡετίων, ὃς ἔβαιεν ὑπὸ Πλάκῃ ὑλήεσση,
 Θήβῃ Ἰποπλάκῃ, Κιλίκεσσ' ἀνδρῶσιν ἀνάσσω·
 τοῦπερ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ.
 ἦ οἱ ἔπειτ' ἦντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ
 παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὐτως,
 Ἐκτορίδην ἀγαπητὸν, ἀλγικιον ἀστέρι καλῷ, 401
 τόν ῥ' Ἐκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Ἀστυάνακτ'· οἷος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἐκτωρ.
 ἦτοι ὁ μὲν μείδῃσεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ·
 Ἀνδρομάχῃ δέ οἱ ἄγχι παρίστατο θακρυχέουσα, 405
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῶν χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν
 „Δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος οὐδ' ἐλκίρεις
 παῖδά τε νηπιάχον καὶ ἐμ' ἄμμορον, ἢ τάχα χῆρη
 σεῦ ἔσομαι· τάχα γάρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοὶ
 πάντες ἐφορηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη 410
 σεῦ ἀφαμαρτοῦσθαι χθονὴ δύμεναι· οὐ γὰρ ἐτ' ἄλλη
 ἔσται θαλπωρῇ, ἐπεὶ ἂν σύγῃ πότμον ἐπίσπης,
 ἀλλ' ἄχρ'· οὐδέ μοι ἔστι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ.
 ἦτοι γὰρ πατέρ' ἀμὸν ἀπέκτανε διὸς Ἀχιλλεύς,
 ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλικῶν εὐναιετιάσσαν, 415
 Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡετίωνα,
 οὐδέ μιν ἐξενάριξε, σεβάσσωτο γὰρ τόγῃ θυμῷ,
 ἀλλ' ἄρα μιν κατέκχε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν
 ἠδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
 νύμφαι ὄρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο. 420
 οἳ δέ μοι ἐπὶ τὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
 οἳ μὲν πάντες ἰὼ κλον ἤματι Αἰδὸς εἰσω·
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρεκς διὸς Ἀχιλλεύς,
 βουστὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῇς ὀτέσσιν.
 μητέρα δ' ἢ βασίλευεν ὑπὸ Πλάκῃ ὑλήεσση, 425
 τὴν ἐπεὶ ἄρ' ἀεὺρ ἦγαγ' αἶμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,

ἄψ ὅγε τὴν ἀπέλυσε λαβὼν ἀπερείσι' ἄποινα,
 πατρός δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα.
 Ἐκτορ, ἄτὰρ σὺ μοι ἔσσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 ἡδὲ κασιγνήτος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης, 430
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
 μὴ παῖδ' ὀρφανικὸν θήῃς χήρην τε γυναιῖκα·
 λαὸν δὲ στήσον παρ' ἐριυνέον, ἐνθα μάλιστα
 ἄμβατός ἐστι πόλις καὶ ἐπιδρομον ἔπλετο τεῖχος.
 τρὶς γὰρ τῇγ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι 435
 ἄμφ' Αἰάντε δύω καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα
 ἡδ' ἄμφ' Ἀτρεΐδης καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν·
 ἦ ποὺ τίς σφιν ἐμίσπε θεοπροπίων εὖ εἰδώς,
 ἦ νῦ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει. 439

Τὴν δ' αὐτὲ προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτορ
 , ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρῳάδας ἐλκεσιπέπλους,
 αἱ κε κακὸς ὧς νόσφιν ἄλυσκάζω πολέμοιο·
 οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἐμμεναι ἐσθλὸς
 αἰεὶ καὶ πρῶτοισι μετὰ Τρῳέεσσι μάχεσθαι, 445
 ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος ἡδ' ἐμὸν αὐτοῦ.
 εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ἔσσεται ἡμαρ ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρὴ
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίῳ Πριάμοιο.
 ἀλλ' οὐ μοι Τρῳῶν τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω, 450
 οὔτ' αὐτῆς Ἐκάβης οὔτε Πριάμοιο ἀνακτος,
 οὔτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
 ἐν κονίῃσι πέσουσιν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
 ὅσσον σεῦ, ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 δακρυόεσσεν ἄγῃται, ἐλεύθερον ἡμαρ ἀπούρας. 455
 καὶ κεν ἐν Ἀργεὶ εὐοῦσα πρὸς ἄλλης ἱστὸν ὑφαίνους,
 καὶ κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηϊδος ἢ Τπερείης
 πόλλ' ἀεκαζομένη, κρατερὴ δ' ἐπικείσεται ἀνάγκη·

καὶ ποτέ τις εἶπῃσιν ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσιν
 Ἑκτορος ἥδε γυνή, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι 460
 Τρώων ἱπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο.
 ὥς ποτέ τις ἐρέει· σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος·
 χήτει τοιοῦδ' ἀνδρὸς, ἀμύνειν δούλιον ἦμαρ.
 ἀλλὰ με τεθυηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτοι, 464
 πρὶν γ' ἔτι σῆς τε βοῆς σοῦ δ' ἐλκηθμοῖο πυθέσθαι.“

Ὡς εἰπὼν οὗ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἑκτωρ.
 ἄψ δ' ὁ πάς πρὸς κόλπον ἐϋζώνοιο τιθήνης
 ἐκλίνθη ἰάχων, πατρὸς φίλου ὅψιν ἀτυχεῖς,
 ταρβήσας χαλκὸν τε ἰδὲ λόφον ἱππιοχαίτην,
 δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας. 470
 ἐκ δ' ἐγέλασσε πατήρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ.
 αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἑκτωρ,
 καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανώσαν·
 αὐτὰρ ὅγ' ὃν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε πῆλε τε χερσίν,
 εἶπεν ἐπενεξάμενος Διὶ τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν 475

„Ζεῦ ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
 παῖδ' ἐμὸν, ὥς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσιν,
 ὥδε βίην τ' ἀγαθὸν καὶ Ἰλίου ἴφι ἀνάσσειν·
 καὶ ποτέ τις εἶπῃσι πατρός γ' ὅδε πολλὸν ἀμείνων·
 ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα 480
 κτείνας δῆλον ἄνδρα, χαρεῖν δὲ φρένα μήτηρ.“

Ὡς εἰπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκεν
 παῖδ' ἐόν· ἢ δ' ἄρα μιν κηώδει δέξατο κόλπῳ
 θακρυόεν γελάσασα· πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν
 „Δαιμονίη, μὴ μοί τι λήν ἀκαχίξω θυμῷ· 486
 οὐ γάρ τις μ' ὑπὲρ αἶσαν ἀνὴρ ἄιδι προιάψει·
 μοῖραν δ' οὔτινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
 οὐ κακόν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται.
 ἀλλ' εἰς οἶκον ἰούσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε, 490

ἴστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
ἔργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἄνδρεςσι μελήσει
πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάσιν.“

Ὡς ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἴλετο φαιίδιμος Ἔκτωρ
ἵππουριν· ἄλοχος δὲ φίλῃ οἰκόνδε βεβήκει 495
ἐντροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα.
αἴψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὐναιετάοντας
Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο, κιχήσατο δ' ἐνδοθι πολλὰς
ἀμφιπόλους, τῇσιν δὲ γόον πάσῃσιν ἐνῶρσεν.
αἱ μὲν ἔτι ζῶον γόον Ἔκτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ· 500
οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότηροπον ἐκ πολέμοιο
ἵξεσθαι, προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.

Οὐδὲ Πάρις δῆθ' οὐκ ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
ἀλλ' ὅγ', ἐπεὶ κατέδν κλυτὰ τεύχεα, ποικίλα χαλκῷ,
σεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστν, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς, 505
ὥς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,
δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίοιο κροαίνων,
εἰωθώς λούεσθαι ἐϋρρεῖος ποταμοῖο,
κνυδιόων· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
ᾧμοις αἴσσονται· ὁ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιθώς, 510
ρίμφα ἐγούνα φέρει μετὰ τ' ἥθεα καὶ νομὸν ἵππων·
ὥς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμου ἄκρης,
τεύχεσι παμφαίνων ᾧστ' ἠλέκτωρ, ἐβεβήκει
καργαλόων, ταχέες δὲ πόδες φέρον· αἴψα δ' ἔπειτα
Ἔκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεόν, εὐτ' ἄρ' ἐμελλεν 515
στρέψεσθ' ἐκ χώρης, ὅθι ἦ δάριζε γυναικί.

τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής
„Ἦθεῖ, ἦ μάλα δὴ σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω
δηθύνων, οὐδ' ἦλθον ἐναΐσιμον, ὥς ἐκέλευες.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ
„δαιμόνι, οὐκ ἄν τις τοι ἀνὴρ, ὃς ἐναΐσιμος εἴη, 521
ἔργον ἀτιμῆσαι μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι·

ἀλλὰ ἐκὼν μεθιεύς τε καὶ οὐκ ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
 ἄχνηται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἰσχρὲ ἀκούω
 πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἴνεκα σεῖο. 525
 ἀλλ' ἰομεν· τὰ δ' ὀπίσθεν ἄρεσσόμεθ', αἳ κέ ποθι Ζεὺς
 δῶή ἐπουρανόισι θεοῖς αἰειγενέτησιν
 κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,
 ἐκ Τροίης ἐλάσαντας ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς.“

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Η.

Ἑκτορος καὶ Αἴαντος μονομαχία.

Νεκρῶν ἀναίρεσις.

“Ὡς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο παίδιμος Ἑκτωρ,
 τῷ δ' ἄμ' Ἀλέξανδρος κ' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
 ἀμφοτέρωι μέμασαν πολεμίζειν ἥδ' ἐ μάχεσθαι.
 ὥς δὲ θεὸς ναύτησιν ἐλδομένοισιν ἔδωκεν
 οὔρου, ἐπεὶ κε κάμωσιν ἐϋξέστης ἐλάτῃσιν 5
 πόντον ἐλαύνοντες, καμιάτῳ δ' ὑπὸ γυῖα λέλνυται,
 ὥς ἄρα τῷ Τρώεσσιν ἐλδομένοισι φανήτην.
 “Ἐνθ' ἐλέτην ὁ μὲν υἱὸν Ἀρηϊδόοιο ἄνακτος,
 Ἄρην ναιετάοντα Μενέσθιου, ὃν κορυνήτης
 γείνατ' Ἀρηϊδος καὶ Φυλομέδουσα βοῶπις· 10
 Ἑκτωρ δ' Ἡϊονῆα βάλ' ἐγχεῖ ὀξύοντι
 αὐχέν' ὑπὸ στεφάνῃς ἐνὶ χάλκῳ, λῦσε δὲ γυῖα.
 Γλαῦκος δ', Ἰππολόχοιο παῖς, Ἀνκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
 Ἴφιτοον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
 Δεξιὰδην, ἵππων ἐπιάλμενον ὠκείῳ, 15
 ὦμον· ὁ δ' ἐξ ἵππων χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα.

Τούς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 βῆ ἅα κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἴξασα
 Ἴλιον εἰς ἱερήν. τῇ δ' ἀντίος ὦρνυτ' Ἀπόλλων 20
 Περγάμου ἔκ κατιδῶν, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην.
 ἀλλήλοισι δὲ τῶγε συναντέσθην παρὰ φηγῶ.
 τὴν πρότερος προσέειπεν ἄναξ Διὸς νιὸς Ἀπόλλων
 „Τίπτε σὺ δ' αὖ μεμανῖα, Διὸς θυγάτηρ μέγαλοιο,
 ἦλθες ἀπ' Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν; 25
 ἦ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκέα νίκην
 δῶς; ἐπεὶ οὔτι Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεάρεις.
 ἀλλ' εἰ μοί τι πίδοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη.
 νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δημοτήτα
 σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχήσονται, εἰσόκε τέκμων 30
 Ἴλίου εὕρωσιν, ἐπεὶ ὥς φίλον ἔπλετο θυμῷ
 ὑμῖν ἀθανάτησι, διαπραθέειν τόδε ἄστυ.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 „ὦδ' ἔστω, ἐκάεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
 ἦλθον ἀπ' Οὐλύμποιο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοῦς. 35
 ἀλλ' ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπανσέμεν ἀν-
 δρῶν;“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ Διὸς νιὸς Ἀπόλλων
 „Ἔκτορος ὄρωμεν κρατερὸν μένος ἱπποδάμοιο,
 ἦν τινά που Δαναῶν προκαλέσσεται οἰόθεν οἷος
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δημοτῇτι, 40
 οἱ δέ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκινήμειδες Ἀχαιοὶ
 οἶον ἐπόρσειαν πολεμίζειν Ἔκτορι δίῳ.“

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίσθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 τῶν δ' Ἐλενος, Πριάμοιο φίλος παῖς, σύνθετο θυμῷ
 βουλήν, ἥ ἅα θεοῖσιν ἐφῆνδανε μητιόωσιν· 45
 στῇ δὲ παρ' Ἔκτορ' ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν
 „Ἔκτορ, νῆε Πριάμοιο, Αἰὼ μῆτιν ἀτάλαντε,

ἢ ἤα νῦ μοί τι πίθου; κασίγνητος δέ τοι εἰμι·
 ἄλλους μὲν ἀθήσων Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὸς δὲ προκαλέσσαι Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος 50
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι·
 οὐ γὰρ πῶ τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
 ὥς γὰρ ἐγὼν ὅπ' ἄκουσα θεῶν αἰεγενετάων.“

Ὡς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' αὐτ' ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκού-
 σας,

καὶ ὃ ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας, 55
 μέσσον δουρὸς ἐλών· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
 καὶ δ' Ἀγαμέμνων εἶσεν ἑκκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 καὶ δ' ἄρ' Ἀθηναίῃ τε καὶ ἄργυρότοξος Ἀπόλλων
 ἐξέσθην, ὄρνισιν ἐοικότες αἰγυπιοῖσιν,
 φηγῶ ἐφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο, 60
 ἀνδράσι τερπόμενοι· τῶν δὲ στίχες εἶατο πυκναὶ,
 ἀσπίσι καὶ κορυθῆσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
 οἷη δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἐπὶ φρεῖ
 ὄρνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς,
 τοιαὶ ἄρα στίχες εἶατ' Ἀχαιῶν τε Τρώων τε 65
 ἐν πεδίῳ· Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν εἶπεν

„Κέλνυτέ μεν, Τρῶες καὶ ἑκκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ὄφρ' εἴπω τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 ὄρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσσεν,
 ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν, 70
 εἰσόκεν ἢ ὑμεῖς Τροίην εὐπυργον ἔλῃτε,
 ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ θαμέλετε ποντοπόροισιν.
 ὑμῖν δ' ἐν γὰρ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν·
 τῶν νῦν ὄντινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
 δεῦρ' ἵτω ἐκ πάντων πρόμος ἔμμεναι Ἐκτορι δίῳ. 75
 ὦδε δὲ μυθέομαι, Ζεὺς δ' ἅμ' ἐπιμάρτυρος ἔστω·
 εἰ μὲν κεν ἐμὲ κείνος ἔλῃ ταυαήκει χαλκῷ,
 τεύχεα συλήσας φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,

σῶμα δὲ οἰκάδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα. 80

εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, δῶή δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,
τεύχεα συλήσας οἴσω προτὶ Ἴλιον ἱρήν
καὶ κρημόω προτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο,
τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας εὖσσελμους ἀποδώσω,
ὄφρα ἔταρχύσωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί, 85
σῆμά τέ οἱ χεύωσιν ἐπὶ πλατεὶ Ἑλλησπόντῳ·
καὶ ποτέ τις εἴπησι καὶ ὀψιγόνων ἀνδρῶπων,
νηϊ πολυκλήϊδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
ἄνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος,
ὅν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαιδίμος Ἑκτωρ, 90
ὥς ποτέ τις ἐρέει· τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται.”

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
αἰδесθαι μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι.
ὅψε δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο καὶ μετέειπεν
νείκει ὀνειδίζων, μέγα δὲ στεναχίζετο θυμῷ. 95

„Ὡ μοι, ἀπειλητῆρες, Ἀχαιῖδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί·
ἦ μὲν δὴ λῶβῃ τάδε γ' ἔσσεται αἰνόθεν αἰνώως,
εἰ μὴ τις Δαναῶν νῦν Ἑκτορος ἀντίος εἴσιν.
ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε,
ἡμενοὶ αὖθι' ἕκαστοι ἀκήριοι, ἀκλῆες αὖτως. 100
τῷδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι· αὐτὰρ ὑπερθεὺς
νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.”

Ὡς ἄρα φωνήσας κατεδύσετο τεύχεα καλά.
ἐνθα κέ τοι, Μενέλαε, φάνη βιότοιο τελευτῇ
Ἑκτορος ἐν παλάμῃσιν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν, 105
εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἔλον βασιλῆες Ἀχαιῶν·

μυῖτός τ' Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
δεξιτερῆς ἔλε χειρὸς ἔπος τ' ἔφατ' ἕκ τ' ὀνόμαζεν
„Ἀφροαίνεις, Μενέλαε διοτρεφεῖς, οὐδέ τί σε χρὴ
ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δ' ἴσχεο, κηδόμενός περ, 110

Homeri Ilias.

μηδ' ἔθειλ' ἐξ ἑριδος σεῦ ἀμείνουσι φωτὶ μάχεσθαι,
 Ἐκτορι Πριαμίδῃ, τόντε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
 καὶ δ' Ἀχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἐνὶ κυδιανείῳ
 ἔρριγ' ἀντιβολῆσαι, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἵξεν ἰὼν μετὰ ἔθνος ἐταίρων, 116
 τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοί.
 εἴπερ ἀδειῆς τ' ἐστὶ καὶ εἰ μόθου ἐστ' ἀκόρητος,
 φημί μιν ἀσπασίως γόνυ κάμψειν, αἶ κε φύγησιν
 δῆϊον ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτήτος.“

Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως, 120
 αἰσίμα παρειπῶν· ὃ δ' ἐπείθετο. τοῦ μὲν ἔπειτα
 γηθόσυνοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.
 Νέστορ δ' Ἀργείοισιν ἀνίστατο καὶ μετέειπεν

„ὦ πόποι, ἣ μέγα πένθος Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκάνει·
 ἣ κε μέγ' οἰμῶξετε γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς, 125
 ἐσθλὸς Μυρμιδόνων βουληφόρος ἡδ' ἀγορητής,
 ὅς ποτέ μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγῆθεεν ὧ ἐπὶ οἴκῳ,
 πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεήν τε τόκον τε.
 τοὺς νῦν εἰ πτώσσοντας ὕφ' Ἐκτορι πάντας ἀκούσαι,
 πολλὰ κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας αἰεῖραι, 130
 θυμὸν ἀπὸ μελέων δῦναι δόμον Ἄϊδος εἰσω.

αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶνι,
 ἡβῶν' ὥς ὅτ' ἐπ' ὠκυρόφῳ Κελάδοντι μάχοντο
 ἀγρόμενοι Πύλοιό τε καὶ Ἀρκάδες ἐργεσίμωροι,
 Φειᾶς παρ' τείχεσσιν, Ἰαρθάνου ἀμφὶ ῥέεθρα. 135

τοῖσι δ' Ἐρευνθαλίων πρόμος ἴστατο, ἰσόθεος φῶς,
 τεύχε' ἔχων ὥμοισιν Ἀρηιθόοιο ἑνακτος,
 δίου Ἀρηιθόου, τὸν ἐπὶ κλησὶν κορυνήτην
 ἄνδρες κλέκλῃσκον καλλίξωνοί τε γυναικες,
 οὐνεκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέσκετο δουρὶ τε μακρῷ, 140
 ἀλλὰ σιδηρεῖη κορύνην δῆγνυσκε φάλαγγας.
 τὸν Ἀνκούργος ἔπεφνε δόλῳ, οὐτι κράτει γε,

στείνωπῳ ἐν ὁδῷ, ὃθ' ἄρ' οὐ κορύνῃ οἱ ὄλεθρον
 χραῖσμε σιδηρεῖν· πρὶν γὰρ Ἀνκόοργος ὑποφθὰς
 δουρὶ μέσον περόνησεν, ὃ δ' ὕπτιος οὐδεῖ ἐρείσθη· 145
 τεύχεα δ' ἐξενάριξε, τὰ οἱ πόρε χάλκεος Ἄρης.
 καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτ' ἐφόρει μετὰ μῶλον Ἄρης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Ἀνκόοργος ἐν μεγάροισιν ἐγήρα,
 δῶκε δ' Ἐρευθαλίῳ, φίλῳ θεράποντι, φορῆναι·
 τοῦ ὄγε τεύχε' ἔχων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους. 150
 οἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδειδίσαν οὐδέ τις ἐτλη·
 ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν
 θάρσει ᾧ· γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκον ἀπάντων·
 καὶ μαχόμεν οἱ ἐγὼ, δῶκεν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
 τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα· 155
 πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρήγορος ἐνθα καὶ ἐνθα.
 εἶθ' ὥς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη·
 τῷ κε τάχ' ἀντήσειε μάχης κορυθαίολος Ἐκτωρ.
 ὑμέων δ' οἵπερ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 οὐδ' οἱ προφρονέως μέμαδ' Ἐκτορος ἀντίον ἔλθειν.“
 Ὡς νεῖκεσσ' ὁ γέρων, οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέστησαν. 161
 ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδῃς ὦρτο κρατερός Διομήδης,
 τοῖσι δ' ἐπ' Αἰάντες, θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκῇν,
 τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς καὶ ὁπάων Ἰδομενῆος, 165
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ,
 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
 ἂν δὲ Θόας Ἀνδραϊμουίδης καὶ διὸς Ὀδυσσεύς·
 πάντες ἄρ' οἳ ἐθέλον πολεμίζειν Ἐκτορι δίῳ.
 τοῖς δ' αὖτις μετέειπε Γερήμιος ἱππότης Νέστωρ 170
 „Κλήρω νῦν πεπάλασθε διαμπερές, ὅς κε λάχῃσιν·
 οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει ἐκκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
 καὶ δ' αὐτὸς ὅν θυμὸν ὀνήσεται, αἶ κε φύγῃσιν
 δηῖον ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηλοτῆτος.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δὲ κλῆρον ἐσημήναντο ἕκαστος, 175
 ἐν δ' ἔβαλον κυνέη Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
 λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
 ᾧδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν

„Ζεῦ πάτερ, ἦ Αἰάντα λαχεῖν, ἦ Τυδεὸς υἱόν,
 ἦ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρῦσοιο Μυκλήνῃς.“ 180

Ὡς ἄρ' ἔφαν, πάλλεν δὲ Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ,
 ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος κυνέης, ὃν ἄρ' ἠθέλον αὐτοῖ,
 Αἰάντος· κῆρυξ δὲ φέρων ἀν' ὄμιλον ἀπάντη
 δεῖξ' ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.

οἱ δ' οὐ γινώσκοντες ἀπηνῆναντο ἕκαστος. 185
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἵκανε φέρων ἀν' ὄμιλον ἀπάντη,
 ὅς μιν ἐπιγράψας κυνέη βάλε, φαίδιμος Αἴας,
 ἦτοι ὑπέσχεθε χεῖρ', ὃ δ' ἄρ' ἔμβαλεν ἄγχι παραστάς,
 γυνῶ δὲ κλήρου σῆμα ἰδὼν, γήθησε δὲ θυμῷ.

τὸν μὲν παρ' πόδ' ἐὼν χαμάδις βάλε φώνησέν τε 190

„ὦ φίλοι, ἦτοι κλῆρος ἐμὸς, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
 θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἑκτορα δῖον.
 ἀλλ' ἄγετ', ὅφρ' ἂν ἐγὼ πολεμήῃα τεύχεα δύω,
 τόφρ' ὑμεῖς εὐχεσθε Αἰὼ Κρονίωνι ἄνακτι
 σιγῇ ἐφ' ὑμείων, ἵνα μὴ Τρωῆς γε πύθωνται, 195
 ἦδ' καὶ ἀμφαδίην, ἐπεὶ οὕτινα δεῖδιμεν ἔμψης·
 οὐ γάρ τις με βίη γε ἐκὼν ἀέκοντα δίηται,
 οὐδέ τι ἰδρεῖη, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νῆϊδά γ' οὕτως
 ἔλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' εὐχοντο Αἰὼ Κρονίωνι ἄνακτι· 200
 ᾧδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν

„Ζεῦ πάτερ, Ἰδῆθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
 δὸς νίκην Αἰάντι καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι·
 εἰ δὲ καὶ Ἑκτορά περ φιλέεις καὶ κῆδεαι αὐτοῦ,
 ἴσῃν ἀμφοτέροισι βίην καὶ κῦδος ὅπασσον.“ 205

Ὡς ἄρ' ἔφαν, Αἴας δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ.

αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῖ ἔσαστο τεύχη,
σεύατ' ἐπειδ' οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης,
ὅστ' εἰσιν πόλεμόνδε μετ' ἀνέρας, οὔστε Κρονίων
θυμοβόρου ἐριδος μένει ξυνέηκε μάχεσθαι. 210

τοῖος ἄρ' Αἴας ὥρτο πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν,
μειδιῶν βλοσυροῖσι προσώπασιν· νέρθε δὲ ποσσὶν
ἦτε μακρὰ βιβὰς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μὲν ἐγῆθεον εἰσορώοντες,

Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπῆλυθε γυῖα ἕκαστον, 215

Ἐκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασεν·

ἀλλ' οὐ πῶς ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι οὐδ' ἀναδύναι

ἄψ λαῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ προκαλέσσατο χάρημ.

Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἧῦτε πύργον,

χάλκεον ἑπταβόειον, ὃ οἱ Τυχλὸς κάμε τεύχων, 220

σκυτοτόμων ὃχ' ἄριστος, Τλη ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων·

ὅς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον ἑπταβόειον,

ταύρων ξατρεφέων, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἦλασε χαλκόν.

τὸ πρόσθε στέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας

στῇ ῥα μάλ' Ἐκτορος ἐγγὺς, ἀπειλήσας δὲ προσσηύδα

Ἐκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα εἰσεαὶ οἴσθην οἷός 226

οἶοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασιν,

καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα θυμολέοντα.

ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νῆεσσι κορωνίσιν ποντοπόροισιν

κεῖτ' ἀπομνησίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν· 230

ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοιοὶ οἱ ἄν σέθεν ἀντιάσαιμεν,

καὶ πολέες. ἀλλ' ἄρχε μάχης ἡδὲ πολέμοιο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαῖολος Ἐκτωρ

Ἄϊαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,

μήτι μεν ἧῦτε παιδὸς ἀφανροῦ πειρήτιζε 235

ἦε γυναικὸς, ἣ οὐκ οἶδεν πολεμήϊα ἔργα.

αὐτὰρ ἐγὼν εὖ οἶδα μάχας τ' ἀνδροκτασίας τε·

οἶδ' ἐπὶ δεξιᾷ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερᾷ νομῆσαι βῶν

ἄξαλέην, τό μοί ἐστι ταλαύρινον πολεμίζειν·
 οἶδα δ' ἐπαΐξαι μόθον Ἰππων ὠκείων· 240
 οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δηῖον μέλπεσθαι Ἄρη.
 ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν τοιοῦτον ἐόντα
 λάθρη ὀπιπτεύσας, ἀλλ' ἄμφοδόν, αἶ κε τύχῃμι.“
 Ἦ ῥα καὶ ἄμπεπαλὼν προτεῖ δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον 245
 ἀκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.
 ἔξ δὲ διὰ πτύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρής·
 ἐν τῇ δ' ἐβδομάτῃ θινῷ σχέτο. δεύτερος αὐτὲ
 Αἴας διογενῆς προτεῖ δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἶσεν. 250
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαιυῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο·
 ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην διάμνησε χιτῶνα
 ἔγχος· ὁ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρυ μέλαιναν.
 τῷ δ' ἐκσπασσάμεναι δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἄμ' ἄμφω 255
 σύν ῥ' ἔπεσον, λείουσιν εἰοικότες ὠμοφάγοισιν
 ἢ συστὶ κάπροισιν, τῶντε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
 Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὐτάσε δουρὶ,
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν, ἀνεγνάμφθη δὲ οἱ αἰχμή.
 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἡ δὲ διαπρὸ 260
 ἦλυθεν ἐγγεῖη, στυφέλιξε δὲ μιν μεμαῶτα,
 τμηθήην δ' αὐχέν' ἐπῆλθε, μέλαν δ' ἀνεπήκειεν αἷμα.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἔκτωρ,
 ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἶλετο χειρὶ παχείῃ
 κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε· 265
 τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον
 μέσσον ἐπομφάλιον· περιήγησεν δ' ἄρα χαλκός.
 δεύτερος αὐτ' Αἴας πολὺν μέλζονα λαῶν αἰείρας
 ἦκ' ἐπιδιυήσας, ἐπέρριψε δὲ ἴν' ἀπέλεθρον,
 εἴσω δ' ἀσπίδ' ἔαξε βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ, 270

βλάβη δέ οἱ φίλα γούναθ'· ὁ δ' ὕπτιος ἔξετανύσθη
ἀσπίδ' ἐνιχρίμφθεις· τὸν δ' αἰψ' ὤρθωσεν Ἀπόλλων,
καὶ νῦν κε δὴ ξιφείεσ' αὐτοσχεδὸν οὐτάξοντο,
εἰ μὴ κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
ἦλθον, ὁ μὲν Τρώων, ὁ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 275
Ταλθύβιος τε καὶ Ἰδαῖος, πεπνυμένω ἄμφω·
μέσσω δ' ἀμφοτέρων σκῆπτρα σχέθον, εἰπέ τε μῦθον
κῆρυξ Ἰδαῖος, πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς·

„Μηκέτι, παῖδε φίλω, πολεμίζετε, μηδὲ μάχεσθον·
ἀμφοτέρω γὰρ σφιδ' φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς· 280
ἄμφω δ' αἰχμητά· τόγῃ δὴ καὶ ἴδμεν ἅπαντες.
νῦν δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας
„Ἰδαί, Ἐκτορα ταῦτα κελεύετε μνῆσασθαι·
αὐτὸς γὰρ χάρμη προκαλέσσατο πάντας ἀρίστους. 285
ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι ἥπερ ἂν οὔτος.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ
„Αἴαν, ἐπεὶ τοι δῶκε θεὸς μέγας ὄψος τε βίην τε
καὶ πινυτήν, περὶ δ' ἔργει Ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι,
νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης καὶ δηϊότητος 290
σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
ἄμμε διακρίνη, θῶη δ' ἐτέροισί γε νίκην·

νῦν δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι·
ὥς σὺ τ' εὐφροήνης πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιοῦς,
σοὺς τε μάλιστα ἔτας καὶ ἑταίρους, οἳ τοι ἔασιν· 295
αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ ἄστν μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
Τρῶας εὐφρανέω καὶ Τρωάδας ἑλκεσιπέπλους,
αἶτε μοι εὐχόμεναι θείου δύσονται ἀγῶνα.
δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω,
ὕφρα τις ᾧδ' εἴπησιν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε 300
ἥμιν ἐμαρνάσθην ἱριδος πέρι θυμοβόροιο,
ἡδ' αὖτ' ἐν φιλότῃ διέτμαγεν ἀρθμήσαντε.“

Ὡς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον,
 σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ ἐντμήτῳ τελαμῶνι·
 Αἴας δὲ ζωστήρα δίδου φοῖνικι φαεινόν. 305
 τῷ δὲ διακρινθέντε ὁ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
 ἦϊ', ὁ δ' ἐς Τρώων ὄμαδον κίε. τοὶ δ' ἐχάρησαν,
 ὥς εἶδον ζῶόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,
 Αἴαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
 καὶ ῥ' ἦγον προτὶ ἄστν, ἀελπτέοντες σόου εἶναι. 310
 Αἴαντ' αὖθ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον, κεχαρηότα νίκη.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαι γενοντο,
 τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἄρσενά πενταέτηρον ὑπερμενέει Κρονίῳ. 315
 τὸν δέρον ἀμφὶ θ' ἔπον, καὶ μιν διέχευαν ἅπαντα,
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως πειρὰν τ' ὀβελοῖσιν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πᾶσαντο πόνον τετύχοντό τε δαῖτα,
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἔϊσης. 320
 νῶτοισιν δ' Αἴαντα διηνεκέεσσι γέραιφεν
 ἦρωσ' Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἦρχετο μῆτιν,
 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνεται βουλή· 325
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν

„Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 πολλοὶ γὰρ τεθνᾶσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 τῶν νῦν αἷμα κελαινὸν εὐρροον ἀμφὶ Σκάμανδρον
 ἐσκέδασ' ὄξυς Ἄρης, ψυχὰς δ' Ἀιδόσδε κατήλθον· 330
 τῷ σε χρή πόλεμον μὲν ἅμ' ἡοῖ παῦσαι Ἀχαιῶν,
 αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κνκλήσομεν ἐνθάδε νεκροῖς
 βουσί καὶ ἡμιόνοισιν· ἀτὰρ κατακήμεν αὐτοὺς
 τυτθὸν ἀποπρὸ νεῶν, ὥς κ' ὁστέα παιδὶν ἕκαστος

οἰκὰδ' ἄγῃ, ὅτ' ἀν' αὐτὴ νεώμεθα πατρίδα γαίαν. 335
τύμβον δ' ἄμφι πυρὴν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντες
ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν δείμομεν ὥκα
πύργους ὑψηλοὺς, εἰλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν,
ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,
ὄφρα δι' αὐτάων ἱππηλασίῃ ὁδὸς εἴῃ. 340

ἐκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγυθι τάφρον,
ἣ χ' ἱππους καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἄμφις ἐούσα,
μὴ ποτ' ἐπιβρίσῃ πόλεμος Τρώων ἀγερώχων.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆς.
Τρώων αὖτ' ἀγορὴ γένητ' Ἰλίου ἐν πόλει ἄκρῃ, 345
δεινῇ, τετραχηυῖα, παρὰ Πριάμοιο θυρήσιν.
τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν

„Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι,
ὄφρ' εἰπω τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει,
δεῦτ' ἄρετ', Ἀργεῖν' Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
δώομεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν· νῦν δ' ὄρκια πιστὰ 351
ψευδάμενοι μαχόμεσθα· τῷ οὐ νύ τι κέρδιον ἡμῖν
[ἔλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε].“

Ἦτοι ὄγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠνυκόμοιο, 355
ὅς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Ἀντήνωρ, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγο-
ρεύεις·

οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
εἰ δ' ἔτεόν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί. 360
αὐτὰρ ἐγὼ Τρῶεσσι μεθ' ἱπποδάμοις ἀγορεύσω.
ἀντικρὺ δ' ἀπόφῃμι, γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω·
κτήματα δ' ὅσ' ἀγόμεν ἐξ Ἀργεος ἡμέτερον δῶ
πάντ' ἐθέλω δόμεναι καὶ ἔτ' οἰκοῦναι ἄλλ' ἐπιθεῖναι.“

Ἦτοι ὄγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοῖσι δ' ἀνέστη

Δαρδανίδης Πριάμος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος, 366
ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν

„Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ' ἐπίκουροι,
ὄφρ' εἰπω τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ πτόλιν, ὥς τὸ πάρος περ,
καὶ φυλακῆς μνήσασθε καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος· 371
ἡῶθεν δ' Ἰδαῖος ἴτω κοίλας ἐπὶ νῆας
εἰπέμεν Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν·
καὶ δὲ τὸδ' εἰπέμεναι πνικνὸν ἔπος, αἱ κ' ἐθέλωσιν
παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰσόκε νεκροὺς 376
κῆομεν· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
ἅμμε διακρίνη, δῶή δ' ἐτέροισί γε νίκην.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἡδ' ἐπί-
θοντο,

[δόρπον ἔπειθ' ἔλλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν·]
ἡῶθεν δ' Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας. 381

τοὺς δ' εὖρ' εἰν ἀγορῇ Δαναοὺς, θεράποντας Ἀρης
νῆϊ πάρα πρύμνῃ Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν
στάς ἐν μέσσοισιν μετεφώνεεν ἡπύτα κῆρυξ

„Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαῖων, 385
ἡνώγει Πριάμος τε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγανοὶ
εἶπεῖν, αἱ κέ περ ὕμμι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν·
κτῆματα μὲν ὅς' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
ἡγάγετο Τροίηνδ' - ὥς πρὶν ὠφελλ' ἀπολέσθαι - 390
πάντ' ἐθέλει δόμεναι καὶ ἔτ' οἰκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι·
κουριδίην δ' ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο
οὐ φησιν δάσειν· ἥ μὲν Τρῶές γε κέλονται.
καὶ δὲ τὸδ' ἡνώγειν εἶπεῖν ἔπος, αἱ κ' ἐθέλητε
παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰσόκε νεκροὺς 395
κῆομεν· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων

ἄμμε διακρίνῃ, δῶν δ' ἐτέροισί γε νίκην.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοῶν Ἀγαθὸς Διομήδης 399

„Μῆτ' ἄρ τις νῦν κτήματ' Ἀλεξάνδρου δεχέσθω
μήθ' Ἐλένην· γνωτὸν δὲ, καὶ ὅς μάλα νήπιός ἐστιν,
ὥς ἦδη Τρώεσσι οὐλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον νῆες Ἀχαιῶν,
μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.

καὶ τότε ἄρ' Ἰδαῖον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων 405

„Ἰδαί, ἦτοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις,
ὥς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει οὕτως.
ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν κατακαίμεν οὔτι μεγαίρω·
οὐ γάρ τις φειδῶ νεκύων κατατεθνηώτων
γίγνεται, ἐπεὶ κε θάνωσι, πυρὸς μείλισσέμεν ὦκα. 410
ὄρκια δὲ Ζεὺς ἴστω, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.“

Ὡς εἰπὼν τὸ σκήπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσιν,
ἄφορρον δ' Ἰδαῖος ἔβη προτὶ Ἴλιον ἱρήν.

οἱ δ' ἔατ' ἐν ἄγορῃ Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες,
πάντες ὁμηγερέες, ποτιδέγμενοι ὀππότε ἄρ' ἔλθοι

Ἰδαῖος· ὁ δ' ἄρ' ἦλθε καὶ ἀγγελίην ἀπέειπεν 416

στάς ἐν μέσσοισιν, τοὶ δ' ὠπλίζοντο μάλ' ὦκα,
ἀμφοτέρου, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην·

Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν εὐσσέλμων ἀπὸ νηῶν
ὠτρύνοντα νέκυς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην. 420

Ἥελιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἄροῦρας,
ἐξ ἀκαλαρρεΐταιο βαθυρροῦ Ὠκεανοῖο

οὐρανὸν εἰσανιῶν· οἱ δ' ἦντεον ἀλλήλοισιν.
ἐνθα διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκαστον·

ἀλλ' ὕδατι νίζοντες ἄπο βρότον αἱματόεντα, 425
δάκρυα θερμὰ χέοντες, ἀμαξάων ἐπάειραν.

οὐδ' εἶα κλαίειν Πρίαμος μέγας· οἱ δὲ σιωπῇ
νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,

ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν προτὶ Ἴλιον ἱρήν.
 ὥς δ' αὐτως ἐτέρωθεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ 430
 νεκροὺς πυρκαῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,
 ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.

Ἦμος δ' οὐτ' ἄρ' πῶ ἦώς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,
 τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἔργετο λαὸς Ἀχαιῶν,
 τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἕνα ποίεον ἐξαγαγόντες 435
 ἄκριτον ἐκ πεδίου, ποτὶ δ' αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν
 πύργους θ' ὑψηλοὺς, εἰλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
 ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ κραιφύας,
 ὄφρα δι' αὐτάων ἱππηλασίῃ ὁδὸς εἴη·

ἐκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρουξαν, 440
 εὐρεῖαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.

Ὅς οἱ μὲν πονέοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί·
 οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζητὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ
 ἦθευντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων 445
 „Ζεῦ πάτερ, ἥ ῥά τίς ἐστι βροτῶν ἐπ' ἀπείρουα
 γαῖαν

ὅστις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;
 οὐχ ὁράας ὅτι δ' αὐτὲ καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 τεῖχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
 ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας; 450
 τοῦ δ' ἦτοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικίδναται ἠώς·
 τοῦ δ' ἐπιλήσονται τὸ ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἦρ' αὖ Λαομέδοντι πολίσσαμεν ἀθλήσαντε.“

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 „ὦ πόποι, ἐννοσίγαι' εὐρυσθενὲς, οἷον εἵπεις. 455
 ἄλλος κέν τις τοῦτο θεῶν δεισείη νόημα,
 ὃς σέο πολλὸν ἀφαιρότερος χεῖράς τε μένος τε·
 σὸν δ' ἦτοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικίδναται ἠώς.
 ἄγρει μὰν, ὅτ' ἂν αὐτὲ καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ

οἰχωνται συν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν, 460
τείχος ἀναρρήξας τὸ μὲν εἰς ἄλλα πᾶν καταχεῦται,
αὐτίς δ' ἥϊονα μεγάλην ψαμάθοισι καλύψαι,
ὥς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν.“

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
δύσετο δ' ἥελιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν, 465
βουφόνεον δὲ κατὰ κλισίας καὶ δόρπον ἔλοντο.
νῆες δ' ἐκ Αἰήνοιο παρέστασαν οἶνον ἄγουσαι
πολλαί, τὰς προέηκεν Ἰησονίδης Εὐνήος,
τόν ῥ' ἔτεχ' Ὑψιπύλη ὑπ' Ἰήσωνι, ποιμένι λαῶν.
χωρὶς δ' Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ, 470
δῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μέθυ, χίλια μέτρα.
ἔνθεν ἄρ' οἰνίζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἶθωνι σιδήρῳ,
ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτῇσι βόεσσιν, 474
ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν.
παννύχιοι μὲν ἔπειτα καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
δαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν ἡδ' ἐπίκουροι·
παννύχιος δέ σφιν κακὰ μῆδετο μητίετα Ζεὺς
σμερδαλέα κτυπέων· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ἦρει·
οἶνον δ' ἐκ δεπάων χαμάδις χέον, οὐδέ τις ἔτλη 480
πρὶν πιέειν, πρὶν λεῖψαι ὑπερμενέει Κρονίωνι.
κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Θ.

Κόλος μάχη.

Ἦως μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήσατο τερπικέραννος

ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
αὐτὸς δὲ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ὑπὸ πάντες ἄκουον 4

„Κέκλυτέ μεν, πάντες τε θεοὶ πᾶσαι τε θείαιναι,
ὄφρ' εἰπω τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
μήτε τις οὖν θήλεια θεὸς τόγῃ μήτε τις ἄρσῃ
πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος, ἀλλ' ἅμα πάντες
αἰνεῖτ', ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.
ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω 10
ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν ἢ Δαναοῖσιν,
πληγείς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται Οὐλυμπόνδε·
ἢ μιν ἐλὼν ῥίψω ἐς Τάρταρον ἡρόεντα,
τῆλε μάλ', ἢ χι βᾶδιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον,
ἔνθα αἰδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδὸς, 15
τόσσον ἐνερθ' Ἀἰδεω ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·
γνώσκειτ' ἐπειθ' ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἀπάντων.
εἰ δ' ἄγε πειρήσασθε, θεοὶ, ἵνα εἰδέτε πάντες·
σειρῇν χρυσείην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες
πάντες δ' ἐξάπτεσθε θεοὶ πᾶσαι τε θείαιναι· 20
ἀλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίονδε
Ζῆν', ὕπατον μῆστωρ', οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμουτε.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσσαι,
αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμι· αὐτῇ τε θαλάσῃ·
σειρῇν μὲν κεν ἔπειτα περὶ ῥίον Οὐλύμποιο 25
δησαίμην, τὰ δέ κ' αὐτε μετήορα πάντα γένοιτο.
τόσσον ἐγὼ περὶ τ' εἰμὶ θεῶν περὶ τ' εἰμ' ἀνθρώ-
πων.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἅρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερώς ἀγόρευσεν.
ὅφρ' δὲ δὴ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη 30

„ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅ τοι σθένος οὐκ ἐπικτόν·
ἀλλ' ἔμψῃς Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,

οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλησαντες ὀλῶνται. 34
ἀλλ' ἦτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', ὥς σὺ κελεύεις·
βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἣτις ἀνῆσει,
ὥς μὴ πάντες ὀλῶνται ὀδυσσαμένοιοι τεοῖο.

Τὴν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
„θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νῦν τι θυμῷ
πρόφρονι μυνθέομαι· ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι.“ 40

Ὡς εἰπὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' Ἰππῶ,
ὠκυπέτα, χρυσέησιν ἐθείρῃσιν κομόωντες,
χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ, γέντο δ' ἱμάσθλην
χρυσεῖην εὐτυχτον, ἐοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου.
μάστιξεν δ' ἐλάαν· τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην 45
μεσσηγνὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.

Τὴν δ' ἴκανε πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
Γάργαραν· ἐνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις.
ἐνθ' Ἰππους ἔστησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
λύσας ἔξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευεν. 50
αὐτὸς δ' ἐν κορυφῇσι καθέζετο κύδει γαίων,
εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οἱ δ' ἄρα δείπνον ἔλοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
ρίμψα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσσοντο.
Τρώες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὠπλίζοντο, 55
παυρότεροι· μέμασαν δὲ καὶ ὥς ὕσμνι μάχεσθαι,
χρεοὶ ἀναγκαίῃ, πρό τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν.
πᾶσαι δ' ὠῖγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαὸς,
πεῖοι θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὀρώρει. 59

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χώρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο,
σύν ῥ' ἔβαλον φινούς, σύν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
ἐπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὀρώρει.
ἐνθα δ' αἶμ' οἰωγῇ τε καὶ εὐχολῇ πέλεν ἀνδρῶν
ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα. 65

Ὅφρα μὲν ἤως ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἡμᾶρ,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός.
 ἦμος δ' Ἥελιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
 καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίτανε τάλαντα·
 ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε ταυηλεγέος θανάτοιο, 70
 Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 ἔλκε δὲ μέσσα λαβὼν, ῥέπε δ' αἰσιμον ἡμᾶρ Ἀχαιῶν.
 [αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 ἐξέσθην, Τρώων δὲ πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἄερθεν.]
 αὐτὸς δ' ἐξ Ἰδῆς μεγάλ' ἔκτυπε, δαιόμενον δὲ 75
 ἦκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν· οἱ δὲ ἰδόντες
 θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ γλαυρὸν δέος εἶλεν.

Ἐνθ' οὐτ' Ἴδομενεὺς τλῆ μίμνειν οὐτ' Ἀγαμέ-
 μνων,

οὔτε δὴ Αἴαντες μενέτην, θεράποντες Ἄρηος·
 Νέστωρ οἷος ἔμινε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν, 80
 οὔτι ἐκὼν, ἀλλ' ἵππος ἐτείρετο, τὸν βάλεν ἰὼ
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο,
 ἄκρην κακὴν κορυφὴν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἵππων
 κρανίῳ ἐμπεφύασι, μάλιστα δὲ καιριὸν ἔστιν.
 ἀλγήσας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον δὴ, 85
 σὺν δ' ἵππους ἐτάραξε κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ.
 ὅφρ' ὁ γέρων ἵπποιο παρηγορίας ἀπέταμνε
 φασγάνῳ αἰσῶν, τόφρ' Ἑκτορος ὠκέες ἵπποι
 ἦλθον ἀν' ἰωχμὸν, θρασὺν ἠνίοχον φορέοντες
 Ἑκτορα. καὶ νῦν ἐνθ' ὁ γέρων ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσε,
 εἰ μὴ ἄρ' ὅξυν νόησε βοῆν ἀγαθὴν Διομήδης· 91
 σμερδαλέον δ' ἐβόησεν ἐποτρύνων Ὀδυσῆα

„Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 πῇ φεύγεις μετὰ νῶτα βαλὼν, κακὸς ὥς ἐν ὁμίλῳ;
 μή τίς τοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξῃ. 95
 ἀλλὰ μὲν', ὅφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄγριον ἄνδρα.“

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἐσάκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ἀλλὰ παρήρξεν κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Τυδεΐδης δ', αὐτός περ ἑὼν, προμάχοισιν ἐμίχθη,
στῇ δὲ πρόσθ' ἵππων Νηληϊάδαο γέροντος, 100
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„ὦ γέρον, ἧ μάλα δὴ σε νέοι τείρουσι μαχηταί,
σὴ δὲ βίη λέλνται, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάξει,
ἠπεδανὸς δέ νύ τοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι.
ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἰδῇαι 105

οἶοι Τρώοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
κραιπνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα διωκόμεν ἡδὲ φέβεσθαι,
οὓς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἐλόμην, μῆστωρα φόβοιο.

τούτω μὲν θεράποντε κομείων, τῷδε δὲ νῶϊ 109
Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοις ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ Ἔκτωρ
εἴσεται ἢ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσιν.“

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπλήθησε Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ.
Νεστορέας μὲν ἔπειθ' ἵππους θεράποντε κομείτην
ἰφθίμοι, Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήντωρ.

τῷ δ' εἰς ἀμφοτέρω Διομήδεος ἄρματα βήτην· 115
Νέστωρ δ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' ἡνία σιγαλόεντα,
μάστιξεν δ' ἵππους· τάχα δ' Ἔκτορος ἄγχι γένοντο.
τοῦ δ' ἰθὺς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδεὸς υἱός.

καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάρμαρτεν, ὃ δ' ἡνίοχον θεράποντα,
υἱὸν ὑπερθύμου Θηβαίου, Ἠνιοπῆα, 120
ἱππων ἡνὶ ἔχοντα βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.

ῥοιπε δ' εἰς ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθις λύθη ψυχὴ τε μένος τε.

Ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνιόχοιο.
τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου, 125
κείσθαι, ὃ δ' ἡνίοχον μέθεπε θρασύν. οὐδ' ἄρ' ἐτι

δῆν

ἱππῳ δυνέσθην σημάντορος· αἴψα γὰρ εὗρεν

Ἴφιτιδην Ἀρχεπτόλεμον θρασύν, ὃν ἦα τόθ' ἱππῶν
ὠκυπόδων ἐπέβησε, δίδου δέ οἱ ἥνία χερσίν.

Ἔνθα κε λοιγὸς ἦν καὶ ἀμήχανα ἔργα γέγοντο,
καὶ νῦν κε σήκασθεν κατὰ Ἴλιον ἥντε ἄρνες, 131
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
βροντήσας δ' ἄρα δεινὸν ἀφῆκ' ἀργῆτα κεραυνόν,
κάδ δὲ πρόσθ' ἱππῶν Διομήδεος ἦκε χαμαῖζε·
δεινὴ δὲ φλόξ ὥρτο θεείου καιομένοιο, 135

τῷ δ' ἱππῶ δαίσαντε καταπτῆτην ὑπ' ὄχεσφιν.
Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγον ἥνία σιγαλόοντα·
δεῖσε δ' ὄγ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέειπεν

„Τυδεΐδη, ἄγε δ' αὐτε φόβουδ' ἔχε μῶνυχας ἱπ-
πους.

ἢ οὐ γινώσκεις ὅ τοι ἐκ Διὸς οὐχ' ἔπειτ' ἀλκή; 140
νῦν μὲν γὰρ τοῦτω Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάξει,
σήμερον· ὅστερον αὐτε καὶ ἡμῖν, αἳ κ' ἐθέλησιν,
δώσει· ἀνὴρ δὲ κεν οὔτι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο,
οὐδὲ μάλ' ἰφθίμος, ἐπεὶ πολὺν φέρτερός ἐστιν.“ 144

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
„ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει·
Ἐκτωρ γάρ ποτε φήσει ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων
Ἐκτορ γάρ ποτε φήσει ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων
'Τυδεΐδης ὑπ' ἐμεῖο φοβεύμενος ἔκετο νῆας.'

ὥς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθῶν.“ 150

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
„ῶμοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος, οἷον ἔειπες.
εἴπερ γὰρ σ' Ἐκτωρ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήσει,
ἀλλ' οὐ πείσονται Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες
καὶ Τρώων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀσπιστάων, 155
τάων ἐν κονίῃσι βάλες θαλεροῦς παρακοίτας.“

Ὡς ἄρα φωνήσας φύγαδ' ἔτραπε μῶνυχας ἱπποῦς
αὐτὶς ἀν' ἰωχμὸν· ἐπὶ δὲ Τρῳῆς τε καὶ Ἐκτωρ

ἡχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο.

τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ 160

„Τυδείδῃ, περὶ μὲν σε τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι
ἔδρη τε κρέασιν τ' ἠδὲ πλείοις δεπάεσσιν·

νῦν δέ σ' ἀτιμήσουσι· γυναικὸς ἄρ' ἀντὶ τέτυξο.

ἔρρε, κακὴ γλήνῃ, ἐπεὶ οὐκ ἔλξαντος ἔμελο

πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσσαι, οὐδὲ γυναῖκας 165

ἄξεις ἐν νήεσσι· πάρος τοι δαίμονα δῶσα.“

Ὡς φάτο, Τυδείδης δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,

ἵππους τε στρέψαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.

τρεῖς μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

τρεῖς δ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων κτύπε μητίετα Ζεὺς 170

σήμα τιθεὶς Τρῳέεσσι, μάχης ἑτεραλκέα νίκην.

Ἐκτωρ δὲ Τρῳέεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἄυσας

„Τρῳῆες καὶ Ἀύκιοι καὶ Ἀάρδανοι ἀγχιμαχῆται,

ἄνδρες ἔσθε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·

γιγνώσκω δ' ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων 175

νίκην καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ Δαναοῖσί γε πῆμα·

νήπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανόωντο

ἀβλήχρ' οὐδενόσσωρα· τὰ δ' οὐ μένος ἄμὸν ἐρύξει·

ἵπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερθορέονται ὀρυκτὴν.

ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι γένωμαι, 180

μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηλοῖο γενέσθω,

ὥς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτούς

[Ἀργεῖους παρὰ νηυσὶν, ἀτυχομένους ὑπὸ καπνοῦ].“

Ὡς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε 184

„Ξάνθε τε καὶ σὺν, Πόδαργε, καὶ Αἶθων Λάμπε τε δῖε,

νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον, ἣν μάλα πολλὴν

Ἀνδρομάχῃ, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος,

ὑμῖν παρ' προτέρωσι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν

[οἶνόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι,]

ἣ ἐμοί, ὅσπερ οἱ θαλερὸς πόσις εὖχομαι εἶναι. 190

ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπενύδετον, ὅφρα λάβωμεν
 ἄσπιδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει.
 πᾶσαν χρυσεῖην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτὴν,
 αὐτὰρ ἀπ' ὧμοιν Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 δαιδάλεον θώρηκα, τὸν Ἥφαιστος κάμε τεύχων. 195
 εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἐλποίμην κεν Ἀχαιοὺς
 αὐτονυχὶ νηῶν ἐπιβησέμεν ὤκείων.“

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, νεμέσθησε δὲ πότνια Ἥρη,
 σείσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὀλυμπον,
 καὶ ῥα Ποσειδάωνα, μέγαν θεόν, ἀντίον ἦ᾽δα 200

„ὦ πόποι, ἐννοσίγαι' εὐρυσθενὲς, οὐδέ νυ σοὶ περ
 ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός.
 οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγᾶς δῶρ' ἀνάγουσιν
 πολλὰ τε καὶ χαλκόντα· σὺ δέ σφισι βούλεο νίκην.
 εἴπερ γάρ κ' ἐθέλοισιν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἄρωγοί, 205
 Τρῶας ἀπώσασθαι καὶ ἐρυκέμεν εὐρύοπα Ζῆν,
 αὐτοῦ κ' ἐνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν Ἰδῇ.“

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κρείων ἐννοσίγαιων
 „Ἥρη ἀπτοεπὲς, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
 οὐκ ἂν ἔγαν' ἐθέλοιμι Διὶ Κρονίῳ μάχεσθαι 210
 ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐστιν.“

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 τῶν δ', ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργεν,
 πληθεὺς ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων
 εἰλομένων· εἰλει δὲ θεῶν ἀτάλαντος Ἀθήνη 215

Ἐκτὼρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
 καὶ νῦ κ' ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέφ νῆας ἔϊδας,
 εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκ' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη
 αὐτῷ ποιπνύσαντι θεῶς ὀτρύναι Ἀχαιοὺς.

βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν, 220
 πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
 στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσεὺς μενεκήμεν νῆϊ μελείῃ.

ἡ δ' ἐν μεσσητάῳ ἔσκε, γερωνέμεν ἀμφοτέρωσδε·
[ἤμην ἐπ' Ἀλάντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
ἦδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας ἔδσας 225
εἵρυσαν, ἥνορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν·]
ἦϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γερωνῶς

„Αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἄρητοί·
πῇ ἔβαν εὐχολαί, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι,
ἄς, ὁπότ' ἐν Αἴμυνῳ, κενεαυχέες ἥροράσθιτε, 230
ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραϊράων,
πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο,
Τρώων ἄνδ' ἐκατόν τε διηκοσίων τε ἕκαστος
στήσεσθ' ἐν πολέμῳ· νῦν δ' οὐδ' ἐνὸς ἄξιόι εἶμεν
[Ἐκτορος, ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέῳ]. 235
Ζεὺ πάτερ, ἡ ῥά τι ν' ἤδη ὑπερμενέων βασιλῆων
τῇδ' ἄτῃ ἄσπας καὶ μιν μέγα κῦδος ἀπηύρας;
οὐ μὲν δὴ ποτέ φημι τεὸν περικαλλέα βωμόν
νῆϊ πολυκλήϊδι παρελθέμεν ἐνθάδε ἔρρων·
ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημόν καὶ μηρί' ἔκηα, 240
ἰέμενος Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξει.
ἀλλὰ, Ζεῦ, τόδε πέρ μοι ἐπικρήνημον ἐέλδωρ·
αὐτοὺς δὴ περ ἔασον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι,
μηδ' οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιοὺς.“

Ὡς φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο θαυρυχέοντα,
νεῦσε δέ οἱ λαὸν σῶν ἔμμεναι οὐδ' ἀπολέσθαι. 245
αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειώτατον πετεηνῶν,
νεβρὸν ἔχοντ' οὐνύχεσσι, τέκος ἐλάφοιο ταχείης·
πὰρ δὲ Διὸς βωμῷ περικαλλεῖ κάββαλε νεβρὸν,
ἐνθα πανομφαίῳ Ζητὶ ῥέζεσκον Ἀχαιοί. 250
οἱ δ' ὥς οὖν εἰδονθ' ὅτ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἦλυθεν ὄρνις,
μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.

Ἐνθ' οὕτις πρότερος Δαναῶν, πολλῶν περ ἐόντων,
εὗξατο Τυδείδαο πάρος σχέμεν ὠκείας ἵππους

τάφρου τ' ἐξελάσαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι, 255
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν,
 Φραδμουίδην Ἀγέλαον. ὁ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους·
 τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξεν
 ὦμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.
 ἥριπε δ' ἐξ ὀρέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 260

Τὸν δὲ μετ' Ἀτρεΐδαι, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος,
 τοῖσι δ' ἐπ' Αἰαντες, θοῦρον ἐπιειμένοι ἀλκὴν,
 τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος,
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνναλίῳ ἀνδρείφοντι,
 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός. 265
 Τεῦκρος δ' εἰνατος ἦλθε, παλίντονα τόξα τιταίνων,
 στή δ' ἄρ' ὑπ' Αἰαντος σάκει Τελαμωνιάδαο.
 εὐθ' Αἴας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος· αὐτὰρ ὕγ' ἦρως
 παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ' τιν' οἴστευσας ἐν ὁμίλῳ
 βεβλήκοι, ὁ μὲν αὐθι πεσὼν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσκει, 270
 αὐτὰρ ὁ αὐτὶς ἰὼν, παῖς ὥς ὑπὸ μητέρα, δύσκειν
 εἰς Αἴανθ'· ὁ δὲ μιν σάκει κρύπτασκε φασινῷ.

Ἐνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἔλε Τεῦκρος ἀμύμων;
 Ὅρσίλοχον μὲν πρῶτα καὶ Ὅρμενον ἠδ' Ὀφελέστην
 Δαΐτορά τε Χρομίον τε καὶ ἀντίθεον Ἀνκοφόντην 275
 καὶ Πολυαιμονίδην Ἀμοπάονα καὶ Μελάνιππον.

[πάντας ἐπασσντέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.]
 τὸν δὲ ἰδὼν γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 τόξου ἅπα κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας· 279
 στή δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον εἶπεν

„Τεῦκρε, φίλῃ κεφαλῇ, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 βάλλ' οὕτως, αἱ κέν τι φῶως Δαναοῖσι γένηαι
 πατρὶ τε σῷ Τελαμῶνι, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἑόντα
 καὶ σε νόθον περ ἑόντα κομίσσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
 τὸν καὶ τηλόθ' ἑόντα εὐκλείης ἐπὶ βῆσον. 285
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐξερέω ὥς καὶ τετελεσμένον ἔσται·

αἶ κέν μοι δάη Ζεὺς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀθήνη
Ἰλίου ἐξαλαπάξει ἐνκείμενον πτολίεθρον,
πρῶτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεσβήϊον ἐν χειρὶ θήσω,
ἢ τρίποδ' ἢ δ' ὅνῃ ἵππους ἀντοῖσιν ὄχεσφιν 290
ἢ γυναιῖ', ἢ κέν τοι ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι·“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύμων
„Ατρεΐδῃ κύδιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν
ὀτρύνεις; οὐ μὲν τοι, ὅση δυνάμεις γε πάρεστιν,
παύομαι, ἀλλ' ἐξ οὗ προτὶ Ἴλιον ὠσαμέθ' αὐτούς, 295
ἐκ τοῦ δὴ τόξοισι δεδεγμένος ἄνδρας ἐναίρω.
ὅκτ' ὃ δὴ προέηκα τανυγλώχιν' αἰστούς,
πάντες δ' ἐν χροῖ πῆχθεν ἀρηϊθῶν αἰζηῶν·
τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κῦνα λυσσητήρα.“

Ἦ ἦα καὶ ἄλλον οἶστον ἀπὸ νευρῆφιν ἱάλλεν 300
Ἐκτορος ἀντικρῦν, βαλέειν δέ εἴ ἔτεο θυμός.
καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρθ', ὃ δ' ἀμύμονα Γοργυ-
θίῳνα,

υῖον ἐὼν Πριάμοιο, κατὰ στήθος βάλεν ἰῶ·
τόν ῥ' ἐξ Αἰδύμηθεν ὀπυιομένη τέκε μήτηρ,
καλὴ Καστιάνειρα, δέμας εἰκυῖα θεῆσιν. 305
μήκων δ' ὥς ἐτέρωσε κάρη βάλεν, ἦτ' ἐνὶ κήπῳ,
καρπῷ βριθιομένη νοτίησί τε εἰαρινῇσιν·
ὥς ἐτέρωσ' ἤμυσε κάρη πῆληκι βαρυνθέν.

Τεῦκρος δ' ἄλλον οἶστον ἀπὸ νευρῆφιν ἱάλλεν
Ἐκτορος ἀντικρῦν, βαλέειν δέ εἴ ἔτεο θυμός. 310
ἀλλ' ὅγε καὶ τόθ' ἄμαρτε· παρῆσφηνεν γὰρ Ἀπόλλων·
ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον, θρασὺν Ἐκτορος ἠνιοχῆα,
ἰέμενον πόλεμόνδε βάλε στήθος παρὰ μαζόν·
ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθις λύθη ψυχὴ τε μένος τε. 315
Ἐκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἠνιόχοιο.
τὸν μὲν ἔπειτ' εἶσαε καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου,

Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἐγγυὺς εἶντα
 ἵππων ἥνι' ἐλεῖν· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἀπλῆσεν ἀκούσας.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος 320
 σμερδαλέα ἰάχων· ὃ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ,
 βῆ δ' ἰθὺς Τεύκρου, βαλέειν δέ εἰ θυμὸς ἀνώγει.
 ἦτοι ὁ μὲν φαρέτρης ἐξείλετο πικρὸν ὄϊστον,
 θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ· τὸν δ' αὖ κορυθαίολος Ἔκτωρ
 αὐερόντα παρ' ὤμων, ὅθι κληῖς ἀποέργει 325
 αὐχένα τε στῆθος τε, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν,
 τῇ ῥ' ἐπὶ οἱ μεμαῶτα βάλεν λίθφ' ὀκრიόεντι,
 ῥῆξε δέ οἱ νευρήν· νάρκησε δὲ χεῖρ ἐπὶ καρπῷ,
 στῆ δὲ γυνῆς ἑριπῶν, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 Αἶας δ' οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεσόντος, 330
 ἀλλὰ θέων περίβη καὶ οἱ σάκος ἀμφοκάλυψεν.
 τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρήφες ἐταῖροι,
 Μηχιστεὺς, Ἐχίοιο πάϊς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
 νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.
 Ἄψ δ' αὐτίς Τρώεσσιν Ὀλύμπιος ἐν μένος ᾤρσεν·
 οἱ δ' ἰθὺς τάφροιο βαθείης ὥσαν Ἀχαιοὺς· 336
 Ἔκτωρ δ' ἐν πρώτοισι κίε σθένει βλεμεαίνων.
 ὥς δ' ὅτε τίς τε κύων συὸς ἄγρου ἢ λέοντος
 ἄπτηται κατόπισθε, ποδῶν ταχέεσσι διώκων,
 ἰσχία τε γλοντούς τε, ἐλίσσόμενόν τε δοκεύει, 340
 ὥς Ἔκτωρ ὥπαξε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
 αἶεν ἀποκτείνων τὸν ὀπίσταν· οἱ δ' ἐφέβοντο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἐβησαν
 φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χερσίν,
 οἱ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες, 346
 ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσιν
 χείρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
 Ἔκτωρ δ' ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἵππους,
 Γοργοῦς ὄμματ' ἔχων ἢ βροτολογιγού Ἀρης.

Τοὺς δὲ ἰδοῦσ' ἐλέησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 350
αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκ ἐτι νῶϊ
ὀλλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ' ὕστατίον περ;
οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται
ἀνδρὸς ἑνὸς ῥιπῇ, ὃ δὲ μαίνεται οὐκ ἐτ' ἀνεκτῶς; 355
Ἐκτωρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν.“

Τῇν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
„καὶ λίην οὗτός γε μένος θυμόν τ' ὀλέσειεν,
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
ἀλλὰ πατὴρ οὐμὸς φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῆσιν, 360
σχέτλιος, αἶψα ἀλιτρός, ἐμῶν μενέων ἀπερσαύς·
οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὃ οἳ μάλα πολλάκις νῖδον
τειρόμενον σάισκον ὑπ' Εὐρυπύλοιο ἀέθλων.

ἦτοι ὁ μὲν κλαίεσκε πρὸς οὐρανόν, αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
τῶ ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλεν. 365

εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ἦδ' ἐνὶ φρεσὶ πενκαλίμῃσιν,
εὖτέ μιν εἰς Αἶδαο πνύάρταο προὔπεμψεν
ἐξ Ἑρέβους ἄζοντα κύνα στυγεροῦ Αἶδαο,
οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγρὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα.
νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυγέει, Θέτιδος δ' ἐξήνυσσε βουλὰς,
ἣ οἳ γούνατ' ἐκνύσσει καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενεῖον, 371
λίσσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλεῖα πολίπορθον.

ἔσται μὰν ὅτ' ἂν αὖτε φίλην γλαυκῶπιδα εἶπῃ.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶϊν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους,
ὄφρ' ἂν ἐγὼ καταδῶσα Διὸς δόμον αἰγιόχοιο 375
τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ἰδῶμαι
εἰ νῶϊ Πριάμοιο πάϊς, κορυθαίολος Ἐκτωρ,
γηθήσει προφανεῖσα ἀνὰ πτολέμοιο γασφύρας.
ἦ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας ἠδ' οἰωνοὺς
δημῶ καὶ σάρκεσσι, πρῶτον ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“ 380

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπείθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.

ἡ μὲν ἐποικομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
 Ἦρη, πρέσβα θεᾶ, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνιοιο·
 αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει, 385
 ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν,
 ἡ δὲ χιτῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
 ἐς δ' ὅγεα φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάζετο δ' ἔργος
 βριθὺν μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι σίχας ἀνδρῶν
 ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη. 391
 Ἦρη δὲ μάστιγι θυῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
 αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὠραι,
 τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλύμπός τε,
 ἡμὲν ἀνακλίνει πνικνὸν νέφος ἡδ' ἐπιθεῖναι. 395
 τῇ ῥα δι' αὐτῶν κεντροηνεκέας ἔχον ἵππους.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἴδηθεν ἐπεὶ ἶδε, χῶσατ' ἄρ' αἰνῶς,
 Ἴριν δ' ὠτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν
 „Βάσκέ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε μηδ' ἔα αἴτην
 ἔρχεσθ'· οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτόλεμόνδε. 400
 ὧδε γὰρ ἔξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 γυνιώσω μὲν σφῶν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω κατὰ θ' ἄρματα ἄξω·
 οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
 ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἃ κεν μάρπτῃσι κεραυνός· 405
 ὅφρ' εἰδῇ γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν ῥ' πατρὶ μάχῃται.
 Ἦρη δ' οὔτι τόσον νεμεσίζομαι οὐδὲ χολοῦμαι·
 αἰεὶ γάρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅττι κεν εἰπω.“

Ὡς ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα,
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρόν Ὀλυμπου. 410
 πρῶτήσιν δὲ πύλῃσι πολυπτύχου Οὐλύμπιοιο
 ἀντομένη κατέρυκε, Διὸς δέ σφ' ἔννεπε μῦθον
 „Πῇ μέματον; τί σφῶν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ;

οὐκ ἔα· Κρονίδης ἐπαμνύμεν Ἀργείοισιν.
 ὦδε γὰρ ἠπείλησε Κρόνου παῖς, ἣ τέλει περ· 415
 γνιώσκει μὲν σφῶν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν κατὰ δ' ἄρματα ἄξειν·
 οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐναντιοὺς
 ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἅ κεν μάρπησι κεραυνός·
 [ὄφρ' εἰδῆς, γλανκῶπις, ὅτ' ἂν σφ' πατρὶ μάχῃαι. 420
 Ἥρῃ δ' οὔτι τόσον νεμεσίζεσθαι οὐδὲ χολοῦνται·
 αἰεὶ γὰρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅττι κεν εἴπῃ.
 ἀλλὰ σὺ γ', αἰνοτάτῃ, κύον ἀδδὲς, εἰ ἔτεόν γε
 τολμήσεις Διὸς ἅντα πελώριον ἐγγὺς αἰεῖραι].
 Ἥ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦς' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις, 425
 αὐτὰρ Ἀθηναίην Ἥρῃ πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „ὦ πόποι, αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτ' ἔγωγε
 νῶϊ ἔω Διὸς ἅντα βροτῶν ἔνεκα ποτολεμίζειν.
 τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτῳ,
 ὅς κε τύχῃ· κείνος δὲ τὰ ἅ φρονέων ἐνὶ θυμῷ 430
 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι δικαζέτω, ὥς ἐπιεικές.“
 Ὡς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπε μώνυχας ἵππους.
 τῆσιν δ' ὄραι μὲν λῦσαν καλλίτριχας ἵππους·
 καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίῃσι κᾶπησιν,
 ἄρματα δ' ἐκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα· 435
 αὐταὶ δὲ χρυσέοισιν ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον
 μίγδ' ἄλλοισι θεοῖσι, φίλον τετιημέναι ἦτορ.
 Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἰδῆθεν ἔϋτροχον ἄρμα καὶ ἵππους
 Οὐλύμπόνδε δῖωκε, θεῶν δ' ἐξίκετο θώκους.
 τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσε κλυτὸς ἐννοσίγαιος, 440
 ἄρματα δ' ἅμ βωμοῖσι τίθει, κατὰ λίτα πετάσσας·
 αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
 ἔξετο, τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζεται Ὀλύμπος.
 αἱ δ' οἶαι Διὸς ἁμφὶς Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ
 ἦσθην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο· 445

αὐτὰρ ὃ ἔγνω ἧσιν ἐνὶ φρεσὶ φάνησέν τε

„Τίφθ' οὕτω τετήσθον, Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη;
οὐ μέν θην καμέτην γε μάχη ἐνὶ κυδιανείρῃ
ὀλλύσαι Τρῶας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔθεσθε.

πάντως, οἷον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἅπτοι, 450

οὐκ ἄν με τρέψειαν ὅσοι θεοὶ εἰς ἐν Ὀλύμπῳ.

σφῶλιν δὲ πρὶν περ τρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γυῖα,
πρὶν πόλεμόν τ' ἰδέειν πολέμοιό τε μέγμερα ἔργα.

ὥθε γὰρ ἔξερέω, τὸ δὲ κεν τετελεσμένον ἦεν·

οὐκ ἄν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων, πληγνέιντε κεραυνῶ, 455
ἅψ ἐς Ὀλυμπον ἵκεσθον, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐστίν.“

Ὡς ἔφαθ', αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
πλησίαι αἶγ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρῶεσσι μεδέσθην.

ἦτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπεν,

σκυζομένη Διὶ πατρὶ, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει· 460

Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στήθος χόλου, ἀλλὰ προσηύδα

„Αἰνότετε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον εἵπες.

εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅ τοι σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·

ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,

οἳ κεν δὴ καχὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλονται. 465

[ἀλλ' ἦτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·

βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἥτις ὀνήσει,

ὥς μὴ πάντες ὄλονται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.]“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς

„ἦοὺς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα 470

ὄψαι, αἱ κ' ἐτέλγηθα, βοῶπις πότνια Ἥρη,

ὀλλύντ' Ἀργείων πούλυν στρατὸν αἰχμητῶν·

οὐ γὰρ πρὶν πολέμου ἀποπαύσεται ὄβριμος Ἔκτωρ,

πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα.

[ἦματι τῷ ὅτ' ἂν οἱ μὲν ἐπὶ πρύμνησι μάχωνται, 475

στεῖναι ἐν αἰνοτάτῳ, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.]

ὥς γὰρ θεόσφατόν ἐστι· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγρίζω

χωομένης, οὐδ' εἰ κε τὰ νείατα πείραθ' ἵκηαι
 γαίης καὶ πόντοιο, ἔν' Ἰαπετός τε Κρόνος τε
 ἦμενοι οὔτ' αὐγῆς Ὑπερίονος Ἡελίοιο 480
 τέρποντ' οὔτ' ἀνέμοισι, βαθὺς δέ τε Τάρταρος ἀμφίς.
 οὐδ' ἦν ἐνθ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, οὐ σεῦ ἔγωγε
 σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο.“

Ὡς φάτο, τὸν δ' οὔτι προσέφη λευκώλενος Ἥρη.
 ἐν δ' ἔπεσ' Ὀκεανῷ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο, 485
 ἔλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ξείδαρον ἄρουραν.
 Τρωσὶν μὲν ῥ' ἀέκουσιν ἔδν φάος, ἀντάρ Ἀχαιοὺς
 ἀσπασή τριλλιστος ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή.

Τρώων αὐτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαιδίμος Ἑκτωρ,
 νόσφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ ἐπὶ δινῆεντι, 490
 ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκρῶν διαφαίνεται χῶρος.
 ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα μῦθον ἄκουον,
 τόν ῥ' Ἑκτωρ ἀγόρευε δῖφιλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
 αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θιέε πόρκης, 495
 τῷ ὄγ' ἐρεισάμενος ἔπεα Τρώεσσι μετηνύδα

„Κέκλυτέ μευ, Τρώες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι,
 νῦν ἐφάμην νῆας τ' ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
 ἄψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
 ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα 500
 Ἀργείους καὶ νῆας ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
 δόρυα τ' ἐφοπλισόμεθα· ἀτὰρ καλλίτριχας ἵππους
 λύσαθ' ὑπὲξ ὀρέων, παρὰ δὲ σφισι βάλλετ' ἐδωδήν·
 ἐκ πόλιος δ' ἄξεσθε βόας καὶ ἱφια μῆλα 505
 καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίξεσθε,
 σιτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,
 ὥς κεν παυνύχιοι μέσφ' ἡοῦς ἡριγενείης
 καίωμεν πυρὰ πολλὰ, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκη,

μὴ πως καὶ διὰ νύκτα καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ 510
 φεύγειν ὁρμήσονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 μὴ μὰν ἀσπουδί γε νεῶν ἐπιβαλεῖν ἔκηλοι,
 ἀλλ' ὥς τις τούτων γε βέλος καὶ οἰκοῖτι πέσση,
 βλήμενος ἢ ἰῶ ἢ ἐγγεῖ ὀξύοντι
 νηὸς ἐπιθροάσκων, ἵνα τις στυγέῃσι καὶ ἄλλος 515
 Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολὺδακρυν Ἄρηα.
 κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ διίφιλοι ἀγγελλόντων
 παῖδας πρωθήβας πολιοκροτάφους τε γέροντας
 λέξασθαι περὶ ἄστυ θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·
 θηλύτεραι δὲ γυναικες ἐνὶ μεγάροισιν ἐκάστη 520
 πῦρ μέγα καόντων· φυλακὴ δέ τις ἔμπεδος ἔστω,
 μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν λαῶν ἀπεόντων.
 ὦδ' ἔστω, Τρῶες μεγαλήτορες, ὥς ἀγορεύω·
 μῦθος δ', ὅς μὲν νῦν ἵγλης, εἰρημένος ἔστω
 τὸν δ' ἥοῦς Τρῶεσσι μεθ' ἱπποδάμοις ἀγορεύσω. 525
 εὐχομαι ἐλπόμενος Διὶ τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν
 ἐξελάαν ἐνθένδε κύνας κηρессиφορήτους.
 [οὓς κῆρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.]
 ἀλλ' ἦτοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτοὺς,
 πρῶτ' δ' ὑπνοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 530
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.
 εἶδομαι εἰ κέ μ' ὁ Τυδείδης κρατερός Διομήδης
 παρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπάσεται, ἢ κεν ἐγὼ τὸν
 χαλκῷ δηώσας ἔναρα βροτόεντα φέρωμαι.
 αὖριον ἦν ἀρετὴν διαίσεται, εἰ κ' ἐμὸν ἐγχος 535
 μένῃ ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρώτοισιν, οἶω,
 κείσεται οὐνηθεὶς, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι,
 ἡέλιου ἀνιόντος ἐς αὖριον. εἰ γὰρ ἐγὼν ὥς
 εἶην ἀθάνατος καὶ ἀγήρω ἥματα πάντα,
 τιόμην δ' ὥς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων, 540
 ὥς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν.“

Ὡς Ἐκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελεύδθησαν.
 οἱ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώοντας,
 δῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος·
 ἐκ πόλιος δ' ἄξοντο βόας καὶ ἱφια μῆλα 545
 καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο
 σῆτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο.
 [ἔρδον δ' ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας.]
 κνίσην δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἰσω
 [ἦδεϊαν· τῆς δ' οὔτι θεοὶ μάκαρες दाτέοντο, 550
 οὐδ' ἔθελον· μάλα γάρ σφιν ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρή
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο.]

Οἱ δὲ μέγα φρονέοντες ἐπὶ πτολέμοιο γεφύρας
 εἶατο παννύχιοι, πυρὰ δὲ σφισι καίετο πολλά.
 ὥς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαινήν ἄμφι σελήνην 555
 φαίνεται ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἐπλετο νήνεμος αἰθήρ·
 [ἐκ τ' ἔφανευ πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρόωνες ἄκροι
 καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰ-
 θήρ,]
 πάντα δὲ τ' εἶδεται ἄστρα, γέγηθε δέ τε φρένα ποι-
 μῆν·

τόσσα μεσηγὺ νεῶν ἦδὲ Ξάνθοιο ῥοάων 560
 Τρώων καιόντων πυρὰ φαίνεται Ἰλιόθι πρό.
 χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο, παρ δὲ ἑκάστῳ
 εἶατο πεντήκοντα σέλα πυρὸς αἰθομένοιο.
 ἵπποι δὲ κρεῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας,
 ἑσταότες παρ' ὄχεσφιν, εὐθρονον Ἥῳ μίμνον. 565

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Ι.

Πρεσβεία πρὸς Ἀχιλλέα. Διταί.

“Ὡς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
θεσπεσίῃ ἔχε φύζα, φόβον κρονόεντος ἑταίρῃ,
πένθει δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄριστοι.
ὥς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα,
Βορρῆς καὶ Ζέφυρος, τότε Θορήκηθεν ἄητον, 5
ἐλθόντ' ἐξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κῦμα κελαινὸν
κορθύεται, πολλὸν δὲ παρὲξ ἅλα φῦκος ἔχευαν·
ὥς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.

Ἀτρεΐδης δ' ἄχει μεγάλῳ βεβολημένος ἦτορ
φοῖτα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κελεύων 10
κλήθην εἰς ἀγορὴν κικλήσκων ἄνδρα ἕκαστον,
μηδὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρώτοισι πονεῖτο.
ἶξον δ' εἰν ἀγορῇ τετιηότες· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
ἴστατο δακρυχέων ὥστε κρήνη μελάνυδρος,
ἦτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δυοφερὸν χέει ὕδωρ· 15
ὥς ὁ βαρὺ στενάχων ἔπε' Ἀργείοισι μετηγύδα

„ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδθησε βαρεῖν
σχέτλιος, ὃς τότε μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι, 20
νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καί με κελεύει
δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὥλεσα λαόν.
οὔτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
ὃς δὴ πολλάων πόλιων κατέλυσε κάρηνα
ἡδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον. 25
ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἰπω, περθώμεθα πάντες·

φενγόμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν·
οὐ γὰρ ἔτι Τροίην ἀλρήσομεν εὐρουάγνιαν.”

Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
δὴν δ' ἄνεω ἦσαν τετιηότες νῆες Ἀχαιῶν. 30

ὅψ' δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης

„Ἀτρεΐδη, σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι,
ἢ θέμις ἐστίν, ἄναξ, ἀγορῇ· σὺ δὲ μὴ τι χολωθῆς.
ἄλκην μὲν μοι πρῶτον ὀνειδίσας ἐν Δαναοῖσιν,
φᾶς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα
ἴσας Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἡδὲ γέροντες. 35

σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·
σκήπτρῳ μὲν τοι δῶκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων,
ἄλκην δ' οὗτοι δῶκεν, ὃ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
δαιμόνι', οὕτω που μάλα ἔλπει νῆας Ἀχαιῶν 40

ἀπτολέμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας ὥς ἀγορευέεις;
εἰ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσυται ὥστε νέεσθαι,
ἔρχεο· πάρ τοι ὁδὸς, νῆες δὲ τοι ἔγχι θαλάσσης
[ἐστάς, αἳ τοι ἔποντο Μνηστήηθεν μάλα πολλὰ].

ἀλλ' ἄλλοι μενέουσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί, 45

εἰσόκε περ Τροίην διαπέρσομεν. εἰ δὲ καὶ αὐτοί,
φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν·
νῶϊ δ', ἐγὼ Σθένελός τε, μαχησόμεθ', εἰσόκε τέκμων
Ἰλίου εὗρωμεν· σὺν γὰρ θεῷ εἰλήλουθμεν.”

Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον νῆες Ἀχαιῶν,
μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο. 51

τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μεταφώνεεν ἱππότης Νέστωρ

„Τυδεΐδη, πέρι μὲν πολέμῳ ἐνὶ καρτερὸς ἐσσι,
καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλεν ἄριστος·

οὔτις τοι τὸν μῦθον ὀνόσσειται, ὅσσοι Ἀχαιοί, 55

οὐδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἴκεο μῦθων.

ἦ μὲν καὶ νέος ἐσσί, ἐμὸς δὲ καὶ πάρος εἰης

ὀπλότατος γενεῆφιν· ἀτὰρ πεπνυμένα βάξεις

[Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες].
 ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν, ὅς σε το γεραίτερος εὐχομαι εἶναι, 60
 ἐξείπω καὶ πάντα διέξομαι· οὐδέ κέ τίς μοι
 μῦθον ἀτιμήσει, οὐδέ κρείων Ἀγαμέμνων.
 ἀφρήτωρ ἀθέμιστος ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος
 ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.
 ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειδώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ 65
 δόρυπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ ἕκαστοι
 λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τεύχεος ἐκτός.
 κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα,
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι.
 δαίνυν δαῖτα γέρουσιν· ἔοικέ τοι, οὔτοι ἀεικές. 70
 πλειαί τοι οἶνου κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν
 ἡμάτια. Θρήκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσιν·
 πᾶσά τοι ἐσθ' ὑποδείξῃ, πολέεσσι δ' ἀνάσσεις.
 πολλῶν δ' ἄγρομένων τῷ πείσεαι ὅς κεν ἀρίστην
 βουλὴν βουλευέσῃ· μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιοὺς 75
 ἐσθλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δῆτοι ἐργῶντι νηῶν
 καίουσιν πυρὰ πολλὰ· τίς ἂν τάδε γηθήσειεν;
 νυξ δ' ἦδ' ἡ δειραῖσει στρατὸν ἢ σαώσει.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἦδ' ἐπί-
 θοντο.

ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο 80
 ἄμφι τε Νεστορίδην Θρασυμήδεα, ποιμένα λαῶν,
 ἦδ' ἄμφ' Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον, υἱὰς Ἄρης,
 ἄμφι τε Μηριόνην Ἀφαρῆά τε Διήπυρόν τε,
 ἦδ' ἄμφι Κρείοντος υἱόν, Αὐκομήδεα δῖον.
 ἔπ' ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων, ἕκατὸν δὲ ἕκαστῳ 85
 κούροι ἅμα στείχον, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες·
 καὶ δὲ μέσση τάφρον καὶ τεύχεος ἕζον ἰόντες· ἔροισα
 ἐνθα δὲ πῦρ κήαντο, τίθεντο δὲ δόρυπα ἕκαστος.
 Ἀτρεΐδης δὲ νέροντας ἑλλέας ἦγεν Ἀχαιῶν

30
οἱ δ' ἐπ' οὐνείαδ' ἐτοίμα προκείμενα χειρας ἱαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρου ἔντο,
τοῖς ὁ γέρον πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν,
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνεται βουλή·
ὁ σφιν ἐυφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν 95

„Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι, οὐνεκα πολλῶν
λαῶν ἐσσι ἄναξ, καὶ τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξεν
σκήπτρόν τ' ἡδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλευῆσθα.
τῷ σε χορὴ πέρι μὲν φάσθαι ἔπος ἦδ' ἐπακουσαι, 100
κρηῖναι δὲ καὶ ἄλλω, ὅτ' ἂν τινα θυμὸς ἀνώγῃ
εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἔξεται ὅτι κεν ἄρχῃ.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσει,
οἷον ἐγὼ νοέω, ἡμὲν πάλαι ἦδ' ἔτι καὶ νῦν, 105
ἔξετι τοῦ ὅτε, διογενὲς Βρισηΐδα κούρην
χωομένου Ἀχιλλῆος ἔβης κλισίῃθεν ἀπούρας
οὔτι καθ' ἡμέτερόν γε νόον. μάλα γάρ τοι ἔγωγε
πύλλ' ἀπεμυθεόμην· σὺ δὲ σῶ μεγαλήτορι θυμῷ
εἷζας ἄνδρα φέριστον. ὃν ἀθάνατοί περ ἔτισαν, 110
ἠτίμηςας· ἑλὼν γὰρ ἔχεις γέρας. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
φραζώμεσθ' ὥς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπύθωμεν
δώροισιν τ' ἀγανοῖσιν ἐπεσσί τε μελιχίοισιν.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
„ὦ γέρον, οὔτι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας. 115
ἁσάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι. ἀντί νῦ πολλῶν
λαῶν ἐστὶν ἀνὴρ ὅντε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ·
ὥς νῦν τοῦτον ἔτισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.
ἀλλ' ἐπεὶ ἁσάμην φρεσὶ λευγαλέῃσι πιθήσας,
ἅψ' ἐθέλω ἀρέσαι δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἅποινα. 120
ὑμῖν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω,

ἔπ' ἄπυρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖοι τε
 αἶθωνας δὲ λέβητας εἴκοσι, δώδεκα δ' ἵπ-
 πηγοὺς ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄρ-
 οῦ κεν ἀλήϊος εἴη ἀνὴρ ὃς τόσσα γένοιτο,
 οὐδὲ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσσα μοι ἠνείκαντα ἀέθλια μώνυχες ἵπποι
 δώσω δ' ἑπτὰ γυναικάς, ἀμύμονα ἔργα ἰδὼ
 Λεσβίδας, ἃς, ὅτε Λέσβον εὐκτιμένην ἔλεν
 ἐξελόμην, αἱ κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν
 τὰς μὲν οἱ δώσω, μετὰ δ' ἔσσεται ἦν τότε
 κοῦρη Βρισηῖος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὁμοῦρ
 μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι,
 ἢ θέμις ἀνθρώπων πέλει, ἀνδρῶν ἠδὲ γυν-
 ταῦτα μὲν ἀντίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δ'
 ἄστν μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώσωσ' ἀλαπάξαι
 νῆα ἄλῃς χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηυσάσθω
 εἰσελθὼν, ὅτε κεν θατεώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοί
 Τρωϊάδας δὲ γυναικάς· εἴκοσιν αὐτὸς ἐλέσ-
 αἶ κε μετ' Ἀργείην Ἑλένην κάλλισται ἔωσι
 εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιῶν, οὐθα
 γαμβρός κέν μοι ᾔοι· τίσω δέ μιν ἴσον Ὀρ-
 ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ
 τρεῖς δέ μοι εἰσι θυγάτρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπ-
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα·
 τάων ἦν κ' ἐθέλῃσι φίλην ἀνάεδνον ἀγέσθ-
 πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπὶ μείλια δώ-
 πολλὰ μάλ', ὅσ' οὐπω τις ἐῖπέδωκε θυ-
 ἑπτὰ δέ οἱ δώσω εὐναιόμενα πολίεθρα,
 Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἰρήν ποιήεσσ-
 Φηράς τε Ξαδείας ἠδ' Ἀνθειαν βαθυέλιμον
 καλήν τ' Αἰπείαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσ-
 πᾶσαι δ' ἐγγυὺς ἁλὸς, νέεται Πύλου ἡμαθί-

ἐν δ' ἄνδρες ναιονσι πολυρρήγες πολυρόνται,
οἳ κέ ε' δωτίνησι θεὸν ὥς τιμῆσουσιν 165
καὶ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαροὺς τελέουσι θέμιστας.
ταῦτά κέ οἱ τελέσαιμι μεταλλήξαντι χόλοιο.
δηγήθτω — Ἀἶδης τοι ἀμείλιχος ἦδ' ἀδάμαστος·
τοῦνεκα καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἀπάντων —
καὶ μοι ὑποστήτω, ὅσασον βασιλεύτερός εἰμι 160
ἦδ' ὅσασον γενεῇ προγενέστερος εὐχομαι εἶναι.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
„Ἀτρεΐδη κύνδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
δῶρα μὲν οὐκέτ' ὄνοστα διδοῖς Ἀχιλῆϊ ἄνακτι·
ἀλλ' ἄγετε, κλητοὺς ὀτρύνομεν, οἳ κε τάχιστα 165
ἔλθωσ' ἐς κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.
εἰ δ' ἄγε, τοὺς ἂν ἐγὼν ἐπιόψομαι, οἳ δὲ πιθέσθων.
Φοῖνιξ μὲν πρῶτιστα διίφιλος ἡγησάσθω,
αὐτὰρ ἔπειτ' Ἀίας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
κηρύκων δ' Ὀδῖος τε καὶ Εὐρυβάτης ἅμ' ἐπέσθων.
φέρετε δὲ χερσὶν ὕδωρ, εὐφημῆσαι τε κέλεσθε, 171
ὕφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', αἳ κ' ἐλέησῃ.“

Ὡς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδότα μῦθον εἶπεν.
αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχεναν,
κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοιο, 175
νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ' ἐπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς,
ὠρμῶντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ,
δενδύλλων ἐς ἕκαστον, Ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιστα, 180
πειρᾶν ὥς πεπύθοιεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

Τῷ δὲ βᾶτην παρὰ θύνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
πολλὰ μάλ' εὐχομένῳ γαιήοχῳ ἐννοσιγαίῳ
θηϊδίῳς πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.
Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθην, 185

τὸν δ' εὖρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ,
 καλῇ δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν·
 τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων, πόλιν Ἡετίωνος ὀλέσσας·
 τῇ ὕγε θυμὸν ἔτερπεν, ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.
 Πάτροκλος δέ οἱ οἶος ἐναντίος ἦστο σιωπῇ, 190
 δέγμενος Αἰακίδην, ὅπότε λήξειεν αἰείδων.
 τῷ δὲ βάτην προτέρω, ἡγείτο δὲ διὸς Ὀδυσσεύς,
 στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλ-
 λεύς

αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, λιπῶν ἔδος ἐνθα θάσασεν.
 ὥς δ' αὐτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἶδε φῶτας, ἀνέστη. 195
 τῷ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 „Χαίρετον· ἦ φίλοι ἄνδρες ἰκάνετον· ἦ τι μάλα
 χρεῶ,

οἳ μοι σκυζομένῳ περ Ἀχαιῶν φίλτατοὶ ἔσονται.“
 Ὡς ἄρα φωνήσας προτέρω ἄγε διὸς Ἀχιλλεύς.
 εἶσεν δ' ἐν κλισμοῖσιν τάπησί τε πορφυρέοισιν· 200
 αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν ἐγγὺς ἔοντα

„Μείζονα δὴ κρητῆρα, Μενoitίου υἱέ, καθίστα·
 ζωρότερον δὲ κέραιε, θέπας δ' ἐντύνον ἐκάστω·
 οἱ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασιν μελᾶθρῳ.“

Ὡς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπέιθετ' ἐταίρῳ.
 αὐτὰρ ὅγε κρεῖλον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ, 206
 ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' οὔτος καὶ πίνος αἰγὸς,
 ἐν δὲ σὺνὸς σιάλοιο ῥάχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ.

τῷ δ' ἔχεν Ἀντομέδων, τάμνεν δ' ἄρα διὸς Ἀχιλλεύς.
 καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν,
 πῦρ δὲ Μενoitιάδης δαῖτεν μέγα, ἰσούθεος φῶς. 211
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη καὶ φλόξ ἐμαράνθη,
 ἀνδρακιῇν στορέσας ὀβελούς ἐφύπερθε τάνυσσεν,
 πάσσε δ' ἄλός θείοιο, κρατεντάων ἐπαείρας.

αὐτὰρ ἐπεὶ ὁ ὥπτησε καὶ εἰν ἑλεοῖσιν ἔγειρεν. 215

καλοῖς ἐν κανείοισιν, ἀτὰρ κρεά νείμεν Ἀχιλλεύς.
αὐτὸς δ' ἀντίον ἔξεν Ὀδυσσεύης θείοιο
τοίχου τοῦ ἑτέροιο, θεοῖσι δὲ θυῶσαι ἀνώγει 219
Πάτροκλον, ὃν ἑταῖρον· ὃ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς.
οἱ δ' ἐπ' ὀνειδέθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλόν.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
νεῦσ' Αἴας Φοῖνικι. νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
πλησάμενος δ' οἶνοιο δέπας δείδεκετ' Ἀχιλλῆα
„Καίρ', Ἀχιλεῦ· θαιτὸς μὲν εἴσης οὐκ ἐπιδευεῖς, 225
ἡμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
ἡδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
δαίνυσθ'· ἀλλ' οὐ θαιτὸς ἐπηράτου ἔργα μέμηλεν,
ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα, διοτρεφεῖς, εἰσορόωντες
δείδιμεν· ἐν δοιῇ δὲ σαωσέμεν ἢ ἀπολέσθαι 230
νῆας εὖσσελμούς, εἰ μὴ σύγε δύσσαι ἀλκὴν.
ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὐλιν ἔθεντο
Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατὸν, οὐδ' ἔτι φασὶν
σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι. 235
Ζεὺς δὲ σφι Κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων
ἄστράπτει· Ἐκτωρ δὲ μέγα σθένει βλεμεαίνων
μαίνεται ἐκπάγλως, πίσυνος Διὶ, οὐδέ τι τίει
ἀνέρος οὐδὲ θεοῦς· κρατερὴ δὲ ἐλύσσα δέδυνκεν.
ἄρᾶται δὲ τάχιστα φανήμεναι Ἥῳ διαν· 240
στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα
αὐτὰς τ' ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρὸς, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
δηῶσειν παρὰ τῇσιν, ὀρινομένους ὑπὸ καπνοῦ.
ταῦτ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μὴ οἱ ἀπειλὰς
ἐκτελέσωσι θεοί, ἡμῖν δὲ δὴ αἰσιμον εἴη 245
φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ, ἐκὰς Ἄργεος ἵπποβότοιο.
ἀλλ' ἄνα, εἰ μέμονάς γε καὶ ὀφέ περ νῆας Ἀχαιῶν

τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.
 αὐτῷ σοὶ μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, οὐδέ τι μῆχος
 ὄρεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος εὔρεϊν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 φράξεν ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἡμᾶρ. 251
 ὦ πέπον, ἥ μὲν σοίγε πατήρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς
 ἡματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν
 ἑκτόνον ἐμόν, κάρτος μὲν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ
 δῶσουσ', αἰ κ' ἐθέλωσι, σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν 255
 ἴσχειν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων·
 ληγρέμεναι δ' ἐριδος κακομηχάνου, ὄφρα σε μᾶλλον
 τίωσ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἡδὲ γέροντες,
 ὥς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθῃαι. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 παύε', ἕα δὲ χόλον θυμαλγέα· σοὶ δ' Ἀγαμέμνων 260
 ἄξια δῶρα δίδωσι μεταλλήξαντι χόλοιο.
 εἰ δὲ, σὺ μὲν μὲν ἄκουσον, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω
 ὅσσα τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων,
 ἔπ' ἀπύρρους τρίποδας, θέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 αἰθωνας δὲ λέβητας ἐέλοσι, δῶδεκα δ' ἵππους 265
 πηγοὺς ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄρουντο.
 οὐ κεν ἀλήτιος εἴη ἀνὴρ ᾧ τόσσα γένοιτο,
 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσσ' Ἀγαμέμνονος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄρουντο.
 δώσει δ' ἐπὶ γυναικάς, ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας, 270
 Λεσβίδας, ὥς, ὅτε Λέσβον εὐκτιμένην ἔλες αὐτός,
 ἐξέλεθ', αἶ τότε κάλλει ἐνέκων φῦλα γυναικῶν.
 τὰς μὲν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσεται ἣν τότ' ἀπηύρα
 κούρη Βρισηῖος· ἐπὶ δὲ μέγαυ ὄρκον ὁμείται
 μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἡδὲ μιγῆναι, 275
 ἣ θέμις ἐστίν, ἄναξ, ἥτ' ἀνδρῶν ἥτε γυναικῶν.
 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὐτε
 ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
 νῆα ἄλῃς χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι

εἰσελθῶν, ὅτε κεν θατεώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοί, 280
 Τρωιάδας δὲ γυναῖκας εἰκόσιν αὐτὸς ἐλέσθαι,
 αἶ κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
 εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιῶν, οὐδάρ' ἄροῦρης,
 γαμβρός κέν οἱ ἔοις· τίσει δέ σε ἴσον Ὀρέστη,
 ὃς οἱ τηλύγετος τρέφεται θαλήῃ ἐνὶ πολλῇ. 285
 τρεῖς δέ οἱ εἰσι θυγάτρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπῆκτῳ,
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιδάνασσα·
 τῶν ἦν κ' ἐθέλησθα φίλην ἀνάεδνον ἄγεσθαι
 πρὸς οἶκον Πηλῆος· ὁ δ' αὐτ' ἐπὶ μέλεια δώσει
 πολλὰ μάλ', ὅσ' οὐπω τις ἦ ἐπέδωκε θυγατρὶ. 290
 ἑπτὰ δέ τοι δώσει εὐναιόμενα πτολίεθρα,
 Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἴρην ποιήσσαν,
 Φηράς τε ξαθέας ἧδ' Ἀνθειαν βαθύλειμον,
 καλήν τ' Αἰπείαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
 πᾶσαι δ' ἔγγυς ἁλὸς, νέεσσι Πύλου ἡμαθόεντος· 295
 ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηγες πολυβούται,
 οἳ κέ σε δοτίνησι θεὸν ὥς τιμήσουσιν
 καὶ τοι ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
 ταῦτά κέ τοι τελέσειε μεταλλήξαντι χόλοιο.
 εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο κηρόδι μᾶλλον, 300
 αὐτὸς καὶ τοῦ δῶρα, σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοὺς
 τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατὸν, οἳ σε θεὸν ὥς
 τίσουσ'· ἦ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῆδος ἄροιο.
 νῦν γάρ χ' Ἐκτορ' ἔλοισ, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν
 ἔλθοι

λύσαν ἔχων ὀλοήν, ἐπεὶ οὐτινά φησιν ὁμοῖον 305
 οἱ ἔμμεναι Δαναῶν, οὓς ἐνθάδε νῆες ἐνεικαν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
 λεύς

„διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγάς ἀποειπεῖν,

ἥπερ δὴ φρονέω τε καὶ ὥς τετελεσμένον ἔσται, 310
 ὥς μὴ μοι τρύξητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.
 ἐχθρὸς γάρ μοι κείνος ὁμῶς Ἀἰδαο πύλῃσιν
 ὅς ᾗ ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἶπῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
 οὗτ' ἔμεγ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἶω 315
 οὗτ' ἄλλους Δαναοὺς, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
 μάρνασθαι διήτοισιν ἐπ' ἀνδράσι νολεμὲς αἰεὶ.
 ἴσῃ μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζει·
 ἐν δὲ ἰῇ τιμῇ ἡμὲν κακὸς ἡδὲ καὶ ἐσθλός·
 κάτθαν' ὁμῶς ὅ τ' ἀεργὸς ἀνὴρ ὅ τε πολλὰ ἐοργώς.
 οὐδέ τί μοι περὶκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ, 321
 αἶν' ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.
 ὥς δ' ὄρνις ἀπτήσι νεοσσοῖσι προσφέρῃσιν
 μάλιστα, ἐπεὶ κε λάβῃσι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ,
 ὥς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν αὐπνοὺς νύκτας ἱαυον, 325
 ἥματα δ' αἵματόεντα διέπρησσον πολεμίζων,
 ἀνδράσι μαρνάμενος δάρων ἔνεκα σφετεράων.
 δώδεκα δὲ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ ἀνθρώπων,
 πεξὸς δ' ἔνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·
 τάων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ 330
 ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον
 Ἀτρεΐδῃ· ὃ δ' ὀπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θεῶσιν
 δεξάμενος διὰ παῦρα θασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκεν.
 ἄλλα δ' ἀριστήεσσι δίδου γέρα καὶ βασιλεῦσιν·
 τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν
 εἵλετ', ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα· τῇ παριαύων 336
 τερπέσθω. τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσσιν
 Ἀργεῖους; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας
 Ἀτρεΐδης; ἢ οὐχ' Ἑλένης ἔνεκ' ἡνυκόμοιο;
 ἢ μούνοι φιλέουσ' ἄλόχους μερόπων ἀνθρώπων 340
 Ἀτρεΐδαι; ἐπεὶ ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων,

τὴν αὐτοῦ φιλέει καὶ κήδεται, ὥς καὶ ἐγὼ τὴν
 ἐκ θυμοῦ φίλεον, δουρικτητὴν περ ἑοῦσαν.
 νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἴλετο καὶ μ' ἀπάτησεν,
 μή μεν πειράτω εὖ εἰδότης· οὐδέ με πείσει. 345
 ἀλλ', Ὀδυσσεῦ, σὺν σοὶ τε καὶ ἄλλοισιν βασιλευσὶν
 φραζέσθω νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆλον πῦρ.
 ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ ποιήσατο νόσφιν ἐμεῖο,
 καὶ δὴ τεῖχος ἔδειψε, καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
 εὐρεῖαν, μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν· 350
 ἀλλ' οὐδ' ὥς δύναται σθένος Ἴκτορος ἀνδροφόνου
 ἴσχειν. ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον,
 οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τεύχεος ὀρνύμεν Ἴκτωρ,
 ἀλλ' ὕσον ἐς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκανε·
 ἐνθα ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγισ δέ μεν ἐκφυγεν ὄρμην.
 νῦν δ' ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν Ἴκτορι δίω, 356
 αὐριοῖον ἱρὰ Διὶ ῥέξας καὶ πᾶσι θεοῖσιν,
 νηήσας εὖ νῆας, ἐπὴν ἄλαδε προερύσσω,
 ὄψαι, ἣν ἐθέλησθα καὶ αἰ κέν τοι τὰ μεμήλη,
 ἦρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούσας 360
 νῆας ἐμὰς, ἐν δ' ἄνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας·
 εἰ δέ κεν εὐπλοίην δώῃ κλυτὸς ἐννοσίγαιος,
 ἦματί κε τριτάτῳ Φθίῃν ἐρίβωλον ἰκοίμην.
 ἔστι δέ μοι μάλα πολλὰ, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρρων·
 ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρόν 365
 ἠδὲ γυναῖκας εὐζώνους πολίων τε σίδηρον
 ἄξομαι, ἅσ' ἔλαχόν γε· γέρας δέ μοι, ὅσπερ ἔδωκεν,
 αὐτὶς ἐφυβρίζων ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης. - τῷ πάντ' ἀγορευέμεν, ὥς ἐπιτέλλω,
 ἀμφαδόν, ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζωνται Ἀχαιοὶ, 370
 εἰ τινά που Δαναῶν ἐτι ἔλπεται ἔξαπατήσειν,
 αἶεν ἀναιδείην ἐπιειμένος· - οὐδ' ἂν ἐμοιγε
 τετλαίη, κύνεός περ ἐὼν, εἰς ὧπα ἰδέσθαι·

οὐδέ τί οἱ βουλὰς συμφράσσομαι, οὐδὲ μὲν ἔργον·
 ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν· οὐδ' ἂν ἔτ' αὐτὶς
 ἐξαπύφοιτ' ἐπέεσσιν· ἄλλος δέ οἱ. ἀλλὰ ἔκηλος 376
 ἐρρέτω· ἐκ γὰρ εὖ φρένας εἴλετο μητίετα Ζεὺς.
 ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ.
 οὐδ' εἰ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις τόσα δοίῃ
 ὅσσα τέ οἱ νῦν ἐστὶ, καὶ εἰ ποθεν ἄλλα γένοιτο, 380
 οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας
 Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται,
 αἶθ' ἐκατόμπυλοί εἰσι, διηκόσιοι δ' ἂν' ἐκάστην
 ἀνέρες ἔξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
 οὐδ' εἰ μοι τόσα δοίῃ ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε, 385
 οὐδέ κεν ὥς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει' Ἀγαμέμνων,
 πρὶν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμολγέα λῶβην.
 κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 οὐδ' εἰ χρυσεῖη Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι,
 ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι Ἰσοφαρῆζοι· 390
 οὐδέ μιν ὥς γαμέω· ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω,
 ὅστις οἷ τ' ἐπέοικε καὶ ὃς βασιλεύτερός ἐστιν.
 ἦν γὰρ δὴ με σώσει θεοὶ καὶ οἴκαδ' ἴκωμαι,
 Πηλεὺς θῆν μοι ἔπειτα γυναῖκα γαμέσσεται αὐτός.
 πολλὰ Ἀχαιῖδες εἰσὶν ἂν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε, 395
 κοῦραι ἀριστηῶν, οἵτε πολέεθρα θύονται·
 τάων ἦν κ' ἐθέλωμι φίλην ποιήσομ' ἄκοιτιν.
 ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυντο θυμὸς ἀγῆνωρ
 γῆμαντι μνηστῆρ' ἄλοχον, εἰκυῖαν ἄκοιτιν,
 κτήμασι τέρεπσθαι τὰ γέρον ἐκτήσατο Πηλεὺς· 400
 οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον οὐδ' ὅσα φασὶν
 Ἴλιον ἐκτήσθαι, εὐναιόμενον πολέεθρον,
 τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἔλθεῖν νῆας Ἀχαιῶν,
 οὐδ' ὅσα λῆνός οὐδὸς ἀφήτορός ἐντός ἐργεῖ,
 Φοῖβον Ἀπόλλωνος, Πυθοῖ ἐνὶ πετρῆεσσι. 405

ληϊστοὶ μὲν γάρ τε βόες καὶ ἵφια μῆλα,
 κτητοὶ δὲ τρίποδες τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
 ἀνδρὺς δὲ ψυχὴν πάλιν ἐλθεῖν οὔτε λείσθη
 οὔθ' ἐλετή, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.
 μήτηρ γάρ τε μέ φησι θεὰ, Θέτις ἀργυρόπεζα, 410
 διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε.
 εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
 ὤλετο μὲν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται·
 εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἴκωμι φίλην ἐς πατρίδα γαίαν,
 ὤλετό μοι κλέος ἐσθλὸν, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν 415
 ἔσσεται, οὐδέ κέ μ' ὄκα τέλος θανάτοιο κιχείη.
 καὶ δ' ἄν τοις ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην
 οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δῆτε τέκνωρ
 Ἴλίου αἰπεινῆς· μάλα γάρ ἔθεν εὐρύοπα Ζεὺς
 χεῖρα ἐν ὑπερέσχε, τεταρσῆκασι δὲ λαοί. 420
 ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 ἀγγελίην ἀπόφασθε — τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων —
 ὄφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
 ἣ κέ σφιν νῆας τε σόω καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆς, ἐπεὶ οὐ σφισιν ἦδε γ' ἐτοίμη,
 ἣν νῦν ἐφράσαντο, ἐμεῦ ἀπομνηύσαντος. 426
 Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθῆτω,
 ὄφρα μοι ἐν νῆεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται
 αὖριον, ἣν ἐθέλησιν· ἀνάγκη δ' οὔτι μιν ἄξω.“ 429
 “Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέειπεν.
 ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρον ἱππηλάτα Φοῖνιξ
 δάκρυ' ἀναπρήσας· περὶ γὰρ διέ νηυσὶν Ἀχαιῶν·
 „Εἰ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσὶ, παῖδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 βάλλεαι, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θοῇσιν 435
 πῦρ ἐθέλεις αἰδολον, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ,
 πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, αὖθι λιποίμην

οἷος· σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς
 ἡματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν
 νῆπιον, οὐπὼ εἰδόθ' ὁμοῦον πολέμοιο 440
 οὐδ' ἄγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσιν.
 τοῦνεκά με προέηκε διδασκόμεναι τάδε πάντα,
 μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι προηκτῆρά τε ἔργων.
 ὥς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, οὐκ ἐθέλοιμι
 λείπεσθ', οὐδ' εἰ κέν μοι ὑποσταίῃ θεὸς αὐτὸς, 445
 γῆρας ἀποξύσας, θήσειν νέον ἡβῶντα,
 οἶον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
 φεύγων νεῖκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο,
 ὅς μοι παλλακίδος περιχώσατο καλλικόμοιο,
 τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν, 450
 μητέρ' ἐμήν· ἣ δ' αἶεν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων
 παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα.
 τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα· πατὴρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' ὀλοσθεὶς
 πολλὰ κατηρᾶτο, στρυγεράς δ' ἐπεκέκλετ' Ἐρινὺς,
 μήποτε γούνασιν οἷδιν ἐφέσσεσθαι φίλον νῖδον, 455
 ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράς,
 Ζεὺς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινὴ Περσεφόνεια.
 τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατακτάμεν ὅξλει χαλκῷ·
 ἀλλὰ τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον, ὅς ῥ' ἐνὶ θυμῷ
 δήμου θῆκε φάτιν καὶ ὀνείδεα πόλλ' ἀνθρώπων, 460
 ὥς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην.
 ἐνθ' ἐμοὶ οὐκ ἐτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς
 πατρὸς χωομένοιο κατὰ μέγαρα στρωφᾶσθαι.
 ἦ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἑόντες
 αὐτοῦ λισσόμενοι κατερῆττον ἐν μεγάροισιν, 465
 πολλὰ δὲ ἱφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς
 ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
 εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἥφαιστοιο,
 πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.

εἰνάνυχες δέ μοι ἄμφ' ἀντὶ παρὰ νύκτας ἱανον· 470
 οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
 πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ εὐερκέος αὐλῆς,
 ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ μοι ἐπήλυθε νύξ ἑρβενητή,
 καὶ τότε ἔγὼ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας 475
 ῥήξας ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθυρον ἑρκίον αὐλῆς
 ῥέτω, λαθὼν φύλακας τ' ἄνδρας δμῳάς τε γυναῖκας.
 φεύγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
 Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα, μητέρα μῆλων,
 ἐς Πηλῆα ἄναχθ'· ὁ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο, 480
 καὶ με φίλησ' ὥσει τε πατήρ ὃν παῖδα φιλήσῃ
 μῦθον τηλύγετον πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσιν,
 καὶ μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὤπασε λαόν·
 ναῖον δ' ἔσχατιν Φθίης, Δολόπεσσιν ἀνάσσων.
 καὶ σε τοσοῦτον ἔδηκα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ, 485
 ἐκ θυμοῦ φιλέων, ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἅμ' ἄλλῳ
 οὔτ' ἐς δαῖτ' ἵεναι οὔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνεσσι καθίσσας
 ὄψου τ' ἄσαιμι προταμῶν καὶ οἶνον ἐπισχών.
 πολλὰ μοι κατέδυσσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα 490
 οἶνον ἀποβλύξων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ.
 ὥς ἐπὶ σοὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα,
 τὰ φρονέων, ὃ μοι οὔτι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
 ἐξ ἐμεῦ· ἀλλὰ σέ παῖδα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ποιεύμην, ἵνα μοὶ ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς. 495
 ἀλλ', Ἀχιλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν· οὐδέ τί σε χρὴ
 νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοὶ,
 τῶν περ καὶ μεῖζον ἀρετὴ τιμὴ τε βίη τε.
 καὶ μὲν τοὺς θυέεσσι καὶ εὐχολῆς ἀγανῆσιν
 λοιβῇ τε κλίσῃ τε παρατροπῶς ἄνθρωποι 500
 λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβῇ καὶ ἀμάρτη.

καὶ γὰρ τε Αἰταί εἰσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο,
 χῶλαι τε ῥυσαί τε παραβλῶπές τ' ὀφθαλμῶ,
 αἶ ῥά τε καὶ μετόπισθ' Ἄτης ἀλέγουσι κιοῦσαι.
 ἦ δ' Ἄτη σθεναρὴ τε καὶ ἀρτίπος, οὔνεκα πάσας 505
 πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἶ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω,
 ὃς μὲν τ' αἰδέσεται κούρας Διὸς ἄδσον ἰούσας,
 τὸν δὲ μέγ' ὦνθησαν καὶ τ' ἔκλυον εὐχομένοιο·
 ὃς δέ κ' ἀνήνηται καὶ τε στερεῶς ἀποείπη, 510
 λίσσονται δ' ἄρα ταίγε Δία Κρονίωνα κιοῦσαι
 τῷ Ἄτην ἅμ' ἐπεσθαι, ἵνα βλαφθεῖς ἀποτίσῃ.
 ἀλλ', Ἀχιλεῦ, πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρησιν ἐπεσθαι
 τιμὴν, ἥτ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει νόον ἐσθλῶν.
 εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὀπισθ' ὀνομάξοι
 Ἀτρείδης, ἀλλ' αἶεν ἐπιζαφελῶς χαλεπαῖνοι, 516
 οὐκ ἂν ἔρωγέ σε μῆνιν ἀπορρίψαντα κελοίμην
 Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι, χατέουσί περ ἔμπης·
 νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ' ὀπισθεν
 ὑπέσθη,

ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους 520
 κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, οὔτε σοὶ αὐτῷ
 φίλτατοι Ἀργείων· τῶν μὴ σύγε μῦθον ἐλέγξης
 μῆδὲ πόδας· πρὶν δ' οὔτι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.
 οὔτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπενθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
 ἡρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἴκοι· 525
 δωρητοὶ τε πέλοντο παρὰ ῥρητοὶ τ' ἐπέεσσιν.
 μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, οὔτι νέον γε,
 ὥς ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισιν.
 Κουρητὲς τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
 ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα καὶ ἀλλήλους ἐνάρριζον, 530
 Αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἑραννῆς,
 Κουρητὲς δὲ διαπραθέειν μεμαῶτες Ἀργεῖ.

καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἄρτεμις ὤρσεν
 χωσαμένη ὃ οἱ οὔτι θαλύσια γονυῶ ἄλωης
 Οἶνεὺς ὄρεξ'· ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἐκατόμβας, 535
 οἷη δ' οὐκ ἔρρεξε Διὸς κούρη μέγαλοιο.
 ἢ λάθεται ἢ οὐκ ἐνόησεν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.
 ἢ δὲ χολωσαμένη, δῖον γένος, ἰοχέαιρα,
 ὤρσεν ἐπὶ χλοῦνην σὺν ἄγριον ἀργιόδοντα,
 ὃς κακὰ πόλλ' ἐρδεσκεν ἔθων Οἰνῆος ἄλωήν· 540
 πολλὰ δ' ὅγε προθέλυμνα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
 ἀντῆσιν ὄλῃσι καὶ αὐτοῖς ἀνθεσι μῆλων.
 τὸν δ' υἱὸς Οἰνῆος ἀπέκτεινεν Μελέαγρος,
 πολλέων ἐκ πόλιν θηρήτορας ἀνδρας ἀγείρας 544
 καὶ κύνας· οὐ μὲν γάρ κ' ἐδάμη πάνροισι βροτοῖσιν·
 τόσσος ἔην, πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς.
 ἢ δ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ αὐτὴν,
 ἀμφὶ σὺνὸς κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνήεντι,
 Κουρήτων τε μεσηγνὴ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 ὄφρα μὲν οὖν Μελέαγρος ἀρηϊφίλος πολέμιζεν, 550
 τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν, οὐδ' ἐδύναντο
 τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν, πολέες περ ἐόντες·
 ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδν χόλος, ὅσπερ καὶ ἄλλων
 οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φρουρούντων,
 ἦτοι ὁ μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ χυόμενος κῆρ 555
 κεῖτο παρὰ μνηστῇ ἀλόχῳ, καλῇ Κλεοπάτρῃ,
 κούρῃ Μαρπησσης καλλισφύρου Εὐηνίης
 Ἰδεῶ θ', ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
 τῶν τότε – καὶ ἥ ἀνακτος ἐναντίον εἴλετο τόξον
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος, καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης· 560
 τὴν δὲ τότε ἐν μεγάροισι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 Ἀλκυόνην καλέεσκον ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρ' αὐτῆς
 μήτηρ ἀλκυόνης πολυπευθέος οἶτον ἔχουσα
 κλαῖ', ὅτε μιν ἐκάεργος ἀνῆρπασε Φοῖβος Ἀπόλλων –

τῇ ὄγε παρκατέλεκτο χόλον θυμαλγέα πέσσαν, 565
 ἐξ ἄρῶν μητρὸς κεχολωμένος, ἣ δ' αὖ θεοῖσιν
 πόλλ' ἀχέουσ' ἤρ'ατο κασιγνήτοιο φόνοιο,
 πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοία
 κικλήσκουσ' Ἀἶδην καὶ ἐπαινὴν Περσεφόνειαν,
 πρόχην καθεζομένην, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι, 570
 παιδί δόμεν θάνατον· τῆς δ' ἡεροφοῦτις Ἑρινὺς
 ἔκλυεν ἐξ Ἑρέβεσφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα·
 τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας ὄμαδος καὶ δοῦπος ὀρώρει
 πύργων βαλλομένων· τὸν δὲ λίσσονται γέροντες
 Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους, 575
 ἐξελθεῖν καὶ ἀμῦναι, ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον·
 ὁππόθι πιότατον πεδίον Καλυδῶνος ἐραννῆς,
 ἐνθα μιν ἦνωγον τέμενος περικαλλὲς ἐλέσθαι
 πεντηκοντόγνον, τὸ μὲν ἡμῖσιν οἶνοπέδοιο,
 ἡμῖσιν δὲ ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι. 580
 πολλὰ δέ μιν λιτάνευε γέρων ἱππηλάτα Οἶνεὺς,
 οὔδου ἐπεμβαβῶς ὑψηρεφές θαλάμοιο,
 σείων κολλητὰς σανίδας, γοννούμενος υἱόν·
 πολλὰ δὲ τόνγε κασίγνηται καὶ πότνια μήτηρ
 ἐλλίσσοντο· ὁ δὲ μᾶλλον ἀναίνετο· πολλὰ δ' ἑταῖροι,
 οἳ οἱ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἀπάντων· 586
 ἀλλ' οὐδ' ὥς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐπειθον,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκα βάλλετο, τοὶ δ' ἐπὶ
 πύργων

βαῖνον Κουρῆτες καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄστυ.
 καὶ τότε δὴ Μελέαγρον ἐϋζανος παρὰ κοιτίς 590
 λίσσεται ὀδυρομένη, καὶ οἱ κατέλεξεν ἅπαντα
 κήδε', ὅσ' ἀνθρώποισι πέλει τῶν ἄστυ ἀλώη·
 ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει,
 τέκνα δὲ τ' ἄλλοι ἄγουσι βαθυζῶνους τε γυναῖκας.
 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντος κακὰ ἔργα, 595

βῆ δ' ἰέναι, χροῖ δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα.
 ὥς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἡμᾶρ
 εἰξας ᾧ θυμῷ· τῷ δ' οὐκέτι δῶρ' ἐτέλεσσαν
 πολλὰ τε καὶ χαρίεντα, κακὸν δ' ἥμυνε καὶ αὐτως.
 ἀλλὰ σὺ μὴ τοι ταῦτα νόει φρεσὶ, μηδὲ σε δαίμων
 ἐνταῦθα τρέψειε, φίλος· κάκιον δέ κεν εἴη,
 νηυσὶν καιομένησιν ἀμυνέμεν· ἄλλ' ἐπὶ δώροισι
 ἔρχεο· ἴσον γάρ σε θεῶ τίσουσιν Ἀχαιοί·
 εἰ δέ κ' ἄτερ δώρων πόλεμον φθισήνορα δύης,
 οὐκέθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσσαι, πόλεμόν περ ἀλαλκῶν.“ 605

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
 λεύς

„Φοῖνιξ, ἅττα γεραιᾶ, διοτρεφεῖς, οὔτι με ταύτης
 χρεὼ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἰσῃ,
 ἣ μ' ἔξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, εἰσόκ' αὐτμῇ
 ἐν στήθεσσι μένη καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώσῃ. 610
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 μὴ μοι σύγγχει θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
 Ἀτρεΐδῃ ἥρωϊ φέρων χάριν· οὐδέ τί σε χρῆ
 τὸν φιλέειν, ἵνα μὴ μοι ἀπέχθῃται φιλέοντι.
 καλὸν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κήθειν ὅς κ' ἐμὲ κήθῃ. 615
 ἴσον ἐμοὶ βασιλεὺς καὶ ἡμῖσιν μείρεο τιμῆς.
 οὔτοι δ' ἀγγελέουσι, σὺ δ' αὐτόθι λέξεο μίμνων
 εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ· ἅμα δ' ἡοῖ φαινομένηφιν
 φρασσόμεθ' ἢ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ', ἢ κε μένωμεν.“

Ἡ καὶ Πατρόκλῳ ὄγ' ἐπ' ὀφρύσι νεύσε σιωπῇ 620
 Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος, ὅφρα τάχιστα
 ἐκ κλισίης νόστοιο μεδοίαιτο. τοῖσι δ' ἄρ' Ἀίας
 ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔειπεν

„Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἴομεν· σὺ γάρ μοι δοκεῖ μύθοιο τελευτῇ 625
 τῇδ' ἔγ' ὁδῷ κρανέεσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα

χρὴ μῦθον Δαναοῖσι, καὶ οὐκ ἀγαθὸν περ εἶναι,
 οἳ πον νῦν ἔσται ποτιδέγμενοι. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἄγριον ἐν στήθεσσι θέτο μεγαλήτορα θυμὸν
 σχέτλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότῃτος ἑταίρων 630
 τῆς ἧ' μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλων,
 νηλῆς· καὶ μὲν τίς τε κασιγνήτοιο φονῆος
 ποινὴν ἧ' οὐ παιδὸς ἐδέξατο τεθνηῶτος·
 καὶ ῥ' ὁ μὲν ἐν δῆμῳ μένει αὐτοῦ, πόλλ' ἀποτίσας,
 τοῦ δέ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ 635
 ποινὴν δεξαμένον. σοὶ δ' ἄλληκτόν τε κακόν τε
 θυμὸν ἐν στήθεσσι θεοὶ θέσαν εἵνεκα κούρης
 οἴης. νῦν δέ τοι ἐπὶ παρὶσχομεν ἔξοχ' ἀρίστας,
 ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τῇσι· σὺ δ' Ἴλαον ἐνθεο θυμὸν,
 αἰδεσσαι δὲ μέλαθρον· ὑπαρόφιοι δέ τοι εἶμεν 640
 πληθύος ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων
 κῆδιστοὶ τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι, ὅσσοι Ἀχαιοί.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
 λεύς

„Αἴαν διογενὲς, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 πάντα τί μοι κατὰ θυμὸν εἰσακομυθήσασθαι· 645
 ἀλλὰ μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ, ὅπποτ' ἐκείνων
 μνήσομαι, ὥς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν
 Ἀτρεΐδης, ὥσει τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
 ἀλλ' ὑμεῖς ἐρχεσθε καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε·
 οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἱματόεντος, 650
 πρὶν γ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἐκτορα δῖον,
 Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθαι
 κτείνοντ' Ἀργείους, κατὰ τε σμῦξαι πυρὶ νῆας.
 ἀμφὶ δέ τοι τῇ ἐμῇ κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ
 Ἐκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης σχήσεσθαι ὄτω.“ 655

Ὡς ἔφαθ', οἳ δὲ ἕκαστος ἐλῶν δέπας ἀμφικύπελλον
 σπείσαντες παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.

Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῳῇσι κέλευσεν
 Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος ὅττι τάχιστα.
 αἱ δ' ἐπιπειθόμεναι στόρεσαν λέχος ὥς ἐκέλευσεν, 660
 κώεά τε ῥῆγός τε λίνιοιό τε λεπτὸν ἄωτον.
 ἔνθ' ὁ γέρων κατέλεκτο καὶ Ἡῶ διαν ἔμιμνεν.
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὐδε μυχῶ κλισίης εὐπήκτου·
 τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν Δεσβόθεν ἦγεν,
 Φόρβαντος θυγάτηρ, Διομήδη καλλιπάρηος. 665
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐλέξατο· παρ δ' ἄρα καὶ τῷ
 Ἴφιδι εὖζωνος, τὴν οἱ πόρε διὸς Ἀχιλλεὺς
 Σκυῖρον ἑλὼν αἰπείαν, Ἐνυῆος πολιάεθρον.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γένοντο,
 τοὺς μὲν ἄρα χρυσέοισι κυπέλλοις υἷες Ἀχαιῶν 670
 δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδὼν, ἐκ τ' ἐρέοντο·
 πρῶτος δ' ἐξερέεινεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 „Εἰπ' ἄγε μ', ὦ πολύναιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος
 Ἀχαιῶν,

ἧ ῥ' ἐθέλει νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆλον πῦρ,
 ἧ ἀπέειπε, χόλος δ' ἐτ' ἔχει μεγάλητορα θυμόν;“ 675

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας διὸς Ὀδυσσεύς
 „Ατρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 κεινός γ' οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ' ἐτι μάλλον
 πιμπλάνεται μένεος, σὲ δ' ἀναίνεται ἡδὲ σὰ δῶρα.
 αὐτὸν σὲ φράζεσθαι ἐν Ἀργείοισιν ἄνωγεν 680
 ὅπως κεν νῆάς τε σόφως καὶ λαὸν Ἀχαιῶν·
 αὐτὸς δ' ἠπείλησεν ἅμ' ἧοι φαينوμένηφιν
 νῆας εὖσσέλμους ἅλαδ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας.
 καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθῆσασθαι
 οἰκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δῆτε τέκμωρ 685
 Ἴλιον αἰπεινῆς· μάλα γάρ ἐθεν εὐρύοπα Ζεὺς
 χεῖρα ἔην ὑπερέσχε, τεθαρσῆκαςι δὲ λαοί.
 ὥς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οἷδε τὰδ' εἰπέμεν, οἳ μοι ἔποντο,

Αἴας καὶ κήρυκε δῦω, πεπνυμένω ἄμφω.
 Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὃ γέρωι κατελέξατο· ὥς γὰρ ἀνώγει,
 ὄφρα οἱ ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται 691
 αὔριον, ἣν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκη δ' οὔτι μιν ἄξει.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
 [μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν].
 δὴν δ' αὖτε ἦσαν τετιηότες νῆες Ἀχαιῶν· 695

ὁπὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 „Ἄτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀράμεμνον,
 μῆδ' ὄφελος λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλεΐωνα,
 μυρία δῶρα διδοῦς· ὃ δ' ἀγήνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως·
 νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγνορήσιν ἐνὶ κας. 700
 ἀλλ' ἤτοι κείνου μὲν ἐάσομεν, ἣ κεν ἴησιν,
 ἣ κε μένη· τότε δ' αὖτε μαχήσεται, ὁπότε κέν μιν
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀνώγῃ καὶ θεὸς ὄρσῃ.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες·
 νῦν μὲν κοιμήσασθε τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ 705
 σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φανῇ καλὴ ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε καὶ ἵππους
 ὀτρύνων, καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρῶτοισι μάχεσθαι.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες,
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο. 711
 καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίῃνδε ἕκαστος,
 ἐνθα δὲ κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

ΙΛΙΑΔΟΣ Κ.

Δολὼνεια.

Ἄλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες Παναχαιῶν
 εὖδον παννύχιοι, μαλακῶ δεδμημένοι ὕπνω·
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 ὕπνος ἔχε γλυκερὸς, πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα,
 ὥς θ' ὅτ' αὖ ἀστράπτῃ πόσις Ἥρης ἠὲ νόκομοιο, 5
 τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον ἢ ἐχάλαζαν
 ἢ νιφετὸν, ὅτε πέρ τε χιῶν ἐπάλυνεν ἀρούρες,
 ἢ ποθὶ πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖο,
 ὥς πυκινὴ ἐν στήθεσσιν ἀνεστενάχιζ' Ἀγαμέμνων
 νειόθεν ἐκ κραδίης, τρομέοντο δέ οἱ φρένες ἐντός.
 ἦτοι ὅτ' ἐς πεδῖον τὰ Τρωϊκὸν ἀθρήσειεν, 11
 θαύμαζεν πυρὰ πολλὰ, τὰ καίετο Ἰλιόθι πρὸ,
 αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπὴν ὁμαδὸν τ' ἀνθρώπων.
 αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆάς τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
 πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους ἔλκετο χαίτας 15
 ὑψόθ' ἐόντι Διὶ, μέγα δ' ἔστενε κυθάλιμον κῆρ.
 ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
 Νέστορ' ἐπὶ πρῶτον Νηληϊὸν ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
 εἴ τινα οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτῆναιτο,
 ἦτις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο. 20
 ὀρθωθείς δ' ἐνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφροῖνδ' ἐέσσατο δέρμα λέοντος,
 αἰθωνος μεγάλιοι, ποθηνεκές· εἴλετο δ' ἔγχος.

Ὡς δ' αὐτως Μενέλαον ἔχε τρόμος—οὐδὲ γὰρ αὐτῷ
 ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίξανε — μή τι πάθοιεν 26

Ἄργεῖοι, τοὶ δὴ ἔθεν εὔνεκα πουλὺν ἐφ' ὕγρην
 ἦλυθον ἐς Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.
 παρδαλέῃ μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρὺ κάλυψεν
 ποικίλῃ, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνῃν κεφαλῇφιν αἰέρας 30
 θήκατο χαλκείην, δόρυ δ' εἴλετο χειρὶ παχείῃ.
 βῆ δ' ἴμεν ἀνστήσαν ὃν ἀδελφεὸν, ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων ἦνασσε, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ.

τὸν δ' εὐρ' ἄμφ' ὥμοισι τιθήμενον ἔντεα καλὰ
 νηϊ πάρα προύμνη· τῷ δ' ἀσπᾶσιος γένετ' ἐλθὼν. 35
 τὸν πρότερος προσέειπε βοῇν ἀγαθὸς Μενέλαος

„Τίφθ' οὕτως, ἦθεῖε, κορύσσειαι; ἢ τιν' ἐταίρων
 ὀτρυνέεις Τρώεσσιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω μὴ οὕτις τοι ὑπόσχηται τόδε ἔργον,
 ἄνδρας δυσμενεάς σκοπιαζέμεν οἷος ἐπελθὼν 40
 νύκτα δι' ἀμβροσίην· μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
 „χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ, διοτρεφεῖς ᾧ Μενέλαε,
 κερδαλέης, ἣτις κεν ἐρύσσεται ἡδὲ σαώσει
 Ἀργείους καὶ νῆας, ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν. 45
 Ἐκτορέοις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆχ' ἱεροῖσιν.

οὐ γάρ πω ἰδόμεν, οὐδ' ἔκλυον ἀνδῆσαντος,
 ἄνδρ' ἕνα τοσσάδε μέρερ' ἐπ' ἡματι μητίσασθαι,
 ὅσσ' Ἐκτωρ ἔρραξε διύφιλος νῆας Ἀχαιῶν,
 αὕτως, οὔτε θεᾶς υἱὸς φίλος οὔτε θεοῖο. 50

[ἔργα δ' ἔρεξ' ὅσα φημὶ μελησέμεν Ἀργείοισιν
 δηθὰ τε καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ μήσατ' Ἀχαιοὺς.]
 ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἰάντα καὶ Ἰδομενῆα κάλεσσον,
 δίμφοι θεῶν παρὰ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα δῖον
 εἶμι, καὶ ὀτρυνέω ἀνστήμεναι, αἳ κ' ἐθέλησιν 55
 ἐλθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος ἡδ' ἐπιτελλαι.
 κείνῳ γὰρ κε μάλιστα πιθοίατο· τοῖο γὰρ υἱὸς
 σημαίνει φυλάκεσσι, καὶ Ἰδομενῆος ὀπάων

Μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπετράπομέν γε μάλιστα.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος 60
 „πῶς γάρ μοι μῦθῳ ἐπιτέλλεαι ἥδ' ἐκελεύεις;
 αὖθι μένω μετὰ τοῖσι, δεδεγμένος εἰσόκεν ἔλθης,
 ἦ δὲ θέω μετὰ σ' αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτέλλω;“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 „αὖθι μένειν, μὴ πῶς ἀβροτάξομεν ἀλλήλοιν 65
 ἐρχομένῳ· πολλὰ γὰρ ἀνὰ στρατὸν εἰσι κέλευθοι.
 φθέγγεο δ' ἣ κεν ἴησθαι, καὶ ἐργήγορθαι ἄνωχθι,
 πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον,
 πάντας κυδαίνων· μὴδὲ μεγαλίζεο θυμῷ,
 ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ περ πονεώμεθα· ὧδέ που ἄμμιν 70
 Ζεὺς ἐπὶ γεινομένοισιν ἵει κακότητα βαρεῖαν.“

Ὡς εἰπὼν ἀπέπεμπεν ἀδελφεόν, εὖ ἐπιτείλας.
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἵεναι μετὰ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·
 τὸν δ' εὗρεν παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ
 εὐνῇ ἐνι μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκειτο, 75
 ἄσπις καὶ δύο δοῦρε φαινή τε τροφάλεια.
 παρὸ δὲ ζωστήρ κείτο παναίολος, ᾧ ῥ' ὁ γεραιὸς
 ζώννυθ', ὅτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο
 λαὸν ἄγων, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γῆραι λυγρῷ.
 ὀρθωθείς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπαείρας, 80
 Ἀτρεΐδην προσέειπε καὶ ἐξερεείνετο μῦθῳ

„Τίς δ' οὗτος κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεται οἶος
 νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
 [ἦέ τιν' οὐρήων διζήμενος, ἢ τιν' ἐταίρων·] 84
 φθέγγεο, μὴδ' ἀκῶαν ἐπ' ἐμ' ἔρχεο· τίπτε δέ σε χρεώ;“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 „ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 γνῶσθαι Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
 Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές, εἰδόκ' αὐτμὴ
 ἐν στήθεσσι μένη καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη. 90

πλάξομαι ᾧδ', ἐπεὶ οὐ μοι ἐπ' ὄμμασι νήδυμος ὕπνος
 ἱξάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κῆδε' Ἀχαιῶν.
 αἰνῶς γὰρ Δαναῶν περιδείδια, οὐδέ μοι ἦτορ
 ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτεμαι, κραδίη δέ μοι ἔξω
 στηθέων ἐκθρώσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φραδίμα γυῖα.
 ἀλλ' εἴ τι θραίνεις, ἐπεὶ οὐδὲ σέγ' ὕπνος ἱκάνει, 96
 δεῦρ' ἐς τοὺς φύλακας καταβείομεν, ὄφρα ἰδῶμεν,
 μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδνηκότες ἦδὲ καὶ ὕπνῳ
 κοιμήσωνται, ἅτῳ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται.
 δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν εἵαται· οὐδέ τι ἰδμεν, 100
 μὴ πως καὶ διὰ νύκτα μενοινήσωσι μάχεσθαι.“

Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
 „Ἀτρεΐδῃ κῦδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 οὐ θνῆ ἔκτορι πάντα νοήματα μητίετα Ζεὺς
 ἐκτελέει, ὅσα πού νυν ἐέλπεται· ἀλλὰ μιν οἶω 105
 κήδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς
 ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ.
 σοὶ δὲ μάλ' ἔφωμ' ἐγὼ· ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,
 ἡμὲν Τυδείδην δουρικλυτὸν ἦδ' Ὀδυσῆα
 ἦδ' Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλῆος ἄλκιμον υἱόν. 110
 ἀλλ' εἴ τις καὶ τούσδε μετοιχόμενος καλέσειεν,
 ἀντίθεόν τ' Αἴαντα καὶ Ἰθομενῆα ἄνακτα·
 τῶν γὰρ νῆες ἕασιν ἐκαστάτω, οὐδὲ μάλ' ἐγγύς.
 ἀλλὰ φίλον περ εὐντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον
 νεικέσω, εἴπερ μοι νεμεσήσεται, οὐδ' ἐπικεύσω, 115
 ὥς εὖδει, σοὶ δ' οἶω ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.
 νῦν ὅφελεν κατὰ πάντας ἀριστῆας πονέεσθαι
 λισσόμενος· χρεῖά γάρ ἱκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 „ὦ γέρον, ἄλλοτε μὲν σε καὶ αἰτιάσθαι ἄνωγα· 120
 πολλάκι γὰρ μεθιεῖ τε καὶ οὐκ ἔθελει πονέεσθαι,
 οὐτ' ὄκνῳ εἰκῶν οὐτ' ἀφραδίῃσι νόοιο,

ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσορόων καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὄρμην.
 νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέγρετο καὶ μοι ἐπέστη
 τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι οὖς σὺ μεταλλᾷς.
 ἀλλ' ἵομεν· κείνους δὲ κιχησόμεθα πρὸ πυλάων 126
 ἐν φυλάκεσσ'· ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἡγερέεσθαι.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
 „οὕτως οὔτις οἱ νεμεσῆσεται οὐδ' ἀπιδήσει
 Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.“ 130

Ὡς εἰπὼν ἐνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περυνήσατο φαινικόεσσαν,
 διπλὴν, ἐκταδίην, οὐλὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
 εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀναχμένον ὅξεί χαλκῷ, 135
 βῆ δ' ἰέναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων.
 πρῶτον ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
 ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
 φθεγγάμενος· τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἦλυθ' ἰωή,
 ἐκ δ' ἦλθε κλισίης καὶ σφεας πρὸς μῦθον ἔειπεν 140
 „Τίφθ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἶοι ἀλᾶσθε
 νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅ τι δὴ χρειῶ τόσον ἵκει;“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
 „διογενὲς Δαρειτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς. 145
 ἀλλ' ἔπεν, ὅφρα καὶ ἕλλον ἐγείρομεν, ὄντ' ἐπέοικεν
 βουλὰς βουλεύειν, ἢ φευγέμεν ἢ μάχεσθαι.“

Ὡς φάθ', ὃ δὲ κλισίηνδε κιὼν πολύμητις Ὀδυσσεὺς
 ποικίλον ἄμφ' ὤμοισι σάκος θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτούς.
 βᾶν δ' ἐπὶ Τυδείδην Διομήδεα· τὸν δ' ἐκίχανον 150
 ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 εὐδον, ὑπὸ κρασίῳ δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔρχεα δὲ σφιν
 ὄρθ' ἐπὶ σκυρωτῆρος ἐλήλατο, τῆλε δὲ χαλκός.
 λάμφ' ὥστε στεροπὴ πατρὸς Διὸς. αὐτὰρ ὅγ' ἦρως

εὐδ', ὑπὸ δ' ἔστρωτο ξινὸν βοῶς ἀγραύλοιο, 155
 αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης τετάνυστο φαεινός.
 τὸν παρστάς ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ,
 λάξ ποδὶ κινήσας, ὥτρυνέ τε νεΐκεσέ τ' αἴντην

„Ἐρρεο, Τυδίδος υἱέ· τί πάννυχον ὕπνον αἴωτεις;
 οὐκ αἶεις, ὥς Τρωῆς ἐπὶ θρῶσμι πεδίῳιο 160
 εἴταται ἄγχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει;“

Ὡς φάθ', ὁ δ' ἔξ ὕπνοιο μάλα κραίπνως ἀνόρουσεν,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Σχέτλιός ἐσσι, γεραιέ· σὺ μὲν πόνου οὔποτε λήγεις.
 οὐ νυ καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι νῆες Ἀχαιῶν, 165
 οἳ κεν ἔπειτα ἕκαστον ἐγείρειαν βασιλῆυν
 πάντῃ ἐποικόμενοι; σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι, γεραιέ.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
 „ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, φίλος, κατὰ μοῖραν εἶπες.
 εἰδὼν μὲν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰδὼν δὲ λαοὶ 170
 καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποικόμενος καλέσειεν·
 ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρεὶν βεβήκεν Ἀχαιοῦς.
 νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς
 ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς, ἥε βιωναί.
 ἀλλ' ἴθι νῦν, Δίαντα ταχύν καὶ Φυλῆος υἱὸν 175
 ἄνστησον – σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος – εἰ μ' ἐλεάσεις.“

Ὡς φάθ', ὁ δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐέσσατο δέρμα λέοντος
 αἰθωνος μεγάλοιο ποδηνεκές, εἴλετο δ' ἔγχος.
 βῆ δ' ἰέναι, τοὺς δ' ἔνθεν ἀναστήσας ἄγην ἤρωος.

Οἱ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἐμιχθεν,
 οὐδὲ μὲν εὐδοντας φυλάκων ἡγήτορας εὖρον, 181
 ἀλλ' ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν εἴατο πάντες.

ὥς δὲ κύνες περὶ μῆλα θυσαρῆσασιν ἐν αὐλῇ
 θυρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅστε καθ' ὕλην
 ἐρρηγται δι' ὄρεσφι· πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῷ 185
 ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν· ἀπὸ τέ σφισιν ὕπνιος ὄλωλεν·

ὥς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάροιν ὀλώλει
 νύκτα φυλασσομένοισι κακὴν· πεδλόνδε γὰρ αἰεὶ
 τετράφαθ', ὅπποτ' ἐπὶ Τρώων ἄλκοιεν ἰόντων. 189

τοὺς δ' ὁ γέρον γήθησεν ἰδὼν θάρσυνέ τε μύθῳ
 [καὶ σφειας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα]
 „Οὐῖτω νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε· μηδέ τιν'
 ὕπνος

αἰρεῖτω, μὴ χάρμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν.“

Ὡς εἰπὼν τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βουλήν. 195

τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
 ἦῖσαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεον συμμητιάσθαι.
 τάφρον δ' ἐκδιαβάντες ὀρυκτὴν ἐδριόωντο
 ἐν καθαρχῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος
 πιπτόντων· ὅθεν αὐτὶς ἀπειράπετ' ὄβριμος Ἐκτωρ
 ὀλλυὺς Ἀργείους, ὅτε δὴ περὶ νυξὶ ἐκάλυψεν. 201

ἐνθα καθεζόμενοι ἔπε' ἀλλήλοισι πίφανσκον.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ

„ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἀνὴρ πεπύθοιτο· ἔφ' αὐτοῦ
 θυμῷ τολμήεντι μετὰ Τρώας μεγαθύμους 205

ἐλθεῖν; εἰ τινὰ που δηῖων ἔλοι ἐσχατόωντα,
 ἢ τινὰ που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο,
 ἄσσω τε μητιώσι μετὰ σφίσιν, ἢ μεμῶσιν
 αὐθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἢ πόλινδε
 ἂψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς. 210

ταῦτά κε πάντα πύθοιτο, καὶ ἂψ εἰς ἡμέας ἔλθοι
 ἀσκηθῆς· μέγα κέν οἱ ὑπουράνιον κλέος εἴη
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, καὶ οἱ δόσις ἔσσεται ἐσθλή·
 ὅσσοι γὰρ νήεσσιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
 τῶν πάντων οἱ ἕκαστος ὅν δώσουσι μέλαιναν, 215
 θῆλυν ὑπόρρηνον· τῇ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον,
 αἰεὶ δ' ἐν δαίτῃσι καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσται.“

ὧς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης

„Νέστορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
ἀνδρῶν δυσμενέων θύναι στρατὸν ἐγγυὺς ἐόντων, 221
Τρώων· ἀλλ' εἰ τίς μοι ἀνὴρ ἅμ' ἔποιτο καὶ ἄλλος,
μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.

σύν τε δὴν ἔρχομένω, καὶ τε πρὸ ὃ τοῦ ἐνόησεν,
ὅπως κέρδος ἔη· μῦθος δ' εἶπερ τε νοήσῃ, 225
ἀλλὰ τέ οἱ βράσσων τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις.“

ὧς ἔφαθ', οἳ δ' ἔθελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἔπεσθαι.
ἤθελέτην Αἴαντε θύω, θεράποντες Ἄρης,
ἤθελε Μηριόνης, μάλα δ' ἤθελε Νέστορος υἱός,
ἤθελε δ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος, 230
ἤθελε δ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς καταδύναι ὄμιλον
Τρώων· αἰεὶ γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

„Τυδείδῃ Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
τὸν μὲν δὴ ἔταρόν γ' αἰρήσεται, ὃν κ' ἐθέλησθα, 235
φαινομένων τὸν ἄριστον, ἐπεὶ μεμάασί γε πολλοί.
μηδὲ σὺ γ' αἰδόμενος σῆσι φρεσὶ τὸν μὲν ἀρεΐω
καλλείπειν, σὺ δὲ χεῖρον ὀπάσσειαι αἰδοῖ εἰκων,
ἐς γενεὴν ὀρόων, μηδ' εἰ βασιλεύτερός ἐστιν.“

ὧς ἔφατ', ἔδδειςεν δὲ περὶ ξανθῷ Μενελάῳ. 240
τοῖς δ' αὖτις μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης

„Εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε κελεύετε μ' αὐτὸν ἐλέσθαι,
πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην,
οὐ πέρι μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δέ ἐ Παιλλὰς Ἀθήνη. 245
τούτου γ' ἐσπομένοιο καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο
ἄμφω νοστήσαιμεν, ἐπεὶ περὶοιδε νοῆσαι.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
„Τυδείδῃ, μῆτ' ἄρ' με μάλ' αἴνεε μῆτε τι νείκει·

εἰδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγορευέεις. 250
 ἀλλ' ἵομεν· μάλα γὰρ νύξ ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἦώς,
 ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε, παρώχηνεν δὲ πλέων νύξ
 τῶν δύο μοιράων, τριτάτῃ δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται.“

Ὡς εἰπόνθ' ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην.

Τυδεΐδῃ μὲν δῶκε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης 255
 φάσγανον ἄμφηκες – τὸ δ' ἐὼν παρὰ νηϊ λέλειπτο –
 καὶ σάκος· ἄμφι δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκεν
 ταυρεῖνν, ἀφαλὸν τε καὶ ἄλλοφον, ἥτε καταϊτυξ
 κέκληται, ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζηῶν.

Μηριόνης δ' Ὀδυσῆϊ δίδου βιὸν ἥδ' ἐφαρέτρην 260
 καὶ ξίφος· ἄμφι δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκεν,
 ῥινοῦ ποιητήν· πολέσι δ' ἐντοσθεν ἱμάσιν
 ἐντέτατο στερεῶς· ἔκτοσθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες
 ἀργιόδοντος ὕος θαμέες ἔχον ἐνθα καὶ ἐνθα
 εὖ καὶ ἐπισταμένως· μέσση δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρει. 265
 τήν ῥά ποτ' ἐξ Ἑλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο
 ἐξέλειτ' Ἀντόλυκος πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας·
 Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι·
 Ἀμφιδάμας δὲ Μόλῳ δῶκε ξεινήϊον εἶναι,
 αὐτὰρ ὁ Μηριόνη δῶκεν ᾧ παιδὶ φορῆναι. 270
 δὴ τότε Ὀδυσσεύς πύκασεν κάρη ἀμφιτεθειῖσα.

Τῷ δ' ἐπεὶ οὖν ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην,
 βάν ῥ' ἱέναι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους.
 τοῖσι δὲ δεξιὸν ἤκεν ἐρωδιὸν ἐγγυὺς ὁδοῖο
 Παλλὰς Ἀθηναίη· τοὶ δ' οὐκ ἶδον ὀφθαλμοῖσιν 275
 νύκτα δι' ὄρφναίην, ἀλλὰ κλέγξαντος ἄκουσαν.
 καίρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσσεύς, ἥρᾳτο δ' Ἀθήνη
 „Κλυθὶ μὲν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἥτε μοι αἰεὶ
 ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω
 κινύμενος· νῦν αὖτε μάλιστα με φίλαι, Ἀθήνη, 280
 δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας ἐνὶ κλείας ἀφικέσθαι,

ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὃ κε Τρῳέεσσι μελήσει.“

Δεύτερος αὐτ' ἠρᾶτο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης
 „κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος, Ἀτρυγῶνι·
 σπεῖό μοι, ὥς ὅτε πατρὶ ἄμ' ἔσπεο Τυδίδι δίῳ 285
 ἐς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ἦι.
 τοὺς δ' ἄρ' ἐπ' Ἀσωπῷ λίπε χαλκοχιτώνας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισιν
 κείσ'· ἀτὰρ ἄψ ἀπιὼν μάλα μέμερα μῆσατο ἔργα
 σὺν σοι, δια θεᾶ, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρέσθης. 290
 ὥς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίστασο καὶ με φύλασσε
 σοι δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βούν ἦυν εὐρυμέτωπον,
 ἄδμήτην, ἣν οὐπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνὴρ·
 τὴν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.“

Ὡς ἔφην εὐχόμενοι, τῶν δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
 οἱ δ' ἐπεὶ ἠρῆσαντο Διὸς κούρη μέγαλοιο, 296
 βάν ῥ' ἴμεν ὥστε λέοντε δύω διὰ νύκτα μέλαιναν,
 ἄμ φόνον, ἄν νέκυας, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα.

Οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῳᾶς ἀγήνορας εἶας ἔκτωρ
 εὐδεῖν, ἀλλ' ἄμυδις κικλήσκετο πάντας ἀρίστους, 300
 ὅσσοι ἔσαν Τρῳῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·

τοὺς ὄγε συγκαλέσας, πυκινὴν ἡρτύνετο βουλὴν
 „Τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποσχόμενος τελέσειεν
 δῶρ' ἐπὶ μεγάλῳ; μισθὸς δέ οἱ ἄρκιος ἔσται.
 δώσω γάρ δίφρον τε δύω τ' ἐριαύχενας ἵππους, 305
 οἳ κεν ἄριστοι ἔωσι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 ὅστις κε τλαίῃ, οἳ τ' αὐτῷ κῦδος ἄροιτο,
 νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθόμεν, ἐκ τε πνιδέσθαι
 ἢ φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὥς τὸ πάρος περ,
 ἢ ἥδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες 310
 φύξιν βουλευόναι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσιν
 νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἄδηκότες αἰνῶ.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.

ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων, Εὐμήδεος υἱὸς,
κῆρυκος θελοιο, πολύχρυσος πολύχαλκος· 315
ὃς δὴ τοι εἶδος μὲν ἦν κακὸς, ἀλλὰ ποδῶκης·
αὐτὰρ ὁ μοῦνος ἦν μετὰ πέντε κασιγνήτησιν.
ὃς ὅα τότε Τρώσιν τε καὶ Ἑκτορι μῦθον εἶπεν

„Ἑκτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν ἐκ τε πνυθέσθαι. 320
ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καὶ μοι ὁμοσσοῦν
ἣ μὲν τοὺς ἵππους τε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ
δωσέμεν, οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἄλιος σκοπὸς ἔσσομαι οὐδ' ἀπὸ δόξης.
τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἰμι διαμπερές, ὅφρ' ἂν ἴκωμαι
νῇ Ἀγαμέμνονέν, ὅθι που μέλλουσιν ἄριστοι 326
βουλὰς βουλευεῖν, ἣ φευγέμεν, ἥε μάχεσθαι.“

Ὡς φάθ', ὁ δ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον λάβε καὶ οἱ
ὁμοσσεν

„Ἰστω νῦν Ζεὺς αὐτὸς, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος 330
Τρώων, ἀλλὰ σέ φημι διαμπερές ἀγλαεῖσθαι.“

Ὡς φάτο καὶ ῥ' ἐπίορκον ἐπώμοσε, τὸν δ' ὀρό-
θινεν.

αὐτίκα δ' ἄμφ' ὤμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα,
ἔσσατο δ' ἔκτοσθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο, 334
κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην, ἔλε δ' ὄξυν ἄκοιτα,
βῆ δ' ἰέναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ. οὐδ' ἄρ' ἐμελ-
λεν

ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἄψ' Ἑκτορι μῦθον ἀποίσειν.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὕμιλον,
βῆ ῥ' αὖ' ὁδὸν μεμαῶς τὸν δὲ φράσατο προσιόντα
διογενὴς Ὀδυσσεύς, Διομήδεα δὲ προσέειπεν 340

„Οὗτός τις, Διομήδης, ἀπὸ στρατοῦ ἐρχεται ἀνὴρ,
οὐκ οἶδ' ἣ νήεσσιν ἐπίσκοπος ἡμετέρησιν,

ἢ τινα συλήσων νεκύων κατατεθυγμάτων.
 ἀλλ' ἐῷμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
 τυτθόν· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἔλοιμεν 346
 καρπαλίμως· εἰ δ' ἄμμε παραφθῆῃσι πόδεσσιν,
 αἰεὶ μιν ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατόφι προτιειλεῖν,
 ἔργει ἐπαΐσσω, μὴ πως προτὶ ἄστν ἀλύξῃ.“

Ὡς ἄρα φωνήσαντε παρὲξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσιν
 κλυθῆτην· ὁ δ' ἄρ' ὦκα παρέδραμεν ἀφραδίῃσιν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπέην ὄσσον τ' ἐπὶ οὐρα πέλονται 351
 ἡμιόνων – αἱ γάρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰσιν
 ἐλκέμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον –
 τῶ μὲν ἐπεδραμέτην, ὁ δ' ἄρ' ἔσθη δοῦπον ἀκούσας.
 ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποστρέφοντας ἐταίρους 355
 ἐκ Τρώων ἰέναι, πάλιν Ἑκτορος ὀτρύναντος.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄπεσαν δουρηνεκὲς ἢ καὶ ἔλασσαν,
 γυνῶ ῥ' ἄνδρας δηϊούς, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα
 φευγέμεναι· τοὶ δ' αἴψα διώκειν ὀρμήθησαν.
 ὥς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δύω κύνε, εἰδότε θήρης, 360
 ἢ κεμάδ' ἢ λαγῶν ἐπείγετον ἐμμενὲς αἰεὶ
 χῶρον ἄν' ὕληνθ', ὁ δὲ τε προθήῃσι μεμηκώς,
 ὥς τὸν Τυδείδης ἠδὲ πολίπορθος Ὀδυσσεύς
 λαοῦ ἀποτμήξαντε διώκετον ἐμμενὲς αἰεὶ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἐμελλε μιγήσεσθαι φυλάκεσσιν 365
 φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἐμβαλ' Ἀθήνη
 Τυδείδῃ, ἵνα μὴ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 φθαίῃ ἐπευξάμενος βαλέειν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
 δουρὶ δ' ἐπαΐσσω προσέφη κρατερὸς Διομήδης 369
 „Ἢέ μὲν, ἠέ σε δουρὶ κινήσομαι, οὐδέ σε φημι
 δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλύξειν αἰπὺν ὕλεθρον.“
 Ἢ ῥα καὶ ἔγχος ἀφῆκεν, ἐκὼν δ' ἡμάρτανε φωτός.
 δεξιτερόν δ' ὑπὲρ ὤμον ἐῴξου δουρὸς ἀκωκὴ
 ἐν γαίῃ ἐπάγῃ· ὁ δ' ἄρ' ἔσθη τάρβησέν τε 374

βαμβαίνων - ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίνεται ὀδόντων -
 χλωρὸς ὑπαὶ δείου. τὰ δ' ἀσθμαίνοντε κιχήτην,
 χειρῶν δ' ἀψάσθην· ὃ δὲ δακρύσας ἔπος ἤυδα

„Ζωγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γὰρ
 ἔνδον

χαλκὸς τε χρυσὸς τε πολύκμητός τε σίδηρος,
 τῶν κ' ὕμιν χάρις αὐτοπατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα, 380
 εἰ κεν ἐμὲ ζῶον πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς

„θάρσει, μηδὲ τί τοι θάνατος καταδύμιος ἔστω·
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 πῇ δ' οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται οἶος 385
 νύκτα δι' ὄρφναίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
 [ἢ τινα συλήσων νεκύων κατατεθνηώτων;]

ἢ σ' Ἐκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς; ἢ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνήκεν;“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπεὶτα Δόλων - ὑπὸ δ' ἔτρεμε
 γυνὴ - 390

„πολλῇσιν μ' ἄτῃσι παρέκ νόον ἤγαγεν Ἐκτωρ,
 ὅς μοι Πηλείωνος ἀγανοῦ μώνυχας ἵππους -
 δωσέμεναι κατένευσε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ·
 ἠνώγει δέ μ' ἰόντα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
 ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι
 ἢ ἐφυλάσσονται νῆες θοαὶ ὥς τὸ πάρος περ, 396
 ἢ ἤδη χεῖρες αἰνὴν ἡμετέρῃσι δαμέντες
 φύξιν βουλεύοιτε μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλοιτε
 νύκτα φυλάσσεσθαι καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῶ.“

Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 „ἦ ῥά νύ τοι μεγάλων δῶρων ἐπεμαίετο θυμὸς, 401
 ἵππων Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἳ δ' ἀλεγεινὸν
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἢ δ' ὀχέεσθαι,

ἄλλω γ' ἢ Ἀχιλλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως καταλέξω· 405
 ποῦ νῦν δεῦρο κιὼν λίπες Ἔκτορα, ποιμένα λαῶν;
 ποῦ δέ οἱ ἔντεα κεῖται Ἀρήϊα, ποῦ δέ οἱ ἵπποι;
 πῶς δ' αἶ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαὶ τε καὶ εὐναί;
 [ἄσσα τε μητιώσσι μετὰ σφίσιν, ἣ μεμάασιν
 αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἥ πόλινδε 410
 ἀψ' ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοῖς.]

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων, Εὐμήθεος υἱός
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 Ἐκτὼρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουληφόροι εἰσίν,
 βουλὰς βουλευέει θεῶν παρὰ σήματι Ἴλου, 415
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἄς εἴρωαι, ἥρως,
 οὔτις κεκριμένη ῥύεται στρατὸν οὐδὲ φυλάσσει.
 ὅσσαι μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάραι, οἷσιν ἀνάγκη,
 οἱ δ' ἐρρηγρόθασιν φυλασσέμεναί τε κέλονται
 ἀλλήλοισι. ἀτὰρ αὖτε πολὺκλητοὶ ἐπίκουροι 420
 εὖδουσι· Τρωσὶν γὰρ ἐπιτραπέουσι φυλάσσειν·
 οὐ γάρ σφιν παῖδες σχεδὸν εἶαται οὐδὲ γυναῖκες.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς

„πῶς γὰρ νῦν, Τρώεσσι μεμιγμένοι ἵπποδάμοισιν
 εὖδουσ', ἣ ἀπάνευθε; δῖαιπέ μοι, ὄφρα δαείω.“ 425

Τὸν δ' ἡμίβετ' ἔπειτα Δόλων, Εὐμήθεος υἱός
 „τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 πρὸς μὲν ἄλδς Κᾶρες καὶ Παῖονες ἀγκυλότοξοι
 καὶ Αἰεεγες καὶ Καύκωνες δῖοί τε Πελασγοί. 429
 πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι Μυσοὶ τ' ἀγέρωχοι
 καὶ Φρύγες ἱππόδαμοι καὶ Μήονες ἱπποχορυσταί.
 ἀλλὰ τίη ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ἕκαστα;
 εἰ γὰρ δὴ μέγατον Τρώων καταδύναι ὄμιλον,
 Θρηῖκες οἷδ' ἀπάνευθε νηήλυδες, ἐσχατοὶ ἄλλων·

ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεὺς, πάϊς Ἡϊονῆος. 435
 τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἶδον ἡδὲ μεγίστους·
 λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.
 ἄρμα δέ οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἥσκηται·
 τεύχεα δὲ χρύσεια πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 ἦλυθ' ἔχων· τὰ μὲν οὔτι καταθνητοῖσιν εἰσικεν 440
 ἄνδρεσσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν νῦν νηυσὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν,
 ἥέ με δῆσαντες λίπετ' αὐτόθι νηλεῖ δεσμῷ,
 ὄφρα κεν ἔλθῃτον καὶ πειρηθῇτον ἐμεῖο,
 ἥε κατ' αἶσαν ἔειπον ἐν ὑμῖν, ἥε καὶ οὐκί." 445

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διο-
 μῆδης

„μη δὴ μοι φύξιν γε, Δόλων, ἐμβάλλεο θυμῷ,
 ἐσθλά περ ἀγγείλας, ἐπεὶ ἵκεο χεῖρας ἐς ἀμάς.
 εἰ μὲν γάρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν ἡὲ μεθῶμεν,
 ἢ τε καὶ ὕστερον εἶσθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 450
 ἡὲ διοπτεύσω, ἢ ἐναντίβιον πολεμίζων·
 εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμῆς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης,
 οὐκέτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσειαι Ἀργείοισιν." 455

Ἦ καὶ ὁ μὲν μιν ἐμελλε γενεῖλον χειρὶ παχείῃ
 ἀψάμενος λίσσεσθαι, ὁ δ' αὐχένα μέσσου ἐλασσειν
 φασγάνῳ αἶψας, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τέτυντε· 456
 φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦγε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλῇσιν ἔλοντο
 καὶ λυκέην καὶ τόξα παλίντονα καὶ δόρυ μακρόν·
 καὶ τὰ γ' Ἀθηναίῃ ληϊτιδίδος Ὀδυσσεὺς - 460
 ὑψὸς ἀνέσχεθε χειρὶ καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα

„Καῖρε, θεᾶ, τοῖσδεσσι· σὲ γὰρ πρώτην ἐν Ὀλύμπῳ
 πάντων ἀθανάτων ἐπιδωσόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὐτὶς
 πέμψον ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς." 465

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἔθεν ὑψὸς αἰέρας 465

θῆκεν ἀνὰ μυρίκην· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκεν,
 συμμάσφας δόνακας μυρίκης τ' ἐριθηλέας ὄξους,
 μὴ λάθοι αὐτὶς ἰόντε θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.
 τῷ δὲ βῆτην προτέρω διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα,
 αἶψα δ' ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἔχον ἰόντες. 470
 οἱ δ' εὖθον καμάτῳ ἄδηκότες, ἔντεα δὲ σφιν
 καλὰ παρ' αὐτοῖσι χθονὶ κέκλιτο, εὖ κατὰ κόσμον,
 τριστοιχί· παρὰ δὲ σφιν ἐκάστω δίζυγες ἵπποι.
 Ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ εὖδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκέες ἵπποι
 ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης ἱμάσι δέδευντο. 475
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς προπάρουθεν ἰδὼν Διομήδεϊ δειξεν·

„Οὐτός τοι, Διομήδες, ἀνὴρ, οὗτοι δὲ τοι ἵπποι,
 οὓς νῶν πίψαυσκε Δόλων, ὃν ἐπέφνονμεν ἡμεῖς.
 ἀλλ' ἄγε δὴ, πρόφερε κρατερὸν μένος· οὐδέ τί σε χρὴ
 ἐστάμεναι μέλεον σὺν τεύχεσιν, ἀλλὰ λυ' ἵππους· 480
 ἢ ἐσὺ γ' ἄνδρας ἔναιρε, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.“

Ὡς φάτο, τῷ δ' ἔμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 πτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην, τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' αἰκίης
 ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνεται δ' αἵματι γαῖα.
 ὥς δὲ λέων μῆλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθὼν, 485
 αἰγέσιν ἢ ὄτεσσι, κακὰ φρονέων ἐνορούσῃ,
 ὥς μὲν Θρηίκας ἄνδρας ἐπώχετο Τυδεὸς υἱός,
 ὄφρα θυώδεκ' ἔπεφνεν. ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
 ὄντινα Τυδεΐδης ἄορι πληξείε παραστάς,
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐξερύσα-
 σκεν,

τὰ φρονέων κατὰ θυμὸν, ὅπως καλλίτριχες ἵπποι 491
 ῥεῖα διέλθοιεν μηδὲ τρομεοῖατο θυμῷ
 νεκροῖς ἀμβαίνοντες· ἀῆθεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κυχῆσατο Τυδεὸς υἱός,
 τὸν τρισκαιδέκατον μεληιδέα θυμὸν ἀπηύρα 495
 ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῇφιν ἐπέστη

[την νύκτ', ὀλυμπίοιο παῖς, διαμνητὴν Ἀθηναίης].
τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς λυέ μώνυχας ἵππους,
σὺν δ' ἤειρεν ἱμάσι καὶ ἐξήλαυνεν ὄμιλον
τόξω ἐπιπλήσσω, ἐπεὶ οὐ μάστιγα φαεινὴν 500
ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἐλέσθαι.
ῥοίξῃσιν δ' ἄρα πιφανύσκων Διομήδεϊ δῖω.

Αὐτὰρ ὁ μερμήριζε μένων ὅ τι κύντατον ἔρδοι,
ἣ ὕγε δίφρον ἐλών, ὅθι ποικίλα τεύχε' ἔκειτο,
ῥυμοῦ ἐξερῦοι, ἣ ἐκφέροι ὑψόσ' αἰέρας, 505
ἣ ἔτι τῶν πλεόνων Ὀρηκῶν ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
εἶος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη
ἐγγύθεν ἱσταμένη προσέφη Διομήδεα δῖον

„Νόστου δὴ μῆσαι, μεγαθύμου Τυδέος υἱέ,
νῆας ἐπι γλαφυράς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθῃς, 510
μὴ πού τις καὶ Τρῶας ἐγείρῃσιν θεὸς ἄλλος.“

Ὡς φάθ', ὁ δὲ ξυνέηκε θεῆας ὅπα φωνησάσης,
καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσατο· κόπτε δ' Ὀδυσσεὺς
τόξω· τοὶ δ' ἐπέτοντο θεῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οὐδ' ἀλαοσκοπίην εἶχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, 515
ὥς ἰδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἔπουσεν·
τῇ κοτέων Τρώων κατεδύσατο πούλιν ὄμιλον,
ᾧρσεν δὲ Ὀρηκῶν βουληφόρον Ἴπποκόωντα,
Ῥήσου ἀνέψιόν ἐσθλόν. ὁ δ' ἐξ ὕπνου ἀνορούσας,
ὥς ἰδε χῶρον ἐρῆμον, ὅθ' ἔστασαν ὠκέες ἵπποι 520
ἄνδρας τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέῃσι φουῆσιν,
ᾧμωξέν τ' ἄρ' ἐπειτα φίλον τ' ὀνόμηνεν ἐταῖρον.
Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ᾠρτα κυδοιμὸς
θυνόντων ἄμυνδης· θηεῦντο δὲ μέρμερα ἔργα,
ὅσς' ἄνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας. 525

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἱκάνον ὅθι σκοπὸν Ἔκτορος ἔκταν·
ἐνθ' Ὀδυσσεὺς μὲν ἐρυξε δίφιλος ὠκέας ἵππους,
Τυδείδης δὲ χαμᾶζε θεοῶν ἔναρα βροτόεντα

ἐν χείρεσσ' Ὀδυσῇ τίθει, ἐπεβήσετο δ' ἵππων.
 μάστιξεν δ' ἵππους, τὸ δ' οὐκ ἄκουτε πετέσθην 530
 [νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἐπλετο θυμῷ].
 Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον αἶε φώνησέν τε

„ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κίλεται δέ με θυμός.
 ἵππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὕατα βάλλει, 535
 αἶ γὰρ δὴ Ὀδυσσεύς τε καὶ ὁ κρατερός Διομήδης
 ὦδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασάλατο μώνυχας ἵππους.
 ἀλλ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα μή τι πάθωσιν
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.“

Οὕτω πᾶν εἶρητο ἔπος, ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί. 540
 καὶ ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα, τοὶ δὲ χαρέντες
 δεξιῇ ἡσπάζοντο ἐπεσσί τε μελιχίοισιν.
 πρῶτος δ' ἐξερέεινε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ

„Εἰπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος
 Ἀχαιῶν,

ὅπως τούσδ' ἵππους λάβετον καταδύντες ὕμιλον 545
 Τρώων; ἢ τίς σφωε πόρεν θεὸς ἀντιβολήσας;
 αἰνῶς ἀκτίνεσσιν ἐοικότες ἡέλιοιο.
 αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσσομαι, οὐδέ τί φημι
 μιμνάξειν παρὰ νηυσὶ, γέρον περ ἐὼν πολεμιστῆς·
 ἀλλ' οὕτω τοίους ἵππους ἶδον οὐδ' ἐνόησα. 550
 ἀλλὰ τιν' ὕμ' ὄϊω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα·
 ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς
 κούρη τ' αἰγιόχοιο Διὸς, γλαυκῶπις Ἀθήνη.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς

„ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν, 555
 ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας ἥεπερ οἶδε
 ἵππους δωρήσαιτ', ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
 ἵπποι δ' οἶδε, γεραιέ, νεήλυδες, οὐδ' ἐρευνεῖς,

Θρηῖκιοι· τοὶ δὲ σφιν ἀνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
ἔκτανε, πὰρ δ' ἐτάρους δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους.
τὸν τρισκαίδεκατον σκοπὸν εἵλομεν ἐργύνῃ νηῶν, 561
τόν ῥα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
Ἐκτωρ τε προσέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί·

Ὡς εἰπὼν τάφροιο διήλασε μώνυχας ἵππους
καρχαλόων· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί. 565
οἱ δ' ὅτε Τυδεΐδew κλισίην εὐτυχτον ἴκοντο,
ἵππους μὲν κατέδησαν εὐτμήτοισιν ἱμάσιν
φάτνῃ ἐφ' ἱππείῃ, ὅθι περ Διομήδεος ἵπποι
ἔστασαν ὠκύποδες μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες.
νηϊ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος 570
θῆκ' Ὀδυσσεύς, ὅφρ' ἱρὸν ἐτοιμασσαίαιτ' Ἀθήνη.
αὐτοὶ δ' ἰδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσῃ
ἔσβάντες, κνήμας τ' ἠδὲ λόφον ἀμφὶ τε μηρούς.
αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῆμα θαλάσσης ἰδρῶ πολλὸν
νίψεν ἀπὸ χρωτὸς, καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ, 575
ἔς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες εὐξέστας λούσαντο.
τῷ δὲ λοεσσαμένῳ καὶ ἀλειψαμένῳ λίπ' ἐλαίῳ
δείπνω ἐφιζανέτην, ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνη
πλείου ἀφυσσάμενοι λείβον μελιηδέα οἶνον.

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Δ

Ἀγαμέμνωνος ἀριστεία.

Ὡς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
ᾤρнуθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
Ζεὺς δ' Ἐριδα προϊάλλε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν

ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χειρὶν ἔχουσαν.
 στῇ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακήτει νηϊ μελαινῇ, 5
 ἥ ῥ' ἐν μεσσήτῳ ἔσκε γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσδε,
 ἡμὲν ἐπ' Αἰάντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
 ἡδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοὶ ῥ' ἔσχατα νῆας εἰσας
 εἶρυσαν, ἡνορέῃ πῖσυνοι καὶ κάρτει χειρῶν.
 ἐνθα σταῶσ' ἥϊυσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε 10
 ὄρθι, Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάστῳ
 καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι.
 [τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἢ νέεσθαι
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν.]
 Ἀτρεΐδης δ' ἐβόησεν ἰδὲ ζῶννυσθαι ἄνωγεν 15
 Ἀργεῖους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκόν.
 κινήιδας μὲν πρῶτα περὶ κινήμῃσιν ἔθηκεν
 καλὰς, ἀργυρῶσισιν ἐπισφυρτοῖς ἀραρυίας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν,
 τὸν ποτὲ οἱ Κινύρης δῶκε ξεινήλου εἶναι. 20
 πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος, οὐνεκ' Ἀχαιοὶ
 ἐς Τροίην νῆεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον·
 τοῦνεκά οἱ τὸν δῶκε, χαριζόμενος βασιλῆϊ.
 τοῦ δ' ἦτοι δέκα οἶμοι ἔσαν μέλανος κυάνοιο,
 δῶδεκα δὲ χρυσοῖο καὶ εἴκοσι κασσιτέροιο· 25
 κυάνεοι δὲ δράκοντες ὀρωρέχατο προτὶ δειρὴν
 τρεῖς ἑκάτερθ', ἱρισσιν ἐοικότες, ἅστε Κρονίων
 ἐν νέφει στήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δὲ οἱ ἦλοι
 χρύσειοι πάμφαινον, ἅτάρ περὶ κουλεὸν ἦεν 30
 ἀργύρεον, χρυσέοισιν ἀορτήρεσσιν ἀρηγός.
 ἂν δ' ἔλετ' ἀμφιβρότην πολυδαίδαλον ἀσπίδα θυοῦρι,
 καλὴν, ἣν πέρι μὲν κύνελοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,
 ἐν δὲ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν ἐείκοσι κασσιτέροιο
 λευκοὶ, ἐν δὲ μέσοισιν ἦν μέλανος κυάνοιο. 35

τῇ δ' ἐπὶ μὲν Ἰοργῶ βλοσυρῶπις ἐστεφανωτο
 δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δειμός τε Φόβος τε.
 τῆς δ' ἔξ ἀργύρεος τελαμῶν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῦ
 κυάνεος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλὰ δέ οἱ ἦσαν
 τρεῖς ἀμφιστρεφέες, ἐνὸς ἀνθένος ἐκπεφυνῖται. 40
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάλῃρον
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθευ ἐνευεν.
 εἴλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυθμένα χαλκῷ,
 ὀξέα· τῇλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἴσω
 λάμπ'· ἐπὶ δ' ἐγδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη, 45
 τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρύσοιο Μνηκῆης.

Ἠνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἐῷ ἐπέτελλεν ἕκαστος
 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὐθ' ἐπὶ τάφρῳ,
 αὐτοὶ δὲ προλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 ῥῶοντ'· ἄσβεστος δὲ βοή γένετ' ἡῶθι πρό. 50
 φθάν δὲ μέγ' ἱππῶν ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες,
 ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκλίθον. ἐν δὲ κυδοιμὸν
 ὤρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑπόθεν ἦκεν ἔρσας
 αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὐνεκ' ἐμελλεν
 πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς Αἰδὶ προῖάφειν. 55

Τρῶες δ' αὐθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίῳ,
 Ἑκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα
 Αἰνείαν θ', ὃς Τρῶσι θεὸς ὥς τίετο δῆμῳ,
 τρεῖς τ' Ἀντηνορίδας, Πόλυβον καὶ Ἀγήνορα δῖον
 ἡΐθεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπιέκελον ἀθανάτοισιν. 60
 Ἑκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσ' εἶσεν.
 οἶος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὐλῖος ἀστὴρ
 παμφαίνων, τοτὲ δ' αὖτις ἔδυνέφρα σκιόεντα,
 ὥς Ἑκτωρ ὅτε μὲν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,
 ἄλλοτε δ' ἐν πνυμάτοισι κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
 λάμφ' ὥστε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο. 66
 Οἱ δ', ὥστ' ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν

ὄγμον ἐλαύνωσιν, ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν
 πυρῶν ἢ κριθέων· τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει·
 ὥς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες 70
 δῆλουν, οὐδ' ἕτεροι μνῶντ' ὀλοοῖο φόβοιο·
 ἴσας δ' ὑσμίνῃ κεφαλὰς ἔχεν· οἱ δὲ λύκοι ὥς
 θῦνον. Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσορόωσα·
 οἷη γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν,
 οἱ δ' ἄλλοι οὐ σφιν πάρεσαν θεοὶ, ἀλλὰ ἔκηλοι 75
 σφουδραὶ ἐν μεγάροισι καθείατο, ἥχι ἐκάστω
 δῶματα καλὰ τέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο.
 [πάντες δ' ἠτιόωντο κελαινεφέα Κρονίωννα,
 οὔνεκ' ἄρα Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
 τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγριζε πατήρ· ὁ δὲ νόσφι λιασθεὶς
 τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κῦδεϊ γαίῳν, 81
 εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 χαλκοῦ τε στεροπὴν, ὀλλύντας τ' ὀλλυμένους τε.]
 Ὅφρα μὲν ἤως ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπιετο, πίπτε δὲ λαός·
 ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὀπίσσετο δεῖπνου 86
 οὔρεος ἐν βήσσησιν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσετο χεῖρας
 τάμνων δένδρεα μακρὰ, ἄδος τέ μιν ἔκετο θυμὸν,
 σίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἡμερος αἰρεῖ,
 τῆμος σφῇ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥῆξαντο φάλαγγας, 90
 κεκλόμενοι ἐτάροισι κατὰ στίχας. ἐν δ' Ἀγαμέμνων
 πρῶτος ὄρουσ', ἔλε δ' ἄνδρα Βιήνορα, ποιμένα λαῶν,
 αὐτόν, ἔπειτα δ' ἐταῖρον Οἰλῆα πλήξιππον.
 ἦτοι ὅγ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενος ἀντίος ἔστη·
 τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα μετώπιον ὀξείῃ δουρὶ 95
 νύξ', οὐδὲ στεφάνῃ δόρυ οἱ σκέθε χαλκοβάρεια,
 ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὀστέου, ἐγκέφαλος δὲ
 ἐνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
 καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὖθι ἀναξ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων

στηθεσι παμφαίνοντάς, ἐπεὶ περιόδυνσε χιτώνας· 100
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' Ἰσὸν τε καὶ Ἀντιφον ἐξεναρξίζων,
 νῆε δ' ὡς Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἄμφω
 εἶν ἐνὶ δίφρῳ ἑόντας· ὁ μὲν νόθος ἡμιόχενεν,
 Ἀντιφον αὖ παρῆβασκε περικλυτός· ὦ ποτ' Ἀχιλλεύς
 Ἰδῆς ἐν κνημοῖσι διδῆ μόσχοισι λύγροισιν, 105
 ποιμαίνοντ' ἐπ' ὄεσσι λαβὼν, καὶ ἔλυσεν ἀπούνων.
 δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στήθος βάλε δουρὶ,
 Ἀντιφον αὖ παρὰ οὐς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.
 σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖων ἐσύλα τεύχεα καλὰ, 110
 γιγνώσκων· καὶ γάρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῇσιν
 εἶδεν, ὅτ' ἔξ' Ἰδῆς ἄγαγεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
 ὥς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
 ῥηϊδίως συνέαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν,
 ἔλθων εἰς εὐνὴν, ἀπαλὸν τέ σφ' ἦτορ ἀπήνυρα· 115
 ἢ δ' εἶπερ τε τύχῃσι μάλα σχεθὼν, οὐ δύναται σφιν
 χραϊσμεῖν· αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἰκάνει·
 καρπαλίμως δ' ἤρξε διὰ θρυμὰ πικρὰ καὶ ὕλην
 σπεύδουσ', ἰδρώουσα, κραταιοῦ θηρὸς ὑφ' ὀρμῆς·
 ὥς ἄρα τοῖς οὕτις δύνατο χραϊσμηδαὶ ὄλεθρον 120
 Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο.
 Αὐτὰρ ὁ Πείσανδρόν τε καὶ Ἰππόλοχον μενεχάρμην,
 νῆας Ἀντιμάχοιο θαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα
 χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ θῶρα,
 οὐκ εἶασχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ, 125
 τοῦπερ δὴ δύο παῖδες λάβε κρείων Ἀγαμέμνων
 εἶν ἐνὶ δίφρῳ ἑόντας, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκείας ἵππους·
 ἐκ γάρ σφεας χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα,
 τῷ δὲ κυκηθήτην· ὁ δ' ἐναντίον ὦρτο λέων ὥς
 Ἀτρεΐδης· τῷ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γουναξέσθην 130
 „Ζώγρει, Ἀτρέος νῆε, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·

πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κεῖται,
χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,
τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
εἰ νῶϊ ζωοὺς πεπύθουτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“ 13

Ὡς τῷγε κλαίοντε προσανθήτην βασιλῆα
μειλιχίοις ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσαν
„Εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο θαῖφρονος υἷες ἐστὼν,
ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,
ἀγγελὴν ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ,
αὐτὶ κατακτεῖναι μὴδ' ἐξέμεν ἄψ ἔς Ἀχαιοὺς,
νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς ἀεικέα τίσετε λῶβην.“ 14

Ἢ καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὥς τε χαμᾶζε,
δουρὶ βαλὼν πρὸς στήθος· ὁ δ' ὕπτιος οὔδεις ἐρείσθη
Ἰππόλοχος δ' ἀπόρουσε, τὸν αὖ χαμὰ ἐξενάριξεν, 14
χεῖρας ἀπὸ ξίφει τμήξας ἀπὸ τ' αὐχένα κόψας,
ὄλμον δ' ὥς ἔσσευε κυλίνδεσθαι δι' ὁμίλου.
τοὺς μὲν ἔασ'· ὁ δ' ὅθι πλείσται κλονέοντο φάλαγγες
τῇ ᾧ ἐνόρουσ', ἅμα δ' ἄλλοι ἐνκνήμιδες Ἀχαιοί.
πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεον φεύγοντας ἀνάγκη, 15
ἵππεις δ' ἵππῃας – ὑπὸ δέ σφισιν ὥρτο κούρη
ἐκ πεδίου, τὴν ὥρσαν ἐρίγδουποι πόδες ἵππων –
χαλκῷ δηϊόωντες. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
αἶψα ἀποκτείνων ἔπετ', Ἀργείοισι κελεύων.
ὥς δ' ὅτε πῦρ αἰδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ· 15
πάντῃ τ' εἰλυφῶων ἄνεμος φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι
πρόρριζοι πίπτουσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς ὁρμῇ·
ὥς ἄρ' ὑπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι πίπτε κάρηνα
Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι
κείν' ὄρεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας, 16
ἡνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας. οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ
κείατο, γύπεσσιν πολὺν φέλτεροι ἢ ἀλόχοισιν.

Ἐκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεὺς ἐκ τε κούρης

ἐκ τ' ἀνδροκτασίης ἐκ δ' αἵματος ἐκ τε κυδοιμοῦ·
 Ἀτρεΐδης δ' ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων. 165
 οἱ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο,
 μέσσον καὶ πεδλίον, παρ' ἐρινεὸν ἐσσεύοντο
 ἰέμενοι πόλιος· ὃ δὲ κεκληγῶς ἔπετ' αἰεὶ
 Ἀτρεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκοντο, 170
 ἐνδ' ἄρα δὴ ἴσταντο καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμνον.
 οἱ δ' ἔτι καὶ μέσσον πεδλίον φοβέοντο, βόες ὥς,
 ἄστε λέων ἐφόβησε μολῶν ἐν νυκτὸς ἀμολγῇ
 πάσας· τῇ δέ τ' ἱὴ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
 τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν 175
 πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσ-
 σει·

ὥς τοὺς Ἀτρεΐδης ἔφεπε κρείων Ἀγαμέμνων,
 αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δ' ἐφέβοντο,
 πολλοὶ δὲ προηεῖς τε καὶ ὑπτιοὶ ἐκπεσον ἵππων
 Ἀτρεΐδεω ὑπὸ χερσὶ· περιπρὸ γὰρ ἔρχετ' ἰθεὺν. 180
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἐμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπὺ τε τείχος
 ἵξεσθαι, τότε δὴ ῥα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἴδης ἐν κορυφῇσι καθέζετο πιδνέσεως,
 οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δ' ἀστεροπὴν μετὰ χερσίν.

Ἴριν δ' ὥτρυνε χρυσόπτερον ἄγγελέουσαν 185

„Βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, τὸν Ἑκτορι μῦθον ἐνίσπες,
 ὅφρ' ἂν μὲν κεν ὄρῃ Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
 τόφρ' ἀναχωρεῖτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω
 μάρνασθαι δητοῖσι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην. 190
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπεῖς ἢ βλήμενος ἰῶ
 εἰς ἵππους ἄλεται, τότε οἱ κράτος ἐγγυαλίξω
 κτείνειν, εἰσόκε νῆας ἐϋσσέλμους ἀφίκηται
 δύη τ' ἡέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.“

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίδθησε ποδήνεμος ὠκέα Ἴρις, 195
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.

εὖρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἴκτορα δῖον,
ἑσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
ἄγχου δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις
„Ἴκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Δὴ μῆτιν ἀτάλαντε, 200

Ζεὺς με πατὴρ προέηκε τέιν τάδε μυθήσασθαι.
ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὄρῃς Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
τόφρ' ὑπόεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἄνωχθι
μάρνασθαι θηβόισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην. 205

αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπεῖς ἦ βλήμενος ἰὼ
εἰς ἵππους ἄλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίξει
κτείνειν, εἰσόκε νῆας εὖσσέλμους ἀφίκηαι
δύη τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.“

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις, 210
Ἴκτωρ δ' ἐξ ὀρέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε,
πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὦχετο πάντη,
ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνὴν.
οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν,
Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας. 215
ἀρτύνθη δὲ μάχη, στὰν δ' ἀντίοι· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
πρῶτος ὄρευσ', ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἀπάν-
των.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ὅστις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν
ἢ αὐτῶν Τρώων ἢ ἐκλειτῶν ἐπικούρων. 220

Ἰφιδάμας Ἀντηνορίδης, ἥϊς τε μέγας τε,
ὃς τράφη ἐν Θρῆκῃ ἐριβόλακι, μητέρι μήλων·
Κισσηὺς τόνγ' ἔθρεψε δόμοις ἐνι τυτθὸν ἐόντα
μητροπάτωρ, ὃς τίκτε Θεανὴ καλλιπάρηον·
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον, 225

αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὄγε θυγατέρα ἦν·
 γήμας δ' ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκει Ἀχαιῶν
 σὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἳ οἱ ἔποντο.
 τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περικώτῃ λίπε νῆας ἕδσας,
 αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν εἰς Ἴλιον εἰληλούθει· 230
 ὅς ῥα τότε Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παρὰ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔργχος,
 Ἰφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην, θώρηκος ἐνερθεν,
 νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἐρείσε, βαρεῖή χειρὶ πιθήσας· 235
 οὐδ' ἔτορε ζωστήρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 ἀργύρεϊ ἀντομένη, μόλιβος ὥς, ἐτράπετ' αἰχμῇ.
 καὶ τότε χειρὶ λαβὼν εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
 ἔλκ' ἐπὶ οἱ μεμαῶς ὥστε λls, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 σπάσσατο· τὸν δ' ἄορι πληῖξ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα. 240
 ὥς ὁ μὲν αὖθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον
 οἰκτρὸς, ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, ἀστοῖσιν ἀρήγων,
 κουριδίης, ἥς οὐτι χάριν ἶδε, πολλὰ δ' ἔδωκεν·
 πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη,
 αἶγας ὁμοῦ καὶ οἷς, τὰ οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο. 245
 δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων ἐξεναρίξεν,
 βῆ δὲ φέρων ἐν ὁμίλῳ Ἀχαιῶν τεύχεα καλὰ.

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Κῶων, ἀριδείκετος ἀνδρῶν,
 πρεσβυγενὴς Ἀντηνορίδης, κρατερόν ῥα ἔπένθος
 ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψε, κασιγνήτοιο πεσόντος. 250
 στῆ δ' εὐράξ σὺν δουρὶ, λαθὼν Ἀγαμέμνονα διον,
 νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσην, ἄγκωνος ἐνερθεν,
 ἀντικρὺ δὲ διέσχε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκή.
 ῥίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης ἠδὲ πολέμοιο, 255
 ἀλλ' ἐπόρουσε Κῶωνι ἔχων ἀνεμοτρεφὲς ἔργχος.
 ἦτοι ὁ Ἰφιδάμαντα κασίγνητον καὶ ὄπατρον

ἔλκε ποδὸς μεμαῶς, καὶ αὐτὶ πάντας ἀρίστους·
 τὸν δ' ἔλκοντ' ἀν' ὅμιλον ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 οὔτησε ξυστῶ χαλκῆρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα· 26
 τοῖο δ' ἐπ' Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκουσε παραστάς.
 ἐνθ' Ἀντήνορος νῆες ὑπ' Ἀτρεΐδῃ βασιλῇ
 πότμον ἀναπλήσαντες ἔδυν δόμον Ἄϊδος εἰσω.

Αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
 ἔργεϊ τ' ἄορι τε μεγάλοισί τε χερμαδιοῖσιν, 26
 ὄφρα οἱ αἰμ' ἐτι θερμὸν ἀνῆνοθεν ἕξ ὠτειλῆς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσεται, παύσατο δ' αἶμα,
 ὀξεῖαι δ' ὀδύναι δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.
 ὥς δ' ὅτ' αὖ ὠδίνουσιν ἔχῃ βέλος ὀξὺ γυναικα,
 δοῖμν, τό τε προΐεσι μογροστόκοι Εἰλλείθυιαι, 27
 Ἥρης θυγατέρες πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι,
 ὥς ὀξεῖ' ὀδύναι δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.
 εἰς δῖφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλεν
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἥχθετο γὰρ κῆρ.
 ἧῦσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς 27

„ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 ὑμεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισιν
 φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητίετα Ζεὺς
 εἰασε Τρώεσσι πανημέριον πολεμίζειν.“

Ὡς ἔφαθ', ἡνιόχος δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους 28
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῷ δ' οὐκ ἄκουτε πετέσθην·
 ἄφρεον δὲ στήθεα, ῥαίνοντο δὲ νέρθε κονίη,
 τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντες.

Ἐκτωρ δ' ὥς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κιόντα,
 Τρωσὶ τε καὶ Ἀυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας 28

„Τρῶες καὶ Ἀύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μῆσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 οἶχετ' ἀνὴρ ὄριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκεν
 Ζεὺς Κρονίδης. ἀλλ' ἰθὺς ἐλαύνετε μῶνυχας ἵππου·

ἰφθίμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὖχος ἄρῃσθε.“ 290

Ὡς εἰπὼν ὅτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.

ὥς δ' ὅτε πού τις θηροτῆρ κύνας ἀργιόδοντας

σεύη ἐπ' ἀγροτέρῳ σὺν καπρίῳ ἢ λέοντι,

ὥς ἐπ' Ἀχαιοῖσιν σεῦε Τρώας μεγαθύμους

Ἐκτωρ Πριαμίδης, βροτολοιγῶ ἴσος Ἀρηϊ. 295

αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει,

ἐν δ' ἔπεσ' ὑσμίνῃ ὑπεραί ἴσος ἀέλλῃ,

ἦτε καθαλλομένη ἰοειδέα πόντον ὀρίνει.

Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν

Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν; 300

Ἄσαλον μὲν πρῶτα καὶ Ἀντόνοον καὶ Ὀπίτην

καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφέλιον ἠδ' Ἀγέλαον

Αἰσυμνόν τ' Ὀρόν τε καὶ Ἰππόνοον μενεχάρμην.

τούς ἄρ' ὅγ' ἡγεμόνας Δαναῶν ἔλεν, αὐτὰρ ἔπειτα

πληθύν, ὥς ὁπότε νέφεα Ζέφυρος στυφελίξῃ 305

ἀργεστάῳ Νότοιο, βαθεῖη λαίλαπι τύπτων·

πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα κυλίνδεται, ὑψόσε δ' ἄχνη

σκιδνάται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰωῆς·

ὥς ἄρα πυκνὰ καρήαδ' ὑφ' Ἐκτορι δάμνατο λαῶν.

Ἔνθα κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο,

καὶ νῦ κεν ἐν νήεσσι πέσον φεύγοντες Ἀχαιοί, 311

εἰ μὴ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κέκλετ' Ὀδυσσεύς

„Τυδείδῃ, τί παθόντε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς;

ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἵστασο· δὴ γὰρ ἔλεγχος

ἔσσεται, εἰ κεν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἐκτωρ.“ 315

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης

„ἦτοι ἐγὼ μένω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα

ἡμέων ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς

Τρῶσιν δὴ βόλεται δοῦναι κράτος ἥπερ ἡμῖν.“

Ἢ καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμαῖζε, 320

δοῦρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς

ἀντίθεον θεράποντα Μολλίονα τοῖο ἄνακτος.
 τοὺς μὲν ἔπειτ' ἔλασαν, ἐπεὶ πολέμου ἀπέπαιυσαν·
 τῷ δ' ἂν ὄμιλον λύντε κυδοῖμεν, ὥς ὅτε κἄπρῳ
 ἐν κυσὶ θηρευτῇσι μέγα φρονέοντες πέσῃτον· 325
 ὥς ὄλεκον Τρῶας παλινορμένῳ· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἑκτορα δῖον.

Ἐνθ' ἔλκτεν δόφρον τε καὶ ἀνέρε δῆμον ἀρίστω,
 νῆε δ' ὤω Μέροπος Περικλοῖον, ὃς περὶ πάντων
 ἦδδε μαντοσύνας, οὐδὲ οὖν παῖδας ἔασκεν 330
 στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τῷ δέ οἱ οὔτι
 πειδέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
 τοὺς μὲν Τυδείδης δουρικλειτὸς Διομήδης
 θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν κλυτὰ τεύχε' ἀπηνύρα·
 Ἰππόδαμον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ Ὑπερόχον ἐξενάριξεν. 335

Ἐνθα σφιν κατὰ ἴσα μάχην ἐταίνυσσε Κρονίων
 ἐξ Ἰδης καθορῶν· τοὶ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον.
 ἦτοι Τυδέος υἱὸς Ἀγαστροφον οὔτασε δουρὶ
 Παιονίδην ἥρωα κατ' ἰσχίον· οὐδέ οἱ ἵπποι
 ἐγγὺς ἔσαν προφυγεῖν, ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ. 340
 τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ' ἔχεν, αὐτὰρ ὁ πεζὸς
 θῦνε διὰ προμάχων, εἴως φίλον ὤλεσε θυμόν.
 Ἐκτωρ δ' οὐδ' ὤνησε κατὰ στίχας, ὥρτο δ' ἐπ' αὐτοῦς
 κεκλιηγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες.
 τὸν δὲ ἰδὼν ὀύγησε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης, 345
 αἶψα δ' Ὀδυσσεῖα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἔοντα

„Νῶϊν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται, ὄβριμος Ἐκτωρ·
 ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.“

Ἥ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος, 349
 καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, τιτυσκόμενος κεφαλῇφιν,
 ἄκρην καὶ κόρυθα· πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκοφί χαλκός,
 οὐδ' ἵκετο χροῖα καλὸν· ἐρύκακε γὰρ τροφάλεια
 τρίπτυχος αὐλῶπις, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.

Ἔκτωρ δ' ὣκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὀμίλῳ,
 στῆ δὲ γυνὴ ἔριπὼν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ 355
 γαίης· ἄμφι δὲ ὅσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυψε.

ὄφρα δὲ Τυδεΐδης μετὰ δούρατος ὦχετ' ἐρωήν
 τῆλε διὰ προμάχων, ὅθι οἱ καταείσατο γαίης,
 τόφρ' Ἔκτωρ ἄμπνυτο, καὶ ἄψ ἐς δίφρον ὀρούσας
 ἐξέλασ' ἐς πληθύν, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. 360
 δουρὶ δ' ἐπαίσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης

„Ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύν· ἦ τέ τοι ἄγχι
 ἦλθε κακόν· νῦν αὐτὲ σ' ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὃ μέλλεις εὐχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.

ἦ θῆν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας, 365
 εἰ ποὺ τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστιν.
 νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὃν κε κίχέω.“

Ἡ καὶ Παιονίδην δουρικλυτὸν ἐξενάριξε.
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, Ἐλένης πόσις ἠὔκομοιο,
 Τυδεΐδῃ ἔπι τόξα τιταίνεται, ποιμένι λαῶν, 370
 στήλῃ κεκλιμένος ἀνδροκμήτω ἐπὶ τύμβῳ

Ἴλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος.
 ἦτοι ὁ μὲν θώρηκα Ἀγαστρόφου ἰφθίμοιο
 αἶνυτ' ἀπὸ στήθεσφι παναίωλον ἀσπίδα τ' ὤμων
 καὶ κόρυθα βριαρὴν· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἄνελκεν 375
 καὶ βάλεν, οὐδ' ἄρα μιν ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρὸς,
 ταρσὸν δεξιτεροῦ ποδός· διὰ δ' ἄμπερὲς ἰὸς
 ἐν γαίῃ κατέπηκτο. ὁ δὲ μάλα ἠδὺν γελάσσας
 ἐκ λόχου ἀμπήθησε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠὔδα

„Βέβληται, οὐδ' ἄλιον βέλος ἔκφυγεν· ὥς ὄφελόν τοι
 νείατον ἐς κενεῶνα βαλὼν ἐκ θυμὸν ἐλέσθαι. 381
 οὕτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
 οἶτε σε πεφρίκασι λέονθ' ὥς μηκάδες αἶγες.“

Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης
 „τοξότα, λωβητῆρ, κέρα ἄγλαῆ, παρθενοπίπα, 385

εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι πειρηθείης,
οὐκ ἂν τοι χραίσμῃσι βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί·
νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς εὐχεται αὐτως.
οὐκ ἀλέγω, ὥσει με γυνὴ βάλοι ἢ πάλς ἄφρων·
κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάγκιδος οὐτιδανοῖο. 390
ἦ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο, καὶ εἰ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρη,
ὅξυ βέλος πέλεται, καὶ ἀκήριον αἶψα τίθησιν·
τοῦ δὲ γυναικὸς μὲν τ' ἀμφίδρομοί εἰσι παρειαί,
παῖδες δ' ὀρφανικοί· ὁ δέ θ' αἵματι γαῖαν ἐρευνθῶν
πύθεται, οἴωνοι δὲ περὶ πλέες ἦε γυναικες." 395

ᾧς φάτο, τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἐγγύθεν
ἔλθων

ἔσθῃ πρόσθ'· ὁ δ' ὀπίσθῃ καθεζόμενος βέλος ὠκὺν
ἐκ ποδὸς ἔλκ', ὀδύνη δὲ διὰ χρὸς ἦλθ' ἀλεγεινὴ.
εἰς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡμιόχῳ ἐπέτελλεν
νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἦχθετο γὰρ κῆρ.

Οἰώθη δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς, οὐδέ τις αὐτῷ 401
Ἀργείων παρέμεινε, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν

„ὦ μοι ἐγὼ, τί πάθω; μέγα μὲν κακὸν, αἶ κε
φρέβωμαι

πληθὺν ταρβήσας· τὸ δὲ ῥίγιον, αἶ κεν ἁλώω 405
μοῦνος· τοὺς δ' ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίων.
ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
οἶδα γὰρ ὅτι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο,
ὅς δέ κ' ἀριστεύῃσι μάχῃ ἐν, τὸν δὲ μάλα χρεώ
ἐστάμεναι κρατερῶς, ἦ τ' ἐβλητ' ἦ τ' ἐβαλ' ἄλλον." 410

Εἶος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἦλυθον ἀσπιστάων,
ἔλσαν δ' ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.
ὥς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροὶ τ' αἰζηοὶ
σεύωνται, ὁ δέ τ' εἰσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο 415

θήρων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτήσι γένυσσιν,
 ἀμφὶ δέ τ' αἴσσονται, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
 γίγνεται, οἳ δὲ μένουσιν ἄφαρ, δεινὸν περ ἔοντα,
 ὥς ῥα τότ' ἀμφ' Ὀδυσῆα διίφιλον ἐσσεύοντο
 Τρῶες. ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηιοπίτην 420
 οὔτασεν ὦμον ὑπερθεν ἐπάλμενος ὅξείῃ δουρὶ,
 αὐτὰρ ἔπειτα Θῶωνα καὶ Ἐννομον ἐξενάριξεν.
 Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα, καθ' ἵππων αἵξαντα,
 δουρὶ κατὰ πρότμησιν ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 νύξεν· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαίαν ἀγοστώ· 425
 τοὺς μὲν ἔασ', ὁ δ' ἄρ' Ἰππασίδην Χάροπ' οὔτασε
 δουρὶ,

αὐτοκασίγνητον εὐηγενέος Σῶκοιο.

τῷ δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος κίεν, ἰσόθεος φῶς·
 στή δὲ μάλ' ἐργγὺς ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν
 „Ὁ Ὀδυσσεῦ πολύναιε, δόλων αἶψ' ἡδὲ πόνοιο, 430
 σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπεύξῃαι Ἰππασίδῃσιν,
 τοιῶδ' ἄνδρε κατακτείνας καὶ τεύχε' ἀπούρας,
 ἢ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσῃς.“

Ὡς εἰπὼν οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἔειπεν.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος, 435
 καὶ διὰ θῶρηκος πολυδαίδαλον ἡρήρειστο,
 πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χροά ἐργαθεν, οὐδέ τ' ἔασεν
 Παλλὰς Ἀθηναίη μιχθήμεναι ἐγκασί φωτός.
 γινῶ δ' Ὀδυσσεὺς ὅ οἱ οὔτι βέλος κατὰ καίριον ἦλθεν,
 ἄψ δ' ἀναχωρήσας Σῶκον πρὸς μῦθον ἔειπεν 440
 „Ἄ δειλ', ἢ μάλα δὴ σε κιχάνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 ἦτοι μὲν ῥ' ἐμ' ἐπαυσας ἐπὶ Τρῳέεσσι μάχεσθαι·
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 ἥματι τῷδ' ἐσσεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ θαμέντα
 εὔχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Αἰδὶ κλυτοπόλῳ.“ 445

Ἢ καὶ ὁ μὲν φύγαδ' αὐτὶς ὑποστρέψας ἐβεβήκει,

τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν
 ὤμων μεσσηγνύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.
 δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ὀδυσσεύς
 „ὦ Σῶχ', Ἰππᾶσον νῆε δαΐφρονος, ἱποδάμοιο, 450
 φθῇ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξας.
 ἃ δείλ', οὐ μὲν σοίγε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 ὅσσε καθαιρήσουσι θανόντι περ, ἀλλ' οἴωνοι
 ὠμησται ἐρύουσι, περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες.
 αὐτὰρ ἔμ', εἴ κε θάνω, κτεριούσῃ γε δῖοι Ἀχαιοί.“ 455
 Ὡς εἰπὼν Σῶκοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
 ἔξω τε χροὸς ἔλκε καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
 αἶμα δὲ οἱ σπασθέντος ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμόν.
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ὅπως ἴδον αἶμ' Ὀδυσῆος,
 κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν. 460
 αὐτὰρ ὄγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αὖτε δ' ἐταίρους.
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἤϋσεν, ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτὸς,
 τρὶς δ' ἄλιν ἰάχοντος ἀρηϊφίλος Μενέλαος.
 αἶψα δ' ἄρ' Αἶαντα προσεφώνεεν ἐγγυς ἔοντα
 „Αἶαν· διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν, 465
 ἀμφὶ μ' Ὀδυσῆος ταλασίφρονος ἵκετ' αὐτῇ,
 τῷ ἱκέλῃ ὥσει ἔβιόατο μούνον ἔοντα
 Τρῶες, ἀποτμηξάντες ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 ἀλλ' ἵομεν καθ' ὅμιλον· ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.
 δεῖδω μή τι πάθῃσιν ἐνὶ Τρώεσσι μονωθεῖς, 470
 ἐσθλὸς ἔων, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γένηται.“
 Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' αἶμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
 εὖρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα διίφιλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτὸν
 Τρῶες ἔπονθ' ὥσει τε δαφροῖνοι θῶες ὄρεσφιν
 ἀμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὄντ' ἔβαλ' ἀνὴρ 475
 ἰὼ ἀπὸ νευρῆς· τὸν μὲν τ' ἦλυξε πόδεσσιν
 φεύγων, ὅφρ' αἶμα λιαρὸν καὶ γούνατ' ὀρώρη·
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε δαμάσσεται ὦκνός οὔστος,

ᾠμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὔρεσι θαρδάπτουσιν
 ἐν νέμεϊ σκιερῶ· ἐπὶ τε λίην ἤγαγε δαίμων 480
 σίντην· θῶες μὲν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὁ δάπτει·
 ὥς ἦα τότ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
 Τρῶες ἔπον πολλοί τε καὶ ἄλκιμοι, αὐτὰρ ὅγ' ἦρως
 αἴσσων ᾧ ἔργει ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ.

Αἶας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος ἣν τε πύργον, 485
 στῇ δὲ παρῆξ· Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.
 ἦτοι τὸν Μενέλαος Ἀργείος ἕξ' ὁμίλου
 χειρὸς ἔχων, εἰως θεράπων σχεδὸν ἤλασεν ἵππους.

Αἶας δὲ Τρῶεσσιν ἐπάλμενος εἶλε Δόρυκλον
 Πριαμίδην, νόθον υἱὸν, ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὔτα,
 οὔτα δὲ Αὔσανδρον καὶ Πύρασον ἠδὲ Πυλάρτην. 491
 ὥς δ' ὁπότε πλήθων ποταμὸς πεδίουνδε κάτεισιν
 χειμάρρους κατ' ὄρεσφιν, ὁπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ,
 πολλὰς δὲ δρυὺς ἀζαλέας, πολλὰς δὲ τε πενκάς
 ἐσφέρεται, πολλὸν δὲ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἄλα βάλλει,
 ὥς ἔφραπε κλονέων πεδίουν τότε φαιδιμος Αἶας, 496
 δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας· οὐδέ πω Ἔκτωρ
 πεύθετ', ἐπεὶ ἦα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάρνατο πάσης,
 ὅχθας παρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου, τῇ ἦα μάλιστα
 ἀνδρῶν πίπτε κάρηνα, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει 500
 Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ Ἀργεῖον Ἰδομενεῆα.

Ἔκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὁμίλει, μέρμερα ῥέξων
 ἔργει δ' ἱπποσύνη τε, νέων δ' ἀλάπαξε φάλαγγας·
 οὐδ' ἂν πω χάζοντο κελεύθου διῶι Ἀχαιοί,
 εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ἐλένης πόσις ἠνυκόμοιο, 505
 παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα, ποιμένα λαῶν,
 ἰὼν τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον.
 τῷ ἦα περιδδεδισαν μένεα πνεύοντες Ἀχαιοί,
 μὴ πῶς μιν πολέμοιο μετακλινθέντος ἔλοιεν.
 ἀντίκα δ' Ἰδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον 510

„ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 ἄγρει, σὼν ὀχέων ἐπιβήσεο, παρ δὲ Μαχάων
 βαινέτω, ἐς νῆας δὲ τάχιστ' ἔχε μῶνυχας ἵππους·
 ἱητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιός ἄλλων
 [ἰοὺς τ' ἐκτάμνειν ἐπὶ τ' ἥπια φάρμακα πάσσειν].“ 515

ὦς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ,
 αὐτίκα δ' ὦν ὀχέων ἐπεβήσετο, παρ δὲ Μαχάων
 βαῖν', Ἀσκληπιοῦ υἱὸς ἀμύμονος ἱητῆρος·
 μᾶστιξεν δ' ἵππους, τῷ δ' οὐκ ἄκουτε πετέσθην
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἐπλετο θυμῷ. 520

Κεβριόνης δὲ Τρῳᾶς ὀρινομένους ἐνόησεν
 Ἔκτορι παρβεβαῶς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν

„Ἔκτορ, νῶϊ μὲν ἐνθάδ' ὁμιλέομεν Δαναοῖσιν,
 ἐσχατιῇ πολέμοιο θύσηχέος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Τρῶες ὀρίνονται ἐπιμῖξ, ἵπποι τε καὶ αὐτοί. 525

Αἶας δὲ κλονέει Τελαμῶνιος· εὐ δέ μιν ἐγνων·
 εὖρ γὰρ ἄμφ' ὥμοισιν ἔχει σάκος· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
 κείσ' ἵππους τε καὶ ἄρμ' ἰθύνομεν, ἐνθα μάλιστα
 ἱππῆες πεζοὶ τε, κακὴν ἔριδα προβαλόντες,
 ἀλλήλους ὀλέκονσι, βοῇ δ' ἄσβεστος ὄρωρεν.“ 530

ὦς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
 μᾶστιγι λιγυρῇ· τοὶ δὲ πληγῆς αἶοντες
 ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῳᾶς καὶ Ἀχαιοὺς,
 στείβοντες νέκυνάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
 νέρθην ἥπας πέπυλακτο καὶ ἀντυγες αἱ περὶ δίφρον,
 ἃς ἄρ' ἀπ' ἱππέων ὀπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον 536
 αἱ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων· ὁ δὲ ἔετο δύναι ὕμιλον
 ἀνδρόμεον ῥῆξαι τε μετάλμενος· ἐν δὲ κυδοιμὸν
 ἦκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ χάζετο δονρός·
 αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν 540
 ἔργῃ τ' ἄορί τε μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν,
 Αἶαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.

[Ζεὺς γάρ οἱ νεμεσᾷθ', ὅτ' ἀμείνουσι φωτὶ μάχοιτο.]

Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἰανθ' ὑψίζυγος ἐν φόβον ὤρσεν·
 στῇ δὲ ταφῶν, ὅπιθεν δὲ σάκος βάλεν ἐπταβόειον,
 τρέσσε δὲ παπτήνας ἐφ' ὀμίλου, θηρὶ ἐοικώς, 546
 ἐντροπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων.
 ὥς δ' αἰθῶνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσανύλοιο
 ἐσσεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιώται,
 οὔτε μιν οὐκ εἰδῶσι βοῶν ἐκ πίαρος ἐλέσθαι 550
 πάννυχτοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
 ἰθύει, ἀλλ' οὔτι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
 ἀντίον αἰσσοῦσι θρασειῶν ἀπὸ χειρῶν,
 καιόμεναί τε δεταί, τάσ τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
 ἠῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ· 555
 ὥς Αἴας τότε ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ
 ἦτε, πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ διέ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 ὥς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβήσατο παῖδας
 νωθῆς, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἑάγη,
 κείρει τ' εἰσελθὼν βαθὺν λήϊον· οἱ δέ τε παῖδες 560
 τύπτουσιν ῥοπάλοισι· βίη δέ τε νηπίη αὐτῶν·
 σπουδῇ δ' ἐξήλασαν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσατο φορβῆς·
 ὥς τότε ἔπειτ' Αἰάντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν,
 Τρώες ὑπέρθυμοι πολυηγερέες τ' ἐπίκουροι
 νύσσοντες ξυστοῖσι μέσον σάκος αἶεν ἔποντο. 565
 Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο θούριδος ἀλκῆς
 αὐτὶς ὑποστρεφθεὶς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
 Τρώων ἱπποδάμων· ὅτε δὲ τρωπᾶσκετο φεύγειν.
 πάντας δὲ προέεργε θοὰς ἐπὶ νῆας ὁδεύειν,
 αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θυῖνε μεσηγνὺ 570
 ἱστάμενος· τὰ δὲ δοῦρα θρασειῶν ἀπὸ χειρῶν
 ἄλλα μὲν ἐν σάκει μεγάλῳ πάγειν ὄρμενα πρόσσω,
 πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγνὺ, πάρος χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
 ἐν γαίῃ ἴσταντο, λιλαιόμενα χρόος ἄσαι.

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησ' Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς 575
 Εὐρύπυλος πυκινοῖσι βιαζόμενον βελέεσσι,
 στῆ ῥα παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαινωῖ,
 καὶ βάλε Φανσιάδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
 ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπίδων, εἶδαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.
 Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε καὶ αἰνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων.
 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς 581
 τεύχε' ἀπαινύμενον Ἀπισάονος, ἀντίκα τόξον
 ἔλκετ' ἐπ' Εὐρυπύλῳ, καὶ μιν βάλε μηρὸν ὀϊστῷ
 δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρόν.
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων, 585
 ἦϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς
 „ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 στῆτ' ἐλελιχθέντες καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ
 Αἴανθ', ὃς βελέεσσι βιάζεται· οὐδὲ ἔφημι
 φεύξεσθ' ἐκ πολέμοιο δυσηχέος. ἀλλὰ μάλ' ἄντην 590
 ἴστασθ' ἀμφ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.“
 Ὡς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ' αὐτὸν
 πλησίοι ἕστησαν, σάκε' ὥμοισι κλίναντες,
 δούρατ' ἀνασχόμενοι. τῶν δ' ἀντίος ἦλυθεν Αἴας,
 στῆ δὲ μεταστρεφθεὶς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἐταίρων. 595
 ὥς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
 Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηληϊὰ ἱπποὶ
 ἰδρῶσαι, ἦγον δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρεκτος διὸς Ἀχιλλεύς·
 ἐστήκει γὰρ ἐπὶ πρύμνῃ μεγακῆτεϊ νῆϊ, 600
 εἰσορόων πόνον αἰπὺν ἰωκά τε δακρυόεσσαν.
 αἶψα δ' ἐταῖρον ἐὼν Πατροκλῆα προσέειπεν,
 φθεργξάμενος παρὰ νηὸς· ὃ δὲ κλισίῃθην ἀκούσας
 ἔκμολεν ἴσος Ἄρηϊ, κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.
 τὸν πρότερος προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς 605
 „Τίπτε με κυκλήσκεῖς, Ἀχιλεῦ; τί δέ σε χρεὼ ἔμεϊο;“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 „Διε Μενoitιάδῃ, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 νῦν ὅτῳ περὶ γούνατ' ἐμὰ στήσεσθαι Ἀχαιοὺς
 λισσομένους· χρεῖώ γάρ ἐκάνεται οὐκ ἐτ' ἀνεκτός. 610
 ἀλλ' ἴθι νῦν, Πάτροκλε δίφιλε, Νέστορ' ἔρειο
 ὄντινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο.
 ἦτοι μὲν τὰγ' ὀπίσθε Μαχάονι πάντα εἰοικεν
 τῷ Ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὄμματα φωτός·
 ἵπποι γάρ με παρήϊξαν πρόσσω μεμαυῖαι.“ 615

Ὡς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπέιθεθ' ἑταῖρῳ,
 βῆ δὲ θέειν παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Νηληϊάδεω ἀφίκοντο,
 αὐτοὶ μὲν ὃ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πουλυβοτείρην,
 ἵππους δ' Εὐρυμέδων θεράπων λύε τοιοῦ γέροντος 620
 ἔξ ὀχέων· τοὶ δ' ἰδρῶ ἀπεψύχοντο χιτώνων,
 στήντε ποτὶ πνοιήν παρὰ θιν' ἁλός· αὐτὰρ ἔπειτα
 εἰς κλισίην ἐλθόντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον.
 τοῖσι δὲ τεῦχε κυκλιῶ εὐπλόκαμος Ἑκαμήδῃ,
 τὴν ἄρειτ' ἐκ Τενέδοιο γέρον, ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεύς, 625
 θυγατέρ' Ἀρσινόου μεγαλήτορος, ἣν οἱ Ἀχαιοὶ
 ἔξελον, οὐνεκα βουλῇ ἀριστεύεσκεν ἀπάντων.
 ἦ σφωὶν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν
 καλὴν κυανόπεζαν εὐῆστον, αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς
 χάλκειον κάνεον, ἐπὶ δὲ κρόμυον, ποτῶ ὕψον, 630
 ἥδὲ μέλι γλωρὸν, παρὰ δ' ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτῆν,
 πὰρ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γεραίός,
 χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον· οὕατα δ' αὐτοῦ
 τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον
 χρύσειαι νεμέθοντο, δύο δ' ὑπὸ πνυθμένες ἦσαν. 635
 ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης
 πλείον ἐόν, Νέστωρ δ' ὁ γέρον ἀμογητὶ ἔειπεν.
 ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνὴ εἰκνυῖα θεῆσιν

οἶνω Πραμνεῖω, ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρόν
 κνήστι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνεν, 640
 πινόμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεὶ ῥ' ὠπλίσσε κυκείῳ.
 τὼ δ' ἐπεὶ οὖν πίνουντ' ἀφέτην πολυκαγκέα δίψαν,
 μύθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες,
 Πάτροκλος δὲ θύρησιν ἐφίστατο, ἰσόθεος φῶς.
 τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραῖος ἀπὸ θρόνου ὤρτο φαεινοῦ, 645
 ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἑλὼν, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγεν.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀναίνετο εἰπέ τε μῦθον

„Οὐχ ἔδος ἐστὶ, γεραιὲ διοτρεφεῖς, οὐδέ με πείσεις.
 αἰδοῖος νεμεσητός ὃ με προέηκε πυθῆσθαι
 ὄντινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς 650
 γιγνώσκω, ὁρώω δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 νῦν δὲ ἔπος ἐρέων πάλιν ἄγγελος εἰμ' Ἀχιλῆϊ.
 εὖ δὲ σὺ οἶσθα, γεραιὲ διοτρεφεῖς, οἷος ἐκεῖνος
 δεινὸς ἀνὴρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιόωτο.“

Τὸν δ' ἡμέμβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ 655
 „τίπτε τ' ἄρ' ᾧδ' Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται νῆας Ἀχαιῶν,
 ὅσσοι δὴ βέλεσιν βεβλήται; οὐδέ τι οἶδεν
 πένθεος ὅσσον ὄρωρε κατὰ στρατόν· οἱ γὰρ ἄριστοι
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
 βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης, κρατερός Διομήδης, 660
 οὔτασται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτός ἦδ' Ἀγαμέμνων·
 [βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν οἷστον]
 τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἦγαγον ἐκ πολέμοιο
 ἰῶ ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἐσθλὸς ἐὼν Δαναῶν οὐ κήδεται οὐδ' ἐλεαίρει. 665
 ἥ μένει εἰσόκε δὴ νῆες θοαὶ ἄγχι θαλάσσης,
 Ἀργείων ἀέκητι, πυρὸς δηϊοιο θέρωνται,
 αὐτοὶ τε κτεινώμεθ' ἐπισχερώ; – οὐ γὰρ ἐμὴ ἴς
 ἔσθ' οἷη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι.
 εἰθ' ὥς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἐμπεδος εἴη, 670

ὡς ὅποι· Ἠλείοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτυχθη
 ἄμφι βοηλασίῃ, ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ἴτυμονῆα,
 ἐσθλὸν Ὑπειροχίδην, ὃς ἐν Ἥλιδι ναιετάασκεν,
 ῥύσῃ ἐλαυνόμενος. ὃ δ' ἀμύνων ἦσι βόεσσιν
 ἐβλητ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι, 675
 καὶ δ' ἐπεσεν, λαοὶ δὲ περὶτρεσαν ἀγροῖσιν.
 λῆϊδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἥλιδα πολλήν,
 πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πάεα οἶων,
 τόσσα συῶν συβόσεια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
 ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα, 680
 πάσας θηλείας, πολλῇσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν.
 καὶ τὰ μὲν ἡλασάμεσθα Πύλον Νηληϊὸν εἰσὼ
 ἐννύχιοι προῖτ' ἄστυ· γεγῆθαι δὲ φρένα Νηλεὺς,
 οὐνεκά μοι τύχε πολλὰ νέω πόλεμόνδε κίοντι.
 κήρυκες δ' ἐλίγαινον ἅμ' ἡοὶ φαινομένηφιν 685
 τοὺς ἱμεν οἷσι χρεῖος ὀφείλετ' ἐν Ἥλιδι δίῃ·
 οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἡγήτορες ἄνδρες
 δαίτρενον· πολέσιν γὰρ Ἑπειοὶ χρεῖος ὕφειλον,
 ὥς ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἤμεν. –
 ἐλθὼν γὰρ ὃ' ἐκάκωσε βίῃ Ἡρακλεΐῃ 690
 τῶν προτέρων ἐτέων, κατὰ δ' ἐκταθεν ὅσσοι ἄριστοι.
 δῶδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονος υἱέες ἤμεν·
 τῶν οἷος λιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο. –
 ταῦθ' ὑπερηφανέοντες Ἑπειοὶ χαλκοχίτωνες,
 ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωντο. – 695
 ἐκ δ' ὁ γέγων ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶν μέγ' οἶων
 εἴλετο, κρινάμενος τριηκόσι ἠδὲ νομῆας.
 καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μέγ' ὀφείλετ' ἐν Ἥλιδι δίῃ,
 τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,
 ἐλθόντες μετ' αἶθλα. περὶ τρίποδος γὰρ ἐμελλον 700
 θεύσεσθαι· τοὺς δ' αὖθι ἀναξ ἀνδρῶν Ἀνγείας
 κάσχεθε, τον δ' ἐλατῆρ' ἀφίει ἀκαχήμενον ἵππων.

τῶν ὁ γέρον ἐπέων κεχολωμένος ἤδ' ἐργῶν
 ἐξέλετ' ἄσπετα πολλά· τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκεν
 [δαιτρεῦειν, μὴ τις οἱ ἀτεμβόμενος κίοι ἴσῃς]. 705
 ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, ἀμφὶ τε ἄστν
 ἔρδομεν ἱρὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἡματι πάντες
 ἦλθον ὁμῶς αὐτοὶ τε πολεῖς καὶ μῶνυχες ἵπποι,
 πανσυδὴ· μετὰ δέ σφι Μολίονε θωρήσσοντο
 παῖδ' ἐτ' ἐόντ', οὐπω μάλα εἰδότε θούριδος ἀλκῆς.
 ἔστι δέ τις Θρῳόεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη, 711
 τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτη Πύλου ἡμαθόεντος·
 τὴν ἀμφεστρατόωντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.
 ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίαθον, ἄμμι δ' Ἀθήνη
 ἄγγελος ἦλθε θεοῦσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι 715
 ἐννυχος, οὐδ' ἀέκοντα Πύλον κάτα λαὸν ἄγειρεν,
 ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμίζειν. οὐδέ με Νηλεὺς
 εἶα θωρήσσεσθαι, ἀπέκρυσεν δέ μοι ἵππους·
 οὐ γάρ πώ τί μ' ἔφη ἰδμεν πολεμήϊα ἔργα.
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἱππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισιν, 720
 καὶ πεζὸς περ ἐὼν, ἐπεὶ ὥς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.
 ἔστι δέ τις ποταμὸς Μιννήϊος εἰς ἄλλα βάλλων
 ἐγγύθεν Ἀρρήνης, ὅθι μέιναμεν Ἡῶ διαν
 ἱππῆες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρεον ἔθνεα πεζῶν.
 ἐνθεν πανσυδὴ σὺν τεύχεσσι θωρηχθέντες 725
 ἐνδιοὶ ἰκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο.
 ἐνθα Αἰὼ ῥέξαντες ὑπερμενεῖ ἱερὰ καλὰ,
 ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
 αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι βοῦν ἀγελαίην,
 δόρπον ἔπειθ' ἐλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν
 καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσιν οἷσιν ἕκαστος 731
 ἀμφὶ ῥοὰς ποταμοῖο. αὐτὰρ μεγάρθυμοι Ἐπειοὶ
 ἀμφίσταντο δὴ ἄστν διαπραθέειν μεμαῶτες.
 ἀλλὰ σφι προπάρρηθε φάνη μέγα ἔργον Ἀρης·

εὔτε γὰρ ἥελιος φάειθων ὑπερέσχεθε γαίης, 735
 συμφερόμεσθαι μάχῃ, Διὶ τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνῃ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἐπλετο νείκος,
 πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,
 Μούλιον αἰχμητὴν· γαμβρὸς δ' ἦν Ἀνγείαιο,
 πρεσβυτάτην δὲ θυγάτρ' εἶχε ξανθὴν Ἀγαμήδην, 740
 ἣ τόσα φάρμακα ἦδη ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών.
 τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλλον χαλκῆρεϊ δοῦρι,
 ἥριπε δ' ἐν κονίῃσιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὀρούσας
 στήν ῥα μετὰ προμάχοισιν. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἶδον ἄνδρα πεσόντα 745
 ἡγεμόν' ἱππῶν, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόρουσα κελαινῇ λαίλαπι ἴσος,
 πευτήκοντα δ' ἔλον δίφρους, δύο δ' ἄμφω ἕκαστον
 φῶτες ὁδᾷ ἔλον οὐδας, ἐμῷ ὑπὸ δοῦρι θαμέντες.
 καὶ νῦ κεν Ἀκτορίωνε Μολίονε παῖδ' ἀλάπαξαι, 750
 εἰ μὴ σφωε πατὴρ εὐρυκρεῖων ἐνοσίχθων
 ἐκ πολέμου ἐσάωσε, καλύψας ἥερι πολλῇ.
 ἐνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν·
 τόφρα γὰρ οὖν ἐπόμεσθαι διὰ σπιδέος πεδίοιο,
 κτείνοντές τ' αὐτοὺς ἀνά τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες, 755
 ὅφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βήσαμεν ἵππους
 πέτρης τ' Ὠλενίης, καὶ Ἀλεισίου ἐνθα κολώνῃ
 κέκληται· ὅθεν αὐτὶς ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνῃ.
 ἐνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἄψ ἀπὸ Βουπρασίοιο Πύλονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους, 760
 πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διὶ Νέστορι τ' ἀνδρῶν.
 ὥς ἔον, εἵποτ' ἔον γε μετ' ἀνδράσιν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 οἶος τῆς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἥ τέ μιν οἶα
 πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπεὶ κ' ἀπὸ λαὸς ὀληται.
 ᾧ πέπον, ἥ μὲν σοίγῃ Μενoitios ᾧδ' ἐπέτελλεν 765
 ἡματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν.

νῶϊ δέ τ' ἔνδον ἑόντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούομεν ὥς ἐπέτελλεν.
 Πηλῆος δ' ἰκόμεσθα δόμους εὐναιετάοντας
 λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιῖδα πολυβότειραν. 770
 ἔνθα δ' ἔπειθ' ἦρωα Μενoitιον εὔρομεν ἔνδον
 ἠδὲ σέ, παρ δ' Ἀχιλῆα. γέρων δ' ἱππηλάτα Πηλεὺς
 πίονα μηρὶ ἔκαie βοὸς Διὶ τερπικεραῦνφ
 αὐλῆς ἐν χόρτφ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον,
 σπένδων αἰθοπα οἶνον ἐπ' αἰθομένοισι ἱεροῖσιν. 775
 σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοὸς ἔπετον κρέα, νῶϊ δ' ἔπειτα
 στῆμεν ἐνὶ προθύροισι· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλ-
 λεύς,

ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἑλὼν, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγεν,
 ξεινιά τ' εὖ παρέθηκεν, ἃ τε ξεινοῖς θέμις ἐστίν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάσπημεν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος, 780
 ἦρχον ἐγὼ μύθοιο, κελεύων ὑμῶν ἄμ' ἔπεσθαι·
 σφῶϊ δὲ μάλ' ἠθέλετον, τῶ δ' ἄμφω πόλλ' ἐπέτελλον.
 Πηλεὺς μὲν ᾧ παιδὶ γέρων ἐπέτελλ' Ἀχιλῆϊ
 αἶεν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων· 784
 σοὶ δ' αὖθ' ᾧδ' ἐπέτελλε Μενoitιος, Ἄκτορος υἱός·
 ἔκνον ἐμὸν, γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς,
 πρεσβύτερος δὲ σὺ ἐσσι· βίῃ δ' ὅγε πολλὸν ἀμείνων.
 ἀλλ' εὖ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος ἠδ' ὑποθέσθαι
 καὶ οἱ σημαίνειν· ὁ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθὸν περ· 789
 ὥς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεται. ἀλλ' ἐτι καὶ νῦν
 ταῦτ' εἰποῖς Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι, αἶ κε πίθηται.
 τίς δ' οἷδ' εἰ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίναις
 παρειπῶν; ἀγαθὴ δὲ παρὰίφασίς ἐστιν ἑταίρου.
 εἰ δέ τινα φρεσὶν ἦσι θεοπροπίην ἄλλεῖναι
 καὶ τινά οἱ παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ, 795
 ἀλλὰ σέ περ προέτω, ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἐπέσθω
 Μυρμιδόνων, αἶ κέν τι φόως Δαρναῖοισι γένηαι·

καί τοι τευχέα καλά δοτὼ πόλεμονδε φέρεσθαι,
αἱ κ' ἐπεὶ τῶν ἰσκοντες ἀπόσχονται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' Ἀργεῖοι νῆες Ἀχαιῶν 800
τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
[ῥῆτα δέ κ' ἀκμηῆτες κεκμηότας ἄνδρας αἰνέη
ᾧσαισθε προτὶ ἄστρ' νεῶν ἔπο καὶ κλισιάων.]

Ὡς φάτο, τῶ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φέρειεν,
βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδαην Ἀχιλλῆα. 805
ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσεύς θείοιο
ἶξε θεῶν Πάτροκλος, ἵνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε
ἦν, τῇ δὲ καὶ σφί θεῶν ἐτετεύχато βωμολ,
ἐνθα οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησεν,
διογενὴς Εὐαίμωνίδης, κατὰ μηρὸν ὀϊστῶ, 810
σκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρώς
ᾧμων καὶ κεφαλῆς, ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλείοιο
αἷμα μέλαν κελάρυξε· νόσος γέ μιν ἐμπεδος ἦεν.
τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,
καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 815

„Αἰετοὶ, Δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ὥς ἄρ' ἐμέλλετε, τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἰης,
ἄσσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργεῖι δημῶ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, διοτρεφεὲς Εὐρύπυλ' ἦρώς,
ἦ ῥ' ἐτι που σχήσουσι πελώριον Ἑκτορ' Ἀχαιοί, 820
ἦ ἤδη φθίσονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες.“

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντίον ἦνδα
„οὐκ ἐτι, διογενὲς Πατρόκλεις, ἄλλα ῥ' Ἀχαιῶν
ἔσσεται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέονται.
οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι, 825
ἐν νηυσὶν κέεται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε
χερσὶν ὑπο Τρῶων· τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰεὶ.
ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σώσσον ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
μηροῦ δ' ἔκταμ' ὀϊστόν, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν

νιζ' ὕδατι λιαρῶ, ἐπὶ δ' ἥπια φάρμακα πάσσε, 830
 ἐσθλὰ, τὰ σε προτὶ φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,
 ὃν Χείρων ἐδίδαξε, δικαιοτάτος Κενταύρων.
 ἱητροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριος ἡδὲ Μαχάων,
 τὸν μὲν ἐν κλισίῃσιν ὄτομαι ἔλκος ἔχοντα,
 χορῆζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἱητῆρος, 835
 κείσθαι· ὁ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὁξὺν Ἄργα·“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός
 „πῶς τ' ἄρ' εἶοι τάδε ἔργα; τί ῥέξομεν, Εὐρύπυλ'
 ἦρως;

ἔρχομαι, ὄφρ' Ἀχιλλῆϊ δαΐφρονι μῦθον ἐνίσπω,
 ὃν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερήμιος, οὔρος Ἀχαιῶν· 840
 ἀλλ' οὐδ' ὥς περ σεῖο μεθήσω τειρομένοιο.“

Ἡ καὶ ὑπὸ στέρνοιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν
 ἐς κλισίην· θεράπων δὲ ἰδὼν ὑπέχευε βοείας.
 ἔνθα μιν ἐκτανύσας ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρῃ
 ὁξὺ βέλος περιπενκὲς, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν
 νιζ' ὕδατι λιαρῶ, ἐπὶ δὲ ῥίξαν βάλε πικρὴν 846
 χερσὶ διατρίψας, ὀδυνήφατον, ἥ οἱ ἀπάσας
 ἔσχ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρφετο, παύσατο δ' αἷμα.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Μ.

Τ ε ι χ ο ρ μ α χ ι α.

“Ὡς ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενoitίου ἄλκιμος υἱός
 ἰᾷτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἱ δ' ἐμάχοντο
 Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ὀμιλαδόν. οὐδ' ἄρ' ἐμελλεν
 τάφρος ἔτι σχῆσθαι Δαναῶν καὶ τεῖχος ὑπερθεῖν

εὐνῶν, το ποιήσαντο νεῶν υπερ, ἀμφὶ δὲ ταφρον 5
 ἤλασαν· οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας,
 ὄφρα σφιν νῆας τε θοὰς καὶ ληῖδα πολλήν
 εἰνὸς ἔχον ῥύοιτο· θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο
 ἀθανάτων· τὸ καὶ οὔτι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
 ὄφρα μὲν Ἑκτωρ ζωὸς ἔην καὶ μῆνι Ἀχιλλεύς 10
 καὶ Πριάμοιο ἀνακτος, ἀπόρθητος πόλις ἔπλεν,
 τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχος Ἀχαιοῶν ἔμπεδον ἦεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάνατον ὅσσοι ἄριστοι,
 πολλοὶ δ' Ἀργείων οἱ μὲν δάμεν, οἱ δ' ἐλίποντο,
 πέριθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ, 15
 Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἔβησαν,
 δὴ τότε μητιώωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 τεῖχος ἀμαλδύναι, ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες,
 ὅσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἄλαδε προρέουσιν,
 Ῥῆσός θ' Ἑπτάπορος τε Κάρησός τε Ῥοδῖός τε 20
 Γρήνικός τε καὶ Αἰσηπος διὸς τε Σκάμανδρος
 καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλεια
 κάππεσον ἐν κονίῃσι καὶ ἡμιθίων γένος ἀνδρῶν·
 τῶν πάντων ὁμόσε στόματ' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ἐννήμαρ δ' ἐς τεῖχος ἴει ῥόον· ὅς δ' ἄρα Ζεὺς 25
 συνεχὲς, ὄφρα κε θᾶσσον ἀλίπλοα τεῖχεα θείη.
 αὐτὸς δ' ἐννοσίγαιος ἔχων χεῖρεσσι τρίαῖναν
 ἡγεῖτ', ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμελίια κύμασι πέμπεν
 φιτρῶν καὶ λάων, τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί,
 λεία δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρροον Ἑλλήσποντον, 30
 αὐτίς δ' ἥlöνα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυψεν,
 τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμούςς θ' ἔτραψε νέεσθαι
 καὶ ῥόον, ἥπερ πρόσθεν ἴεν καλλίρροον ὕδωρ.
 Ὡς ἄρ' ἐμελλον ὀπισθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 θησέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχῃ ἐνοπή τε δεδήει 35
 τεῖχος ἐϋδμητον, κανάχιζε δὲ δούρατα πύργων

βαλλόμεν· Ἀργεῖοι δὲ Διὸς μάστιγι θαμέντες
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῇσιν ἐλμένοι ἰσχανόωντο,
 Ἔκτορα δειδιότες, κρατερὸν μῆστωρα φόβοιο·
 αὐτὰρ ὄγ', ὥς τὸ πρόσθεν, ἐμάρνατο ἴσος ἄελλῃ. 40
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἐν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῇσιν
 κάπριος ἢ ἑλέων στρέφεται σθένει βλεμεαίνων·
 οἱ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες
 ἀντίοι ἴστανται καὶ ἀκοντίζουσι θαρμειᾶς
 αἰχμὰς ἐκ χειρῶν· τοῦ δ' οὐποτε κυδάλμιμον κῆρ 45
 ταρβέει οὐδὲ φοβείται, ἀγνηνορίῃ δέ μιν ἔκτα·
 ταρφέα τε στρέφεται στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων·
 ὅππῃ τ' ἰθὺσῃ, τῇτ' εἰκουσι στίχας ἀνδρῶν·
 ὥς Ἔκτωρ ἂν ὅμιλον ἰὼν ἐλλίσσεθ' ἐταίρους,
 τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν. οὐδέ οἱ ἵπποι 50
 τόλμων ὠκύποδες, μάλα δὲ χρεμέτιζον ἐπ' ἄκρῳ
 χεῖλει ἐφεσταότες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσεται τάφρος
 εὐρεῖ, οὐτ' ἄρ' ὑπερθορέειν σχεδὸν οὔτε περῆσαι
 ῥηϊδίῃ· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφέες περὶ πᾶσαν
 ἔστασαν ἀμφοτέρωθεν, ὑπερθεν δὲ σκολόπεσσιν 55
 ὀξέειν ἠρήρει, τοὺς ἔστασαν υἷες Ἀχαιῶν
 πυκνοὺς καὶ μεγάλους, θηίων ἀνδρῶν ἀλεωρήν.
 ἐνθ' οὐ κεν ῥέα ἵππος ἐϋτροχὸν ἄρμα τιταίνων
 ἔσβαίῃ, πεζοὶ δὲ μενούμενοι εἰ τελέουσιν. 59
 δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἔκτορα εἶπε παραστάς
 „Ἔκτορ τ' ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἄγροι ἠδ' ἐπικούριον,
 ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκείας ἵππους.
 ἢ δὲ μάλ' ἀργαλέῃ περάαν· σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ
 ὀξέες ἐσταῖσιν, ποτὶ δ' αὐτοὺς τείχος Ἀχαιῶν.
 ἐνθ' οὐπὼς ἔστιν καταβήμεναι οὐδὲ μάχεσθαι 65
 ἱππεῦσι· στείνομς γὰρ, ὅθι τρώσεσθαι οἶω.
 εἰ μὲν γὰρ τοὺς πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάξει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ ἵετ' ἀρήγειν,

ἦ τ' ἂν ἐγὼν ἐθέλοιμι καὶ ἀντίκα τούτῳ γενέσθαι,
νοινύμηνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεὺς ἐνθάδ' Ἀχαιοὺς·
εἰ δέ χ' ὑποστρέψωσι, παλινῶσι δὲ γένηται. 71

ἐκ νηῶν καὶ τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν ὀροντιῇ,
οὐκέτ' ἔπειτ' οἶω οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι
ἄπορρον προτὶ ἄστρ' ἐλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες. 75
ἵππους μὲν θεράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ,
αὐτοὶ δὲ πρυλῆες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
Ἑκτορι πάντες ἐπώμεθ' ἀολλῆες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
οὔ μιν μένουσ', εἰ δὴ σφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφήπται.·

Ὡς φάτο Πουλυδάμας, ἅδε δ' Ἑκτορι μῦθος ἀπή-
μων, 80

ἀντίκα δ' ἐξ ὁρέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.
οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ' ἵππων ἡγερέθοντο,
ἀλλ' ἀπὸ πάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ ἴδον Ἑκτορα ὄλον.
ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἐφ' ἐπέτελλεν ἕκαστος
ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὐθ' ἐπὶ τάφρῳ· 85
οἱ δὲ διαστάντες, σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
πένταχα κοσμηθέντες ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἔποντο.

Οἱ μὲν ἅμ' Ἑκτορὶ ἶσαν καὶ ἀμύμονι Πουλυδάμαντι,
οἱ πλείστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
τείχος ῥηξάμενοι κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι. 90
καὶ σφιν Κεβριόνης τρίτος εἶπετο· παρ' δ' ἄρ' ὕχεσφιν
ἄλλον Κεβριόναο χειρίονα κάλλιπεν Ἑκτωρ.
τῶν δ' ἐτέρων Πάρις ἦρχε καὶ Ἀλκιάδοος καὶ Ἀγλήνωρ,
τῶν δὲ τρίτων Ἑλένος καὶ Διήφοβος θεοειδής,
νῆε δ' οὗτω Πριάμοιο· τρίτος δ' ἦν Ἀσῖος ἦρως, 95
Ἀσῖος Τρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
αἰθῶνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἔκτο Σελλήεντος.
τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν εὖς πάς Ἀρχῖσιος,
Αἰνείας, ἅμα τῷγε δ' οὗτω Ἀντήνορος νῆε,

Ἀρχέλοχός τ' Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης. 100
 Σαρπηδῶν δ' ἠγήσατ' ἀγκαλειτῶν ἐπικούρων,
 πρὸς δ' ἔλετο Γλαῦκον καὶ Ἀρήϊον Ἀστεροπαῖον·
 οἱ γάρ οἱ εἶσαντο διακριδὸν εἶναι ἄριστοι
 τῶν ἄλλων μετὰ γ' αὐτόν· ὁ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ
 πάντων.

οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῆσι βόεσσιν, 105
 βάν ῥ' ἰθὺς Δαναῶν λεληημένοι, οὐδ' ἔτ' ἔφαντο
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι.

Ἐνθ' ἄλλοι Τρῶες τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι
 βουλῇ Πουλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίθοντο·
 ἀλλ' οὐχ' Ὀρτακίδης ἔθειλ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν, 110
 αὐθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἡνίοχον θεράποντα,
 ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θοῇσιν,
 νήπιος, οὐδ' ἄρ' ἐμελλε, κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας,
 ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν
 ἄψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν· 115
 πρόσθεν γάρ μιν μοῖρα δυσῶνυμος ἀμφεκάλυψεν
 ἔργει Ἰδομενῆος, ἄγαντοῦ Δευκαλίδας.

εἶσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά, τῇ περ Ἀχαιοὶ
 ἐκ πεδίου νίσσονται σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
 τῇ ῥ' ἵππους τε καὶ ἄρμα διήλασεν, οὐδὲ πύλῃσιν 120
 εὖρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὄχηα,
 ἀλλ' ἀναπεπταμένους ἔχον ἄνδρες, εἴ τι ν' ἐταίρων
 ἐκ πολέμου φεύγοντα σαώσκειαν μετὰ νῆας.
 τῇ ῥ' ἰθὺς φρονέων ἵππους ἔχε, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 ὀξέα κεκλήγοντες· ἔφαντο γὰρ οὐκ ἐτ' Ἀχαιοὺς 125
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι,
 νήπιοι, ἐν δὲ πύλῃσι δὴ ἄνδρας εὖρου ἀρίστους,
 νῆας ὑπερθύμους Λαπιθάων αἰχμητῶν,
 τὸν μὲν Πειριθόου νῆα, κρατερὸν Πολυποίτην,
 τὸν δὲ Δεοντῆα, βροτολοιγῶ ἴσον Ἀρηϊ. 130

τῶ μὲν ἄρα τροπαροῖδε πυλάων νηπλάων
 ἕστασαν ὥς ὅτε τε δρυὲς οὐρεσὶν ὑψικάρῃνοι,
 αἶτ' ἄνεμον μίμνουσι καὶ ὑετὸν ἥματα πάντα,
 ῥίξῃσιν μεγάλῃσι διηνεκέεσσ' ἀραρυῖαι·
 ὥς ἄρα τῶ χεῖρεσσι πεποιθότες ἡδὲ βίηφιν 135
 μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον οὐδ' ἐφάβοντο.
 οἱ δ' ἰθὺς πρὸς τεῖχος ἐϋδμητον, βόας αὔας
 ὑψόσ' ἀνασχόμενοι, ἔκιοι μεγάλῃ ἀλαλητῷ
 Ἄσιον ἀμφὶ ἄνακτα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην
 Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα Θάωνά τε Οἰνόμαόν τε. 140
 οἱ δ' ἦτοι εἴως μὲν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 ὤρνυον ἔνδον εόντες ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν·
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησαν
 Τρῶας, ἀτὰρ Αἰναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
 ἐκ δὲ τῶ αἰῶντε πυλάων πρόσθε μαχέσθην, 145
 ἀγροτέροισι σύεσσι ἐοικότε, τῶτ' ἐν ὄρεσσι
 ἀνδρῶν ἡδὲ κυνῶν δέχεται κολοσυρτὸν ἰόντα,
 δοχμῷ τ' αἴσσουντ' ἐπερὶ σφίσιιν ἄγνυτον ὕλην,
 πρυμνὴν ἐκτάμνοντες, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὁδόντων
 γίγνεται, εἰσόκε τίς τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλῃται· 150
 ὥς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φαιινὸς
 ἀντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο,
 λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες ἡδὲ βίηφιν.
 οἱ δ' ἄρα χειρμαθίοισιν ἐϋδμήτων ἀπὸ πύργων
 βάλλον, ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων 155
 νηῶν τ' ὠκυπόρων. νιφάδες δ' ὥς πίπτον ἐραζε,
 ἅστ' ἄνεμος ζαῆς, νέφεα σκυόεντα δοστήσας,
 ταρφειᾶς κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
 ὥς τῶν ἐκ χειρῶν βέλεα θεῶν, ἡμὲν Ἀχαιῶν
 ἡδὲ καὶ ἐκ Τρῳάων· κόρυττες δ' ἀμφ' αὖτον αὐτεν 160
 βαλλόμεναι μυλάκεσσι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
 δῆ ἤα τότε ὦμωξέν τε καὶ ὦ πεπλήγετο μηρῷ

Ἄσιος Τριτακίδης, καὶ ἀλαστήσας ἔπος ἠΐδα

„Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοψευδὴς ἐτέτυξο
πάρῃν μάλ'· οὐ γάρ ἐγὼν' ἐφάμην ἦρωας Ἀχαιοὺς 165
σχῆσειν ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους.
οἱ δ', ὥστε σφῆκες μέσον αἰόλοι ἢ μέλισσαι
οἴκλια ποιήσονται ὁδῶ ἐπι παιπαλοέσση,
οὐδ' ἀπολείπουσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες
ἄνδρας θηρητῆρας ἀμύνονται περὶ τέκνων, 170
ὥς οἳ γ' οὐκ ἐθέλουσι πυλάων καὶ θυ' εἶντε
χάσσεσθαι, πρὶν γ' ἢ κατακτάμεν ἢ ἐάλῃναι.“

Ὡς ἔφατ', οὐδὲ Διὸς πείθε φρένα ταῦτ' ἀγορεύων·
Ἐκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.

[Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσιν·
ἀργαλέον δέ με ταῦτα θεὸν ὥς πάντ' ἀγορεύσαι. 176
πάντη γὰρ περὶ τείχος ὀρώρει θεσπιδάες πῦρ
λαῖνον· Ἀργεῖοι δέ, καὶ ἀγνύμενοι περ, ἀνάγκη
νηῶν ἡμύνοντο· θεοὶ δ' ἀκαχέιατο θυμὸν
πάντες, ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάροθοι ἦσαν. 180
σὺν δ' ἔβαλον Ἀσπίδα πόλεμον καὶ δημοτήτα.]

Ἐνθ' αὖ Πειριθόου υἱὸς, κρατερὸς Πολυπόλεως,
δουρὶ βάλεν Δάμασον πυνέης διὰ χαλκοπαρήν·
οὐδ' ἄρα χαλκείῃ κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ διαπρὸ
αἰχμῇ χαλκείῃ ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ 185
ἔνδον ἅπας πεπύλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὀρμενον ἐξενάριξεν.
υἱὸν δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεὺς, ὅξος Ἄρης,
Ἰππόμαχον βάλε δουρὶ, κατὰ ζωστήρα τυχήσας.
αὗτις δ' ἐκ κολεοῦ ἐρυσσάμενος ξίφος ὅξῳ 190
Ἀντιράτην μὲν πρῶτον, ἐπαίξας δι' ὀμίλου,
πληξ' αὐτοσχεδίνῃ· ὁ δ' ἄρ' ὑπτιος οὐδὲι ἐρείσθη·
αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην
πάντας ἐπασσύτερους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.

τόφρ' οἱ Πουλυδάμαντι καὶ Ἑκτορι κοῦροι ἔποντο,
οἱ πλείστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
τείχος τε ῥήξειν καὶ ἐνιπρήσειν πυρὶ νῆας,
οἳ ὅ ἔτι μερμήριζον ἐφεστιαότες παρὰ τάφρῳ.
ὄρνις γάρ σφιν ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν, 200
αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἔεργων,
φοινῆεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον
ζῶον, ἔτ' ἀσπαίροντα· καὶ οὕτω λήθετο χάρις.
κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στήθος παρὰ δειρὴν
ἰδυνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ ἔθρου ἦκε χαμαῖζε 205
ἀλγῆσας ὀδύνῃσι, μέσῳ δ' ἐνὶ κάββαλ' ὀμίλῳ,
αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῆς ἀνέμοιο.
Τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν
κείμενον ἐν μέσσοισι, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἑκτορα εἶπε παρυστάς
„Ἑκτορ, ἀεὶ μὲν πῶς μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορηῶν 211
ἑσθλά φραζομένῳ, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν
δῆμον ἔοντα παρὲξ ἀγορευέμεν, οὐτ' ἐνὶ βουλῇ
οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ, σὺν δὲ κράτος αἰὲν ἀέξειν·
νῦν δ' αὐτ' ἐξερέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. 215
μὴ ἴομεν Δαναοῖσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν.
ὥδε γὰρ ἐκτελέεσθαι ὀίομαι, εἰ ἑτεόν γε
Τρῳσὶν ὅδ' ὄρνις ἦλθε περησέμεναι μεμαῶσιν,
αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἔεργων,
φοινῆεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον 220
ζῶον· ἄφαρ δ' ἀφέηκε, πάρος φίλα οἴκι' ἰκέσθαι,
οὐδ' ἐτέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέεσσιν ἑοῖσιν,
ὥς ἡμεῖς, εἴπερ τε πύλας καὶ τεῖχος Ἀχαιῶν
ῥήξομεθα σθένει μεγάλῳ, εἰξῶσι δ' Ἀχαιοὶ,
οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἐλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα· 225
πολλοὺς γὰρ Τρῳῶν καταλείψομεν, οὓς κεν Ἀχαιοὶ

χαλκῷ θηώσουσιν, ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
ὣδ' ἔ' ὑποκρίναιτο θεοπρόπος, ὃς σάφα θυμῷ
εἶδειν τεράων καὶ οἱ πειθοίαιτο λαοί.“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος
Ἔκτωρ 230

„Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγο-
ρεύεις·

οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
εἰ δ' ἐτέον δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
ἔξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν ἀντοί,
ὃς κέλεαι Ζηνὸς μὲν ἐριγδούποιο λαθέσθαι 235

βουλέων, ἅστε μοι αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν·
τύνη δ' οἶωνοῖσι τανυπετρύγεσσι κελεύεις
πεῖθεσθαι, τῶν οὔτι μετατρέπομ' οὐδ' ἀλεγίζω,
εἰτ' ἐπὶ δεξιέ' ἰῶσι πρὸς ἧῶ τ' ἠέλιόν τε,
εἰτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοίγε ποτὶ ξόφρον ἠερύοντα. 240

ἡμεῖς δὲ μέγαλοιο Διὸς πειθώμεθα βουλῇ,
ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
εἰς οἶωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
τίπτε σὺ δειδοικας πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα;
εἴπερ γάρ τ' ἄλλοι γε περὶ κτεινώμεθα πάντες 245
νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων, σοὶ δ' οὐ δέος ἔστ' ἀπολέσθαι·
οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήϊος οὐδὲ μαχήμων.

εἰ δὲ σὺ δηϊοτῆτος ἀφῆξαι, ἥέ τιν' ἄλλον
παρφάμενος ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις πολέμοιο,
αὐτίκ' ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις.“ 250

Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
ἠγῇ θεσπεσίῃ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
ὥρσεν ἀπ' Ἰδαίων ὄρεων ἀνέμοιο θύελλαν,
ἣ ᾧ ἰθὺς νηῶν κούρην φέρεν· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
θέλγε νόον, Τρῶσιν δὲ καὶ Ἑκτορι κῦδος ὄπαζεν. 255
τοῦπερ δὴ τεράεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφιν

ῥήγνυσθαι μέγα τείχος Ἀχαιῶν πειρήτιζον.
 κρόσσας μὲν πύργων ἔρπον, καὶ ἔρειπον ἐπάλλξεις,
 στήλας τε προβλήτας ἐμόγλεον, ὥς ἄρ' Ἀχαιοὶ
 πρῶτας ἐν γαίῃ θέσαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων. 260
 τὰς οἷγ' αὐέρουν, ἔλποντο δὲ τείχος Ἀχαιῶν
 ῥήξειν. οὐδέ νύ πω Δαναοὶ χάζοντο κελεύθου,
 ἀλλ' οἷγε ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλλξεις
 βάλλον ἀπ' αὐτάων δηϊούς ὑπὸ τείχος ἰόντας.

Ἀμφοτέρω δ' Αἰαντε κελευτιόωντ' ἐπὶ πύργων 265
 πάντοσε φοιτήτην, μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν.
 ἄλλον μειλιχίοις, ἄλλον στερεοῖς ἐπέεσσιν
 νείκεον, ὅντινα πάγχυ μάχης μεθιέντα ἴδοιεν·

„ὦ φίλοι, Ἀργείων ὅς τ' ἐξοχος ὅς τε μεσῆεις
 ὅς τε χειριώτερος, ἐπεὶ οὐπὼ πάντες ὁμοῖοι 270
 ἀνέρες ἐν πολέμῳ, νῦν ἐπλετο ἔργον ἅπασιν·
 καὶ δ' αὐτοὶ τόδε που γινώσκετε. μὴ τις ὀπίσσω
 τετράφθῃ προτὶ νῆας ὁμοκλητῆρος ἀκούσας,
 ἀλλὰ πρόσσω ἴεσθε καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,
 αἰ κε Ζεὺς δώῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς 275
 νεῖκος ἀπώσαμένους δηϊούς προτὶ ἄστρ' ἀπέσθαι.“

Ὡς τῷγε προβοῶντε μάχην ὤτρυνον Ἀχαιῶν.
 τῶν δ', ὥστε νιφάδες χιόνος πίπτωσι θαμειῶν
 ἥματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὤρετο μητίετα Ζεὺς
 νιφέμεν, ἀνθρώποισι πιφανυσκόμενος τὰ ἅ κῆλα· 280
 κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἐμπεδον, ὅφρα καλύψῃ
 ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς καὶ πρῶνας ἄκρους
 καὶ πεδία λωτεῦντα καὶ ἀνδρῶν πίονα ἔργα,
 καὶ τ' ἐφ' ἀλὸς πολιῆς κέχνται λιμέσιν τε καὶ ἀκταῖς,
 κῦμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται· ἄλλα τε πάντα 285
 εἰλύεται καθύπερθ', ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
 ὥς τῶν ἀμφοτέρωσε λίθοι πατώντο θαμειῶν,
 αἰ μὲν ἄρ' ἐς Τρῶας, αἰ δ' ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιοὺς,

βαλλομένων· τὸ δὲ τείχος ὕπερ πάν δοῦπος ὀρώρει.

Οὐδ' ἄν πω τότε γε Τρῶες καὶ φαιίδιμος Ἔκτωρ 290
 τείχεος ἐρρήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὄχηα,
 εἰ μὴ ἄρ' υἷὸν ἐὼν Σαρπηδόνα μητίετα Ζεὺς
 ὤρσειν ἐπ' Ἀργείοισι, λέονθ' ὥς βουσὶν ἔλιξιν.
 αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' εἶσθην,
 καλὴν χαλκείην ἐξήλατον, ἣν ἄρα χαλκεὺς 295
 ἦλασεν, ἐντοσθεν δὲ βοείας ῥάψε θαμειᾶς
 χροσείης ῥάβδοισι διηνεκίσιν περὶ κύκλον·
 τὴν ἄρ' ὄγε πρόσθε σχόμενος, δύο δοῦρε τινάσσων,
 βῆ ῥ' ἱμεν, ὥστε λέων ὄρεσίτροφος, ὅστ' ἐπιδευῆς
 δηρὸν ἐη κρειῶν, κέλεται δέ εἰ θυμὸς ἀγῆνωρ. 300
 μῆλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
 εἵπερ γάρ χ' εὖρησι παρ' αὐτόφι βῶτορας ἄνδρας
 σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
 οὐ ῥά τ' ἀπειρήτος μέμονε σταθμοῖο δίδεσθαι,
 ἀλλ' ὄγ' ἄρ' ἢ ἥρπαξε μετάλμενος, ἥε καὶ αὐτὸς 305
 ἐβλητ' ἐν πρώτοισι θυῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι·
 ὥς ῥα τότε ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκεν
 τείχος ἐπαῖξαι διὰ τε ῥήξασθαι ἐπάλξεις.
 αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προσέφη, παῖδ' Ἴππολόχοιο
 „Γλαῦκε, τίη δὴ νῶϊ τετιμῆμεσθα μάλιστα 310
 ἔδρη τε κρέασιν τ' ἠδὲ πλείους δεπάεσσιν
 ἐν Δυκίῃ, πάντες δὲ θεοὺς ὥς εἰσοράωσιν;
 καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα Ξάνθοιο παρ' ὄχθας,
 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο.
 τῷ νῦν χρὴ Δυκίοισι μέτα πρώτοισιν ἐόντας 315
 ἐστάμεν ἠδὲ μάχης καυστείρης ἀντιβολῆσαι,
 ὄφρα τις ᾧδ' εἴπη Δυκίων πύκα θωρηκτάων
 ὅου μὲν ἀκλῆεις Δυκίην κάτα κοιρανέουσιν
 ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδουσί τε πόνα μῆλα
 οἶνόν τ' ἐξαιτον μελιγδέα· ἀλλ' ἄρα καὶ ἴς 320

ἔσθλη, ἔπει Ἀρκίοισι μετὰ πρῶτοισι μαχονται.
ὦ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντε
αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγῆρω τ' ἀθανάτω τε
ἔσσεσθ', οὔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρῶτοισι μαχοίμην
οὔτε κε σὲ στέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν· 325
νῦν δ' - ἔμπης γὰρ κῆρες ἐφρεστώσιν θανάτοιο
μυρίαι, ἃς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν οὐδ' ὑπαλύξαι -
λομεν, ἥε τφ εὐχος ὀρέξομεν, ἥε τις ἡμῖν.“

Ὡς ἔφατ', οὐδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ' οὐδ' ἀπίθυσεν.
τῷ δ' ἰδὺς βήτην Ἀυκίων μέγα ἔθνος ἄγοντε. 330

Τοὺς δὲ ἰδὼν ῥίγησ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθένης·
τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργου ἶσαν κακότητα φέροντες.
πάπτηνεν δ' ἀνὰ πύργου Ἀχαιῶν, εἰ τιν' ἰδοίτο
ἡγεμόνων, ὅστις οἱ ἀρῆν ἐτάροισιν ἀμύναι·
ἐς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δῦω, πολέμον ἀκορήτω, 335
ἑσταότας, Τεῦκρόν τε, νέον κλισίῃθεν ἰόντα,
ἐγγύθεν· ἀλλ' οὐ πῶς οἱ ἔην βῶσαντι γεγωνεῖν·
τόσσος γὰρ κτύπος ἦεν, αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἴκεν,
βαλλομένων σακίαν τε καὶ ἱπποκόμων τρυφαλειῶν
καὶ πυλέων· πᾶσαι γὰρ ἐπώχато, τοὶ δὲ κατ' αὐτάς
ἰσταμένοι πειρῶντο βίῃ ῥήξαντες ἐσελθεῖν. 341
αἰψα δ' ἐπ' Αἴαντα προΐει κήρυκα Θωώτην·

„Ἐρχεο, δῖε Θωῶτα, θέων Αἴαντα κάλεσσον,
ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γὰρ ἢ ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
εἶη, ἐπεὶ τάχα τῇδε τετενύξεται αἰψὺς ὄλεθρος. 345
ὦδε γὰρ ἔβρισαν Ἀυκίων ἀγροὶ, οἳ τὸ πάρος περ
ξαρχοεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὕμνης.
εἰ δέ σφιν καὶ κεῖθι πόνος καὶ νεῖκος ὕρωσεν,
ἀλλὰ περ οἷος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
καὶ οἳ Τεῦκρος ἄμ' ἐσπέσθω τόξων εὖ εἰδώς.“ 350

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθυσεν ἀκούσας,
βῇ δὲ θέειν παρὰ τεῖχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,

στῇ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κίων, εἶθαρ δὲ προσηύδα
 „Αἰαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
 ἡνώγει Πετewῶ διοτρεφέος φίλος υἱὸς 355
 κεῖσ' ἱμεν, ὄφρα κόνιοιο μίνυνθά περ ἀντιάσῃτον,
 ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
 εἴη, ἐπεὶ τάχα κείθι τετεύξεται αἰπὺς ὄλεθρος·
 ὦδε γὰρ ἔβρισαν Ἀνκίων ἄγροι, οἳ τὸ πάρος περ
 ξαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας. 360
 εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεικὸς ὄρωρεν,
 ἀλλὰ περ οἷος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 καὶ οἳ Τεῦκρος ἅμ' ἐσπέσθω τόξων εὖ εἰδώς.“
 Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίδθησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
 αὐτίκ' Ὀϊλιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 365
 „Αἴαν, σφῶτ' ἐμὲν αὖθι, σὺ καὶ κρατερὸς Ἀνκομή-
 δης,

ἐσταότες Δαναοὺς ὀτρύνετον ἱφι μάχεσθαι·
 αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι καὶ ἀντιῶ πολέμοιο.
 αἴψα δ' ἐλεύσομαι αὐτίς, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπαμύνω.“
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας, 370
 καὶ οἳ Τεῦκρος ἅμ' ἦε κασίγνητος καὶ ὄπατρος·
 τοῖς δ' ἅμα Πανδίων Τεύκρου φέρε καμπύλα τόξα.
 εὐτε Μενεσθέης μεγαθύμου πύργον ἴκοντο
 τείχεος ἐντὸς ἰόντες, - ἐπειρομένοισι δ' ἴκοντο -
 οἳ δ' ἐπ' ἐπάλξεις βαῖνον ἐρεμνῇ λαίλαπι ἴσοι, 375
 ἰφθιμοὶ Ἀνκίων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες·
 σὺν δ' ἐβάλλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὥρτο δ' αὐτή.

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα,
 Σαρπηδόντος ἑταῖρον, Ἐπικλῆα μεγάθυμον,
 μαρμάρῳ ὀκρίοντι βάλων, ὃ ῥα τείχεος ἐντὸς 380
 κείτο μέγας παρ' ἐπαλξιν ὑπέρτατος· οὐδέ κέ μιν ῥέα
 χεῖρεσσ' ἀμφοτέρῃς ἔχοι ἀνὴρ, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,
 οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὃ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔμβαλ' αἰέρας,

θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, σὺν δ' ὅστε' ἄραξεν
 πάντ' ἄμυδις κιφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ἄρνευτῇρι ἔοικώς 385
 κάππεσ' ἀφ' ὑψηλοῦ πύργου, λίπε δ' ὅστέα θυμός.
 Τεῦκρος δὲ Γλαῦκον, κρατερὸν παῖδ' Ἰππολόχοιο,
 ἰὼ ἐπεσσύμενον βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,
 ἧ δ' ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα, παῦσε δὲ χάρμης.
 ἄψ δ' ἀπὸ τείχεος ἄλτο λαθὼν, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν 390
 βλήμενον ἀθρήσειε καὶ εὐχετόωτ' ἐπέεσσιν.
 Σαρπηθόντι δ' ἄχος γένετο Γλαῦκου ἀπιόντος,
 αὐτὸς ἐπεὶ τ' ἐνόησεν· ὅμως δ' οὐ λήθετο χάρμης,
 ἀλλ' ὅγε Θεστοριδὴν Ἀλκμάονα δουρὶ τυχήσας
 νύξ', ἐκ δ' ἐσπασεν ἔγχος· ὁ δ' ἐσπόμενος πέσε δουρὶ
 πρηνῆς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ. 396
 Σαρπηθῶν δ' ἄρ' ἐπαλξιν ἑλὼν χερσὶ στιβαρῆσιν
 ἔλχ', ἧ δ' ἐσπετο πᾶσα διαμπερὲς, αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 τείχος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον.

Τὸν δ' Αἴας καὶ Τεῦκρος ὁμαρτήσανθ' ὁ μὲν ἰὼ 400
 βεβλήκει τελαμῶνα περὶ στήθεσσι φαιινὸν
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἄμυνεν
 παιδὸς ἑοῦ, μὴ νηυσὶν ἐπὶ πρύμνησι δαμείη·
 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος, οὐδὲ διαπρὸ
 ἦλυθεν ἐγχείη, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα. 405

χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπ' ἄλξιος· οὐδ' ὅγε πάμπαν
 χάζετ', ἐπεὶ οἱ θυμὸς ἐέλπεται κῦδος ἀρέσθαι.

κέκλετο δ' ἀντιθέοισιν ἐλιξάμενος Λυκίοισιν

„ὦ Λύκιοι, τί τ' ἄρ' ὦδε μεθίετε θούριδος ἀλκῆς;
 ἀργαλέον δέ μοι ἔστι, καὶ ἰφθίμῳ περ ἑόντι, 410
 μούνῳ φηξαμένῳ θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
 ἀλλ' ἐφομαρτεῖτε· πλεόνων δέ τοι ἔργον ἄμεινον.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδδίσαντες ὁμοκλήν
 μᾶλλον ἐπέβρισαν βουληφόρον ἀμφὶ ἄνακτα.

Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας. 415

τείχεος ἔντοσθεν, μέγα δὲ σφισι φαίνεται ἔργον·
 οὔτε γὰρ Ἰφθίμοι Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο
 τείχος ῥηξάμενοι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον,
 οὔτε ποτ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίους ἐδύναντο
 τείχεος ἄψ ὥσασθαι, ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν. 420
 ἀλλ' ὥστ' ἄμφ' οὔροισι δὴ' ἀνέρε θεριάσθον,
 μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντες, ἐπιξύνῃ ἐν ἀρούρῃ,
 ὥτ' ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ἰσῆς,
 ὥς ἄρα τοὺς διέεργον ἐπάλλξιος· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 δῆλουν ἀλλήλων ἄμφι στήθεσσι βοείας 425
 ἀσπίδας εὐκύνκλους λαισηϊά τε περρόεντα.
 πολλοὶ δ' οὐτάζοντο κατὰ χροά νηλεὶ χαλκῷ,
 ἡμὲν ὅτεσ' στρεφθέντι μετὰφρενα γυμνωθεῖη
 μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς.
 πάντῃ δὴ πύργοι καὶ ἐπάλλξιος αἵματι φωτῶν 430
 ἐροάδατ' ἄμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν,
 ἀλλ' ἔχον ὥστε τάλαντα γυνὴ χερυῆτις ἀληθῆς,
 ἥτε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἰριον ἄμφις ἀνέλκει
 ἰσάζουσ', ἵνα παισὶν αἰεκέα μισθὸν ἄρῃται. 435
 ὥς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέρτερον Ἴκτορι δῶκεν
 Πριαμίδῃ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τείχος Ἀχαιῶν.
 ἦϋσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνῶς
 „Ὅρνυσθ', ἱππόδαμοι Τρῶες, ῥήγνυσθε δὲ τείχος
 Ἀργείων καὶ νηυσὶν ἐνίετε θεσπιδαῖς πῦρ.“ 441
 „Ὡς φάτ' ἐποτρύνων, οἱ δ' οὔασι πάντες ἄκουον,
 ἰθυσαν δ' ἐπὶ τείχος ἀολλέες. οἱ μὲν ἔπειτα
 κροσσάων ἐπέβαινον ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες,
 Ἴκτωρ δ' ἄρπάξας λαῶν φέρεν, ὃς ῥα πυλάων 445
 ἐστήκει πρόσθε, πρυμνὸς παχὺς, ἀντάρ ὑπερθεῖν
 ὄξυς ἔην· τὸν δ' οὐ' κε δὴ' ἀνέρε δήμου ἀρίστω

ῥηιδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὔδεος ὀχλίσσειαν,
 οἷοι νῦν βροτοὶ εἶσ'· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
 [τὸν οἱ ἐλαφρόν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.]
 ὥς δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέρει πόκον ἄρσενος οἴος 451
 χειρὶ λαβὼν ἐτέρῃ, ὀλίγον δέ μιν ἄχθος ἐπείγει,
 ὥς Ἐκτωρ ἰδυὺς στανίδων φέρε λαῶν αἰίρας,
 αἷ ῥα πύλας εἰρυντο πύκα στιβαρῶς ἀραρνίας,
 δικλίδας ὑψηλάς· δοιοὶ δ' ἐντοσθεν ὀχῆες 455
 εἶχον ἐπημοιβοί, μία δὲ κληῖς ἐπαρήρει.
 στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἐρυσάμενος βάλε μέσσας,
 εὖ διαβάς, ἵνα μὴ οἱ ἀφανρότερον βέλος εἴη,
 ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαιρούς· πέσσε δὲ λίθος εἰσω
 βριθοσύνη, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον, οὐδ' ἄρ'
 ὀχῆες 460

ἐσχεθέτην, στανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη
 λαὸς ὑπὸ ῥιπῆς. ὁ δ' ἄρ' ἔσθορε φαιδῖμος Ἐκτωρ
 νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῷ
 σμερδαλέῳ, τὸν ἔεστο περὶ χροῖ, δοιὰ δὲ χερσὶν
 δοῦρ' ἔχεν. οὐ κέν τις μιν ἐρυκάκοι ἀντιβολήσας 465
 νόσφι θεῶν, ὅτ' ἐσᾶλτο πύλας· πυρὶ δ' ὅσσε δεδήει.
 κέκλετο δὲ Τρώεσσιν ἐλιξάμενος καθ' ὅμιλον
 τεῖχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ' ὀτρύνοντι πίθοντο·
 αὐτίκα δ' οἱ μὲν τεῖχος ὑπερβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτὰς
 ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας. Δαναοὶ δ' ἐφόβηθεν 470
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς, ὄμαδος δ' ἀλλιάστος ἐτύχθη.

MOORE & COMPANY

1000 BROADWAY NEW YORK CITY

AMERICAN CEMENT CO.

NEW YORK CITY

1000 BROADWAY NEW YORK CITY

AMERICAN CEMENT CO.

NEW YORK CITY

AMERICAN CEMENT CO.

NEW YORK CITY

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

HOMERI CARMINA

AD

OPTIMORUM LIBRORUM FIDEM EXPRESSA

CURANTE

GUILIELMO DINDORFIO.

VOL. I. PARS II.

ILIADIS XIII—XXIV.

EDITIO QUARTA CORRECTOR.

LIPSIÆ.

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLVI.

HOMERI ILIAS

EDIDIT

GUILIELMUS DINDORF.

PARS II.

EDITIO QUARTA CORRECTOR.

LIPSIAE.

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

MDCCC LVI.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΒΟΜΒΕΙ 11112

ΒΟΜΒΕΙ 11112

ΒΟΜΒΕΙ 11112

ΒΟΜΒΕΙ 11112

ΒΟΜΒΕΙ 11112

ΒΟΜΒΕΙ 11112

ΒΟΜΒΕΙ 11112

ΒΟΜΒΕΙ 11112

ΒΟΜΒΕΙ 11112

ΒΟΜΒΕΙ 11112

HOMERI CARMINA.

VOL. I. PARS II.

ILIADIS XIII—XXIV.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ν.

Μάχη ἐπὶ ταῖς ναυσὶν.

Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρωῆς τε καὶ Ἑκτορα νηυσὶ πέ-
λασσειν

τοὺς μὲν ἕα παρὰ τῇσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οὐζὺν
νωλεμέως, αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὅσσε φαιινῶ,
νόσφιν ἐφ' ἵπποπόλων Θρηκῶν καθορώμενος αἶαν
Μυσῶν τ' ἀρχεμάχων καὶ ἀγανῶν Ἰππημολγῶν 5
γλακτοφάγων, Ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
ἐς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὅσσε φαιινῶ·
οὐ γὰρ ὄγ' ἀθανάτων τιν' ἐέλεπετο ὃν κατὰ θυμὸν
ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηξέμεν ἢ Δαναοῖσιν.

Οὐδ' ἀλαοσκοπιῇν εἶχε κρείων ἐνοσίχθων· 10
καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἦστο πτόλεμόν τε μάχην τε
ὑποῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑληέσσης
Θρηγκίης· ἔνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἰδη,
φαίνετο δὲ Προιάμοιο πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
ἔνθ' ἄρ' ὄγ' ἐξ ἀλὸς ἔξετ' ἰὼν, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοὺς 15
Τρωσὶν δαμναμένους, Αἰὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.

Αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσετο παιπαλόεντος
κραιπνὰ ποσὶ προβιάς· τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ
ὕλη

ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.
τρίς μὲν ὀρέξατ' ἰὼν, τὸ δὲ τέτρατον ἵκετο τέκμωρ, 20
Αἰγᾶς, ἐνθα τέ οἱ κλυτὰ δῶματα βένθεσι λίμνης,
χρῦσα μαρμαίροντα τετεύχεται, ἄφθιτα αἰεὶ.
ἔνθ' ἐλθὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω,
ὠκυπέτα, χρυσέησιν ἐθείρῃσιν κομόωντε.

χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ· γέντο δ' ἱμάσθλην
 χρυσεῖην εὐτυχτον, ἐοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου· 26
 βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'· ἄταλλε δὲ κῆτέ ὑπ' αὐτοῦ
 πάντοθεν ἐκ κενθμῶν, οὐδ' ἡγνοίησεν ἄνακτα·
 γηθοσύνη δὲ θάλασσα δίστατο. τοὶ δ' ἐπέτοντο
 ῥίμφα μάλ', οὐδ' ὑπένερχε διαίνετο χάλκεος ἄξων· 30
 τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας εὐσκαρδομοὶ φέρον ἵπποι.

Ἔστι δέ τι σπέος εὐρὺ βαθείης βένθεσι λίμνης,
 μεσσηγυρὺς Τενέδοιο καὶ Ἰμβρου παιπαλοέσσης·
 ἐνθ' ἵππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ 35
 ἔδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσεῖας,
 ἀρρήκτους ἀλύτους, ὅφρ' ἔμπεδαν αὐθι μένοιεν
 νοστήσαντα ἄνακτα· ὁ δ' ἐς στρατὸν ὄχρετ' Ἀχαιῶν.

Τρῶες δὲ φλογὶ ἴσοι ἀολλέες, ἧς θυέλλῃ,
 Ἐκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἔποντο, 40
 ἄβρομοι αὐτᾶχοι· ἔλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν
 αἰρήσειν, κτενέειν δὲ παρ' αὐτόφιν πάντας ἀρίστους.

Ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἐνοσίγαιος
 Ἀργείους ὠτρυνε, βαθείης ἐξ ἀλὸς ἐλθὼν,
 εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν· 45
 Αἰαντε πρῶτῳ προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῶ

„Αἰαντε, σφῶ μέν τε σωῖσθετε λαὸν Ἀχαιῶν
 ἀλκῆς μνησαμένῳ, μηδὲ κρυεροῖο φόβοιο.
 ἄλλῃ μὲν γὰρ ἔγωγ' οὐ δειδία χεῖρας ἀάπτους
 Τρῶων, οἳ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ· 50
 ἔξουσιν γὰρ ἅπαντας εὐννήμιδες Ἀχαιοί·
 τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περικεῖδία μὴ τι πάθωμεν,
 ἧ ὅ' ὄγ' ὁ λυσσώδης φλογὶ εἵκελος ἡγεμονεύει,
 Ἐκτωρ, ὃς Διὸς εὖχετ' ἐρισθενέος πάϊς εἶναι.
 σφῶν δ' ὧδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν, 55
 αὐτῶ θ' ἐστάμεναι κρατερῶς καὶ ἀνωγέμων ἄλλους·

τῷ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρωήσαιτ' ἀπὸ νηῶν
ὠκνυπόρων, εἰ καὶ μιν Ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγείρει.“

Ἡ καὶ σκηπανίῳ γαιήοχος ἐννοσίγαιος
ἀμφοτέρω κεκοπῶς πλησεν μένεος κρατεροῖο, 60
γυνῖα δ' ἔθθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθευ.
αὐτὸς δ', ὥστ' ἱρηξ ὠκύντερος ὦρτο πέτεσθαι,
ὣς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης περιμήκεος ἀρθεῖς
ὀρμήσῃ πεδίῳ διώκειν ὄρνεον ἄλλο,
ὥς ἀπὸ τῶν ἦξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων. 65

τοῖν δ' ἐγνω πρόσθεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
αἴψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον νιόν
„Αἴαν, ἐπεὶ τις νῶϊ θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
μάντει εἰδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι –
οὐδ' ὅγε Κάλχας ἐστὶ, θεοπρόπος οἰωνιστής“ 70
ἵχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἦδὲ κνημῶν
ῥεῖ' ἐγνων ἀπιόντος· ἀρίγνωτοι δὲ θεοὶ περ –
καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ἢδὲ μάχεσθαι,
μαιμῶσσι δ' ἐνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὑπερθευ.“ 75

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας
„οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρες ἄαπτοι
μαιμῶσιν, καὶ μοι μένος ὦρορε, νέρθε δὲ ποσσὶν
ἐσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοινώω δὲ καὶ οἶος
Ἔκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι.“ 80

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
χάρμῃ γηθόσυννοι, τὴν σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῷ·
τόφρα δὲ τοὺς ὀπιθεν γαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιοὺς,
οἳ παρὰ νηυσὶ θοῇσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ.
τῶν ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέω καμάτῳ φίλα γυνῖα λέλυντο, 85
καὶ σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίγνετο δερκομένοισιν
Τρωᾶς, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ.
τοὺς οἳγ' εἰσορόωντες ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβον·

οὐ γὰρ ἐφαίνε φευξέσθαι ὑπὲρ κακόν· ἀλλ' ἐνοσιχθῶν
 ῥεῖα μετειδάμενος κρατερῶς ἔτρουνε φάλαγγας. 90
 Τεῦκρον ἐπὶ πρῶτον καὶ Αἰήτον ἤλθε κελεύων
 Πηνελέων θ' ἥρῳα Θόαντά τε Διῖπυρόν τε
 Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μῆστωρας αὐτῆς·
 τοὺς ὄγ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 „Αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κοῦροι νέοι· ὕμιν ἔγωγε 95
 μαρναμένοισι πέποιθα παρσέμεναι νέας ἀμὰς·
 εἰ δ' ὕμεις πολέμοιο μεθίσσετε λευγαλέοιο.
 νῦν δὲ εἶδεται ἡμᾶρ ὑπὸ Τρῳάεσσι δαμῆναι.
 ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι,
 δεινόν, ὃ οὔ ποτ' ἔγωγε τελευτήσεσθαι ἔφασκον, 100
 Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἰέναι νέας, οἳ τὸ πάρος περ
 φρυζακινῆς ἐλάφοισιν εοίκεσαν, αἶτε καθ' ὕλην
 θάων παρδαλίων τε λύκων τ' ἦε πέλονται
 αὐτῶς ἡλάσκονσαι ἀνάγκιδες, οὐδ' ἐπὶ χάρμη·
 ὧς Τρῶες τὸ πρὶν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν 105
 μίμνεν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, οὐδ' ἠβαιόν.
 νῦν δὲ ἑκάς πόλιος κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονται
 ἡγεμόνος κακότητι μεθημοσύνησὶ τε λυῶν,
 οἳ κελύω ἐρίσαντες ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσιν
 νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἐν' αὐτάς. 110
 ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἰτιῶς ἐστίν
 ἥρως Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 οὔνεκ' ἀπητίμησε ποδῶκεα Πηλείωνα,
 ἡμέας γ' οὔ πως ἔστι μεθιέμεναι πολέμοιο.
 ἀλλ' ἀκεῶμεθα θᾶσσον· ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν,
 ὕμεις δ' οὐκέτι καλὰ μεθίετε θούριδος ἀλκῆς 116
 πάντες ἄριστοι ἔόντες ἀνὰ στρατόν. οὐδ' ἂν ἔγωγε
 ἀνδρὶ μαχησαίμην ὅστις πολέμοιο μεθείη
 λυγρὸς ἐὼν· ὕμιν δὲ νεμεσῶμαι περὶ κῆρι.
 ὦ πέπονες, τάχα δὴ τι κακὸν ποιήσετε μείζον 120

τῇδε μεθημοσύνη· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος
αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν.
Ἐκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοήν ἀγαθὸς πολεμίζει
καρτερὸς, ἔρρηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὄρηα.

Ὡς ῥά κελευτιῶν γαιήοχος ὤρσεν Ἀχαιοὺς. 125
ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἰάντας δοιοὺς ἴσταντο φάλαγγες
καρτεραί, ἃς οὐτ' ἂν κεν Ἀρης ὀνόσαιο μετελθὼν
οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος. οἱ γὰρ ἄριστοι
κρινθέντες Τρῳᾶς τε καὶ Ἐκτορα δῖον ἔμμνον,
φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκει προτελύνων· 130
ἄσπις ἄρ' ἄσπιδ' ἔρειδε, κόρυς κόριν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
ψαῦον δ' ἱππόκομοι χόρυθες λαμπροῖσι φάλοισιν
νεύοντων· ὥς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·
ἔγχεα δ' ἐπτύσσοντο θρασείων ἀπὸ χειρῶν 134
σειόμεν'· οἱ δ' ἰδυὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι.

Τρῳῆς δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ
ἀντικρὺ μεμαῶς, ὀλοοίτροχος ὥς ἀπὸ πέτρης,
ὄντε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάροος ὥση,
ῥήξας ἄσπετρ' ὄμβρῳ ἀναιδέος ἔχματα πέτρης· 139
ὑψὶ δ' ἀναθρόσκων πέτεται, κτυπεῖ δέ θ' ὑπ' αὐτοῦ
ὔλη· ὃ δ' ἀσφαλέως θείει ἔμπεδον, εἶος ἵκηται
ἰσόπεδον, τότε δ' οὔτι κυλίνδεται ἐσσύμενός περ·
ὥς Ἐκτωρ εἴως μὲν ἀπείλει μέχρι θαλάσσης
ῥέα διελεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῆς ἐνέκυρσε φάλαγγιν, 145
στῇ ῥα μάλ' ἐγχοιμφθεῖς. οἱ δ' ἀντίοι νῆες Ἀχαιῶν,
νύσσοντες ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύνοισιν
ᾧσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χασσάμενος πελεμήχθη.
ἦῦσεν δὲ διαπρύσιον Τρῳέεσσι γεγωνῶς

„Τρῳῆς καὶ Ἀνκιοὶ καὶ Ἀάρδανοι ἀγχιμαχῆται, 150
παρμένει· οὔτοι θηρὸν ἐμὲ σχήσουσιν Ἀχαιοί,
καὶ μάλα πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,

ἀλλ', οἶω, χάσσονται ὑπ' ἔργχους, εἰ ἐτεόν με
ῶρσε θεῶν ὄριστος, ἐρίγδονπος πόσις Ἥρης."

Ὡς εἰπὼν ᾤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 155
Δηϊφοβος δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει
Πριαμίδης, πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' εἵσῃν,
κοῦφα ποσὶ προβιβὰς καὶ ὑπασπίδια προποδίζων.
Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἵσῃν
ταυρεῖην· τῆς δ' οὔτι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν 161
ἐν καυλῷ ἑάγῃ δολιχὸν δόρυ· Δηϊφοβος δὲ
ἀσπίδα ταυρεῖην σχεθ' ἀπὸ ἔο, δεῖσε δὲ θυμῷ
ἔργχος Μηριόναο δαΐφρονος· αὐτὰρ ὄγ' ἦρως
ᾧψ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, χῶσατο δ' αἰνῶς 165
ἀμφοτέρων, νίκης τε καὶ ἔργχους, ὃ ξυνέαξεν.
βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
οἰσόμενος δόρυ μακρὸν, ὃ οἱ κλισίῃφι λέλειπτο.

Οἱ δ' ἄλλοι μάραντο, βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα, 170
Ἰμβριον αἰχμητὴν, πολυῖππον Μέντορος υἱόν.
ναῖς δὲ Πηδαιον, πρὶν ἐλθεῖν νῆας Ἀχαιῶν,
κούρην δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε, Μηδεσικιάστην·
αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἦλυθον ἀμφιέλισσαι,
ᾧψ' εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσιν, 175
ναῖς δὲ παρ Πριάμῳ· ὃ δέ μιν τίεν ἴσα τέκεσσιν.
τόν ῥ' υἱὸς Τελαμώνος ὑπ' οὔατος ἔργχει μακρῷ
νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔργχος· ὃ δ' αὐτ' ἔπεσεν μελέῃ ὥς,
ἦτ' ὄρεος κορυφῇ ἑκαθεν περιφαινομένοιο
χαλκῷ ταμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσση· 180
ὥς πέσεν, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Τεῦκρος δ' ὀρμηθὲν μεμαῶς ἀπὸ τεύχεα δῦσαι·
Ἐκτωρ δ' ὀρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
ἀλλ' ὃ μὲν ἅντα ἰδὼν ἡλεν ἄτο χάλκεον ἔργχος

τυτθόν· ὁ δ' Ἀμφίμαχον, Κτεάτου υἱ' Ἀ-
νισσόμενον πόλεμόνδε κατὰ στῆθος βάλε
δοῦπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπὶ
Ἐκτορ δ' ὠρμήθη κόρυθα κροτάφοις ἀρά-
κρατὸς ἀφαρπάξαι μεγαλήτορος Ἀμφιμάχου·
Αἴας δ' ὀρμηθέντος ὀρέξατο δουρὶ φαιινῷ
Ἐκτορος· ἀλλ' οὔπη χροὸς εἶσατο, πᾶς δ'
σμερδαλέῳ κεκάλυφθ'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπίδου
οὔτα,

ὥσε δέ μιν σθένει μέγαλῳ· ὁ δὲ χάσσετ' ὁ
νεκρῶν ἀμφοτέρων, τοὺς δ' ἐξείρυσσαν Ἀ-
Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στιχλὸς διὸς τε Μενε-
ἄρχοι Ἀθηναίων, κόμισαν μετὰ λαὸν Ἀχα-
Ἰμβριον αὐτ' Αἴαντε, μεμαότε θούριδος ἄ-
ᾧστε δὴ αἶψα λέοντε κυνῶν ὑπο καρχαρο-
ἀρπάξαντε φέρητον ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνὰ,
ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφηλῆσιν ἔχοντε
ὥς ῥα τὸν ὑψοῦ ἔχοντε δύω Αἴαντε κορυ-
τεύχεα συλήτην· κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ
κόψεν Ὀϊλιάδης, κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο
ἦκε δέ μιν σφαιρηδὸν ἐλιζάμενος δι' ὀμίλῳ
Ἐκτορι δὲ προπάρουθε ποδῶν πέσεν ἐν κο-

Καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολ-
νύωνοιο πεσόντος ἐν αἰνῇ θηλοτῆτι,
βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχα-
ὄτρυνέων Δαναοὺς, Τρώεσσι δὲ κῆδε' ἔτε-
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἱ δουρικλυτὸς ἀντεβόλη
ἐρχόμενος παρ' ἐταίρου, ὃ οἱ νέον ἐκ πολέ-
ῆλθε, κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὀξείῳ χαλκῷ.
τὸν μὲν ἐταῖροι ἔνεικαν, ὃ δ' ἰητροῖς ἐπιτε-
ῆεν ἐς κλισίην· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα
ἀντιάαν. τὸν δὲ προσέφη κρείων ἐνὸσίχθονα

εἰσάμενος φθογγὴν Ἀνδραίμονος νῖϋ ᾠόαντι,
ὃς πάσῃ Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι
Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμω·

„Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ
οἴχονται, τὰς Τρωσὶν ἀπείλεον νῆες Ἀχαιῶν;“ 220

Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὼς, ἀντίου ἠΐδ' αἶ
„ὦ ᾠόαν, οὔτις ἀνὴρ νῦν γ' αἷτιος, ὅσσον ἔργω γε
γιννώσκω· πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πτολεμίζειν.
οὔτε τινα δέος ἴσχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκνη
εἰκῶν ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλὰ που οὔτως
μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενέϊ Κρονίωνι, 226
νουνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεὸς ἐνθάδ' Ἀχαιούς.
ἀλλὰ, ᾠόαν, καὶ γὰρ τὸ πάρος μενεδήϊος ἦσθα,
ὄτρυνεις δὲ καὶ ἄλλον, ὅθι μεθιέντα ἴδῃαι·
τῷ νῦν μὴτ' ἀπόλλῃγε κέλευέ τε φωτὶ ἐκάστω.“ 230

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
„Ἰδομενεῦ, μὴ κεῖνος ἀνὴρ ἔτι νοστήσειεν
ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο,
ὅστις ἐπ' ἡματι τῷδε ἐκὼν μεθήησι μάχεσθαι. 234
ἀλλ' ἄγε τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἄμα χροῖ
σπεύδειν, αἶ κ' ὄφελός τι γενώμεθα καὶ δὴ ἔόντε.
συμφορτὴ δ' ἄρετὴ πέλει ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν·
νῶϊ δὲ καὶ κ' ἀγαθοῖσιν ἐπιστάμεσθαι μάχεσθαι.“

Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν·
Ἰδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὖτυκτον ἴκανε, 240
δύσετο τεύχεα καλὰ περὶ χροῖ, γέντο δὲ δοῦρε,
βῆ δ' ἱμεν ἄστεροπῇ ἐναλύνκιος, ἦντε Κρονίων
χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν· ἀρίζηλοι δὲ οἱ ἀνγαί·
ὥς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος. 245
Μηριόνης δ' ἄρα οἱ θεράπων εὖς ἀντεβόλησεν
ἐγγὺς ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ἦει

οἰσόμενος· τὸν δὲ προσέφη σθένης Ἰδομενεὺς
 „Μηριόνη, Μόλου νῆε, πόδας ταχὺ, φίλταθ' ἐταί-
 ρον,

τίπτ' ἦλθες πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δημοτῆτα; 250
 ἥέ τι βέβληαι, βέλεος δέ σε τείρει ἀκωκή,
 ἥέ τευ ἀγγελίης μετ' ἔμ' ἦλυθες; οὐδέ τοι αὐτὸς
 ἦσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.“

Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα
 „[Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε χαλκοχιτώνων,] 255
 ἔρχομαι, εἰ τί τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λέλειπται,
 οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατεάξαμεν, ὃ πρὶν ἔχεσκον,
 ἀσπίδα Διηφόβοιο βαλὼν ὑπερνηγορέοντος.“

Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὼς, ἀντίον ἦνδα
 „δούρατα δ', αἱ κ' ἐθέλησθα, καὶ ἔν καὶ εἰκοσι δήεις
 ἔσταότ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα, 261
 Τρώϊα, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι. οὐ γὰρ οἶω
 ἀνδρῶν δυσμενέων ἕκας ἰστάμενος πολέμιζειν.
 τῷ μοι δούρατά τ' ἔστι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
 καὶ κόρυθες καὶ θώρακες λαμπρὸν γανόωντες.“ 265

Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα
 „καὶ τοι ἔμοι παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ
 πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' οὐ σχεδόν ἐστιν ἐλέσθαι.
 οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
 ἀλλὰ μετὰ πρῶτοισι μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν 270
 ἵσταμαι, ὅππότε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο.
 ἄλλον πού τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 λήθω μαρνάμενος, σὲ δὲ ἰδμεναι αὐτὸν οἶω.“

Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὼς, ἀντίον ἦνδα
 „οἶδ' ἀρετὴν οἷός ἐσσι· τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι;
 εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι 276
 ἐς λόχου, ἐνθα μάλιστα ἀρετὴ διαίδεται ἀνδρῶν,
 ἐνθ' ὃ τε δειλὸς ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος, ἐξεφαάνθη—

τοῦ μὲν γάρ τε κακοῦ τρέπεται χρῶς ἄλλυδις ἄλλη,
 οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἦσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς, 280
 ἀλλὰ μετοκλάζει καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵζει,
 ἐν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλα στέρνοισι πατάσσει.
 κῆρας ὀλομένῳ, πάταγος δέ τε γίγνεται ὀδόντων·
 τοῦ δ' ἀγαθοῦ οὔτ' ἄρ' τρέπεται χρῶς οὔτε τι λήην
 ταρβεί. ἐπὴν δὴ πρῶτον ἐσίχεται λόχον ἀνδρῶν, 285
 ἀρᾶται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαί λυγρῇ -
 οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο.
 εἶπερ γάρ κε βλεῖο πονεύμενος ἦε τυπείης,
 οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὀπίσθῃ πέσοι βέλος οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
 ἀλλὰ κεν ἢ στέρνων ἢ νηδύος ἀντιάσειεν 290
 πρόσσω ἱεμένιοι μετὰ προμάχων ὀαριστύν.
 ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα νηπύτιοι ὥς
 ἐσταότες, μὴ πού τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ·
 ἀλλὰ σύγε κλισίηνδε κιών ἐλεῦ ὄβριμον ἔργχος.

Ὡς φάτο, Μηριόνης δὲ θεῶν ἀτάλαντος Ἄρης 295
 καρπαλίμως κλισίηνθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος,
 βῆ δὲ μετ' Ἰδομενεῖα μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
 οἷος δὲ βροτολοιογὸς Ἄρης πόλεμόνδε μέτεισιν,
 τῷ δὲ Φόβος φίλος υἱὸς ἅμα κρατερός καὶ ἀταρβής
 ἔσπετο, ὅστ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστὴν· 300
 τῷ μὲν ἄρ' ἐκ Θωρήκης Ἐφύρους μετὰ θωρήσσεσθον,
 ἦε μετὰ Φλεγύας μεγαλήτορας· οὐδ' ἄρα τῶγε
 ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἐτέρουσι δὲ κῦδος ἔδωκαν·
 τοιοῖο Μηριόνης τε καὶ Ἰδομενεὺς, ἀγροὶ ἀνδρῶν,
 ἦϊσαν ἐς πόλεμον κεκορυθμένοι αἰθοπι χαλκῷ. 305
 τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον εἶπεν·

„Λευκαλίδη, πῇ τ' ἄρ' μέμονας καταδύναι ὄμιλον;
 ἢ ἐπὶ δεξιόφῳ παντὸς στρατοῦ, ἢ ἀνὰ μέσσοις,
 ἢ ἐπ' ἀριστερόφῳ; ἐπεὶ οὐ ποθι ἔλπομαι οὕτως
 δεύεσθαι πολέμοιο καρηκομόωντας Ἀχαιοῦς.“ 310

Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὼς, ἀντίον ἤυδα
 „νῆυσί μὲν ἐν μέσσησιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
 Αἰαντὲς τε δ'ὼ Τεϋκρὸς θ', ὃς ἄριστος Ἀχαιῶν
 τοξοσύνη, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῃ ὑσμίνῃ·
 οἱ μιν ἄθην ἐλόωσι καὶ ἐσσύμενον πολέμοιο, 315
 Ἔκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν.
 αἰπὺ οἱ ἐσσεῖται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,
 κείνων νικῆσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
 νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτὸς γε Κρονίων
 ἐμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῇσιν. 320
 ἀνδρὶ δέ κ' οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 ὃς θνητὸς τ' εἴη καὶ ἔδοι Ἀημίτερος ἀκτὴν,
 χαλκῷ τε ῥηκτὸς μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν.
 οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι χωρήσειεν
 ἐν γ' αὐτοσταδίῃ· ποσὶ δ' οὐπὼς ἐστὶν ἐρίζειν. 325
 νῶϊν δ' ὡδ' ἐπ' ἀριστερῷ ἔχε στρατοῦ, ὄφρα τάχιστα
 εἶδομεν ἥε τῷ εὖχος ὀρέξομεν, ἥε τις ἡμῖν.“
 Ὡς φάτο, Μηριόνης δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἀρηϊ
 ἦρξ ἱμεν, ὄφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατὸν, ἥ μιν ἀνώγει.
 Οἱ δ' ὥς Ἰδομενῆα ἶδον φλογὶ εἵκελον ἀλκήν, 330
 αὐτὸν καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν,
 κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.
 τῶν δ' ὁμὸν ἴστατο νεῖκος ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσιν.
 ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχωνται ἄελλαι
 ἡματι τῷ ὅτε τε πλείστη κόνις ἀμφὶ κελεύθους, 335
 οἷτ' ἄμυδις κοινίης μεγάλην ἱσταῖσιν ὁμίχλην,
 ὥς ἄρα τῶν ὁμός' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
 ἀλλήλους καθ' ὅμιλον ἐναιρέμεν ὅξεν χαλκῷ.
 ἐφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγγεῖησιν
 μακρῆς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας· ὅσσε δ' ἄμερθεν 340
 αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἀπο λαμπομενάων
 θωρήκων τε νεοσμήκων σακέων τε φαεινῶν

έρχομένων ἄμυδις· μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη
ὅς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον οὐδ' ἀκάχοιτο.

Τῷ δ' ἄμφις φρονέοντε δὺα Κρόνου νῆε κραταιῷ
ἀνδράσιν ἠρώεσσιν ἐτεύχετον ἄλγεα λυγρά· 346

Ζεὺς μὲν ἄρα Τρώεσσι καὶ Ἑκτορι βούλετο νίκην,
κνδαίνων Ἀχιλλῆα πόδας ταχύν· οὐδ' ὅγε πάμπαν
ἤθελε λαὸν ὀλέσθαι Ἀχαιῶν Ἰλίοθι πρὸ,
ἀλλὰ Θέτιν κνδαίνει καὶ νῆα κρατερόθυμον. 350

Ἀργείους δὲ Πρῶσιδάων ὀρόθυνε μετελθὼν,
λάθρη ὑπέξαναν δὺς πολιῆς ἄλός· ἤχθετο γάρ ῥα
Τρῶσιν θαυμαμένους, Αἰὼ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα·
ἣ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος ἦδ' ἰα πάτρη,
ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γηγόνει καὶ πλείονα ἦδη. 355

τῷ ῥα καὶ ἀμπαδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέεινεν,
λάθρη δ' αἶεν ἔγειρε κατὰ στρατὸν, ἀνδρὶ ἐοικώς.
τοὶ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοῦ πολέμοιο
πείραρ ἐπαλλάξαντες ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,
ἄρρηκτόν τ' ἄλνυτόν τε, τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσεν. 360

Ἔνθα, μεσαιπτόλιός περ ἐὼν, Δαναοῖσι κελεύσας
Ἰδομενεὺς Τρώεσσι μετάλμενος ἐν φόβον ὤρσεν.
πέφνε γάρ Ὀθρυονῆα Καβησόθεν ἐνδον εἶοντα,
ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθει,
ἥτεε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην, 365
Κασσάνδρην, ἀνάεδνον, ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον,
ἐκ Τροίης ἀέκοντας ἀπωσέμεν νῆας Ἀχαιῶν.

τῷ δ' ὁ γέρον Πριάμος ὑπὸ τ' ἔσχετο καὶ κατένευσεν
ὁσέμεναι· ὁ δὲ μάρναθ', ὑποσχεσθήσι πιθήσας.
Ἰδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ, 370
καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχῶν· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέση δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.

δοῦπησεν δὲ πεσῶν· ὁ δ' ἐπεύξατο φῶνυσέν τε
„Ὀθρυονεῦ, περὶ δὴ σε βροστῶν αἰνίζομαι ἀπάντων,

εἰ ἐτεὸν δὴ πάντα τελευτήσεις ὅς' ὑπέσθης 375
 Δαρδανίδῃ Πριάμῳ· ὁ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἦν.
 καὶ κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν,
 δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
 Ἄργεος ἐξαγαγόντες, ὀπνιέμεν, εἰ κε σὺν ἄμμιν
 Ἴλίου ἐκπέρσῃς εὐναιόμενον πτολίεθρον. 380

ἀλλ' ἔπευ, ὅφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποντοπόροισιν
 ἀμφὶ γάμῳ, ἐπεὶ οὔτοι ἐεδνῶται κακοὶ εἰμεν.“

Ὡς εἰπὼν ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
 ἦρως Ἰδομενεύς. τῷ δ' Ἀσῖος ἦλθεν ἀμύντωρ
 πεξὸς πρόσθ' ἵππων· τῷ δὲ πνείοντε κατ' ὤμων 385
 αἶεν ἔχ' ἡνίοχος θεράπων· ὁ δὲ ἵετο θυμῷ
 Ἰδομενεῆα βαλεῖν· ὁ δέ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ
 λαιμὸν ὑπ' ἀντιρεωῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.
 ἦριπε δ' ὥς ὅτε τις δρυὺς ἦριπεν, ἢ ἀχερωῖς,
 ἢ ἐπίτυς βλωθρῇ, τήντ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες 390
 ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νήϊον εἶναι·

ὥς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κέϊτο τανυσθεῖς,
 βεβρυχὼς, κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσσης.
 ἐκ δέ οἱ ἡνίοχος πλήρη φρένας, ἃς πάρος εἶχεν·
 οὐδ' ὅγ' ἐτόλμησεν, θηῖων ὑπὸ χειρὸς ἀλύξας, 395
 ἄψ ἵππους στρέψαι, τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
 δουρὶ μέσον περόνησε τυγῶν· οὐδ' ἦρκεσε θώρηξ
 χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
 αὐτὰρ ὅγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου,
 ἵππους δ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός, 400
 ἐξέλασε Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.

Διήφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἦλυθεν Ἰδομενεὺς,
 Ἀσίου ἀχνύμενος, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαινωῖ.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
 Ἰδομενεύς· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσ' εἶση, 405
 τὴν ἄρ' ὅγε ῥινοῖσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ

δινωτήν φορέεσκε, δῶα κανόνεσσ' ἀραρυῖαν·
 τῇ ὑπο πᾶς ἐάλη, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
 καρφαλέον δέ οἱ ἀσπίς ἐπιθρέξαντος αὔσεν
 ἔγχος· οὐδ' ἄλιόν ῥα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν, 410
 ἀλλ' ἔβαλ' Ἰππασίδην Τυήνορα, ποιμένα λαῶν,
 ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.
 Ληϊφοβος δ' ἔκπαγλον ἐπέυξατο, μακρὸν αὔσας·

„Οὐ μὰν αὐτ' αἴτιος κείτ' Ἄσιος, ἀλλὰ ἔφημι
 εἰς Ἄιδός περ ἰόντα πυλάρταο κρατεροῖο 415
 γηθήσειν κατὰ θυμόν, ἐπεὶ ῥά οἱ ὥπασα πομπόν.“

Ὡς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο,
 Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμόν ὄρινεν·
 ἀλλ' οὐδ' ἄχνύμενός περ, εἰς ἀμέλησεν ἑταῖρον,
 ἀλλὰ θῆων περίβη καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψεν. 420
 τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δῶα ἐρίηρες ἑταῖροι,
 Μηκιστεὺς, Ἐχίοιο πάϊς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
 νῆας ἐπι γλαφυράς φερέτην βαρέα στενάχοντε.

Ἴδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα, ἵετο δ' αἰεὶ
 ἦέ τινα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι, 425
 ἢ αὐτὸς δουπῆσαι ἀμύνων λαιγὸν Ἀχαιοῖς.
 ἐνθ' Αἰσυνήταο διοτρεφέος φίλον υἱὸν,
 ἦρ' Ἀλκάρθοον – γαμβρὸς δ' ἦν Ἀρχίσαιο·
 πρεσβυτάτην δ' ὥπυιε θυγατρῶν, Ἴπποδάμειαν,
 τὴν περὶ κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ 430
 ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γὰρ ὁμηλικίην ἐκέκαστο
 κάλλει καὶ ἔργοισιν ἰδὲ φρεσί· τοῦνεκα καὶ μιν
 γῆμεν ἀνὴρ ὦριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ –
 τὸν τόθ' ὑπ' Ἴδομενῇι Ποσειδάων ἐδάμασσεν
 θέλξας ὅσσε φαεινὰ, πέδησε δὲ φαιδίμα γυνῖα· 435
 οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγέειν δύνατ' οὔτ' ἀλέασθαι,
 ἀλλ' ὥστε στήλην ἢ δένδρεον ὑπὶπέτῃλου
 ἀτρέμας ἐσταότα στήθεος μέσον οὔτασε δουρὶ

ἥρως Ἰδομενεὺς, ῥῆξεν δέ οἱ ἄμφι χιτῶνα
 χάλκεον, ὅς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροὸς ἦρκει ὄλεθρον·
 δὴ τότε γ' αὖτον αὖσεν ἐρεικόμενος περὶ δουρί. 441
 δοῦπτησεν δὲ πεσῶν, δόρυ δ' ἐν καρδίῃ ἐπεπήγει,
 ἣ ῥά οἱ ἀσπαίρουσα καὶ οὐρίαχον πελέμιζεν
 ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης·
 Ἰδομενεὺς δ' ἐκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν αὖσας 445

„Διήφοβ', ἣ ἄρα δὴ τι εἴσκομεν ἄξιον εἶναι
 τρεῖς ἑνὸς ἀντὶ πεφάσθαι; ἐπεὶ σὺ περ εὖχαι οὕτως·
 δαιμόνι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίον ἴστασ' ἔμελλο,
 ὅφρα ἴδῃ οἷος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ' ἰκάνω,
 ὃς πρῶτον Μίνωα τέκε Κρήτῃ ἐπίουρον· 450
 Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα,
 Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε πολέσσ' ἀνδρεσσιν ἄνακτα
 Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἐνεικαν
 σοὶ τε κακὸν καὶ πατρὶ καὶ ἄλλοισι Τρώεσσιν.“

Ὡς φάτο, Διήφοβος δὲ διάνδιχα μερμήριζεν, 455
 ἣ τινά που Τρώων ἐταρίσσαιτο μεγαθύμων
 ἄψ ἀναχωρήσας, ἣ πειρήσaiτο καὶ οἷος.
 ὦδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 βῆναι ἐπ' Αἰνείαν· τὸν δ' ὕστατον εὗρεν ὁμίλου
 ἑσταότ'· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δίῳ, 460
 οὔνεκ' ἄρ' ἐσθλὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσιν οὔτι τέσκεν.
 ἄγχου δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε, νῦν σε μάλα χρὴ
 γαμβρῷ ἀμυνέμεναι, εἴπερ τί σε κῆδος ἰκάνει.
 ἀλλ' ἔπεν, Ἀλκαθίῳ ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος περ
 γαμβρὸς ἔων ἔθρεψε δόμοις ἐνὶ τυτθὸν ἐόντα· 466
 τὸν δέ τοι Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔξενάριξεν.“

Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι δρυνεν,
 βῆ δὲ μετ' Ἰδομενεῖα μέγα πτολέμοιο μεμηλῶς.
 ἀλλ' οὐκ Ἰδομενεῖα φόβος λάβε τηλύγετον ὥς, 470

ἀλλ' ἔμεν', ὥς ὅτε τις σὺς οὐρεσιν ἀλκί πεποιθὼς,
 ὅστε μένει κολοσυρτόν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
 χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὑπερθεῖν·
 ὀφθαλμῷ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον· αὐτὰρ ὀδόντας
 θήγει, ἀλέξασθαι μεμαῶς κύνας ἡδὲ καὶ ἄνδρας· 475
 ὥς μένεν Ἰδομενεὺς δουρικλυτός, οὐδ' ὑπεχώρει,
 Αἰνείαν ἐπιόντα βοηθόον· αὖε δ' ἐταίρους,
 Ἀσκάλαφόν τ' ἐσορῶν Ἀφαρῆά τε Δηϊπυρόν τε
 Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μῆστωρας αὐτῆς·
 τοὺς ὅγ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 480
 „Δεῦτε, φίλοι, καὶ μ' οἶω ἀμύνετε· θεΐδια δ' αἰνῶς
 Αἰνείαν ἐπιόντα πόδας ταχύν, ὅς μοι ἔπεισιν,
 ὅς μάλα καρτερός ἐστι μάχη ἐνὶ φῶτας ἐναίρειν·
 καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὅ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 εἰ γὰρ ὁμηλικὴ γε γενοίμεθα τῷδ' ἐπὶ θυμῷ, 485
 αἰψά κεν ἡὲ φέροιτο μέγα κράτος, ἡὲ φεροίμην.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἕνα φρεσὶ θυμὸν
 ἔχοντες

πλησίοι ἔστησαν, σάκε' ὥμοισι κλίναντες.
 Αἰνείας δ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισιν,
 Δηϊφοβόν τε Πάριν τ' ἐσορῶν καὶ Ἀγήνορα δῖον 490
 οἳ οἱ ἄμ' ἡγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 λαοὶ ἔπονθ', ὥσει τε μετὰ κίλινον ἔσπετο μῆλα
 πτόμεν' ἐκ βοτάνης· γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν·
 ὥς Αἰνεία θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγῆθει,
 ὥς ἴδε λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον ἑοῖ αὐτῷ. 495

Οἱ δ' ἀμφ' Ἀλκαθόφ αὐτοσχεδὸν ὠρμήθησαν
 μακροῖσι ξυστοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
 σμερδαλέον κονάβιξε τιτυσκομένων καθ' ὅμιλον
 ἀλλήλων· δύο δ' ἄνδρες Ἀρήιοι ἔσοχον ἄλλων,
 Αἰνείας τε καὶ Ἰδομενεὺς, ἀτάλαντοι Ἀρηϊ, 500
 ἵεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρῶα νηλέϊ χαλκῷ.

Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἰδομενῆος·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος,
 αἶχμη δ' Αἰνείας κραδαιομένη κατὰ γαίης 50
 ὥχετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.
 Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην,
 ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
 ἦφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ.
 Ἰδομενεὺς δ' ἐκ μὲν νέκυος δολιχόσκιον ἔγχος 50
 ἐσπύσατ', οὐδ' ἄρ' ἐτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
 ὦμουιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.
 οὐ γὰρ ἐτ' ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὀρμηθέντι,
 οὔτ' ἄρ' ἐπαῖξαι μεθ' ἐὼν βέλος οὔτ' ἀλέασθαι
 τῷ ῥα καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ, 51
 τρέσσαι δ' οὐκέτι ῥίμψα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο.
 τοῦ δὲ βᾶδην ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ
 Διῖφοβος· δὴ γάρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεὶ.
 ἀλλ' ὅγε καὶ τόθ' ἄμαρτεν, ὁ δ' Ἀσκάλαφον βάλε 52
 δουρὶ,

υἱὸν Ἐνυαλλίοιο· δι' ὦμον δ' ὄβριμον ἔγχος
 ἔσχευ· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ. 52
 οὐδ' ἄρα πῶ τι πέπυστο βρυήπνος ὄβριμος Ἄρης
 υἱὸς ἑοῖο πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἄκρω Ὀλύμπῳ ὑπὸ χερσέοισι νέφεσσι
 ἦστο, Διὸς βουλῇσιν ἐελμένος, ἐνθα περ ἄλλοι
 ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐργόμενοι πολέμοιο. 52

Οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκαλάφῳ αὐτοσχεδὸν ὤρμηθησαν·
 Διῖφοβος μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφου πήληκα φαιινὴν
 ἦρπασε, Μηριόνης δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἀρηϊ
 δουρὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα. 53
 Μηριόνης δ' ἐξαυτὶς ἐπάλμενος, αἰγυπιὸς ὧς,
 ἐξέρυσσε πρυμνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος,

ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο. τὸν δὲ Πολίτης,
 αὐτοκασίγνητος, περὶ μέσσω χεῖρε τιτήνας,
 ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηγέος, ὅφρ' ἴκεθ' ἵππους 535
 ὠκέας, οἳ οἱ ὀπίσθε μάχης ἦδὲ πτολέμοιο
 ἔστασαν ἡνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἐχοντες·
 οἳ τόνγε προτὶ ἄστν φέρον βαρέα στενάχοντα,
 τειρόμενον· κατὰ δ' αἶμα νεονιότου ἔρρεε χειρός.

Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρει. 540
 ἐνθ' Αἰνέας Ἀφαρῆα Καλητορίδην ἐπορούσας
 λαιμόν τήψ', ἐπὶ οἳ τετραμμένον, ὅξεί· δουρί·
 ἐκλίβηθ' δ' ἐτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἀσπίς ἐάφθη
 καὶ κόρυς· ἄμφι δέ οἱ θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
 Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα μεταστρεφθέντα δοκεύσας 545
 οὔτασ' ἐπαῖξας, ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,
 ἥτ' ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερές αὐχέν' ἰκάνει·
 τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσιν
 κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσας.
 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων
 παπταίνων· Τρῶες δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος 551
 οὔταζον σάκος εὐρὺ παναίολον, οὐδ' ἐδύναντο
 εἶσω ἐπιγράψαι τέρενα χρύα νηλέϊ χαλκῷ
 Ἀντιλόχον· πέρι γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 Νέστορος υἱὸν ἔρντο καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσιν. 555
 οὐ μὲν γάρ ποτ' ἄνευ θήλων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς
 στρωφᾷτ'· οὐδέ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 σειόμενον ἐλέλιτο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ἧσιν
 ἥ τευ ἀκοντίσσαι, ἥε σχεδὸν ὀρηθῆναι.

Ἀλλ' οὐ λῆθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ' ὅμιλον,
 Ἀσιάδην, ὃ οἱ οὔτα μέσον σάκος ὅξεί χαλκῷ 561
 ἐγγύθεν ὀρηθθεῖς· ἀμενήνωσεν δὲ οἱ αἰχμὴν
 κυανοχαῖτα Ποσειδάων, βιότοιο μεγέρας.
 καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μέν' ὥστε σκῶλος πυρρίκανστος,

ἐν σάκει Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἡμῖσιν κεῖτ' ἐπὶ γαίης· 565
 ἅψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' Ἀλεείνων·
 Μηριόνης δ' ἀπιόντα μετασπόμενος βάλε δουρὶ
 αἰδοίαν τε μεσηγνὴν καὶ ὀμφαλοῦ, ἔνθα μάλιστα
 γίγνεται Ἄρης Ἀλεγεινὸς οἰζυροῖσι βροτοῖσιν.
 ἔνθα οἱ ἔγχος ἔπηξεν· ὁ δ' ἐσπόμενος περὶ δουρὶ 570
 ἦσπαιρ' ὥς ὅτε βοῦς, τόντ' οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρες
 ἱλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίῃ δήσαντες ἄγουσιν·
 ὥς ὁ τυπαῖς ἦσπαιρε μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δῆν,
 ὄφρα οἱ ἐκ χρῶς ἔγχος ἀνεσπάσας ἔγγυθεν ἐλθὼν
 ἦρως Μηριόνης· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυπεν. 575

Διήπυρον δ' Ἐλενος ξίφει σχεδὸν ἤλασε κόρσῃν
 Θρηϊκίῳ, μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν.
 ἡ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα χαμαὶ πέσε, καὶ τις Ἀχαιῶν
 μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσεν·
 τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυπεν. 580

Ἀτρεΐδην δ' ἄχος εἶλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
 βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἐλένω ἦρωϊ ἄνακτι,
 ὃξὺ δόρυ κραδάων· ὁ δὲ τόξον πῆχυν ἄνελκεν.
 τὼ δ' ἄρ' ὁμαρτήδην ὁ μὲν ἔρχει ὃξυόεντι
 ἵετ' ἀκοντίσσαι, ὁ δ' ἀπὸ νευρῆφιν ὀϊστῶ. 585

Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στήθος βάλεν ἰῶ
 θώρηκος γύαλον, ἀπὸ δ' ἔπιτατο πικρὸς ὀϊστός.
 ὥς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἄλωγῃ
 θρώσκωσιν κύαμοι μελανόχροες, ἡ ἐρέβινθοι,
 πνοιῇ ὑπο λιγυρῇ καὶ λιμνητῆρος ἐρωῇ, 590
 ὥς ἀπὸ θώρηκος Μενελάου κυδαλίμοιο
 πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς ἐκὰς ἔπιτατο πικρὸς ὀϊστός.

Ἀτρεΐδης δ' ἄρα χεῖρα, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 τὴν βάλεν ἡ ῥ' ἔχε τόξον ἐϋξοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
 ἀντικρὺ διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος. 595
 ἅψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' Ἀλεείνων,

χείρα παρακρεμάσας· τὸ δ' ἐφέλκετο μείλινον ἔγχος·
καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μεγάρθυμος Ἀγρήνωρ,
αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν εὐστρόφω οἶδς Ἀώτῳ,
σφενδόνῃ, ἣν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν. 600

Πείσανδρος δ' ἰθὺς Μενελάου κυδαλίμοιο
ἦλτε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοσδε,
σοι, Μενέλαε, δαμῆναι ἐν αἰνῇ θνητοῦτι.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παρὰ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος, 605

Πείσανδρος δὲ σάκος Μενελάου κυδαλίμοιο
οὔτασεν, οὐδὲ διαπρὸ θυρήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
ἔσχεθε γὰρ σάκος εὐρὺ, κατεκλάσθη δ' ἐνὶ κανυῶ
ἔγχος· ὃ δὲ φρεσὶν ἦσι χάρη καὶ ἐέλπετο νίκην.

Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ἕλφος ἀργυρόηλον 610

ἄλτ' ἐπὶ Πεισάνδρῳ· ὃ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἴλετο καλὴν
ἀξίνην εὐχαλκον, ἐλαῖνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ,
μακρῷ ἐϋξέστῳ· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.

ἦτοι ὁ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἵπποδασειῆς
ἄκρον ὑπὸ λόφον αὐτόν, ὃ δὲ προσιόντα μέτωπον 615

θινὸς ὕπερ πυμάτης· λάκε δ' ὅστέα, τὰ δέ οἱ ὕσσε
παρ ποσὶν αἱματόευντα χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν,
ιδνώθη δὲ πεσών. ὃ δὲ λάξ ἐν στήθεσι βαίνων
τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤυδα·

„Δείψετε θῆν οὔτω γε νέας Δαναῶν ταχυπῶλων,
Τρῶες ὑπερφύλαοι, δεινῆς ἀκόρητοι αὐτῆς. 621

ἄλλης μὲν λῶβης τε καὶ αἰσχεος οὐκ ἐπιδευεῖς,
ἦν ἐμὲ λωβήσασθε, κακαὶ κύνες, οὐδέ τι θυμῷ

Ζηνὸς ἐριβρεμέτω χαλεπὴν ἐδδείσατε μῆνιν
Ξεινίου, ὅστε ποτ' ὕμμι διαφθέρσει πόλιν αἰπὴν. 625

οἳ μὲν κουριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ
μὰς οἴχεσθ' ἀνάροντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῇ·
νῦν αὐτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισιν

πῦρ ὅλοον βαλέειν, κτείνειν δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς·
 ἀλλὰ ποδὶ στήσεσθε, καὶ ἐσσύμενοί περ, Ἄρηος. 630
 Ζεὺ πάτερ, ἣ τέ σέ φασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,
 ἀνδρῶν ἧδὲ θεῶν· σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται.
 οἶον δὴ ἄνδρεςσι χαρίζεαι ὕβριστήσιν,
 Τρωσίν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, οὐδὲ δύνανται
 φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοῖτον πολέμοιο. 635
 πάντων μὲν κόρος ἐστὶ, καὶ ὕπνου καὶ φιλόττος
 μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
 τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι
 ἢ πολέμον· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν.“

Ὡς εἰπὼν τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροὸς αἱματόεντα 640
 συλήσας ἐτάροισι δίδου Μενέλαος ἀμύμων,
 αὐτὸς δ' αὐτ' ἐξαὐτίς ἰὼν προμάχοισιν ἐμύχθη.

Ἐνθα οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαιμένεος βασιλῆος,
 Ἀρπαλίων, ὃ ῥα πατρὶ φίλῳ ἔπετο πτολεμῖξων
 ἐς Τροίην, οὐδ' αὐτίς ἀφίκετο πατρίδα γαίαν· 645
 ὃς ῥα τότε Ἀτρεΐδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
 ἐγγύθεν, οὐδὲ διαπρὸ θυμήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι,
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο Κῆρ' Ἀλεείνων,
 πάντοσε παπταίνων, μὴ τις χροά χαλκῷ ἐπαύρη.
 Μηριόνης δ' ἀπίοντος ἴει χαλκῆρε' ὀϊστόν 650
 καὶ ὃ' ἔβαλε γλουτὸν κάτα δεξιόν· αὐτὰρ ὀϊστός
 ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἐξεπέρησεν.
 ἐξόμενος δὲ κατ' αὐθι, φίλων ἐν χερσὶν ἐταίρων
 θυμὸν ἀποπνείων, ὥστε σκώληξ ἐπὶ γαίῃ
 κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δευε δὲ γαίαν. 655
 τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμπεπένοντο,
 ἐς δόφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱρήν
 ἀχνύμενοι· μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε δάκρυα λείβων,
 ποινὴ δ' οὔτις παιδὸς ἐρίγνετο τεθνηῶτος.

Τοῦ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·

Ξεινος γάρ οἱ ἔην πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσιν· 661
τοῦ ὄγε χωόμενος προῖει χαλκήρε' οἰστόν.

ἦν δέ τις Εὐχήμερ, Πολυείδου μάντιος υἱός,
ἄφνειός τ' ἀγαθὸς τε, Κορινθόθι οἰκία ναίων,
ὅς ῥ' εὖ εἰδὼς Κῆρ' ὅλοῦν ἐπὶ νηὸς ἔβαινε· 665

πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρων ἀγαθὸς Πολύειδος,
νοῦσ' ὑπ' ἀργαλή φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν,
ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι·
τῷ ῥ' ἅμα τ' ἀργαλήν θωὴν ἀλέεινε· Ἀχαιῶν
νοῦσάν τε στυγερὴν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ. 670
τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐάτος· ὦκα δὲ θυμὸς
ῥῆκε' ἀπὸ μελέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος ἔειλε.

Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰδομένοιο·
ἔκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο Διὶ φίλος, οὐδέ τι ἤδη
ὅττι ῥά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ δηϊόωντο 675
λαοὶ ὑπ' Ἀργείων· τάχα δ' αὖ καὶ κῦδος Ἀχαιῶν
ἔπλετο· τοῖος γάρ γαιήοχος ἐννοσίγαιος
ὥτρυν' Ἀργείους, πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἄμυνεν·
ἀλλ' ἔχεν ἥ τ' αὖ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐσᾶλτο,
ῥηξάμενος Δαναῶν πνικινὰς στίχας ἀσπιστάων, 680
ἐνθ' ἔσαν Αἰαντός τε νέες καὶ Πρωτεσιλάου
θῖν' ἔφ' ἁλὸς πολιῆς εἰρυνόμεναι· αὐτὰρ ὕπερθεν
τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἐνθα μάλιστα
ζαχρηεῖς γίγνοντο μάχῃ αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι.

Ἐνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἔλκεχίτωνες, 685
Λοκροὶ καὶ Φθῖοι καὶ φαιδιμόεντες Ἐπειοί,
σπουδῇ ἐπαΐσσοντα νεῶν ἔχον, οὐδ' ἐδύναντο
ᾧσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ εἴκελον ἔκτορα διόν·
οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
ἦρχ' υἱὸς Πετειῶο Μενεσθεύς, οἱ δ' ἅμ' ἔποντο 690
Φεΐδας τε Στιχίος τε Βίας τ' εὖς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
Φυλείδης τε Μέρης Ἀμφίων τε Δρακίος τε,

πρὸ Φθίων δὲ Μέδων τε μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης.
 ἦτοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Οἰλῆος θείοιο
 ἔσκε, Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν 695
 ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἅπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς,
 γνωτὸν μητρυιῆς Ἑριώπιδος, ἣν ἐχ' Οἰλεύς·
 αὐτὰρ ὁ, Ἰφίκλοιο πάϊς τοῦ Φυλακίδαο·

οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,
 ναῦφιν ἀμυνόμενοι, μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο. 700

Αἴας δ' οὐκέτι πάμπαν, Οἰλῆος ταχὺς υἱός,
 ἵστατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου, οὐδ' ἡβαιὸν,
 ἀλλ' ὥστ' ἐν νειῷ βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον,
 ἴσον θυμὸν ἔχοντε, τιταίνετον· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἰδρώς· 705

τῶ μὲν τε ζυγὸν οἶον ἐϋξοον ἀμφὶς ἔεργει
 ἱεμένω κατὰ ὠλκα· τεμεῖ δέ τε τέλσον ἀρούρης·
 ὥς τῶ παρβεβαῶτε μάλ' ἔστασαν ἀλλήλοιν.
 ἀλλ' ἦτοι Τελαμωνιάδῃ πολλοὶ τε καὶ ἑσθλοὶ
 λαοὶ ἔπονθ' ἔταροι, οἳ οἱ σάκος ἐξεδέχοντο, 710
 ὁππότε μιν κάματός τε καὶ ἰδρώς γούναθ' ἴκοιτο.

οὐδ' ἄρ' Οἰλιάδῃ μεγαλήτορι Δοκροὶ ἔποντο·
 οὐ γάρ σφι σταδίῃ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ·
 οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἱπποδασειάς,
 οὐδ' ἔχον ἄσπίδας εὐκύνκλους καὶ μείλινα δοῦρα, 715
 ἀλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ ἐϋστρόφῳ οἷος ἄνθρωπῳ

Ἴλιον εἰς ἅμ' ἔποντο πεποιδότες, οἷσιν ἔπειτα
 ταρφέα βάλλοντες Τρώων ρήγνυντο φάλαγγας.
 δὴ ῥα τόθ' οἱ μὲν πρόσθε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν
 μάρναντο Τρῳάδιν τε καὶ Ἔκτορι χαλκοκορυστῇ, 720
 οἱ δ' ὀπίθεν βάλλοντες ἐλάνθανον· οὐδέ τι χάσμεν
 Τρῳῆς μιμνήσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ οἵστοι.

Ἐνθα κε λευγαλέως νηῶν ἅπο καὶ κλισιάων
 Τρῳῆς ἐχώρησαν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,

εἰ μὴ Πουλυδάμας θρασὺν Ἑκτορα εἶπε παραστιάς 725

„Ἑκτορ, ἀμήχανός ἐσσι παραρρητοῖσι πιθέσθαι.

οὔνεκά τοι περὶ δῶκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα,

τοὔνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περιίδμεναι ἄλλων.

ἀλλ' οὕπως ἅμα πάντα δυνήσσαι αὐτὸς ἐλέσθαι.

ἄλλω μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα· 730

[ἄλλω δ' ὄρχησθ' ἐτέρω κίθαριν καὶ αἰοιδῆν·]

ἄλλω δ' ἐν στήθεσσι τιθεῖ νόον εὐρύοπα Ζεὺς

ἑσθλόν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι,

καὶ τε πολέας ἐσάωσε, μάλιστα δέ κ' αὐτὸς ἀνέγνω.

αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. 735

πάντη γάρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδθεν·

Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν,

οἱ μὲν ἀφεστᾶσιν σὺν τεύχεσιν, οἱ δὲ μάχονται

παυρότεροι πλεόνεσσι, κεδασθέντες κατὰ νῆας. 739

ἀλλ' ἀναχασσάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίστους·

ἐνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βουλήν,

ἥ κεν ἐνὶ νῆεσσι πολυκλήϊσι πέσωμεν,

αἰ κ' ἐθέλῃσι θεὸς δόμεναι κράτος, ἥ κεν ἔπειτα

παρ νηῶν ἔλθωμεν ἀπήμονες. ἥ γὰρ ἔγωγε

δεῖδω μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται Ἀχαιοὶ 745

χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄτος πολέμοιο

μῖμνει, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχῃς σχήσεσθαι οἶω.“

Ὡς φάτο Πουλυδάμας, ἅδε δ' Ἑκτορι μῦθος ἀπή-
μων,

[αὐτίκα δ' ἐξ ὀρέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε,]

καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 750

„Πουλυδάμα, σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε πάντας ἀρί-
στους·

αὐτὰρ ἐγὼ κείσ' εἶμι καὶ ἀντιόω πολέμοιο·

αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὐτίς, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω.“

Ἥ ῥα καὶ ἀρμήθη ὄρε' νιφόμεντι ἑοικώς,

κεκληγῶς, διὰ δὲ Τρώων πέτετ' ἡδ' ἐπικονύρων. 755
 οἳ δ' ἐς Πανθοίδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα
 πάντες ἐπεσσεύοντ', ἐπεὶ Ἑκτορος ἐκλυσαν αὐδήν.
 αὐτὰρ ὁ Ἀηΐφοβόν τε βίην θ' Ἑλένοιο ἄνακτος
 Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα καὶ Ἄσιον, Τροτάκου υἱόν,
 φοῖτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος, εἰ που ἐφεύροι. 760
 τοὺς δ' εὖρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας οὐδ' ἀνολέ-
 θρους·

ἀλλ' οἳ μὲν δὴ νηυσὶν ἐπὶ πρύμνησιν Ἀχαιῶν
 χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες,
 οἳ δ' ἐν τείχει ἔσαν βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
 τὸν δὲ τάχ' εὖρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυοέσσης 765
 δῖον Ἀλέξανδρον, Ἑλένης πόσιν ἡνκόμοιο,
 θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
 ἄγχου δ' ἰστάμενος προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσιν
 „Ἀνσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανὲς, ἡπεροπευτὰ,
 ποῦ τοι Ἀηΐφοβός τε βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος 770
 Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας ἡδ' Ἄσιος, Τροτάκου υἱός;
 ποῦ δέ τοι Ὀθρυονεύς; νῦν ὦλετο πᾶσα κατ' ἄκρης
 Ἴλιος αἰπεινή· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής
 „Ἑκτορ, ἐπεὶ τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάσθαι, 775
 ἄλλοτε δὴ ποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο
 μέλλω, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ πάμπαν ἀνάγκη γείνατο μή-
 τηρ.

ἐξ οὗ γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἡγείρας ἐταίρων,
 ἐκ τοῦδ' ἐνθάδ' ἐόντες ὁμιλέομεν Λαυνοῖσιν
 νωλεμέως· ἔταροι δὲ κατέκτανεν, οὓς σὺ μεταλλᾷς.
 οἷω Ἀηΐφοβός τε βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος 781
 οἴχεσθον, μακροῖσι τετυμμένω ἐρχείησιν
 ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα· φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
 νῦν δ' ἄρχ', ὅππῃ σε κραδίη θυμὸς τε κελεύει·

ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἐψόμεθ', οὐδέ τί φημι 785
ἀλκῆς θευήσεσθαι, ὅση δύναμὶς γε πάρεστιν.

παρ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι, καὶ ἐσσύμενον, πολεμίζειν."

"Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως.
βὰν δ' ἴμεν ἐνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν,
ἀμφὶ τε Κεβριόνην καὶ ἀνύμονα Πουλυδάμαντα, 790
Φάλην Ὀρθαῖόν τε καὶ ἀντίθεον Πολυμήτην

Πάλμην τ' Ἀσκανίων τε Μόρυν θ', υἷ' Ἴπποτίωνος,
οἳ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ
ἡοὶ τῇ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὤρσε μάχεσθαι.

οἳ δ' ἴδαν, ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ, 795

ἣ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἰσι πέδονδε,
θεσπεσίῳ δ' ὁμάδῳ ἀλλ' μίσγεται, ἐν δέ τε πολλὰ

κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

κυρτὰ φαληριῶντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·

ὥς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι,
χαλκῷ μαρμαίροντες ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἐποντο. 801

Ἐκτωρ δ' ἡγείτο, βροτολοιγῷ ἴσος Ἀρηί,

Πριαμίδης· πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν,

ῥινοῖσιν πυκινὴν, πολλὸς δ' ἐπελήλυτο χαλκός·

ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαιινὴ σείετο πῆληξ. 805

πάντη δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων,

εἰ πῶς οἱ εἴξειαν ὑπασπίδια προβιβάντι·

ἀλλ' οὐ σύγχει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.

Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο, μακρὰ βιβάσθων·

„Δαιμόνιε, σχεδὸν ἔλθῃ· τίη δειδίσσεαι αὐτως 810

Ἀργείους; οὔτοι τι μάχης ἀδαήμονές εἴμεν,

ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμημεν Ἀχαιοί.

ἣ θῆν' πού τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν

νῆας· ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.

ἣ κε πολὺ φθαίῃ εὐναιομένη πόλις ὑμῇ 815

χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε.

σοι δ' αὐτῷ φημι σχεδὸν ἔμμεναι, ὅπποτε φεύγων
 ἀρήσῃ Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
 θάσσοντας ἰρήκων ἔμμεναι καλλίτριχας ἵππους,
 οἳ σε πόλινδ' οἴσουσι κονίοντες πεδίοιο.“ 820

Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
 αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἰαχε λαὸς Ἀχαιῶν
 θάρσυνος οἰωνῷ· ὁ δ' ἀμείβετο φαίδιμος Ἔκτωρ
 „Αἶαν ἁμαρτοεπὲς, βουγάτε, ποῖον ἔειπες·
 εἰ γὰρ ἐγὼν οὕτω γε Διὸς παῖς αἰγιόχοιο 825
 εἶην ἥματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,
 τιοίμην δ' ὥς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
 ὥς νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν
 πᾶσι μάλ', ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφήσῃαι, αἳ κε ταλάσσης
 μεῖναι ἔμδον δόρυ μακρὸν, ὃ τοι χροῖα λειριώεντα 830
 δάψει· ἅτῃρ Τρώων κορέεις κύνες ἡδ' οἰωνοὺς
 δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' αἶμ' ἔποντο
 ἡχῇ θεσπεσίῃ, ἐπὶ δ' ἰαχε λαὸς ὀπισθεν.
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐπίαχον, οὐδ' ἐλάθοντο 835
 ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους.
 ἡχῇ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' αἰθέρα καὶ Διὸς αὐγὰς.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ε.

Διὸς ἀπάτη.

Νέστορα δ' οὐκ ἐλάθεν ἰαχὴ πλινουτά περ ἔμπης,
 ἀλλ' Ἀσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 „Φράξεο, δῖε Μαχῶν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·

μείζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοή θαλερῶν αἰζηῶν,
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἰδοπα οἶνον, 5
 εἰσόκε θερμὰ λοετρὰ ἐϋπλόκαμος Ἑκαμήδη
 θερμήνῃ καὶ λούσῃ ἅπο βρότον αἵματόεντα·
 αὐτὰρ ἐγὼν ἔλθων τύχα εἶδομαι ἐς περὶωπὴν.“

Ὡς εἰπὼν σάκος εἶλε τετυγμένον υἱὸς ἑοῖο,
 κείμενον ἐν κλισίῃ, Θρασυμήδεος ἱπποδάμοιο, 10
 χαλκῷ παμφαῖνον· ὁ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἑοῖο.
 εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὅξεν χαλκῷ,
 στή δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἰσίδεν ἔργον ἀεικὲς,
 τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθεν,
 Τρωῶας ὑπερθύμους· ἐρέριπτο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν. 15
 ὥς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ,
 ὁσσόμενον λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα
 αὐτως, οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται οὐδ' ἐτέρωσε,
 πρὶν τινα κεκριμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὔρου, 20
 ὥς ὁ γέρων ὤρμαινε θαῖζόμενος κατὰ θυμὸν
 διχθαδί, ἥ μεθ' ὅμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπώλων,
 ἥ μετ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν.
 ὦδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 βῆναι ἐπ' Ἀτρεΐδην. οἱ δ' ἀλλήλους ἐνὰ ρίζον
 μαρνάμενοι· λάκε δὲ σφι περὶ χροῖ χαλκὸς ἀτειρὴς 25
 νυσσομένων ξίφεσιν τε καὶ ἐγχέσιν ἀμφιγυνοῖσιν.

Νέστορι δὲ ξύμβληντο Διοτρεφέες βασιλῆες
 παρ νηῶν ἀνιόντες, ὅσοι βεβλήατο χαλκῷ,
 Τυδείδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων.
 πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆες 30
 θιν' ἐφ' ἁλὸς πολυῆς· τὰς γὰρ πρώτας πεδίονδε
 εἰρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πρύμνῃσιν ἔδειμαν.
 οὐδὲ γὰρ οὐδ', εὐρύς περ ἐὼν, ἐδυνήσατο πάσας
 ἀλγυαλὸς νῆας χαδέειν, στείνοντο δὲ λαοί·
 τῷ ῥα προκρόσσας ἔρυσαν, καὶ πλήσαν ἀπάσης 35

ἡλόνος στόμα μακρόν, ὅσον συνέεργαθον ἄχραι.
 τῷ δ' οἷγ' ὀψείοντες αὐτῆς καὶ πολέμοιο,
 ἔγχει ἐρειδόμενοι, κίον ἀθρόοι· ἄχρυτο δέ σφιν
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι. ὁ δὲ ξύμβλητο γεραίος,
 Νέστωρ, πτῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι Νηλεΐδου. 40
 τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων

„ὦ Νέστωρ Νηληιάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 τίπτε λιπὼν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις;
 δεῖδω μὴ δῆ μοι τελέσῃ ἔπος ὕβριμος Ἐκτωρ,
 ὥς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων, 45
 μὴ πρὶν παρ νηῶν προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι,
 πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτείνειν δὲ καὶ αὐτούς.
 κείνος τὼς ἀγόρευε· τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται.
 ὦ πόποι, ἦ ῥα καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον, ὥσπερ Ἀχιλλεύς, 50
 οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσιν.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
 „ἦ δὴ ταῦτά γ' ἐτοῖμα τετεύχεται, οὐδέ κεν ἄλλως
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρατεκτῆναιτο.
 τεῖχος μὲν γὰρ δὴ κατερήριπεν, ᾧ ἐπέπιθμεν 55
 ἄρορηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι·
 οἱ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι μάχην ἀλίσστον ἔχουσιν
 νωλεμές· οὐδ' ἂν ἔτι γνοίης, μάλα περ σκοπιάζων,
 ὅπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται·
 ὥς ἐπιμῖξ κτείνονται, αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἵκει. 60
 ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 εἴ τι νόος ῥέξει· πόλεμον δ' οὐκ ἄμμε κτελέω
 δύνεμαι· οὐ γάρ πως βεβλημένον ἔστι μάχεσθαι.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 „Νέστωρ, ἐπειδὴ νηυσὶν ἐπὶ πρύμνῃσι μάχονται, 65
 τεῖχος δ' οὐκ ἔχραισμε τετυγμένον, οὐδέ τι τάφος,
 ἦ ἐπὶ πόλλ' ἔπαθον Δαναοὶ, ἔλποντο δὲ θυμῷ

ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ ἔσεσθαι,
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέει φίλον εἶναι,
 νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεος ἐνθάδ' Ἀχαιοῦς.
 ἦδεα μὲν γὰρ ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν, 71
 οἶδα δὲ νῦν ὅτι τοὺς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσιν
 κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἰπω, πειθώμεθα πάντες.
 νῆες ὅσαι πρῶται εἰρύονται ἄγχι θαλάσσης, 75
 ἔλκωμεν, πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν,
 ὕψι δ' ἐπ' εὐνάων ὀρμίσσομεν, εἰσόκεν ἔλθῃ
 νῦξ ἄβρότη, ἣν καὶ τῇ ἀπόσχονται πολέμοιο
 Τρῶες· ἔπειτα δὲ κεν ἐρυσσάμεθα νῆας ἀπάσας.
 οὐ γάρ τις νέμεσις φυνγείν κακὸν, οὐδ' ἀνὰ νύκτα. 80
 βέλτερον ὃς φεύγων προσφύγῃ κακὸν ἢ ἐλῶν.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς

„Ἀτρεΐδῃ, πόλόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
 οὐλόμεν', αἰθ' ὥφελλες ἀεικελίου στρατοῦ ἄλλου
 σημαίνειν, μηδ' ἄμμιν ἀνασσέμεν, οἷσιν ἄρα Ζεὺς 85
 ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας τολυπεύειν
 ἀργαλέους πολέμους, ὅφρα φθιόμεσθα ἕκαστος.
 οὕτω δὴ μέμονας Τρῶων πόλιν εὐρυάγνιαν
 καλλείψειν, ἥς εἵνεκ' ὀϊζύομεν κακὰ πολλά;
 σίγα, μὴ τίς τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ 90
 μῦθον, ὃν οὐ κεν ἀνὴρ γε διὰ στόμα πάνπαν ἄγοιτο,
 ὅστις ἐπίσταιτο ἧσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν
 σκηπτοῦχός τ' εἴη, καὶ οἱ πειθοίαιτο λαοὶ
 τοσσοῖδ' ὅσσοισιν σὺ μετ' Ἀργείοισιν ἀνάσσεις·
 [νῦν δὲ σευ ὠνοσάμην ἀγᾶχθι φρένας, οἶον εἶπες.] 95
 ὃς κέλει πολέμοιο συννεσταότος καὶ αὐτῆς
 νῆας εὐσσέλμους ἄλαδ' ἔλκόμεν, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
 Τρῶσι μὲν εὐκτὰ γένηται ἐπικρατέουσιν περ ἔμπης,

ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιρρέπη. οὐ γὰρ Ἀχαιοὶ
σχήσουσιν πόλεμον νηῶν ἄλαδ' ἐλκομενάων, 100
ἀλλ' ἀποπαπτανέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάρις.
ἐνθα κε σὴ βουλὴ δηλήσεται, ὄρχαμε λαῶν.“

Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
„ὦ Ὀδυσσεῦ, μάλα πῶς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῇ
ἀργαλή· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας ἄνωγα 105
νῆας εὐσσελμούς ἄλαδ' ἐλκέμεν νῆας Ἀχαιῶν.
νῦν δ' εἴη ὅς τῆσδέ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι,
ἢ νέος ἢ παλαιός· ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἴη.“

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης
„ἐγγὺς ἀνὴρ – οὐ δητὰ ματεύσομεν – αἱ κ' ἐθέλητε
πείθεσθαι, καὶ μὴ τι κότεν ἀγάσῃσθε ἕκαστος, 111
οὔνεκα δὴ γενηήφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῖν·
πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὐχομαι εἶναι.

[Τυδέος, ὃν Θήβῃσι χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει.]
Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο, 115

ὥκεον δ' ἐν Πλευρώνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
Ἄργιος ἠδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἱππότα Οἶνεὺς,
πατρὸς ἐμοῖο πατὴρ· ἀρετῇ δ' ἦν ἔξοχος αὐτῶν.
ἀλλ' ὁ μὲν αὐτόθι μείνε, πατὴρ δ' ἐμὸς Ἄργει νάσθη
πλαγχθεῖς· ὥς γάρ που Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι.

Ἄδρῃστοιο δ' ἐγῆμε θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα 121
ἀφνειὸν βιότοιο, ἅλις δὲ οἱ ἦσαν ἄρουραι
πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φνυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς,
πολλὰ δὲ οἱ πρόβατ' ἔσκε· κέκαστο δὲ πάντας Ἀχαιοὺς
ἐργαλή· τὰ δὲ μέλλετ' ἀκουέμεν, εἰ ἔτεόν περ. 125

τῷ οὐκ ἄν με γένος γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάντες
μῦθον ἀτιμήσαιτε πεφασμένον, ὃν κ' εὖ εἶπω.
θευτ' ἵομεν πάλεμόνδε, καὶ οὐτάμενοί περ, ἀνάγκη·
ἐνθα δ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δηϊοτῆτος
ἐκ βελέων, μὴ πού τις ἐφ' ἔλκει ἔλκος ἄρηται. 130

ἄλλους δ' ὀτρύνοντες ἐνήσομεν, οἳ τὸ πάρος περ
θυμῷ ἦρα φέροντες ἀφεστᾶς οὐδὲ μάχονται.“

Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ'
ἐπίδοντο·

βᾶν δ' ἱμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέ-
μνων.

Οὐδ' ἀλασκοπιὴν εἶχε κλυτὸς ἐννοσίγαιος, 135
ἀλλὰ μετ' αὐτοὺς ἦλθε παλαιῷ φωτὶ ἑοικῶς,
δεξιτερὴν δ' ἔλε χειρ' Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Ἀτρεΐδη, νῦν δὴ που Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
γῆθεϊ ἐνὶ στήθεσσι, φόνου καὶ φύζαν Ἀχαιῶν 140
θερκομένῳ, ἐπεὶ οὐ οἳ ἐνὶ φρένες οὐδ' ἠβαιαί.
ἀλλ' ὁ μὲν ὥς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ ἐσιφλώσειεν·
σοὶ δ' οὐπω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέουσιν,
ἀλλ' ἔτι που Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
εὐρὺ κονίσουσιν πεδῖον, σὺ δ' ἐπόψαι αὐτὸς 145
φρεύοντας προτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.“

Ὡς εἰπὼν μέγ' αὖσεν, ἐπεσσύμενος πεδίοιο.
ὅσσον δ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι
ἄνδρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρης,
τόσσην ἐκ στήθεσφιν ὅπα κρείων ἐνοσίχθων 150
ἦκεν· Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάστω
καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἦδὲ μάχεσθαι.

Ἦρῃ δ' εἰσεῖδε χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσιν
σταῶς ἔξ Οὐλύμποιο ἀπὸ ῥίου· ἀντίκα δ' ἔγνω
τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν, 155
αὐτοκασίγνητον καὶ θαέρα, χαῖρε δὲ θυμῷ·
Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἴδης
ἦμενον εἰσεῖδε, στυγερός δέ οἱ ἔπλετο θυμῷ.
μερμήριξε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρῃ
ὅπως ἔξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο. 160

ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
 ἔλθειν εἰς Ἰδην εὖ ἐντύνασσαν ἔαυτήν,
 εἰ πως ἰμείραιτο παραδραθέειν φιλότῃ
 ἢ χροῖῃ, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε λιαρόν τε
 χεύῃ ἐπὶ βλεφάροισιν ἰδὲ φρεσὶ πευκαλίμῃσιν. 165
 βῆ δ' ἰμεν ἐς θάλαμον, τὸν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν,
 Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν
 κληῖδι κρυπτῇ, τὴν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἀνῶγεν.
 ἐνθ' ἦρ' εἰσελθοῦσα θύρας ἐπέθηκε φαιινάς.
 ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροῦς ἰμερόεντος 170
 λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ,
 ἀμβροσίῳ ἔδανθ', τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν·
 τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς κατὰ χαλκοβατὲς δῶ
 ἐμπης ἐς γαῖαν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' αὐτμή.
 τῷ ῥ' ἦγε χροῖα καλὸν ἀλειψαμένη, ἰδὲ χαίτας 175
 πεξαμένη, χερσὶ πλοκάμους ἐπλεξε φαιινούς,
 καλοὺς ἀμβροσίους, ἐκ κράτος ἀθανάτοιο.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἑανὸν ἔσαθ', ὃν οἱ Ἀθήνη
 ἔξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά·
 χρυσεῖης δ' ἐνετῆσι κατὰ στῆθος περὸν αἶτο. 180
 ζώσατο δὲ ζώνην, ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυίαν,
 ἐν δ' ἄρα ἔρματα ἦκεν εὐτρήτοισι λοβοῖσιν,
 τρίγληνα μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή·
 κρηδέμνῳ δ' ἐφύπερθε καλύψατο διὰ θεάων
 καλῷ νηγατέῳ· λευκὸν δ' ἦν ἡέλιος ὥς. 185
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῖ θήκατο κόσμον,
 βῆ ῥ' ἰμεν ἐκ θαλάμοιο, καλεσσομένη δ' Ἀφροδίτην
 τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν πρὸς μῦθον ἔειπεν
 „Ἢ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, φίλον τέκος, ὅτι κεν
 εἴπω, 190
 ἥ κεν ἀρνήσαιο, κοτεσσομένη τόγε θυμῷ,

οὔνεκ' ἐγὰρ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρώεσσιν ἀρήγεις;“

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 „Ἥρη, πρέσβα θεὰ, θύγατερ μέγαλοιο Κρόνοιο,
 αὐδα ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν, 195
 εἰ δύνάμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.“

Τὴν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη
 „δὸς νῦν μοι φιλότητα καὶ ἥμερον, ᾗτε σὺ πάντας
 δαμνᾷ ἀθανάτους ἡδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους.
 εἴμι γὰρ ὀφιομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης, 200
 Ὡκεανὸν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν,
 οἳ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν εὖ τρέφον ἡδ' ἀτίταλλον,
 δεξάμενοι Πείης, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
 γαίης νέρθε καθεῖσε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 τοὺς εἴμ' ὀφιομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω· 205
 ἥδη γὰρ θηρόν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
 εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 εἰ κείνω γ' ἐπέεσσι παραιπεπιθοῦσα φίλον κῆρ
 εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι φιλότητι,
 αἰεὶ κέ σφι φίλῃ τε καὶ αἰδοίῃ καλεοίμην.“ 210

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλομμειδίης Ἀφροδίτη
 „οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι·
 Ζηνὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύεις.“

Ἦ καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα
 ποικίλον, ἔνθα τέ οἱ θελκτήρια πάντα τέτυκτο· 215
 ἐνθ' ἐνὶ μὲν φιλότης, ἐν δ' ἥμερος, ἐν δ' ὀαριστὺς
 πάρφαις, ἥτ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων.
 τὸν γὰρ οἱ ἔμβαλε χερσὶν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν
 „Τῇ νῦν, τοῦτον ἱμάντα τεῶ ἐγκάτθεο κόλπῳ,
 ποικίλον, ᾧ ἐνὶ πάντα τετεύχεται· οὐδέ σέ φημι 220
 ἀπρηκτόν γε νέεσθαι, ὅ τι φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς.“

Ὡς φάτο, μείδησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 μειδήσασα δ' ἔπειτα ἔῳ ἐγκάτθετο κόλπῳ.

Ἡ μὲν εἶπε πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 Ἥρη δ' αἶψασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο, 225
 Πιερίην δ' ἐπιβᾶσα καὶ Ἡμαθίην ἐρατεινὴν
 σεύατ' ἐφ' ἱπποπόλων Θρηγκῶν ὄρεα νυφόμεντα,
 ἀκροτάτας κορυφάς· οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖν·
 ἐξ Ἀθώω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσετο κυμαίνοντα,
 Ἀήμονον δ' εἰσαφίκανε, πόλιν θείοιο Θόαντος. 230
 ἐνθ' Ὀπυῶ ξύμβλητο, κασιγνήτῳ Θανάτοιο,
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν
 „Τπνε, ἄναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώ-
 πων,

ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἐκλυες, ἡδ' ἔτι καὶ νῦν
 πείθεις· ἐγὼ δέ κέ τοι ἰδέω χάριν ἡμᾶτα πάντα. 235
 κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὅσσε φαεινὰ,
 αὐτίκ' ἐπεὶ κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότῃ.
 δῶρα δέ τοι δώσω καλὸν θρόνον, ἄφθιτον αἰεὶ,
 χρύσειον· Ἥφαιστος δέ κ' ἐμὸς παῖς ἀμφιγυῖς
 τεύξει ἀσκήσας, ὑπὸ δὲ θορήνῃν ποσὶν ἦσει, 240
 τῷ κεν ἐπισχοίης λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων·“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε νῆδυμος Ὀπυῶς
 „Ἥρη, πρέσβα θεᾶ, θυγάτερ μέγαλοιο Κρόνιοιο,
 ἄλλον μὲν κεν ἐγώ γε θεῶν αἰγιγενετάων
 ῥεῖα κατευνήσαιμι, καὶ ἂν ποταμοῖο ῥέεθρα 245
 Ὠκεανοῦ, ὅσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
 Ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἐγώ γε Κρονίουος ἄσπον ἱοίμην,
 οὐδὲ κατευνήσαιμ', ὅτε μὴ αὐτὸς γε κελεύοι.
 ἦδη γάρ με καὶ ἄλλο τεῖ ἐπίνυσσεν ἐφετμή,
 ἡματι τῷ ὅτε κείνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς 250
 ἐπλεεν Ἰλιόθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας.
 ἦτοι ἐγὼ μὲν ἔλεξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο
 νῆδυμος ἀμφιχυθείς· σὺ δέ οἱ κακὰ μῆσαο θυμῷ,
 ὄρσας ἄργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας,

καί μιν ἔπειτα Κρόωνδ' εὐναιομένην ἀπένεικας, 255
 νόσφι φίλων πάντων. ὁ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπαινεν,
 ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεοῦς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 ζήτει· καὶ κέ μ' ἄϊστον ἀπ' αἰθέρος ἐμβαλε πόντῳ,
 εἰ μὴ Νῦξ δμῆταιρα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν·
 τὴν ἰκόμην φεύγων, ὁ δ' ἐπαύσατο, χωόμενός περ.
 ἄϊετο γὰρ μὴ Νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ἔρδοι. 261
 νῦν αὖ τοῦτό μ' ἄνωγας ἀμύχανον ἄλλο τελέσσαι.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη
 „Τπνε, τίη δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς;
 ἢ φῆς ὥς Τρώεσσιν ἀρηξέμεν εὐρύοπα Ζῆν 265
 ὥς Ἡρακλῆος περιχώσατο, παιδὸς ἑοῖο;
 ἀλλ' ἴθι, ἐγὼ δὲ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων
 δώσω ὀπιέμεναι καὶ σὴν κεκληῖσθαι ἄκοιτιν.
 [Πασιδέην, ἧς αἶν ἐξέλδαι ἥματα πάντα.]“

Ὡς φάτο, χήρατο δ' Ἱπνος, ἀμειβόμενος δὲ προσ-
 ἡύδα, 270

„ἄγρει νῦν μοι ὄμοσσον ἄάατον Στυγὸς ὕδαρ·
 χειρὶ δὲ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἔλε χθόνα· πουλυβότειραν,
 τῇ δ' ἐτέρῃ ἄλλα μαρμαρέην, ἵνα νῶϊν ἅπαντες
 μάρτυροι ὦσ' οἱ ἐνερχθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἑόντες,
 ἦ μὲν ἐμοὶ δώσειν Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων, 275
 Πασιδέην, ἧς τ' αὐτὸς ἐέλδομαι ἥματα πάντα.“

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθνησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ὦμνυε δ' ὥς ἐκέλευε, θεοὺς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας
 τοὺς ὑποταρταρίους, οἳ Τιτῆνες καλέονται.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὄμοσέν τε τελευτήσέν τε τὸν ὄρκον, 280
 τῷ βήτην Λήμνου τε καὶ Ἴμβρου ἄστν λιπόντες,
 ἡέρα ἐσσαμένω, ῥίμφα πρήσσουντε κέλευθον.
 Ἴδην δ' ἰκέσθην πολυπίδακα, μητέρα θεῶν,
 Λεκτόν, ὅθι πρῶτον λιπέτην ἄλα· τὼ δ' ἐπὶ χέρσιν
 βήτην, ἰκροτάτῃ δὲ ποδῶν ὕπο σείετο ὕλη. 285

ἐνθ' Ὀππος μὲν ἔμεινε πάρος Διὸς ὅσσε ἰδέσθαι,
 εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον, ἣ τότε' ἐν Ἴδῃ
 μακροτάτῃ πεφυυῖα δι' ἡέρος αἰθέρ' ἴκανεν·
 ἐνθ' ἦστ' ὄξοισιν πεπνυκασμένος εἰλατίνοισιν,
 ὄρνυθι λινυρῇ ἐναλίγκιος, ἦντ' ἐν ὕρεσιν 290
 χαλκίδα κυκλήσκουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ κύμινδιν.

Ἥρῃ δὲ κραιπνῶς προσεβήσετο Γάργαραν ἄκρον
 Ἰδῆς ὑψηλῆς· ἶδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 ὥς δ' ἶδεν, ὥς μιν ἔρωσ πνικινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν,
 οἶον ὅτε πρῶτόν περ ἐμισγέσθην φιλότῃτι, 295
 εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας.
 στή δ' αὐτῆς προπάροιθεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνό-
 μαζεν

„Ἥρῃ, πῇ μεμανία κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνεις
 ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίης.“

Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρῃ
 „ἔρχομαι ὀφιομένη πολυφύρβου πείρατα γαίης, 300
 Ὠκεανόν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν,
 οἳ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν εὖ τρέφον ἡδ' ἀτίταλλον·
 τοὺς εἴμ' ὀφιομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω.
 ἡδὴ γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται 305
 εὐνῆς καὶ φιλότῃτος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 ἵπποι δ' ἐν πρυμνωρίῃ πολυπίδακος Ἰδῆς
 ἔσταᾶσ', οἳ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τραφερῇν τε καὶ ὑγρῇν.
 νῦν δὲ σεῦ εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνω
 μή πῶς μοι μετέπειτα χολώσῃαι, αἷ κε σιωπῇ 310
 οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυρρόου Ὠκεανοῖο.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „Ἥρῃ, κείσε μὲν ἔστι καὶ ὕστερον ὀρμηθῆναι,
 νῶϊ δ' ἄγ' ἐν φιλότῃτι τραπείομεν εὐνηθέντε.
 οὐ γὰρ πῶποτέ μ' ὦδε θεᾶς ἔρος οὐδὲ γυναικὸς 315
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσεν,

[οὐδ' ὅπότε ἤρασάμην Ἰξιονίης ἀλοχοιο,
 ἣ τέκε Πειρίθουον, θεόφιν μῆστωρ' ἀτάλαντον·
 οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλισφύρου Ἀκρισιῶνιης,
 ἣ τέκε Περσῆα, πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν· 320
 οὐδ' ὅτε Φοίνικος κούρης τηλεκλειτοῖο,
 ἣ τέκε μοι Μίνω τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
 οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης οὐδ' Ἀλκυόνης ἐνὶ Θήβῃ,
 ἣ ῥ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
 ἣ δὲ Διώνυσον Σεμέλῃ τέκε, χάριμα βροτοῖσιν· 325
 οὐδ' ὅτε Δήμητρος καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης,
 οὐδ' ὅποτε Αἴητοῦς ἐρικυδέος, οὐδὲ σεῦ αὐτῆς,]
 ὥς σεαυτὴν νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἵμερος αἶρει·“

Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη
 „αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες. 330
 εἰ νῦν ἐν φιλότῃ λιλαίεαι εὐνηθῆναι

Ἰδῆς ἐν κορυφαῖσι, τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα,
 πῶς κ' εἴη, εἰ τις νῶϊ θεῶν αἰειγενετάων
 εὔδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθὼν
 πεφράδοι; οὐκ ἂν ἔγωγε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην
 ἐξ εὐνῆς ἀνστάσα, νεμεσσητὸν δέ κεν εἶη. 336
 ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐθέλεις καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
 ἔστιν τοι θάλαμος, τὸν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν
 Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπήρσεν·
 ἐνθ' ἵομεν κείμενοι, ἐπεὶ νύ τοι εὖαδεν εὐνή.“ 340

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 „Ἥρη, μήτε θεῶν τόγε δείδιδι μήτε τιν' ἀνδρῶν
 ὄψεσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω,
 χρύσειον· οὐδ' ἂν νῶϊ διαδράκοι Ἡελίος περ,
 οὔτε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράσθαι.“ 345

Ἥ ῥα καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἦν παρά-
 κοιτιν·

τοῖσι δ' ὑπὸ χθρῶν διὰ φύεν νεοθηλέα ποίην,

λωτόν δ' ἐρσήεντα ἰδὲ κρόκον ἠδ' ὑάκινθον
 πυκνὸν καὶ μαλακόν, ὅς ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς ἔεργεν.
 τῷ ἐνὶ λεξάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλῃν ἔσσαντο 350
 καλὴν χρυσεῖην· στιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔερσαι.

Ὡς ὁ μὲν ἀτρέμας εὐδὲ πατὴρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ,
 ὕπνω καὶ φιλότῃτι δαμείς, ἔχε δ' ἀγκὰς ἄκοιτιν·
 βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν νήδυμος Ὕπνος,
 ἀγγελίην ἐρέων γαῖηόχῳ ἐννοσιγαίῳ. 355
 ἀργοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδάων, ἐπάμυνε,
 καὶ σφιν κῦδος ὅπαζε μίνυνθά περ, ὅφρ' ἐτι εὐδὲι
 Ζεὺς, ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυψα·
 Ἥρη δ' ἐν φιλότῃτι παρήπαφεν εὐνηθῆναι.“ 360

Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν ὦχετ' ἐπὶ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων,
 τὸν δ' ἐτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.
 αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορῶν ἐκέλευσεν·

„Ἀργεῖοι, καὶ δ' αὐτὲ μεθίεμεν Ἑκτορι νύκην
 Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἔλῃ καὶ κῦδος ἄρῃται; 365
 ἀλλ' ὁ μὲν οὕτω φησὶ καὶ εὐχεται, οὐνεκ' Ἀχιλλεὺς
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι μένει κεχολωμένος ἤτορ·
 κείνου δ' οὔτι λίην ποτὴν ἔσσεται, εἰ κεν οἱ ἄλλοι
 ἡμεῖς ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.

ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες. 370
 ἀσπίδες ὅσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἠδὲ μέγισται,
 ἔσδάμενοι, κεφαλὰς δὲ παναίθῃσιν κορυύθεσσι
 κρύψαντες, χερσὶν τε τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἐλόντες,
 ἵομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι, οὐδ' ἐτι φημί

Ἑκτορα Πριαμίδην μενέειν, μάλα περ μεμαῶτα. 375
 [ὅς δὲ κ' αὐτὸρ μενέχαρμος, ἔχει δ' ὀλίγον σάκος ὦμῳ,
 χείροσι φωτὶ δότω, ὃ δ' ἐν ἀσπίδι μεῖζονι δύτω.]“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπί-
 θοντο·

τοὺς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον, οὐτάμενοι περ,
 Τυδείδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων· 380
 οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας Ἀρῆια τεύχε' ἄμειβον.
 ἐσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδυνε, χέρηα δὲ χεῖρονι δόσκειν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσσαντο περὶ χροῖ νώροπα χαλκὸν,
 βάν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ, 385
 εἰκελον ἀστεροπῇ· τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι
 ἐν δαὶ λευγαλέῃ, ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.

Τρῶας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκόσμει φαίδιμος Ἴκτωρ,
 δὴ ῥα τότ' αἰνοτάτην ἔριδα πτολέμοιο τάνυσσαν
 κυανοχαῖτα Ποσειδάων καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ, 390
 ἦτοι ὁ μὲν Τρώεσσιν, ὁ δ' Ἀργείοισιν ἀρήγων.
 ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
 Ἀργείων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῃ ἀλαλητῷ.
 οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοᾶα ποτὶ χέρσον,
 ποιντόθεν ὀρνύμενον πνοιῇ βορέῳ ἀλεγεινῇ· 395
 οὔτε πυρὸς τόσος γε πέλει βρόμος αἰθομένοιο
 οὔρεος ἐν βήσσης, ὅτε τ' ὤρετο καίεμεν ὕλην·
 οὔτ' ἄνεμος τόσος γε ποτὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν
 ἠπύει, ὅσπερ μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων,
 ὅσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐπλετο φωνή 400
 δεινὸν αὖσαντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.

Αἴαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἴκτωρ
 ἔγχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθύ οἱ, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
 τῇ ῥα δῖω τελαμῶνε περὶ στήθεσσι τετάσθην,
 ἦτοι ὁ μὲν σάκεος, ὁ δὲ φασγάνου ἀργυροῦλου· 405
 τῷ οἱ ὀυσάσθην τέρενα χροῶ. χῳάατο δ' Ἴκτωρ,
 ὅττι ῥα οἱ βέλος ὦκ' ἐτώσιον ἔκφυγε χειρὸς,
 ἃψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο Κῆρ' ἀλείων.
 τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμῶνιος Αἴας
 χειρμαδίῳ, τὰ ῥα πολλὰ, θοάων ἔχματα νηῶν, 410

παρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνθετο· τῶν ἐν αἰέρας
 στηῆθος βεβλήκειν ὑπὲρ ἄντυγος, ἀγχόθι δειρῆς,
 στρόμβον δ' ὥς ἔσσευε βαλὼν, περὶ δ' ἔδραμε πάντη.
 ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ πλεγγῆς πατρὸς Διὸς ἔξεριπή δρυῖς
 πρόοριξος, δεινὴ δὲ θεείου γίγνεται ὁδμή 415
 ἐξ αὐτῆς· τὸν δ' οὔπερ ἔχει θράσος ὅς κεν ἴδῃται
 ἐγγυὲς ἔων, χαλεπὸς δὲ Διὸς μεγάλοιο κεραυνός,
 ὥς ἔπεσ' Ἑκτορος ὦκα χαμᾶι μένος ἐν κονίῃσιν.
 χειρὸς δ' ἐκβαλεν ἔργος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἄσπις ἑάφθη
 καὶ κόρυς, ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον νῆες Ἀχαιῶν, 421
 ἐλπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμνείας
 αἰχμᾶς· ἀλλ' οὔτις ἐδυνήσατο ποιμένα λαῶν
 οὐτάσαι οὐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περίβησαν ἄριστοι,
 Πουλυδάμας τε καὶ Αἰνείας καὶ δῖος Ἀγήμερος 425
 Σαρπηδῶν τ', ἀρχὸς Λυκίων, καὶ Γλαῦκος ἀμύμων.
 τῶν δ' ἄλλων οὔτις εὖ ἀκήδεσεν, ἀλλὰ παροίθεν
 ἄσπίδας εὐκύνκλους σκέθον αὐτοῦ. τὸν δ' ἄρ' ἑταῖροι
 χερσὶν αἰέραντες φέρον ἐκ πόρου, ὅφρ' ἴκεθ' ἵππους
 ὠκέας, οἳ οἱ ὀπισθε μάχης ἠδὲ πολέμοιο 430
 ἔστασαν ἠνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 οὐ τόνγε προτὶ ἄστρ' φέρον βαρεῖα στενάζοντα.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον εὐροεῖος ποταμοῖο,
 Ξάνθου δινῆεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς, 434
 ἐνθα μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονί, καὶ δὲ οἱ ὕδωρ
 χεῦαν· ὁ δ' ἀμπνύνθη καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν,
 ἐξόμενος δ' ἐπὶ γοῦνα κελαινεφὲς αἰμ' ἀπέμεσσε.
 αὐτὶς δ' ἐξοπίσω πλήτο χθονί, τῷ δὲ οἱ ὅσσε
 νυξ ἐκάλυψε μέλαινα· βέλος δ' ἐτι θυμὸν ἐδάμνα.
 Ἀργεῖοι δ' ὥς οὖν ἴδον Ἑκτορα νόσφι κιόντα, 440
 μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρις.
 ἐνθα πολὺ πρῶτιστος Οἰλῆος ταχὺς Αἴας

Σάτνιον οὔτασε δουρὶ μετάλμενος ὀξυόεντι
 Ἥνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε νηῖς ἀμύμων
 Ἥνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σατνιόεντος. 445
 τὸν μὲν Ὀλλιάδης δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
 οὔτα κατὰ λαπάρην· ὃ δ' ἀνετράπετ', ἀμφὶ δ' ἄρ'
 αὐτῷ

Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
 τῷ δ' ἐπὶ Πουλυδάμας ἐγγέσπαλος ἦλθεν ἀμύντωρ
 Πανθοίδης, βάλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὦμον, 450
 υἱὸν Ἀρηιλύκιοι, δι' ὦμον δ' ὄβριμον ἐγχος
 ἔσχευ, ὃ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαλαν ἀγοσιῶ.
 Πουλυδάμας δ' ἐκπαγλὸν ἐπεύξατο μακρὸν αὖσας
 „Οὐ μὰν αὐτ' οἶω μεγαθύμου Πανθοίδαο
 χειρὸς ἄπο στιβαρῆς ἄλιον πηδῆσαι ἄκοντα, 455
 ἀλλὰ τις Ἀργείων κόμισε χροῖ, καὶ μιν οἶω
 αὐτῷ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἄιδος εἰσω.“

Ὡς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένει' εὐξαμένοιο·
 Αἰάντι δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄριεν,
 τῷ Τελαμωνιάδῃ· τοῦ γάρ πέσεν ἄγχι μάλιστα. 460
 καρπαλίμως δ' ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ.
 Πουλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν
 λικριφὶς αἰξας, κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱὸς
 Ἀρχέλοχος· τῷ γάρ ῥα θεοὶ βούλευσαν ὀλεθρον. 464
 τὸν ῥ' ἐβαλεν κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν συνεοχμῷ,
 νεύατον ἀστράγαλον, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
 τοῦ δὲ πολὺν πρότερον κεφαλῇ στόμα τε ῥίνες τε
 οὐδεὶ πληντ' ἤπερ κνήμαι καὶ γούνα πεσόντος.
 Αἴας δ' αὐτ' ἐρέγωνεν ἀμύμονι Πουλυδάμαντι 469

„Φράζεο, Πουλυδάμα, καὶ μοι νημερτὲς ἐνίσπες,
 ἢ ῥ' οὐχ οὗτος ἀνὴρ Προθοήνορος ἀντὶ πεφάσθαι
 ἄξιος; οὐ μὲν μοι κακὸς εἶδεται οὐδὲ κακῶν ἔξ,
 ἀλλὰ κασίγνητος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο,

ἢ παῖς· αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγχιστα ἑώκει.“ 474

Ἡ δ' εὖ γιγνώσκων, Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμόν.
ἐνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιωτίον οὔτασε δουρὶ,
ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαώς· ὁ δ' ὕφελκε ποδοῖιν.
τῷ δ' Ἀκάμας ἑκπαγλὸν ἐπέυξατο μακρὸν αὔσας

„Αργεῖοι ἰόμῳροι, ἀπειλάων ἀκόρητοι,
οὐ θὴν οἰοσὶν γε πόνος τ' ἔσεται καὶ ὀλβὺς 480
ἡμῖν, ἀλλὰ ποθ' ᾧδε κατακτανέεσθε καὶ ὕμμες.
φράξεσθ' ὥς ὑμῖν Πρόμαχος δεδμημένος εὔδει
ἔγχει ἐμῷ, ἵνα μὴ τι κασιγνήτιό γε ποινὴ
δηρὸν ἄτιτος ἔη. τῷ καὶ κέ τις εὔχεται ἀνὴρ
γνωτὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα λιπέσθαι.“ 485

Ὡς ἔφατ', Ἀργεῖοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·
Πηνέλεω δὲ μάλιστα δαΐφροσι θυμὸν ὄριεν·
ὠρμήθη δ' Ἀνάμαντος· ὁ δ' οὐχ ὑπέμεινεν ἐρωὴν
Πηνελέω ἀνακτος· ὁ δ' οὔτασεν Ἴλιονῆα,
υἱὸν Φόρβαντος πολυμήλου, τὸν ἔα μάλιστα 490
Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει καὶ κτῆσιν ὅπασσεν·
τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτηρ μοῦνον τέκεν Ἴλιονῆα·
τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύος οὔτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
ἐκ δ' ὥσε γλήνῃν· δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διαπρὸ
καὶ διὰ ἰνίου ἦλθεν, ὁ δ' ἔξετο χεῖρε πετάσσας 495
ἄμφω. Πηνέλεως δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ
αὐχένα μέσσον ἔλασσεν, ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε
αὐτῇ σὺν πῆληκι κάρη· ἔτι δ' ὄβριμον ἔγχος
ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὁ δὲ φῆ κώδεικον ἀνασχὼν
πέφραδ' ἐτε Τρώεσσι καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα 500

„Εἰπέμεναί μοι, Τρῶες, ἀγαθοῦ Ἴλιονῆος
πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ γοήμεναι ἐν μεγάροισιν·
οὐδὲ γὰρ ἢ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγνηνορίδαο
ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γανύσσεται, ὅπποτε κεν δῇ
ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι Ἀναιῶν.“ 505

ὧς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε
γυῖα,

πάπτηνεν δὲ ἕκαστος ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσai,
ὅστις δὴ πρῶτος βροτόεντ' ἀνδράγροι' Ἀχαιῶν
ἦρατ', ἐπεὶ ῥ' ἐκλινε μάχην κλυτὸς ἐννοσίγαιος. 510

Αἴας δ' αὖ πρῶτος Τελαμώνιος Ὕρτιον οὔτα
Γυρτιάδην, Μυσῶν ἡγήτορα καρτεροθύμων·
Φάλην δ' Ἀντίλοχος καὶ Μέρμερον ἐξενάριξεν·
Μηριόνης δὲ Μόρυν τε καὶ Ἰπποτίωνα κατέκτα, 514

Τεῦκρος δὲ Προθόονά τ' ἐνήρατο καὶ Περιφήτην·
Ἀτρεΐδης δ' ἄρ' ἐπειθ' Ὑπερήνορα, ποιμένα λαῶν,
οὔτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἄφυσσεν
δηάσας· ψυχὴ δὲ κατ' οὔταμένην ὠτειλὴν
ἔσσυτ' ἐπειγομένη, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.
πλείστους δ' Αἴας εἶλεν, Οἰλῆος ταχὺς υἱός· 520

οὐ γάρ οἱ τις ὁμοῖος ἐπισπέσθαι ποσὶν ἦεν
ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὄρσῃ.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Ο.

Παλίωξις παρὰ τῶν νεῶν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἐβησαν
φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Ἀναῶν ὑπὸ χερσίν,
οἳ μὲν δὴ παρ' ὄχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες,
χλωροὶ ὑπαὶ δειούς, πεφοβημένοι, ἔγρετο δὲ Ζεὺς
Ἴδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνου Ἥρης. 5
στῇ δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἶδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,

τούς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθεν
Ἀργείους, μετὰ δὲ σφι Ποσειδάωνα ἄνακτα.

Ἐκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἶδε κείμενον, ἄμφι δ' ἑταῖροι
εἶαθ'· ὁ δ' ἀργαλέω ἔχετ' ἄσθματι κῆρ ἀπινύσσων,
αἰμ' ἐμέων, ἐπεὶ οὐ μιν ἀφανρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.
τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν

„Ἡ μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμήχανε, σὸς δόλος, Ἥρῃ
Ἐκτορα θίον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαούς.

οὐ μὰν οἷδ' εἰ αὐτὲ κακοφραφίης ἀλεγεινῆς
πρώτῃ ἐπαύρηται καὶ σε πληγῇσιν ἱμάσσω.

ἦ οὐ μέμνη ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖν
ἄκμονας ἤκα δύνω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἔηλα

χρύσειον ἄρρηκτον; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν
ἐκρέμω· ἤλάστεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον,

λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὃν δὲ λάβοιμι,
ῥίπτασκον τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ, ὄφρ' ἂν ἵκηται

γῆν ὀλιγηπελέων· ἐμὲ δ' οὐδ' ὥς θυμὸν ἀνίει
ἀζηχῆς ὀδύνῃ Ἡρακλῆος θείοιο,

τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας
πέμψας ἐπ' ἀτρύγετον πόντον, κακὰ μητιώσας,

καὶ μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὐναιομένην ἀπένεικας.
τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ἠυσάμην καὶ ἀνήγαγον αὐτὶς

Ἄργος ἐς ἱππόβοτον, καὶ πολλὰ περ ἄσθλήσαντα.
τῶν σ' αὐτὶς μνήσω, ἵν' ἀπολήξῃς ἀπατάων,

ὄφρα ἴδῃ ἦν τοι χραίσμη φιλότης τε καὶ εὐνή,
ἦν ἐμίγῃς ἐλθοῦσα θεῶν ἥπο καὶ μ' ἀπάτησας.“

Ὡς φάτο, ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρῃ,
καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Ἴστω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεῖ
καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδαρ, ὅστε μέριστος

ὄρκος δεινότητός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν,

σή θ' ἱερὴ κεφαλὴ καὶ νωῖτερον λέχος αὐτῶν
 κουρίδιον, τὸ μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ ποτε μᾶψ ὀμόσαιμι· 40
 μὴ δὲ ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 πημαίνει Τρωᾶς τε καὶ Ἑκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγει,
 ἀλλὰ πον αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
 τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἔλεησεν Ἀχαιοὺς.
 αὐτὰρ τοι καὶ κείνω ἐγὼ παραμυθησαίμην 45
 τῇ ἴμεν ἥ κεν δῆ σὺ, κελαινεφές, ἡγεμονεύῃς."

"Ὡς φάτο, μείδῃσεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 „Εἰ μὲν δὴ σὺν' ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 ἴσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζοις, 50
 τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλῃ,
 αἴψα μεταστρέψει νόον μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ.
 ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐτέον γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
 ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεσσον
 Ἴρην τ' ἐλθέμεναι καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον, 55
 ὅφρ' ἡ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 ἔλθῃ, καὶ εἴπῃσι Ποσειδάωνι ἄνακτι

παυσάμενον πολέμοιο τὰ ἅ πρὸς δῶμαθ' ἰκέσθαι,
 Ἑκτορα δ' ὀτρύνῃσι μάχην ἐς Φοῖβος Ἀπόλλων,
 αὐτίς δ' ἐμπνεύσῃσι μένος, λελάδη δ' ὀδυνάων 60
 αἱ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 αὐτίς ἀποστρέψῃσιν, ἀνάκτιδα φύξαν ἐνόρσας,
 φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήρῃσι πέσωσιν
 Πηλεΐδew Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἀνστήσει ὃν ἐταῖρον
 Πάτροκλον· τὸν δὲ κτενεῖ ἔργχει φαίδιμος Ἑκτωρ 65
 Ἰλίου προπάραιθε, πολέας ὀλέσαντ' αἰζηοὺς
 τοὺς ἄλλους, μετὰ δ' υἱὸν ἐμὸν Σαρπηδόνα διον.
 τοῦ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Ἑκτορα δίος Ἀχιλλεύς.
 ἐκ τοῦ δ' ἂν τοι ἔπειτα παλιῶξιν παρὰ νηῶν
 αἶεν ἐγὼ τεύχομαι διαμπερές, εἰσόκ' Ἀχαιοὶ 70

Ἴλιον αἰπὺ ἔλοιεν Ἀθηναίης διὰ βουλᾶς.
 τὸ πρὶν δ' οὐτ' ἄρ' ἐγὼ παύω χόλον οὔτε τι' ἄλλο
 ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' εἰσώ,
 πρὶν γε τὸ Πηλεΐδαο τελευτηθῆναι ἐέλδωρ,
 ὥς οἱ ὑπέστην πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένευσα κάρητι,
 ἥματι τῷ ὅτ' ἐμετο θεὰ Θέτις ἦψατο γούναων,
 λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πολίπορθον.“

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρέων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν αἴξῃ νόος ἀνέρος, ὅστ' ἐπὶ πολλὴν
 γατὰν ἐληλουθῶς φρεσὶ πευκαλίμησι νοήσῃ
 „ἐνθ' εἴην, ἢ ἐνθα;“ μενοινήσῃ τε πολλὰ,
 ὥς κραίπνως μεμανῖα διέπτατο πότνια Ἥρη.
 ἵκετο δ' αἰπὺν Ὀλυμπον, ὀμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθεν
 ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἱ δὲ ἰδόντες
 πάντες ἀνήϊξαν καὶ δεικανόωντο δέπασσιν.
 ἦ δ' ἄλλους μὲν ἔασε, Θέμιστι δὲ καλλιπαρήφ
 δέκτο δέπας· πρώτη γὰρ ἐναντίῃ ἤλθε θέουσα,
 καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Ἥρη, τίπτε βέβηκας, ἀτυζομένη δὲ ξοικας;
 ἦ μάλα δὴ σ' ἐφόβησε Κρόνου παῖς, ὅς τοι ἀκοίτης.“

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ἥρη
 „μή με, θεὰ Θέμι, ταῦτα διείρεο· οἶσθα καὶ αὐτὴ,
 οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.
 ἀλλὰ σὺ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἐνὶ δαιτὸς εἵσης·
 ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσσαι ἀθανάτοισιν,
 οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφάνεσκει· οὐδέ τί φημι
 πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, οὔτε βροτοῖσιν
 οὔτε θεοῖς, εἴπερ τις ἐτι νῦν δαίνυται εὖφρων.“

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσα καθέζετο πότνια Ἥρη,
 ὥχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί· ἦ δ' ἐγέλασσαν
 χεῖλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὄφρ' οὖσι κυανέησιν

ἰάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετηνύδα

„Νήπιοι, οἱ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες.

ἧ ἔτι μιν μέγαμεν καταπαυσέμεν ἄσπον ἰόντες, 105

ἧ ἔπει ἧε βίῃ· ὁ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίξει

οὐδ' ὄθεται· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν

κάρτεϊ τε σθένει τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.

τῷ ἔχεθ' ὅτι κεν ὕμιν κακὸν πέμπησιν ἐκάστω.

ἧδη γὰρ νῦν ἔλπομ' Ἄρηϊ γε πῆμα τετύχθαι· 110

νῆος γὰρ οἱ ὄλωλε μάχῃ ἐνι, φίλτατος ἀνδρῶν,

Ἰσκάλαφος, τὸν φησὶν ὄν ἔμμεναι ὄβριμος Ἄρης.“

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ Ἄρης θαλερῶ πεπλήγετο μηρῷ

χερσὶ καταπρηνέσας, ὀλοφνυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα·

„Μὴ νῦν μοι νεμεσήσῃς, Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,

τίσασθαι φόνον νῆος ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 116

εἶπερ μοι καὶ μοῖρα Διὸς πληγέντι κεραυνῷ

κεῖσθαι ὁμοῦ νεκύεσσι μεθ' αἵματι καὶ κονίησιν.“

Ὡς φάτο, καὶ ᾧ ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε

ζευγνύμεν, αὐτὸς δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα. 120

ἔνθα κ' ἔτι μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος

παρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,

εἰ μὴ Ἀθήνη πᾶσι περιδδείσασα θεοῖσιν

ᾧτο διέκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον ἔνθα θάασσεν,

τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἴλετο καὶ σάκος ὦμων,

ἔργος δ' ἔστησε στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ἐλοῦσα 126

χάλκεον· ἧ δ' ἐπέεσσι καθάπτετο θυοῦρον Ἄρηα.

„Μαινόμενε, φρένας ἧλὲ, διέφθορας. ἧ νύ τοι

αὕτως

οὔατ' ἀκουέμεν ἐστὶ, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς.

οὐκ ἄλεις ἅ τέ φησι θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 130

ἧ δὴ νῦν παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰλήλουθεν;

ἧ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ

ἄψ ἱμεν Οὐλυμπόνδε, καὶ ἀχνυμένός περ, ἀνάγκη,

αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φντεῦσαι;
 αὐτίκα γὰρ Τρῳᾶς μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιοὺς 13
 λείψει, ὁ δ' ἡμέας εἰσι κυδοιμήσων ἐς Ὀλυμπον,
 μάρψει δ' ἐξείης ὅς τ' αἴτιος ὅς τε καὶ οὐκί.
 τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον νῖος ἔηος·
 ἦδη γάρ τις τοῦγε βίην καὶ χεῖρας ἀμείνων
 ἢ πέφατ', ἢ καὶ ἔπειτα πεφήσεται· ἀργαλέον δὲ 14
 πάντων ἀνθρώπων ᾔσθαι γενεήν τε τόκον τε."

Ὡς εἰποῦς ἴδρυσε θρόνῳ ἐνι θυῶρον Ἄρηα.
 Ἥρη δ' Ἀπόλλωνα καλέσσατο δώματος ἐκτός
 Ἴρίν θ', ἥτε θεοῖσι μετὰγγελος ἀθανάτοισιν·
 καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 15
 „Ζεὺς σφῶ εἰς Ἴδην κέλετ' ἐλθέμεν ὅτι τάχιστα·
 αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθητε, Διὸς τ' εἰς ὧπα ἰδῇσθε,
 ἔρδειν ὅτι κε κείνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ."

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσα πάλιν κίε πότνια Ἥρη,
 ἔξετο δ' εἰνὶ θρόνῳ· τὼ δ' αἴξαντε πετέσθην. 15
 Ἴδην δ' ἱκανον πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
 εὖρου δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ
 ἤμενον· ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος ἐστεφάνωτο.
 τὼ δὲ πάροιθ' ἐλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο
 στήτην· οὐδέ σφωῖν ἰδὼν ἐχολώσατο θυμῷ, 15
 ὅτι οἱ ὦκ' ἐπέεσσι φίλης ἀλόχοιο πιθέσθην.

Ἴριν δὲ προτέρην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 „Βάσκέ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἄνακτι
 πάντα τάδ' ἀγγεῖλαι, μηδὲ ψευδάγγελος εἶναι.
 παυσάμενόν μιν ἄνωχθι μάχης ἠδὲ πτολέμοιο 16
 ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἕλα δῖαν.
 εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπίσεται, ἀλλ' ἀλογήσει,
 φραζέσθω δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 μή μ' οὐδὲ, κρατερός περ ἐὼν, ἐπιόντα ταλάσῃ
 μείναι, ἐπεὶ εὖ φημι βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι 16

καὶ γενεῇ πρότερος· τοῦ δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
ἶσον ἐμοὶ φάσθαι, τόντε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.“

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπείθησε ποδὴννεμος ὠκέα Ἴρις,
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων εἰς Ἴλιον ἱρήν.

ὥς δ' ὅτ' ἄν ἐκ νεφέων πτήται νιφὰς ἥε χάλαζα 170

ψυχρὴ ὑπὸ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέας,

ὥς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο ὠκέα Ἴρις,

ἄρχου δ' Ἰσταμένη προσέφη κλυτὸν ἐννοσίγαιον

„Ἀγγελλήν τιναῖ τοι, γαλήσχε κυανοχαῖτα,

ἦλθον δεῦρο φέρουσα παραλ Διὸς αἰγυίοιο. 175

παυσάμενόν σ' ἐκέλευσε μάχης ἡδὲ πολέμοιο

ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἄλλα δῖαν.

εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεις, ἀλλ' ἀλογήσεις,

ἠπείλει καὶ κεῖνος ἐναντίβιον πολεμίζων

ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι· σὲ δ' ὑπεξαλέασθαι ἀνώγει 180

χειρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίη πολὺν φέρτερος εἶναι

καὶ γενεῇ πρότερος· σὸν δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ

ἶσον οἱ φάσθαι, τόντε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.“

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς ἐννοσίγαιος

„ὦ πόποι, ἦ ῥ', ἀγαθὸς περ ἐὼν, ὑπέροπλον ἔειπεν,

εἰ μ' ὁμότιμον ἔοντα βίῃ ἀέκοντα καθέξει. 186

τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφοὶ, οὓς τέκετο

Ῥέα,

Ζεὺς καὶ ἐγὼ, τρίτατος δ' Αἰδης, ἐνέροισιν ἀνάσσων.

τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·

ἦτοι ἐγὼν ἔλαχον πολλὴν ἄλα ναιέμεν αἰεὶ 190

ταλλομένων, Αἰδης δ' ἔλαχε ζόφον ἡερόεντα,

Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν·

κατὰ δ' ἔτι ξυνὴ πάντων καὶ μακρὸς Ὀλυμπος.

ῥα καὶ οὕτι Διὸς βέομαι φρεσὶν, ἀλλὰ ἔκηλος,

καὶ κρατερός περ ἐὼν, μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μολῳ. 195

ερσὶ δὲ μήτι με πάγχυ κακὸν ὥς δειδισσέσθω.

θυγατέρεσσιν γάρ τε καὶ υἷάσι βέλτερον εἴη
ἐκπάργλοις ἐπέεσσιν ἐνισσέμεν, οὓς τέκεν αὐτὸς,
οἳ ἔθεν ὀτρύνοντος ἀκούσονται καὶ ἀνάγκη.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις 200
„οὔτω γὰρ δὴ τοι, γαιήοχε κυανοχαῖτα,
τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε κρατερόν τε,
ἣ τι μεταστρέψεις; στρεπταὶ μὲν τε φρένες ἐσθλῶν.
οἷσθ' ὥς πρεσβυτέροισιν Ἑρινύες αἶεν ἔπονται.“

Τῇν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων 205
„Ἴρι θεὰ, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἵσιμα εἶδῃ.
ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,
ὅπποτ' ἐν ἰσόμορον καὶ ὁμῇ πεπρωμένον αἴσῃ
νεικείειν ἐθέλῃσι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν. 210

ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν κε νεμεσσηθεὶς ὑποείξω·
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, καὶ ἀπειλήσω τόγε θυμῷ·
αἶ κεν ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης ἀγγελίης,
Ἥρης Ἑρμείω τε καὶ Ἥφαίστιο ἀνακτος,
Ἰλίου αἰπεινῆς πεφιδήσεται, οὐδ' ἐθελήσει 215
ἐκπέρσαι, δοῦναι δὲ μέγα κράτος Ἀργείοισιν,
ἴστω τοῦθ', ὅτι νῶϊν ἀνήκεστος χόλος ἐσται.“

Ὡς εἰπὼν λίπε λαὸν Ἀχαιῶκὸν ἐννοσίγαιος,
δῦνε δὲ πόντον ἰὼν, πόθεσαν δ' ἦρωες Ἀχαιοί.
καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς 220

„Ἐρχεο νῦν, φίλε Φοῖβε, μεθ' Ἑκτορα χαλκοκορυ-
στήν·

ἤδη μὲν γάρ τοι γαιήοχος ἐννοσίγαιος
οἴχεται εἰς ἄλα δῖαν, ἀλευάμενος χόλον αἰπὺν
ἡμέτερον· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
οἵπερ ἐνέρετροί εἰσι θεοί, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες. 225
ἀλλὰ τόδ' ἡμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον ἢδὲ οἱ αὐτῷ
ἐπλετο, ὅτι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπόειξεν

χείρας ἐμὰς, ἐπεὶ οὐ κεν ἀνιδρωτὶ γ' ἐτελέσθη.
 ἀλλὰ σὺγ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
 τὴν μάλ' ἐπισσεῖων φοβέειν ἥρωας Ἀχαιοὺς· 230
 σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, ἑκατηβόλε, φαιδίμος Ἑκτωρ·
 τόφρα γὰρ οὖν οἱ ἔγειρε μένος μέγα, ὅφρ' αὖ Ἀχαιοὶ
 φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκωνται.
 κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι ἔργον τε ἔπος τε,
 ὥς κε καὶ αὐτίς Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνοιο.“ 235
 Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλ-
 λων,

βῆ δὲ κατ' Ἰθαίων ὁρέων, ἱρηκεῖ ἐοικώς
 ὠκέϊ φασσοφόνῳ, ὅστ' ὠκιστος πετεηνῶν.
 εὖρ' υἱὸν Πριάμοιο θαῖφρονος, Ἑκτορα δῖον,
 ἤμενον, οὐδ' ἔτι κεῖτο, νέον δ' ἐσαγείρετο θυμὸν, 240
 ἀμφὶ ἔριγυνώσκων ἐτάρους· ἅτάρ ἄσθμα καὶ ἰδρώς
 παύετ', ἐπεὶ μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων
 „Ἑκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, τίη δὲ σὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
 ἦσ' ὀλιγηπελέων; ἦ πού τί σε κῆδος ἰκάνει;“ 245

Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ
 „τίς δὲ σὺ ἐσσι, φέριστε θεῶν, ὅς μ' εἴρεαι ἄντην;
 οὐκ αἶεις ὅ με νηυσὶν ἐπι πρύμνησιν Ἀχαιῶν,
 οὓς ἐτάρους ὀλέκοντα, βοὴν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας
 χειρμαδίῳ πρὸς στήθος, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς; 250
 καὶ δὴ ἐγὼγ' ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ' Ἀἰδαο
 ἤματι τῷδ' ἵξεσθαι, ἐπεὶ φίλον ἄϊον ἦτορ.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων
 „θάρσει νῦν· τοῖόν τοι ἀσσητῆρα Κρονίων
 ἔξ' Ἰδης προέηκε παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν, 255
 Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὅς σε πάρος περ
 ῥύομ', ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπεινὸν πτολίεθρον.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἱππεύσιν ἐπότηρυνον πολέεσσιν

νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνόμεν ὠκέας ἵππους·
αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε κιῶν ἵπποισι κέλευθον 260
πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς·“

Ὡς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν·
ὥς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,
δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίῳιο κροαίνων,
εἰωθὼς λούεσθαι ἐϋρρείος ποταμοῖο, 265
κυδιόων· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
ὤμοις αἰσσοῦνται· ὁ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιθὼς,
ῥίμφο ἐγούνα φέρει μετὰ τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων·
ὥς Ἐκτωρ λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα
ὀτρύνων ἱππῆας, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν ἀνδρῖν. 270
οἱ δ' ὥστ' ἢ ἑλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα
ἐσσεύαντο κύνες τε καὶ ἄνθρωποι ἀγροῖσιν·
τὸν μὲν τ' ἡλίβατος πέτρῃ καὶ δάσκιος ὕλη
εἰρύσατ', οὐδ' ἄρα τέ σφι κιχήμεναι αἰσιμον ἦεν·
τῶν δὲ θ' ὑπὸ ἰαχῆς ἐφάνη λῆς ἡϋγένηςιος 275
εἰς ὁδόν, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας·
ὥς Δαναοὶ εἴως μὲν ὀμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο,
νύσσοιτες ξίφεσιν τε καὶ ἐγχεσιν ἀμφιγυνοῖσιν·
αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἐκτορ' ἐποικόμενον στίχας ἀνδρῶν,
τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παρὰ ποσὶ κάππεσε θυμὸς. 280

Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας, Ἀνδραίμονος υἱὸς,
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστος, ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι,
ἐσθλὸς δ' ἐν σταδῇ· ἀγορῇ δέ ἐ παῦροι Ἀχαιῶν
νίκων, ὅππότε κοῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
ὁ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν 285
,,ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὄφθαλμοῖσιν ὄρω-
μαι·

οἷον δ' αὖτ' ἐξαυτὶς ἀνέστη, Κῆρας ἀλύξας,
Ἐκτωρ· ἦ θῆν μιν μάλα ἔλλπετο θυμὸς ἐκάστου
χερσὶν ὑπ' Αἰάντος θανέειν Τελαμωνιάδαο.

ἀλλὰ τις αὐτε θεῶν ἐρρύσατο καὶ ἐσάωσεν 290

Ἑκτορ', ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,
ὥς καὶ νῦν ἔσσεσθαι οἶομαι· οὐ γὰρ ἄτερ γε
Ζηνὸς ἐριγδοῦπου πρόμος ἴσταται ὧδε μενοινῶν.
ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἰπω, πειθώμεθα πάντες.
πληθὺν μὲν ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι· 295
αὐτοὶ δ', ὅσοι ἄριστοι ἐν στρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι,
στείλομεν, εἰ κεν πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες,
δοῦρατ' ἀνασχόμενοι· τὸν δ' οἶω καὶ μεμαῶτα
θυμῷ δείσεσθαι Δαναῶν καταδύναι ὄμιλον."

"Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μᾶλα μὲν κλύου ἦδ' ἐπί-
θοντο. 300

οἱ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἰάντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα,
Τεῦκρον Μηριόνην τε Μέγην τ', ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
ὑσμίνην ἥρτυνον, ἀριστῆας καλέσαντες,
Ἑκτορι καὶ Τρώεσσιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω
ἢ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο. 305

Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἑκτωρ
μακρὰ βιβάς· πρόσθεν δὲ κί' αὐτοῦ Φοῖβος Ἀπόλλων
εἰμένος ὦμουιν νεφέλῃν, ἔχε δ' αἰγίδα θοῦριν,
δεινὴν ἀμφιδάσειαν ἀριπρεπέ', ἣν ἄρα χαλκεὺς
Ἥφαιστος Διὶ δῶκε φορῆμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν· 310
τὴν ἄρ' ὄγ' ἐν χείρεσσιν ἔχων ἠγήσατο λαῶν.

Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, ὦρτο δ' αὐτῇ
ὄξει' ἀμφοτέρωθεν, ἀπὸ νευρῇφι δ' ὀλιστοί.
θρῶσκον· πολλὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
ἄλλα μὲν ἐν χροῖ πῆγνυντ' ἀρηϊθῶν αἰζηῶν, 315
πολλὰ δὲ καὶ μεσηγνύ, πάρος χροῖα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
ἐν γαίῃ ἴσταντο, λιλαϊόμενα χροὸς ἄσαι.

ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατένωπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπώλων 320

σεῖς, ἐπὶ δ' αὐτὸς ἄϋσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν
 ἐν στήθεσιν ἐθελξε, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 οἱ δ', ὥστ' ἥε βοῶν ἀγέλην ἢ πῶν μέρ' οἴων
 θῆρε δύω κλονέωσι μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῶ,
 ἔλθοντ' ἐξαπλῆς σημάντορος οὐ παρεόντος, 32
 ὥς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάλκιδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
 ἦκε φόβον, Τρῶσιν δὲ καὶ Ἑκτορι κῦδος ὕπαζεν.

Ἔνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα κερασθεῖσης ὕσμίνης.
 Ἑκτωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἐπεφνευ,
 τὸν μὲν Βοιωτῶν ἡγήτορα χαλκοχιτῶνων, 33
 τὸν δὲ Μενεσθῆος μεγαθύμου πιστὸν ἑταῖρον·
 Αἰνείας δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἐξενάριζεν·
 ἦτοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Οἰλῆος θείοιο
 ἔσκε, Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
 ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἅπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς, 34
 γνωτὸν μητρυνῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Οἰλεύς·
 Ἴασος αὖτ' ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
 υἱὸς δὲ Σφήλῳ καλέσκετο Βουκολίδαο.

Μηκιστῇ δ' ἔλε Πουλυδάμας, ἔχον δὲ Πολίτης
 πρώτῃ ἐν ὕσμινῃ, Κλονίον δ' ἔλε διὸς Ἀγῆνωρ. 34
 Διότοχον δὲ Πάρις βάλε νεύατον ὦμον ὀπίσθεν
 φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.

Ὅφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ
 τάφρῳ καὶ σκολόπεσσιν ἐνιπλήξαντες ὀρυκτῇ
 ἔνθα καὶ ἔνθα φέροντο, δύοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκῃ. 34
 Ἑκτωρ δὲ Τρῶεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας

„Νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, εἰάν δ' ἔναρα βροτόεντα·
 ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐτέρωθι νοήσω,
 αὐτοῦ οἱ θάνατον μητίσομαι, οὐδέ νυ τόνγε
 γνωτοὶ τε γνωταὶ τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα, 35
 ἀλλὰ κύνες ἐρύουσι πρὸ ἄστεος ἡμετέροιο.“

Ὡς εἰπὼν μάστιγι κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους,

κεκλόμενος Τρώεσσι κατὰ στίχας· οἳ δὲ σὺν αὐτῷ
 πάντες ὁμοκλήσαντες ἔχον ἐρυσάαρματας ἵππους
 ἡχῇ θεσπεσίῃ· προπάρουθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων 355
 ῥεῖτ' ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων
 εἰς μέσσον κατέβαλλε, γεφύρωσεν δὲ κέλευθον
 μακρὴν ἣδ' εὐρεῖαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή
 γίγνεται, ὅππότε ἀνὴρ σθένεος πειρώμενος ἦσιν.
 τῇ δ' οἷγε προχέοντο φαλαγγηδὸν, πρὸ δ' Ἀπόλλων,
 αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν 361
 ῥεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις ψάμαθον παῖς ἄγχι θαλάσσης,
 ὅστ' ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέησιν,
 ἄψ αὐτίς συνέχευε ποσσὶν καὶ χερσὶν ἀθύρων.
 ὥς ῥα σὺν, ἦλε Φοῖβε, πολὺν κάματον καὶ διζὺν 365
 σύρχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνῶρσας.

Ὡς οἳ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
 ἀλλήλοισι τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσιν
 χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
 Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος, οὗρος Ἀχαιῶν, 370
 εὐχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα

„Ζεῦ πάτερ, εἰποτέ τίς τοι ἐν Ἀργεῖ περ πολυπύρῳ
 ἦ βοὸς ἢ ὄϊος κατὰ πῖονα μηρία καίω
 εὐχετο νοστήσαι, σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας,
 τῶν μνησάι, καὶ ἄμυνον, Ὀλύμπιε, νηλεὲς ἦμαρ, 375
 μηδ' οὕτω Τρώεσσι εἰ δάμνασθαι Ἀχαιοὺς.“

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
 ἀράων αἴων Νηληϊάδαο γέροντος.

Τρῶες δ' ὥς ἐπύθοντο Διὸς κτύπον αἰγιόχοιο,
 μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρις. 380
 οἳ δ', ὥστε μέγα κύμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
 νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὅππότε ἐπείγῃ
 ἰς ἀνέμου· ἡ γάρ τε μάλιστά γε κύματ' ὀφέλλει·
 ὥς Τρῶες μεγάλη λαγῇ κατὰ τεῖχος ἔβαινον,

ἵππους δ' εἰσελάσαντες ἐπὶ πρύμνῃσι μάχοντο 385
 ἔγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν, οἳ μὲν ἄφ' ἵππων,
 οἳ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες
 μακροῖσι ξυστοῖσι, τὰ ῥά σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
 ναῦμαχα, κολλήεντα, κατὰ στόμα εἰμένα χαλκῷ.

Πάτροκλος δ', εἵως μὲν Ἀχαιοὶ τε Τρῳῆς τε 390
 τεύχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
 τόφρ' ὅγ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρύπυλοι
 ἦστο τε καὶ τὸν ἕτερπε λόγοις, ἐπὶ δ' ἔλκει λυγρῷ
 φάρμακ' ἀκέσματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων.

αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησεν 395
 Τρῳῆας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
 ὦμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὦ πεπλήγετο μηρῷ
 χερσὶ καταπρηνέσθ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα

„Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δύναμαι, χατέοντί περ ἔμψης,
 ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νείκος ὄρωρεν· 400
 ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιτερπέτω, αὐτὰρ ἔγωγε
 σπεύσομαι εἰς Ἀχιλλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολεμίζειν.
 τίς δ' οἶδ', εἰ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίνω
 παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἐταίρου.“ 404

Τὸν μὲν ἄρ' ὥς εἰπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Τρῳῆας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, οὐδ' ἐδύναντο,
 πανροτέρους περ εἶοντας, ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν·
 οὐδέ ποτε Τρῳῆες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας
 ῥηξάμενοι κλισίῃσι μιγήμεναι ἢ δὲ νέεσθιν.

ἀλλ' ὥστε στάθμη θόρυ νήϊον ἐξεθύνει 410
 τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος, ὅς ῥά τε πάσης
 εὖ εἰδῇ σοφίῃς ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνης,
 ὥς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε·
 ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχῃν ἱμάχοντο νέεσθιν.

Ἐκτῶρ δ' ἄντ' Αἰάντος εἰείσατο κυδαλλμοιο. 415
 τῷ δὲ μῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδ' ἐδύναντο

οὐδ' ὁ τὸν ἐξελάσαι καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆα,
οὐδ' ὁ τὸν ἄψ ὤσασθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γε δαίμων.
ἐνδ' υἷα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας,
πῦρ ἐς νῆα φέροντα, κατὰ στήθος βάλε δουρί· 420
δοῦπησεν δὲ πεσὼν, δαλὸς δέ οἱ ἐκπεσε χεῖρός.
Ἐκτωρ δ' ὥς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν
ἐν κονίῃσι πεσόντα νεὸς προπάροιθε μελαίνης,
Τρωσὶ τε καὶ Ἀνκίοισιν ἐκέλευτο μακρὸν αὔσας
„Τρῶες καὶ Ἀνκιοὶ καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται, 425
μὴ δὴ πῶ χάζεσθε μάχης ἐν στείνει τῶδε,
ἀλλ' υἷα Κλυτίοιο σαώσατε, μὴ μιν Ἀχαιοὶ
τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἄγῳι πεσόντα.“

Ὡς εἰπὼν Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὁ δ' ἔπειτα Ἀνκόφρονα, Μάστορος
νῖδον, 430

Αἴαντος θεράποντα Κυθήριον, ὅς ῥα παρ' αὐτῷ
ναί', ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισι ξαθέοισιν,
τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὐατος ὀξεί χαλκῷ,
ἔσταότ' ἄγχ' Αἴαντος· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσιν
νῆος ἄπο πρύμνης χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυνῖα. 435
Αἴας δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα

„Τεῦκερ πέπον, δὴ νῶν ἀπέκτατο πιστὸς εταῖρος
Μαστορίδης, ὃν νῶϊ Κυθηρόθεν ἐνδον ἔοντα
ἴσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισιν· 439
τὸν δ' Ἐκτωρ μεγάλθυμος ἀπέκτανε. ποῦ νῦ τοι ἰοὶ
ὠκύμοροι καὶ τόξον, ὅ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων;“

Ὡς φάθ', ὁ δὲ ξυνέηκε, θεῶν δέ οἱ ἄγχι παρέστη,
τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον ἥδὲ φαρέτρην
ιοδόκον· μάλα δ' ὤκα βέλη Τρῳέεσσιν ἐφίει.
καὶ ῥ' ἔβαλε Κλεῖτον, Πεισήνορος ἀγλαὸν νῖδον, 445
Πουλυδάμαντος εταῖρον, ἀγανοῦ Πανθοΐδαο,
ἠνία χερσὶν ἔχοντα· ὁ μὲν πεπόνητο καθ' ἵππους·

τῇ γὰρ ἐχ', ἥ ὅα πολὺ πλείσται κλονέοντο φάλαγγες,
 Ἔκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
 ἦλθε κακὸν, τό οἱ οὔτις ἐρύκακεν ἱεμένων περ. 450
 αἰχένη γάρ οἱ ὀπίσθε πολύστονος ἐμπέσεν ἰός·
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
 κεῖν' ὄχεα κροτέοντες. ἄναξ δ' ἐνόησε τάχιστα
 Πουλυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίος ἦλυνθεν ἵππων.
 τοὺς μὲν ὄγ' Ἀστυνόφ, Προτιάονος νιέει, δῶκεν, 455
 πολλὰ δ' ἐπώτρυνε σχεδὸν ἰσχειν εἰσορόοντα
 ἵππους· αὐτὸς δ' αὐτίς ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.

Τεῦκρος δ' ἄλλον οἷστον ἐφ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ
 αἰνυτο, καὶ κεν ἔπαυσε μάχην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 εἰ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν. 460
 ἀλλ' οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς θ' ἐφύλασσε
 Ἐκτορ', ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπηύρα,
 ὅς οἱ εὖστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ
 ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλη
 ἰὸς χαλκοβαρῆς, τόξον δέ οἱ ἐκπέσε χειρός. 465

Τεῦκρος δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα
 „ὦ πόποι, ἥ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρει
 δαίμων ἡμετέρης, ὃ τε μοι βίον ἐκβαλε χειρός,
 νευρὴν δ' ἐξέρρηξε νεόστροφον, ἣν ἐνέδησα 469
 πρῶτον, ὅφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρώσκοντας οἷστους.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Ἀίας
 „ὦ πέπον, ἀλλὰ βίον μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰοὺς
 κεῖσθαι, ἐπεὶ συνίχευε θεὸς Δαναοῖσι μεγέρας·
 αὐτὰρ χερσὶν ἐλὼν δολιχὸν δόρυ καὶ σάκος ὦμα
 μάρναό τε Τρώεσσι καὶ ἄλλους ὄρνυδι λαούς. 475
 μὴ μὰν ἀσπουδί γε, δαμασσάμενοί περ, ἔλοιεν
 νῆας εὖσσελμούς, ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.“

Ὡς φάθ', ὃ δ' αὖ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν,
 αὐτὰρ ὄγ' ἀμφ' ὦμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον,

κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυχτον ἔθηκεν 480
 [ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθευ ἐνευεν].
 εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ,
 βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὤκα θέων Ἀλάντι παρέστη.

Ἐκτορ δ' ὥς εἶδεν Τεύκρου βλαφθέντα βέλεμνα,
 Τρωσὶ τε καὶ Ἀνκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας 485

„Τρωῆς καὶ Ἀνκιοὶ καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 ἀνδρὸς ἀριστῆος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα.

ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίγνεται ἀλκή, 490
 ἡμὲν ὁτέοισιν κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυαλῆξῃ,

ἥδ' ὅτινας μινύθῃ τε καὶ οὐκ ἐθέλῃσιν ἀμύνειν,
 ὥς νῦν Ἀργείων μινύθῃ μένος, ἅμμι δ' ἀρήγει.

ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες· ὅς δέ κεν ὑμέων
 βλήμενος ἢ τυπεὶς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ, 495

τεθνῆναι· οὐ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
 τεθνῆναι· ἀλλ' ἄλοχός τε σόη καὶ παῖδες ὀπίσσω,

καὶ οἶκος καὶ κλῆρος ἀκήρατος, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
 οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν.“

Ὡς εἰπὼν ἄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 500
 Ἄλῃς δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισιν

„Αἰδῶς, Ἀργεῖοι· νῦν ἄρκιον ἢ ἀπολέσθαι
 ἢ σαωθῆναι καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν.

ἢ ἔλπεσθ', ἦν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἐκτορ,
 ἔμβαδὸν ἕξεσθαι ἦν πατρίδα γαίαν ἕκαστος; 505

ἢ οὐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα
 Ἐκτορος, ὅς δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μενεαίνει;

οὐ μὰν ἔς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
 ἡμῖν δ' οὐτις τοῦδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων,

ἢ αὐτοσχεδὴ μῆτις χειρῶς τε μένος τε. 510
 βέλτερον, ἢ ἀπολέσθαι ἓνα χρόνον ἢ βιώειν,

ἡ δὲ θάλασσα στρευνεσθαι ἐν αἰνῇ θηϊότητι
ὥδ' αὐτως παρὰ νηυσὶν ὑπ' ἀνδράσι χειροῖσι

Ὡς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστω
ἐνθ' Ἐκτωρ μὲν ἔλε Σχεδίων, Περιμήδεος υἱὸν
ἀρχὸν Φωκίων, Αἴας δ' ἔλε Λαοδάμαντα
ἡγεμόνα προλέων, Ἀντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·
Πουλυδάμας δ' ὦτον Κυλλήνιον ἐξενάρριξεν
Φυλείδω ἔταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν·
τῷ δὲ Μέγης ἐπόρουσεν ἰδὼν· ὁ δ' ὑπαιθα λυγρῶς
Πουλυδάμας· καὶ τοῦ μὲν ἀπήμβροτεν·

Ἀπόλλων

εἶα Πάνθου υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι θαμῆναι·
αὐτὰρ ὅγε Κροίσμου στήθος μέσον οὔτασε δούρη
δοῦπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐκ
τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ, αἰχμῆς εὖ εἰδὼς
Λαμπετιδῆς - ὃν Λάμπος ἐγείνατο, φέρτατος
Λαομεδοντιάδης, εὖ εἰδότα θούριδος ἀλκῆς·
ὃς τότε Φυλείδω μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
ἐγγύθεν ὀρηθεῖς· πυκινὸς δὲ οἱ ἦρκεσε θώρηξ
τόν ᾧ ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τόν ποτε
ἠγάγεον ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος
Ξείνος γάρ οἱ ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐφρήτης
εἰς πόλεμον φορέειν, θηῶν ἀνδρῶν ἀλεωρόν·
ὃς οἱ καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροὸς ἦρκεσ' ὄλεθρον
τοῦ δὲ Μέγης κόρυθος χαλκήρεος ἱπποδαμείῃ
κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔγχε' ὀξύεντι,
ῥῆξε δ' ἀφ' ἵππειον λόφον αὐτοῦ· πᾶς δὲ χαλκῷ
κάππεσεν ἐν κονίῃσι, νέον φοίνικι φαεινός·
εἶος ὁ τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἔλπετο νίκην
τόφρα δὲ οἱ Μενέλαος Ἀρήϊος ἦλθεν ἀμύνεσθαι
στῇ δ' εὐράξ σὺν δουρὶ λαθὼν, βάλε δ' ὦτον·

σθεν·

ἢ δὲ στέρνοιο διέσσυτο μαιμώωσα,
 σσω λεμένη· ὃ δ' ἄρα προηνῆς ἐλιάσθη.
 μὲν εἰσάσθη χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων
 ἤσειν· Ἐκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευσεν 545
 ἡ μάλα, πρῶτον δ' Ἰκεταονίδην ἐνέειπεν,
 ἡμιον Μελάνιππον· ὃ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς
 ἔν Περκώτῃ, δηῖων ἀπονόσφιν ἐόντων·
 ἄρ' ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἦλυνθον ἀμφιέλισσαι,
 εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσιν, 550
 δὲ παρ Πριάμῳ, ὃ δέ μιν τίεν ἴσα τέκεσσαν·
 ὃ Ἐκτωρ ἐνέειπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν
 Οὔτω δὴ, Μελάνιππε, μεθήσομεν; οὐδέ νυ σοὶ
 περ

ῥέπεται φίλον ἦτορ ἀνεψιοῦ κταμένοιο;
 ὁράας οἶον Δόλοπος περὶ τεύχε' ἔπουσιν; 555
 ἔπεν· οὐ γὰρ ἔτ' ἔστιν ἀποσταδὸν Ἀργείοισιν
 νασθαι, πρὶν γ' ἢ κατακτάμεν ἢ κατ' ἄκρης
 ν αἰπεινὴν ἐλέειν κτάσθαι τε πολίτας·
 εἰπὼν ὃ μὲν ἦρχ', ὃ δ' αὖ ἐσπετο ἰσόθεος φῶς.
 εἰους δ' ὥτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας 560
 Ω φίλοι, ἀνέρες ἔστε, καὶ αἰδῶ θεῶν ἐνὶ θυμῷ,
 ἦλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 μένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἢ πέφανται·
 γόντων δ' οὔτ' ἄρ' κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή·
 εἰς ἔφαθ', οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον, 565
 θυμῷ δ' ἐβάλοντο ἔπος, φράξαντο δὲ νῆας
 ἡ χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρώας ἔγειρεν.
 ἰλοχον δ' ὥτρυνε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 Ἀντίλοχ', οὔτις σεῖο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
 ποσὶν θιάσων οὔτ' ἄλχιμος ὥς σὺ μάχεσθαι· 570
 νά που Τρώων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλοισθα·
 εἰπὼν ὃ μὲν αὐτίς ἀπέσσυτο, τὸν δ' ὀρόθυνεν·

ἐκ δ' ἔθορε προμάχων, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φ
 ἀμφὶ ἔπαπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο,
 ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὁ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦ
 ἀλλ' Ἰκετάονος υἱὸν ὑπέρθυμον Μελάνιππον
 νισσόμενον πόλεμόνδε, βάλε στηῆθος παρὰ μα
 δούπησεν δὲ πεσὼν, τὸν δὲ σκότος ὕσσε κάλυ
 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε κύων ὥς, ὅστ' ἐπὶ νεβ
 βλημένῳ ἄλξῃ, τόντ' ἐξ εὐνῇφι θορόντα
 θηρητῆρ ἐτύχησε βαλὼν, ὑπέλυσε δὲ γυναι·
 ὥς ἐπὶ σοὶ, Μελάνιππε, θόρ' Ἀντίλοχος μενε
 τεύχεα συλήσων. ἀλλ' οὐ λάθην Ἐκτορα δῖον
 ὅς ῥά οἱ ἀντίος ἦλθε θέων ἀνὰ δηϊοτήτα.
 Ἀντίλοχος δ' οὐ μείνε, θοός περ ἐὼν πολεμικῶς
 ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἔτρεσε θηρὶ κακὸν ῥέξαντι ἑοικῶς
 ὅστε κύνα κτείνας ἢ βουκόλον ἀμφὶ βόεσσιν
 φεύγει, πρὶν περ ὅμιλον ἀολλίσθημεναι ἀνδρ
 ὥς τρέσε Νεστορίδης, ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἑ
 ἡχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο·
 στη δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἐταίρῳ

Τρῶες δὲ λείουσιν ἑοικότες ὠμοφάγοισιν
 νηυσὶν ἐπεσσεύοντο, Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμοῖς
 ὃ σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυ
 Ἀργείων καὶ κῦδος ἀπαίνντο, τοὺς δ' ὀρόθυ
 Ἐκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
 Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσιν θεσπιδαῖς πῦρ
 ἐμβάλοι ἀκάματον, Θέτιδος δ' ἐξάϊσιον ἀρήν
 πᾶσαν ἐπικρήνει· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεὺς
 νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι.
 ἐκ γὰρ θῆ τοῦ ἔμελλε παλῖωξιν παρὰ νηῶν
 θησέμεναι Τρῶων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξαι
 τὰ φρονέων νῆεσσιν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἔγειρεν
 Ἐκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ ἰ

μαίνεται δ' ὥς ὅτ' Ἄρης ἐργέσπαλος ἢ ὀλοὸν πῦρ 605
 οὔρεσι μαινεται, βαθέης ἐν τάρφεσιν ὕλης·
 ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίγνεται, τῷ δέ οἱ ὅσσε
 λαμπέσθην βλοσυρῇσιν ὑπ' ὀφρύσιν, ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο
 [Ἐκτορος· αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ 610
 Ζεὺς, ὅς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μῦνον ἐόντα
 τίμα καὶ κῦδαινε. μινυνθάδιος γὰρ ἔμελλεν
 ἔσσεσθ' ἥδη γάρ οἱ ἐπώρυνε μόρσιμον ἥμαρ
 Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλεΐδῳ βίηφιν].
 καὶ ὃ' ἔθελεν ῥῆξαι στίχας ἀνδρῶν, πειρητίζων 615
 ἦ δὴ πλεῖστον ὄμιλον ὄρα καὶ τεύχε' ἄριστα·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς δύνάτο ῥῆξαι, μάλα περ μενεαίνων.
 ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἡὔτε πέτρῃ
 ἡλίβατος μεγάλη, πολιῆς ἀλὸς ἐγγὺς ἐοῦσα,
 ἦτε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα 620
 κύματά τε τροφόεντα, τάτε προσερεύγεται αὐτήν·
 ὥς Ἀναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον οὐδ' ἐφέβοντο.
 αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἔνθορ' ὀμίλῳ,
 ἐν δ' ἔπεσ' ὥς ὅτε κύμα θοῇ ἐν νηϊ πέσῃσιν
 λάβρον ὑπὸ νεφέων ἀνεμοτρεφές· ἦ δέ τε πᾶσα 625
 ἄχρη ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτης
 ἰστίῳ ἐμβρέμεται, τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται
 δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπὲκ θανάτοιο φέρονται·
 ὥς ἐδάϊζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
 αὐτὰρ ὅγ' ὥστε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθὼν, 630
 αἶ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μεγάλοιο νέμονται
 μυρίαί, ἐν δέ τε τῇσι νομεὺς, οὐπω σάφα εἰδὼς
 θηρὶ μαχήσασθαι ἔλικος βοὸς ἀμφὶ φονῆσιν·
 ἦτοι ὁ μὲν πρώτῃσι καὶ ὑστατίῃσι βόεσσιν
 αἶν ὁμοστιχάει, ὁ δέ τ' ἐν μέσσησιν ὀρούσας 635
 βοῦν ἔδει, αἶ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὥς τότε Ἀχαιοὶ

δεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' Ἐκτορι καὶ Διὶ πατρὶ
πάντες, ὃ δ' οἶον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφρήν
Κοπρῆος φίλον υἱόν, ὃς Εὐρύσθης ἄνακτος
ἀγγελίης οἴχνεσκε βίη Ἡρακλεΐη·
τοῦ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺν χείρονος υἱὸς ἀμείνως
παντοίας ἀρετὰς, ἡμὲν πόδας ἠδὲ μάχεσθαι,
καὶ νόον ἐν πρώτοισι Μυκηναίων ἐτίευντο·
ὃς ἦα τόθ' Ἐκτορι κῦδος ὑπέριτερον ἐγγυάλισε
στρεφθεὶς γὰρ μετόπισθεν ἐν ἀσπίδος αὐτῷ
τὴν αὐτὸς φορέεσκε ποδηνεκέ', ἔρκος ἀκόντων
τῇ ὄγ' ἐνὶ βλαφθεὶς πέσεν ὕπτιος, ἀμφὶ δὲ πρὸς
σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντων
Ἐκτωρ δ' ὅξυ νόησε, θεῶν δέ οἱ ἄγχι παρέσταντο
στήθεϊ δ' ἐν ὀφρὶ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγὺς ἐκείνου
κτείν'· οἱ δ' οὐκ ἐδύναντο, καὶ ἀχνύμενοί περ

ρου,

χραιομεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλα δεΐδισαν Ἐκτορα
Εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἐσχεθον
νῆες, ὅσαι πρῶται εἰρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.
Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκη
τῶν πρωτέων, αὐτοῦ δὲ παρὰ κλισίῃσιν ἔμειναν
ἄθροοι, οὐδ' ἐκέδασθεν ἀνὰ στρατόν· ἴσχε γὰρ
καὶ δέος· ἀζηγῆς γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισιν.

Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος, οὗρος Ἀχαιῶν
λίσσεθ' ὑπὲρ τοκέων γονινοῦμενος ἄνδρα ἕκαστον

„ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε, καὶ αἰδῶ θεῶν ἐνὶ
ἄλλων ἀνθρώπων, ἐπὶ δὲ μνήσασθε ἕκαστος
παίδων ἢδ' ἀλόχων καὶ κτήσιος ἢδὲ τοκῆων,
ἡμὲν ὅτεω ζώουσι καὶ ᾧ κατατεθνήκασιν·
τῶν ὑπερ ἐνθάδ' ἐγὼ γοννάξομαι οὐ παρεόντων
ἑστάμεναι κρατερῶς· μηδὲ τρωπᾶσθε φόβονδ'·

Ὡς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἕκαστον

[τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλύος ὤσεν Ἀθήνη
θεσπέσιον· μάλα δέ σφι φόως γένετ' ἀμφοτέρωθεν,
ἦμὲν πρὸς νηῶν καὶ ὁμοῖου πολέμοιο. 670

Ἐκτορα δὲ φράσσαντο βοὴν ἀγαθὸν καὶ ἑταίρους,
ἦμὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέστασαν οὐδ' ἐμάχοντο,
ἦδ' ὅσοι παρὰ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο θοῇσιν.]

Οὐδ' ἄρ' εἴτ' Αἰάντι μεγαλήτορι ἦνδανε θυμῷ
ἑστάμεν ἔνθα περ ἄλλοι ἀφέστασαν νῆες Ἀχαιῶν· 675
ἀλλ' ὅγε νηῶν ἱκρὶ ἐπώχετο μακρὰ βιβάζων,
νώμα δὲ ξυστὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμῃσιν,
κολλητὸν βλήτροισι, δυωκαιεικοσίπηχυν.

ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν εὖ εἰδὼς,
ὅστ' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας συναείρεται ἵππους, 680
σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ἄστρ' ὀϊστὶ δῖναι

λαοφόρον καθ' ὁδόν· πολέες τέ εἰ θηήσαντο
ἄνερες ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δ' ἐμπεδὸν ἀσφαλὲς αἰεὶ
θροάσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται, οἳ δὲ πέτονται·
ὥς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἱκρία νηῶν 685

φοῖτα μακρὰ βιβάζς, φωνὴ δὲ οἳ αἰθέρ' ἵκανε.

αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευεν
νηυσὶ τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν. οὐδὲ μὲν Ἐκτωρ
μύμνεν ἐνὶ Τρώων ὁμάδῃ πύκα θωρηκτάων·
ἀλλ' ὥστ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἰθῶν 690

ἔθνος ἐφορμᾶται, ποταμὸν πάρα βοσκομενάων,
χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
ὥς Ἐκτωρ ἴθυσσε νεὸς κυανοπρόοιο,
ἀντίος ἀΐξας· τὸν δὲ Ζεὺς ὤσεν ὀπίσθην
χειρὶ μάλα μεγάλῃ, ὥτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' ἀντῷ. 695

Αὐτίς δὲ δοιμεία μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη.
φαίης κ' ἀκμῆτας καὶ ἀπειρέας ἀλλήλοισιν
ἄντεσθ' ἐν πολέμῳ· ὥς ἐσδυμένως ἐμάχοντο.
τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὅδ' ἦν νόος· ἥτοι Ἀχαιοὶ

οὐκ ἐφάσθαι φευξέσθαι ὑπέκ κακῶν, ἀλλ' οἰεσθῆναι, 700
 Τρωσὶν δ' ἔλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἑκάστου
 νῆας ἐνιπρήσειν κτενέειν θ' ἥρωας Ἀχαιοὺς.
 οἳ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
 Ἐκτὼρ δὲ πρύμνης νεὸς ἤψατο ποντοπόροιο,
 καλῆς ὤκυάλου, ἣ Πρωτεσίλαον ἐνεικεν 705
 ἐς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν.
 τοῦπερ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε
 θήουιν ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ' ἄρα τοίγε
 τόξων αἰκᾶς ἀμφὶς μένον οὐδέ τ' ἀκόντων,
 ἀλλ' οἷγ' ἐγγύθεν ἰστάμενοι, ἕνα θυμὸν ἔχοντες, 710
 ὁξέσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνησι μάχοντο
 καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
 πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ μελάνδετα κωπήεντα
 ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
 ἀνδρῶν μαρναμένων· ὅτε δ' αἷματι γαῖα μέλαινα. 715
 Ἐκτὼρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει,
 ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων, Τρωσὶν δὲ κέλευεν
 „Οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' αὐτήν·
 νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἦμαρ ἔδωκεν,
 νῆας ἑλεῖν, αἱ δεῦρο θεῶν ἀέκητι μολοῦσαι 720
 ἡμῖν πῆματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων,
 οἳ μ' ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνησι νέεσθιν
 αὐτόν τ' ἰσχανάσκειν ἐρητύοντό τε λαόν.
 ἀλλ' εἰ δὴ ἴα τότε βλάπτε φρένας εὐρύοπα Ζεὺς
 ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.“ 725
 Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρου-
 σαν.

Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
 ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθόν, ὀλόμενος θανέεσθαι,
 θοῇνυν ἐφ' ἐπταπόδην, λίπε δ' ἰκρία νηὸς εἵσης.
 ἐνθ' ἄρ' ὄγ' ἐστήκει δεδοκημένος, ἔρχει δ' αἰεὶ 730

Τρώας ἄμυνε νεῶν, ὅστις φέροι ἀκάματον πῦρ·
αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλενεν

„ὦ φίλοι, ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης,
ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
ἢ τίνας φαμεν εἶναι ἀοσσητήρας ὀπίσσω, 735
ἢ τι τεῖχος ἄρειον, ὃ κ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;
οὐ μὲν τι σχεδὸν ἔστι πόλις πύργοις ἀραρυῖα,
ἢ κ' ἀπαμυνναιέμεσθ' ἑτεραλκεία δῆμον ἔχοντες·
ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτάων,
πόντῳ κεκλιμένοι, ἐκὰς ἤμεθα πατρίδος αἰῆς· 740
τῷ ἐν χερσὶ φόως, οὐ μελιχίῃ πολέμοιο.“

Ἡ καὶ μαιμώνων ἔφεπ' ἐγγεῖ ὀξύεντι.
ὅστις δὲ Τρώων κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ φέροιο
σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἑκτορος ὀτρύναντος,
τὸν δ' Αἴας οὔτασκε δεδεγμένος ἐγγεῖ μακρῷ· 745
δώδεκα δὲ προπάροιθε νεῶν αὐτοσχεδὸν οὔτα.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Π.

Π α τ ρ ό κ λ ε ι α.

„Ὡς οἱ μὲν περὶ νηὸς ἐϋσσέλμοιο μάχοντο·
Πάτροκλος δ' Ἀχιλῇ παρίστατο, ποιμένι λαῶν,
δάκρυα θερμὰ χέων ὥστε κρήνη μελάνυδρος,
ἦτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης ὀνοφερὸν χέει ὕδωρ.
τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς, 5
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεις, ἧῦτε ζούρη
νηπίῃ, ἦθ' ἅμα μητρὶ θένουσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει,

εἰαίνου ἀπτομένη, καὶ τὴν ἐσομένην καὶ
δακρυόεσσα δέ μιν ποτιδέσκεται, ὅφρ' αὖ
τῇ ἱκελος, Πάτροκλε, τέρεν κατὰ δάκρυον
ἥέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφάνσκειαι, ἢ ἔμοχλον
ἥέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἔξ ἔκλυες οἶος;
ζῶειν μὰν ἐτι φασὶ Μενοίτιον, Ἄκτορος
ζῶει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνων
τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τε
ἥε σύγ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὥς ὀλέκοντο
νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ὑπερβασίης ἔνεκα
ἑξαῦδα, μὴ κεῦθε νόω, ἵνα εἶδομεν ἄμφοτεροῖν
Τὸν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη,
ἱππεῦ

„ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱέ, μέγα φέρτατ' ἄνθρωπος
μὴ νεμέσῃ· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῖς.
οἳ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄνθρωποι
ἐν νηυσὶν κέεσσι βεβλημένοι οὐτάμενοι, οὐδέ τις
βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διοκλῆος υἱός,
οὐτάσται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἡδ' Ἄλκιμος ἄνθρωπος,
βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρόν, ὃς ἦν
τοῖς μὲν τ' ἱητροῖς πολυφάρμακος ἀμφὶ νόσους
ἔλκε' ἀκείόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἐπλεονέκῃ
μὴ ἔμεγ' οὐν οὕτως γε λάβοι χόλος, ὃν οὐκ ἔστι
αἰναρέτη, τί σευ ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγρονος;
αἶετ' ἄγε μὴ Ἀργείοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνειν
X νηλεές, οὐκ ἄρα σοί γε πατήρ ἦν ἱππότα,
οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δέ σε τίκετο μήτηρ,
πέτραι δ' ἠλίβατοι, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ὡς πέτρας,
εἰ δέ τινα φρεσὶ σῇσι θεοπροπίην ἀλεείνῃς,
καὶ τινά τοι παρ' Ζηνὸς ἐπέφραδε πότμος;
ἀλλ' ἐμέ περ πρόες ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ἄμυναι
Μυρμιδόνων, ἦν πού τι φόως Δαναοῖσιν

δὸς δέ μοι ὦμουν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι, 40
 αἶ κ' ἐμὲ σοὶ ἰσκοντες ἀπόσχονται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσασι δ' Ἀργεῖοι νῆες Ἀχαιῶν
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
 ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ
 ὤσαμεν προτὶ ἄστρ' νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.“ 45

Ὡς φάτο λισσόμενος μέγα νήπιος· ἦ γὰρ ἐμελλεν
 οἷ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέσθαι.
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

„ὦ μοι, διωγενὲς Πατρόκλεις, οἷον ἔειπες·
 οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἦντινα οἶδα, 50

οὔτε τί μοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
 ἀλλὰ τὸδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,
 ὅππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλῃσιν ἀμέρσαι
 καὶ γέρας ἄψ ἀφελέσθαι, ὃ τε κράτει προβεβήκη·
 αἰνὸν ἄχος τό μοι ἔστιν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ. 55

κούρην ἣν ἄρα μοι γέρας ἔξελον νῆες Ἀχαιῶν,
 δουρὶ δ' ἐμῷ κτεάτισσα, πόλιν εὐτείχεα πέρσας,
 τὴν ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης ὥσεί τιν' ἀτίμητον μετανάστην.

ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν· οὐδ' ἄρα πῶς ἦν
 ἄσπερχές κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἦτοι ἔφην γε 61
 οὐ πρὶν μνηστῆρ' ἀποκτείνεσθαι, ἀλλ' ὅπ' ἂν δὴ
 νῆας ἐμὰς ἀφίκηται αὐτῇ τε πτόλεμός τε.

τύνη δ' ὦμουν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δυθι,
 ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι, 65
 εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκεν
 νηυσὶν ἐπικρατέως, οἳ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης
 κεκλίεται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες,
 Ἀργεῖοι· Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκεν
 θάρσυνος. οὐ γὰρ ἐμῆς κόρουθ' ἀλεύσσουσι μέτωπον
 ἐγγύθι λαμπομένης· τάχα κεν φεύγοντες ἐναύλους 71

πλησείαν νεκρῶν, εἰ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
 ἦπια εἰδείη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται.
 οὐ γὰρ Τυδείδω Διομήδεος ἐν παλάμῃσιν
 μαίνεται ἐργεῖη Δαναῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύναι 75
 οὐδέ πω Ἀτρεΐδω ὅπως ἐκλυον αὐθήμετος
 ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἐκτορος ἀνδροφόνου
 Τρωσὶ κελεύοντος περιάγνυται, οἱ δ' ἀλαλητῶ
 πᾶν πεδίου κατέχονσι, μάχῃ νικῶντες Ἀχαιοὺς.
 ἀλλὰ καὶ ὥς, Πάτροκλε, νεῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύνων 80
 ἔμπεσ' ἐπικρατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιο
 νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἔλονται.
 πεῖθεο δ' ὥς τοι ἐγὼ μῦθον τέλος ἐν φρεσὶ θείῳ,
 ὥς ἂν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄρῃαι 84
 πρὸς πάντων Δαναῶν, ἅτ' αἰὲρ οἱ περικαλλέα κούρη
 ἂψ ἀπονάσσωσιν, ποτὶ δ' ἄγλαα δῶρα πόρῳσιν.
 ἐκ νηῶν ἐλάσας ἵεναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
 δῶῃ κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδονπος πόσις Ἥρης,
 μὴ σὺ γ' ἄνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν
 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις. 90
 μῆδ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δηϊοτῇ,
 Τρῳᾶς ἐναιρόμενος, προτὶ Ἴλιον ἡγεμoneύειν,
 μὴ τις ἀπ' Οὐλύμποιο θεῶν αἰεγενετάων
 ἐμβήῃ· μάλα τούς γε φιλεῖ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
 ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὴν φῶς ἐν νῆεσσιν 95
 θήῃς, τοὺς δέ τ' εἰν πεδίου κάτα δηριάσθαι.
 [αἶ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπόλλων,
 μήτε τις οὖν Τρῳῶν θάνατον φύγοι, ὅσσοι ἔασι,
 μήτε τις Ἀργείων, νῶϊν δ' ἐκδύμεν ὄλεθρον,
 ὅφρ' οἶοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύωμεν.]“ + 100
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἄλληλους ἀγόρευον,
 Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσθαι
 δάμνα μιν Ζηνὸς τε νόος καὶ Τρῳῆς ἀγανοὶ

βάλλοντες· δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαεινὴν
 πῆληξ βαλλομένη καναχήν ἔχε, βάλλετο δ' αἰεὶ 105
 καὶ φάλαρ' εὐποίηθ'· ὃ δ' ἀριστερόν ὦμον ἔκαμνεν,
 ἔμπεδον αἶεν ἔχων σάκος αἰόλον· οὐδ' ἐδύναντο
 ἄμφ' αὐτῷ πελεμιῖσαι ἐρείδοντες βελέεσσιν.
 αἰεὶ δ' ἀργαλέω ἔχετ' ἄσθματι, καὶ δέ οἱ ἰδρώς
 πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδὲ πη εἶχεν 110
 ἄμπνεῦσαι· πάντα δὲ κακὸν κακῷ ἐστήριζτο.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ὅπως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Ἐκτὼρ Αἰάντος δόρυ μείλινον ἄρχι παραστάς
 πλῆξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμῆς παρὰ κανυλὸν ὀπισθεν, 115
 ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
 πῆλ' αὐτῶς ἐν χειρὶ κόλον δόρυ· τῇλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
 αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα.

γυνὴ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀνύμονα, ῥίγησέν τε,
 ἔργα θεῶν, ὃ ἦα πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρεν 120
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης. Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην·
 χάζετο δ' ἐκ βελέων. τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ
 νηϊ θοῇ· τῆς δ' αἴψα κατ' ἀσβέστη κέχυντο φλόξ.

ὥς τὴν μὲν πρῶμνην πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 μηρῷ πληξάμενος Πατρόκλῃα προσέειπεν 125

„Ὅρσεο, διογενὲς Πατρόκλεις, ἱπποκέλευθε—

λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηϊοιο ἰωήν—

μὴ δὴ νῆας ἔλωσι καὶ οὐκέτι φνκτὰ πέλωνται·

δύσσο τεύχεα θᾶσσου, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.“

Ὡς φάτο, Πάτροκλος δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ.

κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν 131

καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἄραρνίτας·

δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδυνεν

ποικίλον ἀστερόεντα ποδώκεος Αἰακίδαο.

ἄμφι δ' ἄρ' ὦμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον 135

χαλκεον, αυταρ επειτα θακος μεγα τε ο
κρατι δ' επ' ιφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον εἰ
ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν
εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε, τὰ οἱ παλάμηφι
ἔγχος δ' οὐχ' ἔλετ' οἶον ἀμύμονος Αἰακί
βριθὺ μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' εἰ
πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε
Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἥρως
ἵππους δ' Αὐτομέδοντα θοῶς ξευγνῦμε
τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα τίε μάλιστα,
πιστότατος δέ οἱ ἔσκε μάχῃ ἐνι μεῖναι
τῷ δὲ καὶ Αὐτομέδων ὕπαιγε ξυγόν ὥκε
Ξάνθου καὶ Βαλίου, τὰ ἅμα πνοιῇσι πε
τοὺς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ Ἀρπυια Ποδ
βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖ
ἐν δὲ παρηορίησιν ἀμύμονα Πήδασον ἴε
τόν ῥα ποτ' Ἡετίωνος ἑλὼν πόλιν ἤγαγε
ὅς καὶ θνητὸς ἐὼν ἔπεθ' ἵπποις ἀθανάτῃ

Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος θῶρη
πάντας ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν· οἱ δὲ
ὠμοφάγοι, τοῖσιν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετοι
οὔτ' ἔλαφον κερᾶν μέγαν οὔρεσι δηώσ
δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήϊον αἵματι φ
καί τ' ἀγεληδὸν ἱασιν ἀπὸ κρήνης μελα
λάψοντες γλώσσησιν ἀραιῇσιν μέλαν ὕδ
ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος· ἐν
στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιστένεται δὲ
τοιοὶ Μυρμιδόνων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντ
ἀμφ' ἄγαθὸν θεράποντα ποδῶκεος Αἰα
ῥῶοντ'. ἐν δ' ἄρα τοῖσιν Ἀρήϊος ἵστατ'
ὀτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτ

Πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θοαί, ἥσιν Ἀχιλλεὺς
 ἐς Τροίην ἤρεϊτο διόφιλος· ἐν δὲ ἐκάσῃ
 πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἑταῖροι· 170
 πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπεποιθεί,
 σημαίνειν· αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἥνασσεν.
 τῆς μὲν ἱῆς στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ,
 υἱὸς Σπερχειοῖο, διυπετέος ποταμοῖο·
 οὐν τέκε Πηληῖος θυγάτηρ, καλὴ Πολυδώρα, 175
 Σπερχεῖω ἀκάμαντι, γυνὴ θεῷ εὐνηθείσα,
 αὐτὰρ ἐπὶ κλησὶν Βώρῳ, Περιήρεος υἱῷ,
 ὃς ὅ' ἀναφανδὸν ὄπνιε, πορῶν ἀπερείσια ἔδνα.
 τῆς δ' ἑτέρης Εὐδωρος Ἀρήϊος ἡγεμόνευεν,
 παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῶ καλὴ Πολυμήλη, 180
 Φύλαντος θυγάτηρ· τῆς δὲ κρατὺς Ἀργεϊφόντης
 ἠράσατ', ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν μετὰ μελομένησιν
 ἐν χορῶ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου κελαθεινῆς.
 αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῶ' ἀναβάς παρελέξατο λάαθρη
 Ἑρμείας ἀκάκητα, πόρην δέ οἱ ἀγλαὸν υἱὸν 185
 Εὐδωρον, πέρι μὲν θέλειν ταχὺν ἥδ' ἐμ' ἀμαχητὴν.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε μογοστόκος Εἰλείθυια
 ἐξάγαγε πρὸ φώσδε καὶ ἡλίου ἰδεν αὐγὰς,
 τὴν μὲν Ἐχεκλῆος κρατερὸν μένος Ἀκτορίδω
 ἠγάγετο πρὸς δῶματ', ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα, 190
 τὸν δ' ὁ γέρον Φύλας εὖ ἔτρεφεν ἥδ' ἀτίταλλεν,
 ἀμφαραπαζόμενος ὥσεί τι' ἐὼν υἱὸν ἐόντα.
 τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος Ἀρήϊος ἡγεμόνευεν
 Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν
 ἐγγεῖ μάρνασθαι μετὰ Πηλεΐωνος ἑταῖρον. 195
 τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρον ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
 πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων, Αἰέρεος υἱὸς ἀμύμων.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντας ἅμ' ἡγεμόνεσσιν Ἀχιλλεὺς
 στήσεν ἐν κρίνας, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν

„Μυρμιδόνες, μή τις μοι ἀπειλαὼν
ἄς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἀπειλεῖτε Τρώεσσιν·
πάνθ' ὑπὸ μνηστῆρσιν, καὶ μ' ἡτιάσας
σχέτλιε Πηλέος υἱέ, χόλῳ ἄρα σ' ἔτρυνε
νηλεὲς, ὅς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντα
οἴκαδ' ἐπεὶ σὺν νηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροι
αὐτίς, ἐπεὶ ῥά τοι ὧδε κακὸς χόλος ἐστίν·
ταῦτά μ' ἀγαιρόμενοι θάμ' ἐβάλλετε·
φυλόπιδος μέγα ἔργον, ἧς τὸ πρῶτον
ἐνθά τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσιν

Ὡς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν
μᾶλλον δὲ στίχας ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆα
ὥς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράσῃ πυκνὸν
δῶματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεεῖται
ὥς ἄραρον κόρυθες τε καὶ ἀσπίδες ὅσες
ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυνα
ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροὶ
νευόντων· ὥς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἄλλοι
πάντων δὲ προπάροιθε δύ' ἀνέρες θεοῖσιν
Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων, ἕνα δὲ
πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν·
βῆ ὃ' ἴμεν εἰς κλισίην, χηλοῦ δ' ἀπὸ πύλης
καλῆς δαιδαλέης, τήν οἱ Θέτις ἄργυρον
θήκε' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι, εὖ πλήσασα
χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων οὐλῶν τε
ἐνθά δέ οἱ δέπας ἔσχε τετυγμένον, οἷον
οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῦ αἶθρην
οὔτέ τινος σπένδεσκε θεῶν, ὅτι μὴ Διὶ
τό ῥα τότε ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε
πρῶτον, ἔπειτα δὲ νύψ' ὕδατος καλῇ
νύφατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσματο δὲ
εὐχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἔρκει, λείβε

οὐρανὸν εἰσεκιδῶν· Δία δ' οὐ λάθε τερπικέραυνον·
 „Ζεῦ ἄνα, Δωδωναίε, Πελασγικέ, τηλόθι ναίων,
 Δωδάνης μεδέων δυσχειμέρον· ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ
 σοὶ ναίονσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι. 235
 ἡμὲν δ' ἡ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
 τέρψας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἔψαο λαὸν Ἀχαιῶν,
 ἥδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνην ἐέλδωρ·
 αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἄρῳι,
 ἀλλ' ἔταρον πέμπω πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν 240
 μάρνασθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρόες, εὐρύοπα Ζεῦ,
 θάρσυνον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, ὄφρα καὶ Ἐκτωρ
 εἴσεται ἢ ῥα καὶ οἷος ἐπίσταιται πολεμῖξιν
 ἡμέτερος θεράπων, ἢ οἱ τότε χεῖρες ἄπτοι
 μαίνονθ', ὅππότε ἐγὼ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρης. 245
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀπὸ ναυφί μάχην ἐνοπήν τε δίηται,
 ἀσκηθῆς μοι ἐπειτα θοᾶς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο
 τεύχεσσι τε ξύν πᾶσι καὶ ἀρχεμάχοις ἐτάροισιν.“

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς.
 τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατὴρ, ἕτερον δ' ἀνένευσεν·
 νηῶν μὲν οἱ ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε 251
 δῶκε, σόον δ' ἀνένευσε μάχης ἔξ ἀπονέεσθαι.
 ἦτοι ὁ μὲν σπείσας τε καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρὶ
 ἄψ κλισίην εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῷ,
 στῇ δὲ πάροιδ' ἔλθων κλισίης, ἔτι δ' ἠθέλε θυμῷ 255
 εἰσιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνῆν.

Οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγάλῃτορι θωρηχθέντες
 ἔστιχον, ὅφρ' ἐν Τρῳσὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν.
 αὐτίκα δὲ σφήκεσσιν ἐοικότες ἐξεχέοντο 260
 εἰνοδίους, οὓς παῖδες ἐριδμαίνωσιν ἔθοντες,
 [αἰεὶ κερτομέοντες, ὁδῷ ἐπὶ οἰκί' ἔχοντας,]
 νηπίαχοι· ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσιν.
 τοὺς δ' εἶπερ παρὰ τίς τε κιὼν ἄνθρωπος ὁδίτης

κίνησιν αἰχλῶν, οἱ δ' αλκίμου ἦτορ ἔχοντες
πρόσσω πᾶς πέτεται καὶ ἀμύνει οἷσι τέκ
τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν
ἐκ νηῶν ἔχοντο· βοή δ' ἄσβεστος ὁρώσ
Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἐκέκλετο μακρὸν

„Μυρμιδόνες, ἔταροι Πηληϊάδεω Ἀχιλ
ἄνδρες ἔσθε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδ
ὥς ἂν Πηλεΐδην τιμήσομεν, ὃς μέγ' ἄρισ
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγγέμαχοι θεο
γυνὴ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέ
ῃν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτι

Ως εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐ
ἐν δ' ἔπεσον Τρῳέσσιν ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ
σμερδαλέον κονάβησαν αὐσάντων ὑπ' Ἀ

Τρῳες δ' ὥς εἶδοντο Μενoitίου ἄλκιμ
αὐτὸν καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι μαρμα
πᾶσιν ὀρίνθη θυμὸς, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγ
ἐλπόμενοι παρὰ ναυφί ποδώκεα Πηλεΐω
μνηστῆρὸν μὲν ἀπορρίψαι, φιλότητα δ' ἐλ
πάπτηνεν δὲ ἕκαστος ὅπη φύγοι αἰπὺν δ

Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δοῦρι
ἀντικρὺ κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλον
νηϊ πάρα πρύμνῃ μεγαθύμου Πρωτεσίλα
καὶ βάλε Πυρραΐχμην, ὃς Πάριονας ἱπποκο
ῆγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρυρέο
τὸν βάλε δεξιὸν ὤμον· ὁ δ' ὑπτιος ἐν κ
κάππεσεν οἰμῳξας, ἔταροι δέ μιν ἀμφεφ
Πάριονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἤκεν
ἡγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθ
ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθε
ῆμιδαῆς δ' ἄρα νηὺς λίπει· αὐτόθι· τοῖ
Τρῳες θεσπεσίῳ ὁμάδῳ· Δαναοὶ δ' ἐπέρ

νηας ἀνὰ γλαφυράς· ὄμαδος δ' ἀλίαςτος ἐτύχθη.
 ὥς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
 κινήσῃ πνικινῇ νεφέλῃν στεροπῆγερέτα Ζεὺς,
 ἔκ τ' ἔφανευ πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρώοντες ἄκροι
 καὶ νῆπαι, οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγῃ ἄσπετος αἰθήρ,
 ὥς Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπώσάμενοι δήϊον πῦρ 301
 τυτθὸν ἀνέπνευσαν, πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή.
 οὐ γάρ πώ τι Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 προτροπαδὴν φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
 ἀλλ' ἐτ' ἄρ' ἀνθίσταντο, νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκῃ. 305

Ἐνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης
 ἡγεμόνων. πρῶτος δὲ Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς
 αὐτίκ' ἄρα στρεφθέντος Ἀρηϊλύκου βάλε μηρὸν
 ἔρχει ὀξυόεντι, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
 ῥῆξεν δ' ὀστέον ἔγχος, ὃ δὲ πρηνῆς ἐπὶ γαίῃ 310
 κάππεσ'. ἀτὰρ Μενέλαος Ἀρήϊος οὔτα θόοντα
 στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυῖα.
 Φυλείδης δ' Ἀμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας
 ἔφθη ὀρεξάμενος πρηνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιστος
 μυὼν ἀνθρώπου πέλεται· περὶ δ' ἔρχεος αἰχμῇ 315
 νεῦρα διεσχίσθη· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.
 Νεστυρίδαι δ' ὃ μὲν οὔτασ' Ἀτύμμιον ὀξείῃ δουρὶ
 Ἀντίλοχος, λαπάρης δὲ διήλασε χάλκεον ἔγχος·
 ἥριπε δὲ προπάροιθε. Μάρις δ' αὐτοσχεδὰ δουρὶ
 Ἀντιλόχῳ ἐπόρουσε κασιγνήτοιο χολωθεῖς, 320
 στὰς πρόσθεν νέκυσ· τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης
 ἔφθη ὀρεξάμενος πρὶν οὐτάσαι, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
 ὦμον ἄφαρ· πρηνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκῇ
 δρύψ' ἀπὸ μυῶνων, ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρῃς ἄραξεν.
 δούπησεν δὲ πεσὼν, κατὰ δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.
 ὥς τῷ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε 326
 βήτην εἰς Ἑρεβος, Σαρπηδόνης ἐσθλοὶ ἑταῖροι,

νῆες ἀκοντισταὶ Ἀμισωδάρου, ὅς ῥα Χίμαιραν
 θρέψεν αἰμαμακέτην, πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.
 Αἴας δὲ Κλεόβουλον Οἰλιάδης ἐπορούσας 330
 ζῶν ἔλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλὰ οἱ αὖθι
 λῦσε μένος, πλήξας ξίφει αὐχένα κωπήεντι.
 πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὅσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
 Πηνέλεως δὲ Λύκων τε συνέδραμον· ἔγχεσι μὲν γὰρ
 ἥμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω· 336
 τὼ δ' αὐτίς ξιφέεσσι συνέδραμον. ἐνθα Λύκων μὲν
 ἱπποκόμου κόρυθος φάλλον ἤλασεν, ἀμφὶ δὲ καυλὸν
 φάσγανον ἐρραίσθη· ὁ δ' ὑπ' οὐατος αὐχένα θείνεν
 Πηνέλεως, πᾶν δ' εἰσω ἔδυ ξίφος, ἐσχεθε δ' οἶον 340
 δέσμα, παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυντο δὲ γυῖα.
 Μηριόνης δ' Ἀκάμαντα κίχελι ποσὶ καρπαλίμοισιν
 νύξ' ἱππῶν ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὤμον·
 ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς.
 Ἰδομενεὺς δ' Ἐρύμαντα κατὰ στόμα νηλεὶ χαλκῷ 345
 νύξε· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησεν
 νέρθηεν ὑπ' ἐγκεφάλαιο, κέασσε δ' ἄρ' ὅστέα λευκά·
 ἐκ δ' ἐτίναχθεν ὀδόντες, ἐνέπλησθηεν δὲ οἱ ἄμφω
 αἵματος ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ῥῖνας
 πρῆσε χανῶν· θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
 Οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν ἔλον ἄνδρα ἕκαστος. 351
 ὥς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοισιν
 σίνται, ὑπέκ μῆλων αἰρεῦμενοι, αἵτ' ἐν ὄρεσσιν
 ποιμένος ἀφραδίῃσι διέτμαγεν· οἱ δὲ ἰδόντες
 αἶψα διαρπάξουσιν ἀνάγκηδαι θυμὸν ἐχούσας· 355
 ὥς Δαναοὶ Τρῳέσσιν ἐπέχραον· οἱ δὲ φόβοιο
 δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 Αἴας δ' ὁ μέγας αἶεν ἐφ' Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ
 ἵετ' ἀκουτίσσαι· ὁ δὲ ἰδρεῖη πολέμοιο,

ἄσπίδι ταυρεΐῃ κεκαλυμμένος εὐρέας ὄμους, 360
σκέπτει' ὅστων τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.

ἦ μὲν δὴ γίγνωσκε μάχης ἑτεραλκέα νίκην·
ἀλλὰ καὶ ὥς ἀνέμιμνε, σάω δ' ἐρίηρας ἑταίρους.

Ὡς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν
εἶσω

αἰθέρος ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνῃ, 365

ὥς τῶν ἐκ νηῶν γένητο ἰαχὴ τε φόβος τε,
οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν. Ἔκτορα δ' ἵπποι
ἔκφερον ὠκύποδες σὺν τεύχεσι, λείπε δὲ λαὸν
Τρωϊκόν, οὓς ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκεν.

πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάματα ὠκέες ἵπποι 370
ἄξαντ' ἐν πρώτῳ θυμῷ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων.

Πάτροκλος δ' ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων,
Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἱ δὲ ἰαχῇ τε φόβῳ τε
πάσας πληῖσαν ὁδοὺς, ἐπεὶ ἄρ' τμάγην· ὕψι δ' ἄελλα
σκίδναθ' ὑπὸ νεφέων, τανύοντο δὲ μῶνυχες ἵπποι
ἄψορρον προτὶ ἄστυ νεῶν ἔπο καὶ κλισιάων. 375

Πάτροκλος δ' ἦ πλεῖστον ὀρινόμενον ἶδε λαὸν,
τῇ ῥ' ἔχ' ὁμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἐπιπτον
πρηνέες ἐξ ὀχέων, δίφροι δ' ἀνεκημβαλίσσον.

ἀντικρὺ δ' ἄρα τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι 380
[ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἄγλαα δῶρα,]

πρόσσω ἰέμενοι· ἐπὶ δ' Ἔκτορι κέκλετο θυμός·
ἔετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι.

ὥς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθών
ἡματ' ὀπωρινῷ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ 385

Ζεὺς, ὅτε δὴ ῥ' ἀνδρεσσι κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ,
οἷ βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιάς κρίνωσι θέμιστας,

ἐκ δὲ δίκην ἐλάσσει, θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες·
τῶν δέ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,

πολλὰς δὲ κλιτὺς τότε ἀποτμήγουσι χαράδραι, 390

ἐς δ' ἄλλα πορφυρέην μεγάλην στενάχουσι ῥέοντι
 ἐξ ὁρέων ἐπὶ κάρ, μινύθει δέ τε ἔργ' ἀνθρώπων
 ὥς ἵπποι Τρῳαὶ μεγάλην στενάχοντο θένουσαι.

Πάτροκλος δ' ἐπεὶ οὖν πρῶτας ἐπέκερσε φάλαγγας
 ἅψ' ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπετῆς, οὐδὲ πόληος
 εἶα ἰεμένους ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγὺν
 νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεος ὑψηλοῦ
 κτεῖνε μεταῖσσαν, πολέων δ' ἀπετύνυτο ποιμήν
 ἔνθ' ἦτοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δουρὶ φαιινῷ
 στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυναικὶ
 δούπησεν δὲ πεσών. ὁ δὲ Θέστορα, Ἥνοπος
 δεύτερον ὁρμηθεὶς – ὁ μὲν εὐξέστω ἐνὶ δίσφρονι
 ἦστο ἀλείς· ἐκ γὰρ πλήγῃ φρένας, ἐκ δ' ἄρα
 ἥνία ἤϊχθησαν – ὁ δ' ἔρχεῖ νύξε παραστάς
 γναθμὸν δεξιτερὸν, διὰ δ' αὐτοῦ πείρειν ὁδόν·
 ἔλκε δὲ δουρὸς ἑλὼν ὑπὲρ ἄντυγος, ὥς ὅτε τι
 πέτρῃ ἐπὶ προβλήτι καθήμενος ἱερὸν ἰχθύν
 ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ ἥνοπι χαλκῷ·
 ὥς ἔλκε ἐκ δίσφροιο κεκηνότα δουρὶ φαιινῷ,
 καὶ δ' ὁ δ' ἄρ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε· πεσόντα δὲ μετὰ
 θυμὸς.

αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύλαον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῃ
 μέσσην καὶ κεφαλὴν· ἥ δ' ἀνδρὶ παῖδα κεῖσθε
 ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα προηνὴς ἐπὶ γαίῃ
 κάππεσεν, ἀμφὶ δὲ μιν θάνατος χύτο θυμορα
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύμαντα καὶ Ἀμφοτερὸν καὶ Ἐφύριον
 Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην Ἐχίον τε Πύριον
 Ἰφέα τ' Εὐπιπὸν τε καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον
 πάντας ἐπασσυντέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.

Σαρπηδὼν δ' ὥς οὖν ἰδ' ἀμιτροχίτωνας ἑταίρους
 χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο θαμέντας
 κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοισι καθάπτόμενος Ἀνκίοισι.

„Αἰδῶς, ᾧ Λύκιοι, πόσε φεύγετε; νῦν θοοὶ ἔστε.
 ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδ' ἀνέρος, ὅφρα δαείω
 ὅστις ὅδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν 424
 Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν.“

Ἦ ῥα καὶ ἔξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν, ἐπεὶ ἶδεν, ἐκθορε δίφρου.
 οἱ δ', ὥστ' αἰγυπιοὶ γαμφώνυχες, ἀγκυλοχέλαι,
 πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχωνται,
 ὥς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν. 430
 τοὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,
 Ἦρην δὲ προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε

„ὦ μοι ἐγὼν, ὅτε μοι Σαρπηδόνα, φίλτατον ἀν-
 δρῶν,

μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι.
 διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε φρεσὶν ὑρμαίνοντι, 435
 ἢ μιν ζωὸν ἔοντα μάχης ἄπο δακρυοέσσης
 θείω ἀναρπάξας Ἀγκίης ἐν πίοιι δῆμαρ,
 ἢ ἥδη ὑπὸ χερσὶ Μενoitιάδαο δαμάσσω.“

Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἦρῃ
 „αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες. 440
 ἄνδρα θνητὸν ἔοντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
 ἄψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 αἶ κε ζῶν πέμψῃς Σαρπηδόνα ὄνδε δόμονδε, 445
 φράξῃς μὴ τις ἔπειτα θεῶν ἐθέλῃσι καὶ ἄλλος
 πέμπειν ὃν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης·
 πολλοὶ γὰρ περὶ ἄστν μέγα Πριάμοιο μάχονται
 νιέες ἀθανάτων, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἐνήσεις.
 ἀλλ' εἰ τοι φίλος ἐστὶ, τεὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ, 450
 ἦτοι μὲν μιν ἔασον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι·

αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τόνγε λίπη ψυχὴ τε καὶ αἰὼς
πέμπειν μιν Θάνατόν τε φέρειν καὶ νήδυμον
εἰσόκε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἴκωνται,
ἐνθα ἑταρχύσουσι κασίγνητοί τε ἔται τε
τύμβω τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανάτου.

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηςε πατὴρ ἀνδρῶν τῶνδε
αἵματοέσσας δὲ ψιᾶδας κατέχευεν ἔραζε
παῖδα φίλον τιμῶν, τὸν οἱ Πάτροκλος ἔμελλεν
φθίσειν ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.

Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν
ἐνθ' ἦτοι Πάτροκλος ἀγκλειτὸν Θρασύμηλον
ὅς ῥ' ἦνς θεράπων Σαρπηδόνοιο ἦεν ἄνακτος
τὸν βάλε νείαιραν κατὰ γαστέρα, λῦσε δὲ γούνατα
Σαρπηδῶν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ
δεύτερος ὀρμηθεὶς, ὁ δὲ Πηδάσον οὔτασεν
ἔργχει δεξιὸν ὦμον· ὁ δ' ἔβραχε θυμὸν αἰσῶν
καὶ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακῶν, ἀπὸ δ' ἔπτα
τὼ δὲ διαστήτην, κρίκε δὲ ζυγὸν, ἡνία δέ σφιν
σύγχυτ', ἐπειδὴ κεῖτο παρήγορος ἐν κονίῃσι
τοῖο μὲν Αὐτομέδων δουρικλυτὸς εὔρετο τῶνδε
σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μὲν
αἰῶνας ἀπέκοψε παρήγορον οὐδ' ἐμάτησεν·
τὼ δ' ἰθὺνθῆτην, ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσθεν.
τὼ δ' αὖτις συνίτην ἐριδος πέρι θυμοβόροιο.

Ἐνθ' αὖ Σαρπηδῶν μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ
Πατρόκλου δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερόν ἤλυθ'·
ἔργχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ὦρνετο
Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκφυγε γούνατα
ἀλλ' ἔβαλ' ἐνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχαται ἀμύνειν
κῆρ.

ἦριπε δ' ὥς ὅτε τις δοῦς ἦριπεν ἢ ἀχερωῖς
ἢ πίτυς βλωθρῇ, τήντ' οὔρεσι τέκτονες ἄνθρωποι

ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νήϊον εἶναι·
 ὥς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κείτο τανυσθεῖς, 485
 βεβρυχῶς, κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσσης.
 ἦ ὕτε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μετελθὼν,
 αἶθωνα μεγάρθυμον, ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσιν,
 ὦλετό τε στενάχων ὑπὸ γαμφηλῇσι λέοντος,
 ὥς ὑπὸ Πατρόκλῳ Ανκίων ἀγὸς ἀσπιστάων 490
 κτεινόμενος μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον
 „Γλαῦκε πέπον, πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι, νῦν σε
 μάλα χρὴ

αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν·
 νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμος κακὺς, εἰ θεὸς ἔσαι.
 πρῶτα μὲν ὄτρυνον Ανκίων ἡγήτορας ἀνδρας, 495
 πάντη ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνοσ' ἀμφιμάχεσθαι·
 αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἔμευ πέρι μάρναο χαλκῷ.
 σοὶ γάρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδος
 ἔσσομαι ἤματα πάντα διαμπερές, εἰ κέ μ' Ἀχαιοὶ
 τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα. 500
 ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.“

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε
 ὀφθαλμοὺς ῥῖνός θ'. ὁ δὲ λὰξ ἐν στήθεσι βαίνων
 ἐκ χρὸς ἔλκε δόρυ, προτὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἔποντο·
 τοῖο δ' ἅμα ψυχὴν τε καὶ ἔργχεος ἐξέρυσ' αἰχμὴν. 505
 Μυρμιδόνες δ' αὐτοῦ σχέθον ἵππους φυσιόωντας,
 λεμένους φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων.

Γλαῦκῳ δ' αἰνὸν ἄχος γένετο φθορογγῆς αἰῶντι·
 ὠρίνθη δέ οἱ ἦτορ, ὅτ' οὐ δύνατο προσαμῦναι.
 χειρὶ δ' ἐλὼν ἐπέξε βραχίονα· τείρε γὰρ αὐτὸν 510
 ἔλκος, ὃ δὴ μιν Τεύκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰφ
 τείχεος ὑψηλοῖο, ἄρῃν ἐτάροισιν ἀμύνων.
 εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
 „Κλυθι, ἄναξ, ὅς που Ανκίης ἐν πίοιι δήμῳ

εἷς ἢ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δὲ σὺ πάντος ἀκούει
 ἀνέρι κηδομένῳ, ὥς νῦν ἐμὲ κῆδος ἰκάνει.
 ἔλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερόν, ἀμφὶ δέ μοι
 ὀξείης ὀδύνησιν ἐλήλαται, οὐδέ μοι αἷμα
 τερσῆναι δύναται, βαρύνθαι δέ μοι ὤμος ὑπὸ
 ἔγχος δ' οὐ δύναμαι σχεῖν ἔμπεδον, οὐδὲ μάχεσθαι
 ἐλθὼν δυσμενέεσσιν. ἀνὴρ δ' ὠρίστος Ὀλῳλει
 Σαρπηδῶν, Διὸς υἱός· ὁ δ' οὐδ' οὐ παιδὸς ἀνδρὸς
 ἀλλὰ σὺ πέρ μοι, ἄναξ, τόδε καρτερόν ἔλκος ἄν
 κοιμήσον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὅφρ' ἐτάρ
 κεκλόμενος Λυκίοισιν ἐποτρύνω πολεμίζειν,
 αὐτός τ' ἀμφὶ νέκυι κατατεθνηῶτι μάχωμαι.”

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος
 λων.

αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας, ἀπὸ δ' ἔλκος ἀργαλέον
 αἷμα μέλαν τέρσηνε, μένος δὲ οἱ ἔμβαλε θυμῷ.
 Γλαῦκος δ' ἔγνω ἥσιν ἐνὶ φρεσὶ, γήθησέν τε,
 ὅτι οἱ ὦκ' ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
 πρῶτα μὲν ὥτρυνεν Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας
 πάντη ἐποικόμενος, Σαρπηδόνοσ' ἀμφιμάχεσθαι
 αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῶας κίε μακρὰ βιβιάσθω
 Πουλυδάμαντ' ἐπὶ Πανθοίδην καὶ Ἀγήνορα δι
 βῆ δὲ μετ' Αἰνείαν τε καὶ Ἑκτορα χαλκοκορυσ
 ἀγχού δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Ἑκτορ, νῦν δὴ πάγχυ ληλασμένος εἰς ἐπὶ κ
 οἱ σέθεν εἵνεκα τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἷης
 θυμὸν ἀποφθινύθουσι· σὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπα
 κεῖται Σαρπηδῶν, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
 ὅς Λυκίην εἰρυντο δίκησί τε καὶ σθένει ᾧ·
 τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμασ' ἔγχεϊ χάλκεος”
 ἀλλὰ, φίλοι, πάρσσητε, νεμεσσηθήητε δὲ θυμῷ,
 μὴ ἀπὸ τεύχε' ἔλονται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρὸν

Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι ὅσσοι ὕλοντο,
τοὺς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνονμεν ἐργέλῃσιν·“

“Ὡς ἔφατο, Τρωᾶς δὲ κατὰ κρηθὲν λάβε πένθος
ἄσχετον, οὐκ ἐπιεικτὸν, ἐπεὶ σφισιν ἔρμα πόληος
ἔσκε, καὶ ἀλλοδαπὸς περ ἐὼν· πολέες γὰρ ἅμ’ αὐτῷ
λαοὶ ἔποντ’, ἐν δ’ αὐτὸς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι. 551
βῆν δ’ ἰδυὺς Δαναῶν λεληημένοι· ἦρχε δ’ ἄρα σφιν
Ἐκτωρ χωόμενος Σαρπηδόνοσ· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
ᾤρσε Μενoitιάδεω Πατροκλῆος λάσιον κῆρ·
Αἶαντε πρῶται προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῷ 555

„Αἶαντε, νῦν σφῶν ἀμύνεσθαι φίλον ἔστω,
οἷοί περ πάρος ἦτε μετ’ ἀνδράσιν, ἣ καὶ ἀρείους.
κεῖται ἀνὴρ ὅς πρῶτος ἐσήλατο τείχος Ἀχαιῶν,
Σαρπηδῶν. ἀλλ’ εἰ μιν ἀεικισσαίμεθ’ ἐλόντες,
τεύχεά τ’ ὥμουιν ἀφελοίμεθα, καὶ τιν’ ἐταίρων 560
αὐτοῦ ἀμυννομένων δαμασσαίμεθα νηλεῖ χαλκῷ.“

“Ὡς ἔφαθ’, οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον.
οἱ δ’ ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας,
Τρωῆς καὶ Ἀνίκιοι καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοί,
σύμβalon ἀμφὶ νέκυι κατατεθνηῶτι μάχεσθαι 565
δεινὸν αὖσαντες· μέγα δ’ ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.
Ζεὺς δ’ ἐπὶ νύκτ’ ὅλοῃν τάνυσσε κρατερῇ ὕσμνῃ,
ὄφρα φίλῳ περὶ παιδί μάχης ὀλοὸς πόνος εἴη.

Ῥῶσαν δὲ πρότεροι Τρωῆς ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς·
βλήτο γὰρ οὔτι κάκιστος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
νιὸς Ἀγκλῆος μεγαθύμου, δῖος Ἐπειγεὺς, 571
ὅς ῥ’ ἐν Βουδείῳ εὐναιομένῳ ἦνασσεν
τὸ πρῶν· ἀτὰρ τότε γ’ ἐσθλὸν ἀνεψιὸν ἐξεναρίξας
ἐς Πηλῆν ἰκέτευσσε καὶ ἐς Θέτιν ἀργυρόπεζαν·
οἱ δ’ ἅμ’ Ἀχιλλεῖ ὀξήνορι πέμπον ἔπεσθαι 575
Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρωάεσσι μάχοιτο.
τόν ῥα τόθ’ ἀπτόμενον νέκυος βάλε φαίδιμος Ἐκτωρ

χειρμαδίῳ κεφαλῇ· ἥ δ' ἄνδιχα πᾶσα κέασθη
 ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ
 κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χυτο θυμοραϊστής.
 Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος γένετο φθιμένου ἐτάριοιο, 581
 ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων ἱρηκὶ εἰοικῶς
 ὠκέϊ, ὅστ' ἐφόβησε κολοιοὺς τε ψῆράς τε·
 ὥς ἱθὺς Αὐκίων, Πατρόκλεις ἱπποκέλευθε,
 ἔσσυτο καὶ Τρώων, κεχόλωσο δὲ κῆρ ἐτάριοιο. 585
 καὶ ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον, Ἰθαίμενος φίλον υἱόν,
 αὐχένα χειρμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῦο τένοντας.
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ.
 ὅσση δ' αἰγανέης ῥιπὴ ταυνοῖο τέτυκται,
 ἦν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφ' ἑ πειρώμενος ἦ ἐν ἀέθλῳ 590
 ἦε καὶ ἐν πολέμῳ, διῆτων ὑπο θυμοραϊστέων,
 τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὥσαντο δ' Ἀχαιοί.
 Γλαῦκος δὲ πρῶτος, Αὐκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
 ἐτράπετ', ἔκτεινεν δὲ Βαθρυκλῆα μεγάρθυμον,
 Χάλκωνος φίλον υἱόν, ὃς Ἑλλάδι οἰκία ναίων 595
 ὄλβῳ τε πλούτῳ τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν.
 τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος στήθεος μέσον οὔτασε δουρὶ,
 στρεφθεὶς ἐξαπλῆης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διαίκων·
 δούπησεν δὲ πεσών· πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαι-
 οὺς,

ὥς ἔπεσ' ἐσθλὸς ἀνὴρ· μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντο, 600
 στὰν δ' ἀμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· οὐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 ἀλκῆς ἐξελάθοντο, μένος δ' ἱθὺς φέρον αὐτῶν.
 ἐνθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν,
 Λαόγονον, θρασὺν υἱὸν Ὀνήτορος, ὃς Διὸς ἱρεὺς
 Ἰδαίου ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ· 605
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
 ὦχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.
 Αἰνείας δ' ἐπὶ Μηριόνη δόρυ χάλκεον ἦκεν·

ἔλπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προβιβάντος.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἡλεύατο χάλκεον ἔγχος· 610
 πρόσσω γὰρ κατέκνυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρου μακρὸν
 οὔδεις ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίσθη
 ἔγχος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.

[αἶχμή δ' Αἰνείαο κραδαιομένη κατὰ γαίης
 ὦχετ', ἐπεὶ ὃ' ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.]
 Αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο φώνησέν τε 616

„Μηριόνη, τάχα κέν σε, καὶ ὀρχηστήν περ ἑόντα,
 ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερές, εἰ σ' ἐβαλὼν περ.“

Τὸν δ' αὖ Μηριόνης δουρικλυτὸς ἀντίον ἦῤῥα
 „Αἰνεία, χαλεπὸν σε, καὶ ἰφθιμὸν περ ἑόντα, 620
 πάντων ἀνθρώπων σβέσσαι μένος, ὅς κε σεῦ ἄντα
 ἔλθῃ ἀμυνόμενος· θνητὸς δέ νυ καὶ σὺ τέτυξαι.
 εἰ καὶ ἐγὼ σε βάλοιμι τυγῶν μέσον ὀξεί χαλκῷ,
 αἰψά κε, καὶ κρατερός περ ἑὼν καὶ χερσὶ πεποιθὼς,
 εὖχος ἐμοὶ δοίης, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπόλῳ.“ 625

Ὡς φάτο, τὸν δ' ἐνέειπε Μενoitίον ἄλκιμος υἱὸς
 „Μηριόνη, τί σὺ ταῦτα καὶ ἐσθλὸς ἑὼν ἀγορεύεις;
 ὦ πέπον, οὗ τοι Τρῶες ὄνειδείους ἐπέεσσιν
 νεκροῦ χωρήσουσι· πάρος τινα γαῖα καθέξει.

ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ' ἐνὶ βουλῇ· 630
 τῷ οὔτι χρεὶ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.“

Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἔσπετο ἰσόθεος
 φῶς.

τῶν δ', ὥστε δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὀρώρει
 οὔρεος ἐν βήσσης· ἔκαθεν δέ τε γίγνεται ἀκονή·
 ὡς τῶν ὤρνυτα δοῦπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης 635
 χαλκοῦ τε ῥινοῦ τε βοῶν τ' εὐποιητάων,
 νυτσομένων ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύνοισιν.
 οὐδ' ἂν ἐτι φραδμῶν περ ἀνῆρ Σαρπηδόνα δῖον
 ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι καὶ αἵματι καὶ κονίησιν

ἐκ κεφαλῆς εἴλυτο διαμπερὲς ἐς πόδας ἄκρους
οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλουν, ὥς ὅτε μυῖαι
σταθμῶ ἐνὶ βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλαι
ῶρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·
ὥς ὕρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλουν, οὐδέ ποτε Ζεὺς
τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὅσσε φαιινῶ,
ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἶεν ὕρα, καὶ φράζετο θυμῶ
πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατρόκλον, μερμηρίζω
ἢ ἥδη καὶ κείνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
αὐτοῦ ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι φαιδιμος Ἑκτωρ
χαλκῶ θηώσῃ, ἀπὸ τ' ὤμων τεύχε' ἔληται,
ἢ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὀφέλλειεν πόνον αἰπύν.
ὥδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
ὅφρ' ἡῦς θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
ἔξαυτις Τρωῆας τε καὶ Ἑκτορα χαλκοκορυστήν
ῶσαιτο προτὶ ἄστυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοι
Ἑκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάλκιδα θυμὸν ἐνήκεν·
ἐς δίφρου δ' ἀναβὰς φύγαδ' ἔτραπε, κέκλετο
λους

Τρωῆας φευγέμεναι· γυνῶ γὰρ Διὸς ἱρὰ τάλαντα
ἐνθ' οὐδ' ἰφθίμοι Λύκιοι μένον, ἀλλ' ἐφόβηθε
πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα ἶδον βεβλαμμένον ἥτορ,
κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρῃ· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ
κάππεσον, εὐτ' ἔριδα κρατερῇν ἐτάνυσσε Κρονίον·
οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμου Σαρπηδόνοιο ἐντὶ ἔλοντο
χάλκεα μαρμαίροντα, τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας
θῶκε φέρειν ἐτάροισι Μενoitίου ἄλκιμος υἱός.
καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς

„Εἰ δ' ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε, κελαινεφὲς αἶμα
θηρον

ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καὶ μιν ἔπειτα
πολλὸν ἀποπρὸ φέρων λούσῃσι ποταμοῖο ῥοῇσι

χρῖσόν τ' ἄμβροσίν, περὶ δ' ἄμβροτα εἴματα ἔσسون· 670
 πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
 Ὕπνω καὶ Θανάτῳ διδυμάουσιν, οἳ ῥά μιν ὦκα
 θήσουσ' ἐν Λυκίῃς εὐρείῃς πίοιι δῆμῳ,
 ἐνθα ἔταρχύσουσι κασίγνητοί τε ἔται τε
 τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων· 675
 Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούσθησεν Ἀπόλ-
 λων.

βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρέων ἐς φύλοπιν αἰνὴν,
 αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα διον αἰέρας,
 πολλὸν ἀποπρὸ φέρων, λούσεν ποταμοῖο ῥοῇσιν
 χρῖσέν τ' ἄμβροσίν, περὶ δ' ἄμβροτα εἴματα ἔσσεν· 680
 πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
 Ὕπνω καὶ Θανάτῳ διδυμάουσιν, οἳ ῥά μιν ὦκα
 κατέθεσαν ἐν Λυκίῃς εὐρείῃς πίοιι δῆμῳ.

Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ Ἀυτομέδοντι κελεύσας
 Τρῶας καὶ Λυκίους μετεκίλαθε, καὶ μέγ' ἀάσθη 685
 νῆπιος· εἰ δὲ ἔπος Πηληϊάδαο φύλαξεν,
 ἦ τ' αὖν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο.
 ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείσσων νόος ἤεπερ ἀνδρῶν·
 [ὅσπερ καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην
 ῥηϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι·] 690
 ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἀνῆκεν.

Ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξας,
 Πατρόκλεις, ὅτε δὴ σε θεοὶ θανάτόνδε κάλεσσαν;
 Ἄδρηστον μὲν πρῶτα καὶ Ἀυτόνοον καὶ Ἐχεκλον
 καὶ Πέριμον Μεγάδην καὶ Ἐπίστορα καὶ Μελάνιπ-
 πον, 695

αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐλασον καὶ Μούλιον ἠδὲ Πυλάρτην·
 τοὺς ἔλεν· οἳ δ' ἄλλοι φύγαδε μνώοντο ἕκαστος.

Ἐνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον υἱὲς Ἀχαιῶν
 Πατρόκλου ὑπὸ χερσὶ· περιπρὸ γὰρ ἔρχετ' ὄνεν·

εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐνδμητοῦ ἐπὶ πυργῶν 700
ἔσται, τῷ ὀλοῶ φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων.
τοῖς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῦ
Πάτροκλος, τοῖς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν Ἀπόλλων,
χεῖρες δ' ἀθανάτῃσι φαεινὴν ἀσπίδα νύσσων.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος, 705
θεῖν᾽ αὖ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Χάζεο, διογενὲς Πατρόκλει· οὐ νύ τοι αἶσα,
σῶ ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγερώχων,
οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅσπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.“

Ὡς φάτο, Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω,
μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος. 711

Ἐκτωρ δ' ἐν Σκαιῇσι πύλης ἔχε μῶνυχας ἵππους·
δίξε γὰρ ἢ μάχοιτο κατὰ κλόνον αὐτὶς ἐλάσσας,
ἢ λαοὺς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναι.

ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίστατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ἀνέρι εἰσάμενος αἰξῶ τε κρατερῶ τε, 716

Ἀσῖῳ, ὃς μήτρως ἦν Ἑκτορος ἵπποδάμοιο,
αὐτοκασίγνητος Ἑκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,
ὃς Φρυγίῃ ναίεσκε ῥοῆς ἐπὶ Σαγγαρίοιο·

τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων 720

„Ἐκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; οὐδέ τί σε χρὴ.
αἰῖθ' ὅσον ἦσσαν εἰμι, τόσον σέο φέρτερος εἴην·
τῷ κε τάχα στυγερώς πολέμου ἀπερωθήσεις.

ἀλλ' ἄγε, Πατρόκλω ἔφρεπε κρατερῶνυχας ἵππους,
αἷ κέν πῶς μιν ἔλῃς, δῶή δέ τοι εὐχὸς Ἀπόλλων.“ 725

Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν αὐτὶς ἔβη θεὸς αἶμ πόνον ἀνδρῶν,
Κεβριόνη δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι φαίδιμος Ἐκτωρ
ἵππους ἐς πόλεμον πεπληγμέν. αὐτὰρ Ἀπόλλων
θύσεθ' ὁμίλον ἰὼν, ἐν δὲ κλόνον Ἀργείοισιν
ἦκε κακόν, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἑκτορι κύνθος ὀπαζεν. 730
Ἐκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα οὐδ' ἐνάρειεν·

αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερῶν νυχας ἵππους.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἄφ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε
 σκιαῇ ἐγκλος ἔχων· ἐτέρηφι δὲ λάζετο πέτρον
 μάρμαρον ὀκριόενθ', ὃν οἱ περὶ χεῖρ ἐκάλυψεν. 735
 ἦκε δ' ἐρεισάμενος, οὐδὲ δὴν χάζετο φωτὸς,
 οὐδ' ἀλίωσε βέλος. βάλε δ' Ἐκτορος ἡνιοχῆα,
 Κεβριόνην, νόθον υἱὸν ἀγακλῆος Πριάμοιο,
 ἵππων ἥνι' ἔχοντα, μετώπιον ὀξεί' λαί.
 ἀμφοτέρας δ' ὀφρυς σύνελεν λίθος, οὐδέ οἱ ἔσχεν 740
 ὀστέον, ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν
 αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι εἰκῶς
 κάππεσ' ἀπ' εὐεργέος δίφρου, λίπε δ' ὅσ τεα θυμός.
 τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφησ, Πατρόκλεις ἱππεῦ
 „ὦ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ· ὥς ῥεῖα κυβιστᾶ.
 εἰ δὴ πον καὶ πόντῳ ἐν ἰχθυόεντι γέννοιτο, 746
 πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τῆθεα διφῶν,
 νηὸς ἀποθρῶσκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἴη,
 ὥς νῦν ἐν πεδίῳ ἔξ ἵππων ῥεῖα κυβιστᾶ.
 ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἔασιν.“ 750
 „ὦς εἰπὼν ἐπὶ Κεβριόνη ἦρ'· βεβήκει,
 οἶμα λέοντος ἔχων, ὅστε σταθμοὺς κεραῖζων
 ἐβλητο πρὸς στήθος, ἐή τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή·
 ὥς ἐπὶ Κεβριόνη, Πατρόκλεις, ἄλσο μεμαώς.
 Ἐκτωρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἄφ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε. 755
 τῷ περὶ Κεβριόναο λέονθ' ὥς δηρινθήτην,
 ὅτ' ὄρεος κορυφῇσι περὶ κταμένης ἐλάφοιο,
 ἄμφω πεινᾶοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον·
 ὥς περὶ Κεβριόναο δύω μῆστωρες αὐτῆς,
 Πάτροκλός τε Μενoitιάδης καὶ φαίδιμος Ἐκτωρ, 760
 ζεὺς ἄλλήλων ταμέειν χροά νηλεὲς χαλκῷ.
 Ἐκτωρ μὲν κεφαλῇφιν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει·
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι

Τρωῆς καὶ Δαναοὶ συνάγον κρατερὴν ὑσμίνην.

Ὡς δ' Εὐρὸς τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοιν 765
οὐρεὸς ἐν βήσσης βαθέην πελεμιζέμεν ὕλην,
φηγρόν τε μελίην τε τανύφλοιόν τε κράνειαυ,
αἶτε πρὸς ἀλλήλας ἐβαλον τανυήκας ὄξους
ἡλῇ θεσπεσίῃ, πάταγος δέ τε ἄγνυμέναων,
ὥς Τρωῆς καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες 770
δῆουν, οὐδ' ἑτεροὶ μυνώντ' ὀλοοῖο φόβοιο.

πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ' ὀξέα δοῦρ' ἐπεπήγει
λοῖ τε πτερόεντες ἀπὸ νευρῇφι θορόντες,
πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφέλιξαν
μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὁ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης
κεῖτο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἱπποσυνάων. 776

Ἄσφρα μὲν Ἥλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἦπτετο, πίπτε δὲ λαός·
ἦμος δ' Ἥλιος μετενίσσεται βουλευτόνδε,
καὶ τότε δὴ ὅ' ὑπὲρ αἴσαν Ἀχαιοὶ φέρετεροι ἦσαν. 780

ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἦρωα ἐρυσσαν
Τρώων ἐξ ἐνοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοιτο,
Πάτροκλος δὲ Τρωσὶ κακὰ φρονέων ἐνόρουσεν.
τρεῖς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε θοῶ ἀτάλαντος Ἀρθεῖ,
σμερδαλέα ἰάχων. τρεῖς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν. 785
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
ἐνθ' ἄρα τοι, Πάτροκλε, φάνη βιώτοιο τελεντή.

ἦντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
δεινός· ὁ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησεν·
ἥέρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησεν. 790
στῇ δ' ὕπιδε, πληῆξεν δὲ μετάρφρενον εὐρέε τ' ὤμω
χειρὶ καταπρηγεῖ, στρεφεδίνηθεν δὲ οἱ ὄσσε.

τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
ἡ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὑφ' ἱππων
αὐλῶπις τρυφάλεια, μιάνησαν δὲ ἐθειραι 795

αἵματι καὶ κονίησι. πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν
 ἱππόκομον πῆληκα μιάινεσθαι κονίησιν,
 ἀλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη χαρίεν τε μέτωπον
 δύνε', Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἑκτορι δῶκεν
 ἧ κεφαλῇ φορέειν, σχεδόνθεν δέ οἱ ἦεν ὄλεθρος. 800
 πᾶν δέ οἱ ἐν χεῖρεσσιν ἄγῃ δολιχόσκιον ἔγχος,
 βριθὺ μέγα στιβαρόν κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἄπ'
 ὤμων

ἄσπις σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμιόεσσα.
 λῦσε δέ οἱ θώρηκα ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων. 804
 τὸν δ' ἄτη φρένας εἴλε, λύθην δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα,
 στῇ δὲ ταφῶν· ὅπιθεν δὲ μετάφρενον ὀξεί δουρὶ
 ὤμων μεσσηγνὺς σχεδόνθεν βάλε Διόρδανος ἀνὴρ,
 Πανθοίδης Εὐφορβος, ὃς ἡλικίην ἐκέκαστο
 ἔρχετ' ὃ ἱπποσύνη τε, πόδεσσί τε καρπαλλίμοισιν·
 καὶ γὰρ δὴ τότε φῶτας εἰκόσι βῆσεν ἄφ' ἱππων, 810
 πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο·
 ὃς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος, Πατρόκλεις ἱππεύ,
 οὐδὲ δάμασς· ὃ μὲν αὐτὶς ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὀμίλῳ,
 ἐκ χροὸς ἀρπάξας δούρι μέλινον, οὐδ' ὑπέμεινε
 Πάτροκλον, γυμνὸν περ ἐόντ', ἐν δηϊοτῇτι. 815
 Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεὶς
 ἄψ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' Ἀλκείων.

Ἑκτωρ δ' ὥς εἶδεν Πατροκλῆα μεγάθυμον
 ἄψ' ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὀξεί χαλκῷ,
 ἀγχίμολόν ῥά οἱ ἦλθε κατὰ στίχας, οὗτα δὲ δουρὶ 820
 νεύατον ἐς κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε.
 δούπησεν δὲ πεσῶν, μέγα δ' ἤκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
 ὥς δ' ὅτε σὺν ἀκάμαντα λέων ἐβρῆσατο χάρμη,
 ὥτ' ὄρεος κορυφῇσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον
 Πίδακος ἄμφ' ὀλίγης· ἐθέλουσι δὲ πιέμεν ἄμφω· 825
 πολλὰ δέ τ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφιν·

ὧς πολέας πέφνοντα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
Ἑκτωρ Πριαμίδης σχεδὸν ἐγγεῖ θυμὸν ἀπνήυρα,
καὶ οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Πάτροκλ', ἧ που ἔφησθα πόλιν κεραιζέμεν
Τρωιάδας δὲ γυναικάς, ἐλεύθερον ἡμᾶρ ἀπούρα
ἄξιον ἐν νῆεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
νῆπιε· τάων δὲ πρόσθ' Ἑκτορος ὠκέες ἵπποι
ποσσὶν ὀρωρέχεται πολεμίζειν· ἐγγεῖ δ' αὐτὸς
Τρῳσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὃ σφιν ἀμύν
ἡμᾶρ ἀναγκαῖον· σὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται
ἃ δειλ', οὐδέ τοι ἐσθλὸς ἐὼν χραίσμησεν Ἀχιλλεύς,
ὅς πού τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι
ἢ μὴ μοι πρὶν ἰέναι, Πατρόκλεις ἵπποκέλευθε,
νῆας ἐπὶ γλαφυράς, πρὶν Ἑκτορος ἀνδροφόνου
αἵματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι.”

ὧς πού σε προσέφη, σὺ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθ'

Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφησ, Πατρόκλεις ἵππε
„ἤδη νῦν, Ἑκτορ, μεγάλ' εὖχεο· σὺ γὰρ ἔδωκε
νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἳ μ' ἐδάμαρ
ρήϊδίως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.
τοιούτοι δ' εἴπερ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν,
πάντες κ' αὐτόθ' ὄλοντο ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντε
ἀλλὰ με μοῖρ' ὅλοη καὶ Ἀητοῦς ἔκτανεν υἱός,
ἀνδρῶν δ' Εὐφορβός· σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρῶ
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν
οὐθ' ἴθι οὐδ' αὐτὸς δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἤδη
ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή,
χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο.“

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν
ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων παμμένη Ἀιδόσδε βεβήκει,
ὃν πότμον γούσῃ, λιπούς' ἀδροτήτα καὶ ἥβην,
τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα φαιδίμος Ἑκτωρ

„Πατρόκλεις, τί νύ μοι μαντεύεαι αἰπὺν ὄλεθρον;
τίς δ' οἶδ' εἴ κ' Ἀχιλεὺς, Θέτιδος παῖς ἠὺκόμοιο, 860
φθῆῃ ἔμῳ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι;“

Ὡς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
εἶρυσσε, λὰξ προσβάς, τὸν δ' ὑπτιον ὥς ἀπὸ δουρός.
αὐτίκα δὲ ξὺν δουρὶ μετ' Αὐτομέδοντα βεβήκει,
ἀντίθεον θεράποντα ποδῶκεος Αἰακίδαο. 865

ἔετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὤκεις ἵπποι
ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.

in 9. 1211

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Ρ.

Μενελάου ἀριστεία.

Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρεὺς υἱὸν, ἀρηΐφιλον Μενέλαον,
Πάτροκλος Τρώεσσι δαμείς ἐν δηϊοτητί.
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰθοπι χαλκῷ,
ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν' ὥς τις περὶ πόρτακι μήτηρ
πρωτοτόκος κινυρῇ, οὐ πρὶν εἶδυια τόκοιο. 5
ὥς περὶ Πατρόκλῳ βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος.
πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἶσθην,
τὸν κτάμεναι μεμαῶς, ὅστις τοῦγ' ἀντίος ἔλθοι.
οὐδ' ἄρα Πάνθου υἱὸς εὐήμελῆς ἀμέλησεν
Πατρόκλοιο πεσόντος ἀμύμονος· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ 10
ἔστη, καὶ προσέειπεν ἀρηΐφιλον Μενέλαον

„Ατρεΐδη Μενέλαε, διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
χάξεο, λείπε δὲ νεκρὸν, ἔα δ' ἔναρα βροτῶντα·
οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην. 15

τῷ με εἰς κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρωέσσιν ἄρῃσιν
μή σε βάλλω, ἀπὸ δὲ μελιηδέα θυμὸν ἔλωμι.

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Λαορτιάς·
„Ζεῦ πάτερ, οὐ μὲν καλὸν ὑπέρβιον εὐχεσθαι
οὐτ' οὐν παρδάλιος τόσσον μένος οὔτε λείπει
οὔτε σὺς κάπρου ὀλοόφρονος, οὔτε μέγιστος
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι περὶ σθένει βλεμεαίνετο
ὅσσον Πάνθου νῆες εὐμμελῖαι φρονέουσιν.
οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίη Τπερήνορος ἱπποδάμοιο
ἧς ἦβης ἀπόνηθ', ὅτε μ' ὄνατο καί μ' ὑπέβη
καί μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολέμῳ
ἔμμεναι· οὐδέ ἔφημι πόδεςσ' οἷσι κίοντι
εὐφροῇναι ἄλοχόν τε φίλην κεδνούς τε τοκῆς
ὥς θῆναι καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἰ κέ μεν
στήης· ἀλλὰ σ' ἐγὼγ' ἀναχωρήσαντα κελύειν
εἰς πληθύν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἴστασ' ἐμεῖο,
πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιον

ὧς φάτο, τὸν δ' οὐ πείθεεν· ἀμειβόμενον
ἠύδα

„νῦν μὲν δὴ, Μενέλαε διοτρεφεῖς, ἧ μάλα
γνωτὸν ἐμὸν, τὸν ἔπεφνες, ἐπευχόμενος δὲ
εἰς,

χῆρσας δὲ γυναῖκα μυχῶ θαλάμοιο νέοιο,
ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας
ἧ κέ σφιν δειλοῖσι γόον κατάπανμα γενοίμην
εἰ κεν ἐγὼ κεφαλὴν τε τεῆν καὶ τεύχε' ἐνέλωι.
Πάνθω ἐν χεῖρεσσι βάλλω καὶ Φρόντιδι δῖῳ,
ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπείρητος πόνοσ' ἔσται
οὐδέ τ' ἀδῆριτος ἦτ' ἀλκῆς ἦτε φόβοιο.“

ὧς εἰπὼν οὕτωςε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐπὶ
οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἀνεγνάμφθη δὲ οἱ αἰὲς
ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ· ὃ δὲ δεύτερος ὤρνυτο

Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί·
 ἂψ δ' ἀναχαζομένοιο κατὰ στομάχοιο θέμεθλα
 νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρρισε, βαρεῖη χειρὶ πιθήσας·
 ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή.
 δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 50
 αἷματι οἱ δεύοντο κόμαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι
 πλοχμοί θ', οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.
 οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθιγλὲς ἐλαίης
 χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ' ἄλις ἀναβέβρουχεν ὕδωρ,
 καλὸν τηλεθάον· τὸ δέ τε πνοιαὶ δονέουσιν 55
 παντοίων ἀνέμων, καὶ τε βρύει ἄνθεϊ λευκῷ·
 ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος σὺν λαίλαπι πολλῇ
 βόθρου τ' ἐξέστρεψε καὶ ἐξετάνυσσ' ἐπὶ γαίῃ·
 τοῖον Πάνθου νῆδον ἐϋμελὴν Εὐφορβον
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπεὶ κτάνε, τεύχε' ἐσύλα. 60

Ὡς δ' ὅτε τίς τε λέων ὄρεσίστροφος, ἀλλὰ πεποιθὼς,
 βοσκομένης ἀγέλης βοῦν ἀρπάσῃ, ἥτις ἀρίστη·
 τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν
 πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσ-
 σει

δηῶν· ἀμφὶ δὲ τόγγε κύνες τ' ἄνδρες τε νομῆες 65
 πολλὰ μάλ' ἰύζουσιν ἀπόπροθεν οὐδ' ἐθέλουσιν
 ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δέος αἰρεῖ·
 ὥς τῶν οὐτινι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐτόλμα
 ἀντίον ἐλθέμεναι Μενελάου κυθαλίμοιο.

ἐνθα κε ῥεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοῖδαο 70
 Ἀτρεΐδης, εἰ μὴ οἱ ἀγάσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὅς ῥά οἱ Ἑκτορ' ἐπῶρσε θεῶν ἀτάλαντον Ἄρηι,
 ἀνέρι εἰσάμενος, Κικόνων ἡγήτορι Μέντη·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Ἑκτορ, νῦν σὺ μὲν ὦδε θεῖς, ἀκίχητα διώκων, 75
 ἵππους Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ

ἀνδράσι γε θνητοῖσι θαμῆμεναι ἢ δ' ὀχέεσθαι,
 ἄλλω γ' ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 τόφρα δέ τοι Μενέλαος, Ἀρήϊος Ἀτρεὺς υἱός,
 Πατρόκλῳ περιβὰς Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνεν, 80
 Πανθοίδην Εὐφορβον, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς."

Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν αὐτὶς ἔβη θεὸς ἅμ πόνον ἀνδρῶν,
 Ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφιμελαίνουσ'
 πάπτηνεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ στίχας, αὐτίκα δ' ἔγνω
 τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ 85
 κείμενον· ἔρρει δ' αἷμα κατ' οὐταμένην ὠτειλήν.

βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰθοπι χαλκῷ,
 ὄξεα κεκληγῶς, φλογὶ εἵκελος Ἡφαίστειο
 ἀσβέστω· οὐδ' υἱὸν λάθην Ἀτρεὺς ὅξυν βοήσας·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγάλητορα θυμόν 90

,"ὦ μοι ἐγὼν, εἰ μὲν κε λίπω κατὰ τεύχεα καλὰ
 Πάτροκλόν θ', ὅς κεῖται ἐμῆς ἔνεκ' ἐνθάδε τιμῆς,
 μή τις μοι Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδῃται.
 εἰ δέ κεν Ἔκτορι μούνος ἐὼν καὶ Τρωσὶ μάχωμαι
 αἰδεσθεῖς, μή πως με περιστήσωσ' ἕνα πολλοί· 95

Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 ὅππότε ἀνὴρ ἐθέλῃ πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι
 ὃν κε θεὸς τιμᾷ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίσσῃ.

τῷ μ' οὔτις Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδῃται 100
 Ἔκτορι χωρήσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.

εἰ δέ που Αἰαντός γε βοὴν ἀγαθοῖο πνιθοίμην,
 ἄμφω κ' αὐτὶς ἰόντες ἐπιμνησάμεθα χάρμης
 καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἰ πως ἐρυσάμεθα νεκρὸν
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ· κακῶν δέ κε φέρτατον εἶη." 105

Εἶος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχας ἤλυθον· ἦρχε δ' ἄρ'

Ἔκτωρ.

αὐτὰρ ὅγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, λείπε δὲ νεκρὸν,
 ἐντροπαλιζόμενος ὥστε λῆς ἡϋγένηςιος,
 ὃν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίδωται 110
 ἐρχεσι καὶ φωνῇ· τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
 παχνοῦται, ἀέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσσαύλοιο·
 ὥς ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὸς Μενέλαος.
 στῇ δὲ μεταστρεφθεὶς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἐταίρων,
 παπταίνων Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν. 115
 τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
 θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
 θεσπέσιον γάρ σφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 βῆ δὲ θέειν, εἴθαρ δὲ παριστάμενος ἔπος ηὔδα 119
 „Αἴαν, δεῦρο, πέπον, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος
 σπεύσομεν, αἶ κε νέκυν περ Ἀχιλλῇι προφέρωμεν
 γυμνόν· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος·“ Ἐκτωρ·
 Ὡς ἔφατ', Αἴαντι δὲ θαῖφρονι θυμὸν ὄρινεν.
 βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος.
 Ἐκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηνύρα, 125
 ἔλχ', ἵν' ἀπ' ὤμοιιν κεφαλὴν τάμοι ὀξεί χαλκῷ,
 τὸν δὲ νέκυν Τρωῆσιν ἐρυσσάμενος κυβί δοίη.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος ἥντε πύργον.
 Ἐκτωρ δ' ἄψ ἔς ὄμιλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἐταίρων,
 ἔς δίφρον δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὅγε τεύχεα καλὰ 130
 Τρωσὶ φέρειν προτὶ ἄστυ, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.
 Αἴας δ' ἀμφὶ Μενoitιάδῃ σάκος εὐρὺ καλύψας
 ἐστήκειν ὥς τίς τε λέων περὶ οἷσι τέκεσσιν,
 ᾧ ῥά τε νῆπι ἄγοντι συναντήσονται ἐν ὕλῃ
 ἄνδρες ἐπακτῆρες· ὁ δὲ τε σθένει βλεμεαίνει· 135
 πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἔλκεται ὅσσε καλύπτων·
 ὥς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἦρωϊ βεβήκει.
 Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν, ἀρηϊφίλος Μενέλαος,
 ἐστήκει, μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσιν ἀέξων.

Γλαῦκος δ', Ἱππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀν-
δρῶν, 140

Ἔκτορ' ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῶ ἠνίπαπε μύθῳ
, Ἔκτορ, εἶδος ἄριστε, μάχης ἄρα πολλὸν ἐδεύεο.
ἦ σ' αὐτῶς κλέος ἐσθλὸν ἔχει, φῦξήλιν ἐόντα.
φράξο νῦν ὅππως κε πόλιν καὶ ἄστυ σάώσεις
οἶος σὺν λαοῖσι, τοὶ Ἴλιῳ ἐγγεγάσιν· 145
οὐ γάρ τις Λυκίων γε μαχησόμενος Δαναοῖσιν
εἶσι περὶ πτόλιος, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
μάρνασθαι δῆτοισιν ἐπ' ἀνδράσι νολεμέσ αἰεὶ,
πῶς κε σὺ χεῖρονα φῶτα σάώσεις μεθ' ὁμίλον,
σχέτλι', ἐπεὶ Σαρπηδόν', ἅμα ξεῖνον καὶ ἐταῖρον, 150
κάλλιπες Ἀργεῖοισιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι,
ὅς τοι πόλλ' ὄφελος γένετο, πτόλει τε καὶ αὐτῷ,
ζωὸς ἑὸν· νῦν δ' οὐ οἱ ἀλαλκέμεναι κύνας ἔτλης.
τῷ νῦν εἴ τις ἐμοὶ Λυκίων ἐπιπείσεται ἀνδρῶν,
οἰκαδ' ἱμεν, Τροίῃ δὲ πεφήσεται αἰπὺς ὄλεθρος. 155
εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι μένος πολυθαρσὺς ἐνείη,
ἄτρομον, οἷόν τ' ἄνδρας ἐσέρχεται οἱ περὶ πάτρης
ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔδευτο,
αἰψά κε Πάτροκλον ἐρυσαίμεθα Ἴλιον εἰσω.
εἰ δ' οὗτος προτὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος 160
ἔλθοι τεθνηὼς καὶ μιν ἐρυσαίμεθα χάρις,
αἰψά κεν Ἀργεῖοι Σαρπηδόνοιο ἔντεα καλὰ
λύσειαν, καὶ κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἴλιον εἰσω·
τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὃς μέγ' ἄριστος
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες. 165
ἀλλὰ σὺν Ἀίαντος μεγαλήτορος οὐκ ἐτάλασθας
στήμεναι ἄντα, κατ' ὅσσε ἰδὼν δῆτων ἐν αὐτῇ,
οὐδ' ἰδυὺς μαχέσασθαι, ἐπεὶ σέο φέρτερός ἐστιν."

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος
Ἔκτωρ

„Γλαῦκε, τίη δὲ σὺ τοῖος ἐὼν ὑπέροπλον εἶπες; 170
 ὃ πόποι, ἣ τ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,
 τῶν ὅσσοι Δυκίην ἐριβόλακα ναιετάουσιν·

νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον εἶπες,
 ὅστε με φῆς Αἰάντα πελώριον οὐχ ὑπομῆναι.
 οὔτοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην οὐδὲ κτύπον ἵππων· 175

ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείσσων νόος αἰγιόχοιο,
 ὅστε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην
 φηιδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.

ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἵστασο καὶ ἴδε ἔργον,
 ἥε πανημέριος κακὸς ἔσσομαι, ὥς ἀγορεύεις, 180
 ἣ τίνα καὶ Δαναῶν, ἀλκῆς μάλα περ μεμαῶτα,
 σήξω ἀμυνόμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.“

Ὡς εἰπὼν Τρῶεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας
 „Τρῶες καὶ Δύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς, 185
 ὅφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἔντεα δύω
 καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βῆνι ἐνάριξα κατακτάς.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ
 δῆϊον ἐκ πολέμοιο· θέων δ' ἐκίχανεν ἑταίρους
 ὦκα μάλ', οὐπὼ τῆλε, ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπῶν, 190
 οἳ προτὶ ἄστν φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐωνος.

στάς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδακρύου ἐντὲ ἄμειβεν·
 ἦτοι ὁ μὲν τὰ ἃ δῶκε φέρειν προτὶ Ἴλιον ἱρὴν
 Τρῶσι φιλοπτολέμοισιν, ὁ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνει

Πηλεΐδew Ἀχιλῆος, ἃ οἱ θεοὶ Οὐρανίωτες 195
 πατρὶ φίλῳ ἐπορον· ὁ δ' ἄρα πῶ παιδὶ ὅπασσεν
 γηράς· ἀλλ' οὐχ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγγέρα.

Τὸν δ' ὥς οὖν ἀπάνευθεν ἰδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς
 τεύχεσι Πηλεΐδαο κορυσσόμενον θείοιο,
 κινήσας ῥα κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν 200

„Ἄ δειλ', οὐδέ τί τοι θάνατος καταθύμιός ἐστιν,
 ὅς σε φέρειν προτὶ Ἴλιον ἱρὴν
 Τρῶσι φιλοπτολέμοισιν, ὁ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνει

Πηλεΐδew Ἀχιλῆος, ἃ οἱ θεοὶ Οὐρανίωτες 195
 πατρὶ φίλῳ ἐπορον· ὁ δ' ἄρα πῶ παιδὶ ὅπασσεν
 γηράς· ἀλλ' οὐχ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγγέρα.

Τὸν δ' ὥς οὖν ἀπάνευθεν ἰδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς
 τεύχεσι Πηλεΐδαο κορυσσόμενον θείοιο,
 κινήσας ῥα κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν 200
 „Ἄ δειλ', οὐδέ τί τοι θάνατος καταθύμιός ἐστιν,

ὅς δ' ἤ τοι σχεδὸν εἶσι· σὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεις
 ἀνδρὸς ἀριστῆος, τόντε τρομέουσι καὶ ἄλλοι.
 τοῦ δ' ἑταῖρον ἐπεφνες ἐνὴέα τε κρατερόν τε,
 τεύχεα δ' οὐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων
 εἶλεν· ἀτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγγυαλίξω, 206
 τῶν ποικῆν ὅ τοι οὔτι μάχης ἐκ νοστήσαντι
 δέξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐωνος.“

Ἡ καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρ' οἵσι νεῦσε Κρονίων.
 Ἐκτορι δ' ἤρμοσε τεύχε' ἐπὶ χροῖ, δὴ δέ μιν Ἄρης
 δεινὸς ἐννάλιος, πλησθεὺς δ' ἄρα οἱ μέλε' ἐντός 211
 ἀλκῆς καὶ σθένεος. μετὰ δὲ κλειτοὺς ἐπικούρους
 βῆ ῥα μέγα ἰάχων· ἰνδάλλετο δὲ σφισι πᾶσιν
 τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμου Πηλεΐωνος.
 ὠτρυνεν δὲ ἕκαστον ἐποιχόμενος ἐπέεσσιν, 215
 Μέσθιλην τε Γλαῦκόν τε Μέδοντά τε Θερσίλοχόν τε,
 Ἀστεροπαῖόν τε Δεισήμερόν τε Ἴππόβοόν τε,
 Φόρκυν τε Χρομίον τε καὶ Ἐννομον οἴωνιστήν·
 τοὺς ὅγ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Κέκλυτε, μυρία φῦλα περικτιόνων ἐπικούρων·
 οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος οὐδὲ χατίζων 221
 ἐνθάδ' ἀφ' ὑμετέρων πολίων ἤγριρα ἕκαστον,
 ἀλλ' ἵνα μοι Τρῶων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα
 προφρονέως ῥύοισθε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 τὰ φρονέων δώροισι κατατρώχω καὶ ἔδωδ' ἡ 225
 λαοὺς, ὑμέτερον δὲ ἕκάστου θυμὸν ἀέξω.
 τῷ τις νῦν ἰθὺς τετραμμένος ἢ ἀπολέσθω,
 ἢ σαωθήτω· ἢ γὰρ πολέμον ὀαριστὺς·
 ὅς δέ κε Πάτροκλον, καὶ τεθνηῶτά περ, ἔμπης
 Τρῶας ἐς ἵπποδάμους ἐρύσῃ, εἴξῃ δὲ οἱ Αἴας, 230
 ἥμισυ τῷ ἐνάρων ἀποδάσσομαι, ἥμισυ δ' αὐτὸς
 ἔξω ἐγὼ· τὸ δὲ οἱ κλέος ἔσσεται ὅσσον ἐμοί περ.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἰθὺς Λαυαῶν βρῖσαντες ἔβησαν,

δούρατ' ἀνασχόμενοι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμὸς
νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος ἐρύειν Τελαμωνιάδαο· 235

νήπιοι· ἣ τε πολέσσιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπηύρα.
καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοῇν ἀγαθὸν Μενέλαον

„ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε διοτρεφεῖς, οὐκέτι νῶτ'
ἔλπομαι αὐτῷ περ νοστησέμεν ἐκ πολέμοιο.
οὔτι τόσον νέκυος περιδείδια Πατρόκλοιο, 240

ὅς κε τάχα Τρώων κορέει κύνας ἠδ' οἴωνους,
ὅσσον ἐμῇ κεφαλῇ περιδείδια, μῆ τι πάθῃσιν,
καὶ σῇ, ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει,
Ἐκτωρ, ἡμῖν δ' αὖτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
ἀλλ' ἄγ' ἀριστήας Δαναῶν κάλει, ἣν τις ἀκούσῃ.“ 245

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε βοῇν ἀγαθὸς Μενέλαος,
ἥϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς·

„ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
οὔτε παρ' Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
δῆμια πίνουσιν καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος 250
λαοῖς· ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπῇδεῖ.

ἀργαλέον δέ μοι ἔστι διασκοπιᾶσθαι ἕκαστον
ἡγεμόνων· τόσση γάρ ἐρις πολέμοιο δέδθεν.
ἀλλὰ τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσιξέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ
Πάτροκλον Τρωῆσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.“ 255

Ὡς ἔφατ', ὃς δ' ἄκουσεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας.
πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε θείων ἀνὰ δηλοτῆτα,
τὸν δὲ μετ' Ἴδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἴδομενῆος,
Μηριόνης, ὑτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ.
τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ἦσι φρεσὶν οὐνόματ' εἶποι, 260
ὅσσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἤγειραν Ἀχαιῶν;

Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ.
ὥς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι διυπετέος ποταμοῖο
βέβρυχεν μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι
ἠλόνες βοοῶσιν ἐρευρομένης ἀλὸς ἔξω, 265

τόσση ἄρα Τρῶες ἰαχῇ ἴσαν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἔστασαν ἀμφὶ Μενoitιᾶδῃ ἓνα θυμόν ἔχοντες,
 φραγθέντες σάκεσιν χαλκῆρεσιν. ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 λαμπρῆσιν κορύθεσσι Κρονίων ἤερα πολλὴν
 χεῦ', ἐπεὶ οὐδὲ Μενoitιᾶδην ἤχθαιρε πάρος γε, 270
 ὄφρα ζωὸς ἐὼν θεράπων ἦν Αἰακίδαο.

μίσησεν δ' ἄρα μιν δῆϊων κυσὶ κύρμα γενέσθαι
 Τρωῆσιν· τῷ καὶ οἱ ἀμυνέμεν ὤρσεν ἑταίρους.

Ὅσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιούς·
 νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν, οὐδέ τι ν' αὐτῶν
 Τρῶες ὑπέρθυμοι ἔλον ἔγχεσιν, ἴεμενοί περ, 276
 ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο· μίνυνθα δὲ καὶ τοῦ Ἀχαιοὶ
 μέλλον ἀπέσσεσθαι· μάλα γάρ σφεας ὣκ' ἐλέλιξευ
 Αἶας, ὅς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα. 280
 ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων συτ' εἵκελος ἀλκὴν
 καπρίῳ, ὅστ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλερούς τ' αἰζηούς
 ῥηϊδίως ἐκέδασσεν, ἐλιζάμενος διὰ βήσσας·
 ὥς υἱὸς Τελαμῶνος ἀγανού, φαίδιμος Αἶας,
 ῥεῖα μετεισάμενος Τρῶων ἐκέδασσε φάλαγγας, 285
 οἳ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον δὲ μάλιστα
 ἄστυ πότι σφέτερον ἐρύειν καὶ κύδος ἀρέσθαι.

Ἦτοι τὸν Αἰθήσιοι Πελασγοῦ φαίδιμος υἱὸς,
 Ἴππόθοος, ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ὕσμίνην, 289
 φησάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας,
 Ἐκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
 ἦλθε κακόν, τό οἱ οὔτις ἐρύκακεν ἱεμένων περ·
 τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος, ἐπαῖξας δι' ὀμίλου,
 πληῆξ' αὐτοσχεδὴν κυνέης διὰ χαλκοπαρῆου·
 ἤριξε δ' ἱπποδάσεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῇ, 295
 πληγείσ' ἔρχετ' τε μέγαλῳ καὶ χειρὶ παχεῇ,
 ἐγκέφαλος δὲ παρ' αὐλὸν ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς

αἱματόεις· τοῦ δ' αὖθι λύθη μένος, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 Πατρόκλοιο πόδα μεγαλήτορος ἦκε χαμᾶζε
 κείσθαι· ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο πέσε πρηνῆς ἐπὶ νεκρῷ, 300
 τῇλ' ἀπὸ Λαρίσης ἐριβόλακος, οὐδὲ τοκεῦσιν
 θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν
 ἔπλεθ' ὑπ' Αἰαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.

Ἐκτωρ δ' αὖτ' Αἰαντος ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἅντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος 305
 τυτθόν· ὁ δὲ Σχεδίον, μεγαθύμον Ἰφίτου υἱόν,
 Φωκῆων ὄχ' ἄριστον, ὃς ἐν κλειτῷ Πανοπῇ
 οἰκία ναιετάασκε πολέσσ' ἀνδρεσσιν ἀνάσσων,
 τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσσην· διὰ δ' ἀμπερές ἄκρη
 αἰχμὴ χαλκείη παρὰ νείατον ὦμον ἀνέσχευεν. 310

δοῦπησεν δὲ πεσῶν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Ἄλας δ' αὖ Φόρκυννα, δαίφρονα Φαίνοπος υἱόν,
 Ἴπποθόῳ περιβάντα μέσσην κατὰ γαστέρα τύψεν·
 ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
 ἦφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσῶν ἔλε γαῖαν ἀροστῶ. 315
 χάρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ παλίδιμος Ἐκτωρ·
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἱαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,
 Φόρκυν θ' Ἰππόθοόν τε, λύνοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων.

Ἐνθα κεν αὖτε Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσανέβησαν ἀναλκείησι δαμέντες· 320

Ἀργεῖοι δὲ κε κῦδος ἔλον καὶ ὑπὲρ Διὸς αἶσαν
 κάρτεϊ καὶ σθένει σφετέρῳ. ἀλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων
 Αἰνείαν ὥτρυνε, δέμας Περίφαντι ἑοικῶς,
 κήρυκ' Ἠπυτίδῃ, ὃς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι
 κηρύσσων γήρασκε, φίλα φρεσὶ μῆδεα εἰδῶς· 325
 τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων

„Αἰνεία, πῶς ἄν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσσαισθε
 Ἴλιον αἰπεινὴν; ὥς δὴ ἶδον ἀνέρας ἄλλους
 κάρτεϊ τε σθένει τε πεποιθότας ἠγορήῃ τε

πληθεῖ τε σφετέρῳ, καὶ ὑπερδία δῆμον ἔχοντας. 330
 ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βούλεται ἢ Δαναοῖσιν
 νίκην· ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄσπετον οὐδὲ μάχεσθαι."

"Ὡς ἔφατ', Αἰνείας δ' ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνα
 ἔγνω ἐσάντα ἰδὼν, μέγα δ' Ἔκτορα εἶπε βοήσας
 "Ἔκτορ τ' ἦδ' ἄλλοι Τρώων ἄγροι ἦδ' ἐπικούρων,
 αἰδῶς μὲν νῦν ἦδε γ', ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν 336
 Ἴλιον εἰσαναβῆναι ἀναλκείῃσι θαμέντας.

ἀλλ' ἔτι γὰρ τίς φησι θεῶν, ἐμοὶ ἄγχι παραστάς,
 Ζῆν', ὕπατον μῆστῳρα, μάχης ἐπιτάροθον εἶναι"
 τῷ ῥ' ἰθὺς Δαναῶν ἴομεν, μηδ' οἴγε ἔκηλοι 340
 Πάτροκλον νηυσὶν πελασάϊατο τεθυηῶτα."

"Ὡς φάτο, καὶ ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἔσθη·
 οἳ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.

ἔνθ' αὐτ' Αἰνείας Λειώκριτον οὔτασε δουρὶ,
 υἱὸν Ἀρίσβαντος, Λυκομήδεος ἐσθλὸν ἑταῖρον. 345
 τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηϊφίλος Λυκομήδης,
 στήν δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλεν Ἰππασίδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
 ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπίδων, εἶδαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,
 ὅς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλακος εἰληλούθει, 350

καὶ δὲ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν Ἀρήϊος Ἀστεροπαῖος,
 ἰδυσεν δὲ καὶ ὁ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι·
 ἀλλ' οὐπὼς ἔτι εἶχε· σάκεσσι γὰρ ἐρχατο πάντῃ
 ἑσταότες περὶ Πατρόκλῳ, πρὸ δὲ δούρατ' ἔχοντο. 355
 Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπώχετο, πολλὰ κελεύων·
 οὔτε τιν' ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνώγει
 οὔτε τινὰ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἔσοχον ἄλλων,
 ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβήμεν, σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.
 ὥς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος, αἵματι δὲ χυθὼν 360
 δεύετο πορφυρέῳ, τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἐπιπτον

νεκροὶ ὁμοῦ Τρώων καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων
καὶ Ἀναῶν· οὐδ' οἱ γὰρ ἀναιμωτί γ' ἐμάχοντο,
παυρότεροι δὲ πολὺ φθίνυνθον· μέμνηντο γὰρ αἰεὶ
ἀλλήλοισι καθ' ὁμίλου ἀλεξέμεναι φόνον αἰπύν. 365

Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς, οὐδέ κε φαίης
οὔτε ποτ' ἠέλιον σῶν ἔμμεναι οὔτε σελήνην.

ἥρι γὰρ κατέχοντο μάχης ἐπὶ ὅσσοι ἄριστοι
ἔστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ κατατεθνηῶτι.
οἱ δ' ἄλλοι Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ 370

εὐκηλοὶ πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι, πέπτατο δ' αὐγὴ
ἡελίου ὄξεια, νέφος δ' οὐ φαίνεται πάσης
γαίης οὐδ' ὀρέων· μεταπανόμενοι δ' ἐμάχοντο,
ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα στονόεντα,

πολλὸν ἀφρестаότες. τοὶ δ' ἐν μέσῳ ἄλγε' ἐπασχον
ἥρι καὶ πολέμῳ, τείροντο δὲ νηλεῖ χαλκῷ 375

ὅσσοι ἄριστοι ἔσαν. δύο δ' οὕτω φῶτε πεπύσθην,
ἄνερε κνδαλίμῳ, Θρασυμήδης Ἀντίλοχός τε,
Πατρόκλοιο θανόντος ἀμύμονος, ἀλλ' εἴ' ἔφραντο
ζῶν ἐνὶ πρώτῳ ὁμάδῳ Τρῶεσσι μάχεσθαι. 380

τῷ δ' ἐπιосσομένῳ θάνατον καὶ φύζαν ἑταίρων
νόσφιν ἐμαρνάσθην, ἐπεὶ ὥς ἐπετέλλετο Νέστωρ,
ὀτρύνων πόλεμόνδε μελαινάων ἀπὸ νηῶν.

Τοῖς δὲ πανημερίοις ἐριδος μέγα νεῖκος ὀρώρει
ἄργαλέης· καμάτῳ δὲ καὶ ἰδρῶ νωλεμεῖς αἰεὶ 385

γούνατά τε κνήμαί τε πόδες δ' ὑπένερθεν ἑκάστου
χεῖρές τ' ὀφθαλμοί τε παλάσσετο μαρναμένοιιν
ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο.

ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μέγαλοιο βοεῖην
λαοῖσιν δῶη τανύειν, μεθυνοῦσαν ἄλοιφῃ· 390

δεξάμενοι δ' ἄρα τοίγε διαστάντες τανύουσιν
κυκλός', ἄφαρ δέ τε ἱκμάς ἔβη, δύνει δέ τ' ἄλοιφῃ,
πολλῶν ἐλκόντων, τάνυται δέ τε πᾶσα διαπρό·

ὥς οἷγ' ἐνθα καὶ ἐνθα νέκυν ὀλίγη ἐνὶ χώρῃ
 ἔλκεον ἀμφοτέροισι· μάλα γάρ σφισιν ἔλπετο θυμὸς, 395
 Τρωσὶν μὲν ἐρύειν προτὶ Ἴλιον, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· περὶ δ' αὐτοῦ μῶλος ὀρώρει
 ἄγριος· οὐδὲ κ' Ἄρης λαοσσόος οὐδὲ κ' Ἀθήνη
 τόνγε ἰδοῦσ' ὀνόσαιτ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἴκοι.

Τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων
 ἥματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον. οὐδ' ἄρα πῶ τι 401
 ἦδε Πατρόκλου τεθνηῖα διὸς Ἀχιλλεύς.
 πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε νεῶν μάρναντο θοάων,
 τείχει ὑπὸ Τρώων· τό μιν οὐποτε ἔλπετο θυμῷ
 τεθνάναι, ἀλλὰ ζῶν, ἐνιχρίμφθεντα πύλῃσιν, 405
 ἄψ ἀπονοστήσειν, ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ἔλπετο πάμπαν,
 ἐκπέρσειν πτολίεθρον ἄνευ ἔσθην, οὐδὲ σὺν αὐτῷ·
 πολλὰ κὶ γὰρ τόγε μητρὸς ἐπεύθετο νόσφιν ἀκούων,
 ἣ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μέγαλοιο νόημα·
 δὴ τότε γ' οὐ οἱ εἶπε κακὸν τόσον ὅσπον ἐτύχθη 410
 μήτηρ, ὅττι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὦλεθ' ἐταῖρος.

Οἱ δ' αἶετ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες
 νωλεμέσ ἐγχρίμπτοντο καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον·
 ὧδε δὲ τις εἶπεςκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων

„ὦ φίλοι, οὐ μὰν ἡμῖν εὐκλεές ἀπονέεσθαι 415
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα
 πᾶσι χάνοι· τό κεν ἡμῖν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη,
 εἰ τοῦτον Τρώεσσι μεθήσομεν ἱπποδάμοισιν
 ἄστυ πότι σφέτερον ἐρύσαι καὶ κῦδος ἀρέσθαι.“

Ὡς δὲ τις αὖ Τρώων μεγαθύμων ἀνδρῶν εἶπε 420
 „ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
 πάντας ὁμῶς, μὴ πῶ τις ἐρωείτω πολέμοιο.“

Ὡς ἄρα τις εἶπεςκε, μένος δ' ὄρσασκεν ἐταῖρον.
 ὥς οἱ μὲν μάρναντο. σιδήρειος δ' ὄρουμαγδὸς
 χάλκεον οὐρανὸν ἴκε δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο. 425

ἵπποι δ' Αἰακίδαο μάχης ἀπάνευθεν ἐόντες
 κλαῖον, ἐπειδὴ πρῶτα πυθέσθην ἡνιόχοιο
 ἐν κονίησι πεσόντος ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνιοιο.
 ἥ μὲν Αὐτομέδων, Διῶρεος ἄλκιμος υἱὸς,
 πολλὰ μὲν ἄρ' μάστιγι θοῇ ἐπεμαίετο θείνων, 430
 πολλὰ δὲ μειλιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἄρειῃ·
 τῷ δ' οὐτ' ἄψ' ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον
 ἤθελέτην ἵεναι οὐτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιοὺς,
 ἀλλ' ὥστε στηλῇ μένει ἔμπεδον, ἥτ' ἐπὶ τύμβῳ
 ἀνέρος ἐστήκη τεθνηὸς ἥδ' ἑρπυλὸς, 435
 ὡς μένον ἀσφαλῶς περικαλλέα δῖφρον ἔχοντες,
 οὐδεὶ ἐνισκίμψαντε καρήατα· δάκρυα δέ σφιν
 θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν
 ἡνιόχοιο πόθῳ· θαλερὴ δὲ μαιάνετο χαίτη
 ξεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ξυγὸν ἀμφοτέρωθεν. 440
 μυρομένῳ δ' ἄρα τῷγε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίῳν,
 κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν
 „Α δειλῶ, τί σφῶϊ δόμεν Πηλῆϊ ἄνακτι
 θυητῷ, ὑμεῖς δ' ἐσθὸν ἀγῆρω τ' ἀθανάτῳ τε.
 ἥ ἴνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγ' ἔχῃτον; 445
 οὐ μὲν γάρ τί ποῦ ἐστὶν οἰζυρώτερον ἀνδρὸς
 πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπὶ πνεῖει τε καὶ ἔρπει.
 ἀλλ' οὐ μὲν ὑμῖν γε καὶ ἄρμασι δαιδαλέοισιν
 Ἑκτῶρ Πριαμίδης ἐποχήσεται· οὐ γὰρ εἰάσω.
 ἥ οὐχ ἄλλῃς ὥς καὶ τεύχε' ἔχει καὶ ἐπεύχεται αὐτῶς;
 σφῶϊν δ' ἐν γούνεσσι βαλῶ μένος ἥδ' ἐνὶ θυμῷ, 451
 ὅφρα καὶ Αὐτομέδοντα σαώσεται ἐκ πολέμοιο
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἔτι γάρ σφισι κῦδος ὀρέξω,
 κτείνειν, εἰσόκε νῆας εὐσσέλμους ἀφίκωνται
 δῦν' τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἰερὸν ἔλθῃ.“ 455

Ὡς εἰπὼν ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἧν.
 τῷ δ' ἀπὸ χαιτῶν κονίην οὐδάσδε βαλόντε

ἤϊμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῳᾶς καὶ Ἀχαιούς.
τοῖσι δ' ἐπ' Αὐτομέδων μάχετ', ἀχνύμενός περ ἑταῖρου,
ἵπποις αἰσσων ὥστ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας· 460

ῥέα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπὲκ Τρῳῶν ὀρυμαγδοῦ,
ῥεῖα δ' ἐπαῖξασκε πολὺν καθ' ὄμιλον ὀπάζων.
ἀλλ' οὐχ ἦρει φῶτας, ὅτε σεύαιτο διώκειν·
οὐ γὰρ πῶς ἦν οἶον εὐνθ' ἱερῶ ἐνὶ δίφρῳ
ἔγχει ἐφορμᾶσθαι καὶ ἐπίσχειν πᾶκας ἵππους. 465
ὥπ' δὲ δὴ μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν
Ἀλκιμέδων, υἱὸς Αἰέρκεος Αἰμονίδαο·

στῇ δ' ὀπιθεν δίφροιο, καὶ Αὐτομέδοντα προσηύδα
„Αὐτόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλὴν
ἐν στηθεσσὶν ἔθηκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλὰς; 470
οἶον πρὸς Τρῳᾶς μάχεται πρῶτῳ ἐν ὀμίλῳ
μῶνος· ἀτάρ τοι ἑταῖρος ἀπέκτατο, τεύχεα δ' ἔκτωρ
αὐτὸς ἔχων ὁμοῖσιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.“

Τὸν δ' αὖτ' Αὐτομέδων προσέφη, Διώρεος υἱός,
„Αλκιμέδον, τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος 475
ἵππων ἀθανάτων ἐχέμεν ὁμησίην τε μένος τε,
εἰ μὴ Πάτροκλος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος,
ζῶος ἑὼν; νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
ἀλλὰ σὺ μὲν μάστιγα καὶ ἥνία σιγαλόεντα
δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.“ 480

Ὡς ἔφατ', Ἀλκιμέδων δὲ βοηθόον ἄρμ' ἐπορούσας
καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἥνία λάξετο χερσίν,
Αὐτομέδων δ' ἀπόρουσε, νόησε δὲ παιδίμος ἔκτωρ,
αὐτίκα δ' Αἰνεΐαν προσεφώνεεν ἐγγὺς ἑόντα

„Αἰνεΐα, Τρῳῶν βουληφόρε χαλκοχιτώνων, 485
ἵππῳ τῷδ' ἐνόησα ποδώκεος Αἰακίδαο
εἰς πόλεμον προφανέντε σὺν ἡνιόχοισι κακοῖσιν.
τῷ κεν ἐελπομένην αἰρησέμεν, εἰ σύγε θυμῷ
σὺ ἐθέλεις, ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐφορμηθέντε γε νῶϊ

τλαῖεν ἐναντίβιον στάντες μαχέσασθαι Ἄρηϊ.“ 490

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπύθησεν εὖς πάϊς Ἀργίδαο.
τῷ δ' ἰθὺς βήτην βοέης εἰλυμένῳ ὦμος
αὖησι στερεῇσι· πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός.
τοῖσι δ' ἅμα Χρομῖος τε καὶ Ἄρητος θεοειδής
ἦσαν ἀμφοτέρω· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμὸς 495
αὐτῷ τε κτενέειν ἐλάαν τ' ἐριαύχενας ἵππους·
νήπιοι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναμωτί γε νέεσθαι
αὐτῖς ἀπ' Αὐτομέδοντος. ὁ δ' εὐξάμενος Αἰὶ πατρὶ
ἀλκῆς καὶ σθένεος πληττο φρένας ἀμφιμελαίνας.
αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσηύδα, πιστὸν ἐταῖρον 500

„Ἀλκιμέδον, μὴ δὴ μοι ἀπόπροθεν ἰσχύμεν ἵππους,
ἀλλὰ μάλ' ἐμπνεύοντε μεταφρένω· οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἐκτορα Πριαμίδην μένεος σχήσεσθαι οἶω,
πρὶν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμεναι ἵππω
νῶϊ κατακτείναντα, φοβῆσαι τε στίχας ἀνδρῶν 505
Ἀργείων, ἣ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρῶτοισιν ἀλοίη.“

Ὡς εἰπὼν Αἰαντε καλέσσατο καὶ Μενέλαον·
„Αἰαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, καὶ Μενέλαε,
ἦτοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ' οἵπερ ἄριστοι,
ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν καὶ ἀμύνεσθαι στίχας ἀνδρῶν,
νῶν δὲ ζωοῖσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἥμαρ· 511

τῇδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κάτα δακρυόεντα
Ἐκτωρ Αἰνείας θ', οἳ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.
ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
ἦσ' ἄρ' ἐγὼ καὶ ἔγω, τὰ δὲ κεν Αἰὶ πάντα μελήσει.“ 515

Ἦ ὅα καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει θυλιχόσκιον ἔργος,
καὶ βάλεν Ἀρήτοιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἶσ' ἔσσην·
ἣ δ' οὐκ ἔργος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἶσατο χαλκός,
νείαορ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἔλασσεν.
ὥς δ' ὅτ' ἂν ὀξὺν ἔχων πέλεκυν αἰζηῆος ἀνὴρ, 520
κόψας ἐξόπιθεν κερῶν βοὸς ἀργαῦλοιο,

ἵνα τάμῃ διὰ πᾶσαν, ὃ δὲ προθορῶν ἐρίπησιν,
 ὥς ἄρ' ὅγε προθορῶν πέσεν ὕπιος· ἐν δέ οἱ ἔγχος
 νηδυίοισι μάλ' ὅξυ κραιδαινόμενον λύε γυῖα.
 Ἐκτωρ δ' Αὐτομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ 525
 ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
 πρόσσω γὰρ κατέκνυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
 οὐδὲ ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμύχθη
 ἔγχεος· ἐνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
 καὶ νῦν κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν ὀρμηθήτην, 530
 εἰ μὴ σφω' Αἰάντε διέκριναν μεμαῶτε,
 οἳ ῥ' ἦλθον καθ' ὅμιλον ἐταίρου κικλήσκοντος.
 τοὺς ὑποταβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὐτίς
 Ἐκτωρ Αἰνείας τ' ἠδὲ Χρομῖος θεοειδής,
 Ἄρητον δὲ κατ' αὐθι λίπον δεδαγμένον ἦτορ, 535
 κείμενον· Αὐτομέδων δὲ, θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι,
 τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΐδα
 „Ἢ δὴ μὰν ὀλίγον γε Μενoitιάδαι θανόντος
 κῆρ ἄχεος μεθέηκα, χερσὶνὰ περ καταπέφυων.“
 Ὡς εἰπὼν ἐς δίσκρον ἑλὼν ἕναρα βροτόεντα 540
 θῆκ', ἂν δ' αὐτὸς ἔβαινε, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν
 αἵματόεις, ὥς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.
 Ἀψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερῇ ὕσμινῃ
 ἀργαλέῃ πολὺδακρυς, ἔγειρε δὲ νεῖκος Ἀθήνη
 οὐρανόθεν ἀταβάσα· προῆκε γὰρ εὐρύοπα Ζεὺς 545
 ὀρνύμεναι Δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ·
 ἥντε πορφυρέην ἰοῖν θνητοῖσι ταῖνύσῃ
 Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο,
 ἢ καὶ χειμῶνος δυσθαλπέος, ὅς ῥά τε ἔργων
 ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονὶ, μῆλα δὲ κήδει, 550
 ὥς ἢ πορφυρῇ νεφέλῃ πνικᾶσασα ἔαυτὴν
 δύσει' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἔγειρε δὲ φῶτα ἕκαστου.
 πρῶτον δ' Ἀτρεΐος υἱὸν ἐπατρύνουσα προσήνδα,

ἰφθιμον Μενέλαον — ὁ γάρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν —
εἰσαμένη Φοῖνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν· 555

„Σοὶ μὲν δὴ, Μενέλαε, κατηφείη καὶ ὄνειδος
ἔσεται, εἰ κ' Ἀχιλλῆος ἀγαυοῦ πιστὸν ἑταῖρον
τείχει ὑπο Τρώων ταχέες κύνες ἐλκήσουσιν.
ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὅτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος 560
„Φοῖνιξ, ἅττα γεραῖε παλαιγενὲς, εἰ γὰρ Ἀθήνη
δοίη κάρτος ἐμοί, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρώην·
τῷ κεν ἔγωγ' ἐθέλωμι παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
Πατρόκλῳ· μάλα γάρ με θανὼν ἐσεμάσσατο θυμὸν.
ἀλλ' Ἐκτωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένος, οὐδ' ἀπολήγει
χαλκῷ δηϊόων· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάξει.“ 566

Ὡς φάτο, γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ὅττι ῥά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων.
ἐν δὲ βίῃν ὥμοισι καὶ ἐν γούνεσσιν ἔθηκεν,
καὶ οἱ μυλῆς θάρσος ἐνὶ στήθεσσι ἐνήκεν, 570
ἦτε καὶ ἐργομένη μάλα περ χροὸς ἀνδρομέοιο
ἰσχανάα θάκειν, λαρόν τέ οἱ αἰμ' ἀνθρώπου·
τοῖον μιν θάρσους πλησε φρένας ἀμφιμελαίνας.
βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαιενῷ.
ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Ποδῆς, υἱὸς Ἡετίωνος, 575
ἀφνειὸς τ' ἀγαθὸς τε· μάλιστα δὲ μιν τέλει Ἐκτωρ
δήμου, ἐπεὶ οἱ ἑταῖρος ἦν φίλος εἰλαπιναστής·
τόν ῥα κατὰ ζωστήρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος
ἄλξαντα φόβονδε, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν·
δούπησεν δὲ πεσών. ἀτὰρ Ἀτρεΐδης Μενέλαος 580
νεκρὸν ὑπὲρ Τρώων ἔρυσεν μετὰ ἔθνος ἑταίρων.

Ἐκτορα δ' ἐγγύθεν ἰστάμενος ὥτρυνεν Ἀπόλλων,
Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίσκιος, ὅς οἱ ἀπάντων
ξείνων φίλτατος ἔσκεν, Ἀβυδόθι οἰκία ναίων·
[τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων] 585

„Ἐκτορ, τίς κέ σ' ἐτ' ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσκειν;
οἷον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὃς τὸ πάρος περ
μαλθακὸς αἰχμητής· νῦν δ' οἴχεται οἷος ἀείρας
νεκρὸν ὑπὲκ Τρώων, σὸν δ' ἔκτανε πιστὸν ἑταῖρον,
ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Ποδῆν, υἱὸν Ἡετίωνος.“ 590

Ὡς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα,
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰθοπι χαλκῷ.
καὶ τότε ἄρα Κρονίδης ἔλετ' αἰγίδα θυσοσάνοεσσαι
μαρμαρέην, Ἴδην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυψεν,
ἀστράφας δὲ μάλα μεγάλ' ἔκτυπε, τὴν δ' ἐτίναξεν·
νίκην δὲ Τρώεσσι δίδου, ἐφόβησε δ' Ἀχαιοὺς. 596

Πρῶτος Πηνέλεως Βοιωτίας ἦρχε φόβοιο.
βλήτο γὰρ ὤμον δουρὶ, πρόσσω τετραμμένος αἰεὶ,
ἄκρον ἐπιλίγδην· γράψεν δέ οἱ ὀστέον ἄχρῃς
αἰχμὴ Πουλυδάμαντος· ὁ γάρ ῥ' ἔβαλε σχεδὸν ἑλθάν.
Ἀήτιον αὖθ' Ἐκτορ σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ, 601
υἱὸν Ἀλεκτρονόου μεγαθύμου, παῦσε δὲ χάρμης·
τρέσσε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ οὐκέτι ἔλπετο θυμῷ
ἔγχος ἔχων ἐν χειρὶ μαχήσεσθαι Τρώεσσιν.

Ἐκτορα δ' Ἰδομενεὺς μετὰ Ἀήτιον ὀρμηθέντα 605
βεβλήκει θώρηκα κατὰ στήθεος παρὰ μαζόν·
ἐν καυλῷ δ' ἑάγη δολιχὸν δόρυ, τοὶ δ' ἐβόησαν
Τρῶες. ὁ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδας
δίφρω ἐφεσταότος· τοῦ μὲν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἄμαρτεν·
αὐτὰρ ὁ Μηριόναο ὑπάονά θ' ἠνίοχόν τε, 610
Κοῖρανον, ὃς ῥ' ἐκ Ἀνκτου εὐκτιμένης ἔπετ' αὐτῷ –
πεξὸς γὰρ τὰ πρῶτα λιπῶν νέας ἀμφιελίσσας
ἤλυθε, καὶ κε Τρωσὶ μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν,
εἰ μὴ Κοῖρανος ὦκα ποδάκτας ἤλασεν ἵππους·
καὶ τῷ μὲν φάος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἦμαρ, 615
αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο –
τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας

ᾧσε δόρυ πρυμνόν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην.
 ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠνία χεῦεν ἔραξε.
 καὶ τάγε Μηριόνης ἔλαβεν χεῖρεσσι φίλησιν 620
 κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενῆα προσηύδα

„Μάστιε νῦν, εἴως κε θοᾶς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·
 γιγνώσκεις δὲ καὶ αὐτὸς ὅτ' οὐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν.“

Ὡς ἔφατ', Ἰδομενεὺς δ' ἵμασεν καλλιτριχας ἵππους
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῷ. 625

Οὐδ' ἔλαθ' Αἰάντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον
 Ζεὺς, ὅτε δὴ Τρώεσσι δίδου ἑτεραλκέα νίκην.

τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας

„ὦ πόποι, ἦδη μὲν κε, καὶ ὅς μάλα νῆπιός ἐστιν,
 γνοίῃ ὅτι Τρώεσσι πατήρ Ζεὺς αὐτὸς ἀρήγει. 630

τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἄπτεται, ὅστις ἀφείη,
 ἢ κακός, ἢ ἀγαθός· Ζεὺς δ' ἔμπης πάντ' ἰθύνει·
 ἡμῖν δ' αὐτῶς πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραξε.

ἀλλ' ἄγεις, αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
 ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἥδ' ἐκαὶ αὐτοὶ 635

χάρμα φίλοις ἐτάροισι γενώμεθα νοστήσαντες,
 οἳ που δεῦρ' ὀρόωντες ἀκηχέδατ', οὐδ' ἐτι φασὶν

Ἐκτορος ἀνδροφόνουιο μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι.

εἶη δ' ὅστις ἐταῖρος ἀπαγγεῖλειε τάχιστα 640

Πηλεΐδῃ, ἐπεὶ οὐ μιν οἶομαι οὐδὲ πεπνύσθαι
 λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἱ φίλος ὦλεθ' ἐταῖρος.

ἀλλ' οὐ πῇ δύναμαι ἰδέειν τοιοῦτον Ἀχαιῶν·

ἡέρι γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι.

Ζεὺ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὅπ' ἡέρος νῆας Ἀχαιῶν, 645
 ποιήσουν δ' αἶθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέεσθαι·

ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσουν, ἐπεὶ νῦν τοι εὐάδεν οὕτως.“

Ὡς φάτο, τὸν δὲ πατήρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα·
 αὐτίκα δ' ἡέρα μὲν σκέδασεν καὶ ἀπῶσεν ὁμίχλην,

ἦέλιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φράνθη· 650
καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοῇν ἀγαθὸν Μενέλαον

„Σκέπτεο νῦν, Μενέλαε διοτρεφές, αἱ κεν ἴδῃαι
ζῶον ἐτ' Ἀντίλοχον, μεγαθύμου Νέστορος υἱόν,
ὄτρυνον δ' Ἀχιλῆϊ θαῖφρονι θᾶσσον ἰόντα
εἶπεν ὅττι ῥά οἱ πολὺ φιλτατος ὦλεθ' ἐταῖρος.“ 655

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίσθησε βοῇν ἀγαθὸς Μενέλαος,
βῆ δ' ἰέναι ὥς τις τε λέων ἀπὸ μεσσαιόλοιο,
ὅστ' ἐπεὶ ἄρ' κε κάμῃσι κύνας τ' ἄνδρας τ' ἐρεθίζων,
οὔτε μιν οὐκ εἰδῶσι βοῶν ἐκ πῖαο ἑλῆσθαι

πάννυχοι ἐργήσουντες· ὁ δὲ κρείων ἐρατίζων 660
ἰθύει, ἀλλ' οὔτι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκουτες
ἀντίοι αἰσσοῦσι θρασυαῖων ἀπὸ χειρῶν,
καιόμεναί τε δεταί, τάσπε τρεῖ ἐσσύμενός περ·

ἦ ὦθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
ὥς ἀπὸ Πατρόκλοιο βοῇν ἀγαθὸς Μενέλαος 665
ἦϊε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δίδε μὴ μιν Ἀχαιοὶ
ἀργαλέον πρὸ φόβοιο ἔλωρ δηλοῖσι λίποιεν.

πολλὰ δὲ Μηριόνη τε καὶ Αἰάντεσσι' ἐπέτελλεν
„Αἰάντ', Ἀργείων ἡγήτορε, Μηριόνη τε,
νῦν τις ἐννεΐης Πατροκλῆος δειλοῖο 670

μνησάσθω· πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μείλιχος εἶναι
ζῶός ἐών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
πάντοσε παπταίνων ὥστ' αἰετός, ὃν ῥά τέ φασιν
ὀξύτατον δέρκεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν, 675
ὄντε καὶ ὑψόθ' εόντα πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτώξ

θάμνῳ ὑπ' ἀμφικρόμῳ κατακείμενος, ἀλλὰ τ' ἐπ' αὐτῷ
ἔσσυτο, καὶ τέ μιν ὦκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν.
ὥς τότε σοὶ, Μενέλαε διοτρεφές, ὅσσε φαιινῶ
πάντοσε δινεῖσθην πολέων κατὰ ἔθνος ἐταίρων, 680
εἰ που Νέστορος υἱὸν ἐτι ζῶοντα ἴδοιο.

τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
 θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
 ἄγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
 „Ἀντίλοχ', εἰ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφεῖς, ὄφρα πύ-
 θηαι 685

λυγρῆς ἀγγελίης, ἣ μὴ ὥφελλε γενέσθαι.
 ἦδη μὲν σὲ καὶ αὐτὸν οἶομαι εἰσορόωντα
 γινώσκειν ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,
 νίκη δὲ Τρώων· πέφαται δ' ὄριστος Ἀχαιῶν,
 Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται. 690
 ἀλλὰ σύγ' αἰψ' Ἀχιλῆϊ, θέων ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 εἰπεῖν, αἶ κε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ
 γυμνόν· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 „Ὡς ἔφατ', Ἀντίλοχος δὲ κατέστνευε μῦθον ἀκού-
 σας.

δὴν δέ μιν ἀμφασίῃ ἐπέων λάβε, τῷ δέ οἱ ὅσσε 695
 θακρυόφι πλησθευ, θαλερῇ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησεν,
 βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἐταίρῳ,
 Λαοδόκῳ, ὅς οἱ σχεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους.

Τὸν μὲν θακρυχέοντα πόδες φέρου ἐκ πολέμοιο, 700
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα.

οὐδ' ἄρα σοι, Μενέλαε διοτρεφεῖς, ἦθελε θυμὸς
 τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν
 Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·
 ἀλλ' ὅγε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν, 705
 αὐτὸς δ' αὐτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει,
 στή δὲ παρ' Αἰάντεσσι θέων, εἰδαρ δὲ προσηύδα

„Κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα θοῇσιν,
 ἔλθειν εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ μιν οἶω
 νῦν ἵεναι, μάλα περ κεχολωμένον Ἔκτορι δῖῳ· 710
 οὐ γάρ πως ἄν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο.

ἡμεῖς δ' αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
 ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ
 Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ κῆρα φύγωμεν.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας 715
 „πάντα κατ' αἶσαν ἔειπες, ἀγακλεὲς ὦ Μενέλαε·
 ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ Μηριόνης ὑποδύντε μάλ' ὥκα
 νεκρὸν αἰείραντες φέρετ' ἐκ πόνου· αὐτὰρ ὀπισθεν
 νῶϊ μαχησόμεθα Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι δίῳ,
 ἴσον θυμὸν ἔχοντες, ὁμώνυμοι, οἷ τὸ πάρος περ 720
 μίμνομεν ὀξὺν Ἄρηα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκά-
 ζοντο

ᾧσι μάλα μεγάλως· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὀπισθεν
 Τρωϊκὸς, ὥς εἰδοντο νέκυν αἰρόντας Ἀχαιοὺς.
 ἴθυσαν δὲ κύνεσσιν ἐοικότες, οἷτ' ἐπὶ κάρῳ 725
 βλημένῳ αἰῶσι πρὸ κούρων θηρητήρων·
 ἕως μὲν γάρ τε θέουσι διαρραῖσαι μεμαῶτες,
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐν τοῖσιν ἐλίζεται ἀκλὴ πεποιθὼς,
 ἅψ τ' ἀνεχώρησαν διὰ τ' ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.
 ὥς Τρῶες εἰως μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο, 730
 νύσσοντες ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' Αἴαντε μεταστρεφθέντε κατ' αὐτοὺς
 σταίησαν, τῶν δὲ τράπετο χρῶς, οὐδέ τις ἔτλη
 πρόσσω αἵξας περὶ νεκροῦ δηριάσθαι.

Ὡς οἱγ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο 735
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν
 ἄγριος ἦν τε πῦρ, τό τ' ἐπεσσύμενον πόλιν ἀνδρῶν
 ὄρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ οἶκοι
 ἐν σέλαϊ μεγάλῳ· τὸ δ' ἐπιβρέμει Ἴς ἀνέμοιο.
 ὥς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητάων 740
 ἀζηχῆς ὄρουμαρδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισιν·
 οἱ δ', ὥσθ' ἡμίονοι κρατερόν μένος ἀμφιβαλόντες

ἔλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὺν
 ἢ δοκὸν, ἥε δόρυ μέγα νήϊον· ἐν δέ τε θυμὸς
 τείρεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἰδρωΐ σπενδόντεσσιν· 745
 ὥς οἳ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον. αὐτὰρ ὅπισθεν
 Αἴαντ' ἰσχανέτην, ὥστε πρῶν ἰσχάνει ὕδωρ
 ὑλήεις, πεδίῳιο διαπρύσιον τετυχηκώς,
 ὅστε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγμινὰ ῥέεθρα
 ἰσχει, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίονδε τίθησιν, 750
 πλάζων· οὐδέ τί μιν σθένει ῥηγνῦσι ῥέοντες·
 ὥς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω
 Τρώων· οἳ δ' ἅμ' ἔποντο, δύω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
 Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ.
 τῶν δ', ὥστε ψαρῶν νέφος ἔρχεται ἥε κολοιῶν, 755
 οὐλὸν κεκλήγοντες, ὅτε προῖδωσιν ἰόντα
 κίρκου, ὃ τε σμικρῇσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν,
 ὥς ἄρ' ὑπ' Αἰνείᾳ τε καὶ Ἴκτωρι κοῦροι Ἀχαιῶν
 οὐλὸν κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάρις. 759
 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περὶ τ' ἀμφὶ τε τάφρον
 φεργόντων Δαναῶν· πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή.

ΙΛΙΑΔΟΣ Σ.

Ὅπλοποιία.

Ὡς οἳ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο,
 Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλλῆϊ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθεν.
 τὸν δ' εὗρε προπάρουθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
 τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν αἰ δὴ τετελεσμένα ἦεν·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν 5

„ὦ μοι ἐγὼ, τί τ' ἄρ' αὖτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 νηυσὶν ἐπι κλονέονται ἀτυζόμενοι πεδίοιο;
 μὴ δὴ μοι τελέσῃσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,
 ὥς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε, καὶ μοι εἶπεν,
 Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον ἔτι ζώοντος ἐμεῖο 10
 χερσὶν ὑπο Τρώων λείψειν φάος ἡελίοιο.
 ἣ μάλα δὴ τέθνηκε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,
 σχέτλιος· ἣ τ' ἐκέλευον ἀπώσάμενον δῆϊον πῦρ
 ἄψ ἐπὶ νῆας ἱμεν, μηδ' Ἑκτορι ἴφι μάχεσθαι.“

Εἷος ὁ ταυῦθ' ὠρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυ-
 μόν, 15

τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγκυοῦ Νέστορος υἱός,
 δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινήν
 „ὦ μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἣ μάλα λυγρῆς
 πεύσσαι ἀγγελίης, ἣ μὴ ὄφελλε γενέσθαι.
 κεῖται Πάτροκλος, νέκνος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται 20
 γυμνοῦ· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἑκτωρ.“

Ὡς φάτο, τὸν δ' ἄχος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.
 ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόριν αἰδαλόεσσαν
 χεῦατο κακὰ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ἥσχυνε πρόσωπον·
 νεκταρέῳ δὲ χιτῶνι μέλαινα ἀμφίζανε τέφρη. 25
 αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωστί τανυσθεὶς
 κεῖτο, φίλῃσι δὲ χερσὶ κόμην ἥσχυνε δαΐζων.
 ὁμωαὶ δ', ἃς Ἀχιλεὺς ληίσσατο Πάτροκλός τε,
 θυμὸν ἀκηχμέμεναι μεγάλ' ἱαχον, ἐκ δὲ θύραζε
 ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα, χερσὶ δὲ πᾶσαι 30
 στήθεα πεπλήγοντο, λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστης.
 Ἀντίλοχος δ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυα λείβων,
 χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἔστυνε κυδάλιμον κῆρ·
 δεῖδιε γὰρ μὴ λαιμὸν ἀποτμήξειε σιδήρεω.
 σμερδαλέον δ' ὤμωξεν· ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ 35
 ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἄλός παρὰ πατρὶ γέροντι

κῶκυσέν τ' ἄρ' ἐπειτα· θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο,
 πᾶσαι ὅσαι κατὰ βένθος ἄλὸς Νηρηίδες ἦσαν.
 [ἐνθ' ἄρ' ἔην Γλαύκη τε Θάλειά τε Κυμοδόκη τε
 Νησαίη Σπειώ τε Θόη δ' Ἀλὶή τε βοῶπις, 40
 Κυμοθόη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Αἰμυώρεια
 καὶ Μελίτη καὶ Ἰαιρα καὶ Ἀμφιδόη καὶ Ἀγκύη,
 Δωτώ τε Πρωτώ τε Φέρουσά τε Δυναμένη τε,
 Δεξαμένη τε καὶ Ἀμφινόμη καὶ Καλλιάνειρα,
 Δωρίς καὶ Πανόπη καὶ ἀρακλειτὴ Γαλάτεια, 45
 Νημερτής τε καὶ Ἀψευδῆς καὶ Καλλιάνασσα·
 ἐνθα δ' ἔην Κλυμένη Ἰάνειρά τε καὶ Ἰάνασσα,
 Μαῖρα καὶ Ὠρεΐθυια εὐπλόκαμός τ' Ἀμάθεια
 ἄλλαι δ' αἱ κατὰ βένθος ἄλὸς Νηρηίδες ἦσαν.] 49
 τῶν δὲ καὶ ἀργύφειον πλῆτο σπέος· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι
 στήθεα πεπλήγοντο, Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο·

„Κλῦτε, κασίγνηται Νηρηίδες, ὅφρ' εὖ πᾶσαι
 εἶδεν ἀκούουσαι ὅς' ἐμῶ ἐνὶ κήδεα θυμῶ.
 ὦ μοι ἐγὼ δειλῇ, ὦ μοι δυσαριστοτόκεια,
 ἦτ' ἐπεὶ ἄρ' τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε, 55
 ἔξοχον ἡρώων· ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·
 τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φνυτὸν ὥς γονυῶ ἄλωης,
 νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω
 Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις
 οἶκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηληϊὸν εἶσω. 60
 ὅφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρεα φάος ἡελίοιο,
 ἄχνηται, οὐδέ τί οἱ δύναιμι χραίσμησαι ἰούσα.
 ἀλλ' εἰμ', ὅφρα ἰδωμι φίλον τέκος, ἦδ' ἐπακούσω
 ὅττι μιν ἔκετο πένθος ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα.“

Ὡς ἄρα φωνήσασα λίπε σπέος· αἱ δὲ σὺν αὐτῇ 65
 θακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δὲ σφισι κῆμα θαλάσσης
 ῥήγνυτο. ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἔκοντο,
 ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερῶ, ἐνθα θαμεῖαι

Μυρμιδόνων εἰρυντο νέες ταχύν ἀμφ' Ἀχιλῆα.
 τῷ δὲ βαρὺ στενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ, 70
 ὅξυ δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἑῆος,
 καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 „Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πέν-
 θος;

ἔξαυδα, μὴ κεῖθε· τὰ μὲν δὴ τοι τετέλεσται
 ἐκ Διὸς, ὥς ἄρα δὴ πρὶν γ' εὖχεο χεῖρας ἀνασχών, 75
 πάντας ἐπὶ πρύμνησιν ἀλήμεναι νῆας Ἀχαιῶν,
 σεῦ ἐπιδευομένους, παθέειν τ' ἀεκήλια ἔργα.“

Τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
 λεύς

„μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσεν·
 ἀλλὰ τί μοι τῶν ἥδος, ἐπεὶ φίλος ὦλεθ' ἐταῖρος, 80
 Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τίον ἐταίρων,
 ἴσον ἐμῇ κεφαλῇ· τὸν ἀπώλεσα, τεύχεα δ' Ἐκτωρ
 θηώσας ἀπέδυσε πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 καλὰ· τὰ μὲν Πηληϊῆ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,
 ἡματι τῷ ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβalon εὐνῇ. 85
 αἰδ' ὄφελος σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτης ἀλίησιν
 ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν.
 νῦν δ', ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρίον εἴη
 παιδὸς ἀποφθιμένοιο, τὸν οὐχ ὑποδέξειαι αὖτις
 οἴκαδε νοστήσαντ', ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγεν 90
 ζῶειν οὐδ' ἄνδρεςσι μετέμμεναι, αἶ κε μὴ Ἐκτωρ
 πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσση,
 Πατρόκλοιο δ' ἔλωρα Μενoitιάδεω ἀποτίσῃ.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα
 „ὠκύμορος δὴ μοι, τέκος, ἔσσειαι, οἶ' ἀγορεύεις· 95
 αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἐκτορα πότμος ἐτοῖμος.“

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
 λεύς

„αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἐμελλον ἐταίρω
 κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
 ἔφθιτ', ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι. 100
 νῦν δ', ἐπεὶ οὐ νέομαι γε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν,
 οὐδέ τι Πατρόκλῳ γενόμεν φάος οὐδ' ἐτάροισιν
 τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν Ἑκτορι δίῳ,
 ἀλλ' ἡμαὶ παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
 τοῖος ἔων οἷος οὔτις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων 105
 ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.
 ὥς ἔρις ἐκ τε θεῶν ἐκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,
 καὶ χόλος, ὅστ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι,
 ὅσπερ πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
 ἀνδρῶν ἐν στήθεσσιν ἀέξεται ἥντε καπνός· 110
 ὥς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἔασομεν, ἀχνύμενοί περ,
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη.
 νῦν δ' εἰμ', ὅφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχέω,
 Ἑκτορα· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅπποτε κεν δῇ 115
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἥδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίῃ Ἡρακλῆος φύγε κῆρα,
 ὅσπερ φλὺτατος ἔσκε Αἰὼ Κρονίωνι ἄνακτι·
 ἀλλὰ ἔ μοιρ' ἐδάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης.
 ὥς καὶ ἐγὼν, εἰ δὴ μοι ὁμοίῃ μοῖρα τέτυκται, 120
 κείσομ', ἐπεὶ κε θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην
 καὶ τινα Τρωϊάδων καὶ Δαρδανίδων βαθνκόλπων,
 ἀμφοτέρησιν χερσὶ παρειῶν ἀπαλάων
 δάκρυ' ὁμορξαμένην, ἀδινὸν στοναχῆσαι ἐφείην·
 γνοίην δ' ὥς δὴ θηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι. 125
 μηδὲ μ' ἔρυκε μάχης, φιλέουσά περ· οὐδέ με πεί-
 σεις.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 „ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον, ἐτήτυμον· οὐ κακόν ἐστιν

τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον·
 ἀλλὰ τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται, 130
 χάλκεα μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἐκτωρ
 αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται· οὐδέ ἔφημι
 δηρὸν ἐπαγλαῖεσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ·
 ἀλλὰ σὺ μὲν μήπω καταδύσεο μῶλον Ἄρηος,
 πρὶν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῆαι· 135
 ἦσθιεν γὰρ νεῦμαι, ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι,
 τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἥφαιστοιο ἄνακτος.¹⁴

Ὡς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπεθ' υἱὸς ἦτος,
 καὶ στρεφθεῖς ἁλίσσι κασιγνήτησι μετηύδα
 „Τμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον, 140
 ὀψόμεναί τε γέρονθ' ἄλιον καὶ δώματα πατρὸς,
 καὶ οἱ πάντ' ἀγορεύσατ'· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον
 εἶμι παρ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, αἱ κ' ἐθέλῃσιν
 νίει ἔμῳ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.“
 Ὡς ἔφαθ', αἱ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης ἀντίκ' ἔδυ-
 σαν· 145

ἡ δ' αὖτ' Οὐλύμπόνδε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 ἦεν, ὅφρα φίλῳ παιδὶ κλυτὰ τεύχε' ἐνείκῃ.

Τὴν μὲν ἄρ' Οὐλύμπόνδε πόδες φέρον· αὐτὰρ
 Ἀχαιοὶ

θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνουιο
 φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο. 150
 οὐδέ κε Πάτροκλόν περ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλλῆος·
 αὐτὶς γὰρ δὴ τόνγε κίχον λαὸς τε καὶ ἵπποι
 Ἐκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς, φλογὶ εἵκελος ἄλκῃν.
 τοῖς μὲν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαιδιμος Ἐκτωρ
 ἐλκόμεναι μεμαῶς, μέγα δὲ Τρώεσσιν ὁμόκλα· 156
 τοῖς δὲ δὴ Διάντες, Θουῆριν ἐπιειμένοι ἄλκῃν,
 νεκροῦ ἀπεστυφέλιξαν· ὁ δ' ἐμπεδον, ἀλλὰ πεποιθῶς,

ἄλλοτ' ἐπαΐξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὖτε
 στάσκε μέγα ἰάχων· ὀπίσω δ' οὐ χάζετο πάμπαν. 160
 ὥς δ' ἀπὸ σώματος οὔτι λέοντ' αἰθῶνα δύνανται
 ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινῶντα δῖεσθαι,
 ὥς ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δύω Αἴαντε κορυστὰ
 Ἑκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκροῦ δειδίξασθαι.
 καὶ νῦν κεν εἰρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος, 165
 εἰ μὴ Πηλείωνι ποδῆνεμος ὤκεία Ἴρις
 ἄγγελος ἦλθε θεῶνσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι,
 κρύβδα Διὸς ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἦκέ μιν Ἥρη.
 ἀγχοῦ δ' Ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Ὅρσεο, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν 170
 Πατρόκλῳ ἐπάμυνον, οὗ εἵνεκα φύλοπις αἰνὴ
 ἔστηκε πρὸ νεῶν. οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν,
 οἱ μὲν ἀμυνόμενοι νέκυνς πέρι τεθνηῶτος,
 οἱ δὲ ἐρύσσασθαι ποτὶ Ἴλιον ἡνεμόεσσαν
 Τρῶες ἐπιθύνουσι· μάλιστα δὲ φαιδίμιος Ἑκτωρ 175
 ἐλκόμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δὲ ἔσθυμὸς ἀνώγει
 πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι, ταμούνθ' ἀπαλῆς ἀπὸ θειρῆς.
 ἀλλ' ἔνα, μηδ' ἔτι κείσο· σέβας δὲ σε θυμὸν ἱκέσθω,
 Πάτροκλον Τρωῆσι κυσὶν μέληθηθρα γενέσθαι·
 σοὶ λῶβη, αἶ κέν τι νέκυνς ἡσχυρμένος ἔλθῃ.“ 180

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 „Ἰοι θεά, τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦκεν;“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδῆνεμος ὤκεία Ἴρις
 „Ἥρη με προέηκε, Διὸς κυδρὴ παράκοιτις·
 οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγος οὐδέ τις ἄλλος 185
 ἑθανάτων, οἳ Ὀλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
 λεύς

„πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχεα κείναι·
 μήτηρ δ' οὗ με φίλη πρίν γ' εἶα θωρήσσεσθαι,

πρίν γ' αὐτὴν ἔλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶμαι· 190
 στεῦτο γὰρ Ἥφαιστοιο πάρ' οἰσέμεν ἔντεα καλά,
 ἄλλον δ' οὐ τεν οἶδα τευ ἄν κλυτὰ τεύχεα δύω,
 εἰ μὴ Αἰαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο.

ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὅδ', ἔλπομ', ἐνὶ πρώτοισιν ὁμιλεῖ,
 ἔρχει δηϊόων περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.“ 195

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδὴννεμος ὠκέα Ἴρις
 „εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἰδμεν ὅ τοι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται·
 ἀλλ' αὐτως ἐπὶ τάφρον ἰὼν Τρώεσσι φάνηθι,
 αἰ κέ σ' ὑποδδείσαντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' Ἀργεῖοι νῆες Ἀχαιῶν 200
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.“

Ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις,
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ὤρτο διίφιλος· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
 ὤμοις ἰφθίμοισι βάλλ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
 ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε διὰ θεάων 205
 χρύσειον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαῖτε φλόγα παμφανόωσαν.

ὥς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται,
 τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δῆλοι ἀμφιμάχωνται,
 οὔτε πανημέριοι στυγερῶ κρίνονται Ἀργεῖ
 ἄστεος ἐκ σφετέρου· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι 210

πυρσοὶ τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὑψόσε δ' αὐγὴ
 γίγνεται αἰσσοῦσα, περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι,
 αἰ κέν πως σὺν νηυσὶν ἀρῆς ἀλκτῆρες ἵκωνται·
 ὥς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἵκανεν.
 στῇ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος, οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς
 μίσγετο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφετμήν. 215

ἐνθα στὰς ἦϋσ', ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 φθέρῃσιν· ἀτὰρ Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον ὥρσε κυδοιμόν.
 ὥς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε τ' ἰαχε σάλπινγξ
 ἄστν περιπλομένων δηϊῶν ὑπο θυμοραϊστέων, 220
 ὥς τότ' ἀριζήλη φωνὴ γένετ' Αἰακίδαο.

οἱ δ' ὥς οὖν ἄϊον ὅπα χάλκεον Αἰακίδαο,
 παῖσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι
 ἂψ ὄχρα τρόπεον· ὅσσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῷ.
 ἡνίοχοι δ' ἐκπληγευ, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ 225
 δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλεΐωνος
 δαϊόμενον· τὸ δὲ δαΐε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη.
 τρις μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἵαχε διὸς Ἀχιλλεύς,
 τρις δὲ κυκλήθησαν Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπικούροι.
 ἐνθα δὲ καὶ τότ' ὄλοντο δυῶδεκα φῶτες ἄριστοι 230
 ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἔρχεσιν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἄσπασίως Πάτροκλον ὑπὲρ βελέων ἐρύσαντες
 κἀτθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι
 μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι ποδῶκης εἶπετ' Ἀχιλλεύς
 δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἶσιδε πιστὸν ἑταῖρον 235
 κείμενον ἐν φέρετρῃ δεδαγμένον ὀξεί χαλκῷ.
 τὸν δ' ἦτοι μὲν ἐπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 εἰς πόλεμον, οὐδ' αὖτις ἐδέξατο νοστήσαντα.

Ἥελιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
 πέμψεν ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοᾶς ἀέκοντα νέεσθαι· 240
 Ἥλιος μὲν ἔδν, παύσαντο δὲ δῖοι Ἀχαιοὶ
 φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοῖου πολέμοιο.

Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
 χωρήσαντες ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο, πάρος δόρυποιο μέδεσθαι. 245
 ὀρθῶν δ' ἐσταότων ἀγορὴ γένετ', οὐδέ τις ἔτλη
 ἐξεσθαι· πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, οὐνεκ' Ἀχιλλεύς
 ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαντ' ἀλεγεινῆς.
 τοῖσι δὲ Πουλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν
 Πανθοΐδης· ὁ γὰρ οἷος ὄρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω. 250
 Ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἱῆ δ' ἐν νυκτὶ γένοντο·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄρ' μύθοισιν, ὁ δ' ἔρχετ' πολλὸν ἐνίκᾳ·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν

„Ἀμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἐγώ γε
 ἄστυδε νῦν ἰέναι, μὴ μίμνειν Ἥῳ δῖαν 255
 ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσὶν· ἐκάς δ' ἀπὸ τείχεός εἰμεν.
 ὄφρα μὲν οὗτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μῆνιε δῖω,
 τόφρα δὲ ῥῆῑτεροι πολεμίζειν ἦσαν Ἀχαιοί·
 χαίρεσσκον γὰρ ἐγώ γε θοῆς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,
 ἐλπόμενος νῆας αἰρησέμεν ἀμφιελίσσας. 260
 νῦν δ' αἰνῶς δειδοῖκα ποδῶκα Πηλείωνα·
 οἶος κείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐθέλησει
 μίμνειν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ
 ἐν μέσῳ ἀμφοτέρω μένος Ἄρηος दाτέονται,
 ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχήσεται ἡδὲ γυναικῶν. 265
 ἀλλ' ἴομεν προτὶ ἄστυ, πίθεσθέ μοι· ὧδε γὰρ ἔσται.
 νῦν μὲν νῦξ ἀπέπαισε ποδῶκα Πηλείωνα
 ἀμβροσίῃ· εἰ δ' ἄμμε κιχήσεται ἐνθάδ' ἐόντας
 αὔριον ὀρμηθεὶς σὺν τεύχεσιν, εὖ νύ τις αὐτὸν
 γνώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱρὴν 270
 ὅς κε φύγη, πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
 Τρῶων· αἶ γὰρ δὴ μοι ἀπ' οὔατος ὧδε γένοιτο.
 εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσι πιθώμεθα, κηδόμενοί περ,
 νύκτα μὲν εἰν ἄγορῇ σθένος ἔχομεν, ἄστυ δὲ πύργοι
 ὑψηλαί τε πύλαι στανίδες τ' ἐπὶ τῆς ἀραρυταί 275
 μακρὰ ἐϋξέστοι ἐξευγμένοι εἰρύσσονται.
 πρῶτ' δ' ὑπνοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 στησόμεθ' ἅμ' πύργους· τῷ δ' ἄλγιον, αἰ κ' ἐθέλῃσιν
 ἐλθὼν ἐκ νηῶν περὶ τείχεος ἅμμι μάχεσθαι.
 ἂψ πάλιν εἰς' ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κ' ἐριαύχενας ἵππους 280
 παντοίου θρόμου ἄσῃ ὑπὸ πτόλιν ἡλασκάξω.
 εἰσω δ' οὐ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἑάσει,
 οὐδέ ποτ' ἐκπέρσει· πρὶν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται.“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος
 Ἑκτωρ

„Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύ-
εις, 285

ὃς κέλεαι κατὰ ἄστυ ἀλήμεναι αὐτῖς ἰόντας.
ἢ οὐπω κεκόρησθε ἐελέμενοι ἐνδοθι πύργων;
πρὶν μὲν γάρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι
πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον πολύχαλκον·
νῦν δὲ δὴ ἑξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλὰ, 290
πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν
κτῆματα περνάμεν ἵκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεὺς.
νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω
κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσὶ θαλάσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιοὺς,
νῆπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δῆμῳ. 295
οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γάρ ἐάσω.
ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν,
καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐργόγορθε ἕκαστος·
Τρώων δ' ὃς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει, 300
συλλέξας λαοῖσι δότῳ καταδημοβορῆσαι,
τῶν τινὰ βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν ἥπερ Ἀχαιοὺς.
πρῶϊ δ' ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.
εἰ δ' ἔτεόν παρὰ ναῦφιν ἀνέστη διὸς Ἀχιλλεύς, 305
ἄλγιον, αἶψ' ἐθέλῃσι, τῷ ἔσσεται. οὐ μιν ἐγωγε
φεύξομαι ἐκ πολέμοιο θνητῆς, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
στήσομαι, ἢ κε φέρῃσι μέγα κράτος, ἢ κε φεροίμην.
ξυνὸς Ἐνυάλιος, καὶ τε κτανέοντα κατέντα.“
Ὡς ἔκτορ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν 310
νῆπιοι· ἐκ γάρ σφρων φρένας εἴλετο Παλλὰς Ἀθήνη.
Ἐκτορι μὲν γάρ ἐπήνησαν κακὰ μητιόωντι,
Πουλυδάμαντι δ' ἄρ' οὕτως, ὃς ἐσθλὴν φράζετο βου-
λήν.

δόρπον ἔπειθ' εἴλοντο κατὰ στρατόν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

παυνύχιοι Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες. 315
 τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινούῃ ἔξηρχε γόοιο,
 χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσιν ἑταίρου,
 πυκνὰ μάλα στενάχων ὥστε λῆς ἡϋγένειος,
 ᾧ ῥά θ' ὑπὸ σκύνουσι ἐλαφηβόλος ἀρπάζῃ ἀνὴρ
 ὕλης ἐκ πυκινῆς· ὁ δέ τ' ἄχνηται ὕστερος ἐλθὼν, 320
 πολλὰ δέ τ' ἄγκέ' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἰχνί' ἐρευνῶν,
 εἰ ποθεν ἔξεύροι· μάλα γάρ θριμύς χόλος αἰρεῖ·
 ὥς ὁ βαρὺ στενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν
 „ὦ πόποι, ἦ ῥ' ἄλιον ἔπος ἔκβαλον ἡματι κείνῳ,
 θαρσύνων ἥρωα Μενοίτιον ἐν μεγάροισιν· 325
 φῆν δέ οἱ εἰς Ὀπόεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν
 Ἴλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε ληΐδος αἶσαν.
 ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἀνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ·
 ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νοστήσαντα 330
 δέξεται ἐν μεγάροισι γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς
 οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καθέξει.
 νῦν δ' ἐπεὶ οὖν, Πάτροκλε, σεῦ ὕστερος εἰμ' ὑπὸ
 γαῖαν,
 οὗ σε πρὶν κτεριῶ, πρὶν γ' Ἑκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαι
 τεύχεα καὶ κεφαλὴν, μεγαθύμου σοῖο φονῆος· 335
 δῶδεκα δὲ προπύροιθε πυρῆς ἀποδειγοτομήσω
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν καταμένοιο χολωθεῖς.
 τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσσι κείσεται αὐτως,
 ἄμφι δὲ σὲ Τρῶα καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι
 κλαύσουσι νύκτας τε καὶ ἡμέατα δακρυχέουσαι, 340
 τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα βίηφί τε δουρὶ τε μακρῷ,
 πείρας πέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.“
 Ὡς εἰπὼν ἑτάροισιν ἐκέλετο δῖος Ἀχιλλεὺς
 ἄμφι πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα
 Πάτροκλον λούσειαν ἄπο βρότον αἱματόεντα. 345

οἳ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἴστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
 ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλόντες·
 γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ ξέσσειν ὕδωρ ἐνὶ ἥνοπι χαλκῷ,
 καὶ τότε δὴ λοῦσάν τε καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ, 350
 ἐν δ' ὠτειλὰς πλήσαν ἀλείφατος ἐννεώροιο·
 ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες ἐανῶ λιτὶ κάλυψαν
 ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, καθύπερθε δὲ φάρεϊ λευκῷ.
 παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχύν ἄμφ' Ἀχιλῆα
 Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες· 355
 Ζεὺς δ' Ἥρην προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε
 „Ἐπρηξας καὶ ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 ἀνστήσας Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· ἦ ῥά νυ σεῖο
 ἔξ αὐτῆς ἐγένοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί.“

Τὸν δ' ἡμίβειτ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη 360
 „αἰνύτατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες.
 καὶ μὲν δὴ πού τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι,
 ὅσπερ θνητὸς ἔ' ἐστὶ καὶ οὐ τόσα μῆδεα οἶδεν·
 πῶς δὴ ἔγωγ', ἥ φημι θεῶων ἔμμεν ἀρίστη,
 ἀμφοτέρων, γενεῇ τε καὶ οὐνεκα σὴ παράκοιτις 365
 κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,
 οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοτεσδαμένη κακὰ ῥάψαι;“

Ὡς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 Ἡφαίστου δ' ἵκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα
 ἄφθιτον ἀστερόεντα, μεταπρεπέ' ἀθανάτοισιν, 370
 χάλκεον, ὃν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο κυλλοποδίων.
 τὸν δ' εὖρ' ἰδρῶντα ἐλίσσόμενον περὶ φύσας,
 σπεύδοντα· τρίποδας γὰρ ἐείκοσι πάντας ἔτευκεν
 ἐστάμεναι περὶ τοῖχον ἐϋσταθέος μεγάρου,
 χρύσεια δὲ σφ' ὑπὸ κύκλα ἐκάστω πυθμένι θῆκεν, 375
 ὄφρα οἱ αὐτόματοι θεῖον δυσαίαν' ἀγῶνα
 ἦδ' αὐτὶς πρὸς δῶμα νεοίατο, θαῦμα ἰδέσθαι.

οἱ δ' ἦτοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὐατα δ' οὐπω
 δαιδάλεα προσέκειτο· τὰ δ' ἦρτε, κόπτε δὲ δεσμούς.
 ὄφρ' ὄγε ταῦτ' ἐπونهῖτο ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν, 380
 τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.
 τὴν δὲ ἶδε προμολοῦσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος,
 καλὴ, τὴν ὥπνιε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
 ἐν τ' ἄρα οἱ πῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν

„Τίπτε, Θέτι· τανύπεπλε, ἱάνεις ἡμέτερον δῶ 385
 αἰδοίῃ τε φίλῃ τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις.
 ἀλλ' ἔπεο προτέρω, ἵνα τοι παρ' ξείνια θείω.“

Ὡς ἄρα φωνήσασα πρόσσω ἄγε διὰ θεάων.
 τὴν μὲν ἔπειτα καθείδεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
 καλοῦ δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρήνης ποσσὶν ἦεν· 390
 κέκλετο δ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην εἰπέ τε μῦθον

„Ἥφαιστε, πρόμολ' ὦδε· Θέτις νῦν τι σέο χατίζει.“
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·

„Ἢ ῥά νῦν μοι δεινὴ τε καὶ αἰδοίῃ θεὸς ἔνδον,
 ἣ μ' ἐσάωσ', ὅτε μ' ἄλλος ἀφίκετο τῆλε πεσόντα 395
 μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιος, ἣ μ' ἐθέλησεν
 κρύψαι χολὸν ἔοντα· τότ' ἂν πάθον ἄλγεα θυμῷ,
 εἰ μὴ μ' Εὐρυνόμη τε Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,
 Εὐρυνόμη, θυγάτηρ ἀπορρόου Ὀκεανοῖο.

τῇσι παρ' εἰνάετες χάλκεον δαιδάλα πολλὰ, 400
 πόρπας τε γναμπτάς θ' ἔλικας κάλυκας τε καὶ ὄρ-
 μους

ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ· περὶ δὲ ῥόος Ὀκεανοῖο
 ἀφρῷ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος
 ἦδεεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
 ἀλλὰ Θέτις τε καὶ Εὐρυνόμη ἴσαν, αἱ μ' ἐσάωσαν. 405
 ἣ νῦν ἡμέτερον δόμον ἵκει· τῷ με μάλα χρεῶ
 πάντα Θέτι· καλλιπλοκάμῳ ζωάργια τίτειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παραίθες ξεινήα καλά,

ὄφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι ὅπλα τε πάντα.“

Ἡ καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἴητον ἀνέστη 410
χωλεύων· ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥῶοντο ἄραιαι.

φύσας μὲν ὃ' ἀπάνευθε τίθει πυρὸς, ὅπλα τε πάντα
λάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖς ἐπονείτο·

σπόγγῳ δ' ἄμφι πρόσωπα καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ
αὐχένα τε στιβαρὸν καὶ στήθεα λαχνήνεται, 415

δὴ δὲ χιτῶν', ἔλε δὲ σκήπτρον παχὺ, βῆ δὲ θύραζε
χωλεύων· ὑπὸ δ' ἄμφίπολοι ῥῶοντο ἄνακτι.

χρύσειαι, ξωῆσι νεήνισιν εἰοικνύαι.

τῆς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσίν, ἐν δὲ καὶ αὐδὴ
καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἅπο ἔργα πάσιν. 420

αἱ μὲν ὑπαιδα ἄνακτος ἐποίπνυν· αὐτὰρ ὁ ἔρρων,
πλησίον, ἐνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου ἔζε φαινοῦ,
ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν

„Τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ
αἰδοίῃ τε φίλῃ τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις. 425

αὐδὰ ὃ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
εἰ δύναιμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.“

Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἐπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα

„Ἠφαιστ', ἥ ἄρα δὴ τις, ὅσαι θεαὶ εἰδ' ἐν Ὀλύμπῳ,
ιοσσάδ' ἐνὶ φρεσίν ἦσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρὰ, 430

ὅσσ' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγος ἔδωκεν;
ἐκ μὲν μ' ἀλλάων ἁλιάων ἀνδρὶ δάμασσεν,

Αἰακίδῃ Πηληϊῇ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνήν

πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα. ὁ μὲν δὲ γῆρας λυγρὸν
κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος, ἄλλα δέ μοι νῦν· 435

υἱὸν ἐπεὶ μοι δῶκε γενέσθαι τε τραφέμεν τε,

ἔσοχον ἡρώων· ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·

τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα φυτὸν ὥς γουνῶ ἁλώης,

μηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἰλίου εἴσω

Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτῆς 440

οἵκαδ' ἐνοστήσαντα, δόμον Πηληϊόν εἶσα
 ὄφρα δέ μοι ζώει καὶ ὄρᾳ φάος ἡέλλιοιο,
 ἄχνηται, οὐδέ τί οἱ δύναιμι χροαισμῆσαι
 κούρην ἣν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιοί,
 τὴν ἄψ' ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων·
 ἦτοι ὁ τῆς ἀχέων φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ
 Τρῶες ἐπὶ πρύμνησιν εἴλεον, οὐδὲ θυμὸς
 εἶων ἐξιέναι. τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
 Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὄνυσαν·
 ἐνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠναίνετο λοιγὸν ἄλκιον,
 αὐτὰρ ὁ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἄ τεύχεα
 πέμπει δὲ μὲν πόλεμόνδε, πολὺν δ' ἅμα λείπει
 πᾶν δ' ἡμᾶρ μάρναντο περὶ Σκαιῇσι πύλαισι,
 καὶ νῦν κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἐπρασθον, εἰ μὴ
 πολλὰ κακὰ ῥέξαντα Μενoitίου ἄλκιμον
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἑκτορι κῦδος
 τοῦνεκα νῦν τὰ σά γούναθ' ἱκάνομαι, αἰεὶ
 υἱεὶ ἐμῷ ὠκυμόρῳ δόμεν Ἀσπίδα καὶ τέρμινον
 καὶ καλάς κνημίδας, ἐπισφυρίοις ἄραρυς
 καὶ φάσσηϊ· ὁ γὰρ ἦν οἱ, ἀπώλεσε πιστὸς
 Τρωσὶ δαμείς· ὁ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμῷ.

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἄλκιμος ἄνθρωπος,
 „θάρσει· μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι·
 αἶ γάρ μιν θανάτοιο δυσσηχέος ὥδε δύναμις
 νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μῆρος αἰνὸς
 ὥς οἱ τεύχεα καλά παρέσσειται, οἷά τις
 ἀνθρώπων πολέων θαυμάσσεται, ὅς κε
 ὧς εἰπὼν τὴν μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ
 τὰς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψε, κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι
 φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν εἰκόσι πᾶσαι ἐφ' ἑκάστην
 παντοίην εὐπρηστον αὐτμὴν ἐξανιεῖσαι,
 ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε

ὅπως Ἥφαιστος τ' ἐθέλοι καὶ ἔργον ἄνοιτο.
 χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα κασσίτερόν τε
 καὶ χρυσὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα 475
 θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, γέντο δὲ χειρὶ
 ῥαιστέηρα κρατερῆν, ἐτέρηφι δὲ γέντο πυθάγρην.

Ποίει δὲ πρῶτιστα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
 πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαινήν,
 τρίπλακα μαρμαρέην, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμώνα. 480
 πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκεος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.

Ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανόν, ἐν δὲ θάλασσαν,
 ἠελιὸν τ' ἀκάμαντα σελήνην τε πλήθουσιν,
 ἐν δὲ τὰ τεύρεα πάντα, τάτ' οὐρανὸς ἑστεφάνωται, 485
 Πληϊάδας θ' Ὀάδας τε, τό τε σθένος Ὀρίωνος
 Ἄρκτον δ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν,
 ἥτ' αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ' Ὀρίωνα δοκεύει,
 οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.

Ἐν δὲ δύο ποιήσε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων 490
 καλὰς. ἐν τῇ μὲν ᾧ γάμοι τ' ἔσαν εἰλαπίναι τε,
 νύμφας δ' ἐκ θαλάμων δαΐδων ὑπο λαμπομενάων
 ἠγίνεον ἀνὰ ἅστυ, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει·
 κοῦροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν 495
 αὐλοὶ φόρμιγγές τε βοήν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες
 ἰστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἐκάστη.
 λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἐνθα δὲ νεῖκος
 ὠρώρει, δύο δ' ἄνδρες ἐνέεικον εἵνεκα ποιότης
 ἀνδρὸς ἀποφθιμένον· ὁ μὲν εὖχετο πάντ' ἀποδοῦναι,
 δῆμῳ πιφαύσκων, ὁ δ' ἀνάλινετο μηδὲν ἐλέσθαι· 500
 ἄμφω δ' ἐέσθην ἐπὶ ἱστορίῳ πείραρ ἐλέσθαι.
 λαοὶ δ' ἄμφοτέροισιν ἐπήπυνον, ἄμφις ἀρωγοί·
 κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυνον· οἱ δὲ γέροντες
 εἶατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις ἱερῶν ἐνὶ κύκλῳ,

σκηπτρα δὲ κηρύκων ἐν χερσὶ ἔχον ἡεροφώνας
τοῖσιν ἔπειτ' ἦϊσσον, ἀμοιβηδὶς δὲ δίκαιον.

κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δῦω χρυσοῖο τάλαντα
τῷ δόμεν ὃς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα εἶποι.

Τὴν δ' ἑτέρην πόλιν ἀμφὶ δῦω στρατοὶ εἶα
τεύχεσι λαμπόμενοι. δίχα δὲ σφισιν ἦνδανε βοῦ
ἢ διαπραθέειν ἢ ἄνδιχα πάντα δάσασθαι,

κτῆσιν ὅσῃν πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔργῳ
οἱ δ' οὐπὼ πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσοντο

τεῖχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα
ῥύατ', ἐφροσταότες, μετὰ δ' ἀνέρες οὓς ἔχε γῆρ

οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς
ἄμφω χρυσεῖω, χρύσεια δὲ εἴματα ἔσθην,

καλὰ καὶ μεγάλα σὺν τεύχεσιν, ὥστε θεῶ πε
ἀμφὶς ἀριζήλω· λαοὶ δ' ὑπ' ὀλίζονες ἦσαν.

οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὅθι σφίσιν εἶκε λοχῆσαι
ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἦν πάντεσσι βοτοῖ

ἐνθ' ἄρα τοίγ' ἴζοντ' εἰλυμένοι αἰδοπι χαλκῷ.
τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δῦω σκοποὶ εἶατο λο

δέγμενοι ὅπποτε μῆλα ἰδοίαιτο καὶ ἔλικας βοῦ
οἱ δὲ τάχα προγέγοντο, δῦω δ' ἄμ' ἔποντο νομ

τερπόμενοι σύριγξι· δόλον δ' οὐτι προνόησαν
οἱ μὲν τὰ προῖδόντες ἐπέδραμον, ὧκα δ' ἔπει

τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πῶεα καλὰ
ἀργεννῶν οἴων, κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας.

οἱ δ' ὥς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βο
εἰράων προπάρουθε καθήμενοι, ἀντίκ' ἐφ' ἵπ

βάντες ἀερσιπόδων μετεκίαθον, αἷψα δ' ἴκον
στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ

βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐρχείησιν.
ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὀμίλειον, ἐν δ' Ὀλοή

ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄονταν.

ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖν·
 εἶμα δ' ἔχ' ἄμφ' ὥμοισι θαφεινεὸν αἵματι φωτῶν.
 ὠμίλουν δ' ὥστε ζωοὶ βροτοὶ ἡδ' ἐμάχοντο,
 νεκρούς τ' ἀλλήλων ἐρουν κατατεθνηῶτας. 540

Ἐν δ' ἐτίθει νεῖον μαλακὴν, πείραν ἄρουραν,
 εὐρεῖαν τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
 ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἐνθα καὶ ἐνθα.
 οἱ δ' ὁπότε στρέψαντες ἰκοίατο τέλσον ἀρούρης,
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιηδέος οἶνου 545
 δόσκειν ἀνὴρ ἐπιών· τοὶ δὲ στρέψασκον ἀν' ὄγμους,
 ἴμενοι νεοῖο βαθείης τέλσον ἰκέσθαι.
 ἡ δὲ μελαίνετ' ὀπισθεν, ἀρηρομένη δὲ ἐφίκει,
 χρυσεῖη περ εὐῶσα· τὸ δὴ περὶ θαῦμα τέτυκτο.

Ἐν δ' ἐτίθει τέμενος βαθυλήϊον· ἐνθα δ' ἐρίθαι 550
 ἥμων ὀξεῖας ὄρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 θράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πίπτον ἐραζε,
 ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἔλλεδανοῖσι θέοντο.
 τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὀπισθεν
 παῖδες θραγμαεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες, 555
 ἀσπερχές πάρεχον· βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
 σκηπτρον ἔχων ἐστήκει ἐπ' ὄγμου γηθόσυνος κῆρ.
 κήρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ θροῦ θάϊτα πένοντο,
 βοῦν δ' ἱερεύσαντες μέγαυ ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναικες
 δεῖπνον ἐρίθοισιν λεύκ' ἄλφιστα πολλὰ πάλυνον. 560

Ἐν δ' ἐτίθει σταφυλῇσι μέγα βρίθουσαν ἁλωὴν
 καλὴν χρυσεῖην· μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν,
 ἐστήκει δὲ κάμαξι διαμπερές ἀργυροῆσιν.
 ἀμφὶ δὲ, κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἔρκος ἔλασσειν
 κασσιτέρον· μία δ' οἷη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτήν, 565
 τῇ νίσσοντο φορῆες, ὅτε τρυγώσιν ἁλωήν.
 παρθενικαὶ δὲ καὶ ἡλῆθοι ἀταλά φρονέοντες
 πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν.

τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάντ' ὁρμυγγι λιγείῃ
 ἱμερόεν κιθάριζε, λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ᾄδειεν 570
 λεπταλή φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσουντες ἄμαρτῇ
 μολπῇ τ' ἠνγμῶ τε ποσὶ σκαίροντες ἔποντο.

Ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραιμῶν·
 αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετενύχατο κασσιτέρου τε,
 μυκηθμῶ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόνδε 575
 παρ ποταμὸν κελάδοντα, παρὰ ῥοδανὸν δονακῆα.
 χρύσειοι δὲ νομῆες ἅμ' ἐστιχάωντο βόεσσιν
 τέσσαρες, ἐννέα δέ σφι κύνες πόδας ἄργοι ἔποντο.
 σμερδαλέω δὲ λέοντε δὴ ἐν πρώτῃσι βόεσσιν
 ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὁ δὲ μακρὰ μεμνκαὸς 580
 ἔλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον ἠδ' αἰζηοί.
 τῷ μὲν ἀναρρήξαντε βοὸς μέγαλοιο βοεῖην
 ἔγκατα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσετον· οἱ δὲ νομῆες
 αὐτῶς ἐνδίσσαν ταχέας κύνας ὀτρύνοντες.

οἱ δ' ἦτοι δακείν μὲν ἀπετρωπῶντο λεόντων, 585
 ἰστάμενοι δὲ μάλ' ἐγγὺς ὑλάκτεον ἐκ τ' ἀλέοντο.

Ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς ἀμφιγυνῆεις,
 ἐν καλῇ βήσση, μέγαν οἶων ἀργεννάων,
 σταθμούς τε κλισίας τε κατηρεφέας ἰδὲ σηκούς.

Ἐν δὲ χορὸν ποίειλλε περικλυτὸς ἀμφιγυνῆεις, 590
 τῷ ἱκελον οἶόν ποτ' ἐνὶ Κνωσῶ εὐρείῃ
 Δαίδαλος ἥσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.
 ἐνθα μὲν ἦἵθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεοδίβοιαι
 ὠρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χειρας ἔχοντες.
 τῶν δ' αἱ μὲν λεπτάς οἰθόνας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας 595
 εἴατ' ἐνννήτους, ἦκα στίλβοντας ἐλαίῳ·
 καὶ ὃ αἱ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας
 εἶχον χρυσεῖας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.
 οἱ δ' ὅτε μὲν θρέξασκον ἐπισταμένοισι πόδεσσιν
 ῥεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν 600

ἔξόμενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἶ κε θέησιν·
 ἄλλοτε δ' αὖ θρέξασκον ἐπὶ στήχας ἀλλήλοισιν.
 πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιίσταθ' ὄμιλος
 τερόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ᾠοιδὸς
 φορμίζων· δοιῶ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς 605
 μολπῆς ἐξάρχοντος ἐδίνεον κατὰ μέσσοις.

Ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο
 ἄντυγα παρ πυμάτην σάκεος πύκα ποιητοῖο.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαινότερον πυρὸς ἀγῆς, 610
 τεῦξε δέ οἱ κόρυθα βριαρὴν κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 καλὴν θαιδαλέην, ἐπὶ δὲ χρύσειον λόφον ἤκειν,
 τεῦξε δέ οἱ κνημίδας ἑανοῦ κασσιτέροιο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὸς ἀμφιγυνῆεις,
 μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε προπάροιθεν αἰέρας. 615
 ἦ δ' ἱρῆξ ὥς ἄλτο κατ' Οὐλύμπου νιφόεντος,
 τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἠφαίστοιο φέρουσα.

ΙΛΙΑΔΟΣ Τ.

Μήνιδος ἀπόρρησις.

Ἦώς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων
 ὦρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φώς φέροι ἡδὲ βροτοῖσιν·
 ἦ δ' ἐς νῆας Ἰκάνε θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα,
 εὔρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὃν φίλον υἱὸν,
 κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἄμφ' αὐτὸν ἑταῖροι 5
 μύρουθ'. ἦ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο δῖα θεάων,
 ἔν τ' ἄρα οἱ πῦν χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν

„Τέκνον ἐμὸν, τοῦτον μὲν ἔασομεν, ἄχνη
κεῖσθαι, ἐπεὶ δὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθαι
τὴν δ' Ἑφαίστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξαι
καλὰ μάλ', οἳ οὐπω τις ἀνὴρ ὤμοισι φόρον.

Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηγε
πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα
Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλε τρόμος, οἳ
αὐτὴν εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
ὥς εἶδ', ὥς μιν μᾶλλον ἔδυν χόλος, ἐν δέ οἱ
δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων ὥσεί σέλας ἔξεφάνη·
τέρπετο δ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ
αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ἦσι τετάρπετο δαίδαλα
αὐτίκα μητέρα ἦν ἔπεα πτερόεντα προσηύη·

„Μῆτερ ἐμῇ, τὰ μὲν ὄπλα θεὸς πόρεν οἷον
ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τῶνδε
νῦν δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ'
δεῖδω μὴ μοι τόφρα Μενoitίον ἄλκιμον υἱόν
μυῖαι καθδύσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλάς
εὐλὰς ἐγγείνωνται, αἰκίσσωσι δὲ νεκρὸν
ἐκ δ' αἰὼν πέφραται – κατὰ δὲ χρόα πάντα

Τὸν δ' ἡμέμβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρομήνη
„τέκνον, μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μενοειδέως
τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκεῖν ἄγρια φῦλα,
μυῖας, αἳ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδον
ἦν περ γὰρ κῆταί γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
αἰεὶ τῷδ' ἔσται χρός ἔμπεδος, ἢ καὶ ἀρείων
ἀλλὰ σὺ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἦρωας Ἀχαιοὺς
μῆνιν ἀποειπὼν Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν
αἴψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσεο, δύσεο δ'

Ὡς ἄρα φωνήσασα μένος πολυθαράσες ἔειπεν
Πατρόκλῳ δ' αὐτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐπέθηκε
στάξε κατὰ ῥινῶν, ἵνα οἱ χρός ἔμπεδος εἴη.

Αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης δῖος Ἀχιλλεύς 40
 σμερδαλέα ἰάχων, ὥρσεν δ' ἦρωας Ἀχαιοὺς.
 καὶ ῥ' οἵπερ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον,
 οἳ τε κυβερνῆται καὶ ἔχον οἰήλα νηῶν
 καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δοτῆρες,
 καὶ μὴν οἳ τότε γ' εἰς ἀγορῇν ἴσαν, οὔνεκ' Ἀχιλλεύς 45
 ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
 τῷ δὲ δύω σκάζοντε βάτην Ἄρεος θεράποντες,
 Τυδείδης τε μενεπτόλεμος καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἔργει ἐρειδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἑλκεα λυγρὰ·
 κὰδ δὲ μετὰ πρώτῃ ἀγορῇ ἴζοντο κίοντες. 50
 αὐτὰρ ὁ δεύτατος ἦλθεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ἑλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 οὔτα Κόων Ἀντηνορίδης χαλκήρεϊ δουρί.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἀολλίσθησαν Ἀχαιοί,
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς 55
 „Ἀτρεΐδῃ, ἣ ἄρ' τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον
 ἐπλετο, σοὶ καὶ ἐμοί, ὅτε νῶϊ περ, ἀχυνμένω κῆρ,
 θυμοβόρῳ ἔριδι μενεήναμεν εἵνεκα κούρης.
 τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἀρτεμις ἰῶ,
 ἥματι τῷ ὅτ' ἐγὼν ἐλόμην Αὐργυησὺν ὀλέσσας· 60
 τῷ κ' οὐ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὁδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὔδας
 δυσμενέων ὑπὸ χερσίν, ἐμεῦ ἀπομνησίσαντος.
 Ἔκτορι μὲν καὶ Τρώσιν τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 δηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἐριδος μνήσεσθαι οἶω.
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, ἀχυνόμεοί περ, 65
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον θαμάσαντες ἀνάγκῃ.
 νῦν δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πᾶν χόλον, οὐδέ τί με χρὴ
 ἀσκελέως αἰεὶ μενεεινέμεν· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
 ὄτρυνον πόλεμόνδε καρηχομόωντας Ἀχαιοὺς,
 ὅφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἑλθὼν, 70
 αἰ κ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰάνειν· ἀλλὰ τιν' οἶω

ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν, ὅς κε φύγησιν
δητὸν ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεος ἡμετέροιο.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἐχάρησαν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλεΐωνος.

76

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
[αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς].

„ὦ φίλοι, ἦρώες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρης,
ἑσταότος μὲν καλὸν ἀκούειν, οὐδὲ ἔοικεν

ὑββάλλειν· χαλεπὸν γάρ, ἐπισταμένῳ περ ἔοντι.
ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι

80

ἢ εἶποι; βλάβεται δὲ λιγύς περ ἔων ἀγορητής.
Πηλείδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι

σύνθεσθ' Ἀργεῖοι, μῦθόν τ' εὖ γνῶτε ἕκαστος.
πολλάκι δὴ μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον,

85

καὶ τέ με νεικέεσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἰτιός εἰμι,
ἀλλὰ Ζεὺς καὶ Μοῖρα καὶ ἡεροφοῖτις Ἐρινὺς,

οὔτε μοι εἶν ἀγορῇ φρεσὶν ἐμβαλον ἄγριον ἄτην,
ἥματι τῷ ὅτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπηύρων.

ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ.
πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἣ πάντας ἁᾶται,

90

οὐλομένη· τῇ μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὔδει
πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἦγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει

[βλάπτουσ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὖν ἕτερόν γε πέ-
δησεν].

καὶ γὰρ δὴ νῦν ποτε Ζεὺς ἄσατο, τόνπερ ἄριστον
ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φασ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν

95

Ἥρῃ θῆλυς ἐοῦσα δολοφροσύνης ἀπάτησεν,
ἥματι τῷ ὅτ' ἐμελλε βίην Ἡρακλεΐην

Ἀλκμήνῃ τέξεσθαι ἐϋστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
ἦτοι ὅγ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσιν

100

ἑκέκλυτέ μεν, πάντες τε θεοὶ πᾶσαι τε θείαναι,
ὅφρ' εἰπῶ τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγει.

σήμερον ἄνδρα φώσδε μογοστόκος Εἰλείθυια
 ἐκφανεῖ, ὅς πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξει,
 τῶν ἀνδρῶν γενεῆς οἷθ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ εἰσίν. 105
 τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη
 ψευστήσεις, οὐδ' αὐτε τέλος μῦθῳ ἐπιθήσεις.
 εἰ δ' ἄγε νῦν μοι ὅμοσσον, Ὀλύμπιε, καρτερόν ὄρκον,
 ἧ μὲν τὸν πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξειν,
 ὅς κεν ἐπ' ἧματι τῷδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικὸς 110
 τῶν ἀνδρῶν οἷ σῆς ἐξ αἵματος εἰσι γενέθλης.
 ὡς ἔφατο· Ζεὺς δ' οὔτι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
 ἀλλ' ὅμοσεν μέγαν ὄρκον, ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀέσθη.
 Ἥρη δ' ἀΐξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
 κυρπαλίμως δ' ἵκετ' Ἄργος Ἀχαιῶν, ἐνθ' ἄρα ἦδη 115
 ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηϊάδαο.
 ἧ δ' ἐκύνει φίλον υἱὸν, ὃ δ' ἔβδομος ἐστήκει μείς.
 ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φώσδε καὶ ἡλιτόμηνον ἑόντα,
 Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, σχέθε δ' Εἰλείθυιας.
 αὐτὴ δ' ἀγγελέουσα Δία Κρονίωνα προσηύδα 120
 Ζεῦ πάτερ, ἀργικέραυνε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω.
 ἦδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλός, ὃς Ἀργείοισιν ἀνάξει,
 Εὐρυσθεὺς, Σθενέλοιο πάϊς Περσηϊάδαο,
 σὸν γένος· οὐ οἱ ἀεικὲς ἀνασδέμεν Ἀργείοισιν.
 ὡς φάτο, τὸν δ' ἄχος ὅξυ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν. 125
 αὐτίκα δ' εἶλ' Ἀτὴν κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο
 χαόμενος φρεσὶν ἦσι, καὶ ὥμοσε καρτερόν ὄρκον
 μή ποτ' ἐς Οὐλυμπόν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
 αὐτὶς ἐλεύσεσθαι Ἀτὴν, ἧ πάντας αἴται.
 ὡς εἰπὼν ἔρριπεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος 130
 χειρὶ περιστρέψας· τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνθρώπων.
 τὴν αἰεὶ στενάχεσθ', ὅθ' ἐὼν φίλον υἱὸν ὄρῳτο
 ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα ὑπ' Εὐρυσθέως ἀέθλων.
 ὡς καὶ ἐγὼν, ὅτε δ' αὐτε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ

Ἄργείους ὀλέκισκεν ἐπὶ προύμνησι νέεσσιν
οὐ δύναμην λελαθέσθ' Ἄτης, ἣ πρώτῃ
ἀλλ' ἐπεὶ ἀσάμην καὶ μεν φρένας ἐξέειπε
ἄψ' ἐθέλω ἀρέσσαι, θόμεναί τ' ἀπερείσι
ἀλλ' ὄρσεν πόλεμόνδε, καὶ ἄλλους ὄρσεν
δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχεῖν,
χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς·
εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός τ' ἔστιν
δῶρα δέ τοι θεράποντες ἐμῆς παρὰ νηυσὶ
οἴσουσ', ὅφρα ἰδῇαι ὃ τοι μενοεικέα δοῖται.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκείῃσιν Ἀχιλλεύς·

λεῦς

„Ἀτρεΐδῃ κύνθιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
δῶρα μὲν, αἶ κ' ἐθέλησθα, παρασχέμεναι,
ἥ τ' ἐχέμεν· πάρα σοί. νῦν δὲ μνησώμεθα
αἵψα μάλ'· οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπεύειν ἐν νηυσὶ
οὐδὲ διατρίβειν· ἐτι γὰρ μέγα ἔργον ἔσται
ὥς κέ τις αὐτ' Ἀχιλλῆα μετὰ πρώτοισιν ἔργῳ
ἔργῳ χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας
ὥδέ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρῶν μακάριον·“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

„μὴ δ' οὕτως, ἀγαθὸς περ ἐὼν, θεοεῖκεν ἄνθρωπος·
νῆστιας ὅτρυνε προτὶ Ἴλιον νῆας Ἀχαιῶν
Τρωσὶ μαχησομένους, ἐπεὶ οὐκ ὀλίγοις ἀνδράσι
φύλοπις, εὖ τ' ἂν πρώτον ὁμιλήσωσι καὶ ἄλλοι
ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἄμεινον·
ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι θοῆς ἐπὶ νηυσὶ
σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἄλλοι
οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἥλιον ἄμεινον
ἄκμηνος σίτοιο δυνήσεται ἅντα μάχῃσιν·
εἴπερ γὰρ θυμῷ γε μενοιναῖα πολέμιον
ἀλλά τε λάθρη γυνὴ βαρύνεται, ἥ δὲ καὶ ἄλλοι“

δίψα τε καὶ λιμός, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι.
 ὃς δέ κ' ἀνὴρ οἴνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίῃη,
 θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, οὐδέ τι γυνῆ
 πρὶν κάμνει, πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο. 170

ἀλλ' ἄγε λαὸν μὲν σκέδασον καὶ δειπνον ἄνωχθι
 ὀπλῆσθαι· τὰ δὲ δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορῇν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
 ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῆσιν ἰανθῆς.
 ὁμνύετω δέ τοι ὄρκον, ἐν Ἀργείοισιν ἀναστάς, 175
 μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι·

[ἢ θέμις ἐστίν, ἄναξ, ἥτ' ἀνδρῶν ἥτε γυναικῶν·]
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμός ἐνὶ φρεσὶν Ἰλαος ἔστω.
 αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃς ἀρεσάσθω
 πιεῖρη, ἵνα μὴ τι δίκης ἐπιδευὲς ἐχῇσθα. 180

Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔπειτα δικαιότερος καὶ ἐπ' ἄλλω
 ἔσσει· οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν βασιλῆα
 ἄνδρ' ἀπαρέδσασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 „χαίρω σεῦ, Λαερτιάδῃ, τὸν μῦθον ἀκούσας· 185
 ἐν μοίῳ γὰρ πάντα δαίκεο καὶ κατέλεξας.

ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὁμόσαι, κέλεται δέ με θυμός,
 οὐδ' ἐπιρρήσω πρὸς δαίμονος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 μιμνέτω αὖθι τέως, ἐπειγόμενός περ Ἄρῃος·
 μέμνετε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὅφρα κε δῶρα 190
 ἐκ κλισίῃς ἔλθῃσι καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.

σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι ἠδὲ κελεύω·
 κρινάμενος κούρητας ἀριστῆας Παναχαιῶν
 δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεικέμεν, ὅσσ' Ἀχιλλῆϊ
 χθιζὸν ὑπέστημεν δώσειν, ἀγέμεν τε γυναικας. 195

Ταλθύβιος δέ μοι ὦκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 κάπρον ἐτοιμασάτω, ταμέειν Διὶ τ' Ἥελίῳ τε.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 „Ἄτρείδῃ κῦδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 ἄλλοτέ περ καὶ μᾶλλον ὀφείλλετε ταῦτα πένεσθαι, 200
 ὁππότε τις μεταπαυσωλὴ πολέμοιο γένηται
 καὶ μένος οὐτόσον ἦσιν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν.
 νῦν δ' οἱ μὲν κέεται δεδαγμένοι, οὓς ἐδάμασσευ
 Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν,
 ὑμεῖς δ' ἐς βρωτῶν ὀτρύνετον. ἦ τ' ἂν ἔγωγε 205
 νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτολεμίζειν νῆας Ἀχαιῶν
 νήστιας ἀκμήνους, ἅμα δ' ἡελίῳ καταδύντι
 τεύξεσθαι μέγα δόρυπον, ἐπὴν τισαίμεθα λῶβην.
 πρὶν δ' οὕπως ἂν ἐμοίγε φίλον κατὰ λαιμόν λείῃ
 οὐ πόσις οὐδὲ βρῶσις, ἐταίρου τεθνηῶτος, 210
 ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαγμένος ὀξεί χαλκῷ
 κεῖται, ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος, ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 μύρονται· τό μοι οὔτι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμηλεν,
 ἀλλὰ φόνος τε καὶ αἷμα καὶ ἀργαλέος στόνος ἀνδρῶν.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολὺμητις Ὀδυσσεύς 215

„ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλῆος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
 κρείσσων εἰς ἐμέθεν καὶ φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ
 ἔγχει, ἐγὼ δέ κε σείο νοήματί γε προβαλοίμην
 πολλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην καὶ πλείονα οἶδα.
 τῷ τοι ἐπιπλήτω κραδίῃ μύθοισιν ἐμοῖσιν. 220
 αἰψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν,
 ἥσ τε πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν,
 ἄμητος δ' ὀλίγιστος, ἐπὴν κλίνῃσι τάλαντα
 Ζεὺς, ὅστ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
 γαστέρι δ' οὕπως ἔστι νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιοῦς· 225
 λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτριμοι ἥματα πάντα
 πίπτουσιν· πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο;
 ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν ὅς κε θάνῃσιν,

νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἥματι θακρυσάντας·
 ὅσσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ στυγεροῖο λίπωνται, 230
 μεμνήσθαι πόσιος καὶ ἐδητύος, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχόμεθα νολεμέες αἰεὶ,
 ἐσθάμενοι χροὶ χαλκὸν ἄτειρέα. μηδὲ τις ἄλλην
 λαῶν ὀτρυντὶν ποτιδέγμενος ἰσχαναάσθω·
 ἦδε γάρ ὀτρυντὺς κακὸν ἔσσειται, ὅς κε λίπηται 235
 νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων· ἀλλ' ἀθρόοι ὀρμηθέντες
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἀρηα·"

Ἡ καὶ Νέστορος νῆας ὀπάσσαντο κυδαλίμοιο,
 Φυλείδην τε Μέρητα Θόαντά τε Μηριόνην τε
 καὶ Κρεϊοντιάδην Αυκομήδεα καὶ Μελάνιππον. 240
 βᾶν δ' ἱμεν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδκο.
 αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἦν, τετέλεστο δὲ ἔργον·
 ἑπτὰ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρου, οὓς οἱ ὑπέστη,
 αἰθωνας δὲ λέβητας εἴκοσι, δῶδεκα δ' ἵππους·
 ἐκ δ' ἄγον αἶψα γυναικας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας 245
 ἑπτ', ἀτὰρ ὀγδοάτην Βρισηΐδα καλλιπάρηον.
 χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα
 ἤρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρου κούρητες Ἀχαιῶν·
 καὶ τὰ μὲν ἐν μέσση ἀγορῇ θέσαν, ἂν δ' Ἀγαμέμνων
 ἵστατο· Τालθύβιος δὲ θεῶ ἑναλίγκιος αὐδῆν 250
 κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ παρίστατο ποιμένι λαῶν.
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
 ἣ οἱ παρ' Ἰφίφους μέγα κούλεον αἶεν ἄσπετο,
 κάπρον ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διὶ χεῖρας ἀνασχων
 εὐχετο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἶατο σιγῇ 255
 Ἀργεῖοι, κατὰ μοῖραν, ἀκούοντες βασιλῆος.
 εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν
 „Ἴστα νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὑπάτος καὶ ἄριστος,
 Γῇ τε καὶ Ἥλιος καὶ Ἑρινύες, αἰθ' ὑπὸ γαίαν
 ἀνθρώπους τίνυνται, ὅτις κ' ἐπίσρκον ὁμόσση, 260

μή μὲν ἐγὼ κούρη Βρισηΐδι χεῖρ' ἐπενείκαι,
οὔτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχρημένος οὔτε τευ ἄλλου·
ἀλλ' ἔμεν' ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσιν.
εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίσρκον, ἔμοι θεοὶ ἄλγεα δοῖεν 264
πολλὰ μάλ', ὅσσα διδοῦσιν ὅτις σφ' ἀλίτῃται ὁμόσσας.

Ἡ καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε νηλέϊ χαλκῷ·
τὸν μὲν Ταλθύβιος πολυῆς ἁλὸς ἐς μέγα λαῖτμα
ῥῖψ' ἐπιδινύσας, βόσιν ἰχθυύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
ἀνστὰς Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μετηνῦδα

„Ζεῦ πάτερ, ἧ μεγάλας ἄτας ἀνδρεσσι διδοῖσθα. 270
οὐκ ἂν δήποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔμοισιν
Ἀτρεΐδης ὥρυνε διαμπερές, οὐδέ κε κούρην
ἦγεν ἔμευ' ἀέκοντος ἀμήχανος· ἀλλὰ ποθὶ Ζεὺς
ἦδε λ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.

νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δείπνῳ, ἵνα ξυνάγωμεν Ἀρηα.“ 275

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρόην.
οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος,
δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
βῆν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θείλοιο·
καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναῖκας, 280
ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγαυοί.

Βρισηΐς δ' ἄρ' ἔπειτ', ἰκέλη χρυσῆν Ἀφροδίτῃ,
ὥς ἶδε Πάτροκλον δεδαῖγμένον ὀξεί χαλκῷ,
ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσεν
στήθεά τ' ἠδ' ἀπαλὴν δειρὴν ἰδὲ καλὰ πρόσωπα. 285
εἶπε δ' ἄρα κλαίονσα γυνὴ εἰκνυῖα θεῆσιν

„Πάτροκλέ μοι δειλῇ πλειστον κεχαρισμένε θυμῷ,
ζῶν μὲν σε ἔλειπον ἐγὼ κλισίῃθεν ἰοῦσα,
νῦν δὲ σε τεθνηῶτα κιχάνομαι, ὄραμε λαῶν,
ἄψ ἀνιοῦσ'· ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί. 290
ἄνδρα μὲν, ᾧ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαῖγμένον ὀξεί χαλκῷ,

τρεις τε κασιγνήτους, τούς μοι μία γείνατο μήτηρ,
 κηδέλους, οἳ πάντες ὀλέθριον ἤμαρ ἐπέσπον.
 οὐδὲ μὲν οὐδέ μ' ἔασκες, ὅτ' ἀνδρ' ἐμὸν ὠκὺς Ἀχιλ-
 λεύς

295

ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,
 κλαίειν, ἀλλὰ μ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο
 κουριδίην ἄλοχον θήσειν, ἄξειν τ' ἐνὶ νηυσὶν
 ἐς Φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσιν.
 τῷ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηότα μέλιχον αἰεῖ.“

300

Ὡς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες,
 Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κῆδ' ἐκάστη.
 αὐτὸν δ' ἄμφι γέροντες Ἀχαιῶν ἡγερέθοντο
 λισσόμενοι δειπνῆσαι· ὁ δ' ἤρνεϊτο στεναχίζων

„Λίσσομαι, εἰ τις ἐμοιγε φίλων ἐπιπέιθεθ' ἐταίρων,
 μὴ με πρὶν σίτοιο κελεύετε μηδὲ ποτῆτος

306

ἄσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεὶ μ' ἄχος αἰνὸν ἰκάνει.
 δύντα δ' ἐς ἥλιον μενέω καὶ τλήσομαι ἔμπης.“

Ὡς εἰπὼν ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας,
 δοιῷ δ' Ἀτρεΐδα μενέτην καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 Νέστωρ Ἰδομενεύς τε γέρον θ' ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
 τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· οὐδὲ τι θυμῷ
 τέρπετο, πρὶν πολέμου στόμα δύνειν αἵματόεντος.
 μνησάμενος δ' ἀδινῶς ἀνενείκατο φώνησέν τε

„Ἢ ῥά νύ μοί ποτε καὶ σὺ, δυσάμμορε, φίλταθ'
 ἐταίρων,

315

αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρόν παρὰ δειπνον ἔδηκας
 αἷψα καὶ ὀτραλέως, ὅποτε σπερχοῖαι Ἀχαιοὶ
 Τρῶσιν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν Ἄρηα.
 νῦν δὲ σὺ μὲν κεῖσαι δεδαγμένος, αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 ἔκμηνον πόσιος καὶ ἔδητύος, ἔνδον ἐόντων,
 σῇ ποθῇ. οὐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι,
 οὐδ' εἰ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,

320

ὅς που νῦν Φθίῃφι τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβει
 χῆτεϊ τοιοῦθ' υἱός· ὁ δ' ἄλλοδαπῷ ἐνὶ δῆμῳ
 εἵνεκα ριγεδανῆς Ἑλένης Τρωσὶν πολεμίζω. 325
 ἦε τὸν ὅς Σκύρῳ μοι ἐνὶ τρέφεται φίλος υἱός.
 [εἰ που ἐτι ζῶει γε Νεοπτόλεμος θεοειδής.]
 πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει
 οἷον ἐμὲ φθίσσεσθαι ἀπ' Ἀργεὸς ἱπποβότοιο
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, σὲ δέ τε Φθίηνδε νέεσθαι, 330
 ὥς ἂν μοι τὸν παῖδα θοῇ ἐνὶ νηϊ μελαίνῃ
 Σκυρόθεν ἐξαγάγοις καὶ οἱ δείξιαις ἕκαστα,
 κτῆσιν ἐμὴν δμῶάς τε καὶ ὑπερεφές μέγα δῶμα.
 ἦδῃ γὰρ Πηλῆά γ' οἶομαι ἢ κατὰ πᾶμπαν
 τεθνῦσθαι, ἢ που τυτθὸν εἶαι ζῶοντ' ἀκᾶχησθαι 335
 γῆραϊ τε στυγερῷ, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενον αἰεὶ
 λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθνηται.“

Ὡς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες,
 μνησάμενοι τὰ ἕκαστος ἐνὶ μεγάρουσιν ἔλειπον.
 μυρομένους δ' ἄρα τούσγε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων, 340
 αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Τέκνον ἐμὸν, δὴ πᾶμπαν ἀποιχέαι ἀνδρὸς ἐῆος.
 ἦ νῦ τοι οὐκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς;
 κείνος ὄγε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων
 ἦσται ὀδυρόμενος ἔταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι 345
 οἰχονται μετὰ δειπνον, ὁ δ' ἄκημος καὶ ἄπαστος.
 ἀλλ' ἴθι οἱ νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
 στάξον ἐνὶ στήθεσς, ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἴκηται.“

Ὡς εἰπὼν ᾧτρυνε πάρος μεμαῦταν Ἀθήνην·
 ἣ δ' ἄρπη εἰκυῖα ταυρυπτέρουγ' ἰγυφώνῳ, 350
 οὐρανοῦ ἔκ κατέπαλτο δι' αἰθέρος. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 αὐτίκα θωρήσσοντο κατὰ στρατόν· ἣ δ' Ἀχιλλῆϊ
 νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
 στάξ', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἀτερπὴς γούναθ' ἴκοιτο,

αὐτὴ δὲ πρὸς πατρὺς ἐρισθενέος πνικινὸν δῶ 355
 ὥχετο. τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἔχοντο θοάων.
 ὥς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτίζονται,
 ψυχραὶ, ὑπὸ ῥίπῃς αἰθρογενέος Βορέας,
 ὥς τότε ταρφειαὶ κόρυθες λαμπρὸν γανώσκει
 νηῶν ἐκφορέοντο, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι 360
 θώρηκές τε κραταιαὶ γυῖοι καὶ μείλινα δοῦρα.
 αἶγλη δ' οὐρανὸν ἵκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθῶν
 χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῇς· ὑπὸ δὲ κτύπος ὥρνυτο ποσσὶν
 ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι κορύσσετο δῖος Ἀχιλλεύς.
 [τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε· τῷ δὲ οἱ ὄσσε 365
 λαμπέσθην ὥσει τε πυρὸς σέλας, ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 ᾄδ' ἄχος ἔτλητον· ὁ δ' ἄρα Τρωσὶν μενεαίνων
 δύσετο δῶρα θεοῦ, τὰ οἱ Ἥφαιστος κάμε τεύχεων.]
 κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
 καλὰς, ὀγκυρῆοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας· 370
 δεῦτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσι ἐδυνεν.
 ἄμφι δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
 χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
 εἵλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ' ἥντε μήνης.
 ὥς δ' ὅτ' αὖ ἐκ πόντοιο σέλας ναύτησι φανήη 375
 καιομένοιο πυρὸς· τὸ δὲ καίεται ὑπὸ θ' ὄρεσφιν
 σταθμῷ ἐν οἰοπόλῳ· τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἄελλαι
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·
 ὥς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκος σέλας αἰδέε' ἵκανε
 καλοῦ δαιδαλέου. περὶ δὲ τρυφάλειαν αἰείρας 380
 κρατὶ θέτο βριαρὴν· ἥ δ' ἀστήρ ὥς ἀπέλαμπεν
 ἵππουρις τρυφάλεια, περισσείοντο δ' ἔθειραι
 χρύσειαι, ἃς Ἥφαιστος ἔει λόφον ἄμφι θαμειάς.
 περὶ δὲ δ' ἔο αὐτοῦ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεύς,
 εἰ οἱ ἐφαρμόσσειε καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα· 385
 τῷ δ' εὖτε πτερὰ γίγνεται, ἄειρε δὲ ποιμένα λαῶν.

ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρώϊον ἐσπάσαι ἔγχος,
βριθὺ μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος
Ἀχαιῶν

πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεὺς,
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλω πόρε Χείρων 390
Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν.
ἵππους δ' Ἀὐτομέδων τε καὶ Ἀλκίμος ἀμφιέποντες
ζεύγνυνον· ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν, ἐν δὲ χαλινούς
γαμφηλῆς ἔβαλον, κατὰ δ' ἠνία τεῖναν ὀπίσσω
κολλητὸν ποτὶ δίφρον. ὁ δὲ μάλιστα φαιεινὴν 395
χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν ἐφ' ἵππου ἀνόρουσεν,
Ἀὐτομέδων· ὅπιθεν δὲ κορυσσάμενος βῆ Ἀχιλλεὺς,
τεύχεσι παμφάνων ὥστ' ἠλέκτωρ Ὑπερίων.
σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο

„Ξάνθε τε καὶ Βαλῖε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης,
ἄλλως δὴ φράζεσθε σαωσέμεν ἠνιοχῆα 401
ἂψ Δαναῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ χ' ἐῷμεν πολέμοιο,
μηδ' ὥς Πάτροκλον λίπει αὐτοῦ τεθνηῶτα.“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγῷ προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος
Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσσε καρήατι· πᾶσα δὲ χαίτη 405
ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν οὐδας ἵκανεν·
αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·

„Καὶ λίην σ' ἐτι νῦν γε σαώσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ·
ἀλλὰ τοι ἐγγύθεν ἤμαρ ὀλέθριον· οὐδέ τοι ἡμεῖς
αἵτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ Μοῖρα κραταιή. 410
οὐδὲ γὰρ ἡμετέρῃ βραδυτῇτι τε νοχελίῃ τε
Τρῶες ἀπ' ὤμουν Πατρόκλου τεύχε' ἔλοντο·
ἀλλὰ θεῶν ὄριστος, ὃν ἠῦκομος τέκε Αἰητῶ,
ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἑκτορι κῦδος ἔδωκεν.
νῶϊ δὲ καὶ κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θείοιμεν, 415
ἦνπερ ἐλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλὰ σοὶ αὐτῶ
μόρσιμόν ἐστι θεῶ τε καὶ ἀνέρι ἱφί δαμῆναι.“

Ὡς ἄρα φωνήσαντος Ἑρινύες ἔσχεθον αὐδὴν.
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 „Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύει; οὐδέ τί σε
 χρή. 420
 εὖ νύ τοι οἶδα καὶ αὐτὸς, ὅ μοι μῦθος ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
 νόσφι φίλον πατρός καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 οὐ λήξω πρὶν Τρῶας ἄθην ἐλάσαι πολέμοιο.“

Ἡ ὅα καὶ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μῶνυχας ἵππους.

ΙΛΙΑΔΟΣ Υ΄.

Θεομαχία.

Ὡς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν θωρήσσοντο
 ἄμφι σέ, Πηλέος νῆε, μάχης ἀκόρητον Ἀχαιοί,
 Τρῶες δ' αὐθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῶ πεδίοιο.

Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε καλέσσαι
 κρατὸς ἀπ' Οὐλύμποιο πολυπτύχου· ἥ δ' ἄρα πάντη
 φροτήσασα κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι. 6

οὔτε τις οὖν ποταμῶν ἀπέην, νόσφ' Ὠκεανοῖο,
 οὔτ' ἄρα νυμφάων, αἵτ' ἄλσεα καλὰ νέμονται
 καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεα ποιήεντα.

ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο 10
 ξεστῆς αἰθούσῃσιν ἐφίζανον, ἃς Διὶ πατρὶ

Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πρᾶπίδεσσιν·

ὥς οἱ μὲν Διὸς ἐνδον ἀγηγέρατ'· οὐδ' ἐνοσίχθων
 νηκούστησε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε μετ' αὐτοὺς,
 ἶξε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν. 15

„Τίπτ' αὐτ', ἀργικέραυνε, θεοὺς ἀγορήνδε κά-
λεσσαι;

ἢ τι περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχῃ πόλεμός τε δέδρην.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
„ἔγνω, ἐννοσίγαιε, ἐμὴν ἐν στήθεσι βουλήν, 20
ὧν ἔνεκα ξυνάγειρα· μέλουσί μοι ὀλλύμενοί περ.
ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μενέω πτυχὶ Οὐλύμπιοιο
ἦμενος, ἐνθ' ὀρώων φρένα τέρψομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
ἐρχεσθ' ὄφρ' ἂν ἵκησθε μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαιοὺς,
ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ', ὅπη νόος ἐστὶν ἐκάστου. 25
εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἷος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται,
οὐδὲ μίνυνθ' ἔξουσι ποδῶκεα Πηλεΐωνα.

καὶ δέ τέ μιν καὶ πρόσθεν ὑποτρομέεσκον ὄρωντες·
νῦν δ', ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἐταίρου χάεται αἰνῶς,
δεῖδω μὴ καὶ τεῖχος ὑπὲρ μόρον ἐξαλαπάξῃ.“ 30

Ὡς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίστον ἐγείρειν.
βᾶν δ' ἵμεναι πόλεμόνδε θεοὶ, δίχα θυμὸν ἔχοντες·
Ἥρῃ μὲν μετ' ἄρῳνα νεῶν καὶ Παλλὰς Ἀθῆνῃ
ἠδὲ Ποσειδάων γαιήοχος ἠδ' ἐριονύης
Ἑρμείας, ὃς ἐπὶ φρεσὶ πενκαλίμησι κέκυσται· 35

Ἥφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κίε σθένει βλεμεαίνων,
χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥῶοντο ἀραιαί.
εἰς δὲ Τρώας Ἄρης κορυθαίολος, ἀντάρ ἅμ' αὐτῶ
Φοῖβος ἀκερσεκόμης ἠδ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
Ἀητῶ τε Ξάνθος τε φιλομειδής τ' Ἀφροδίτη. 40

Εἵως μὲν ᾧ ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
τόφρα δ' Ἀχαιοὶ μὲν μέγα κύδανον, οὔνεκ' Ἀχιλλεὺς
ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαντ' ἀλεγεινῆς·
Τρώας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἑκάστου,
δειδιότας, ὃθ' ὄρωντο ποδῶκεα Πηλεΐωνα 45
τειχεσὶ λαμπόμενον, βροτολογίῳ ἴσον Ἄρηι.

αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὅμιλον Ὀλύμπιοι ἤλυνθον ἀνδρῶν,
 ὦρτο δ' Ἔρις κρατερὴ λαοσσόος, αὖτε δ' Ἀθήνη,
 σταῖς ὅτε μὲν παρὰ τάφρῳ ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός,
 ἄλλοι' ἐπ' ἀκτῶν ἐριδούπων μακρὸν αὖτει. 50
 αὖτε δ' Ἄρης ἐτέρωθεν, ἐρεμνὴ λαίλαπι ἴσος,
 ὅξυ κατ' ἀκροτάτης πόλιος Τρώεσσι κελεύων,
 ἄλλοτε παρ Σιμόεντι θέων ἐπὶ Καλλικολώνῃ.

Ὡς τοὺς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύνοντες
 σύμβalon, ἐν δ' αὐτοῖς ἐριδα ῥήγνυντο βαρεῖαν. 55
 δεινὸν δὲ βρόντησε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 ὑψόθεν· αὐτὰρ ἔνερθε Ποσειδάων ἐτίναξεν
 γαίαν ἀπειρεσίην ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
 πάντες δ' ἐσσεύοντο πόδες πολυπίδακος Ἴδης
 καὶ κορυφαί, Τρώων τε πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν. 60
 ἔδδεισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων Αἰδωνεύς,
 δείσας δ' ἐκ θρόνου ἄλτο καὶ λαχε, μὴ οἱ ὑπερθεν
 γαίαν ἀναρρήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανεῖν
 σμερδαλέ' εὐρώεντα, τάτε στυγέουσι θεοὶ περ. 65
 τόσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν ἐριδι ξυνιόντων.
 ἦτοι μὲν γὰρ ἐναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος
 ἵστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος, ἔχων ἰὰ πετρόεντα,
 ἅντα δ' Ἐνναλίῳ θεᾷ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ἥρη δ' ἀντίστη χρυσηλάκατος κελαδαινῇ 70
 Ἄρτεμις λοχέαιρα, κασιγνήτη ἐκάτοιο·

Ἀητοὶ δ' ἀντίστη σῶκος ἐριούνιος Ἑρμῆς,
 ἅντα δ' ἄρ' Ἥφαιστοιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,
 ὃν Δάνθον καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.

Ὡς οἱ μὲν θεοὶ ἅντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 ἔκτορος ἅντα μάλιστα λιλάετο δύναι ὅμιλον 76
 Πριαμίδεω· τοῦ γάρ ῥα μάλιστά ἐ θυμὸς ἀνῶγει
 αἵματος ἄσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.

Αἰνείαν δ' ἰδυὺς λαοσσόος ὥρσεν Ἀπόλλων
ἀντία Πηλεΐωνος, ἐνῆκε δὲ οἱ μένος ἦν· 80
νίει δὲ Πριάμοιο Ἀνκάονι εἰσατο φωνήν·

τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
„Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαί,
ὥς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπέσχεο οἶνοποτάζων,
Πηλεΐδεω Ἀχιλλῆος ἐναντίβιον πολεμίζειν;“ 85

Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμειβόμενος προσέειπεν
„Πριάμιδη, τί με ταῦτα καὶ οὐκ ἐθέλοντα κελεύεις
ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;
οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδάκρεος ἄντ' Ἀχιλλῆος
στήσομαι, ἀλλ' ἤδη με καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησεν 90
ἐξ Ἰδης, ὅτε βουσὶν ἐπήλυθεν ἡμετέρησιν,
πέρσε δὲ Ἀυρηνησδὸν καὶ Πηδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
εὐρύσασθ', ὃς μοι ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γούνα.
ἦ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος καὶ Ἀθήνης,
ἦ οἱ πρόσθεν ἰοῦσα τίθει φάος ἦδ' ἐκέλευεν 95
ἐργεῖ χαλκείῳ Ἀέλεγας καὶ Τρώας ἐναιρίειν.
τῷ οὐκ ἔστ' Ἀχιλλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·
αἰεὶ γὰρ πάρα εἰς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει.
καὶ δ' ἄλλως τοῦγ' ἰδυὶ βέλος πέτετ', οὐδ' ἀπολήγει
πρὶν χροὸς ἀνδρομέοιο διελθεῖν. εἰ δὲ θεὸς περ 100
ἶσον τείνειεν πολέμου τέλος, οὐ με μάλα ῥέα
νικήσει, οὐδ' εἰ παγχάλκεος εὐχεται εἶναι.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·
„ἦρως, ἀλλ' ἄγε καὶ σὺ θεοῖς αἰειγενέτησιν
εὐχεο· καὶ δὲ σέ φασι Διὸς κούρης Ἀφροδίτης 105
ἐκγεγάμεν, κείνος δὲ χερσίονος ἐκ θεοῦ ἐστίν.
ἦ μὲν γὰρ Διὸς ἐσθ', ἦ δ' ἐξ ἀλίοιο γέροντος.
ἀλλ' ἰδυὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδὲ σε πάμπαν
λευγαλέοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειή.“

Ὡς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν, 110

βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ.
οὐδ' ἔλαθ' Ἀγχίσαιο πάϊς λευκώλενον Ἥρην
ἀντία Πηλείωνος ἰὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
ἣ δ' ἄμυδις στήσασα θεοὺς μετὰ μῦθον εἶπεν
„Φράζεσθον δὴ σφῶϊ, Ποσειδάον καὶ Ἀθήνη, 115
ἐν φρεσὶν ὑμετέρησιν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
Αἰνείας ὅδ' ἔβη κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ
ἀντία Πηλείωνος, ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων·
ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτροπῶμεν ὀπίσσω
αὐτόθεν· ἣ τις ἔπειτα καὶ ἡμείων Ἀχιλλῆι 120
παρσταίῃ, δολίῃ δὲ κρᾶτος μέγα, μηδὲ τι θυμῷ
δενέσθω, ἵνα εἰδῇ ὃ μιν φιλέουσιν ἄριστοι
ἄθανάτων, οἳ δ' αὖτ' ἀνεμώλιοι οἳ τὸ πάρος περ
Τρῶσιν ἀμύνουσιν πόλεμον καὶ δηριότητα.
πάντες δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιώοντες 125
τῆσδε μάχης, ἵνα μὴ τι μετὰ Τρῳέεσσι πάθῃσιν
σήμερον· ὕστερον αὖτε τὰ πείσεται ἄσσα οἱ Αἴσα
γρηνόμενῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
εἰ δ' Ἀχιλλεύς οὐ ταῦτα θεῶν ἐκ πεύσεται ὁμφῆς,
δείσεται ἔπειθ', ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ 130
ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.“

Τὴν δ' ἡμέλβειτ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίγῃων
„Ἥρῃ, μὴ χαλέπαινε παρὲκ νόον· οὐδέ τί σε χορή.
οὐκ ἂν ἔργω' ἐθέλοιμι θεοὺς ἐριδι ξυνελάσσαι
[ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπειὴ πολὺν φέρτεροί εἰμεν] 135
ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζώμεσθα κιόντες
ἐκ πάτου ἐς σκοπιήν, πόλεμος δ' ἀνδρεσσι μελήσει.
εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχωσι μάχης ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,
ἢ Ἀχιλλῆ' ἰσχωσι καὶ οὐκ εἰῶσι μάχεσθαι,
αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόφιν νεῖκος ὀρεῖται 140
φυλόπιδος· μάλα δ' ὦκα διακρινθέντας ὄλω
ἄψ ἡμεν Οὐλύμπόνδε, θεῶν μεθ' ὁμήγουρι ἄλλων,

ἡμετέρης ὑπὸ χερσὶν ἀναγκαίῃφι δαμέντ
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο κυανοχαίτη
 τεῖχος εἰς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο,
 ὑψηλὸν, τό ῥά οἱ Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθ
 ποίεον, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγῶν ἀ
 ὀππότε μιν σεύαιτο ἀπ' ἡϊόνος πεδίουδε.
 ἐνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἔξετο καὶ θεοὶ
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρρηκτον νεφέλην ὥμοισιν
 οἱ δ' ἐτέρωσε καθίζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλί
 ἀμφὶ σέ, ἦε Φοῖβε, καὶ Ἄρηα πολίπορ
 ὥς οἱ μὲν ῥ' ἐκάτερθε καδείατο μητιόω
 βουλᾶς· ἀρχέμεναι δὲ δυσηλεγέος πολέμ
 ὤκνεον ἀμφοτέρω, Ζεὺς δ' ἥμενος ὕψι

Τῶν δ' ἄπαν ἐπλήσθη πεδίου, καὶ λάμ
 ἀνδρῶν ἡδ' ἵππων· κάρκαιρε δὲ γαῖα πό
 ὀρνυμένων ἄμυδις. δύο δ' ἀνέρες ἔσοχ'
 εἰς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μ
 Αἰνεΐας τ' Ἀγχισιιάδης καὶ δῖος Ἀχιλλεύς
 Αἰνεΐας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκει,
 νευστάζων κόρυθι βριαρῇ· ἀτὰρ ἀσπίδα
 πρόσθεν ἔχε στέροιο, τίνασσε δὲ χάλκεο
 Πηλεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐναντίον ὦρτο, λέ
 σίντης, ὅντε καὶ ἄνδρες ἀποκτάμεναι με
 ἀγρόμενοι, πᾶς δῆμος· ὁ δὲ πρῶτον μέν
 ἔρχεται, ἀλλ' ὅτε κέν τις ἀρηϊθίων αἵζη
 δουρὶ βάλλῃ, ἐάλη τε χανῶν, περὶ τ' ἀφρό
 γίγνεται, ἐν δέ τέ οἱ κραδίη στένει ἄλκαμ
 οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρω
 μαστίεται, ἐξ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσα
 γλαυκιόων δ' ἰδυς φέρεται μένει, ἦν τιν
 ἀνδρῶν, ἢ αὐτὸς φθίεται πρῶτῳ ἐν ὁμίλ
 ὥς Ἀχιλῆ' ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸς ἀγήτ

ἄντιον ἔλθόμεναι μεγαλήτορος Αἰνείαιο. 175

οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
„Αἰνεία, τί σὺ τόσσον ὀμίλου πολλὸν ἐπελθὼν
ἔστης; ἢ σέγε θυμὸς ἔμοι μαχέσασθαι ἀνῶγει
ἐλπόμενον Τρώεσσι νᾶξιν ἱπποδάμοισιν 180

τιμῆς τῆς Πριάμου; ἅτᾳρ εἰ κεν ἔμ' ἐξευαρίξῃς,
οὐ τοι τοῦνεκά γε Πριάμος γέρας ἐν χειρὶ θήσει·
εἰσὶν γάρ οἱ παῖδες, ὃ δ' ἔμπεδος οὐδ' ἀεσίφρων.
ἦ νύ τί τοι Τρώες τέμενος τάμον ἐξοχὸν ἄλλων,
καλὸν φυταλῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμῃαι, 185

αἱ κεν ἔμὲ κτείνῃς; χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα τὸ ῥέξιν.
ἦδ' ἂν μὲν σέγε φημι καὶ ἄλλοτε δοῦρὶ φοβῆσαι.
ἦ οὐ μέμνη ὅτε πέρ σε βοῶν ἄπο, μῦνον ἐόντα,
σεῦα κατ' Ἰθαίων ὀρέων ταχέεσσι πόδεσσιν 189

καρπαλίμως; τότε δ' οὔτι μετατροπαλίζεο φεύγων.
εὖθ' ἐν δ' ἐξ Αὐρηνησὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τῇν
πέρσαι, μεθορμηθεὶς σὺν Ἀθήνῃ καὶ Αἰὶ πατρὶ,
ληϊάδας δὲ γυναικας, ἐλεύθερον ἡμᾶρ ἀπούρας,
ἦγον· ἅτᾳρ σὲ Ζεὺς ἐρρύσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
ἀλλ' οὐ νῦν σε ῥύεσθαι ὀτομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ 195

βάλλεαι· ἀλλὰ σ' ἐγὼν ἀναχωρήσαντα κελεύω
εἰς πληθύν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο,
πρὶν τι κακὸν παθεῖν· ῥεχθὲν δέ τε νῆπιος ἔγνων.“

Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμείβετο φώνησέν τε
„Πηλεΐδη, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσὶ γε νηπύτιον ὥς 200
ἔλπεο δειδίξεσθαι, ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
ἡμὲν κερτομίας ἦδ' αἰσυλα μυθήσασθαι.

ἴδμεν τ' ἀλλήλων γενεήν, ἴδμεν δὲ τοκῆας,
πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων·
ὄψει δ' οὔτ' ἄρ' πω σὺ ἐμοὺς ἴδες οὔτ' ἄρ' ἐγὼ σούς·
φασὶ σὲ μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι, 206

μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδος καλλιπλοκάμου ἀλοσύδνης·
αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσοιο
εὐχομαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ μοι ἐστ' Ἀφροδίτη·
τῶν δὴ νῦν ἕτεροί γε φίλον παῖδα κλαύουσιναι 210
σήμερον· οὐ γάρ φημι ἐπέεσσι γε νηπυτίοισιν
ὦδε διακρινθέντε μάχης ἔξ ἀπονέεσθαι.
εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα θαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῆς
ἡμετέρεην γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεὺς, 215
κτίσσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ οὐπω Ἴλιος ἱρή
ἐν πεδίῳ πεπόλιστο, πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
ἀλλ' ἔθ' ὑπὸρείας ὤκεον πολυπύδακος Ἰδῆς.
Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα,
ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων· 220
τοῦ τρισχίλια ἵπποι ἔλος κάτα βουκολέοντο
θήλειαι, πόλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῆσιν. -
τάων καὶ Βορέης ἠράσσατο βοσκομενάων,
ἵππῳ δ' εἰσάμενος παρελέξατο κυανοχαίτη·
αἱ δ' ὑποκυσάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πόλους. 225
αἱ δ' ὅτε μὲν σκιρτῶεν ἐπὶ ξείδωρον ἄρουραν,
ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θεῶν οὐδὲ κατέκλων·
ἀλλ' ὅτε δὴ σκιρτῶεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
ἄκρον ἐπὶ φηγμῖνος ἄλδος πολιοῖο θέεσκον. -
Τρῳά δ' Ἐριχθόνιος τέκετο Τρῳέεσσιν ἄνακτα· 230
Τρῳῆς δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
Ἴλος τ' Ἀσδάρακος τε καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης,
ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
τὸν καὶ ἀνηρεῖψαντο θεοὶ Διὶ οἶνοχοεῦεν
κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη. 235
Ἴλος δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λαιομέδοντα,
Λαιομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο Πριάμόν τε
Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἰκετάονά τ', ὅζον Ἀρης·

Ἀσδάρακος δὲ Κάπυν, ὃ δ' ἄρ' Ἀρχίσῃν τέκε παῖδα·
 αὐτὰρ ἔμ' Ἀρχίσῃς, Πρίαμος δ' ἔτεχ' Ἑκτορα δῖον. 240
 ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὖχομαι εἶναι.
 Ζεὺς δ' ἄρετὴν ἀνδρεσσιν ὀφέλλει τε μινύθει τε,
 ὅπως κεν ἐδέλῃσιν· ὃ γὰρ κάρτιστος ἀπάντων.
 ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα νηπύτιοι ὥς,
 ἔστωτ' ἐν μέσση ὑσμίνῃ θηϊοτήτος. 245
 ἔστι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὀνείδεα μυνθήσασθαι
 πολλὰ μάλ' οὐδ' ἂν νηῦς ἐκατόζυγος ἄχθος ἄροιτο.
 στρεπτή δὲ γλῶσσ' ἔστι βροτῶν, πολέες δ' ἐνι μῦθοι
 παντοῖοι, ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἐνθα καὶ ἐνθα.
 ὅπποῖόν κ' εἰρησθῇ ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσῃς. 250
 ἀλλὰ τίη ἔριδας καὶ νείκεα νῶν ἀνάγκη
 νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥστε γυναικῆς,
 αἵτε χολωσάμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο
 νεικεῦσ' ἀλλήλησι μέσῃν ἐς ἄγνιαν ἰοῦσαι,
 πόλλ' ἔτεά τε καὶ οὐκί· χόλος δέ τε καὶ τὰ κελεύει. 255
 ἀλκῆς δ' οὐ μ' ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις μεμαῶτα
 πρὶν χαλκῷ μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλ' ἄγε, θάσσον
 γευσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐργχείησιν.

Ἡ δὲ καὶ ἐν δεινῷ σάκει ἤλασεν ὄβριμον ἔγχος,
 σμερδαλέῃ· μέγα δ' ἀμφὶ σάκος μύκε δουρὸς ἀκωκῇ.
 Πηλείδης δὲ σάκος μὲν ἀπὸ τοῦ χειρὶ παχείῃ 261
 ἔσχετο ταρβήσας· φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἔγχος
 ῥέα διελεύσεσθαι μεγαλήτορος Αἰνείαιο,
 νήπιος, οὐδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
 ὥς οὐ ῥηϊδί· ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα 265
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμῆμεναι οὐδ' ὑποεῖκαιν.
 οὐδὲ τότε Αἰνείαιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
 ῥῆξε σάκος· χροσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
 ἀλλὰ οὕω μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας, αἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς
 ἦσαν, ἐπεὶ πέντε πτύχας ἤλασε κυλλοποδίων, 270

τάς δύο χαλκείας, δύο δ' ἐνδοθι κασσιτέριοι,
τὴν δὲ μίαν χρυσέην· τῇ ᾧ ἔδοχετο μέλινον ἔγχος.

Δεύτερος αὐτ' Ἀχιλεὺς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Αἰνείαιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἔειπεν,
ἄντυγ' ὕπο πρῶτην, ἣ λεπτότατος θιέε χαλκός, 275

λεπτοτάτη δ' ἐπέην ῥιγὸς βοός· ἣ δὲ διαπρὸ
Πηλιδᾶς ἤλθεν μελίη, λάκε δ' ἀσπίς ὑπ' αὐτῆς.
Αἰνείας δ' ἑάλη καὶ ἀπὸ ἔθεν ἀσπίδ' ἀνέσχευ
δείσας· ἐργαίη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐν γαίῃ
ἔστη ἱεμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρους ἔλε κύκλους 280

ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ὁ δ' ἀλευάμενος ὄρου μακρὸν
ἔστη, καὶ δ' ἄχος οἱ χυτο μυρίον ὀφθαλμοῖσιν,
ταρβήσας ὅ οἱ ἄγχι πάγῃ βέλος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ἐμμεμαῶς ἐπόρουσεν, ἐρυσσάμενος ξίφος ὄξυν,
σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χειρμάδιον λάβε χειρὶ. 285

Αἰνείας, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρες φέροισιν,
οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὁ δὲ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
ἐνθα κεν Αἰνείας μὲν ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ
ἣ κόρυθ', ἥε σάκος, τό οἱ ἤρκεσε λυγρὸν ὕλεθρον,
τὸν δὲ κε Πηλεΐδης σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηγύρα, 290

εἰ μὴ ἄρ' ὄξυν νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.

αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔειπεν
„ὦ πόποι, ἣ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείαιο,
ὃς τάχα Πηλεΐωνι δαμῆς Ἀϊδόςδε κάτεισιν,
πειθόμενος μῦθοισιν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο, 295

νήπιος, οὐδέ τί οἱ χραισμήσει λυγρὸν ὕλεθρον.
ἀλλὰ τίη νῦν οὗτος ἀναίτιος ἄλγεα πάσχει;
μὰ ψ ἔνεκ' ἀλλοτρίων ἀχέων, κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν; 299
ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς πέρ μιν ὑπὲρ θανάτου ἀγάγωμεν,
μὴ πως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, αἶ κεν Ἀχιλλεὺς
τόνδε κατακτείνῃ· μόριμον δέ οἱ ἐστ' ἀλέασθαι,

ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται
 Δαρδάνου, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παίδων·
 οἱ ἔθην ἐξεγένοντο γυναικῶν τε θυητάων. 305

ἤδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων·
 νῦν δὲ δὴ Αἰνείας βίη Τρώεσσιν ἀνάξει
 καὶ παίδων παῖδες, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.“

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη
 „ἐννοσίγαι', αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῇσι νόησον 310
 Αἰνείαν, ἣ κέν μιν ἐρύσσειαι, ἣ κεν ἐάσεις
 [Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ θαμῆμεναι, ἐσθλὸν ἐόντα].
 ἦτοι μὲν γὰρ νῶϊ πολέας ὠμόσσαμεν ὅρκους
 πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
 μή ποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἡμᾶρ, 315
 μῆδ' ὅ ποτ' ἂν Τροίῃ μαλερῶ πυρὶ πᾶσα δάηται
 δαιομένη, δαίωσι δ' Ἀργεῖοι νῆες Ἀχαιῶν.“

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 βῆ δ' ἔμην ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐργαίαν,
 ἔξε δ' ὄθ' Αἰνείας ἠδ' ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς. 320
 αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἄγλυν,
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ· ὁ δὲ μελίην εὐχάλκον
 ἀσπίδος ἐξέρυσεν μεγάλητορος Αἰνείας·
 καὶ τὴν μὲν προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἔθηκεν,
 Αἰνείαν δ' ἐσσευεν ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' αἰέρας. 325
 πολλὰς δὲ στίχας ἡρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἵππων
 Αἰνείας ὑπερᾶλτο θεοῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας,
 ἔξε δ' ἐπ' ἐσχατιὴν πολυᾶλκος πολέμοιο,
 ἐνθα τε Καύκωνες πόλεμον μέγα θωρήσσοντο.
 τῷ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων, 330
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 „Αἰνεία, τίς σ' ὥδε θεῶν ἀτέοντα κελεύει
 ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι,
 ὅς σεῦ ἄμα κρείσσων καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν;

ἀλλ' ἀναχωρῆσαι, ὅτε κεν συμβλήσεται αὐτῷ, 335
 μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἀἶδος εἰσαφίκηαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' Ἀχιλεὺς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
 θαρσύνσας δὴ ἔπειτα μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι
 οὐ μὲν γάρ τις σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξαναρίξει." 339

Ὡς εἰπὼν λίπεν αὐτόθ', ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.
 αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασ' ἀγλὺν
 θεσπεσίην· ὃ δ' ἔπειτα μέγ' ἔξιδεν ὀφθαλμοῖσιν,
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν
 „ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρω-
 μαι.

ἐγχος μὲν τόδε κείται ἐπὶ χθονός, οὐδέ τι φῶτα 345
 λεύσσω τῷ ἐφρήκα κατακτάμεναι μενεαίνων.
 ἦ ῥα καὶ Αἰνείας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἦεν· ἀτὰρ μιν ἔφην μὰ ψαυτῶς εὐχετάσθαι.
 ἐρρέτω· οὐ οἶ θυμὸς ἐμεῦ ἐτι πειρηθῆναι
 ἔσθεται, ὅς καὶ νῦν φύγεν ἄσμενος ἐκ θανάτοιο. 350
 ἀλλ' ἄγε δὴ Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελεύσας
 τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἔλθων."

Ἡ καὶ ἐπὶ στίχας ἄλτο, κέλευε δὲ φῶτι ἐκάστω·
 „μηκέτι νῦν Τρώων ἐκὰς ἔστατε, δῖοι Ἀχαιοί, 354
 ἀλλ' ἄγ' ἀνὴρ ἀντ' ἀνδρὸς ἴτω, μεμᾶτω δὲ μάχεσθαι.
 ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ, καὶ ἰφθίμῳ περ ἔοντι,
 τοσσούτδ' ἀνθρώπους ἐφέπειν καὶ πᾶσι μάχεσθαι·
 οὐδέ κ' Ἄρης, ὅσπερ θεὸς ἄμβροτος, οὐδέ κ' Ἀθηνῆ
 τοσσῆσδ' ὑσμίνης ἐφέποι στόμα καὶ πονέοιτο·
 ἀλλ' ὅσσον μὲν ἐγὼ δύνάμει χερσὶν τε ποσὶν τε 360
 καὶ σθένει, οὐ μέ τί φημι μεθυσέμεν, οὐδ' ἡβαιὸν,
 ἀλλὰ μάλα στιχὸς εἰμι διαμπερὲς, οὐδέ τι' οἶω
 Τρώων χαιρήσειν, ὅστις σχεδὸν ἐγχεος ἔλθῃ."

Ὡς φάτ' ἐποτρύνων· Τρώεσσι δὲ φαίδιμος Ἐκτωρ
 κέκλεθ' ὁμοκλήσας, φάτο δ' ἵμμεναι ἀντ' Ἀχιλῆος· 365

„Τρῶες ὑπέροθυμοι, μὴ δείδετε Πηλεΐωνα.
καὶ κεν ἐγὼν ἐπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην·
ἔρχεῖ δ' ἀργαλέον, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
οὐδ' Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιθήσει,
ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγνὺ κολουέει. 370
τῷ δ' ἐγὼ ἀντίος εἰμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,
εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἰῶνι σιδήρῳ.“

Ὡς φάτ' ἐποτρύνων, οἱ δ' ἀντίοι ἔργχ' ἄειραν
Τρῶες· τῶν δ' ἄμυδις μίχθη μένος, ὥστο δ' αὐτῇ.
καὶ τότε ἄρ' Ἔκτορα εἶπε παραστάς Φοῖβος Ἀπόλλων
„Ἐκτορ, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλεῖ προμάχιζε, 376
ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,
μὴ πῶς σ' ἥε βάλη, ἥε σχεδὸν ἄορι τύψῃ.“

Ὡς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' αὐτίς ἐδύσετο οὐλαμόν ἀν-
δρῶν

ταρβήσας, ὅτ' ἄκουσε θεοῦ ὅπα φωνήσαντος. 380
ἐν δ' Ἀχιλεὺς Τρῶεσσι θόρε, φρεσὶν εἰμένος ἀλκήν,
σμερδαλέα ἰάχων, πρῶτον δ' ἔλεν Ἰφιτίωνα,
ἑσθλὸν Ὀτρυντείδην, πολέων ἡγήτορα λαῶν,
ὃν νύμφη τέκε νηῆς Ὀτρυντῇ πτολιπόρθῳ
Τρωάῳ ὑπο νυφόνει, Τῆθης ἐν πίονι δήμῳ· 385
τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα βάλ' ἔρχεῖ διος Ἀχιλλεύς
μέσσην κακ' κεφαλὴν· ἥ δ' ἀνδιχα πᾶσα κεῖσθη.
δούπησεν δὲ πεσὼν, ὃ δ' ἐπεύξατο διος Ἀχιλλεύς

„Κεῖσαι, Ὀτρυντείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·
ἐνθάδε τοι θάνατος, γενεὴ δέ τοι ἐστ' ἐπὶ λίμνῃ 390
Γυναιῇ, ὅθι τοι τέμενος πατρῷόν ἐστιν,
Ἵλλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι καὶ Ἑρμῷ δινήεντι.“

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυπεν.
τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισσώτροις दाτέοντο
πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ· ὃ δ' ἐπ' αὐτῷ Ἀημολέοντα, 395
ἑσθλὸν ἀλεξητῆρα μάχης, Ἀντήνορος υἱόν,

νύξε κατὰ κρόταφον, κυνέης διὰ χαλκοπαρίῳ.
 οὐδ' ἄρα χαλκείῃ κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
 αἰχμὴ ἱεμένη ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δὲ μιν μεμαῶτα. 400
 Ἴπποδάμειντα δ' ἔπειτα καδ' ἵππων αἰζαντα,
 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὔτασε δουρὶ.
 αὐτὰρ ὁ θυμὸν αἰσθε καὶ ἥρυνεν, ὥς ὅτε ταῦρος
 ἥρυνεν ἐλκόμενος Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα
 κούρων ἐλκόντων· γάννται δέ τε τοῖς ἐνοσίχθων· 405
 ὥς ἄρα τόνῃ ἐρυγόντα λίπ' ὅστέα θυμὸς ἀγῆνωρ
 αὐτὰρ ὁ βῆ σὺν δουρὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον
 Πριαμίδην. τὸν δ' οὔτι πατὴρ εἶασκε μάχεσθαι,
 οὔνεκά οἱ μετὰ παισὶ νεώτατος ἔσκε γόνοιο,
 καὶ οἱ φίλτατος ἔσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκα· 410
 δὴ τότε νηπιέησι, ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων,
 θυνε διὰ προμάχων, εἴως φίλον ἔλκεσε θυμὸν.
 τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι ποδάρεκς διος Ἀχιλλεύς,
 νῶτα παραΐσσοντος, ὅθι ζωστήρος ὀχλῆς
 χρούσειοι σύνεχον καὶ διπλὸς ἦν τετο θώρηξ· 415
 ἀντικρὺ δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἔρχεος αἰχμῇ,
 γνῦξ δ' ἔριπ' οἰμῶξας, νεφέλη δὲ μιν ἀμφεκάλυπεν
 νυανέη, προτὶ οἱ δ' ἔλαβ' ἔντερα χερσὶ λιασθεῖς.

Ἐκτωρ δ' ὥς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον
 ἔντερα χερσὶν ἔχοντα, λιαζόμενον προτὶ γαίῃ, 420
 κὰρ ῥά οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀγλὺς· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 δηρὸν ἐκὰς στρωφᾶσθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλλεῖ
 ὅξυ δόρυ κραδάων, φλογὶ εἵκελος· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 ὥς εἶδ', ὥς ἀνέπαλτο, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤνδα
 „Ἐγγὺς ἀνὴρ ὃς ἐμόν γε μάλιστ' ἐσεμάσσεται θυ-
 μόν, 425

ὃς μοι ἑταῖρον ἔπερνε τετιμένον· οὐδ' ἂν ἔτι δὴν
 ἀλλήλους πτώσσοιμεν ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.“

Ἡ καὶ ὑπόδρα ἰδὼν προσεφώνεεν Ἐκτορα δῖον
 „ἄσσον ἰθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.“

Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ
 „Πηλεΐδῃ, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσιν γε νηπύτιον ὥς 431
 ἔλπεο δειδίξεσθαι, ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
 ἡμὲν κεροτομίας ἡδ' αἰσὺλα μυθήσασθαι.

οἶδα δ' ὅτι σὺ μὲν ἐσθλὸς, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χείρων.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται, 435
 αἱ κέ σε χειρότερός περ ἐὼν ἀπὸ θυμὸν ἔλωμαι
 δοῦρι βαλὼν, ἐπειὴ καὶ ἐμὸν βέλος ὀξὺ πάροιθεν.“

Ἡ ὅα καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δόρυ, καὶ τόγ' Ἀθήνη
 πνοῇ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο,
 ἦκα μάλα ψύξασα· τὸ δ' ἄψ ἵκεθ' Ἐκτορα δῖον, 440
 αὐτοῦ δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἐμμεμαῶς ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων,
 σμερδαλέα ἰάχων· τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων
 ῥεῖα μάλ' ὥστε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἡέρι πολλῇ
 τρίς μὲν ἐπειτ' ἐπόρουσε ποδάρχης δῖος Ἀχιλλεὺς 445
 ἔγχεϊ χαλκείῳ, τρίς δ' ἡέρα τύψε βαθείαν.

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
 δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Ἐξ αὖ νῦν ἐφυγες θάνατον, κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
 ἦλθε κακόν· νῦν αὐτὲ σ' ἐρύσσωτο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὃ μέλλεις εὐχέσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων. 451

ἦ θῆν σ' ἐξανύω γε, καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
 εἰ πού τις καὶ ἐμοιγε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστιν.

νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὅν κε κιχέω.“

Ὡς εἰπὼν Ἀρύοπ' οὔτα κατ' αὐχένα μέσσον ἄκοντι·
 ἦριπε δὲ προπάροιθε ποδῶν. ὁ δὲ τὸν μὲν ἔασεν, 456
 Δημοῦχον δὲ Φιλητορίδην, ἧῦν τε μέγαν τε,
 καὶ γ γόνυ δοῦρι βαλὼν ἠρύκακε· τὸν μὲν ἔπειτα
 οὐτάξων ἔλφεϊ μεγάλῳ ἐξαίλυντο θυμόν.

αὐτὰρ ὁ Λαόγονον καὶ Δάρδανον, νῆε Βίαντος, 460
 ἄμφω ἐφορηθεῖς ἐξ ἵππων ὥσε χαμᾶζε,
 τὸν μὲν δουρὶ βαλὼν, τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύψας.
 Τρῶα δ' Ἀλαστοριδὴν· ὁ μὲν ἀντίος ἤλυθε γούνων,
 εἰ πῶς εὖ πεφίδοιτο, λαβὼν, καὶ ζῶν ἀφείη
 μηδὲ κατακτείνειεν ὁμηλικίην ἐλεήσας, 465
 νῆπιος, οὐδὲ τὸ ἥδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἐμελλεν·
 οὐ γάρ τι γλυκὺ θυμὸς ἀνὴρ ἦν οὐδ' ἀγανόφρων,
 ἀλλὰ μᾶλ' ἐμμεμαώς. ὁ μὲν ἤπτετο χεῖρεσι γούνων
 ἰέμενος λίσσεσθ', ὁ δὲ φασγάνῳ οὐτα κατ' ἤπαρ·
 ἐκ δέ οἱ ἤπαρ ὀλισθεν, αὐτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτοῦ
 κόλπον ἐνέπλησεν· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυπεν 471
 θυμοῦ δευόμενον. ὁ δὲ Μούλιον οὐτα παραστάς
 δουρὶ κατ' οὐς· εἶθαρ δὲ δῖ' οὐατος ἤλθ' ἐτέρωιο
 αἰχμῇ χαλκείῃ. ὁ δ' Ἀγήνορος νῖον Ἐχεκλον
 μέσσην κακὰ κεφαλὴν ξίφει ἤλασε κοπήνῃ, 475
 πᾶν δ' ὑπεθερμάνυθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὅσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ Μοῖρα κραταιή.
 Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ξυνέχουσι τένοντες
 ἀγκῶνος, τῇ τόγγε φίλης διὰ χειρὸς ἔπειρεν
 αἰχμῇ χαλκείῃ· ὁ δὲ μιν μένε χεῖρα βαρυνθεῖς, 480
 πρόσθ' ὀρόων θάνατον· ὁ δὲ φασγάνῳ αὐχένα θείνας
 τῇλ' αὐτῇ πῆληκε κάρη βάλε· μυελὸς αὐτε
 σφονδυλίων ἐκπαλθ', ὁ δ' ἐπὶ χθονὶ κείτο ταρυσθεῖς.
 αὐτὰρ ὁ βῆ ὅ' ἵεναι μετ' ἀμύμονα Πείρῳ νῖον,
 Ῥίμμον, ὃς ἐκ Θωρήκης ἐριβώλακος εἰληλούθει· 485
 τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι, πάγῃ δ' ἐν πνεύμονι χαλκῶς,
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων. ὁ δ' Ἀρηϊδοῦν θεράποντα,
 ἄψ ἵππους στρέψαντα, μετάφρενον ὀξείῃ δουρὶ
 νύξ', ἀπὸ δ' ὄροατος ὥσε· κνηθήθησαν δέ οἱ ἵπποι.
 Ὡς δ' ἀναμαιμάει βαθεῖ' ἄγκρα θεσπιδάες πῦρ 490
 οὐρεος ἀζαλέοιο, βαθεῖα δὲ καίεται ὕλη,

φευγόμεναι ποταμόνδε· τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ
 ὄρμενον ἐξαίφνης, ταί δ'εἰ πτώσσουσι καθ' ὕδωρ·
 ὥς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθου βαθυδινήεντος 15
 πλήτο ῥόος κελάδων ἐπιμῖξ ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν.

Αὐτὰρ ὁ Διογενὴς δόρυ μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ' ὄχθῃ
 κεκλιμένον μυρικήσιν, ὃ δ' ἔσθιορε δαίμονι ἴσος,
 φάσγανον οἶον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα,
 τύπτε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὄρνυτ' ἀει-
 κῆς 20

ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἷματι ὕδωρ.
 ὥς δ' ὑπὸ δελφῖνος μεγακῆτεος ἰχθυὺς ἄλλοι
 φεύγοντες πιμπλάσι μυχοὺς λιμένος εὐόρμου,
 δειδιότες· μάλα γάρ τε κατεσθίει ὅν κε λάβησιν·
 ὥς Τρῶες ποταμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα 25
 πτώσσουν ὑπὸ κρημνούς. ὃ δ' ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναι-
 ρων,

ζωοὺς ἐκ ποταμοῖο δυνώδεκα λέξατο κούρους,
 ποινήν Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο θανόντος.
 τοὺς ἐξῆγε θύραζε τεθηπότας ἥντε νεβροὺς,
 δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας ἐϋτμήτοισιν ἱμάσιν, 30
 τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσιν,
 δῶκε δ' ἐταῖροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπόρουσε δαΐζόμεναι μενεαίνων.

Ἐνθ' υἱεὶ Πριάμοιο συνήντετο Δαρδανίδαο
 ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι, Λυκάονι, τὸν ῥά ποτ' αὐτὸς 35
 ἤγε λαβὼν ἐκ πατρὸς ἁλώης οὐκ ἐθέλοντα,
 ἐννύχιος προμολῶν· ὃ δ' ἐρινεὸν ὀξεί χαλκῷ
 τάμνε νέους ὄρηκας, ἱν' ἄρματος ἄντηγες εἶεν·
 τῷ δ' ἄρ' ἀνώϊστον κακὸν ἤλυθε δῖος Ἀχιλλεύς.
 καὶ τότε μὲν μιν Αἴημον ἐϋκτιμένην ἐπέρασσεν 40
 νηυσὶν ἄγων, ἀτὰρ υἱὸς Ἰήσονος ὄνον ἔδωκεν·
 καίθην δὲ ξεῖνός μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,

Ἰμβριος Ἡετίων, πέμψεν δ' ἐς δῖαν Ἀρίσβην·
 εὐθεὺς ὑπεκπροφυγὼν πατρώϊον ἵκετο δῶμα.
 ἔνδεκα δ' ἡμέματα θυμὸν ἐτέρπετο οἷσι φίλοισιν 45
 ἐλθὼν ἐκ Ἀῆμιοιο· θυωδεκάτῃ δέ μιν αὐτίς
 χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλεν
 πέμψειν εἰς Ἄϊδαο καὶ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι.
 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
 γυμνὸν, ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, οὐδ' ἔχεν ἐγ-
 χος, 50

ἀλλὰ τὰ μὲν ὃ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τείρε γάρ
 ἰδρῶς

φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ, κάματος δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν
 „ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶ-
 μαι·

ἦ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, οὔτε περ ἐπεφνον, 55
 αὐτίς ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου ἡερόεντος,
 αἶον δὴ καὶ ὅδ' ἦλθε φυγῶν ὑπὸ νηλεὲς ἦμαρ,
 Αἶμιοιο ἐς ἡγαθέην πεπερημένος· οὐδέ μιν ἔσχευ
 πόντος ἅλως πολιῆς, ὃ πολέας ἀέκοντας ἐρύκει.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δοῦρός ἐκωκῆς ἡμετέροιο 60
 γεύσεται, ὅφρα ἰδῶμαι ἐνὶ φρεσὶν ἡδὲ θαλίῳ
 ἢ ἄρ' ὁμῶς καὶ κεῖθεν ἐλεύσεται, ἢ μιν ἐρύξει
 γῆ φυνσίξοος, ἥτε κατὰ κρατερόν περ ἐρύκει.“

Ὡς ὠρμαине μένων· ὃ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθε τεθηπῶς,
 γούνων ἄψασθαι μεμαῶς, περὶ δ' ἥθελε θυμῷ 65
 ἐκφυγέειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν.
 ἦτοι ὃ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς
 οὐτάμεναι μεμαῶς, ὃ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων
 κύπας· ἐγγεή δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
 ἔσθη, ἱεμένη χροὸς ἄμεναι ἀνδρομέοιο. 70
 αὐτὰρ ὃ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἐλὼν ἐλλίσσετο γούνων,

τῇ δ' ἑτέρῃ ἔχεν ἐγγὺς ἀκαχμένον οὐδὲ μεθίει·
[καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα]

„Γουννοῦμαί σ', Ἀχιλεῦ· σὺ δέ μ' αἰδέο καὶ μ' ἐλέ-
ησον·

ἀντί τοί εἰμ' ἱκέταο, διοτρεφεῖς, αἰδοίοιο. 75

πὰρ γὰρ σοὶ πρώτῳ πασάμην Δημήτερος ἀκτὴν,
ἥματι τῷ ὅτε μ' εἶλες ἐϋκτιμένην ἐν ἄλωϊ,
καὶ μ' ἐπέρασσας ἀνευθεν ἄγων πατρός τε φίλων τε
Ἀῆμνον ἐς ἠγαθέην, ἑκατόμβοιον δέ τοι ἤλφον.
νῦν δὲ λύμην τρεῖς τόσσα πορῶν· ἥως δέ μοι ἔστιν 80
ἦδε δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα

πολλὰ παθῶν· νῦν αὖ με τεῆς ἐν χερσὶν ἔθηκεν
μυῖρ' ὀλοή· μέλλω πον ἀπεχθέσθαι Διὶ πατρί,
ὅς μέ σοι αὐτὶς ἔδωκε· μινυνθάδιον δέ με μήτηρ
γείνατο Λαοδόη, θυγάτηρ Ἄλκιο γέροντος, 85

Ἄλκτω, ὅς Αελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει,
Πηδάσον αἰπήεσσαν ἔχων ἐπὶ Σατυρόεντι.

τοῦ δ' ἔχε θυγατέρα Πριάμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·
τῆσδε δ'ὼ γενόμεσθα, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεις.

ἦτοι τὸν πρώτοισι μετὰ πρυλέεσσι δάμασσας, 90
ἀντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ βάλες ὀξεῖ δουρί·

νῦν δὲ δὴ ἐνθάδ' ἐμοὶ κακὸν ἔσσεται· οὐ γὰρ ὅτ' ὦ
σὰς χεῖρας φεύξεσθαι, ἐπεὶ ὅ' ἐπέλασσε γε θαίμῳ.

ἄλλο δέ τοι ἑρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
μή με κτεῖν', ἐπεὶ οὐχ ὁμογάστριος ἔκτορός εἰμι, 95

ὅς τοι ἐταῖρον ἐπεφνεν ἐνῆέα τε κρατερόν τε.

Ὡς ἄρα μιν Πριάμοιο προσηύδα φαιδίμος νῖος
λίσσόμενος ἐπέεσσιν, ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσεν

„Νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφάνσκειο μηδ' ἀγόρευε·
πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπεῖν αἰσιμον ἤμαρ, 100

τόφρα τί μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
Τρώων, καὶ πολλοὺς ζωοὺς ἔλον ἦδ' ἐπέρασσα·

νῦν δ' οὐκ ἔσθ' ὅστις θάνατον φύγῃ, ὃν κε θεός γε
 Ἴλιου προπάρουθεν ἐμῆς ἐν χερσὶ βάλησιν,
 καὶ πάντων Τρώων, πέρι δ' αὖ Πριάμοιό γε παίδων.
 ἀλλὰ, φίλος, θάνε καὶ σὺ· τίη ὀλοφύρεαι οὕτως; 106
 κἀπῆτανε καὶ Πάτροκλος, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 οὐχ ὁράας οἶος καὶ ἐγὼ καλὸς τε μέγας τε;
 πατρός δ' εἰμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ με γείνατο μήτηρ·
 ἀλλ' ἐπι τοι καὶ ἐμοὶ θάνατος καὶ μοῖρα κραταῖή -
 ἔσσεται ἢ ἡὼς ἢ δέλλῃ ἢ μέσον ἤμαρ - 111
 ὅπποτε τις καὶ ἐμεῖο ἄρει ἐκ θυμὸν ἔληται,
 ἢ ὅγε δοῦρὶ βαλὼν, ἢ ἀπὸ νευρῆφιν ὀϊστώ·"

Ὡς φάτο, τοῦ δ' αὐτοῦ λυτο γούνατα καὶ φίλον
 ἦτορ·

ἔρχος μὲν ᾧ ἀφένκεν, ὁ δ' ἔξετο χεῖρε πετάσσας 116
 ἀμφοτέρας. Ἀχιλεὺς δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ
 τύψε κατὰ κληῖδα παρ' αὐχένα, πᾶν δέ οἱ εἶσω
 δὺ ξίφος ἄμφηκες· ὁ δ' ἄρα προηῆς ἐπὶ γαίῃ
 κείτο ταθεῖς, ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, θεῦε δὲ γαῖαν.
 τὸν δ' Ἀχιλεὺς ποταμόνδε λαβὼν ποδὸς ἦκε φέρε-
 σθαι, 120

καὶ οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν
 „Εὐτανθοὶ νῦν κείσο μετ' ἰχθύσιν, οἳ σ' ὠπειλήν
 αἶμ' ἀπολιχμήσονται ἀκηδέες· οὐδέ σε μήτηρ
 ἐνθεμένῃ λεχέεσσι ροήσεται, ἀλλὰ Σκάμανδρος
 οἴσει δινῆεις εἶσω ἅλὸς εὐρέα κόλπον. 125

ἠρωσσκων τις κατὰ κύμα μέλαιναν φρεῖχ' ὑπαῖξει
 ἰχθύς, ὅς κε φάγησι Λυκάονος ἀργεῖα δημόν.
 φθείρεσθ', εἰσόκεν ἄστυ κιχέλομεν Ἴλιον ἱρῆς,
 ὑμεῖς μὲν φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὀπιθεν κεραῖζων.
 οὐδ' ὑμῖν ποταμός παρ' ἐύρορος ἀργυροδότης 130
 ἀρκέσει, ᾧ δὴ δητὰ πολέας ἱερεύετε ταύρους,
 ζωοὺς δ' ἐν δίνῃσι καθίετε μώνυχας ἵππους.

τίσετε Πατρόκλοιον φόνον καὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν,
οὓς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνυτε νόσφιν ἐμεῖο.“ 135

Ὡς ἄρ' ἔφη, ποταμὸς δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
ἰορμήνεν δ' ἀνὰ θυμὸν ὅπως παύσειε πόνοιο
δίου Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.

τόφρα δὲ Πηλέος υἱὸς, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος,
Ἀστεροπαῖω ἐπᾶλτο κατακτάμεναι μενεαίνων, 140

υἱέϊ Πηλεγόνος· τὸν δ' Ἀξιώς εὐρυρρέεθρος
γείνατο καὶ Περίβοια, Ἀκессαμενοῖο θυγατρῶν
πρεσβυτάτη· τῇ γάρ ῥα μίγη ποταμὸς βαθυδίνης.

τῷ δ' Ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν, ὃ δ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο
ἔστη ἔχων δύο δοῦρε· μένος δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκεν 145

Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαίκατέμενων αἰζητῶν,
τοὺς Ἀχιλεὺς ἐδάτξε κατὰ ῥόον οὐδ' ἐλέαιρεν.

οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρεκς διὸς Ἀχιλλεύς

„Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, ὃ μὲν ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν;
δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιώσιν.“ 151

Τὸν δ' αὖ Πηλεγόνος προσεφώνεε φαίδιμος υἱὸς
„Πηλεΐδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεΐνεῖς;

εἰμ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλου, τηλόθ' ἐούσης,
Παίουας ἀνδρας ἄγων δολιχεργχέας· ἦδε δέ μοι νῦν

ἡὼς ἐνδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα.
αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἔξ Ἀξιοῦ εὐρυρέοντος, 156

[Ἀξιοῦ, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησιν,]
ὃς τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγχει· τὸν δ' ἐμέ φασιν

γείνασθαι· νῦν αὖτε μαχώμεθα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ.“ 160

Ὡς φάτ' ἀπειλήσας, ὃ δ' ἀνέσχετο διὸς Ἀχιλλεύς
Πηλιάδα μελίην· ὃ δ' ἀμαρτῇ δοῦρασιν ἀμφὶς

ἦρως Ἀστεροπαῖος, ἐπεὶ περιδέξιος ἦεν·
καὶ ῥ' ἐτέρῳ μὲν δοῦρὶ σάκος βάλεν, οὐδὲ διαπρὸ

ὤηξε σάκος· χρυσὸς γάρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο· 165
 τῷ δ' ἑτέρῳ μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸς
 δεξιτερῆς, σῦτο δ' αἶμα κελαινεφές· ἥ δ' ὑπὲρ αὐτοῦ
 γαίῃ ἐνεστήρικτο, λιλαιομένη χροὸς ἄσαι.
 δεῦτερος αὐτ' Ἀχιλεὺς μελὴν ἰθυπτίῳνα
 Ἀστεροπαίῳ ἐφῆκε κατακτάμεναι μενεαίνων. 170
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὃ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην,
 μεσσοπαγὲς δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθης μέλινον ἔργος.
 Πηλεΐδης δ' ἄορ δὲν ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 ἄλτ' ἐπὶ οἱ μεμαῶς· ὃ δ' ἄρα μελὴν Ἀχιλῆος
 οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσαι χειρὶ παχείῃ. 175
 τοῖς μὲν μιν πελέμιξεν ἐρύσσεσθαι μενεαίνων,
 τοῖς δὲ μετῆκε βίης· τὸ δὲ τέτρατον ἦθελε θυμῷ
 ἄξει ἐπιγνάμψας δόρυ μέλινον Αἰακίδαο,
 ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺς σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπήνυρα. 179
 γαστέρα γάρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλόν, ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
 χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυπεν
 ἀσθμαίνοντ'· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσιν ὀρούσας
 τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤυδα

„Κεῖσ' οὕτως· χαλεπὸν τοι ἐρισθενέος Κρονίωνος
 παισὶν ἐριζέμεναι, ποταμοῖο περ ἐκγεγαῶτι. 185
 φῆσθα σὺ μὲν ποταμοῦ γένος ἔμμεναι εὐρυρέοντος,
 αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου Διὸς εὐχομαι εἶναι.
 τίκτε μ' ἀνὴρ πολλοῖσιν ἀνάσσων Μυρμιδόνεσσιν,
 Πηλεὺς Αἰακίδης· ὃ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν.
 τῷ κρείσσω μὲν Ζεὺς ποταμῶν ἀλιμυρῆντων, 190
 κρείσσω αὐτε Διὸς γενεὴ ποταμοῖο τέτυκται.
 καὶ γὰρ σοὶ ποταμός γε πάρα μέγας, εἰ δύναται τι
 χροισμεῖν· ἀλλ' οὐκ ἔστι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι,
 τῷ οὐδὲ κρείων Ἀχελῷος ἰσοφαρίζει,
 οὐδὲ βαθυρρεῖται μέγα σθένης Ὠκεανοῖο, 195

καὶ πασαι κρηναι καὶ φρειατα μακρα νικουσιν·
ἀλλὰ καὶ ὅς θείδοικε Διὸς μεγάλοιο κεραννὸν
δεινὴν τε βροντὴν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν σμαραγῆση·“

Ἡ δ' αὖ καὶ ἐκ κρημνοτο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος, 200
τὸν δὲ κατ' αὐτόθι λείπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
κείμενον ἐν ψαμάθοισι, δάινει δέ μιν μέλαν ὕδωρ.
τὸν μὲν ἄρ' ἐγγέλυσέ τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπέποντο,
δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες·
αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Παίονας ἵπποκορυστὰς, 205
οἳ ῥ' ἔτι παρ ποταμὸν πεφοβήατο δινήμενα,
ὥς εἶδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
χέρσ' ὑπο Πηλεΐδαο καὶ ἄορι ἴφι δαμέντα.
ἐνθ' ἔλε Θερσίλοχόν τε Μύδωνά τε Ἀστυνυλὸν τε
Μνησὸν τε Θρασίον τε καὶ Αἰνιον ἥδ' Ὀφελέστην· 210
καὶ νῦ κ' ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
εἰ μὴ χωδάμενος προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης,
ἀνέρι εἰσάμενος, βαθέης δ' ἐκ φθέργξατο δίνης·

„ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατεῖς, περὶ δ' αἰσυλα
ῥέξεις

ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνουσιν θεοὶ αὐτοί. 215
εἰ τοι Τρωῶας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,
ἐξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδλίον κάτα μέρορα ῥέξε·
πλήθει γάρ μοι νεκῶν ἐρατεινὰ ῥέεθρα,
οὐδέ τί πη δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς ἄλλα διαν
στεινοόμενος νεκύεσσι, σὺ δὲ κτείνεις ἀνδρήλως. 220
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἕασον· ἄγῃ μ' ἔχει, ὄρχαμε λαῶν·“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς

„ἔσται ταῦτα, Σκάμανδρε διοτρεφές, ὥς σὺ κελεύεις.
Τρωῶας δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἐναρξίζων,
πρὶν ἔλσαι κατὰ ἄστυ καὶ Ἑκτορι πειρηθῆναι 225
ἀντιβίην, ἥ κέν με δαμάσσεται, ἥ κεν ἐγὼ τόν·“

Ὡς εἰπὼν Τρώεσσι ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος.
καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης
„ὦ πόποι, ἄργυρότοξε, Διὸς τέκος, οὐδ' ὅγε βουλὰς
εἰρύσαιο Κρονίωνος, ὅ τοι μάλιστα πολλὰ ἐπέτελλεν 230
Τρῶσι παρεστάμεναι καὶ ἄμυνειν, εἰδόκεν ἔλθῃ
διέελος ὡπὲ δύνων, σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρουραν.“

Ἡ καὶ Ἀχιλλεὺς μὲν δουρικλυτὸς ἐνθορε μέσσω
κρημνοῦ ἀπαύξας· ὁ δ' ἐπέσσυτο οἴδματι θύων, 234
πάντα δ' ὄρινε ῥέεθρα κυκώμενος, ὥς τε δὲ νεκροὺς
πολλοὺς, οἳ ῥα κατ' αὐτὸν ἄλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλ-
λεὺς·

τοὺς ἐκβαλλε θύραξε, μεμνικῶς ἦν τε ταῦρος,
χέρσουδεν· ζωοὺς δὲ σάω κατὰ καλὰ ῥέεθρα,
κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθείησιν μεγάλῃσιν.
δεινὸν δ' ἄμφ' Ἀχιλλῆα κυκώμενον ἵστατο κῦμα, 240
ᾧ τει δ' ἐν σάκει πίπτων ῥόος· οὐδὲ πόδεσσιν
εἶχε στηρόξασθαι. ὁ δὲ πτελέην ἔλε χερσὶν
εὐφυνέα μεγάλην· ἥ δ' ἐκ ῥιζῶν ἐριποῦσα,
κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥέεθρα
ἄξοισιν πνικνοῖσι, γεφύρωσεν δέ μιν αὐτὸν 245
εἰσω πᾶσ' ἐριποῦσ'· ὁ δ' ἄρ' ἐκ δίνης ἀνορούσας
ἦλξεν πεδίοιο ποσὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι,
δείσας. οὐδέ τ' ἔλγηε μέγας θεὸς, ὥρτο δ' ἐπ' αὐτὸν
ἄκροκελαινιόων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο
διὸν Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι. 250
Πηλεΐδης δ' ἀπόρουσεν ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή,
αἶετοῦ οἴματ' ἔχων μέλανος, τοῦ θηροτήρος,
ὅσθ' ἄμα κάρτιστός τε καὶ ὤκιστος πετεηνῶν·
τῷ εἰκῶς ἦλξεν, ἐπὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
σμερδαλέον κονάβιξεν· ὕπαιθα δὲ τοῦ λιασθαῖς 255
φεῦγ', ὁ δ' ὅπισθε ῥέων ἔπετο μέγαλῳ ὀρυμαγδῷ.
ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀγετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου

ἄμ φυτὰ καὶ κήπους ὕδατι ῥόου ἡγεμονεύ-
 χειρσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης ἐξ ἔχματα β-
 τοῦ μέν τε προρέοντος ὑπὸ ψηφίδες ἄπασ-
 ὄχλειῦνται· τὸ δέ τ' ὄκα κατειβόμενον κε-
 χώρῳ ἐνὶ προαλεῖ, φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄ-
 ὡς αἰεὶ Ἀχιλλῆα κυχῆσατο κῦμα ῥόοιο,
 καὶ λαιψηρὸν ἐόντα· θεοὶ δέ τε φέρτεροι
 ὅσσάκι δ' ὀρμήσειε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 στῆναι ἐναντίβιον, καὶ γινώμεναι εἰ μιν ἄτ-
 ἀθάνατοι φοβέουσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχ-
 τοσσάκι μιν μέγα κῦμα διυπετέος ποταμοῦ
 πλάξ' ὥμους καθύπερθε· ὁ δ' ὑψόσε πο-
 θυμῷ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γούνατ' ἐ-
 λάβρος, ὑπαιθα ῥέων, κονίην δ' ὑπέρεπτε
 Πηλεΐδης δ' ὥμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐ-
 ρύον·

„Ζεῦ πάτερ, ὥς οὔτις με θεῶν ἐλεεινὸν
 ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι· ἔπειτα δὲ καὶ τι πάθ-
 ἄλλος δ' οὔτις μοι τόσον αἷτιος Οὐρανιῶν
 ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ με ψεύδεσσιν ἐθελγεν
 ἥ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτάων
 λαιψηροῖς ὀλέεσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσιν.
 ὥς μ' ὄφελ' ἔκτωρ κτείνει, ὅς ἐνθάδε
 ἄριστος·

τῷ κ' ἀγαθὸς μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸν δέ κεν εἴη
 νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἴμαρτο ἁλῶν
 ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὡς παῖδα συ-
 ὄν ῥά τ' ἐναυλος ἀποέρση χειμῶνι περῶντα·

ὧς φάτο, τῷ δὲ μάλ' ὄκα Ποσειδάων κ-
 στήτην ἐγγὺς ἰόντε, θέμας δ' ἄνδρεςσιν ἐλ-
 χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστάσαντ' ἐπέεσσιν
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

„Πηλεΐδη, μήτ' ἄρ τι λήν τρέε μήτε τι τ-

τοίῳ γάρ τοι νῶϊ θεῶν ἐπιταρρόθῳ εἰμὲν,
 Ζηνὸς ἐπαινήσαντος, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη· 290
 ὥς οὐ τοι ποταμῷ γε δαμήμεναι αἰσιμόν ἐστιν·
 ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφήσει, σὺ δὲ εἴσαι αὐτός·
 αὐτὰρ σοὶ πυκινῶς ὑποθησόμεθ', αἶ κε πύθῃαι·
 μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοῖον πολέμοιο,
 πρὶν κατὰ Ἰλίοφι κλυτὰ τεύχεα λαὸν ἐέλσαι 295
 Τρωϊκόν, ὅς κε φύγησι. σὺ δ' ἔκτορι θυμὸν ἁπύρας,
 ἄψ ἐπὶ νῆας ἴμεν· δίδομεν δέ τοι εὖχος ἀρέσθαι."

Τῷ μὲν ἄρ' ὥς εἰπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβήτην,
 αὐτὰρ ὁ βῆ - μέγα γάρ ῥα θεῶν ὠτρυνεν ἐφετμή -
 ἐς πεδίον· τὸ δὲ πᾶν πληθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο, 300
 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δακτυαμένων αἰζηῶν
 πλῶον καὶ νέκυες. τοῦ δ' ὑψόσε γούνατ' ἐπήδα
 πρὸς ῥόον αἰσσοντος ἀν' ἰθὺν, οὐδέ μιν ἔσχεν
 εὐρυρέων ποταμός· μέγα γὰρ σθένος ἐμβαλ' Ἀθήνη.
 οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγε τὸ ὄν μένος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
 χόετο Πηλείωνι, κόρυσσε δὲ κῦμα ῥόοιο 305
 ὑψόσ' ἀειρόμενος, Σιμόεντι δὲ κέκλετ' αὔσας

„Φίλε καδύγητε, σθένος ἀνέρος ἀμφοτέροί περ
 σχωμέν, ἐπεὶ τάχα ἄστν μέγα Προτάμοιο ἄνακτος
 ἐκπέρσει, Τρῶες δὲ κατὰ μόθον οὐ μενέουσιν. 310
 ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, καὶ ἐμπύπληθι ῥέεθρα
 ὕδατος ἐκ πηγέων, πάντας δ' ὀρόθυνον ἐναύλους,
 ἴστη δὲ μέγα κῦμα, πολὺν δ' ὀρυμαγδὸν ὄρινε
 φειρῶν καὶ λάων, ἵνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα,
 ὅς δὴ νῦν κρατέει, μέμονεν δ' ὄγε ἴσα θεοῖσιν. 315
 φημί γάρ οὔτε βίην χραισμησέμεν οὔτε τι εἶδος,
 οὔτε τὰ τεύχεα καλὰ, τὰ που μάλα νειόθι λίμνης
 κείσεθ' ὑπ' ἰλῦος κεκαλυμμένα· καὶ δέ μιν αὐτὸν
 εἰλύσω ψαμάθοισιν, ἅλις χέραδος περιχεύας,
 μυρόν, οὐδέ οἱ ὅστε' ἐπιστήσονται Ἀχαιοὶ 320

ἀλλέξαι· τόσσην οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύνσω.
αὐτοῦ οἱ καὶ σῆμα τετεύχεται, οὐδέ τί μιν χρεώ
ἔσται τυμβοχοῆς, ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί.“

Ἡ καὶ ἐπῶρτ' Ἀχιλλῆϊ κνκώμενος, ὑψόσε θυών,
μορμύρων ἀφρῶ τε καὶ αἵματι καὶ νεκύεσσιν. 325
πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα διυπετέος ποταμοῖο
ἴστατ' αἰριόμενον, κατὰ δ' ἦρεε Πηλείωνα.

Ἦρη δὲ μέγ' αὔσε περιδδείσας' Ἀχιλλῆι,
μή μιν ἀποέρσαιε μέγας ποταμὸς βαθυδίνης.
αὐτίκα δ' Ἦφαιστον προσεφώνεεν, ὃν φίλον υἱόν, 330

„Ὅρσοο, κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος· ἄντα σέθεν γὰρ
Ξάνθου δινήεντα μάχῃ ἡῖσκομεν εἶναι·

ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, πιφάυσκεο δὲ φλόγα πολλήν.

αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργεστιάο Νότοιο
εἶσομαι ἐξ ἀλόθεν χαλεπὴν ὄρουσα θυέλλαν, 335

ἣ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κῆαι,
φλέγμα κακὸν φορέουσα. σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ' ὄχθας

δένδρεα καὶ, ἐν δ' αὐτόν ἴει πυρί· μηδὲ σε πάμπαν

μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ·

μηδὲ πρὶν ἀπόπαυε τέον μένος, ἀλλ' ὅπότε ἂν δῇ 340

φθιέγξωμ' ἐγὼν ἰάχουσα, τότε σχεῖν ἀκάματον πῦρ.“

Ὡς ἔφαθ', Ἦφαιστος δὲ τιτύσκετο θεσπιδαῖς πῦρ

πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καίτε δὲ νεκρούς

πολλοὺς, οἳ ῥα κατ' αὐτόθ' ἄλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλ-
λεὺς.

πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, σῆετο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ. 345

ὥς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης νεοαρδέ' ἀλώην

αἰψ' ἀγξηράνη· χαίρει δὲ μιν ὅστις ἐθείρη·

ὥς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, καὶ δ' ἄρα νεκρούς

κῆεν· ὁ δ' ἐς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανώσαν.

καίοντο πετέαι τε καὶ ἰτέαι ἠδὲ μυρῖκαι, 350

καίετο δὲ λωτός τ' ἠδὲ θρύον ἠδὲ κύπειρον,

δημόσιο βιβλικὴ βιβλιοθήκη Βερολίνου

τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα ἄλις ποταμοῖο πεφυῖκει·
ταῖροντ' ἐρχέλυες τε καὶ ἰχθύες οἱ κατὰ δῖνας,
οἱ κατὰ καλὰ ῥέεθρα κυβίστων ἔνθα καὶ ἔνθα
πνοιῇ τειρόμενοι πολυμήτιος Ἡφαίστοιο.

καί το δ' ἰς ποταμοῖο ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν
 „Ἥφαιστ', οὔτις σοί γε θεῶν δύνατ' ἀντιπεριζεῖν,
 οὐδ' ἂν ἐγὼ σοί γ' ὥδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην.
 λῆγ' ἐριδος, Τρωῶας δὲ καὶ αὐτίκα διὸς Ἀχιλλεύς
 ἄσπετος ἐξελάσει· τί μοι ἐριδος καὶ ἀρωγῆς;“ 360

Φῆ πυρὶ καίόμενος, ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα.
ὥς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον, ἐπειρόμενος πυρὶ πολλῷ,
κνίσην μελδόμενος ἀπαλοτρεφέος σιάλοιο,
πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάρκανα κείται,
ὥς τοῦ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγεται, ζέε δ' ὕδωρ· 365
οὐδ' ἔθελε προρέειν, ἀλλ' ἰσχετο· τείρε δ' αὐτμῇ
Ἥφαιστοιο βίηφι πολύφρονος. αὐτὰρ ὅγ' Ἥρην
πολλὰ λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Ὡρη, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν
 ἐξ ἄλλων; οὐ μὲν τοι ἐγὼ τόσον αἰτιὸς εἶμι 370
 ὅσπον οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρώεσσιιν ἀρωγοί.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύεις,
 πανέσθω δὲ καὶ οὗτος. ἐγὼ δ' ἐπὶ καὶ τόδ' ὁμοῦμαι,
 μήποτ' ἐπὶ Τρώεσσιιν ἀλεξήσειν κακὸν ἡμᾶρ,
 μηδ' ὀπότ' ἂν Τροίη μαλερῶ πυρὶ πᾶσα δάηται 375
 δαιομένη, δαίωσι δ' Ἀρήτοι νῆες Ἀχαιῶν.“

Ἀντάρ ἐπεί τόγ' ἄκουσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 αὐτὴν ἄρ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν, ὃν φίλον υἱόν,
 „Ἥφαιστε, σχέο, τέκνον ἀγακλεές· οὐ γὰρ ἔοικεν
 ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτῶν ἔνεκα στυφελίσσειν.“ 380

“Ὡς ἔφαθ’ Ἡφαιστος δὲ κατέσβεσε θεσπιδαῖς πῦρ,
ἄπορρον δ’ ἄρα κῦμα κατέσσυτο καλὰ ῥέεθρα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμνη μένος, οἳ μὲν ἔπειτα

πανσάσθην· Ἥρη γὰρ ἐρύκακε χωομένη περ.
 ἐν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις πέσε βεβριδυῖα 385
 ἀργαλέη, δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο·
 σὺν δ' ἔπεσον μέγαλ' αὖ πατάγῳ, βράχε δ' εὐρεῖα χθών,
 ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας οὐρανός. αἶε δὲ Ζεὺς
 ἤμενος Οὐλύμπῳ· ἐγέλασσε δέ οἱ φίλον ἦτορ
 γηθοσύνη, ὅθ' ὄρατο θεοὺς ἔριδι ξυνιόντας. 390
 ἔνθ' οἷγ' οὐκέτι δηρὸν ἀφέστασαν· ἦρχε γὰρ Ἄρης
 ῥινοτόρος, καὶ πρῶτος Ἀθηναίῃ ἐπόρουσεν
 χάλκεον ἔγχος ἔχων, καὶ ὀνειδείου φάτο μῦθον
 „Τίπτε' αὐτ', ὦ κυνᾶμνια, θεοὺς ἔριδι ξυνελαύνεις
 θάρσος ἄητον ἔχουσα, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν; 395
 ἢ οὐ μέμνη ὅτε Τυδεΐδην Διομήδε' ἀνῆκας
 οὐτάμεναι, αὐτῇ δὲ πανόψιον ἔγχος ἔλοῦσα
 ἰθὺς ἐμεῦ ᾤσας, διὰ δὲ χροῶ καλὸν ἔδωπας;
 τῷ σ' αὖ νῦν οἶω ἀποτισέμεν ὅσσα μ' ἔοργας.“
 ὣς εἰπὼν οὔτησε κατ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν 400
 σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνός·
 τῇ μιν Ἄρης οὔτησε μαιφρόνος ἔργγε' μακρῷ.
 ἢ δ' ἀναχασσαμένη λίθον εἴλετο χειρὶ παχείῃ
 κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε, 404
 τὸν ὃ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι οὐρον ἀρούρης·
 τῷ βάλε θυῶρον Ἄρηα κατ' αὐχένα, λῦσε δὲ γνία.
 ἐπτα δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσών, ἐκόνισε δὲ χαίτας,
 τεύχεά τ' ἀμφοράβησε· γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
 καὶ οἱ ἐπενχομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 409
 „Νηπύτῃ, οὐδέ νύ πώ περ ἐπεφράσω ὅσσον ἀρείων
 εὖχομ' ἐγὼν ἔμεναι, ὅτι μοι μένος ἰσοφαρίζεις·
 οὕτω κεν τῆς μητρὸς ἐρινύας ἐξαποτίνους,
 ἢ τοι χωομένη κακὰ μῆδεται, οὐνεκ' Ἀχαιοὺς
 κάλλιπες, αὐτὰρ Τρῶσιν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.“
 ὣς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπεν ὅσσε φαεινῷ. 415

τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἐλουῖσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 πυκνὰ μάλα στενάχοντα· μόγισ δ' ἔσθαι γείρετο θυμόν.
 τὴν δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„ὦ πόποι, αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη, 420
 καὶ δ' αὖθ' ἡ κυνάρμυια ἄρει βροτολοιγὸν Ἄρηα
 δῆλον ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνου· ἄλλὰ μέτελθε.“

Ὦς φάτ', Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
 καὶ ῥ' ἐπεισαμένη πρὸς στήθεα χειρὶ παχείῃ
 ἤλασε· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
 τῷ μὲν ἄρ' ἄμφω κεύτο ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ, 426
 ἡ δ' ἄρ' ἐπενχομένη ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν

„Τοιοῦτοι νῦν πάντες, ὅσοι Τρώεσσι ἀρωγοί,
 εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοίατο θωρηκτῆσιν,
 ὧδ' ἐ τε θαρσαλέοι καὶ τλήμονες, ὥς Ἀφροδίτη 430
 ἤλθεν Ἄρει ἐπίκουρος, ἐμῷ μένει ἀντιώσσω·
 τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμρες ἐπανσάμεθα πτολέμοιο.
 Ἴλιου ἐκπέρσαντες ἐϋκτιμένον πτολίεθρον.“

Ὦς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
 αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων ἐνοσίχθων 435

„Φοῖβε, τίη δὴ νῶϊ διέσταμεν; οὐδὲ ἔοικεν
 ἄρξάντων ἐτέρων· τὸ μὲν αἶσχρον, αἶ' κ' ἄμαχητὶ
 λομεν Οὐλύμπόνδε, Διὸς ποτὶ χαλκοβοάτῃς δῶ.
 ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῇφι νεώτερος· οὐ γὰρ ἐμοίγε
 καλὸν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην καὶ πλείονα οἶδα. 440
 νηπύτῃ, ὥς ἄνοον κραδίην ἔχες· οὐδὲ νυ τῶν περ
 μέμνηαι, ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ἴλιον ἄμφι
 μοῦνοι νῶϊ θεῶν, ὅτ' ἀγήνορι Λαομέδοντι
 παρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν
 μισθῷ ἐπι ῥήτῳ· ὃ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν. 445
 ἦτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν πέρι τεῖχος ἔδαιμα
 εὐρύ τε καὶ μάλα καλὸν, ἣν ἄσρηκτος πόλις εἴη·

Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἔλικας βούς βουκολέεσκες
 Ἰδῆς ἐν κνημοῖσι πολυπτύχου ὑλήεσσης.

ἀλλ' ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυγηθῆες ὦραι 450
 ἐξέφερον, τότε νῶϊ βιήσατο μισθὸν ἅπαντα
 Λαομέδων ἐκπαγλος, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπεν.
 σοὶ μὲν ὄγ' ἠπειλήσας πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθευ
 δῆσειν, καὶ περάειν νήσων ἐπὶ τηλεδαπάρων·
 στεῦτο δ' ὄγ' ἀμφοτέρων ἀπολεψέμεν οὐατα χαλκῶ. 455
 νῶϊ δέ τ' ἄσπορροι κίομεν κεκοτηότι θυμῷ,
 μισθοῦ χωόμενοι, τὸν ὑποστάς οὐκ ἐτέλεσσεν.
 τοῦ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν, οὐδὲ μεθ' ἡμέων
 πειρᾷ ὥς κε Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται
 πρόχην κακῶς, σὺν παισὶ καὶ αἰδοίῃς ἀλόχοισιν.“ 460

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων
 „ἐννοσίγαι', οὐκ ἂν με σαόφρονα μυθήσαιο
 ἔμμεναι, εἰ δὴ σοίγε βροτῶν ἔνεκα πολεμίζω
 δειλῶν, οἳ φύλλοισιν ἑοικότες ἄλλοτε μὲν τε
 ξαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες, 465
 ἄλλοτε δὲ φθινύθουσιν ἀκήριοι. ἀλλὰ τάχιστα
 πανσώμεσθα μάχης· οἳ δ' αὐτοὶ δηριαάσθων.“

Ὡς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ'· αἶδετο γάρ ῥα
 πατροκασιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμῃσιν.
 τὸν δὲ κασιγνήτῃ μάλα νεέκεσε, πότνια θηρῶν 470
 [Ἄρτεμις ἀγροτέρη, καὶ ὀνειδείου φάτο μῦθον]

„Φεύγεις δὴ, ἑκάεργε, Ποσειδάωνι δὲ νίκην
 πᾶσαν ἐπέτρεψας, μέλειον δὲ οἱ εὖχος ἔδωκας·
 νηπύτιε, τί νῦν τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὐτῶς;
 [μὴ σε νῦν ἐτι πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσῃ 475
 εὐχομένου, ὥς τὸ πρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 ἅντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.]“

Ὡς φάτο, τὴν δ' οὕτι προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων,
 ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίῃ παρὰκοιτις

νείκεσεν ἰοχέαιραν ὀνειδείῳς ἐπέεσσιν 480

„Πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας, κύνον ἄδδεις, ἀντί' ἐμὲν
στήσεσθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφέρεσθαι,
τοξοφόρῳ περ ἐούσῃ, ἐπεὶ σε λέοντα γυναιξὶν
Ζεὺς θῆκεν, καὶ ἔδωκε κατακτάμεν ἦν κ' ἐθέλησθα.
ἦτοι βέλτερόν ἐστι κατ' οὐρεα θῆρας ἐναίρειν 485
ἀγροτέρας τ' ἐλάφους ἢ κρείσσοσιν ἴφι μάχεσθαι.
εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο θαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῆς,
ὅσσον φερτέρῃ εἰμ', ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις.“

Ἦ ῥα καὶ ἀμφοτέρας ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔμαρπτεν
σκανῇ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἰνυτο τόξα, 490
αὐτοῖσιν δ' ἄρ' ἔθεινε παρ' οὐατα μειδιώσῃ
ἐντροπαλιζομένην· ταχέες δ' ἐκπιπτον ὀϊστοί.
δακρυόεσσα δ' ὑπαιθα θεὰ φύγεν ὥστε πέλεια,
ἣ ῥά θ' ὑπ' Ἰρηκος κοίλῃν εἰσέπτατο πέτρην,
χηραμόν· οὐδ' ἄρα τῆγε ἀλώμεναι αἰσιμον ἦεν· 495
ὥς ἣ δακρυόεσσα φύγεν, λίπε δ' αὐτόθι τόξα.

Λητὼ δὲ προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης

„Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι οὔτι μαχήσομαι· ἀργαλέον δὲ
πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·
ἀλλὰ μάλα πρόφρασσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν 500
εὐχεσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῇφι βίηφιν.“

Ὡς ἄρ' ἔφη, Λητὼ δὲ συναινυτο καμπύλῃα τόξα
πεπτεῶτ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ στοφάλλιγγι κονίης.
ἣ μὲν τόξα λαβοῦσα, πάλιν κίε θυγατέρος ἥς·
ἣ δ' ἄρ' Ὀλυμπον ἵκανε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ, 505
δακρυόεσσα δὲ πατὴρ ἐφέζετο γούνασι κούρη,
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἐανὸς τρέμε· τὴν δὲ προτὶ οἱ
εἶλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνείρετο ἦδ' ὠν γελάσσας

„Τίς νῦν σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανιῶνων
[μαψιδίως, ὥσπερ τι κανὸν ῥέζονσαν ἐνωπῇ];“ 510

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν εὐστέφανος κελαδεινῇ

„σὴ μ' ἄλοχος στυφέλιξε, πάτερ, λευκώλενος Ἥρη,
ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται.“

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Ἴλιον ἱρήν· 515

μέμβλετο γάρ οἱ τεῖχος εὐδμήτοιο πόληος,
μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπὲρ μόρου ἥματι κείνῳ.

οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὀλύμπου Ἰσαν θεοὶ αἶεν ἔοντες,
οἱ μὲν χαόμενοι, οἱ δὲ μέγα κυνδύωντες·
καὶ δ' ἶξον παρ Ζηνὶ κελαινεφεῖ. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 520

Τρῶας ὁμῶς αὐτοὺς τ' ὄλεκεν καὶ μώνυχας ἵππους.

ὥς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἱκνται
ἄστεος αἰθομένοιο, θεῶν δέ ἐ μῆνις ἀνῆκεν,
πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κῆδ' ἐφῆκεν,
ὥς Ἀχιλλεὺς Τρώεσσι πόνον καὶ κῆδ' ἔθηκεν. 525

Ἔσθῃκει δ' ὁ γέρον Πριάμος θείου ἐπὶ πύργῳ,
ἐς δ' ἐνόησ' Ἀχιλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτοῦ
Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, οὐδέ τις ἀλκὴ
γίγνεθ'· ὁ δ' οἰμῶξας ἀπὸ πύργου βαῖνε χαμᾶζε,
ὄτρυνέων παρὰ τεῖχος ἀγκλειτοὺς πυλαωρούς 530

„Πεπταμένως ἐν χερσὶ πύλας ἔχει, εἰσόκε λαοὶ
ἐλθῶσι προτὶ ἄστυ πεφυζότες· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
ἐγγὺς ὅδε κλονέων· νῦν οἶω λοίγ' ἔσσεσθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἐς τεῖχος ἀναπνεύσωσιν ἀλέντες,
αὐτὶς ἐπανθέμεναι σανίδα πυκινῶς ἀραρυίας· 535
δεΐδια γὰρ μὴ οὐλος ἀνὴρ ἐς τεῖχος ἄλῃται.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄνεσάν τε πύλας καὶ ἀπῶσαν
ὀχῆας·

αἱ δὲ πετασθεῖσαι τευῖξαν φάος. αὐτὰρ Ἀπόλλων
ἀντίος ἐξέθορε, Τρώων ἵνα λοιγὸν ἀλάλκοι.

οἱ δ' ἰθὺς πόλιος καὶ τεύχεος ὑψηλοῖο, 540
δίψῃ καρχαλέοι, κεκονιμένοι ἐκ πεδίοιο
φευγόν· ὁ δὲ σφεδανὸν ἔφεπ' ἐρχεῖ· λύσσα δέ οἱ κῆρ

αἶψα ἔχε κρατερὴν, μενέαινε δὲ κῦδος ἀρέσθαι.

Ἐνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον υἷες Ἀχαιῶν,
εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος Ἀγήνορα δῖον ἀνῆκεν, 545
φῶτ' Ἀντήνορος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε.
ἐν μὲν οἱ κραδίη θάρσος βάλε, παρ δέ οἱ αὐτὸς
ἔσται, ὅπως θανάτοιο βαρείας κῆρας ἀλάλκοι,
φηγῶ κεκλιμένος· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἥερι πολλῇ.
αὐτὰρ ὅγ' ὥς ἐνόησεν Ἀχιλλῆα πτολίπορθον, 550
ἔσται, πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοντι·
ἄχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν

„ὦ μοι ἐγών· εἰ μὲν κεν ὑπὸ κρατεροῦ Ἀχιλλῆος
φεύγω, τῆπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι κλονέονται,
αἰρήσει με καὶ ὧς, καὶ ἀνάλκιδα δειροτομήσει. 555
εἰ δ' ἂν ἐγὼ τούτους μὲν ὑποκλονέεσθαι ἐάσω
Πηλεΐδην Ἀχιλλῆν, ποσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλη
φεύγω πρὸς πεδῖον Ἰλῆϊον, ὅφρ' ἂν ἵκωμαι
Ἰδης τε κνημοὺς κατὰ τε ῥωπήϊα δύω·
ἔσπεριος δ' ἂν ἔπειτα λοεσσάμενος ποταμοῖο, 560
ἰδρῶ ἀποψυχθεὶς ποτὶ Ἴλιον ἀπονέοιμην.

ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
μὴ μ' ἀπαιερόμενον πόλιος πεδίονδε νοήσῃ
καὶ με μεταίξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν.
οὐκ ἐπείτ' ἔσται θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι· 565
λίην γὰρ κρατερός περὶ πάντων ἔσθ' ἀνθρώπων.
εἰ δέ κέν οἱ προπάροιθε πόλιος κατεναντίον ἔλθω·
καὶ γὰρ θῆν τούτῳ τρωτὸς χρώς ὅξεί χαλκῷ,
ἐν δέ ἰα ψυχῇ, θυητὸν δέ ἔφρις ἀνθρώποι
[ἔμμεναι· αὐτὰρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάξει].“ 570

Ὡς εἰπὼν Ἀχιλλῆα ἀλεῖς μένευ, ἐν δέ οἱ ἦτορ
ἄλκιμον ὥρματο πτολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
ἦντε πάροδαλις εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
ἄνδρός θηρητηῆρος ἐναντίον, οὐδέ τι θυμῷ

ταρβει οὐδε φοβείται, ἐπεὶ κεν ὑλαγμον ἀκουσῇ· 575
εἶπερ γὰρ φθάμενός μιν ἢ οὐτάσῃ, ἢ ἐβάλλῃσιν,
ἀλλὰ τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει
ἀλκῆς, πρὶν γ' ἢ ἐξυβλήμεναι, ἢ ἐδαμῆναι·
ὥς Ἀντήνορος υἱὸς ἄγανου, δῖος Ἀγήμερος,
οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσαιτ' Ἀχιλλῆος, 580
ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' εἶσιν,
ἐργαίῃ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο, καὶ μέγ' αὖτε

„Ἢ δὴ πού μάλ' ἐόλπας ἐνὶ φρεσὶ, φαιδίμ' Ἀχιλλεῦ,
ἡματι τῷδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων,
νηπύτῃ, ἢ τ' ἐτι πολλὰ τετεύχεται ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ. 585
ἐν γὰρ οἱ πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἄνδρες εἰμὲν,
οὐ καὶ πρόσθε φίλων τοκέων ἀλόχων τε καὶ νύων
Ἴλιον εἰρυνόμεσθα· σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις,
ὧδ' ἐκπαγλὸς ἐὼν καὶ θαρσαλέος πολεμιστής.“

Ἢ ῥα καὶ ὄξυν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν, 590
καὶ ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γούνατος οὐδ' ἀφάμαρτεν.
ἀμφὶ δέ μιν κνημῖς νεοτεύκτου κασσιτέροιο
σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσεν
βλημένου, οὐδ' ἐπέρησε, θεοῦ δ' ἡρυνάκε δῶρα.
Πηλεΐδης δ' ὠρμήσατ' Ἀγήμερος ἀντιθέοιο 595
δεύτερος· οὐδέ τ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι.
ἀλλὰ μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἡέρι πολλῇ,
ἡσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἔκ πέμπε νέεσθαι.
αὐτὰρ ὁ Πηλεΐωνα δόλῳ ἀποέργαθε λαοῦ·
αὐτῷ γὰρ ἐκάεργος Ἀγήμερι πάντα εἰοικῶς 600
ἔστη πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἐπέσσαντο ποσσὶ διώκειν.
εἶος ὁ τὸν πεδίῳ διώκετο πυροφόροιο,
τρέψας παρ ποταμὸν βαθυδινηέιντα Σκάμανδρον,
τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα· δόλῳ δ' ἄρ' ἔθελγεν Ἀπόλ-
λων,

ὥς αἰεὶ ἔλποιτο κινήσεσθαι ποσσὶν οἷσιν· 605

τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ
 ἀσπᾶσινοι προτὶ ἄστν, πόλις δ' ἐμπλητο ἀλέντων.
 οὐδ' ἄρα τοίγ' ἔτλαν πόλιος καὶ τείχεος ἐκτὸς
 μεῖναι ἐτ' ἀλλήλους, καὶ γινώμεναι ὅς τε πεφεύγοι
 ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἐσσυμένως ἐσέχυντο 610
 ἐς πόλιν, ὅντινα τῶνγε πόδες καὶ γοῦνα σαώσαι.

ΙΛΙΑΔΟΣ Χ.

Ἔκτορος ἀναίρεσις.

Ὡς οἱ μὲν κατὰ ἄστν, πεφυζότες ἥντε νεβροὶ,
 ἰδρῶ ἀπεψύχοντο πῖον τ' ἀκέοντό τε δίψαν,
 κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 τείχεος ἄσσον ἴσαν, σάκε' ὅμοισι κλίναντες.
 Ἐκτορα δ' αὐτοῦ μεῖναι ὁλοιῇ Μοῖρ' ἐπέδησεν, 5
 Ἴλιον προπάροιθε πυλάων τε Σκαϊάων.
 αὐτὰρ Πηλεΐωνα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων
 „Τίπτε με, Πηλέος υἱέ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,
 αὐτὸς θνητὸς ἐὼν θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νύ πώ με
 ἔγνωσ ὥς θεός εἰμι, σὺ δ' ἀσπερχές μενεαίνεις. 10
 ἢ νύ τοι οὔτι μέλει Τρώων πόνος οὓς ἐφόβησας,
 οἷ δὴ τοι εἰς ἄστν ἄλεν, σὺ δὲ δεῦρο λιάσθης.
 οὐ μὲν με κτενέεις, ἐπεὶ οὔτοι μὀρσιμός εἰμι.“

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 „ἔβλαψάς μ', ἐκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων, 15
 ἐνθάδε νῦν τρέφας ἀπὸ τείχεος· ἢ κ' ἔτι πολλοὶ
 γαῖαν ὁδᾶξ εἴλον πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.

νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δ' ἐσάωσας

θευαμένους ὡς τὸν ἑλπίος αὐτοκόφους οὐκ ὀχεσφιν,
ὅς ῥά τε ῥεῖα θήῃσι τιτανόμενος πεδίοιο·
ὥς Ἀχιλεὺς λαιψήρ' ἀ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα.

Τὸν δ' ὁ γέρων Πρίαμος πρῶτος ἶδεν ὀφθαλμοῖ-
σιν,

25

παμφαίνονθ' ὥστ' ἀστέρ', ἐπεσσύμενον πεδίοιο,
ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἶσιν, ἀρίζηλοι δέ οἱ ἀνγὰι
φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ·
ὄντε κύν' Ὁρίωνος ἐπὶ κλησιν καλέουσιν
λαμπρότατος μὲν ὄδ' ἐστὶ, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται,
καὶ τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν· 31
ὥς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος.
ᾧ μῶξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὄγε κόψατο χερσὶν
ὑψόσ' ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμῶξας ἐγεγώνει
λίσσόμενος φίλον υἱόν· ὁ δὲ προπάροιθε πυλάων 35
ἐστήκειν, ἄμοτον μεμαῶς Ἀχιλῆϊ μάχεσθαι·

τὸν δ' ὁ γέρων ἔλεεινὰ προσηύδα χεῖρας ὀρεγνύς
„Ἔκτορ, μὴ μοι μίμνε, φίλον τέκος, ἀνέρα τοῦτον
οἷος ἄνευθ' ἄλλων, ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπης
Πηλείωνι δαμείς, ἐπειὴ πολὺ φέρετερός ἐστιν, 40
σχέτλιος· αἶθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο
ὅσσον ἐμοί· τάχα κέν ἐ κύνες καὶ γῦπες ἔδοιεν
κείμενον· ἢ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πρᾶπιδων ἄχος ἔλθοι·
ὅς μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὖνιν ἔθηκεν,
κτείνων καὶ περὶ νῆσων ἐπὶ τηλεδαπάων. 45
καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε, Λυκάονα καὶ Πολύδωρον,
οὐ δύναμαι ἰδέειν Τρώων εἰς ἄστν ἀλέντων,
τούς μοι Λαοδόη τέκετο, κρείουσα γυναικῶν.
ἀλλ' εἰ μὲν ζῶουσιν μετὰ στρατῶ, ἢ τ' ἂν ἐπειτα

χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ'· ἔστι γὰρ ἐνδον· 50
πολλὰ γάρ ὤπασε παιδὶ γέρον ὀνομάκλυτος Ἄλτης.
εἰ δ' ἤδη τεθνῆσιν καὶ εἰν' Αἴδαο δόμοισιν,
ἄλγος ἐμῷ θυμῷ καὶ μητέρι, τοὶ τεκόμεσθα·
λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυνθαδιώτερον ἄλγος
ἔσσεται, ἣν μὴ καὶ σὺ θάνης Ἀχιλῆϊ δαμασθεῖς. 55
ἀλλ' εἰσέρχεο τεῖχος, ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσης
Τρῶας καὶ Τρωάς, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξης
Πηλεΐδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθεῖς.
πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἔλεησον,
δύσμορον, ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδ᾽
αἴσῃ ἐν ἀργαλήϊ φθίσει, κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα, 61
νῆας τ' ὀλλυμένους ἐλκηθείσας τε θύγατρας,
καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, καὶ νήπια τέκνα
βαλλόμενα προτὶ γαίῃ ἐν αἰνῇ δηϊότητι,
ἐλκομένας τε νουὺς ὀλοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν. 65
αὐτόν δ' ἂν πύματόν με κύνες πρώτῃσι θύρῃσιν
ᾤμησταὶ ἐρύουσιν, ἐπεὶ κέ τις ὀξείῃ χαλκῷ
τύψας ἦε βαλὼν ῥεθέων ἐκ θυμὸν ἔληται,
οὓς τρέφου ἐν μεγάροισι τραπεζῆας θυραωρούς,
οἳ κ' ἐμὸν αἶμα πιόντες, ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ, 70
κείσονται ἐν προθύροισι. νῆα δέ τε πάντ' ἐπέοικεν,
ἄρηκταμένω, δεδαγμένω ὀξείῃ χαλκῷ,
κεῖσθαι· πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ, ὅττι φανήῃ·
ἀλλ' ὅτε δὴ πολίον τε κάρη πολίον τε γένειον,
αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος, 75
τοῦτο δὴ οἴκτιστον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν."

Ἦ ῥ' ὁ γέρον, πολιὰς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἔλκετο
χερσὶν

τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' ἔκτορι θυμὸν ἔπειθεν.
μήτηρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δακρυχέουσα,
κόλπον ἀνιεμένη, ἐτέρῃφι δὲ μᾶζον ἀνέσχευ· 80

καί μιν δακρυχέουσ' ἔπεια πτερόεντα προ-

„Ἐκτορ, τέκνον ἐμόν, τάδε τ' αἶδεο καὶ
αὐτήν, εἴποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσθαι
τῶν μνηῆσαι, φίλε τέκνον, ἄμυνε δὲ δῆϊοι
τείχεος ἐντὸς ἐὼν, μηδὲ πρόμος ἴστασο τοῖς
σχέτλιοις· εἶπερ γάρ σε κατακτάνῃ, οὐ σ'
κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλος, ὃν
οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος· ἀνευθε δέ σε με
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδον·

ὣς τώγε κλαίοντε προσανδήτην φίλον
πολλὰ λισσομένω· οὐδ' Ἐκτορι θυμὸν ἐπὶ
ἄλλ' ὄγε μίμν' Ἀχιλῆα πελώριον ἄσπον ἰόων
ὥς δὲ δράκων ἐπὶ χειρὶ ὀρέστερος ἄνδρα
βεβρωκὸς κακὰ φάρμακ'· ἔδν δέ τέ μιν χερσὶ
σμερδαλέον δὲ δέδορκεν ἐλίσσόμενος περὶ
ὥς Ἐκτωρ ἄσβεστον ἔχων μένος οὐχ ὑπερ-
πύργῳ ἐπὶ προὔχοντι φαεινὴν ἀσπίδ' ἔρει-
όχθησας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα

„ὦ μοι ἐγὼν, εἰ μὲν κε πύλας καὶ τείχεα
Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθή-
ῃς μ' ἐκέλευε Τρῳαὶ ποτὶ πτόλιν ἡγήσασθαι
νύχθ' ὑπο τήνδ' ὀλοήν, ὅτε τ' ὤρετο δῖος
ἄλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺν κέρδιον
νῦν δ' ἐπεὶ ὥλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῇ
αἰδέομαι Τρῳᾶς καὶ Τρῳάδας ἐλκεσιπέπλοισιν
μή ποτέ τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο
“Ἐκτωρ ἦφι βίῃφι πιθήσας ὥλεσε λαόν.”
ὥς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότ' ἂν πολὺν κέρδιον
ἄντην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντα νέεσθαι,
ἢ κεν αὐτὸν ὀλέσθαι ἐν κλειῶς πρὸ πτόλης
εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεσσαν
καὶ κόρυθα βριαρὴν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος

αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω
 καὶ οἱ ὑπόσχωμαι Ἑλένην καὶ κτήμονθ' ἅμ' αὐτῇ,
 πάντα μάλ' ὅσσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν 115
 ἡγάγετο Τροίηνθ', ἣτ' ἔπλετο νείκεος ἀρχή,
 δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα δ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
 ἄλλ' ἀποδάσσεσθαι, ὅσα τε πόλιν ἦδε κέκευθεν.
 Τρωσὶν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὄρκον ἔλωμαι
 μή τι κατακρύψειν, ἀλλ' ἀνδρα πάντα δάσασθαι. 120
 [κτῆσιν ὅσῃν πολέεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐέργει]
 ἀλλὰ τί μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 μή μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰὼν, ὃ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει
 οὐδέ τί μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με γυμνὸν ζόντα
 αὐτῶς ὥστε γυναῖκα, ἐπεὶ κ' ἀπὸ τεύχεα δύω. 125
 οὐ μὲν πως νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης
 τῷ ὀαριζέμεναι, ἅτε παρθένος ἦϊθέος τε,
 παρθένος ἦϊθέος τ' ὀαρίζετον ἀλλήλουιν.
 βέλτερον αὐτ' ἐριδι ξυνελαυνέμεν· ὅτι τάχιστα
 εἶδομεν ὅπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ. 130
 Ὡς ὠρμαινε μένων, ὃ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεύς
 ἴσος Ἐνυαλίῳ, κορυθαίγι πτολεμιστῇ,
 σείων Πηλιάδα μελήν κατὰ δεξιὸν ὦμον
 δεινὴν· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἰκελος αὐγῇ
 ἢ πυρὸς αἰθομένου ἢ ἡελίου ἀνιόντος. 135
 Ἔκτορα δ', ὥς ἐνόησεν, ἔλε τρόμος· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 αὐθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς.
 Πηλεΐδης δ' ἐπόρουσε ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς.
 ἦ ὅτε κίρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν,
 ῥηϊδίως οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν. 140
 ἢ δέ θ' ὕπαιθα φοβεῖται, ὃ δ' ἐγγύθεν ὀξὺ λεληκώς
 ταρφέ' ἐπαῖσσει, ἐλέειν τέ εἰ θυμὸς ἀνώγει.
 ὥς ἄρ' ὅγ' ἐμμεμαὸς ἰδυὺς πέτετο, τρέσε δ' Ἔκτωρ
 τεῖχος ὑπὸ Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα.

τείχεος αἰὲν ὑπὲκ κατ' ἄμαξιτόν ἐσσεύοντο,
 κρουσά δ' ἱκανον καλλιρρόω, ἔνθα τε πηγαὶ
 δοιαὶ ἀνατσουνσι Σκαμάνδρου δινήεντος.
 ἡ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
 γίγνεται ἐξ αὐτῆς ὥσει πυρὸς αἰθομένοιο· 150
 ἡ δ' ἑτέρα θέρει προρρέει εἰκνυῖα χαλᾶξῃ,
 ἡ χιόνι ψυχρῇ, ἡ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ.
 ἔνθα δ' ἐπ' αὐτάων πλυνοὶ εὐρέες ἐγγυὺς ἔασιν
 καλοὶ λαῖνεοι, ὅθι εἴματα σιγαλόεντα
 πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι καλαί τε θύγατρες 155
 τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἔλθειν νῆας Ἀχαιῶν.
 τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὁ δ' ὀπισθε διώκων
 πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἐφευγε, δίωκε δέ μιν μέγ' ἀμεί-
 νων

καρπαλίμως, ἐπεὶ οὐχ ἱερήϊον οὐδὲ βοείην
 ἄρνυσθην, ἃ τε ποσσὶν ἀέθλια γίγνεται ἀνδρῶν, 160
 ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θεὸν Ἑκτορος ἵπποδάμοιο.
 ὥς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι
 ῥίμψα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἀέθλον,
 ἡ τρίπος ἥ ἐ γυνῇ, ἀνδρὸς κατατεθνηῶτος·
 ὥς τῶ τρις Πριάμοιο πόλιν πέρι δινηθήτην 165
 καρπαλίμοισι πόδεσσι· θεοὶ δέ τε πάντες ὁρῶντο.
 τοῖσι δὲ μῦθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 „ὦ πόποι, ἡ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τείχος
 ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
 Ἑκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρί· ἔκηεν 170
 Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὐτὲ
 ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὐτὲ ἐ δῖος Ἀχιλλεὺς
 ἄστυ πέρι Πριάμοιο ποσσὶν ταχέεσσι διώκει.
 ἀλλ' ἄγετε φράζεσθε, θεοὶ, καὶ μητιάσθε
 ἥ ἐ μιν ἐκ θανάτοιο σῴσομεν, ἥ ἐ μιν ἦδη 175

Πηλείδῃ Ἀχιλλῇ δαμάσσομεν ἐσθλὸν ἔοντα·

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 „ὦ πάτερ ἀργικέραυνε, κελαινεφές, οἷον ἔειπες·
 ἄνδρα θνητὸν ἔοντα, πάλαι πεπρωμένον αἵσῃ,
 ἂψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι; 180
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 „θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
 πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι·
 ἔρξον ὅπῃ δὴ τοι νόος ἐπλετο, μηδὲ τ' ἐρώει.“ 185

Ὡς εἰπὼν ᾠτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων ἄλγασα.

Ἔκτορα δ' ἀσπερχές κλονέων ἔφεπ' ὦκ' Ἀχιλλεύς,
 ὥς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο διηται,
 ὄρσας ἐξ εὐνῆς, διὰ τ' ἔγχεα καὶ διὰ βήσσας· 190
 τὸν δ' εἶπερ τε λάθῃσι καταπτῆξας ὑπὸ θάμνω,
 ἀλλὰ τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὕρῃ·
 ὥς Ἐκτώρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλείωνα.

ὅσάκι δ' ὀρμήσειε πνλάων Δαρδανιάων
 ἀντίον αἵξασθαι, εὐδμήτους ὑπὸ πύργους, 195
 εἰ πῶς οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσιν,
 τοσάκι μιν προπάρουθεν ἀποστρέψασκε παραφθάς
 πρὸς πεδίον· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεὶ.

ὥς δ' ἐν ὀνείρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν· 199
 οὐτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφεύγειν οὐδ' ὁ διώκειν·
 ὥς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσίν, οὐδ' ὅς ἀλύξαι.
 πῶς δέ κεν Ἐκτώρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,
 εἰ μὴ οἱ πύματόν τε καὶ ὕδατον ἦντετ' Ἀπόλλων
 ἐγγύθεν, ὅς οἱ ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γούνα;]

Λαοῖσιν δ' ἀνένευσε καρήναι δῖος Ἀχιλλεύς, 205
 οὐδ' ἔα λέμεναι ἐπὶ Ἐκτορι πικρὰ βέλεμνα,
 μή τις κῦδος ἄροιο βαλὼν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοὺς ἀφίκοντο,
καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα,
ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε ταυηλεγέος θανάτοιο, 210
τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἑκτορος ἱποδάμοιο,
ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν· ἔπεε δ' Ἑκτορος αἰσιμον ἦμαρ,
ᾧχετο δ' εἰς Ἀἴδαο, λίπεν δὲ ἑ Φοῖβος Ἀπόλλων. †

Πηλεΐωνα δ' ἱκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ἀργοῦ δ' Ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 215
„Νῦν δὴ νῶϊ γ' ἔολπα, διόφιλε φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας,
Ἑκτορα δηρώσαντε, μάχης αὐτὸν περ ἔοντα.
οὐδ' οἱ νῦν ἔτι γ' ἔστι πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
οὐδ' εἰ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἐκάεργος Ἀπόλλων 220
προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στῆθι καὶ ἄμπνυε, τόνδε δ' ἐγώ τοι
οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.“

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη, ὃ δ' ἐπέθιτο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
στῆ δ' ἄρ' ἐπὶ μελῆς χαλκογλώχινος ἔρεισθεις. 225
ἢ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κιχήσατο δ' Ἑκτορα διον
Δηϊφόβῳ εἰκνία δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
ἀργοῦ δ' Ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
„Ἥθει', ἢ μάλα δὴ σε βιάζεται ὤκνς Ἀχιλλεὺς,
ἄστυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων· 230
ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ
„Δηϊφοβ', ἢ μὲν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα
γνωτῶν, οὐς Ἑκάβη ἠδὲ Πριάμος τέκε παῖδας·
νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσασθαι, 235
ὅς ἐτλης ἐμεῦ εἵνεκ', ἐπεὶ ἴδες ὀφθαλμοῖσιν,
τείχεος ἐξελθεῖν, ἄλλοι δ' ἐντοσθε μένουσιν.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
„Ἥθει', ἢ μὲν πολλὰ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ

λίσσονται ἔξείης γουνούμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι, 240
 αὐτοὶ μένιν· τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες·
 ἀλλ' ἐμὸς ἐνδοθὶ θυμὸς ἐτείρετο πένθει λυγρῷ.
 νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδὲ τι δοῦρων
 ἔστω φειδωλή, ἵνα εἶδομεν εἴ κεν Ἀχιλλεύς
 νῶϊ κατακτείνῃς ἕναρα βροτόεντα φέρεται 245
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἥ κεν σῶ δουρὶ δαμήῃ.

Ὡς φασμένη καὶ κερδοσύνη ἡγήσατ' Ἀθήνη.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
 „Οὐ σ' ἐτι, Πηλέος υἱέ, φοβήσομαι, ὥς τὸ πάρος
 περ 250

τρις περὶ ἄστν μέγα Πριάμου δίον, οὐδέ ποτ' ἔτλην
 μείναι ἐπερχόμενον· νῦν αὐτέ με θυμὸς ἀνῆκεν
 στήμεναι ἀντία σεῖο· ἔλοιμί κεν, ἥ κεν ἄλοίην.
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
 μάρτυροι ἔδδονται καὶ ἐπίσκοποι ἁρμονιάων· 255
 οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἐκπαγλον αἰεκιῶ, εἴ κεν ἐμοὶ Ζεὺς
 δῶῃ καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·
 ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ κέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,
 νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὥς δὲ σὺ ῥέζειν.“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς
 Ἀχιλλεύς 260

„Ἔκτορ, μή μοι, ἄλαστε, συνημοσύνας ἀγόρευε.
 ὥς οὐκ ἔστι λένουσι καὶ ἀνδράσιν ὄρκια πιστὰ,
 οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
 ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν,
 ὥς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὔτε τι νῶϊν 265
 ὄρκια ἔδδονται, πρὶν γ' ἢ ἑτερόν γε πεσόντα
 αἵματος ἄσαι Ἀρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν.
 παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκειο· νῦν σε μάλα χρὴ
 αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.

οὐ τοι ἐτ' ἔσθ' ὑπάλυξις, ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη
ἔρχει ἐμῷ δαμάα· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις 271
κῆδ' ἐμῶν ἐτάρων, οὓς ἔκτανες ἔρχει θύων.“

Ἡ δ' αὖ καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ τὸ μὲν αὖτα ἰδὼν ἠλεύατο φαιδίμος Ἐκτωρ·
ἔξετο γὰρ προῖδων, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνὰ δ' ἤρπασε Παλλὰς Ἀθήνη, 276
ἅψ' δ' Ἀχιλλεῖ δίδου, λάθ' δ' Ἐκτορα, ποιμένα λαῶν.
Ἐκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα

„Ἡμβροτες, οὐδ' ἄρα πῶ τι, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλ-
λεῦ,

ἐκ Διὸς ἠεΐδης τὸν ἐμὸν μόρον· ἦτοι ἔφης γε· 280
ἀλλὰ τις ἀρτιεπὴς καὶ ἐπίκλοπος ἔπλεο μῦθων,
ὅφρα σ' ὑποδδείσας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι.
οὐ μὲν μοι φεύγοντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξις,
ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,
εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλυναι 285
χάλκεον, ὥς δὴ μιν σῶ ἐν χοῦ πᾶν κομίσαι.
καὶ κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρώεσσι γένοιτο
σεῖο καταφθιμένοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.“

Ἡ δ' αὖ καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλε Πηλεΐδαν μέσον σάκος οὐδ' ἀφάμαρτεν· 290
τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκος δόρυ. χῶσατο δ' Ἐκτωρ
ὅτι δ' αὖ οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρὸς,
στήθεσσι κατηψάσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μεΐλιον ἔγχος
Διὶ φοβὸν δ' ἐκάλει λευκάσπιδα μακρὸν αὖσας·
ἦτε μιν δόρυ μακρόν· ὁ δ' οὔτι οἱ ἐγγύθεν ἦεν. 295
Ἐκτωρ δ' ἔγνω ἦσαν ἐνὶ φρεσὶ φωνησέν τε

„ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με θεοὶ θάνατόνδε κάλεσ-
σαν·

Διὶ φοβὸν γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἦρσα παρεῖναι·
ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.

νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακός, οὐδέ τ' ἀνευ-
θεν, 300

οὐδ' ἀλέη· ἥ γάρ ῥα πάλαι τόγε φίλτερον ἦεν
Ζηνὶ τε καὶ Διὸς υἱεὶ ἐκηβύλω, οἳ με πάρος γε
πρόφρονες εἰρύατο· νῦν αὐτὲ με μοῖρα κιχάνει.
μὴ μὰν ἀσπονδί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυνθέσθαι." 305

"Ὡς ἄρα φωνήσας εἰρύσσατο φάσγανον ὄξυ,
τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε στιβαρόν τε,
οἴμησεν δὲ αἰεὶς ὥστ' αἰετὸς ὑψιπετήεις,
ὅστ' εἰσιν πεδίοιινδε διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν
ἀρπάξων ἢ ἄρ' ἀμαλὴν ἢ πτώκα λαγῶν." 310

ὥς ἔκτωρ οἴμησε τινάσσων φάσγανον ὄξυ.
ὠρμήθη δ' Ἀχιλλεύς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
ἀγρίου, πρόσθεν δὲ σάκος στέρνοιο κάλυψεν
καλὸν θαιδάλεον, κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇ
τετραφάλῃ· καλαὶ δὲ περισσεύοντο ἔθειραι 315

χρύσσαι, ἃς Ἥφαιστος ἔει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
οἶος δ' ἀστήρ εἰσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ
ἔσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἴσταται ἀστήρ,
ὥς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεος, ἣν ἄρ' Ἀχιλλεύς
πάλλεν δεξιτερῇ φρονέων κακὸν ἔκτορι δίῳ, 320
εἰσορόων χροά καλὸν, ὅπη εἴξειε μάλιστα.

τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χροά χάλκεα τεύχη,
καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς·
φαίνεται δ' ἥ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσιν,
λαυκανίην, ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὀλεθρὸς 325

τῇ ῥ' ἐπὶ οἱ μεμαῶτ' ἔλασ' ἔγχει δῖος Ἀχιλλεύς,
ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἦλυθ' ἀκωκή·
οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελή τάμε χαλκοβάρεια,
ὄφρα τί μιν προτιείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.
ἤριπε δ' ἐν κονίῃς· ὁ δ' ἐπενύξατο δῖος Ἀχιλλεύς 330

„Ἔκτωρ, ἀτὰρ που ἔφησ Πατροκλῆ' ἐξαναρτίζων
 σῶς ἔσσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίζευ νόσφιν ἔοντα,
 νῆπις· τοῖο δ' ἄνευθεν ἀσσητήρ μεγ' ἀμείνων
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῇσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμμεν,
 ὅς τοι γούνατ' ἔλυσα. σὲ μὲν κύνες ἡδ' οἴωνοι 335
 ἐλκήσουσ' αἰκῶς, τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί.“

Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ
 „λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων σῶν τε τοκῆων,
 μή με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν,
 ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκόν τε ἥλις χρυσόν τε δέδεξο, 340
 δῶρα τὰ τοι δώσουσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,
 σῶμα δὲ οἶκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὕφρα πυρός με
 Τρῶες καὶ Τρῳῶν ἄλοχοι λελέχουσι θανόντα.“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς
 Ἀχιλλεύς

„μή με, κύον, γούνων γουναίξο μηδὲ τοκῆων· 345
 αἰ γάρ πως αὐτὸν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
 ὥμ' ἀποταμνόμενον κρέα ἔδμεναι, οἷά μ' ἔοργας·
 ὥς οὐκ ἔσθ' ὅς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι,
 οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινῆριτ' ἄποινα
 στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχωνται δὲ καὶ ἄλλα 350
 οὐδ' εἴ κεν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσσασθαι ἀνώγοι
 Δαρδανίδης Πρίαμος· οὐδ' ὥς σέγε πότνια μήτηρ
 ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτῇ,
 ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἴωνοι κατὰ πάντα δάσσονται.“ 354

Τὸν δὲ καταβιήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ
 „ἦ σ' εὖ γιγνώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἐμελλον
 πείσειν· ἦ γὰρ σοίγε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός·
 φράξω νῦν μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι,
 ἥματι τῷ ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἔσθλὸν ἔοντ' ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν.“ 360

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν,

ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθίων παμμένη Ἀιδόσδε βεβήκει,
ὃν πότμον γούωσα, λιποῦσ' ἄδροτῆτα καὶ ἥβην.
τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα διὸς Ἀχιλλεύς

„Τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅππότε κεν δὴ
Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἢ δ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.“ 366

Ἥ ῥα καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος,
καὶ τόγ' ἀνέυθεν ἐθηχ', ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα
αἵματόεντ'· ἄλλοι δὲ περιδραμον νῆες Ἀχαιῶν,
οἳ καὶ θηήσαντο φυὴν καὶ εἶδος ἀγρήτων 370

Ἑκτορος· οὐδ' ἄρα οἳ τις ἀνουντητί γε παρέστη.
ὣδε δέ τις εἶπεςκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον

„ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάσθαι
Ἑκτωρ ἢ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέω.“

Ὡς ἄρα τις εἶπεςκε καὶ οὐτήσασκε παραστάς, 375
τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάροκης διὸς Ἀχιλλεύς,
στάς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν

„ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ θαμάσασθαι ἔδωκαν,
ὃς κακὰ πόλλ' ἐρρεξεν, ὅσ' οὐ σύμπαντες οἳ ἄλλοι, 380
εἰ δ' ἄγερ' ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,
ὅφρα κέ τι γινῶμεν Τρώων νόον, ὅντιν' ἔχουσιν,
ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην τοῦδε πεσόντος,
ἢ ἐ μένειν μεμάασι καὶ Ἑκτορος οὐκέτ' ἐόντος.

ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός; 385
κεῖται παρ νήεσσι νέκυσ ἄκλαντος ἄθραπτος

Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὅφρ' ἂν ἐγωγε
ζωοῖσιν μετέω καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ.
εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Ἀῖδαο, 390
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλον μεμνήσομ' ἐταίρου.

νῦν δ' ἄγ' αἰείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
νῆυσιν ἐπι γλαφυρῇσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν.
ἠρώμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν Ἑκτορα διόν,

ὦ Τρωῆς κατὰ ἄστυ θεῶ ὥς εὐχετόωντο.“

Ἦ ῥα καὶ Ἑκτορα δῖον αἰεκέα μήδετο ἔργα. 39
 ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
 ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρυγης, βοέους δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας,
 ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε, κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασεν·
 ἐς δίφρον δ' ἀναβάς, ἀνὰ τε κλυτὰ τεύχε' αἰίρας,
 μάστιξέν ῥ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην. 40
 τοῦ δ' ἦν ἐλκομένοιο κονίσσαλος, ἀμφὶ δὲ χαίται
 κνῦναι πίπνυντο, κάρη δ' ἄπαν ἐν κονίῃσιν
 κεῖτο πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσιν
 ὤκνεν αἰκλίσσασθαι ἐῆ ἐν πατρίδι γαίῃ.
 ὥς τοῦ μὲν κεκόνυτο κάρη ἅπαν· ἡ δέ νυ μήτηρ 41
 τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
 τηλόσε, κώκυσεν δὲ μάλα μέγα παῖδ' ἐσιδοῦσα.
 ὦμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 κωκυτῷ τ' εἶχοντο καὶ οἴμωγῇ κατὰ ἄστυ.
 τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον, ὥς εἰ ἅπασα 42
 Ἴλιος ὄφρουόεσσα πυρὶ σμύχοντο κατ' ἄκρης.
 λαοὶ μὲν ῥα γέροντα μόγῃς ἔχον ἀσχαλόωντα,
 ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων.
 πάντας δ' ἐλλιτάνευε κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
 ἐξονομακλήθην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον 43

„Σχέσθε, φίλοι, καὶ μ' οἶον ἔασατε, κηδόμενοι περ
 ἐξελθόντα πόληος ἰκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 λίσσωμ' ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον ὀβριμοεργόν,
 ἦν πως ἡλικίην αἰδέσσεται ἡδ' ἐλεήσῃ
 γῆρας. καὶ δέ νυ τῷδε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται, 44
 Πηλεὺς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε πῆμα γενέσθαι
 Τρωσί· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκεν.
 τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας·
 τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
 ὥς ἐνός, οὐ μ' ἄχος ὀξὺ κατοίσεται Ἄϊδος εἰσω, 45

Ἔκτορος· ὥς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇσιν·
τῷ κε κορεσσάμεθα κλαίοντέ τε μυρομένῳ τε,
μήτηρ θ', ἣ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἥδ' ἐγὼ αὐτός.“

Ὡς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται·
Τρωῆσιν δ' Ἑκάβη ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο 430

„Τέκνον, ἐγὼ δειλὴ τί νυ βέλομαι, αἰνὰ παθοῦσα,
σεῦ ἀποτεθνηῶτος; ὃ μοι νύκτας τε καὶ ἡμαρ
εὐχολὴ κατὰ ἄστνυ πελέσκεο, πᾶσί τ' ὄνειαρ,
Τρωσί τε καὶ Τρωῆσι κατὰ πτόλιν, οἳ σε θεὸν ὥς
δειδέχατ'· ἣ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔησθα 435
ζωὸς ἐών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.“

Ὡς ἔφατο κλαίους', ἄλοχος δ' οὐπω τι πέπυστο
Ἔκτορος· οὐ γάρ οἱ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἔλθων
ἤγγειλ' ὅτι ῥά οἱ πόσις ἔκτοθι μέμνε πυλάων,
ἀλλ' ἥγ' ἰστὸν ὕφαινε μυχῇ δόμου ὑψηλοῖο 440

δίπλακα πορφυρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἐπασσεν.
κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοις κατὰ δῶμα
ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὅφρα πέλοιτο

Ἔκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἔκ νοστήσαντι,
νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν ὃ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν 445
χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

κωκυτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου·
τῆς δ' ἐλελίχθη γυνὴ, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς,
ἣ δ' αὐτίς δμῶησιν εὐπλοκάμοισι μετηνύδα

„Δεῦτε, δύω μοι ἐπεσθον, ἰδωμ' ὅτιν' ἔργα τέτυ-
κται. 450

αἰδοίης ἐκυρῆς ὁπὸς ἔκλυον, ἐν δ' ἐμοὶ ἀντῇ
στήθεσι πάλλεται ἥτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γούνα
πήγνυται· ἐγγὺς δὴ τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.
αἶ γὰρ ἀπ' οὐατος εἶη ἐμεῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
δεῖδω μὴ δὴ μοι θρασὺν Ἔκτορα διὸς Ἀχιλλεύς, 455
μοῦνον ἀποτμήξας πόλιος, πεδίονδε δέχεται,

καὶ ὅν μιν κατακλυσὴν ἠρηνόουσις ἀκέραιον,
ἢ μιν ἔχεσκέ, ἐπεὶ οὐποτ' ἐνὶ πληθυτὶ μένεν ἀνδρῶν,
ἀλλὰ πολὺν προθέεσκε, τὸ δὲ μένος οὐδενὶ εἰκῶν.“

Ὡς φασμένη μεγάρου διέσσντο μαινάδι ἴση, 460
παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κλον αὐτῇ.
αὐτὰρ ἐπεὶ πύργου τε καὶ ἀνδρῶν ἴξεν ὄμιλον,
ἔστη παπτήνασ' ἐπὶ τείγχει, τὸν δ' ἐνόησεν
ἐλκόμενον πρόσθεν πόλιος· ταχέες δέ μιν ἵπποι
ἔλκον ἀκηδέστωσ κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. 465
τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυπεν,
ἥριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσεν.
τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς βάλε δέσματα σιγαλόεντα,
ἄμπνκα, κεκρύφαλόν τ' ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην
κορήδεμνόν θ', ὃ ῥά οἱ δῶκε χροσέη Ἀφροδίτῃ 470
ἥματι τῷ ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' Ἐκτωρ
ἐκ δόμου Ἡετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα.
ἀμφὶ δέ μιν γαλῶν τε καὶ εἰνατέρες ἄλγες ἔσταν,
αἷ' ἔμετὰ σφίσιν εἶχον ἀνυχομένην ἀπολέσθαι.
ἢ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
ἀμβλήδην γούωσα μετὰ Τρωῆσιν ἔειπεν 475

„Ἐκτορ, ἐγὼ δύστηνος· ἰὴ ἄρα γεινόμεθ' αἶση
ἀμφότεροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησιν ὑπὸ Πλάκῃ ὑλήεσση
ἐν δόμῳ Ἡετίωνος, ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν, 480
θύσμορος αἰνόμορον· ὥς μὴ ὤφελλε τεκέσθαι.
νῦν δὲ σὺ μὲν Αἰδαο δόμους ὑπὸ κεύθεσι γαίης
ἐρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῷ ἐνὶ πένθει λείπεις
χῆρην ἐν μεγάρουσι· πάϊς δ' ἔτι νῆπιος αὐτῶς, 484
ὃν τέκομεν σὺ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ
ἔσσειαι, Ἐκτορ, ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνες, οὔτε σοὶ οὔτος.
ἦνπερ γὰρ πόλεμόν γε φύγῃ πολὺδακρυν Ἀχαιῶν,
αἰεὶ τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κῆδε' ὀπίσσω

ἔσσουντ'· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρήσουσιν ἀρούρας.
 ἡμᾶρ δ' ὄρφανικὸν παναφήλικα παῖδα τίθῃσιν· 490
 πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.
 διτυόμενος δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς πατρός ἐταίρους.
 ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
 τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχευ,
 χέλλεα μὲν τ' ἐδίην, ὑπερώην δ' οὐκ ἐδίηνευ. 495
 τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὴς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξεν,
 χερσὶν πεπληγῶς καὶ ὀνειδείοισιν ἐνίσσων
 ἔρρ' οὕτως· οὐ σὸς γε πατὴρ μεταδαίνυται ἡμῖν·
 δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς μητέρα χήρην,
 Ἀστυάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἐοῦ ἐπὶ γούνασι πατρός 500
 μυελὸν οἶον ἔδεσκε καὶ οἶων πίονα δημόν·
 αὐτὰρ ὅθ' ὕπνος ἔλοι, παύσασαί τε νηπιαχεύων,
 εὔδεσθ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
 εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ·
 νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι, φίλου ἀπὸ πατρός ἀμαρτῶν,
 Ἀστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν· 505
 υἱὸς γάρ σφιν ἔρυσσεν πύλας καὶ τείχεα μακρὰ.
 νῦν δὲ σὲ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, νόσφι τοκήων,
 αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε κύνες κορέσσονται,
 γυμνόν· ἅτάρ τοι εἵματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται 510
 λεπτά τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
 ἀλλ' ἦτοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέω,
 οὐδὲν σοίγ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεται αὐτοῖς,
 ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι·“
 ὧς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες, 515

ΙΑΙΔΟΣ Ψ.

Ἰθάλα ἐπὶ Πατρόκλῳ.

Ὡς οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πόλιν· ἀντάρ Ἀχαιοὶ
 ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο,
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος.
 Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἶα ἀποσκιδνασθαι Ἀχιλλεὺς,
 ἀλλ' ὅγε οἷς ἐτάροισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα
 „Μυρμιδόνες ταχύπῳλοι, ἐμοὶ ἐρήηρες ἐταῖροι,
 μὴ δὴ πῶ ὑπ' ὄχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
 ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσσον ἰόντες
 Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
 ἀντάρ ἐπεὶ κ' ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο,
 ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ὥμωξαν ὁλλέες, ἦρχε δ' Ἀχιλλεὺς
 οἱ δὲ τρεῖς περὶ νεκρὸν εὐτριχας ἤλασαν ἵππους
 μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι θέτις γόου ἡμερον ὤρσεν.
 δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν
 δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθεον μήστωρα φόβοιο.
 τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἄδινου ἐξῆρχε γόοιο,
 χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσιν ἐταίρων.

„Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισιν
 πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέστην,
 Ἐκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὦμ' ἀδάσασθαι,
 δῶδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν καταμένοιο χολωθείς.“

Ἦ ῥα καὶ Ἐκτορα δῖον αἰεκέα μήδετο ἔργα,
 πρηνέα παρ' λεχέεσσι Μενoitιάδαο τανύσσας
 ἐν κονίῃς. οἱ δ' ἐντὲ ἀφωπλίζοντο ἕκαστος

χάλκεα μαρμαίροντα, λύον δ' ὑψηχέας ἵππους,
 καὶ δ' ἔξον παρὰ νηϊ ποδώκεος Αἰακίδαο
 μυρίοι· αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μενοεικέα δαίνυ.
 πολλοὶ μὲν βόες ἄργοι ὀρέχθεον ἄμφι σιδήρῳ 30
 σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' ὄϊες καὶ μηκάδες αἶγες·
 πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕες, θαλέθοντες ἀλοιφῇ,
 εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἑφαίστοιο·
 πάντῃ δ' ἄμφι νέκυν κοτυλήρυτον ἔρρεεν αἷμα.

Αὐτὰρ τόνγε ἄνακτα ποδώκεα Πηλείωνα 35
 εἰς Ἀγαμέμνονα διὸν ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
 σπουδῇ παρπεπιθόντες, εταίρου χωόμενον κῆρ.
 οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἔξον ἰόντες,
 αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσαν
 ἄμφι πυρὶ στιῆσαι τρίποδα μέγαν, εἰ πεπύθοιεν 40
 Πηλεΐδην λούσασθαι ἄπο βρότον αἱματόεντα.

αὐτὰρ ὃν ἤρνεϊτο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμοσσειν
 „Οὐ μὰ Ζῆν', ὅστις τε θεῶν ὑπάτος καὶ ἄριστος,
 οὐ θέμις ἐστὶ λοετρὰ καρήατος ἄσσον ἰκέσθαι,
 πρὶν γ' ἐν Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ σῆμά τε χεῦαι
 κείρασθαι τε κόμην, ἐπεὶ οὐ μ' ἔτι δεύτερον ὦδε 46
 ἔξετ' ἄχος κραδίην, ὄφρα ζωῖσι μετείω.

ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν στυγερῇ πευθώμεθα δαιτί·
 ἠῶθεν δ' ὄτρυνον, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 ὕλην τ' ἀξέμεναι παρὰ τε σχεῖν ὅσσ' ἐπιεικὲς 50
 νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ξόφον ἡερόεντα,
 ὄφρ' ἦτοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκάματον πῦρ
 θάσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τράπωνται.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ'
 ἐπύθοντο.

ἔσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι 55
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἔϊσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

Πηλεΐδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 κείτο βαρὺ στενάχων, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
 ἐν καθαρχῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἡϊόνος κλύζεσκον· 61
 εὔτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
 νήδυμος ἀμφιχυθείς· μάλα γὰρ κάμε φαιδίμα γνῖα
 Ἑκτορὸς ἐπαΐσσων προτὶ Ἴλιον ἡνεμόεσσαν.
 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Πατροκλῆος δειλοῖο, 65
 πάντ' αὐτῷ, μέγεθός τε καὶ ὄμματα καλ', εἰκνῖα,
 καὶ φωνήν, καὶ τοῖα περὶ χροῖ εἴματα ἔστο·
 στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν
 „Εὐδαίς, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ.
 οὐ μὲν μιν ζῶντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος· 70
 θάπτε με ὅττι τάχιστα, πύλας Ἀΐδαο περήσω
 τῆλέ μ' ἐέργουσι ψυχαί, εἰδῶλα καμόντων,
 οὐδέ μ' ἐπὶ μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἔωσιν,
 ἀλλ' αὐτως ἀλάλημαι ἀν' εὐρυπυλὲς Ἀΐδος δῶ.
 καὶ μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· οὐ γὰρ ἔτι αὐτίς
 νίσομαι ἐξ Ἀΐδαο, ἐπὴν με πυρὸς λελάχητε. 75
 οὐ μὲν γὰρ ζωοὶ γε φίλων ἀπάνευθεν ἐταίρων
 βουλάς ἐξόμενοι βουλευόμεν, ἀλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ
 ἀμφέχανε στυγερὴ, ἥπερ λάχε γεινόμενόν περ·
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ, 80
 τείχει ὑπο Τρώων εὐηγενέων ἀπολέσθαι.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι, αἶ κε πύθηναι.
 μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὅστέ', Ἀχιλλεῦ,
 ἀλλ' ὁμοῦ, ὥς ἐτράφημεν ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν.
 εὔτε με τυτθὸν ἔοντα Μενελτίος ἐξ Ὀπότεος 85
 ἤγαγεν ὑμέτερόνδ' ἀνδροκτασίης ὑπο λυγρῆς,
 ἥματι τῷ ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος,
 νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθεὶς·
 ἐνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππότηα Πηλεὺς

ετραφέ τ' ἐνδυνέως καὶ σὺν θεράποντ' ὀνόμηνεν· 90
ὥς δὲ καὶ ὅστέα νῶϊν ὁμῇ σορὸς ἀμφικαλύπτοι
[χρύσεος ἀμφιφορεὺς, τὸν τοι πόρε πότνια μήτηρ].“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
λεὺς

„τίπτε μοι. ἤθεϊν κεφαλῇ, δεῦρ' εἰλήλουθας
καὶ μοι ταῦτα ἕκαστ' ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγὼ τοι 95
πάντα μάλ' ἐκτελέω καὶ πείσομαι ὥς σὺ κελεύεις.
ἀλλὰ μοι ἄσσον στήθι· μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε
ἀλλήλους, ὀλοοῖο τεταρπώμεσθαι γόοιο.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ὠρῆξατο χερσὶ φίλῃσιν
οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς ἤντε καπνὸς 100
ᾧχετο τειριγυῖα. ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς
χερσὶ τε συμπλατάγησεν, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν

„ὦ πόποι, ἦ ῥά τίς ἐστι καὶ εἶν' Αἴδαο δόμοισιν
ψυχὴ καὶ εἰδῶλον, ἀτὰρ φρένες οὐκ ἐνὶ πάμπαν.
παννυχίη γάρ μοι Πατροκλῆος δειλοῖο 105
ψυχὴ ἐφεστήκει γοοῶσά τε μυρομένη τε.

καὶ μοι ἕκαστ' ἐπέτελλεν, εἴκτο δὲ θεόσκελον αὐτῷ.“

Ὡς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἱμερον ὥρσε γόοιο·
μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως
ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων 110
οὐρῆάς τ' ὥτρυνε καὶ ἀνέρας ἀξέμεν ὕλην
πάντοθεν ἐκ κλισιῶν· ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἐσθλὸς ὀρώρει,
Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.

οἳ δ' ἴσαν ὑλοτόμους πελέκας ἐν χερσὶν ἔχοντες 114
σειράς τ' εὐπλέκτους· πρὸ δ' ἄρ' οὐρῆες κίον αὐτῶν·
πολλὰ δ' ἄναντα κάταντα πάραντά τε δόχηιά τ' ἦλθον.
ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἴδης,
ἀντίκ' ἄρα δρυὺς ὕψικόμοις ταναῆκε χαλκῷ 117
τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέουσai
πίπτον. τὰς μὲν ἐπεὶτα διαπλῆσσαντες Ἀγαιοὶ 120

ἐκδεον ἡμιόνων· τὰ δὲ χθόνα ποσσὶ δατεῦντο
 ἐλδόμεναι πεδίοιο διὰ ῥωπήϊα πυκνά.
 πάντες δ' ὕλοτόμοι φιτροὺς φέρον· ὥς γὰρ ἀνώγει
 Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
 καὶ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισχερῶ, ἐνθ' ἄρ' Ἀχιλ-
 λεὺς

125

φράσσατο Πατρόκλῳ μέγα ἥριον ἡδὲ οἱ αὐτῷ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πάντῃ παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην,
 εἰατ' ἄρ' αὐθι μένοντες ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσεν
 χαλκὸν ζώννυσθαι, ζεῦξαι δ' ὑπ' ὄχεσφιν ἕκαστον 130
 ἵππους· οἳ δ' ὠρνυντο καὶ ἐν τεύχεσιν ἔδυνον,
 ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται ἡνίοχοι τε.
 πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν,
 μυριοί· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι.
 θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταεῖνυσαν, ἃς ἐπέβαλλον 135
 κειρόμενοι· ὅπιδεν δὲ κάρη ἔχε διος Ἀχιλλεὺς
 ἀχνύμενος· ἔταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' Ἀϊδόσδε.

Οἳ δ' ὅτε χῶρον ἱκανον ὅθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλ-
 λεὺς,

κάτθεσαν, αἶψα δέ οἱ μενοεικέα νῆeson ὕλην,
 ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης διος Ἀχιλλεὺς· 140
 στας ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,
 τὴν ῥα Σπερχειῷ ποταμῷ τρέφε τηλεθώσαν·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον

„Σπερχεῖ, ἄλλως σοίγε πατὴρ ἡρήσατο Πηλεὺς,
 κείσέ με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν 145
 σοί τε κόμην κερέειν ῥέξειν θ' ἱερὴν ἐκατόμβην,
 πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
 ἐς πηγὰς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις.
 ὥς ἡρᾷθ' ὁ γέρων, σὺ δὲ οἳ νόον οὐκ ἐτέλεσσας.
 νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαι γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, 150

Πατρόκλῳ ἥρωϊ κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι.

Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ κόμην ἐτάροιο φίλοιο
θῆκεν, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἱμερον ὥρσε γόοιο.
καὶ νῦ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδν φάος ἡελίοιο,
εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αἰψ' Ἀγαμέμνονι εἶπε παραστάς 155

„Ἀτρεΐδῃ – σοὶ γάρ τε μάλιστά γε λαὸς Ἀχαιῶν
πείθονται μύθοισι – γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἄσαι.
νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον καὶ δαῖπνον ἄνωχθι
ὀπλεσθαι· τάδε δ' ἀμφιπονησόμεθ' οἷσι μάλιστα
κῆδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἷ τ' ἄγοι ἄμμι μενόν-
των.“ 160

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας ἕϊσας,
κηδεμόνες δὲ παρ' αὐθι μένον καὶ νῆσον ὕλην,
ποίησαν δὲ πυρὴν ἑκατόμποδον ἐνθα καὶ ἐνθα,
ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν ἀχνύμενοι κῆρ. 165
πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἑλικας βοῦς
πρόσθε πυρῆς ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα
πάντων

δημὸν ἐλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγάρθυμος Ἀχιλλεὺς
ἔς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρῶντ' αἰσώματα νῆει·
ἐν δ' ἐτίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφοροῆας, 170
πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους
ἔσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ, μεγάλα στεναχίζων.
ἐννέα τῶγε ἄνακτι τραπέζῃς κύνες ἦσαν·
καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας,
δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς 175
χαλκῷ θηρόων· κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα·
ἐν δὲ πυρὸς μένος ἦκε σιδήρεον, ὄφρα νέμοιτο.
ῥῶμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἐταῖρον
„Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν
πάντα γὰρ ἦδη τοι τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέστην. 180

δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων νῆας ἐσθλοὺς,
τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθλῆι· Ἔκτορα δ' οὔτι
δώσω Πριαμίδην πυρὶ θαπτόμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν·"

Ὡς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφεπένοντο
ἀλλὰ κύνας μὲν ἀλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 18
ἤματα καὶ νύκτας, ῥοδόεντι δὲ χρίεν ἐλαίῳ
ἀμβροσίῳ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρῦφοι ἑλκυστάζων.
τῷ δ' ἐπὶ κῦνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
οὐρανόθεν πεδίουδε, κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,
ὅσπον ἐπεῖχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἥελιοιο 19
σκήλει' ἀμφὶ περὶ χροῖα ἵνεσιν ἥδὲ μέλεσσιν.

Οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλον ἐκαίετο τεθνηῶτος.
ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς·
στάς ἀπάνευθε πυρῆς δοιοῖς ἤρατ' ἀνέμοισιν,
Βορρῇ καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπέσχετο ἱερὰ καλὰ· 19
πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέῳ δέπαϊ λιτάνευεν
ἐλθέμεν, ὅφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθοῖατο νεκροί,
ὔλῃ τε σεύατο καήμεναι. ὣκέα δ' Ἴρις
ἀράων αἴτουσα μεταγγελος ἦλθ' ἀνέμοισιν.
οἱ μὲν ἄρα Ζεφύριοιο δυσαέος ἀθρόοι ἐνδον 20
εἰλαπίνην θαίνυντο· θέουσα δὲ Ἴρις ἐπέστη
βηλῶ ἐπὶ λιθέῳ. τοὶ δ' ὥς ἶδον ὀφθαλμοῖσιν,
πάντες ἀνήϊξαν, κάλεόν τέ μιν εἰς ἕκαστος·
ἣ δ' αὖθ' ἔξεσθαι μὲν ἀνήνατο, εἶπε δὲ μῦθον

„Οὐχ ἔδος· εἴμι γὰρ αὐτίς ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥέεθρα,
Αἰθιοπῶν ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέξουσ' ἑκατόμβας 20
ἀθανάτοισι, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἱρῶν.
ἀλλ' Ἀχιλεὺς Βορέην ἥδὲ Ζέφυρον κελαδευόν
ἐλθεῖν ἀρᾶται, καὶ ὑπίσχεται ἱερὰ καλὰ,
ὅφρα πυρὴν ὄρητε καήμεναι, ἣ ἐνὶ κεῖται 21
Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοί·"

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπεβήσετο, τοὶ δ' ὀρέοντο

ἤχῃ θεσπεσίῃ, νέφεα κλονέοντε πάροιθεν.
 αἴψα δὲ πόντον ἱκανον ἀήμεναι, ὥρτο δὲ κῦμα
 πνοιῇ ὑπο λιγυρῇ· Τροίην δ' ἐρίβωλον ἰκέσθην, 215
 ἐν δὲ πυρῇ πεσέτην, μέγα δ' ἰαχε θεσπιδάες πῦρ.
 πᾶννύχοι δ' ἄρα τόλῃε πυρῆς ἄμυδις φλόγ' ἐβαλλον,
 φνυσῶντες λιγέως· ὁ δὲ πᾶννυχος ὤκνυς Ἀχιλλεὺς
 χρυσέου ἐκ κρητῆρος, ἐλὼν θέπας ἀμφικύπελλον,
 οἶνον ἀφυσσάμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν, 220
 ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο.
 ὥς δὲ πατὴρ οὗ παιδὸς ὀδύρεται ὅστέα καίων,
 νυμφίον, ὅστε θανὼν δειλοὺς ἀκάχησε τοκῆας,
 ὥς Ἀχιλεὺς ἐτάροιο ὀδύρετο ὅστέα καίων,
 ἐρπύζων παρὰ πυρκαϊήν, ἀδινὰ στεναχίζων. 225

Ἦμος δ' Ἐωσφόρος εἴσι φῶς ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
 ὄντε μέτα κροκόπεπλος ὑπεῖρ ἄλλα κίνδυται ἡῶς,
 τῆμος πυρκαϊὴ ἐμαραίνεται, παύσατο δὲ φλόξ.
 οἱ δ' ἄνεμοι πάλιν αὐτίς ἔβαν οἰκόνδε νέεσθαι
 Θρηϊκίον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔστενεν οἰδματι θύων.
 Πηλεΐδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωσε λιασθίς 231
 κλίνθη κεκμηῶς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν.
 οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐωνα ἀολλέες ἠγερέθοντο,
 τῶν μιν ἐπερχομένων ὄμαδος καὶ δοῦπος ἐγείρειν.
 ἔξετο δ' ὀρθωθείς καὶ σφας πρὸς μῦθον εἶπεν 235

„Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊήν σβέσαςτ' αἰδοπι οἶνφ
 πᾶσαν, ὀπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
 ὅστέα Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο λέγωμεν
 εὖ διαγιγνώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται· 240
 ἐν μέσση γὰρ ἔκειτο πυρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι ἀνευθεν
 ἐσχατιῇ καίοντ' ἐπιμῖξ, ἵπποι τε καὶ ἄνδρες.
 καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσῇ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῶ
 θείομεν, εἰσύκεν αὐτὸς ἐγὼν Ἄϊδι κεύθωμαι.

τυμbron δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονεσθῆαι ἀνώγα,
ἀλλ' ἐπεικέα τοῖον· ἐπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ 246
εὐρὺν θ' ὑψηλὸν τε τιθήμεναι, οἳ κεν ἐμεῖο
δεύτεροι ἐν νῆεσσι πολυκλήϊσι λίπησθε.“

Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἐπίθοντο ποδῶκεϊ Πηλείωνι.
πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊήν σβέσαν αἴθοπι οἶνω, 250
ὅσσον ἐπὶ φλόξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·
κλαίοντες δ' ἐτάροιο ἐννέος ὅστέα λευκὰ
ἄλλεγον ἐς χρυσέην φιάλην καὶ δίπλακα δημόν,
ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες ἐανῶ λιτὶ κάλυψαν·
τορνῶσαντο δὲ σῆμα θεμελίᾳ τε προβάλοντο 255
ἄμφι πυρήν· εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν.
χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
αὐτοῦ λαὸν ἔρουκε καὶ ἵξανεν εὐρὺν ἀγῶνα,
νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λέβητάς τε τρίποδάς τε,
ἵππους θ' ἡμιόνους τε βοῶν τ' ἱπθίμα κάρηνα, 260
ἠδὲ γυναικάς ἐϋζῶνους, πολίων τε σίδηρον.

Ἰππεῦσιν μὲν πρῶτα ποδῶκεσιν ἀγλὰ ἄεθλα
θῆκε γυναικὰ ἄγεσθαι ἀμύμονα ἔργα ἰδυῖαν
καὶ τρίποδ' ὠτῶεντα θυωκαίεικοσίμετρον,
τῷ πρῶτῳ ἄτάρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν 265
ἐξέτε' ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονου κυέουσιν·
αὐτὰρ τῷ τρίτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα
καλὸν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἔτ' αὐτως·
τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύω χρυσοῖο τάλαντα,
πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκεν. 270
στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν

„Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἐύκνημίδες Ἀχαιοί,
ἱππῆας τὰδ' ἄεθλα δεδεγμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι.
εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοί,
ἢ τ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίῃνδε φεροίμην. 275
ἴστε γὰρ ὅσσον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι·

ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι, Ποσειδάων δ' ἐπορ' αὐτοῦς
 πατρὶ ἐμῷ Πηληϊῆ, ὃ δ' αὖτ' ἐμοὶ ἐγγυάλεξεν.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μενέω καὶ μώνυχες ἵπποι·
 τοίου γὰρ κλέος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἡμιόχοιο, 280
 ἦπλον, ὃ σφωὶν μάλα πολλάκις ὕγρὸν ἔλαιον
 χαιπάων κατέχευε, λοέσσας ὕδατι λευκῷ.
 τὸν τῶγ' ἐσταότες πενθείετον, οὔδ'εἰ δέ σφιν
 χαῖται ἐρηρέδαται, τὸ δ' ἔστατον ἀχθυμένω κῆρ.
 ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατὸν, ὅστις Ἀχαιῶν 285
 ἵπποισιν τε πέποιθε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.

Ὡς φάτο Πηλεΐδης, ταχέες δ' ἵππῆες ἄγεσθην.
 ὦρτο πολὺν πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐμηλος,
 Ἀδμήτου φίλος υἱὸς, ὃς ἱπποσύνην ἐκέκαστο·
 τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδῃς ὦρτο κρατερὸς Διομήδης, 290
 ἵππους δὲ Τρωοὺς ὕπαγε ζυγὸν, οὓς ποτ' ἀπηύρα
 Αἰνείαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσεν Ἀπόλλων.
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδῃς ὦρτο ξανθὸς Μενέλαος
 διογενῆς, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ὠκέας ἵππους,
 Αἰθην τὴν Ἀγαμέμνονέην τὸν εὖν τε Πόδαργον· 295
 τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκ' Ἀγκισιάδης Ἐχέπωλος
 δῶρ', ἵνα μὴ οἱ ἔποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἡνεμόεσσαν,
 ἀλλ' αὐτοῦ τέρποιτο μένων· μέγα γάρ οἱ ἔδωκεν
 Ζεὺς ἄφενος, ναῖεν δ' ὅγ' ἐν εὐρυχορῷ Σικυνῶνι·
 τὴν ὅγ' ὑπὸ ζυγὸν ἤγε, μέγα δρόμου ἰσχανόωσαν. 300
 Ἀντίλοχος δὲ τέταρτος εὐτριχὰς ὠπλίσαδ' ἵππους,
 Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς, ὑπερθύμοιο ἀνακτος,
 τοῦ Νηληϊάδαο· Πυλῶιγενεές δέ οἱ ἵπποι
 ἀκύνποδες φέρουν ἄρμα. πατὴρ δέ οἱ ἄγχι παραστάς
 μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῷ 305
 „Αντίλοχ', ἦτοι μὲν σε, νέου περ ἐδάτ', ἐφίλησαν·
 Ζεὺς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἱπποσύνας ἐδίδαξαν
 παντοίας· τῷ καὶ σε διδασκόμεν οὔτι μάλα γαστήρ·

οἶσθα γὰρ εὖ περὶ τέρμαθ' ἐλίσσμεν· ἀλλὰ τοι ἵπποι
 βάρδιστοι θαίειν· τῷ τ' οἶω λοίγι' ἔσεσθαι. 310
 τῶν δ' ἵπποι μὲν ἕασιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοὶ
 πλείονα ἴσασιν σέθεν αὐτοῦ μητίσασθαι.
 ἀλλ' ἄγε δὴ σὺ, φίλος, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
 παντοίην, ἵνα μὴ σε πυρεκπροφύγῃσιν ἄεθλα.
 μῆτι τοι θρυτόμος μέγ' ἀμείνων ἦε βίηφι· 315
 μῆτι δ' αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
 νῆα θοὴν ἰδύνει ἐρεχθομένην ἀνέμοισιν·
 μῆτι δ' ἡνίοχος περιγίγνεται ἡνιόχοιο.
 ἀλλ' ὅς μὲν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν οἷσι πεποιθὼς
 ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἐλίσσεται ἐνθα καὶ ἐνθα, 320
 ἵπποι δὲ πλανόωνται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίσχει·
 ὅς κε κέρδεα εἰδὴ ἐλαύνων ἥσσονας ἵππους,
 αἰεὶ τέρμ' ὁρόων στρέφει ἐγγύθεν, οὐδὲ ἐ λήθει
 ὅππως τὸ πρῶτον τεύσῃ βοέοισιν ἱμάσιν,
 ἀλλ' ἔχει ἀσφαλέως καὶ τὸν προὔχοντα δοκεύει. 325
 σῆμα δέ τοι ἔρῃ μάλ' ἀριφραδὲς, οὐδέ σε λήσει.
 ἔστηκε ξύλον αὐτοῦ, ὅσον τ' ὄρνυ', ὑπὲρ αἰῆς,
 ἣ θρυὸς ἣ πεύκης. τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ,
 λᾶε δὲ τοῦ ἐκάτερθεν ἐρηρέδαται θύο λευκῷ
 ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ, λειὸς δ' ἱππόδρομος ἀμφίς· 330
 ἣ τευ σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθνηῶτος,
 ἣ τόγε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,
 καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
 τῷ σὺ μάλ' ἐγγρίμψας ἐλάαν σχεδὸν ἄρμα καὶ ἵππους,
 αὐτὸς δὲ κλινθῆναι εὐπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ 335
 ἥκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
 κένσαι ὁμοκλήσας, εἰξάί τε οἱ ἡνία χερσίν.
 ἐν νύσῃ δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγγριμψθήτω,
 ὥς ἂν τοι πλήμνη γε δοᾷσσεται ἄκρον ἰκέσθαι
 κύκλου ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν, 340

μή πως ἵππους τε τρώσῃς κατὰ θ' ἄρματα ἄξης·
 χάσμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχείῃ δὲ σοὶ αὐτῶ
 ἔσσεται. ἀλλὰ, φίλος, φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι.
 εἰ γάρ κ' ἐν νύσῃ γε παρεξελάσθηθα διώκων,
 οὐκ ἔσθ' ὅς κέ σ' ἔλῃσι μετάλμενος οὐδὲ παρέλθῃ, 345
 οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν Ἀρείονα δῖον ἐλαύνοι,
 Ἀδρήστου ταχὺν ἵππον, ὅς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
 ἢ τοὺς Λαομέδοντος, οἳ ἐνθάδε γ' ἔτραφεν ἐσθλοί.“
 Ὡς εἰπὼν Νέστωρ Νηληϊὸς ἄψ ἐνὶ χώρῃ
 ἔξετ', ἐπεὶ ᾧ παιδὶ ἐκάστου πείρατ' ἔειπεν. 350

Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος εὐτρίχας ὠπλίσαθ' ἵπ-
 πους.

αὐν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλοντο·
 πᾶλλ' Ἀχιλεὺς, ἐκ δὲ κλήρος θόρε Νεστορίδαο
 Ἀντιλόχου· μετὰ τὸν δ' ἔλαχε κρείων Εὐμήλος·
 τῶ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος· 355
 τῶ δ' ἐπὶ Μηριόνης λάχ' ἐλαυνέμεν· ὕστατος αὐτε
 Τυδεΐδης, ὃχ' ἄριστος ἐὼν, λάχ' ἐλαυνέμεν ἵππους.
 στὰν δὲ μεταστοιχί, σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεὺς
 τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· παρὰ δὲ σκοπὸν εἶσεν
 ἀντίθεον Φοίνικα, ὁπάονα πατρὸς ἐοῖο, 360
 ὥς μεμνέσθω δρόμον καὶ ἀληθείην ἀποείποι.

Οἱ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποιν μάστιγας ἄειραν,
 πέπληγόν θ' ἱμᾶσιν, ὁμόκλησάν τ' ἐπέεσσιν
 ἐσσυμένως· οἱ δ' ὦκα διέπρησσον πεδίῳ,
 νόσφι νεῶν, ταχέως· ὑπὸ δὲ στέρνοισι κούη 365
 ἴστατ' ἀειρομένη ὥστε νέφος ἢ θύελλα,
 χαῖται δ' ἔρρῶοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο.
 ἄρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πέλνυτο πονυβοτείρῃ,
 ἄλλοτε δ' αἴξασκε μετήρα. τοὶ δ' ἐλατῆρες
 ἔστασαν ἐν δίφροισι, πάτασσε δὲ θυμὸς ἐκάστου 370
 νίκης ἱεμένων· κέκλοντο δὲ οἷσιν ἕκαστος

Ἀλλ' ὅτε δὴ πυμάτων τέλεον ὁροῶν παύεαι ἵπποι
 ἄψ' ἐφ' ἁλὸς πολλῆς, τότε δὴ ἀρετὴ γε ἐκάστου
 φαίνεται, ἄφαρ δ' ἵπποισι τάθη δρόμος· ὦκα δ' ἐπειτα
 αἱ Φηρητιάδαι ποδῶκεες ἐκφερον ἵπποι. 376
 τὰς δὲ μετ' ἐξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι,
 Τρώϊοι, οὐδέ τι πολλὸν ἄνευθ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·
 αἶει γὰρ δίφρου ἐπιβησομένοισιν ἔκταν, 380
 πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον εὐρέε τ' ὦμω
 θέρμετ'· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καταθέντε πετέσθην.
 καὶ νῦν κεν ἢ παρέλασθ', ἢ ἀμφήριστον ἔσθην,
 εἰ μὴ Τυδέος νῆε κοτέσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὅς ῥα οἱ χειρῶν ἔβαλεν μᾶστιγα φαεινὴν.
 τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χρομένιοι, 385
 οὐνεκα τὰς μὲν ὄρα ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἰούσας,
 οἱ δέ οἱ ἐβλάφθησαν ἄνευ κέντροιο θέοντες.
 οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφθράμενος λάθ' Ἀπόλλων
 Τυδείδην, μάλα δ' ὦκα μετέσσντο ποιμένα λαῶν,
 δῶκε δέ οἱ μᾶστιγα, μένος δ' ἵπποισιν ἐνήκεν. 390
 ἢ δὲ μετ' Ἀδμήτου νῖον κοτέουσ' ἐβεβήκει,
 ἵππειον δέ οἱ ἦξε θεὰ ζυγόν· αἱ δέ οἱ ἵπποι
 ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην, ὄρυμός δ' ἐπὶ γαίαν ἐλύσθη.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφρου παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη, 395
 ἀγκῶνάς τε περιδρύνθη στόμα τε ῥινάς τε,
 θρυλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τῷ δέ οἱ ὅσσε
 θακρυνόφι πλησθῆν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
 Τυδείδης δὲ παρατρέψας ἔχε μῶνυχας ἵππους,
 πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν γὰρ Ἀθήνῃ
 ἵπποις ἦκε μένος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔσθην. 400
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρείδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος.
 Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο
 „Εμβητοὶ καὶ σφῶϊ· τιταίνετον ὅτι τάχιστα.

ἦτοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν οὔτι κελεύω,
 Τυδείδew ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν Ἀθήνη
 νῦν ὥρεξε τάχος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν.
 ἵππους δ' Ἀτρεΐδαο κιχάνετε, μὴδὲ λίπησθον,
 καρπαλίμως, μὴ σφῶν ἐλεγχείην καταχεύῃ
 Αἶδη θῆλυς ἐοῦσα· τίη λείπεσθε, φέριστοι;
 ὦδε γὰρ ἔξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται·
 οὐ σφῶν κοιμίδῃ παρὰ Νέστορι ποιμένι λαῶν
 ἔσσεται, αὐτίκα δ' ὕμμε κατακτενεῖ ὃξέῃ χαλκῷ,
 αἱ κ' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον.
 ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδστον ὅττι τάχιστα.
 ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι ἥδὲ νοήσω,
 στεινωπῷ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι, οὐδέ με λήσει·"

"Ὡς ἔφαθ', οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδδιδέσαντες ὁμοκλήν
 μᾶλλον ἐπεδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἔπειτα
 στείνοσ ὁδοῦ κοίλῃς ἶδεν Ἀντίλοχος μενεχάρμης.
 ὄωχμος ἔην γαίης, ἧ χεიმέριον ἅλῃν ὕδωρ
 ἐξέρρηξεν ὁδοῖο, βάθυνε δὲ χῶρον ἅπαντα·
 τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαος ἁματροχιᾶς ἀλεεύνων.
 Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους
 ἐκτὸς ὁδοῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν.

Ἀτρεΐδης δ' ἔδδεισε καὶ Ἀντιλόχῳ ἐργεγώνει
 „Ἀντιλόχ', ἀφραδέως ἱππάξαι· ἀλλ' ἄνεχ' ἵππους·
 στεινωπὸς γὰρ ὁδὸς, τάχα δ' εὐρυτέρῃ παρελάσσεις,
 μὴ πως ἀμφοτέρους δηλήσῃαι ἄρματι κύρσας·"

"Ὡς ἔφατ', Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνεν
 κέντρῳ ἐπισπέρχων, ὥς οὐκ αἰοῦντι ἐοικώς.
 ὄσσα δὲ δίσκου οὐρα κατωμαδίῳ πέλονται,
 οὐτ' αἰξὴς ἀφήκεν ἀνὴρ, πειρώμενος ἥβης,
 τόσσον ἐπεδραμέτην· αἱ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
 Ἀτρεΐδew· αὐτὸς γὰρ ἐκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν,
 μὴ πως σνγκύρσειαν ὁδῷ ἐνι μώνυχας ἵπποι,

δίφρους τ' ἀνστρέψειαν εὐπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ
ἐν κονίῃσι πέσοιεν ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.

τὸν καὶ νεικείων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος

„Ἀντίλοχ', οὔτις σεῖο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
ἔρρ', ἐπεὶ οὐ σ' ἔτυμόν γ' ἔφαμεν πεπνυσθαι Ἀχαιοί,
ἀλλ' οὐ μὰν οὐδ' ὥς ἄτερ ὄρκου οἴσῃ ἄεθλον.“ 441

Ὡς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε

„μή μοι ἐρύκεσθον μηδ' ἔστατον ἀχθυμένω κῆρ.
φθήσονται τούτοισι πόδες καὶ γοῦνα καμόντα
ἢ ὑμῖν· ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος.“ 445

Ὡς ἔφαθ', οἱ δὲ ἀνακτος ὑποδδείςαντες ὁμοκλήν
μᾶλλον ἐπεδραμέτην, τάχα δέ σφισιν ἄγχι γένοντο.

Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο
ἵππους· τοὶ δὲ πέτοντο κονίοντες πεδίῳ.

πρῶτος δ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἐφράσαθ' ἵππους·
ἦστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν περιωπῇ, 451

τοῖο δ' ἀνευθεὺν ἑόντος ὁμοκλητηῆρος ἀκούσας
ἔγνω· φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα προὔχοντα,
ὅς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
λευκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο περίτροχον ἥντε μήνη. 455

στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν

„ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
οἶος ἐγὼν ἵππους ἀνγάζομαι ἢ καὶ ὑμεῖς;

ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
ἄλλος δ' ἡνίοχος ἰνδάλλεται· αἶ δέ που αὐτοῦ 460

ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἶ κείσέ γε φέρεται ἦσαν.

ἦτοι γὰρ τὰς πρῶτα ἶδον περὶ τέρμα βαλούσας,
νῦν δ' οὐπῇ δύναμαι ἰδέειν· πάντα δέ μοι ὅσσε
Τρωϊκὸν ἄμ πεδίον παπταίνετον εἰσορόωντι.

ἢ τὸν ἡνίοχον φύρον ἡνία, οὐδ' ἐδυνάσθη 465
εὖ σχεθεῖν περὶ τέρμα, καὶ οὐκ ἐτύχησεν ἐλπίας·

ἐνθα μιν ἐκπεσέειν οἶω σὺν θ' ἄρματα ἄξει,

ἔδ' ἐξηρώσαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμόν.
 ἀλλὰ ἴδεσθε καὶ ὑμεῖς ἀνασταδόν· οὐ γὰρ ἔγωγε
 ὃ διαγιγνώσκω· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνὴρ 470
 ἰτωλὸς γενεήν, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἀνᾶσσει,
 ὕδρεος ἱπποδάμου υἱὸς, κρατερὸς Διομήδης.
 Τὸν δ' αἰσχροῶς ἐνένιπεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
 Ἰδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; αἰ δέ τ' ἀνευθεὺς
 ἵπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίῳ θίενται. 475
 ὅτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργείοισι τοσοῦτον
 ὅτε τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἔκ δέρκεται ὅσσε·
 ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι. οὐδέ τί σε χρὴ
 αὖθρα γόρην ἔμμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.
 ἵπποι δ' αὐταὶ ἕασι παροίτεραι, αἰ τὸ πάρος περ, 480
 Ὀυμήλου, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὐληρα βέβηκεν.
 Τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠΐδα
 Αἴαν, νεῖκος ἄριστε, κακοφραδὲς, ἄλλα τε πάντα
 εὐεαι Ἀργείων, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.
 εὐρό νυν, ἣ τρίποδος περιδῶμεθον ἢ ἐλέβητος· 485
 ἵστορα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω,
 ἥ πότεραι πρόσθ' ἵπποι, ἵνα γνῶης ἀποτίνων.
 ὧς ἔφατ', ὥρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
 κόμενος χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν.
 αἰ νύ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένηετ' ἀμφοτέροισιν, 490
 μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ φάτο μῦθον·
 „Μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν,
 Αἴαν Ἰδομενεῦ τε, κακοῖς, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν.
 αἰ δ' ἄλλω νεμεσᾶτον, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέξοι.
 ἀλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορᾶσθε 495
 ἅπλους· οἱ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης
 νηϊάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνῶσεσθε ἕκαστος
 ἅπλους Ἀργείων, οἱ δεῦτεροι οἱ τε πάροιθεν.“
 ὧς φάτο, Τυδείδης δὲ μάλα σχεδὸν ἤλθε διώκων,
 Homeri Ilias. 30

μάστι δ' αἶν ἐλαυνε κατωμαδόν· οἱ δέ οἱ ἵπποι 50
 ὑψόσ' αἰερέσθην ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον.
 αἰεὶ δ' ἠνίοχον κονίης ῥαθάμιγγες ἔβαλλον,
 ἄρματα δὲ χρυσῷ πεπνυκασμένα κασσιτέρῳ τε
 ἵπποις ὠκυπόδεσσι ἐπέτρεχον· οὐδέ τι πολλή
 γίγνεται ἐπισσώτρων ἄρματροχὴ κατόπισθεν 50
 ἐν λεπτῇ κονίῃ· τῷ δὲ σπεύδοντε πετέσθην.
 στῇ δὲ μέσῳ ἐν ἀγῶνι, πολὺς δ' ἀνεκῆκειεν ἰδρῶς
 ἵππων ἐκ τε λόφων καὶ ἀπὸ στέρνοιο χαμᾶζε.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,
 κλῖνε δ' ἄρα μάστιγα ποτὶ ζυγόν. οὐδ' ἐμάτησεν 51
 ἰφθίμος Σθénéλος, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἄεθλον,
 δῶκε δ' ἄγειν ἐτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναιῖκα
 καὶ τρίποδ' ὠτῶεντα φέρειν· ὁ δ' ἔλυνεν ὑφ' ἵππους

Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχος Νηληϊῆος ἤλασεν ἵππους
 κέρδεσιν, οὔτι τάχει γε, παραφθάμενος Μενέλαον· 51
 ἀλλὰ καὶ ὡς Μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἵππους.
 ὅσπου δὲ τροχοῦ ἵππος ἀφίσταται, ὅς ῥά τ' ἄνακτα
 ἔλκησιν πεδλοιο τιταινόμενος σὺν ὄχεσφιν·
 τοῦ μὲν τε ψάφουσιν ἐπισσώτρου τρίχες ἄκρα
 οὐραῖαι· ὁ δὲ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, οὐδέ τι πολλή 52
 χώρῃ μεσσηγὺς, πολέος πεδλοιο θέοντος·
 τόσσον δὴ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
 λείπει· ἀτὰρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς δίσκουρα λέλειπτο,
 ἀλλὰ μιν αἴψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μένος ἡῦ
 ἵππου τῆς Ἀγαμεμνονέης, καλλίτριχος Αἴθης. 52
 εἰ δέ κ' ἔτι προτέρῳ γένετο δρόμος ἀμφοτέροισιν,
 τῷ κέν μιν παρέλασσε· οὐδ' ἀμφήριστον ἔσθηνεν.
 αὐτὰρ Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἰδομενῆος,
 λείπει· ἀγακλῆος Μενελάου δουρὸς ἐρωήν·
 βάρδιστοι μὲν γάρ οἱ ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι, 53
 ἥκιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνέμεν ἄρμ' ἐν ἀγῶνι.

ἴδους δ' Ἀδμήτῳ πανύστατος ἦλυθεν ἄλλων,
 ἄλκων ἄρματα καλὰ, ἐλαύνων πρόσσοθεν ἵππους.
 ὃν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε ποδάρκης ὄϊος Ἀχιλλεύς,
 τὰς δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν 535
 „Λοῖσθος ἀνὴρ ᾧριστος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους.
 ἄλλ' ἄγε δὴ οἱ δῶμεν ἀέθλιον, ὥς ἐπεικὲς,
 εὐντέρ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδέος υἱός.“ **†**
 „Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ὥς ἐκέλευεν.
 αἰ νύ κέ οἱ πόρρεν ἵππον - ἐπήνησαν γὰρ Ἀχαιοί - 540
 ἢ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός,
 Τηλείδην Ἀχιλῆα δίκῃ ἡμεῖψατ' ἀναστάς
 „ὦ Ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἶ κε τελέσσης
 οὗτο ἔπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἀέθλον,
 ἃ φρονέων ὅτι οἱ βλάβειν ἄρματα καὶ ταχέ' ἵππῳ 545
 εὐντός τ' ἐσθλὸς εἶναι. ἀλλ' ὥφελεν ἀθανάτοισιν
 ὕχεσθαι· τό κεν οὔτι πανύστατος ἦλθε διώκων.
 ἔ δέ μιν οἰκτείρεις καὶ τοι φίλος ἔπλετο θυμῷ,
 ὅστι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἔστι δὲ χαλκὸς
 καὶ πρόβατ', εἰσὶ δέ τοι θμῶαί καὶ μώνυχες ἵπποι· 550
 ὧν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μεῖζον ἀέθλον,
 ἔ καὶ ἀντίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.
 ἦν δ' ἐγὼ οὐ θάσω· περὶ δ' αὐτῆς πειρηθῆτω
 ἄνδρῶν ὅς κ' ἐθέλῃσιν ἐμοὶ χεῖρεσσι μάχεσθαι.“
 „Ὡς φάτο, μεῖδῃσεν δὲ ποδάρκης ὄϊος Ἀχιλλεύς 555
 αἰρων Ἀντίλοχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος·
 καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 „Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δὴ με κελεύεις οἰκοῦναι ἄλλο
 Σὺ μὲν ἔπιθοῦναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέσω.
 ἴωσω οἱ θάωρηκα, τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων, 560
 ἄλκιον, ᾧ πέρι χεῦμα φαεινοῦ κασσιπέροιο
 ἰμφοιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιός ἐσται.“
 Ἦ ὅα καὶ Ἀντομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἑταίρῳ

οἰσέμεναι κλισίῃθεν· ὁ δ' ὦχετο καὶ οἱ ἔνεικον.
[Εὐμήλω δ' ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.] 56

Τοῖσι δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο θυμὸν ἀχεύων.
Ἀντιλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένος· ἐν δ' ἄρα κῆρυξ
χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιωπῆσαι τ' ἐκέλευσεν
Ἀργείους· ὁ δ' ἔπειτα μετηύδα ἰσόθεος φῶς

„Ἀντίλοχε, πρόσθεν πεπνυμένος, ποῖον ἔρεξας. 57
ἦσχυνας μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλάβας δέ μοι ἵππους,
τοὺς σοὺς πρόσθε βαλὼν, οἳ τοι πολὺ χεῖρονες ἦσαν·
ἀλλ' ἄγετ', Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσατε, μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ·
μήποτε τις εἰπήσιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων 58

Ἀντίλοχον ψεύδεσσι βηισάμενος Μενέλαος
οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἱ πολὺ χεῖρονες ἦσαν
ἵπποι, αὐτὸς δὲ κρείσσων ἀρετῇ τε βίῃ τε·
εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καὶ μ' οὔτινά φημι
ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν· ἰθεῖα γὰρ ἔσται. 59

Ἀντίλοχ', εἰ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφές, ἢ θέμις ἐστὶ
στάς ἵππων προπάρουθε καὶ ἄρματος, αὐτὰρ ἱμάσθλη
χερσὶν ἔχων ῥαδιανῇ, ἥπερ τὸ πρόσθεν ἔλαυνες,
ἵππων ἀψάμενος γαιήοχον ἐννοσίγαιον

ὄμνυθι μὴ μὲν ἑκὼν τὸ ἐμὸν δόλω ἄρμα πεδῆσαι.“ 60

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ἠύδα
„ἄνσχεο νῦν· πολλὸν γὰρ ἔγωγε νεώτερός εἰμι
σεῖο, ἄναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.
οἴσθ' οἶαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσιν·
κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις. 61
τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη· ἵππον δέ τοι αὐτὸς
δώσω, τὴν ἀρόμην. εἰ καὶ νῦν κεν οἴκοθεν ἄλλο
μεῖζον ἐπαιτήσειας, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δοῦναι
βουλοίμην ἢ σοίγε, διοτρεφές, ἥματα πάντα
ἐκ θυμοῦ πεσέειν καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλιτρός.“ 62

Ἡ ὅα, καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
 ἐν χεῖρεσσι τίθει Μενελάου. τοιοῦτο δὲ θυμὸς
 ἄνθη, ὥσεί τε περὶ σταχύεσσιν ἔέρση
 ἡλίου ἀλδήσκοντος, ὅτε φρεῖσσουσιν ἄρουραι·
 ὣς ἄρα σοὶ, Μενέλαε, μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη. 600
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 „Αὐτίλοχε, νῦν μὲν τοι ἐγὼν ὑποείξομαι αὐτὸς
 ῥωόμενος, ἐπεὶ οὔτι παρήγορος οὐδ' ἁεσίφρων
 ἦσθα πάρος· νῦν αὖτε νόον νίκησε νεοίη.
 δευτέρον αὖτ' ἀλέασθαι ἀμείνονας ἡπεροπεύειν. 605
 οὐ γὰρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιῶν·
 ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πόλλ' ἔπαθες καὶ πόλλ' ἐμόγησας,
 ὅς τε πατὴρ ἀγαθὸς καὶ ἀδελφεὸς, εἴνεκ' ἐμεῖο·
 ὦρ' τοι λισσομένῳ ἐπιπείσομαι, ἥδ' καὶ ἵππον
 δώσω, ἐμήν περ ἐοῦσαν, ἵνα γνῶωσι καὶ οἶδε 610
 ὅς ἐμὸς οὔποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.“
 Ἡ ὅα καὶ Ἀυτίλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἑταῖρον
 ἵππον ἄγειν· ὁ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἔλε παμφανόωντα.
 Μηριόνης δ' ἀνάειρε δύω χρυσοῖα τάλαντα
 τέτρατος, ὥς ἔλασεν. πέμπτον δ' ὑπελείπετ' ἄεθλον, 615
 ἐμφίθετος φιάλῃ· τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεύς,
 Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων, καὶ ἔειπε παραστάς
 „Τῇ νῦν, καὶ σοὶ τοῦτο, γέρον, κειμήλιον ἔστω,
 Πατρόκλοιο τάφου μνημ' ἐμμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὸν
 ὕψει ἐν Ἀργείοισι· δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον 620
 κῦτως· οὐ γὰρ πῦξ γε μαχήσεαι, οὐδὲ παλαίσεις,
 οὐδέ τ' ἀκοντιστὺν ἐσθύσεις, οὐδὲ πόδεσσιν
 θεύσεις· ἦδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγει.“
 Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 625
 „Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 οὐ γὰρ ἔτ' ἐμπεδα γυῖα, φίλος, πόδες, οὐδ' ἔτι χεῖρες

ὦμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαῖσσονται ἐλαφραί.
 εἶδ' ὥς ἠβώοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
 ὥς ὅποτε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτον Ἐπειοὶ 630
 Βουπρασίῳ, παῖδες δ' ἔθεσαν βασιλῆος ἄεθλα·
 ἐνθ' οὔτις μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένετ', οὔτ' ἄρ' Ἐπειῶν
 οὔτ' αὐτῶν Πυλίων οὔτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 πῦξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα, Ἥνοπος υἱόν,
 Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέστη· 635
 Ἴφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον ἐσθλὸν ἔοντα,
 δουρὶ δ' ὑπεірέβαλον Φυλῆά τε καὶ Πολύδωρον.
 οἰοισίν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε,
 πλήθει πρόσθε βαλόντες, ἀγασσάμενοι περὶ νίκης,
 οὔνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόφι λείπετ' ἄεθλα. 640
 οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἔμπεδον ἠνιόχευεν,
 ἔμπεδον ἠνιόχεν, ὁ δ' ἄρα μάστιγι κέλευεν.
 ὥς ποτ' ἔον· νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιοσάντων
 ἔργων τοιούτων· ἐμὲ δὲ χρὴ γῆραι λυγρῷ
 πεῖθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἠρώεσσιν. 645
 ἀλλ' ἴθι καὶ σὸν ἑταῖρον ἀέθλοισι κτερένξε.
 τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,
 ὥς μεν αἰεὶ μέμνησαι ἐννέος, οὐδέ σε λήθω
 τιμῆς ἥστέ μ' εἴοικε τιτιμῆσθαι μετ' Ἀχαιοῖς.
 σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν.“ 650
 Ὡς φάτο, Πηλεΐδης δὲ πολὺν καθ' ὅμιλον Ἀχαιῶν
 ᾤχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλεΐδαο.
 αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλα·
 ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κατέδησ' ἐν ἀγῶνι
 ἐξέτε ἀδμήτην, ἥτ' ἀλγίστη δαμάσασθαι· 655
 τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει θέπας ἀμφικύπελλον.
 στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν
 „Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ἄνδρες δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίστω,

πύξ μάλ' ἀνασχομένῳ πεπληγμένῳ. ᾧ δέ κ' Ἀπόλλων
 δώῃ καμμονίην, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί, 661
 ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κλισίηνδε νεέσθῳ·
 αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἶσται ἀμφικύπελλον·“

“Ὡς ἔφατ', ὥρνυτο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἧς τε μέγας τε
 εἰδὼς πυγμαχίης, υἱὸς Πανοπῆος Ἐπειός· 662
 ἄψατο δ' ἡμίονον ταλαεργοῦ φώνησέν τε

„Ἄσσον ἔγωγε ὅστις δέπας οἶσται ἀμφικύπελλον·
 ἡμίονον δ' οὐ φημί τιν' ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν
 πυγμῇ νικήσαντ', ἐπεὶ εὖχομαι εἶναι ἄριστος.
 ἢ οὐχ ἄλλῃς ὅττι μάχης ἐπιδεύομαι; οὐδ' ἄρα πως ἦν
 ἐν πάντεσσι ἔργοισι θαήμονα φῶτα γενέσθαι. 671

ὣδε γὰρ ἔξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 ἀντικρὺ χροῶ τε ῥήξω σύν τ' ὅστέ' ἀράξω.
 κηδεμόνες δέ οἱ ἐνθάδ' ἀολλέες αὐθι μενόντων,
 οἳ κέ μιν ἐξοίσουσιν ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ θαμέντα·“ 675

“Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 Εὐρύαλος δέ οἱ υἱὸς ἀνίστατο, ἰσόθεος φῶς,
 Μηκιστέος υἱὸς Ταλαυοῖδ' ἀνακτος,
 ὃς ποτε Θῆβαςδ' ἦλθε δεδουπότος Οἰδιπόδαο
 ἐς τάφον· ἐνθα δὲ πάντας ἐνίκα Καδμείωνας. 680

τὸν μὲν Τυδεΐδης δουρικλυτὸς ἀμφεπονείτο,
 θαρσύνων ἐπεσιν, μέγα δ' αὐτῷ βούλετο νίκην.
 ζῶμα δέ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
 δῶκεν ἱμάντας εὐτμήτους βοὸς ἀγραυλοιο.
 τῷ δὲ ζῶσαμένῳ βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα, 685

ἅντα δ' ἀνασχομένῳ χερσὶ στιβαρῆσιν ἅμ' ἄμφω
 σύν ῥ' ἔπεσον, σύν δέ σφι βαρεῖαι χεῖρες ἐμικθεν.
 δεινὸς δὲ χρομάδος γενύων γένετ', ἔρρεε δ' ἰδρῶς
 πάντοθεν ἐκ μελέων· ἐπὶ δ' ὥρνυτο δῖος Ἐπειός,
 κόψε δὲ παπτήναντα παρήλον· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν 690
 ἐστήκειν· αὐτοῦ γὰρ ὑπήριπε φαίδιμα γυῖα.

ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ φρικὸς Βορέω ἀναπάλλεται ἰχθὺς
 θιν' ἐν φυκίοεντι, μέλαν δέ ἐκῆμα κάλυψεν,
 ὥς πληγεῖς ἀνέπαλτ'. αὐτὰρ μεγάθυμος Ἐπειὸς
 χερσὶ λαβὼν ὄρθωσε· φίλδι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι, 695
 οἳ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι πόδεσσιν,
 αἶμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ' ἐτέρωσε·
 καὶ δ' ἄλλοφρονέοντα μετὰ σφίσι εἶσαν ἄγοντες,
 αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.

Πηλείδης δ' αἰψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα, 700
 δεικνύμενος Δαναοῖσι, παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς·
 τῷ μὲν νικήσαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,
 τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσι τίον Ἀχαιοί·
 ἄνδρϊ δὲ νικηθέντι γυναικ' ἐς μέσσον ἔθηκεν,
 πολλὰ δ' ἐπίστατο ἔργα, τίον δὲ ἐτεσσαράβοιον. 705
 στῇ δ' ὄρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν

„Ὅρνυσθ' οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθον.“
 ὥς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις ἀνίστατο, κέρδεα εἰδώς.
 ξωσαμένω δ' ἄρα τῶγε βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα, 710
 ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαρῆσιν
 ὥς ὅτ' ἀμείβοντες, τούσδε κλυτὸς ἦραρε τέκτων,
 δώματος ὑψηλοῖο, βίης ἀνέμων ἀλεείνων.
 τετρίγει δ' ἄρα νῶτα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 ἐλκόμενα στερεῶς· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρώς· 715
 πυκναὶ δὲ σμῶδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὦμους
 αἶματι φοινικόμεσσαι ἀνέδραμον· οἳ δὲ μάλ' αἰεὶ
 νίκης ἰέσθην τρίποδος πέρι ποιητοῖο.

οὐτ' Ὀδυσσεὺς δύνατο σφῆλαι οὐδὲι τε πελάσσαι,
 οὐτ' Αἴας δύνατο, κρατερὴ δ' ἔχεν ἔς Ὀδυσῆος. 720
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνίαζον ἐὺκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
 δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 „Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

ἢ μ' ἀνάειρό, ἢ ἐγὼ σέ· τὰ δ' αὖ Διὶ πάντα μελήσει.“

Ὡς εἰπὼν ἀνάειρε· δόλον δ' οὐ λήθετ' Ὀδυσσεύς·
κόψ' ὅπιθεν κώληπα τυχῶν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα· 726

καὶ δ' ἐβαλ' ἐξοπίσω· ἐπὶ δὲ στήθεσσι· Ὀδυσσεὺς
κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε θάμβησάν τε.

δεύτερος αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονός, οὐδέ τ' ἄειρεν, 730

ἐν δὲ γόον γυάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
πλησίιοι ἀλλήλοισι, μιάνθησαν δὲ κονίη.

καὶ νῦν κε τὸ τρίτον αὖτις ἀναΐξαντ' ἐπάλαιον,
εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ κατέρουκεν

„Μηκέτ' ἐρείδεσθον, μηδὲ τρίβεσθε κακοῖσιν· 735
νίκη δ' ἀμφοτέροισιν· ἀέθλια δ' ἴσ' ἀνελόντες

ἔρχεσθ', ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπί-
θοντο,

καὶ ὃ' ἀπομορξαμένω κονίην δύσαντο χιτῶνας.
Πηλεΐδης δ' αἰψ' ἄλλα τίθει ταχυτήτος ἀέθλια, 740

ἀργύρεον κρητῆρα, τετυγμένον· ἔξ δ' ἄρα μέτρα
χάνδανεν, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἶαν

πολλὸν, ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἤσκησαν,
Φοῖνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἡεροειδέα πόντον,

στήσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θῶαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν· 745
νῖος δὲ Πριάμοιο Λυκάονος ὦνον ἔδωκεν

Πατρόκλῳ ἥρωϊ Ἰησονίδης Εὐνήος.
καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς θῆκεν ἀέθλιον οὐ' ἐτάροιο,

ὅστις ἐλαφρότατος ποσσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο·
δευτέρῳ αὖ βοῦν θῆκε μέγαν καὶ πλῖονα δημῷ, 750

ἡμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λουσθήν' ἔθηκεν.
στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν εἶπεν

„Ὅρνυσθ' οἱ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.“
ὥς ἔφατ', ὄρνυτο δ' αὐτίκ' Οἰλῆος ταχὺς Αἴας,

ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱός,
 Ἀντίλοχος· ὁ γὰρ αὐτὲ νέους ποσὶ πάντας ἐνίκα. 756
 [στὰν δὲ μεταστοιχί· σήμενι δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς.]
 τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· ὧκα δ' ἔπειτα
 ἔκφερ' Οἰλιάδης· ἐπὶ δ' ὤρυντο δῖος Ὀδυσσεὺς
 ἄγχι μάλ', ὥς ὅτε τίς τε γυναικὸς εὖζώνοιο 760
 στήθεός ἐστι κανῶν, οὐτ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσση
 πηνίου ἐξέκλουσα παρέκ μίτον, ἀγχόθι δ' ἴσχει
 στήθεος· ὥς Ὀδυσσεὺς θέεν ἐγγύθεν, αὐτὰρ ὀπισθεν
 ἰχνα τύπτε πόδεσσι πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι·
 καὶ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χε' αὐτμένα δῖος Ὀδυσσεὺς 765
 αἰεὶ ῥίμφα θέων· ἱαχον δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
 νίκης ἱεμένω, μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς
 εὖχετ' Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι ὃν κατὰ θυμόν 769
 „κλῦθι, θεὰ, ἀγαθή μοι ἐπύροδος ἐλθέ ποδοῖν.“
 ὥς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
 γυῖα δ' ἔθηκεν ἑλαφρὰ, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαῖξασθαι ἄεθλον,
 ἐνδ' Αἴας μὲν ὀλίσθε θέων – βλάβηεν γὰρ Ἀθήνη –
 τῇ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων, 775
 οὓς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνευ πόδας ὦκὺς Ἀχιλλεύς·
 ἐν δ' ὄνθου βοέου πλητο στόμα τε θῖνάς τε.
 κρητῆρ' αὐτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
 ὥς ἦλθε φθάμενος· ὁ δὲ βοῦν ἔλε φαίδιμος Αἴας.
 στῇ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο, 780
 ὄνθον ἀποπτύων, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν
 „ὦ πόποι, ἣ μ' ἐβλάψε θεὰ πόδας, ἣ τὸ πάρος περ
 μήτηρ ὥς Ὀδυσσῆ παρίσταται ἡδ' ἐπαρήγει.“
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺν γέλασσαν.
 Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λωισθήϊον ἔκφερ' ἄεθλον 785
 μειδιῶν, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν

„Εἰδόσιν ὕμῃ ἐρέω πᾶσιν, φίλοι, ὥς ἔτι καὶ νῦν
ἀθάναται τιμῶσι παλαιοτέρους ἀνθρώπους.

Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῖ ὀλίγον προγενέστερός ἐστιν,
οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς προτέρων τ' ἀνθρώπων· 790
ὠμογέροντα δὲ μὴν φασ' ἔμμεναι· ἀργαλέον δὲ
ποσσὶν ἐριδιήσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.“

Ὡς φάτο, κύνηνεν δὲ ποδώκεα Πηλεΐωνα.

τὸν δ' Ἀχιλεὺς μῦθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν

„Ἀντίλοχ', οὐ μὲν τοι μέλεος εἰρήσεται αἶνος, 795
ἀλλὰ τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῦ ἐπιθήσω.“

Ὡς εἰπὼν ἐν χειρὶ τίθει, ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων.

αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος
θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα καὶ τρυφά-
λειαν,

τεύχεα Σαρπηδόντος, ἃ μιν Πάτροκλος ἀπηύρα. 800

στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν

„Ἄνδρες θῦα περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίστω,
τεύχεα ἐσσαμένω, ταμεσίχροα χαλκὸν ἐλόντε,
ἀλλήλων προπάρουθεν ὀμίλου πειρηθῆναι.

ὀππότερός κε φθῆσιν ὑρεξάμενος χροά καλόν, 805

ψαύσῃ δ' ἐνδίνων διὰ τ' ἐντεα καὶ μέλαν αἷμα,

τῷ μὲν ἐγὼ θάσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον,

καλὸν Θρηϊκιον, τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων·

τεύχεα δ' ἀμφοτέροι ξυνήϊα ταῦτα φερέσθων· 809

[καὶ σφιν δαίτ' ἀγαθὴν παραθήσομεν ἐν κλισίῃσιν].“

Ὡς ἔφατ', ὥρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,

αὐτ' ἄρα Τυδείδης ὥρτο, κρατερός Διομήδης.

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὀμίλου θωρήχθησαν,

ἐς μέσον ἀμφοτέρω συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι, 814

δεινὸν θερκομένω· θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιοὺς.

ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

τρὶς μὲν ἐπήϊξαν, τρὶς δὲ σχεδὸν ὠρμήθησαν.

ἐνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἔειπεν
 νύξ, οὐδὲ χρό' ἴκανεν· ἔρυτο γὰρ ἐνδοθι θώρηξ·
 Τυδείδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ σάκεος μέγαλοιο 820
 αἶεν ἐπ' αὐχένι κῦρε φαινοῦ δουρὸς ἀκωκῇ.
 καὶ τότε δὴ ῥ' Αἴαντι περιδδείςαντες Ἀχαιοὶ
 πανσαμένους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἴσ' ἀνελέσθαι.
 αὐτὰρ Τυδείδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἥρως
 σὺν κολεῷ τε φέρον καὶ ἔϋτμήτῳ τελαμῶνι. 825

Αὐτὰρ Πηλεΐδης θῆκεν σόλον αὐτοχόωνον,
 ὃν πρὶν μὲν ῥίπτασκε μέγα σθένος Ἡετίωνος·
 ἀλλ' ἦτοι τὸν ἔπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 τὸν δ' ἄγει ἐν νῆεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσιν.
 στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν 830

„Ὅρνυσθ' οἱ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε·
 εἰ οἱ καὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι πλόνες ἄγροί,
 ἔξει μιν καὶ πέντε περιπλομένους ἐνιαυτοὺς
 χρεώμενος· οὐ μὲν γὰρ οἱ ἀτεμβόμενός γε σιδήρου
 ποιμὴν οὐδ' ἄροτῆρ εἰς ἐς πόλιν, ἀλλὰ παρέξει.“ 835

Ὡς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 ἃν δὲ Λεοντῆος κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο,
 ἃν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης καὶ δῖος Ἐπειός.
 ἐξείης δ' ἴσταντο, σόλον δ' ἔλε δῖος Ἐπειός,
 ἦκε δὲ διηήσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί. 840
 δεύτερος αὐτ' ἀφῆκε Λεοντεὺς, ὅξος Ἄρης·
 τὸ τρίτον αὐτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 [χειρὸς ἔκτοσθεν στιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντων.]
 ἀλλ' ὅτε δὴ σόλον εἴλε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 ὅσσον τίς τ' ἔρριψε καλαῦροπα βονκόλος ἀνὴρ· 845
 ἢ δέ θ' ἐλίσσομένη πέτεται διὰ βοῦς ἀγελαίας·
 τόσσον παντὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δ' ἐβόησαν.
 ἀνστάντες δ' ἔταροι Πολυποίτας κρατεροῖο
 νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος ἀέθλον.

Ἀντάρ ὁ τοξευτῆσι τίθει ἰόεντα σίδηρον, 850
 καὶ δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα,
 ἰστὸν δ' ἔσκησεν νηὸς κυανοπρώροιο
 τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν
 λεπτῇ μηρίνθῳ δῆσεν ποδός, ἧς ἄρ' ἀνώγει
 τοξεύειν. „ὅς μὲν κε βάλλῃ τρήρωνα πέλειαν, 855
 πάντας ἀειράμενος πελέκεας οἰκόνδε φερέσθω·
 ὅς δέ κε μηρίνθοιο τύχῃ, ὄρνιθος ἀμαρτῶν -
 ἦσσαν γὰρ δὴ κεῖνος - ὁ δ' οἴσεται ἡμιπέλεκκα.“
 „Ὡς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα βίη Τεύκροιο ἀνακτος,
 ἂν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἴδομενῆος. 860
 κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες,
 Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρω λάχεν. αὐτίκα δ' ἰὼν
 ἦκεν ἐπικρατέως, οὐδ' ἠπέιλησεν ἀνακτι
 ἄρουῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
 ὄρνιθος μὲν ἀμαρτε· μέγῃ γὰρ οἱ τόγ' Ἀπόλλων· 865
 αὐτὰρ ὁ μήρινθον βάλε παρ πόδα, τῇ δέδειτ' ὄρνις·
 ἀντικρὺ δ' ἀπὸ μήρινθου τάμε πικρὸς οἶστος.
 ἦ μὲν ἔπειτ' ἦλξε πρὸς οὐρανὸν, ἦ δὲ παρείθη
 μήρινθος ποτὶ γαῖαν· ἀτὰρ κελάδησαν Ἀχαιοί.
 σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσσε χεῖρὸς 870
 τόξον· ἀτὰρ δὴ οἶστον ἔχεν πάλαι, ὥς ἴθυνεν.
 αὐτίκα δ' ἠπέιλησεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
 ἄρουῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
 ὕψι δ' ὑπὸ νεφέων εἶδε τρήρωνα πέλειαν·
 τῇ ᾧ ὄγε δινεύουσαν ὑπὸ πτέρυγος βάλε μέσσην, 875
 ἀντικρὺ δὲ διῆλθε βέλος· τὸ μὲν ἄψ ἐπὶ γαίῃ
 πρόσθεν Μηριόνα πάγῃ ποδός· αὐτὰρ ἦ ὄρνις
 ἰστῷ ἐφρεζομένη νηὸς κυανοπρώροιο
 αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, σὺν δὲ πτερὰ πυκνὰ λίαςθεν.
 ὦκύς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο, τῇλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
 κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε θάμβησάν τε. 881

ἂν δ' ἄρα Μηριόνης πελέεας δέκα πάντας ἄειρεν,
Τεῦκρος δ' ἡμιπέλεκκα φέρειν κοίλας ἐπὶ νῆας.

Αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ δὲ λέβητ' ἄπυρον, βοὸς ἄξιον, ἀνθεμόεντα 885
θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων· καὶ ὃ' ἥμονες ἄνδρες ἀνέσταν·
ἂν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
ἂν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων ἐὺς Ἰδομενῆος.

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
„Ἀτρεΐδη· ἴδμεν γὰρ ὅσον προβέβηκας ἀπάντων
ἦδ' ὅσσον δυνάμει τε καὶ ἡμασιν ἔπλευ ἄριστος· 891
ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
ἔρχευ, ἀτὰρ δόρυ Μηριόνη ἥρωϊ πόρωμεν,
εἰ σύγε σφ' θυμῷ ἐθέλεις· κέλομαι γὰρ ἔγωγε.“

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίδθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
δῶκε δὲ Μηριόνη δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὃγ' ἥρωος 896
Ταλθυβίῳ κήρυκε δίδου περικαλλὲς ἄεθλον.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ω.

Ἑκτορος λύτρα.

Αὐτο δ' ἀγῶν, λαοὶ δὲ θεοὶς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι
ἔσκειδναντ' ἰέναι. τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο
ὑπνου τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
κλαῖε φίλου ἐτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὕπνος
ἥρει πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐστρέφετ' ἐνθα καὶ ἐνθα, 5
Πατρόκλου ποθέων ἡδροτῆτά τε καὶ μένος ἦν
ἦδ' ὅπόσα τολύπενσε σὺν αὐτῷ καὶ πάθεν ἄλγη,
ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·

τῶν μμνησκόμενος θαλερόν κατὰ δάκρυον εἶβεν,
 ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὐτε 10
 ὑπτιος, ἄλλοτε δὲ προηνής· τοτὲ δ' ὀρθὸς ἀναστὰς
 δινεύεσκ' ἀλύων παρὰ θιν' ἁλός. οὐδέ μιν ἦως
 φαινομένη λήθεσκεν ὑπεῖρ ἅλα τ' ἡϊόνας τε.
 ἀλλ' ὅγ' ἐπεὶ ξεύξειεν ὑφ' ἄρμασιν ὠκείας ἵππους,
 Ἔκτορα δ' ἔλκεσθαι δησάσκετο δίφρου ὅπισθεν, 15
 τρὶς δ' ἐρύσας περὶ σῆμα Μενoitιάδαο θανόντος
 αὐτίς ἐνὶ κλισίῃ πανέσκετο, τόνδε δ' ἔασκεν
 ἐν κόνι ἐκτανύσας προπρηνέα. τοῖο δ' Ἀπόλλων
 πᾶσαν ἀεικείην ἄπεχε χροῖ, φῶτ' ἐλαίρων,
 καὶ τεθνηότα περ· περὶ δ' αἰγίδι πάντα κάλυπτεν 20
 χρυσεῖη, ἵνα μὴ μιν ἀποδρῦφοι ἔλκυστάζων.

Ὡς ὁ μὲν Ἔκτορα δῖον ἀείκιζεν μενεαίνων·
 τὸν δ' ἐλαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,
 κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον ἐϋσκοπον Ἀργεϊφόντην.
 ἐνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐήνδανε, οὐδέ ποθ' Ἥρη 25
 οὐδὲ Ποσειδάων' οὐδὲ γλανκώπιδι κοῦρη,
 ἀλλ' ἔχον ὥς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρή
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς, Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' αἵτης,
 ὅς νείκεσσε θεὰς, ὅτε οἱ μέσσανυλον ἵκοντο,
 τὴν δ' ἦνυσ' ἥ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν. 30
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτῃ γένετ' ἦώς,
 καὶ τότ' ἄρ' ἀθανάτοισι μετηνύδα Φοῖβος Ἀπόλλων
 „Σχέτλιοι ἔστε, θεοὶ, δηλήμονες· οὐ νῦ ποθ' ὑμῖν
 Ἔκτωρ μηρὶ ἔκκη βοῶν αἰγῶν τε τελείων;
 τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε, νέκυν περ ἔοντα, σαῶσαι, 35
 ἥ τ' ἀλόχῳ ἰδέειν καὶ μητέρι καὶ τέκεϊ ῥ'
 καὶ πατέρι Πριάμῳ λαοῖσί τε, τοί κέ μιν ὦκα
 ἐν πυρὶ κήαιεν καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσαιεν.
 ἀλλ' ὁλοῦ Ἀχιλῆϊ, θεοὶ, βούλεσθ' ἐπαρήγειν,
 ᾧ οὔτ' ἄρ' φρένες εἰδὼν ἐναΐσιμοι οὔτε νόημα 40

γναμπτόν ἐνὶ στήθεσσι, λείων δ' ὥς ἄγρια οἶδεν,
 ὅστ' ἐπεὶ ἄρ' μεγάλη τε βίη καὶ ἀγήνορι θυμῷ
 εἷξας εἰς' ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβῃσιν·
 ὥς Ἀχιλλεύς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ οἱ αἰδώς
 [γίγνεται, ἦτ' ἀνδρας μέγα σίνεταί ἦδ' ὀνύνησιν]. 45
 μέλλει μὲν πού τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι,
 ἢ κασίγνητον ὁμογάστριον ἢ καὶ υἷον·
 ἀλλ' ἦτοι κλαύσας καὶ ὀδυράμενος μεθέηκεν·
 τλητόν γάρ Μοῖραι θυμὸν θίεσαν ἀνθρώποισιν.
 αὐτὰρ ὃγ' Ἔκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα, 50
 ἵππων ἐξάπτων περὶ σῆμ' ἐτάροιο φίλοιο
 ἔλκει· οὐ μὲν οἱ τόγε κάλλιον οὐδέ τ' ἄμεινον.
 μὴ ἀγαθῷ περ εἴοντι νεμεσσηθῶμέν οἱ ἡμεῖς·
 κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων. 55

Τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη 55
 „εἴη κεν καὶ τοῦτο τεδὸν ἔπος, ἀργυρότοξα,
 εἰ δὴ ὁμῆν Ἀχιλῆϊ καὶ Ἔκτορι θήσεται τιμὴν.
 Ἐκτωρ μὲν θυητός τε γυναῖκά τε θήσατο μαζόν·
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐστι θεᾶς γόνος, ἣν ἐγὼ αὐτῇ
 θρέψα τε καὶ ἀτίτηλα καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν, 60
 Πηλεΐ, ὃς περὶ κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισιν.
 πάντες δ' ἀντιτάσθε, θεοί, γάμου· ἐν δὲ σὺ τοῖσιν
 δαίνυ' ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἔταρ', αἰὲν ἄπιστε. 65

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς 65
 „Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμινε θεοῖσιν·
 οὐ μὲν γὰρ τιμὴ γε μί' ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ Ἐκτωρ
 φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν οἱ ἐν Ἰλῷ εἰσίν·
 ὥς γὰρ ἔμοιγ', ἐπεὶ οὔτι φίλων ἡμάρτανε δώρων.
 οὐ γὰρ μοι ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης,
 λοιβῆς τε κνύσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς. 70
 ἀλλ' ἦτοι κλέψαι μὲν ἐάσομεν - οὐδέ πη ἔστιν
 λάθρη Ἀχιλλῆος - θρασὺν Ἐκτορα· ἢ γὰρ οἱ αἰεὶ

ἦτηρ παρμύμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμᾶρ.
 ἄλλ' εἰ τις καλέσειε θεῶν Θέτιν ἄσσουν ἐμεῖο,
 ἥρα τί οἱ εἰπῶ πυκινὸν ἔπος, ὥς κεν Ἀχιλλεὺς 75
 ὄρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ ἀπὸ θ' Ἑκτορα λύσῃ.
 Ὡς ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα,
 ἔσσηγυς δὲ Σάμου τε καὶ Ἰμβρου παιπαλοέσσης
 ἔθορε μέλανι πόντῳ· ἐπεστονάχησε δὲ λίμνῃ.
 δὲ μολυβδαίνῃ ἱκέλη ἐς βυσσὸν ὄρουσεν, 80
 τε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβαυῖα
 ἄγεται ὠμηστῆσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα.
 ὄρε δ' ἐνὶ σπῆϊ γλαφυρῷ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι
 αἰὲν ὠμηγερέες ἄλλαι θεαί· ἡ δ' ἐνὶ μέσσης
 αἶε μόρον οὗ παιδὸς ἀνύμονος, ὅς οἱ ἐμελλεν 85
 θίσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.
 ἰχθυὶ δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὠκεία Ἴρις
 „Ὅρσο, Θέτι· καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδῶς.“
 ἡ δ' ἡμείβετ' ἐπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 „Τίπτε με κείνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ
 ὄρεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχ' ἄκριτα θυμῷ. 91
 μὲν, οὐδ' ἄλιον ἔπος ἔσσεται, ὅτι κεν εἶπῃ.“
 Ὡς ἄρα φωνήσασα κάλυμμ' ἔλε δῖα θεάων
 ὀάνεον, τοῦ δ' οὔτι μελάντερον ἔπλετο ἔσθιος.
 ἡ δ' ἰέναι, πρόσθεν δὲ ποδὴνεμος ὠκεία Ἴρις 95
 εἴτ' ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης.
 ἦτην δ' ἔξαναβᾶσαι ἐς οὐρανὸν ἀλχιδήτην,
 ἦρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες
 αἰὲν ὠμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔοντες.
 δ' ἄρα παρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, εἴξε δ' Ἀθήνη. 100
 ἦρη δὲ χροῦσεον καλὸν δέπας ἐν χειρὶ θῆκεν
 αἶ ῥ' εὖφρην' ἐπέεσσι· Θέτις δ' ὦρεξε πιούσα.
 ἴσι δὲ μύθων ἦρχε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 „Ἠλυθες Οὐλυμπόνδε, θεὰ Θέτι, κηδομένη περ,
 Homeri Ilias, 31

πένηςτος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσίν· οἶδα καὶ αὐτὴ
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω τοῦ σ' εἵνεκα δεῦρο κάλεσσαι.
 ἐν νῆμαρ θῆ νείκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
 Ἐκτορος ἀμφὶ νέκυι καὶ Ἀχιλλῇ πτολιπόρθῳ·
 κλέψαι δ' ὀτρύνουσιν εὖσκοπον Ἀργειφόντην·
 αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῆδος Ἀχιλλῇ προτιάπτω,
 αἰδῶ καὶ φιλότῃτα τῇν μετόπισθε φυλάσσων.
 αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἔλθῃ καὶ νιέῃ σφ' ἐπίτειλον.
 σκύζεσθαι οἱ εἶπε θεοὺς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν
 Ἐκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσεν,
 αἰ κέν πως ἐμὲ τε δείσῃ ἀπὸ θ' Ἐκτορα λύσῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴων ἐφῆσω
 λύσασθαι φίλον υἱόν, λόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 δῶρα δ' Ἀχιλλῇ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἔηνη.“

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίσθησε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα,
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἴξασα.
 ἴξεν δ' ἐς κλισίην οὐ νιέος· ἐνθ' ἄρα τόνγε
 εὖρ' ἀδινὰ στενάχοντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 ἐσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντο ἄριστον·
 τοῖσι δ' ὅς τις λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἰέρευτο.
 ἡ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν
 „Τέκνον ἐμὸν, τέο μέχρ' οἶδ' ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
 σὴν ἔδεται κραδίην, μεμνημένος οὔτε τι σίτου
 οὔτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότῃτι
 μίσγεσθ'· οὐ γάρ μοι θηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἦδη
 ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ Μοῖρα κραταῖη.
 ἀλλ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι.
 σκύζεσθαι σοὶ φησι θεοὺς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν
 Ἐκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσες.

λ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα·
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
 λεύς
 ἦδ' εἶη· ὅς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,
 δὴ πρόσφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει· 140
 ὧς οἷγ' ἐν νηῶν ἀγύρει μήτηρ τε καὶ υἱὸς
 ἀλλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.
 οἶν δ' ἄτρυνε Κρουίδης εἰς Ἴλιον ἱήν
 „Βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα· λιποῦσ' ἔδος Οὐλύμπιοι
 γγείλον Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴλιον εἴσω 145
 ὄσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 ὅρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήνῃ,
 οὐ μὴδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνὴρ.
 ἤρῃς τίς οἱ ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰδύνῃοι
 κίονους καὶ ἅμαξαν ἐὺτροχον, ἥδ' ἐκ αὐτῆς 150
 κρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
 ἥδ' ἐπὶ τί οἱ θάνατος μελέτω φρεσὶ μὴδέ τι τάρβος·
 ἴον γάρ οἱ πομπὴν ὀπάσσομεν Ἀργειφόντην,
 ἄξει εἴως κεν ἄγων Ἀχιλλῆϊ πελάσῃ.
 ὅττι ἐπὶ ἄγῃσι κλισίῃν Ἀχιλλῆος, 155
 ἵτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει·
 ὅτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὔτ' ἄσκοπος οὔτ' ἀλιτῆμων,
 ἀλλὰ μάλ' ἐνδυνέως ἰκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός·“
 ὧς ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέονσα.
 οἶν δ' ἐς Πριάμοιο, κίχεν δ' ἐνοπὴν τε γόον τε. 160
 αἰδὲς μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἐνδοθεν αὐλῆς
 ἱκρυσιν εἵματ' ἐφύρον, ὃ δ' ἐν μέσσοισι γεραίος
 τυτπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος· ἀμφὶ δὲ πολλῇ
 ἵπρος ἔην κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι ποῖο γέροντος,
 ἵν ῥα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἑῷσιν. 165
 υἱατέρης δ' ἀνὰ δώματ' ἰδὲ υἱοὶ ὠδύροντο,
 ὅν μιν μνησκόμεναι οἱ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ

χερσίν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.
στῇ δὲ παρὰ Πρίαμον Διὸς ἄγγελος, ἡδὲ προσηνὺς
τυτθὸν φθεγγαμένη· τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυῖα·

„Θάρσει, Δαρδανίδη Πρίαμε, φρεσὶ, μηδὲ τι τάρβω,
οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀδομένη τόδ' ἰκάνω,
ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα· Διὸς δὲ τοι ἄγγελός εἰμι,
ὃς σευ ἀνευθεν ἑὼν μέγα κήδετα ἡδ' ἐλεαίρει.

λύσασθαι σ' ἐκέλευσεν Ὀλύμπιος Ἴκτορα δῖον,
δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἱήνη,
οἶον, μηδὲ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἔτω ἀνὴρ.

κῆρύξ τίς τοι ἔποιτο γεραίτερος, ὃς κ' ἰδύναι
ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἐϋτροχον, ἡδὲ καὶ αὐτίς
νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς

μηδὲ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσὶ μηδὲ τι τάρβος·
τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἔφεται Ἀργειφόντης,
ὃς σ' ἄξει εἰς κεν ἄγων Ἀχιλλῆϊ πελάσῃ.

αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγῃσιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος,
οὐτ' αὐτὸς πτενέει ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει·
οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὐτ' ἄσκοπος οὐτ' ἀλιτῆμων,

ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτω πεφιδήσεται ἀνδρός.“

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις,
αὐτὰρ ὅγ' ἦρας ἅμαξαν ἐϋτροχον ἡμιονεῖην
ὀπλίσαι ἡνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς.

αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηῶντα,
κέδρινον, ὑπόροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνθει·
ἐς δ' ἄλοχον Ἐκάβην ἐκαλέσσατο φώνησέν τε

„Δαιμονίη, Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθεν
λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἱήνη.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲς, τί τοι φρεσὶν εἶδεται εἶναι;
αἰνῶς γάρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἀνώγει
κεῖσ' ἵεναι ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.“

Ὡς φάτο, κώνυσεν δὲ γυνή καὶ ἀμείβετο μύθῳ 200
 ὦ μοι, πῇ δὴ τοι φρένες οἴχονθ', ἧς τὸ πάρος περ
 ἔλεν ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους ἢ δ' οἷσιν ἀνάσσεις;
 ὥς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
 νυθρὸς ἐς ὠφθαλμοὺς ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
 ἰέας ἐξενάριξε· σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ. 205

ἄρ' σ' αἰρήσει καὶ ἐσόψεται ὠφθαλμοῖσιν
 ἡμιστῆς καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὅδε, οὐ σ' ἐλεήσει,
 οὐδέ τί σ' αἰδέσεται. νῦν δὲ κλαίωμεν ἀνευθευ
 μένοι ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ὥς ποθι Μοῖρα κραταιή
 κεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτῇ. 210

ργίποδας κύνας ἄσαι, ἔῶν ἀπάνευθε τοκήων,
 νυθρὶ πάρα κρατερῶ, τοῦ ἐγὼ μέσον ἦπαρ ἔχοιμι
 σθιθέμεναι προσφῦσα· τότ' ἂν τιτὰ ἔργα γένοιτο
 αἰδὸς ἔμοῦ, ἐπεὶ οὐ ἔκακιζόμενόν γε κατέκτα,
 ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωιάδων βαθυκόλπων 215
 σταότ', οὔτε φόβον μεμνημένον οὔτ' ἀλεωρῆς.

Τὴν δ' αὐτε προσέειπε γέρον Πριάμος θεοειδής
 μή μ' ἐθέλουντ' ἰέναι κατεργύκανε, μηδὲ μοι αὐτῇ
 ρυῖς ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλεν· οὐδέ με πείσεις.
 ἔμην γάρ τίς μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν, 220
 οἳ μάντιές εἰσι, θυοσκόοι ἢ ἱερῆες,
 εὐδὸς κεν φαίμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·

ἔν δ' — αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ καὶ ἐσέδρακον ἄν-
 την —

ἔμην, καὶ οὐχ ἄλιον ἔπος ἔσσεται. εἰ δέ μοι αἶσα
 ἐθνάμεναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων, 225
 οὐλόμαι· αὐτίκα γάρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεύς
 γκάς ἐλόντ' ἐμὸν υἱόν, ἐπὴν γόου ἔξ ἔρον εἶην.
 Ἢ καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνέφωγεν,
 νυθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους,
 δώδεκα δ' ἡπλοῖδας χλαῖνας, τόσσους δὲ τάπητας, 230

τόσσα δὲ φάρεα καλὰ, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας.
 χροσοῦ δὲ στήσας ἔφερεν δέκα πάντα τέλαντα,
 ἐκ δὲ οὐ' αἰθώνας τρίποδας, πίσυρας δὲ λέβητας,
 ἐκ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἱ Θρηῆκες πόρον ἄνδρες
 ἐξεσίην ἐλθόντι, μέγα κτέρας· οὐδὲ νῦ τοῦπερ 235
 φείσατ' ἐνὶ μεγάροις ὁ γέρον, περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
 λύσασθαι φίλον υἷον. ὁ δὲ Τρῶας μὲν ἅπαντας
 αἰθούσης ἀπέεργεν ἔπεσθ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων·

„Ερρετε, λωβητῆρες, ἐλεγχείες· οὐ νῦ καὶ ὑμῖν
 οἴκοι ἐνεστι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσοντες; 240
 ἢ οὐόσασθ' ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγ' ἔδωκεν,
 παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον; ἅτ' αὖ γνώσεσθε καὶ ὕμμες.
 ῥῆϊτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε
 κείνου τεθνηῶτος ἐναιρέμεν. αὐτὰρ ἐρωγε,
 πρὶν ἀλαπαξομένην τε πόλιν κεραῖζομένην τε 245
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαῖν' δόμον Ἀἴδος εἰσω.“

Ἡ καὶ σκηπανίῳ διέπ' ἀνέρας· οἱ δ' ἴσαν ἔξω
 σπερχομένοιο γέροντος. ὁ δ' υἷάσιν οἶσιν ὁμόκλα,
 νεικείων Ἑλενὸν τε Πάριον τ' Ἀγάθωνα τε δῖον
 Πάμμονά τ' Ἀντίφονόν τε, βοῆν ἀγαθὸν τε Πολίτην
 Αἰήφοβόν τε καὶ Ἰππόθοον καὶ Δῖον ἀγανόν· 251
 ἐννέα τοῖς ὁ γεραίος ὁμοκλήσας ἐκέλευεν

„Σπεύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, κατηφόνες. αἰθ' ἄμα
 πάντες

Ἐκτορος ὠφέλει' ἀντὶ θοῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι·
 ᾧ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους 255
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐτινὰ φημι λελείφθαι,
 Μήστορά τ' ἀντίθεον καὶ Τρωῖλον ἱπποχάρμην
 Ἐκτορά θ', ὃς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ ἐώκει
 ἀνδρὸς γε θνητοῦ πάς ἐμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο·
 τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἀρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλει-
 πται, 260

ψεῦσταί τ' ὀρχησταί τε, χοροῖτυπῆσιν ἄριστοι,
ἀρνῶν ἢ δ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες.

οὐκ ἂν δὴ μοι ἄμαξαν ἐφοπλίσσαιτε τάχιστα,
ταυτὰ τε πάντ' ἐπιθεῖτε, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖοι·"

"Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδδείςαντες ὁμοκλήν
ἐκ μὲν ἄμαξαν ἄειραν ἐντροχον ἡμιονεῖν,

266

καλὴν πρωτοπαγῇ, πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς,

κάδ δ' ἀπὸ πασσαλόφει ζυγὸν ἤρεον ἡμιόνειον,

πύξινον ὁμφαλόεν, εὖ οἰήσασιν ἀρηρός·

ἐκ δ' ἔφερον ζυγὸδεσμὸν ἅμα ζυγῷ ἐννεάπηχυν.

270

καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκεν ἐϋξέστω ἐπὶ θυμῷ,

πέξῃ ἐπὶ πρώτῃ, ἐπὶ δὲ κρίκον ἔστορι βάλλον,

τρὶς δ' ἐκάτερθεν ἔδησαν ἐπ' ὁμφαλὸν, αὐτὰρ ἔπειτα
ἐξείης κατέδησαν, ὑπὸ γλῶχίνα δ' ἔκαμψαν.

ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες ἐϋξέστης ἐπ' ἀπήνης

275

νῆeson Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα,

ξεϋῖαν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας ἐντεσιεργούς,

τούς ῥά ποτε Πριάμφω Μυσοὶ θόσαν ἀγλαὰ δῶρα.

ἵππους δὲ Πριάμφω ὑπαγον ζυγὸν, οὓς ὁ γεραίος

αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν ἐϋξέστη ἐπὶ φάτνῃ.

280

Τῷ μὲν ξευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν

κῆρυξ καὶ Πριάμος, πυκινὰ φρεσὶ μῆδ' ἔχοντες·

ἀγχίμολον δὲ σφ' ἦλθ' Ἑκάβῃ τετιηότι θυμῷ,

οἶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῇφιν,

χρυσέῳ ἐν θέπαι, ὄφρα λείψαντε κιοίτῃν.

285

στῇ δ' ἵππων προπάροιθεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαξεν

„Τῇ, σπεῖσον Αἰὲ πατρί, καὶ εὖχεο οἴκαδ' ἰκέσθαι

ἄψ ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν, ἐπεὶ ἄρ' σέγε θυμὸς

ὀτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμεῖο μὲν οὐκ ἐθελούσης·

ἀλλ' εὖχευ σὺν' ἔπειτα κελαινεφέϊ Κρονίῳ

290

Ἰδαίῳ, ὅστε Τροίην κατὰ πάσαν ὄραται,

αἶτει δ' οἴανόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅστε οἱ αὐτῷ

φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὖ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
 δεξιὸν, ὅφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας
 τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἱὼς Δαναῶν ταχυπώλων. 295
 εἰ δέ τοι οὐ δώσει ἐὼν ἄγγελον εὐρύοπα Ζεὺς,
 οὐκ ἂν ἔγωγέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελοίμην
 νῆας ἐπ' Ἀργείων ἰέναι, μάλα περ μεμαῶτα."

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πρίαμος θεοειδής
 „ὦ γύναι, οὐ μὲν τοι τόδ' ἐφιεμένη ἀπιθήσω 300
 ἐσθλὸν γάρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἶ κ' ἐλέησῃ."

Ἦ ῥα καὶ ἀμφίπολον ταμῖην ὠτρυν' ὁ γεραίος
 χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦναι ἀκήρατον· ἡ δὲ παρέστη
 χέρονιβον ἀμφίπολος πρόχοόν θ' ἅμα χερσὶν ἔχουσα.
 νηψάμενος δὲ κύπελλου ἐδέξατο ἥς ἀλόχοιο· 305
 εὐχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἔρκει, λείβε δὲ οἶνον
 οὐρανὸν εἰσανιδῶν, καὶ φωνήσας ἔπος ἠΰδα·

„Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεὺν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
 δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλου ἐλθεῖν ἥδ' ἐλεεινόν,
 πέμψον δ' οἰωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅσπερ σοὶ αὐτῷ 310
 φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὖ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
 δεξιὸν, ὅφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας
 τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἱὼς Δαναῶν ταχυπώλων."

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς.
 αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν, 315
 μόρφονον θηρητήρ', ὃν καὶ περικνὸν καλέουσιν.
 ὅσση δ' ὑπορόφοιο θυρή θαλάμοιο τέτυκται
 ἀνέρος ἀφνειοῦ, ἐν κληῖς ἀραρυῖα,
 τόσσ' ἄρα τοῦ ἐκάτερθεν ἔσαν πετερά· εἰσατο δέ σφιν
 δεξιὸς αἶξας ὑπὲρ ἄστρος. οἱ δὲ ἰδόντες 320
 γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.

Σπερχόμενος δ' ὁ γεραίος ἐοῦ ἐπεβήσετο δίφρου,
 ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπον.
 πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἔλκον τετράκυνκλον ἀπήνην,

τάς Ἰδαίους ἐλαυνε δαΐφρων· αὐτὰρ ὅπισθεν 325
 ἵπποι, τοὺς ὁ γέρων ἐφέπων μάλιστα κέλευε
 καρπαλίμως κατὰ ἄστυ· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἔποντο
 πόλλ' ὀλοφνυόμενοι ὥσεί θάνατόνδε κίοντα.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,
 οἱ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο, 330
 παῖδες καὶ γαμβροί, τὰ δ' οὐ λάθον εὐρύοπα Ζῆν
 ἐς πεδίον προφανέντε· ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα.
 αἶψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ἠΰδα

„Ἑρμεία· σοὶ γάρ τε μάλιστα γε φίλτατόν ἐστιν
 ἀνδρὶ ἔταιρίσσαι, καὶ τ' ἐκλυες ᾧ κ' ἐδέλυσθα· 335
 βίαςκ' ἴθι, καὶ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ὥς ἄγαν', ὥς μῆτ' ἄρ τις ἴδῃ μῆτ' ἄρ τε νοήσῃ
 τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλεΐωναδ' ἰκέσθαι.“

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε διάκτορος Ἀργειφόντης·
 αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα 340
 ἀμβρόσια χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὑγρῇ
 ἡδ' ἐπ' ἀπείρουνα γαῖαν ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο·
 εἵλετο δὲ ῥάβδον, τῇτ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
 ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
 τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργειφόντης. 345
 αἶψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκανε,
 βῆ δ' ἰέναι κούρω αἰσυμνητῆρι ἔοικώς,
 πρῶτον ὑπηνήτη, τοῦπερ χαριεστάτη ἦβη.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν μέγα σῆμα παρῆξ Ἴλοιо ἐλασσαν,
 στησαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους, ὄφρα πίοιεν, 350
 ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλυθε γαῖαν.
 τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσσατο κῆρυξ
 Ἑρμείαν, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο φώνησέν τε
 „Φράζεο, Δαρδανίδη· φραδέος νόου ἔργα τέτυκται.
 ἀνδρ' ὀρόω, τάχα δ' ἅμμε διαρραϊσέσθαι οἶω. 355
 ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων, ἣ μιν ἔπειτα

γούνων ἀψάμενοι λιτανεύσομεν, αἱ κ' ἐλεήσῃ.“

Ὡς φάτο, σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, δειδιδε δ' αἰνῶς,
ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
στῇ δὲ ταφῶν· αὐτὸς δ' ἐριούνιος ἐγγύθειν ἐλθὼν,
χεῖρα γέροντος ἐλὼν, ἐξείρετο καὶ προσέειπεν 361

„Πῇ, πάτερ, ᾧδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις
νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
οὐδὲ σὺγ' ἔδδειςας μένεα πνεύοντας Ἀχαιοὺς,
οἳ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγὺς ἔασι; 365

τῶν εἰ τίς σε ἰδοῖτο θυοῖν διὰ νύκτα μέλαιναν
τοσσάδ' ὀνειᾶτ' ἄγοντα, τίς ἂν δῇ τοι νόος εἴη;
οὐτ' αὐτὸς νέος ἔσσι, γέρων δέ τοι οὗτος ὀπηδεῖ,
ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ·
ἀλλ' ἐγὼ οὐδέν σε ῥέξω κακὰ, καὶ θεὸν ἄλλον 370
σεῦ ἀπαλεξήσασμαι· φίλῳ δέ σε πατρὶ εἶσκω.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής
„οὕτω πῃ τάδε γ' ἔστι, φίλον τέκος, ὥς ἀγορεύεις.
ἀλλ' ἔτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,
ὅς μοι τοιούτδ' ἦεν ὁδοιπόρον ἀντιβολῆσαι, 375
αἴσιον, οἷος δὴ σὺν δέμας καὶ εἶδος ἀγῆτος,
πέπνυσαί τε νόῳ, μακάρων δ' ἔξ ἔσσι τοκήων.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργεϊφόντης
„ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν εἶπες.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον, 380
ἥε πῃ ἐμπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
ἄνδρας ἐς ἄλλοδαπούς, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνῃ,
ἢ ἥδη πάντες καταλείπετε Ἴλιον ἱρήν
δειδιότες· τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὦριστος ὄλωλεν
σὸς παῖς· οὐ μὲν γάρ τι μάχης ἐπεδευέτ' Ἀχαιῶν.“ 385

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής
„τίς δὲ σὺ ἔσσι, φέριστε, τέων δ' ἔξ ἔσσι τοκήων;
ὥς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότημον παιδὸς ἐνίσπες.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης
 „πειρᾷ ἔμειο, γεραιέ, καὶ εἴρεαι Ἑκτορά διον. 390
 τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχη ἐνὶ κυδιανείρῃ
 ὀφθαλμοῖσιν ὅπωπα, καὶ εὐτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας
 Ἀργείους κτείνεσκε, δαῖζων ὅξεϊ χαλκῷ·
 ἡμεῖς δ' ἐσταότες θανμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεύς
 εἶα μάρνασθαι, νεχολωμένος Ἀτρεΐδῃ. 395
 τοῦ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἦγαγε νηὺς εὐεργής·
 Μυρμιδόνων δ' ἔξ εἰμι, πατὴρ δέ μοι ἐστὶ Πολύτωρ.
 ἄφνειός μὲν ὅγ' ἐστὶ, γέρον δὲ δὴ ὥς σὺπερ ὦδε,
 ἔξ δέ οἱ νῆες ἑασιν, ἐγὼ δέ οἱ ἑβδομός εἰμι·
 τῶν μετὰ παλλόμενος κλήρῳ λάχον ἐνθάδ' ἐπεσθαι.
 νῦν δ' ἦλθον πεδίουδ' ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γάρ 401
 θήσονται περὶ ἄστρῳ μάχην ἐλίκωπες Ἀχαιοί.
 ἀσχαλώσιν γὰρ οἶδε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται
 ἰσχεῖν ἐσσυμένους πολέμου βασιλῆες Ἀχαιῶν.“

Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα γέρον Πριάμος θεοειδής 405
 „εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
 εἷς, ἄγε δὴ μοι πᾶσαν ἀληθείην κατὰλεξον,
 ἦ ἔτι πὰρ νήεσσιν ἐμὸς πάϊς, ἦέ μιν ἦδη
 ἦσι κυσὶν μελεῖστί ταμῶν προὔθηκεν Ἀχιλλεύς.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης 410
 „ὦ γέρον, οὐπω τόνγε κύνες φάγον οὐδ' οἰωνοί.
 ἀλλ' ἔτι κεῖνος κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νηϊ
 αὐτῶς ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτῃ δέ οἱ ἦώς
 κειμένῳ, οὐδέ τί οἱ χρῶς σήπεται, οὐδέ μιν εὐλαί
 ἐσθονούσ', αἱ δ' αὖτε φῶτας ἀρηιφάτους κατέδουσιν. 415
 ἦ μὲν μιν περὶ σῆμα ἐοῦ ἑτάροιο φίλοις
 ἔλκει ἀκηδέστως, ἦώς ὅτε διὰ φανήῃ·
 οὐδέ μιν αἰσχύνει· θηοῖό κεν αὐτὸς ἐπελθὼν
 οἶον ἑερσῆεις κεῖται, περὶ δ' αἷμα νέμνεται,
 οὐδέ ποθι μιαρός· σὺν δ' ἔλκεα πάντα μέμνεν, 420

ὅσος ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐν αὐτῷ χαλκὸν ἔλασσαν.
ὥς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ υἱὸς ἑῆος,
καὶ νέκνους περ ἐόντος, ἐπεὶ σφι φίλος περὶ κῆρι.“

Ὡς φάτο, γήθησεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἀμείβετο μύθῳ
„ὦ τέκος, ἣ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα διδοῦναι 425
ἀθανάτοις, ἐπεὶ οὔ ποτ' ἐμὸς παῖς, εἴ ποτ' ἔην γε,
λήθεται ἐνὶ μεγάροισι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν·
τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴσῃ.
ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλειςον,
αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με σὺν γε θεοῖσιν, 430
ὄφρα κεν ἐς κλισίην Πηληϊάδεω Ἀφίκωμαι.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργεϊφόντης
„πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιέ, νεωτέρου, οὐδέ με πείσεις,
ὅς με κέλει σέο δῶρα παρὲξ Ἀχιλλῆα δέχεσθαι.
τὸν μὲν ἐγὼ θείδοικα καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι 435
συλεύειν, μὴ μοί τι κακὸν μετόπισθε γένηται.
σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καὶ κε κλυτὸν Ἄργος ἰκοίμην,
ἐνδυκέως ἐν νηϊ θοῇ ἢ πεζὸς ὁμαρτέων·
οὐκ ἂν τίς τοι, πομπὸν ὀνοσσάμενος, μαχέσαιτο.“

Ἡ καὶ ἀναΐξας ἐριούνιος ἄρμα καὶ ἵππους 440
καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάξετο χερσίν,
ἐν δ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἦν.
ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἵκοντο,
οἱ δὲ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρες πονέοντο·
τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχευε διάκτορος Ἀργεϊφόντης 445
πᾶσιν, ἄφαρ δ' ὥλξε πύλας καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας,
ἐς δ' ἄγαγε Πριάμόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπήνυσ·
ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληϊάδεω Ἀφίκοντο
ὑψηλὴν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι
δοῦρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καθ' ὑπερθεὺς ἔρεψαν 450
λαχνήεντ' ὄροφον λειμωνόθεν ἀμύσαντες·
ἀμφὶ δέ οἱ μεγάλην ἀνλὴν ποίησαν ἄνακτι

σταυροῖσιν πυκνοῖσι· θύρην δ' ἔχε μοῦνος ἐπιβλῆς
 εἰλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιρρήσσεσκον Ἀχαιοὶ,
 τρεῖς δ' ἀναοίγεςκον μεγάλην κληῖδα θυράων, 455
 τῶν ἄλλων· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐπιρρήσσεσκε καὶ οἶος·
 δὴ ῥα τόθ' Ἑρμείας ἐριούνιος ὥξε γέροντι,
 ἐς δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδῶκει Πηλεΐωνι,
 ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθόνα φωνήσεν τε

„ὦ γέρον, ἦτοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλουθα, 460
 Ἑρμείας· σοὶ γάρ με πατήρ ἅμα πομπὸν ὅπασσεν·
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἶσομαι, οὐδ' Ἀχιλῆος
 ὀφθαλμοὺς εἰσειμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη
 ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν ἄντην·
 τὴν δ' εἰσελθὼν λαβὲ γούνατα Πηλεΐωνος, 465
 καὶ μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος ἠΰκόμοιο
 λίσσεο καὶ τέκεος, ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίης.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλύμπου
 Ἑρμείας· Πρίαμος δ' ἐξ ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,
 Ἰδαίον δὲ κατ' αὐθι λίπεν· ὁ δὲ μῖμνεν ἐρύκων 470
 ἵππους ἡμιόνους τε· γέρων δ' ἰδυὺς κίεν οἶκον,
 τῇ δ' Ἀχιλεὺς ἔξεσκε διΐφιλος· ἐν δέ μιν αὐτὸν
 εὖρ', ἔταροι δ' ἀπάνευθε καθείατο· τῷ δὲ θυ' οἶω,
 ἥρως Ἀντομέδων τε καὶ Ἄλκιμος, ὄξος Ἄρηος,
 ποίπνυον παρεόντε· νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς 475
 ἔσθων καὶ πίνων· ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.
 τοὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, ἄρχι δ' ἄρα
 στάς

χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα καὶ κῦσε χεῖρας
 δεινὰς ἀνδροφύονους, αἱ οἱ πολέας κτάνον νῆας.
 ὥς δ' ὅτ' ἄν' ἀνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβῃ, ὅστ' ἐνὶ πάτρῃ
 φῶτα κατακτείνας ἄλλων ἐξέικετο δῆμον, 481
 ἀνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχει εἰσορόωντας,
 ὥς Ἀχιλεὺς θάμβησεν ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα·

θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους· δὲ ἰδόντο.
τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπεν 485

„Μνησάι πατρός σοῦ, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
τηλέκου ὥσπερ ἐγὼν, ὅλοῦ ἐπὶ γῆρακος οὐδῶ.
καὶ μὲν πον κείνον περιναίεται ἀμφὶς ἐόντες
τείρουσ', οὐδὲ τίς ἐστὶν ἀρήν καὶ λαιγὸν ἀμύναι.
ἀλλ' ἦτοι κείνός γε σέθεν ζῶντος ἀκούων 490

χαίρει τ' ἐν θυμῷ, ἐπὶ τ' ἔλπεται ἡμᾶτα πάντα
ὄψεσθαι φίλον υἱὸν ἀπὸ Τροάδ' ἔμολόντα·
αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἱᾶς ἀρίστους
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐτινὰ φημι λελείφθαι.
πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἤλυθον υἱὲς Ἀχαιῶν· 495

ἐννεακαίδεκα μὲν μοι ἦς ἐκ νηδύος ἦσαν,
τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.
τῶν μὲν πολλῶν θοῦρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
ὅς δέ μοι οἶος ἔην, εἰδυτο δὲ ἄστυ καὶ αὐτοὺς,
τὸν σὺ πρῶην κτείνων ἀμυνόμενον περὶ πάτρης, 500

Ἐκτορα· τοῦ νῦν εἴνεχ' ἱκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
λυσόμενος παρὰ σείῳ, φέρω δ' ἀπερείσι' ἅποινα.
ἀλλ' αἰδεῖο θεοὺς, Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον,
μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ,
ἔτλην δ' οἷ' οὐκᾶ τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος, 505
ἄνδρὸς παιδοφόνου ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.“

Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα πατρός ὕφ' ἱμερον ὥρσε
γόοιο·

ἀψάμενος δ' ἄρα χειρὸς ἀπώσατο ἦκα γέροντα.
τῷ δὲ μνησαμένω, ὁ μὲν Ἐκτορος ἀνδροφόνου
κλαῖ' ἀδινά, προπάρουθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἐλυσθεῖς, 510
αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἐὼν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὐτε
Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ θώματ' ἐρώρει.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα γόοιο τετάρπετο δῖος Ἀχιλλεὺς,
[καὶ οἱ ἀπὸ πραπίδων ἦλθ' ἱμερος ἡδ' ἀπὸ γυνίων,]

αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὤρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη,
οἰκατέρων πολίων τε κάρη πολίων τε γένειον, 516
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Α δεῖλ', ἣ δὴ πολλὰ κἀκ' ἄνσχεο σὸν κατὰ θυ-
μόν.

πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθόμεν οἶος,
ἄνδρὸς ἕς ὀφθαλμοὺς ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
υἱέας ἐξενάριξα; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ. 521

ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔξεν ἐπὶ θρόνου, ἄλγεα δ' ἐμ-
πης

ἐν θυμῷ κατακείσθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ.
οὐ γάρ τις προῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.
ὥς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσιν, 525
ζῶειν ἀχνυμένοις· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσίν.

δοιοὶ γάρ τε πίδαοι κατακείαται ἐν Διὸς οὐδὲι
δῶρων οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δὲ ἐάων·
ὦ μὲν κ' ἀμυλῆας δοίῃ Ζεὺς τερπικέραυνος,
ἄλλοτε μὲν τε κακῷ ὄγε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ·
ὦ δέ κε τῶν λυγρῶν δοίῃ, λωβητὸν ἔειπεν· 531

καὶ ἐ κακῇ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἐλαύνει,
φουτᾶ δ' οὔτε θεοῖσι τετιμένος οὔτε βροτοῖσιν.

ὥς μὲν καὶ Πηλεΐ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐνέκαστο 535
ὄλβῳ τε πλούτῳ τε, ἄνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσιν,
καὶ οἱ θυητῷ ἐόντι θεῶν ποίησαν ἄκοιτιν.

ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακόν, ὅτι οἱ οὔτι
παιδῶν ἐν μεγάροισι γονὴ γένετο κρειόντων,
ἀλλ' ἕνα παῖδα τέκεν παναώριον· οὐδέ νυ τόνγε 540

γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
ἦμαι ἐνὶ Τροίῃ, σέ τε κήδων ἠδὲ σά τέκνα.
καὶ σέ, γέρον, τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι·
ὅσσον Λέσβος ἄνω, Μάκαρος ἔδος, ἐντὸς ἔεργει

καὶ Φρυγίῃ καθύπερθε καὶ Ἑλλήσποντος ἀπὸ
 τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ νιότητι φασὶ
 αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον Οὐρανίω
 αἰεὶ τοι περὶ ἄστυ μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τ'
 ἄνσχεο, μὴδ' ἀλίσστον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν·
 οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος υἱὸς ἑῆος,
 οὐδέ μιν ἀνστήσεις, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο παῖδι

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θυμῷ
 „μή μὲ πάρος ἔς θρόνον ἵξε, διοτρεφές, ὅ

ἔκτωρ

κῆται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδῆς, ἀλλὰ τάχιστα
 λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω· σὺ δὲ δέξαι ἄ
 [πολλὰ, τὰ τοι φέρομεν· σὺ δὲ τῶνδ' ἀπό

ἔλθοις

σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεὶ με πρῶτον ἔασ
 αὐτόν τε ζῶειν καὶ ὄρῳ φάος ἡελίοιο].

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πό

Ἀχιλλεύς

„μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον· νοέω δὲ καὶ
 ἔκτορά τοι λῦσαι· Διόθεν δέ μοι ἄγγελος
 μήτηρ, ἣ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος
 καὶ δέ σε γινώσκω, Πρίαμε, φρεσὶν, οὐδέ
 ὅττι θεῶν τίς σ' ἤγε θεῶας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 οὐ γάρ κε τλαίῃ βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδέ μάλ'
 ἐς στρατόν· οὐδὲ γὰρ ἂν φυλάκους λάθοι

ὄχῃα

ῥεῖα μετοχλίσσειε θυράων ἡμετεράων.
 τῷ νῦν μή μοι μάλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀ
 μή σε, γέρον, οὐδ' αὐτόν ἐνὶ κλισίῃσιν ἐά
 καὶ ἰκέτην περ ἑόντα, Διὸς δ' ἀλίστωμαι ἐφ

Ὡς ἔφατ', ἔδδεισεν δ' ὁ γέρον καὶ ἐπέειπεν
 Πηλεΐδης δ' οἰκοῖο λῆων ὥς ἄλτο θύραζε,

οὐκ οἶος, ἅμα τῷγε δὺα θεράποντες ἔποντο,
 ἥρως Αὐτομέδων ἦδ' Ἀλκιμος, οὓς ᾶ μάλιστα
 τί' Ἀχιλεὺς ἐτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα, 575
 οἳ τόθ' ὑπὸ ζυγόφιν λύον ἵππους ἡμιόνους τε,
 ἔς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος,
 καὶ δ' ἐπὶ δόφρου εἶσαν· ἐϋξέστου δ' ἀπ' ἀπήνης
 ἦρεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἔποινα.
 καὶ δ' ἔλιπον δὺο φάρε' ἐϋννητόν τε χιτῶνα, 580
 ὄφρα νέκυν πυκάσας δῶη οἰκόνδε φέρεσθαι.
 δμῳὰς δ' ἐκκαλέσας λοῦσαι κέλετ' ἀμφί τ' ἀλείψαι,
 νόσφιν ἀειράσας, ὥς μὴ Πριάμος ἴδοι νῖδον,
 μὴ ὃ μὲν ἀχρυσμένῃ κραδίῃ χόλον οὐκ ἐρύσαιοτο
 παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλῆϊ δ' ὄρινθιήν φίλον ἦτορ 585
 καὶ ἐκατακτείνειε, Διὸς δ' ὑλίσσεται ἐφετμᾶς.
 τὸν δ' ἔπει οὖν δμῳαὶ λοῦσαν καὶ χρίσαν ἔλαιῳ,
 ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
 αὐτὸς τόνγ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέδθηκεν ἀείρας,
 σὺν δ' ἔταροι ἦειραν ἐϋξέστην ἐπ' ἀπήνην. 590
 ὦμῳξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·

„Μὴ μοι, Πάτροκλε, σκνυδμαινέμεν, αἱ κε πύθηται
 εἰν' Αἰδὸς περ ἐὼν ὅτι Ἐκτορα δῖον ἔλυσα
 πατρὶ φίλῳ, ἐπεὶ οὗ μοι ἀεικέα δῶκεν ἔποινα.
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποθάσσομαι ὅσσ' ἐπέοικεν.“

Ἦ ᾶ, καὶ ἔς κλισίην πάλιν ἦϊε δῖος Ἀχιλλεὺς, 596
 ἔξετο δ' ἐν κλισίῳ πολυδαίδαλῳ, ἐνθεν ἀνέστη,
 τοίχου τοῦ ἐτέρου, ποτὶ δὲ Πριάμου φάτο μῦθον

„Πλὸς μὲν δὴ τοι λέλυται, γέρον, ὥς ἐκέλευες,
 κείται δ' ἐν λεχέεσσ'· ἅμα δ' ἡοῖ φαινομένηφιν 600
 ὤψαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπον.
 καὶ γάρ τ' ἡὔκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτον,
 τῇ περ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
 ἔξ μὲν θυγατέρες, ἔξ δ' υἱέες ἡβῶντες.

τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο 605
 χαόμενος Νιόβη, τὰς δ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
 οὐνεκ' ἄρα Αἰητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρῆφ'
 φῇ δοιῶ τεκέειν, ἣ δ' αὐτὴ γείνατο πολλοῦς·
 τῶ δ' ἄρα, καὶ δοιῶ περ εἶντ', ἀπὸ πάντας ὄλεσσαν.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐννηήμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν 610
 κατθάψαι, λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
 τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ Οὐρανίωνες.
 ἣ δ' ἄρα σίτον μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δακρυχέουσα.
 νῦν δέ που ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὔρεσιν οἰοπόλοισιν,
 ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνὰς 615
 νυμφάων, αἵτ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρρώσαντο,
 ἐνθα λίθος περ εἰοῦσα θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα, δτε γεραιέ,
 σίτου, ἐπειτά κεν αὖτε φίλον παῖδα κλαίοισθα,
 Ἵλιον εἰσαγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται. 620
 Ἡ καὶ ἀναίξας οἶν ἄργυρον ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 σφάξ· ἔταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ
 κόσμον,
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως πεῖράν τ' ὕβελοῖσιν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως ἐρύσαντό τε πάντα.
 Αὐτομέθων δ' ἄρα σίτον ἐλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ 625
 καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
 οἱ δ' ἐπ' οὐνείῳ ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 ἦτοι Δαρδανίδης Πρίαμος θαύμαξ' Ἀχιλλῆα,
 ὅσσοις ἔην οἷός τε· θεοῖσι γὰρ ἄντα ἐρέκει. 630
 αὐτὰρ ὁ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς,
 εἰσορόων ὅψιν τ' ἀγαθὴν καὶ μῦθον ἀκούων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὀρόωντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε γέρον Πρίαμος θεοειδής
 „Λέξον νῦν με τάχιστα, διοτρεφές, ὅφρα κεν ἦδη

ὑπὸ γλυκερῶ ταρπόμεθα κοιμηθέντες· 636
 οὐ γάρ πω μύσαν ὅσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,
 ἐξ οὗ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς παῖς ὤλεσε θυμὸν,
 ἀλλ' αἰεὶ στενάχω καὶ κήδεα μυρία πέσσω,
 αὐλῆς ἐν χορτοῖσιν κυλινδόμενος κατὰ κόπρον. 640
 νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην καὶ αἶθοπα οἶνον
 λαυκανίης καθέηκα· πάρος γε μὲν οὔτι πεπάσμην.”

Ἡ δ' Ἀχιλεὺς δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῳῇσι κέλευσεν
 δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι καὶ ὀήγεα καλὰ
 πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
 χλαῖνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἔσασθαι. 646
 αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάρου δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι,
 αἴψα δ' ἄρα στόρεσαν θοιῶ λέχε' ἐγκονέουσai.
 τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς

„Ἐκτός μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε, μὴ τις Ἀχαιῶν 650
 ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βουληφόρος, οὔτε μοι αἰεὶ
 βουλὰς βουλεύουσι παρήμενοι, ἢ θέμις ἐστίν·
 τῶν εἰ τίς σε ἰδοῖτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 αὐτίκ' ἂν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
 καὶ κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῦο γένηται. 655
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ποσσῆμαρ μέμονας κτερεῖζέμεν Ἐκτορα δῖον,
 ὄφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής
 „εἰ μὲν δὴ μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἐκτορι δῖῳ, 660
 ὧδέ κε μοι ῥέξων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θείης.
 οἶσθα γὰρ ὥς κατὰ ἄστυ ἐέλεμεθα, τηλόθι δ' ὕλῃ
 ἄξέμεν ἐξ ὄρεος· μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.
 ἐννημαρ μὲν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροις γοάοιμεν,
 τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν δαινυτό τε λαὸς, 665
 ἐνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσaiμεν,
 τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίζομεν, εἴπερ ἀνάγκη.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἄχιλλεύς·
 „ἔσται τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πρίαμ', ὥς σὺ
 σήσω γὰρ τόσσον πόλεμον χρόνον ὅσσον

Ὡς ἄρα φωνήσας ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέρον
 ἔλλαβε δεξιτερὴν, μή πως δείσει ἐνὶ θυμῷ.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδύμῳ δόμον αὐτόθι κοιμῶνται
 κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες·
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς εὖδε μυχῶ κλισίης εὐπῆκτον
 τῷ δὲ Βρισηΐς παρελέξατο καλλιπάρῃος.

Ἄλλοι μὲν ἦα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἵπποκοντο
 εὖδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ.
 ἀλλ' οὐχ Ἑρμείαν ἐριούνιον ὕπνος ἔμαρπτε
 ὀρμαίνοντ' ἀνὰ θυμὸν ὅπως Πρίαμον βασιλῆα
 νηῶν ἐκπέμψειε, λαθὼν ἱερούς πυλαωρούς.
 στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον·

„ὦ γέρον, οὐ νύ τι σόλγῃ μέλει κακόν.
 εὖδεις

ἀνδράσιν ἐν δῆϊοισιν, ἐπεὶ σ' εἶασεν Ἀχιλλεύς.
 καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσαο, πολλὰ δ' ἄλγεα
 σεῖο δέ κε ζωοῦ καὶ τρεῖς τόσα δοῖεν ἄποινα
 παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἳ κ' Ἀχαιοὶ
 γνώῃ σ' Ἀτρεΐδης, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.

Ὡς ἔφατ', ἔδδειςεν δ' ὁ γέρον, κῆρυκα
 τοῖσιν δ' Ἑρμείας ξεῦξ' ἵππους ἡμιόνους τε
 ῥίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατὸν.

ἔγνω.

Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον Ἴξον εὐρρεΐος ποταμοῖο
 [Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς]
 Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλύμπον·
 Ἡῶς δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἴαντα
 οἱ δ' εἰς ἄστυ ἔλων οἴωγῇ τε στοναχῇ τε
 ἵππους, ἡμιόνους δὲ νέκυν φέρουν. οὐδέ τις

ἐγνώσθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν,
 ἄλλ' ἄρα Κασσιάνδρῃ, ἱκέλῃ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
 Πέργαμον εἰσαναβάσας φίλον πατέρ' εἰσενόησεν, 700
 ἑσταότ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἀστυβοώτην·
 τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόνων ἶδε κείμενον ἐν λεχέεσσιν·
 κῶκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ἄστυ

„Ὅψεσθε, Τρῶες καὶ Τρωάδες, Ἐκτορ' ἰόντες,
 εἰποτε καὶ ζῶσιν μάχῃς ἐκ νοστήσαντι 705
 χαίρετ', ἐπεὶ μέγα χάσμα πόλει τ' ἦν παντί τε δήμῳ.“

Ὡς ἔφατ', οὐδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλει λίπετ' ἀνὴρ
 οὐδὲ γυνή· πάντας γὰρ ἀάσχετον ἔκετο πένθος·
 ἀγχοῦ δὲ ξύμβληντο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.
 πρῶται τόνγ' ἄλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ 710
 τιλλέσθην, ἐπ' ἄμαξαν εὐτροχὸν ἄλξασαι,
 ἀπτόμεναι κεφαλῆς· κλαίων δ' ἀμφίσταθ' ὄμιλος.
 καὶ νῦν κε δὴ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἥελιον καταδύντα
 Ἐκτορα δακρυχέοντες ὀδύροντο πρὸ πυλίων,
 εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρον λαοῖσι μετήνδα 715

„Εἴξατέ μοι σῦρεῦσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἄσεσθε κλανθμοῖο, ἐπὴν ἀγάγωμι δόμονδε.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δὲ διέστησαν καὶ εἶξαν ἀπήνῃ.
 οἱ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δῶματα, τὸν μὲν ἔπειτα
 τρητοῖς ἐν λεχέεσσι θέσαν, παρὰ δ' εἶσαν ᾠοιδούς 720
 θρήνων ἐξάρχους, οὔτε στονόεσσαν ᾠοιδὴν
 οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναικες.
 τῇσιν δ' Ἀνδρομάχῃ λευκώλενος ἦρχε γόοιο,
 Ἐκτορος ἀνδροφόνου κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα·

„Ἄνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὦλεο, καὶ δέ με χήρην 725
 λείπεις ἐν μεγάροισι· πάλῃ δ' ἐτι νήπιος αὐτῶς,
 ὃν τέκομεν σὺ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι, οὐδέ μιν οἶω
 ἦβην ἵξεσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἦδε κατ' ἄκρης
 πέρσεται· ἥ γὰρ ὄλωλας ἐπίσκοπος, ὅσπερ μιν αὐτήν

ὄνσκεν, ἔχες δ' ἀλόχους κεδνάς καὶ νήπια τέκνα· 730
 αἱ δὲ τοι τάχα νηυσὶν ὀχήσονται γλαφυρῇσιν,
 καὶ μὲν ἐγὼ μετὰ τῇσι· σὺ δ' αὖ, τέκος, ἢ ἔμοι αὐτῇ
 ἔψαι, ἔνθα κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο,
 ἀθλεύων πρὸ ἄνακτος ἀμειλίχου· ἢ τις Ἀχαιῶν
 ῥίψει χειρὸς ἐλὼν ἀπὸ πύργου, λυγρὸν ὄλεθρον, 735
 χωόμενος, ὃ δὴ πον ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἑκτωρ
 ἢ πατέρ', ἥε καὶ υἱόν, ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 Ἑκτορος ἐν παλάμῃσιν ὁδᾶς ἔλον ἄσπετον οὐδας.
 οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατήρ τεός ἐν δαῖ λυγρῇ·
 τῷ καὶ μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατὰ ἄστυ, * 740
 ἀρητὺν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔδηκας,
 Ἑκτορ· ἔμοι δὲ μάλιστα λελείψεται ἄλγεα λυγρά.
 οὐ γὰρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χειρὸς ὄρεξας.
 οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, οὔτε κεν αἰεὶ
 μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἡμέατα δακρυχέουσα. 745
 Ὡς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
 τῇσιν δ' αὖθ' Ἑκάβη ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο
 „Ἑκτορ, ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων,
 ἢ μὲν μοι ζωὸς περ ἐὼν φίλος ἦσθα θεοῖσιν·
 οἱ δ' ἄρα σεῦ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἰσῇ. 750
 ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἐμοὺς πόδας ὠκύνε Ἀχιλλεύς
 πέρναςχ', ὄντιν' ἔλεσκε, πέρην ἄλὸς ἀτρυγέτιο,
 ἐς Σάμον ἐς τ' Ἴμβρον καὶ Αἴμνον ἀμικθαλόεσσαν·
 σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταυαήκει χαλκῷ,
 πολλὰ ὀνυστάζεσκεν ἐοῦ περὶ σῆμ' ἐτάροιο, 755
 Πατρόκλου, τὸν ἐπεφνες· ἀνέστησεν δὲ μιν οὐδ' ὥς.
 νῦν δέ μοι ἐρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισιν
 κεῖσαι, τῷ ἱκελος ὄντ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνε. 760
 Ὡς ἔφατο κλαίονσα, γόον δ' ἀλίσσεν ὄρινεν. 760
 τῇσι δ' ἐπειθ' Ἑλένη τριτάτῃ ἐξῆρχε γόοιο

„Ἐκτορ, ἐμῷ θυμῷ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων,
 ἦ μὲν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
 ὅς μ' ἄγαγε Τροίηνδ' ὥς πρὶν ὠφελλον ὀλέσθαι.
 ἦδη γὰρ νῦν μοι τόδ' εἰκοστὸν ἔτος ἐστὶν 765
 ἐξ οὗ κελθευ ἔβην καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης·
 ἀλλ' οὐπω σεῦ ἄκουσα κακὸν ἔπος οὐδ' ἀσύφηλον·
 ἀλλ' εἴ τίς με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίπτοι
 δαέρων, ἢ γαλῶων, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
 ἢ ἐκυρῇ – ἐκυρὸς δὲ πατήρ ὥς ἥπιος αἰεὶ – 770
 ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρυκες,
 [σῇ τ' ἀγανοφροσύνῃ καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν.]
 τῷ σέ θ' ἄμα κλαίω καὶ ἐμ' ἄμμορον ἀχνυμένη κῆρ·
 οὐ γάρ τίς μοι ἐτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
 ἥπιος οὐδὲ φίλος, πάντες δέ με πεφρίκασιν.“ 775

Ὡς ἔφατο κλαίονσ', ἐπὶ δ' ἔστενε δῆμος ἀπείρων.
 λαοῖσιν δ' ὁ γέρων Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν
 „Ἄξετε νῦν, Τρῶες, ξύλα ἄστυδε, μηδὲ τι θυμῷ
 δεῖσῃτ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἦ γὰρ Ἀχιλλεύς
 πέμπων μ' ὧδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν, 780
 μὴ πρὶν πημανέειν, πρὶν δωδεκάτῃ μόλῃ ἡώς.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ὑπ' ἀμάξῃσιν βόας ἡμιόνους τε
 ζεύγνυσαν, αἷψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄστεος ἠγερέθοντο.
 ἐννῆμαρ μὲν τοίγῃ ἀρίνεον ἄσπετον ὕλην·
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη φαισίμβροτος ἡώς, 785
 καὶ τότ' ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἐκτορα θαυρυχέοντες,
 ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θίεσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.

Ἦμος δ' ἠοιγένηια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κλυτοῦ Ἐκτορος ἔγχετο λαός.
 [αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἠγερέθεν ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,] 790
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν κλῆσοι οἶνον
 πᾶσαν, ὁπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
 ὁστέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοί θ' ἔταροί τε

μυρόμενοι, θαλερόν δὲ κατείβετο δάκρυ παρειῶν.
 καὶ τάγε χρυσεῖην ἐς λάρνακα θῆκαν ἐλόντες, 795
 πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν·
 αἶψα δ' ἄρ' ἐς κοίλην κάπετον θέσαν, αὐτὰρ ὕπερθεν
 πυκνοῖσιν λάεσσι κατεστόρεσαν μεγάλοισιν·
 ῥίμφα δὲ σῆμ' ἔχεαν, περὶ δὲ σκοποὶ εἶατο πάντη,
 μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοί. 800
 χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα
 εὖ συναγειρόμενοι δαίνυντ' ἔρικυδέα δαῖτα
 δώμασιν ἐν Πριάμοιο, διοτρεφέος βασιλῆος.
 Ὡς οἷ' ἀμφίεπον τάφον Ἑκτορος ἱπποδάμοιο.

Ουρίαν 7-14 2/3 λεπτά

Πύλας 1/2-1 1/2 λεπτά

Ακρόαση 1-2 1/2 λεπτά

Πύλας 1-2 1/2 λεπτά

Εξουσία 3-4 1/2 λεπτά

Πύλας 1-2 1/2 λεπτά

Ακρόαση 1-2 1/2 λεπτά

1 1/2-3 1/2 λεπτά

Πύλας 1-2 1/2 λεπτά

Ακρόαση 1-2 1/2 λεπτά

Πύλας 1-2 1/2 λεπτά

Ακρόαση 1-2 1/2 λεπτά

Πύλας 1-2 1/2 λεπτά

Ακρόαση 1-2 1/2 λεπτά

